ORATORES
ATTICI

ET QUOS SIC VOCANT

SOPHISTÆ

OPERA ET STUDIO

GULIELMI STEPHANI DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCII

TOMUS UNDECIMUS

DEMOSTHENES

LONDINI

EXCUDIT J. F. DOVE

(APUD QUEM ETIAM VENEUNT)

A. S. MDCCCXXVIII.

DEMOSTHENIS

QUÆ EXSTANT OMNIA

INDICIBUS LOCUPLETISSIMIS

CONTINUA INTERPRETATIONE LATINA

VARIETATE LECTIONIS

SCHOLIIS TUM ULPIANEIS TUM ANONYMIS

ANNOTATIONIBUS VARIORUM

H. WOLFII OBSOPŒI TAYLORI MARKLANDI JURINI MOUNTENEII STOCKII HARLESII
F.A. WOLFII SPALDINGII AUGERI RÜDIGERI WUNDERLICHII BREMII
ALIORUMQUE ET SUIS

ILLUSTRAVIT

GULIELMUS STEPHANUS DOBSON A.M.

REGIÆ SOCIETATIS LITERARUM SOCIUS

ACCEDUNT ANIMADVERSIONES

REISKII DOUNÆI WEISKII AMERSFOORDTII

ET NUNC PRIMUM PUBLICI JURIS FACTÆ

THOMÆ STANLEII VEL POTIUS JACOBI DUPORTI

NECNON ADVERSARIA

PETRI PAULI DOBREE

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES

NUPER PROFESSORIS REGII

TOMUS SEPTIMUS

P. P. DOBREE ADVERSARIA ET INDICES AD DEMOSTHENEM

LONDINI

PROSTANT APUD J. F. DOVE

A. S. MDCCCXXVIII.

TABULA

EORUM QUÆ CONTINENTUR

IN

TOMO UNDECIMO.

PETRI PAULI DOBREE

ADVERSARIA.

PETRI PAULI DOBREE

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

GRÆCARUM LITERARUM APUD CANTABRIGIENSES PROFESSORIS REGII

ADVERSARIA

IN DEMOSTHENEM.

[Ad pag. et vers. edit. Reisk.]

N B. Hunc libellum in Adversariis voco Demosthenica prima [Olynth. I. — ad Ep. ad Phil. continentem]. Libanii Ep. ad Montium in fine mutila.

Olynthiaca prima.

[1] Argum. φησὶ δὲ δύσμαχον εἶναι. Vide p. 10, 8. 15, 10. etc. nisi forte pertineant ad Phil. I. p. 41, 9. Certe ultima, δ. δ. - - καὶ περὶ πολιτικῆς δυνάμεως, referenda ad Phil. I. p. 45, 9—47, 24.

p. 9, 7. Recte confert Ulpianus, quamvis male exponat, p. 15, 3. λέγουσι δὲ—. Vis prooemii hæc: 'De pecuniis alii egere; at res agitur omni pecunia gravior.' Exord. est Pro. 3. Is forsan hoc ordine Olynthiacas legebat, 3. 1. 2. Ordine vulgato, ut videtur, Lucianus Jove tragœdo, init. Confer or. π. συντ. p. 169, 2. Androt. p. 607, 5. Ol. I. seems to be a speech in opposition to Eubulus's plan of finance, compare Ol. II. p. 26, 21. etc. (ἐσκεμμένος, p. 9, 6.) and p. 15, 3. He proposes no measure himself, but merely hints what plan should be followed. The drift of the speech is to urge the necessity of decisive measures.

9, 10. αἵρεσιν hinc Epist. I. p. 1464, 4.

9, 11. Plato Protag. t. I. p. 246, 18. ed. Bekker. (361. H. St.) *Mihi videtur* ἡ ἔξοδος τῶν λόγων ὥσπερ ἄνθρωπος κατηγορεῖν — καὶ εἰ φωνὴν λάβοι εἰπεῖν ἂν ὅτι etc. (εἰ φθογγὴν λάβοι, Agam. et ibi Blomf. εἰ λάβοιεν αἴσθησιν, F. L. p. 362, 1.) Æschines Ctes. p. 72, 9. οὐ προὔλεγον, οὐ προὐσήμαινον οἱ θεοὶ φυλάξασθαι, μόνον [γε] οὐκ ἀνθρώπων φωνὰς προσκτησάμενοι;

10, 1. πρότερον. Vide Olynth. II. p. 19, 25. Ceterum legati hic ad Olynthios; Ol. II. ad Thessalos, etc.

10, 5. Speciosa lectio, ἀξιόπιστα.

10, 6. Q. ἡμετέραν ἀνατρέψῃ τε καὶ—.

10, 8. De ἐπιεικῶς Schol. Plat. p. 159. Plato Protag. p. 359. A. 9.

10, 10. Ad 51, 14.

10, 21. ἄπιστον etc. Utitur eadem sententia de Phil. et Olynthiis agens, Aristocr. 656, 19.

11, 11. Lege, παρῆσαν.

11, 27. Si recte distinguit Bekkerus, omittendum erit ὁ τῶν Ὀλυνθίων, ut primo voluerat Valckenærius.

11, 28. Ad 18, 1. imprimis Æschin. locus, p. 87, 13. etc.

12, 2. Hinc Pro. 15. p. 1428, 11.

12, 4. Hinc Pro. 41. p. 1449, 25. etc.

12, 5. Lege cum marg. πάλιν. Nil minus. πάλιν pro πάλαι Wesseling. ex MSS. in Diodoro XVI. tom. II. p. 128, 8.

12, 9. Q. ὥσπερ καὶ περὶ — καὶ περὶ τ. π. οὕτως.

12, 22. Totum locum in usus suos convertit Auctor Phil. IV. p. 133, 9. etc.

13, 10. πρὸς ἅπαντας om. multi MSS. vide ad Phil. IV. p. 131, 12.

13, 22. Delendum suspicor ἂν, ut sit constr. δέδοικα μὴ φανῶμεν. sensus, *I fear we shall turn out*. ut Hippol. 520. ed. Monk. δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανῇς (vel

φανεῖ) σοφή. Deinde καὶ κινδυνεύσωμεν περὶ τ. ἐν α. τῇ χώρᾳ suspecta habeo. Vide an sint e scholio nata. Omnino vide Megalopol. p. 206, 26—28.

13, 22. ἐπὶ πολλῷ p. 103, 1. Respicit, ut videtur Livius III, 68. p. 322, 19. Gron. qui omnia, a verbis *At enim communis res* usque ad orationis finem e Demosthene adumbravit. Vide Olynth. III. p. 34. Phil. I. fin. Phil. III. p. 127.

13, 26. Hinc Pro. 21. p. 1432, 22. Vide et 40. p. 1449, 2. Hinc fortasse et auctor Aristog. II. p. 806, 10.

14, 1. αἰτίους) (ὑστάτους. Procem. 15. p. 1428, 22. 38. p. 1447, 3.

14, 3—5. Hinc profecit Procem. 23. p. 1434, 1.

14, 26. κατασκευασθῆναι [καὶ ταῦτ' εἶναι στρατιωτικὰ] καὶ μίαν—Hæc delenda, ut manifestum scholion ad sequentia.

15, 10. Lege ex MS. τὰ παρόντ' ἔχει.

15, 16. Q. transponenda, φύσει ἀεὶ καὶ πᾶσιν, ut Cherson. in fin. ἀεὶ καὶ πανταχοῦ. Diphil. Athen. VI. 225. A. ἐπίβουλόν ἐστι τῇ φύσει καὶ πανταχοῦ.

15, 16. Thess. perfidi. p. 657, 25.

15, 19. Confer p. 21, 15.

16, 3. Leptin. p. 472, 2. quem locum suspicor observatum esse Sallustio Jug. 85=87. Wass. "non isdem artibus imperium — petere — et gerere, — etc."

16, 5. Heliodor. Æth. II. p. 75, 19. τὴν ἀσχολίαν τὴν ἐκείνου, σχολὴν ἑαυτῆς ἐποιεῖτο. Dem. Steph. I. p. 1123. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα σαυτοῦ νομίζων. Livius IV, 58. "tantum abfuit ut ex incommodo alieno sua occasio peteretur."

16, 8. Omnes fere MSS. om. ὡς. Mid. 581, 21. ἐνθυμεῖσθε, εἰ —, τίνος — ἂν οἴεσθε. Timocr. 743, 24. ἐνθυμηθέντες τί ποτ' ἂν ἐπάθετε. Macartat. 1075. ἐνθυμεῖσθε — τί ποτ' οἴεσθε.

[2] 16, 20. Sensus opinor, δέδοικα μὴ λίαν μὲν πικρὸν, ἀληθὲς δ' ᾖ. Vide Phil. III. p. 110, 10. Possis, εἰ μὴ — ἦν, ut unus vel duo mss. Vide Procem. 36. p. 1445, 25. Plato Euthyd. p. 283. E. (417. Bkr.) εἰ μὴ ἀγροικότερον ἦν εἰπεῖν, εἶπον ἂν —. Livius VII, 40. p. 662. prop. fin. "atque in hos — mitior, quam in vos, horreo dicere, hostes."

16, 24. Vide an hinc Cicero Milon. 16. fin. p. 860. Græv. "Quum ille non dubitaret aperire quid cogitarit, vos potestis dubitare quid fecerit?

17, 4. Conf. Symmor. fin.

Olynthiaca II.

[7] p. 18, 1. Cum exordio cf. exord. pro Rhod. p. 191, 5, etc.

18, 2. De deorum εὐνοίᾳ et fortuna Athen. supra pp. 11—12. mox p. 24, 17. F. Leg. 423, 9. 436, 21. Procem. 36. p. 1445, 20. 21. p. 1449, 25. Æschin. Ctesiph. p. 61, 37. 72, 10. 87, 13. etc. Aristoph. Nub. 587. Eupolis apud sch. et Berglerum. Olynth. I. p. 11, 28. [Cicero Milon. 30. p. 924. ed. Græv. "fortuna P. R. etc."] δαιμονίας τινὸς εὐνοίας ἔνδειγμα, F. L. p. 423, 13. Fortunæ mos gerendus, et quæ bene eveniunt exsequenda, Leptin. 490, 22.

18, 10. τοῦτ' ἤδη σκοπεῖν αὐτούς. Vel delendum αὐτοὺς, ut Phil. I. p. 40, 8. 54, 24. vel leg. ἡμᾶς cum Aldina Taylori. Vide R. P. ad Hec. 1167. ed. ult.

18, 21. Suspicor e margine irrepsisse ὑπὲρ τούτων, adscripta infra pro var. l. ad 19, 5. τούτων οὐχὶ νῦν — ubi quidem ita rescribi malim. Sed restant ista, ἡμᾶς οὐχὶ καλῶς, et mox, ἡμῖν δ' οὐχὶ καλῶς πεπρᾶχθαι, quæ valde mihi displicent.

19, 11. λοιδορία) (ἐλέγχειν. Vide Androt. p. 600.

19, 12. Hinc Epist. 3. p. 1476, 11.

19, 17. διεξελήλυθεν transitive accipiebat Auctor Orat. ad Ep. p. 153, 8.

20, 20. τῷ [τὰ] χωρία.

20, 27. [καὶ μικρὸν πταῖσμα] τὸ τυχὸν Auctor πρ. ἐπ. p. 154, 12.—Reisk. Ind. ἀναχαιτ.

21, 4. Jo. Chrysost. in Ioannem Homil. 29 (28) init. Οὐδὲν τῆς ἀληθείας φανερώτερον οὐδὲ ἰσχυρότερον γένοιτ' ἂν, ὥσπερ ψεύδους οὐδὲν ἀσθενέστερον κἂν μυρίοις παραπετάσμασι συσκιάζηται· εὐφώρατόν τε γὰρ καὶ οὕτω γίγνεται, καὶ καταῤῥεῖ ῥᾳδίως. Ibid. (tom. VIII. p. 167. A. ed. Montfauc.) τὰ μὲν οὖν ἀνθρώπινα ἅπαντα εὐφώρατα καὶ σαθρὰ καὶ καταῤῥεῖ ταχέως καὶ ἀπόλλυται. (Indicavit mihi J. A. Jeremie.)

21, 15. Vide 15, 19.

23, 14. παρεῶσθαι et παρεωρᾶσθαι confusa Aristocr. 655, 16.

23, 15. γελωτοποιοὺς Valck. Oratt. p. λῃστὰς quodammodo defendit Theopompus Athenæi IV. p. 167, C.

24, 7. τῶν πόλεων καὶ τῶν τυράννων. Q. τυραννίδων. et sic legisse videtur Auctor or. πρ. ἐπ. p. 156, 2. [in marg.] Male.

24, 14. Livius IX, 17. prop. init. "fortuna per omnia humana, maxime in res bellicas, potens."

24, 17. Athen. τύχη. Ad orat. hujus init.

24, 22. αὐτὸν ἀργ. Conf. Rhod. p. 198, 7.

24, 29. Hinc vel ex Cherson. p. 99, 13. profecit Auctor Procem. 1. p. 1419, 3.

25, 3. ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων, manifesto nata ex Phil. I. p. 40, fin. Mihi

videtur hic leg. ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ibi, ὑ. τ. δικαίων.

25, 18. νυνὶ ποιούντων [ὁ χ. ἅ. διελήλυθεν]. Vide Procem. 35. p. 1445, 8.

26, 1. προφάσεις. Phil. I. p. 47, 2.

26, 6. Vide 46, 27. Locus insignis Æschin. F. L. p. 37, 10—34.

Olynthiaca III.

[13] 28, 1. Init. Recte capit imitator, Procem. p. 1419, 21. male 1424, 15. nisi consulto detorsit.

28, 5. Hinc Pro. 52. p. 1458, 15. etc.

28, 7. δέον pro δεῖν. Ita Phil. I. p. 44, 19. πλευστέον, scil. εἶναι. (Auctor. Phil. IV. p. 136, 18. si locus sanus.)

28, 9. Lege, βουλεύσεσθε.

29, 17. Hinc Pro. 1. p. 1419, 10. Æschines Ctes. p. 71, 34. πότερα τἀληθὲς εἴπω ἢ τὸ ἥδιστον ἀκοῦσαι; τἀληθὲς ἐρῶ. τὸ γὰρ ἀεὶ πρὸς ἡδονὴν λεγόμενον οὑτωσὶ τὴν πόλιν διατέθεικεν.

29, 20. etc. Hinc et ex Phil. I. p. 50, 1. Auctor Procem. 21. p. 1432, 5.

30, 8. Hinc Pro. 30. p. 1439, 28. Ib. 41. p. 1449, 9. Converse Epist. 2. p. 1471, 1. τὰ γὰρ μὴ γενόμενα οὐκ ἔστι ποιῆσαι γεγενῆσθαι. Leptin. p. 476, 16. τὰ ἔργα τὰ πραχθέντ' ἐστὶν ἐπειδήπερ ἅπαξ ἐπράχθη. Soph. Aj. 377-8. Simonides apud Schol. ibid.

30, 29. ἐπικλῖναι. An resp. Auctor Procem. 41. p. 1450, 3?

31, 6. περιστήσεται [τὰ πρ.—προαγόμεθα] σχεδ. Suspicor esse e scholio.

31, 18. ἀθυμοτέρους. mss. ῥαθ. Æsch. Ctes. 79, 12. 88, 41. Totum hunc locum adumbrasse videtur Livius IV. 35. p. 387, 12. ed. Gron.

32, 7. τοὺς νόμους [τούτους] dele. (Vide ad F. L. p. 399, 23. 428, 15. sq.) τούτου recte del. margo supra p. 29, 27. Leptin. p. 461, 5. τοῦ νόμου (τούτου) male margo. Mid. p. 586, 15. δι' ὅτου παραβάς τις τοὺς νόμους οὐ δώσει δίκην.

32, 12. Sallust. Jugurth. 88. ed. Haverc. contulit Victorius V. L. VI. 15. Confert Wassius p. 290. ed. Hav. Thucydidem I. 44. II. 40. 'Demosthenes, quem noster lubens sequitur.' Idem p. 325. (131. Haverc.)

32, ult. Collatis v. ll. lege, εἰ πολεμήσειαν ἐκείνῳ —.

33, 18. ἀθροίσαντα ἑνὶ λόγῳ Brodæus ad Eur. Herc. F. 1391.

33, 26. Hesiod. Opp. 364-5. (Pindar. Pyth. 3. 35.)

33, 29. διόπερ ῥᾷστον. An potest accipi pro ὅσῳπερ, *in as much as; for the same reason as?* Certe argumentum est, NAM *facillimum est* etc. Non ERGO. Cæterum confer Procem. p. 1424, 27.

33, 29. ὃ γὰρ etc. sumsit Dionys. Hal. t. 6. p. 898, 6.

34, 7. Malim cum mss. (τῶν) τοῦ πολέμου.

[14] 34, 11. ἀπεχ. sublegit auctor Phil. IV. p. 133, 10.

34, 19. ἤθει Reisk. ut mox p. 35, 20. Vide ejus indicem.

35, 4. ἐφίλουν. Arist. Eq. . . . . Ps. Dem. Pro. 53. p. 1459, 23.

35, 18. Dionys. ad Amm. p. 192, 23. Huds. μηδὲ τοῖς γενησομένοις ὑπερβολὴν καταλιπών. Isocrat.

35, 17. ἱερῶν — ἀναθημ. Alcib. 2. Plato Bkr. 2. p. 298, 17.

35, 27. περιουσίαν. Aristocr. p. 689, 20.

36, 3. [καὶ] Λακεδαιμονίων.

36, 19. καὶ λήρους. Æsch. Ctes. p. 68, 10.

37, 5. Comparant Aristoph. Vesp. 670. etc. Adde Æsch. Ctes. p. 89, 31.

37, 10. Plato Gorg. p. 485. E. H. St. =193. Routh. ἐλεύθερον καὶ μέγα καὶ ἱκανὸν μηδέποτε φθέγξασθαι. Malim νεανικὸν cum Heindorfio p. 130. Vide mox p. 486. init. (194, 1.) Repub. IV. 425. C. (264. Massey) τέλεον καὶ νεανικόν. Q. tamen an defendi possit ἱκανὸν ex Gorg. 480. A. (109. Heind.) 484. A. (125, 4.) ἱκανῶς Rep. I. 344. C. 7. 362. C.

37, 25. παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις. Hæc fere verba occurrunt Procem. p. 1459-60. Huc alludit Athen. VI. p. 270. B. vide Gataker. A. M. P. IX. p. 499. E. Kuster. ad Suid. II. p. 118. Locus Dionis est LVIII. p. 622. E. ed. 1606. 877, 5. Reim. Philemon Stobæi LVII. 219. Grot. (373, 50. Gesn.) ubi λαγχάνων ἄγει τι, lege, λαγχάνων τ' ἀεί τι (ἄγει, αἰεὶ). De ι et γ permutatis Hemst. ad Lucian. T. I. p. 287. vel Brunck. ad Acharn. 1177. ἀεί τι Olynth. I. p. 13, 9. 12. Philip. I. p. 43, 1. p. 753, 14. Æsch. F. leg. p. 32, 15. Olympiodor. 1173, 4. Philipp. Ep. p. 164, 6. συκοφαντοῦντας ἀεί τι λαμβάνειν Felicianus. [Male sollicitat Casaub. Athenæum IV. 141. D. 5. ubi mox E. 6. nil mutant mss.] Posidippus Stob. Grot. p. 419. et Schæfer. ad l. in Brunckii Gnom. p. 279. Seidler. Dochm. p. 382. 417.

[15] 37, ult. ἀλλ' ἔστι ταῦτα ⁄ τὴν ἑκάστου ῥ. ὑ. ἐπαυξάνοντα. ⁄ adde τὰ, ut Megalop. p. 208, 14. τοῦτο τὸ λυμαινόμενον πάνθ' εὑρήσομεν. Adde F. Leg. p. 347, 4.

39, 26. τάξεως. (In Ph. III. fin. γέρας.) Rhod. p. 200.

Philippica Prima.

p. 40, 1. Exordium. Procem. 1. p. 1418. Adumbratur ib. 13. p. 1427. ubi recte capit τῶν εἰωθότων.

[23] 40, 6. περὶ ὧν πολλάκις εἰρήκασιν οὗτοι πρότερον etc. ∞ 49, 20. παύσεσθ' ἀεὶ περὶ τῶν αὐτῶν βουλευόμενοι. 43, 7. περιϊόντες αὐτῶν πυνθάνεσθαι etc. ∞ 54, 3. οἱ μὲν περιϊόντες etc. 45, 20. δύναμιν — ἣ συνεχῶς πολ. (44, 8. τῇ νυνὶ βοηθείᾳ) ∞ 49, 1. μὴ βοηθείαις — δυνάμει συνεχεῖ. 44, 24. στρατείας εἰς Πύλας καὶ Χεῤῥ. ∞ 51, ult. ἐὰν ἐν Χεῤῥ. — ἐὰν ἐν Πύλ. 45, 12. ἐπιστολιμαίους δ. ἀλλὰ τῆς πόλεως ἔστω ∞ 48, 20. ψηφίσμασι καὶ ἐπιστ. et 52, 24. τριήρεις κενὰς etc. et 53, 8. ψήφισμα κενόν. 45, 16. τούτῳ πείσεται, et 47, 1. ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ ∞ 53, 15. ἡττῆται μὲν ὁ στρατηγ. 46, 26. τοὺς φίλους νικᾷ — οἱ δ' ἐχθροὶ ∞ 53, 10. οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελῶσι etc. et 53, 27. . . . ∞ 49, 16. 51, 22. στρατιώτας τριήρεις ἱππέας. 47, 5. ὥσπερ ἐπόπτας ∞ 53, 21. μάρτυρας τῶν στρατηγ. (vid. 49, 19.)

40, 9. εἰ γὰρ ἐκ τ. π. χρόνου] τὰ δ.

40, 11. etc. Exscribit Pro. 30. p. 1440, 8.

40, 20. [τοῖς εἰδόσιν] αὐτοῖς αναμ.

40, ult. τῶν [Ἑλληνικῶν] δικαίων. Omittunt plurimi Phil. II. p. 74, 12. περὶ τῶν δικαίων, ubi e conjectura edidit Wolf. τῶν Ἑλλ. δικ. Q.

41, 2. Hinc Pro. 43. p. 1451, 5.

[21] 41, 4. Lege, οἷον ἂν ὑμεῖς βούλοισθε.

42, 9. [πράττειν] qu. de loco p. 288, 25.

42, 13. q. καὶ τὰ ὑ. α. κομιεῖσθε, vel καὶ τὰ κ. π. ἀναλήψεσθε, delenda?

43, 7. εἶναι ortum suspicor ex ultimis præcedentis αἰσχύνην.

43, 7. αὐτῶν πυνθάνεσθαι. Reisk. ex uno ms. αὐτοῦ, *illic*, δεικτικῶς. sed Felic. et ms. apud Auger. αὑτῶν, i. e. ἀλλήλων. de quo Fisch. ad Weller. II. p. 241. Priscian. XVIII. p. 1172. ubi citat Demosth. de Corona p. 231, 12. ubi al. ἀλλήλους. In hoc ipso loco Phil. I. ἀλλήλων Longinus §. 18. Vide Porsonum ad Herodot. III. 49. et omnino confer Schol. ad Thucyd. III. 81. p. 216, 6. In Thucyd. VIII. 63. p. 541, 10. lege, ἐφ' ἑαυτοῖς ἵνα etc. αὐτοῖς leg. Olynth. III. p. 35, 26. NB. σφῶν αὐτῶν pro ἀλλήλων, Andocid. p. 24, 39.

43, 8. κατὰ τὴν ἀγοράν. Recte quidem per se, ut Dem. p. 332, 9. (411, 16.) 548, 15. Æsch. Ctes. p. 84, 27. Non requiritur; vide de Cor. p. 280, 21. F. L. 416, 24. Mid. 525, 23. 578, 15. [582, 12. περιιόντα potius a περιεῖναι.] An ex Orat. π. ἐπ. p. 157, 1.

43, 11. τί δ' ὑ. δ. hinc, ut videtur, Hesych. t. 2. p. 1395.

43, 15. [οὐδὲ γὰρ — ἀμέλειαν].

43, 16. ὑπάρξει om. ms. Par. 2934. et τι habebat a prima manu. Lege igitur, τοῦτο· εἴ τι πάθοι, καὶ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν (ἥπερ — ἐπιμελούμεθα) καὶ τοῦτ' ἐξεργάσαιτο — *were he to die; were fortune to give us even that advantage.* F. L. p. 442, 8. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο. De Cor. p. 268, 15. καίτοι καὶ τοῦτο. Mid. 568, 13. καὶ γὰρ αὖ τοῦτο e mss. [Ibid. p. 585, 23. forsan ita legendum.] Dionysodor. p. 1294, 21. καὶ γὰρ τοῦτο. Leochar. p. 1097, 4. ἐπεὶ κἀκεῖνο. Aristog. II. p. 805, 17. καὶ γὰρ αὖ ταῦθ' (malim τοῦθ'). Hinc defendi posse videtur, ἀλλ' ἕτερον, apud Lysiam p. 137, 18. — καίτοι καὶ τοῦτο· εἰ [τι πάθοι καὶ] τὰ τῆς τύχης — Sed nunc verum puto, καίτοι καὶ τοῦτο εἰ τὰ τῆς τύχης ἡμῖν, ἥπερ — ἐπιμελούμεθα, καὶ τοῦτο ἐξεργ. (vel εἰ ἐξεργ.) ut Cherson. p. 95, 24. καὶ περὶ ὧν — καὶ περὶ τούτων — *etiamsi hoc* — *etiamsi, inquam, hoc* — Fals. Leg. p. 382, 28. οὐ μὴν ἀλλ' ὅτι —, καὶ τοῦτ' οἶμαι δείξειν. Æschines Ctes. p. 58, 20. ὡς τοίνυν — καὶ τοῦθ' ὑμᾶς διδάξω. Dem. Leptin. p. 460, 9. et 461, 17. Mid. 566, 21. 570, 2. Androt. 596, 16. (599, 21. pro v. l.) 613, 14. (sive 753, 18.) 659, 20. 665, 19. 775, 20.

43, 18. De sententia ad Ol. II. init.

43, ult. ὡς ἂν μοι β. καὶ τ. δοκῇ. Lege cum mss. δοκεῖ, et forsan ὅσ' ἂν —.

44, 1. Locum paullum immutavit Auctor Pro. 21. p. 1432, 25.

44, 3. προλαμβ. Thucyd. III. 38. Aristoph. Lysist. 1239. Heindorf. ad Gorgiam p. 28.

44, 8. Sensus: *jam facta nequeunt infecta reddi; de futuris cavendum.* An delenda τῇ νυνὶ βοηθείᾳ? ut scilicet dicatur γνωμικῶς. (Sed defende vulg. ex Olynth. III. p. 30, 8. ubi si ad γνώμης formam redigere voluisset, dixisset ἤδη, non τότε.) Quod si probetur, distinguendum erit, ἡγείσθω (οὐ γὰρ — λέγουσιν) οὐ γὰρ ἂν — Certe peccat vulgata distinctio, quum opponantur ἤδη γεγενημένα et τοῦ λοιποῦ —.

44, 9. τίς [ἡ] πορισθεῖσα δ. Om. ἡ Ald. etc. ut de Classibus, p. 178, 19.

45, 3. Malim, οἱ πάντ' ἐξαγγελοῦντες, vel πάντ' ἂν ἐξαγγέλλοντες, sed illud melius.

45, 12. Reisk. Ind. ἐπιστολιμαῖος.

45, 14. Lege, ut fere mss. ἀλλ' ἣ τῆς πόλεως ἔσται, ut mox p. 47, 19. ἵν' ἦν τῆς π. ἡ δύναμις, ut recte Reisk. et Bekker. ἤ, non ἡ — *but such a force as shall really be that of the state* — potius *at the disposal of the state.* Isocr. de Pace §. 155. τῆς πόλεως ὄντας. *looking up to the state.* Arist. Eq. 856. μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι. — Nescio an legendum, ἀλλ' ἥ τις, κἂν ὑμεῖς,

ut e p. 47, 19. nata sint τῆς πόλεως ἔσται vel ἔστω. Sed legebat Auctor orat. π. συνταξ. p. 167. 20. Jam olim ἀλλ' ἢ H. Wolfius.

45, 15. Mid. p. 585, 25. ἄν τε χιλίους ἄν θ' ὁπόσους ἂν ἡ πόλις καθίσῃ. Vide etiam an κἂν ὁντινοῦν sit glossa pro κἂν τὸν δεῖνα. vel tandem, quum κἂν τινοῦν det ms. an leg. δεῖνα, ὅντιν' ἂν χειρ. Ceterum, si καὶ accipi potest quomodo in τοῦτο ποίησον, καὶ σωθήσῃ, et similibus, forsan vertenda lectio vulgata, *have an army which shall really be yours, and it will obey this, that, or t'other general.*

45, 20. μὴ ποιήσητε τοῦθ' ὃ π. ὑ. ἔβλαψεν — ποιεῖτε. Thucyd. II. 60. p. 135, 24. χρὴ — ἀμύνειν — καὶ μὴ ὃ νῦν — δρᾶτε — ἀφίεσθε καὶ — ἔχετε. περὶ συντάξ. p. 167, 23. lege cum Reiskio et mss. μὴ ταῦθ' ἅπερ νυνὶ συμβαίνῃ· τοὺς σ. κρίνετε, καὶ περίεστιν. Ibid. p. 176, 21. recte vulgatur ὅπερ οἱ π. πεπόνθασι π. ὑμᾶς οὐκ ἔνεστ' αὐτοῖς — τοῦτο καὶ ὑμῖν περιέστηκε. quod misere fœdavit Reiskius. Eadem fere constructio, Mid. p. 536, 23. et Androt. init. Vide me ad Aristoph. p. 152.

45, 25. τὰ μικρὰ ποιήσαντες καὶ] πορίσαντες. Var. lect. esse videtur.

46, 11. Malim, τοὺς συστρατευσαμένους. Vide p. 46, 21.

46, 27. Vide 26, 6.

47, 14. Reisk. Ind. ἱεροπ.

47, 15. πηλίνους, i. e. ἀνδριάντας ex πλάττοντες. Ita δούλων latet in δουλεύειν, Fœd. Alex. p. 212, 21. Eadem ellipsis Xenoph. de Repub. Laced. III, 6. bis. Comparat Lucianum t. II. p. 347. Meinek. ad Menand. p. 275.

48, 9. Lege, προσπορίεῖται τὰ λ. quomodo tres mss. et alius a post. manu.

48, 15. Non sine specie suspicatur Augerius, corruptum esse Dionysium. (Vide an epitome sit illud opusc. Dionysii.) Ista certe περὶ τῆς φυλακῆς τῶν νησιωτῶν καὶ τῶν ἐν Ἑλλησπόντῳ πόλεων orationi de Haloneso (vide pp. 80. 86.) multo melius conveniunt, quam huic epilogo. Sed facile potuit Dionysius, dum πίνακας antiquos exscribebat, casu ordinem mutare.

48, 19. ἀρέσκῃ. Symmor. p. 182, 1. Procem. p. 1439, 17. 1443, 9. 1446, 4.

49, 6. ὥραν, i. e. καθ' ὥραν, ut Eurip. Bacch. 723. Barn. ubi vide quæ ascripsi. Andoc. p. 18, 4. Æschyl. Eumen. 109. ὡραίαν Phil. III. p. 123, 16. ἑορτὴν Mid. 518, 17. ἡμέρας ib. 21. ἡμέραν 524, 16. Sed quid ῥᾷδιον — ῥᾳδίως? Hoc per se bonum, ut p. 53, 17. *at their ease.* [Sed ibi potius junge cum Ψευδομ. et verte, *ready to lie as fast as it may be wanted.* Vide Æsch. Ctes. p. 54, 7. Confer Aristocr. 683, 15. ψευδομένων ἑτοίμως.]

49, 9. εἴσεσθε Hieron. Wolf.

49, 10. Hunc locum et infra Chers. p. 94, 3. 93, 1. forsan et π. συντάξ. p. 167, 24. sublegit Auctor Procem. 21. p. 1432, 13.

50, 16. Malim, οὐδ' ἀνεξέταστον (οὐδὲν) οὐδ' —.

50, 22. χωρὶς οἰκεῖν de civibus. Macart. 1056, 3. Everg. et Mnes. 1149, 23. de libertis. Everg. et Mn. 1161, 15. quocum loco omnino confer 1156, 1.

50, 26. E Thucyd. I. 142. Confer Liv. XXXI. 48. p. 65, 14. (Æsch. Ctes. p. 77, 8. respicere videtur Thucyd. locum.)

50, 27. Vide p. 42, 8. Procem. p. 1428, 4. et p. 42, 23, 43, 16.

51, 7. Hinc Pro. 1. p. 1419, 14.

51, 13. ὅτι δεῖ [τοὺς ὀρθῶς — πραγμάτων καὶ] τὸν αὐτὸν — et mox 52, 4. οὐδὲ πρὸ — π. οὐδὲν, intrusa suspicor.

51, 14. Plato Theætet. p. 162. B. C. H. St. 389. Heindorf. οὐχ ἡμεῖς τῶν λόγων ὑπηρέται, ἀλλ' οἱ λόγοι οἱ ἡμέτεροι ὥσπερ οἰκέται. Hinc Livius IX. 18. prop. fin. "Trahunt consiliis cuncta, non sequuntur." Ubi præterea Olynth. I. p. 10, 10. respici, notat Gronovius.

51, 24. οὐδένος δ' ἀπολείπεσθε delet J. Kaye, recte ut opinor. Nunc puto, si servanda sunt, sensum esse, *you are never in time I allow; but you are busy enough notwithstanding.* Vel, si mavis, *you are no where to do any good, yet you do take care to be every where.* Sed lectio incerta est. An adjuvante optimo codice S. legendum, οὐδὲν δ' ἀπολείπετε, *nil intentatum relinquitis*, nil reliqui facitis?

51, 26. Recte expl. ἔχεται Reisk. in indice. Diversum est illud Luciani D. Mort. 27. p. 438. τὸ τραῦμα ἐν ταῖν χεροῖν εἶχε. quod recte capit Wielandus. Poeta anonymus apud Plutarch. de Garrul. t. 2. p. 513. E. ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε (ita Scaliger in Stromat.) καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει.

52, 4. πρὸ τῶν πραγμάτων huc tracta videntur e de Pace init. Confer Phil. II. p. 67, 8. 24. Totum hoc, οὐδὲ πρὸ — πρ. οὐδὲν, sine damno abesse poterat.

52, 11. [κατέστραπται καὶ] προείληφε. An ex p. 42, 29. Sed vide 41, 28.

52, 21. στήσεται. [Vid. ad Phil. IV. p. 141. 3.] Hinc or. Ph. IV. p. 134, 3. Vide Procem. 41. p. 1450, 3. et hic ad 136, 5.

52, 24. Ex uno ms. edidit Reiskius, τριήρεις πολιτικῆς δυνάμεως κενάς, glossema manifestum. Recte vulg. ut Olynth. III. p. 30, 1. ubi ms. Bav. apud Reisk. κενάς· κενὰς πολιτικῆς βοηθείας.

52, 25. Reisk. Ind. ἐμβαίν.

54, 1. κακούργου μὲν γὰρ — πολεμίοις delenda puto. Neque placet θάνατος toties inculcatum.

54, 9. πεπραγμένων — πεπραγμένοις. Alterutrum mendi suspectum. Utrum prioris loco leg. πραγμάτων (*giddy with the*

grandeur of the scene around him)—an delenda, τήν τ' ἐρημίαν—ἐπηρμένον? Sed hinc τῶν ἐναντιωσομ. ἐρημίας, ut videtur, or. π. συνταξ. p. 171, 23. F. L. p. 437, 18. πραγμάτων—τῶν πεπραγμένων.

54, 15. ἀνοητότατοι γάρ εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες, dele cum Lamb.

54. 24. Vel προσέχητε—νοῦν, vel τὰ π. π. ἐθέλησθε. delenda puto.

55, 1. Hinc Prooem. 21. p. 1434, 8.

De Pace.

Argum. Ineptit auctor; imo, si recte refert Seagerus ad F. L. p. 375. rem falso narrat.

[29] 57, 2. δυσκολ. et mox v. 17. respicit Auctor Prooem. 1. p. 1419, 2.

57, 3. περὶ αὐτῶν εὖ λέγειν. Citat Budæus Comm. L. G. p. 715. ed. Steph. τὶ pro εὖ (vide de Cor. p. 303, 10.). Verum puto ἔτι. Non male tamen Reisk. μηδὲν ἔτ' εἶναι. εὖ ante λέγειν male om. Symmor. init.

57, 10. Detorsit Auctor Pro. 42. p. 1450, 16.

57, 19. Aristog. I. p. 774, 1.

59, 11. Vide 73, 1.

59, 28. εὐτυχίαν. Mid. 538, 21. σωφρόνως μᾶλλον δ' εὐτυχῶς.

63, 10. τοῦτ' οἶμαι δεῖξειν—ἐκεῖνα βούλομαι λογίσασθαι. Id est *mox ostendam*—INTERIM *hæc eos qui* etc. *monitos velim.* ut π. συμμορ. p. 180, 6. τοῖς δὲ θρασυνομένοις etc. ἐκεῖνο λέγω, ὅτι etc. ἐκεῖνο, de hoc quod proxime dicturus est, orator super p. 62. 22. Olynth. II. p. 25, 1. Phil. I. p. 54, 16. F. Leg. p. 362, 20. 369, 16. 387, 5. 432, 5. 449, 1. Leptin. p. 457, ult. 458, 27. 487, 17. 493, 26. 502, 14. 506, 4. Aristoph. Ran. 7. Wolf. ad Leptin. p. 282. Midian. p. 557, 8. ἃ δ' ἔστι μέγιστα—ταῦτ' ἐρῶ. μᾶλλον δ' ἐκεῖνο ποιήσω· ἀναγνώσομαι—Vide c. Spud. p. 1033. Dionysod. p. 1290. (F. L. p. 368, pen. τοῦθ' ὁρᾶν καὶ πρὸς ἐκεῖνο βλέπειν.) Quod si vere interpretor, necessario colligitur, quod quidem per se satis liquet, nonnisi orationis initium hic nos habere. Pollux X. c. 36. §. 161. σάγματα μὲν οὖν ὑποζυγίων κατὰ τοὺς πολλοὺς ἐν τῷ πέμπτῳ (al. τῇ πέμπτῃ) Φιλιππικῶν ἐστὶν εὑρεῖν. Sed nil certi.—Mirum ni recte se habeat vulgatum δείξειν. E superiore δεῖ ποιεῖν hoc natum puto. Initium tantum orationis exstat. Orationis integritas non defendenda ex simili defectu, Phil. I. p. 48, 14. et Phil. II. p. 72, 21.

63, 20. Βυζαντίους κατάγειν τὰ πλοῖα. Q. an huc facit Steph. I. p. 1121, 2.

Philippica Secunda.

[34] 67, 10. λογίζομαι, τίνων ὁ Φ. Cogitabam, τί; ὧν—sed pro τίνων malim ὧν, ut sensus suspendatur post Φ. πραγμάτων. Scilicet ad ὅς sæpissime suprascribitur τις pro glossa, ad significandum ὅς valere id quod ὅστις in recentiore Græcismo. V. ad Aphob. III. p. 849.

67, 20. Malim cum aliquibus mss. apud Auger. ὑφ' οὗ πεισθέντες — προήσεσθε. Recte edebatur, Symmor. p. 187, 25. δι' οὗ—ἀναλύσονται. Vid. F. L. p. 354, ult. Leptin. p. 487, 21. δι' ὧν—ἀναγκάσει, contra Marklandum defendit F. A. Wolf. Mid. p. 550, 17. ἐν οἷς—θήσεται—ἐν οις—αὐτὸν εὐδαιμονιεῖ (mss.) 559, 5. ὅ τι μὴ λυπήσεις (mss.) 586, 14. δι' ὅτου—οὐ δώσει. Aristocr. p. 683, 25. δι' οὗ—ἐξέσται. Naus. et X. p. 989, 12. δι' ὅτου δικάσεσθε. Phænipp. p. 1045, 27.

68, 20. ἔστι γὰρ μ.—εἴποι. Vide an sint e scholio. Confer. Symmor. init.

69, 3. οὐδ' ἀμνημονεῖ etc. Videtur Philippus quasi pepigisse cum Atheniensibus, ut pro istis quæ memorantur p. 73, 6. ipse in re nautica ab illis adjuvaretur.

69, 21. συμβάλλειν natum videtur e συνεμβάλλειν, quod est de Cor. p. 299, 11. 304, 9. Similiter in μέλλειν ludit Eurip. Cresphonte 8. ubi vide an leg. ῳ χρόνος δῆθεν παρῆν. Nos, *who had time at your disposal.* ἕως contra metrum ni fallor Valck.

70, 2. Collatis v. ll. lego, ἐκ πάντων δ' ἐάν τις ὀρθῶς θεωρῇ, πάντα—Vel δ' ἄν, i. e. ἐάν. θεωροίη (η suprascr.) natum est ex duabus lectt. θεωροῖ.

70, 18. Suspicor, θερ. Θηβαίους. Natum videtur τινὰς e p. 72, 11.

71, 16. πᾶσιν ἐστὶν εἰδέναι. Imo, ni fallor, ἰδεῖν· Vide ad Aristoph. Plut. 48. et Addenda, Cherson. p. 91, 13. [Symmor. p. 189, 18. expende.]

72, 13. Non necessarium Lambini εἰ ante ὑμεῖς. Vide Phil. III. p. 125, 3. Chers. p. 97, 12. Melius ille potuisset, ἀλλ' ὑμεῖς—εἰ τοῦ μηδὲν, scil. ἕνεκα. Sed magis propendeo in lectionem, ὥστε μ.—ποιεῖν, vel ποιῆσαι. Vix ferri potest ἐκ τοῦ. An, ἕνεκα τοῦ?—Verum videtur, ἀλλ' ὑμεῖς—περιστοιχίζεσθε, τοῦ μηδὲν—E glossa ἐκ, e superioribus ὡς, ut recte H. Wolfius. Utrum ex ὡς, an ex alia glossa natum ὥστε, non secerno. Vide F. Leg. p. 351. In Xenoph. Mem. I. 2. 17. Malim, ὁρῶ δεικνύντας θ' αὐτοὺς τοῖς μ. ἧπερ ποιοῦσιν—vel potius, ὁρῶ δεικν. τοῖς μ. αὐτούς, ἧπερ ποιοῦσιν.

[35] 72, 5. πολέμου ζητοῦντες ἀπαλ-

λαγῆναι, δεσπότην εὑρήσετε. Vividius ἀπαλλαγὴν, ut substantivum substantivo opponatur. Contra Callimach. Ep. XLIV. de quo me vide ad or. de Symmor. p. 188, 19.

72, 21. ταῦτ' ἤδη λέξω. Deesse videtur titulus, ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Vide Hieron. Wolf. Compara ΠΟΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ in Phil. I. Docuit Olivetus in versione Gallica Philipp. I. et II. Paris. 1727. p. 72.

73, 1. Confer 59, 11.

De Haloneso.

[40] Or. qu. an contracta ex deperdita Demosthenis, quomodo Lys. Theom. 2da.

78, 5. ἀποδοῦναι, δεδωκέναι. Ita ludit in ἐπιδιδ. et ἀποδ. Æschines Ctes. p. 56, 26.

79, 11. πανταχῶς vel — χόσε. An, πάντως?

79, 14. Reisk. Ind. συμβ.

79, 20. [καὶ φόρους ἡμῖν ἔφερε] An ex Or. πρ. ἐπιστ. p. 156, 18. Nam etsi statuamus istum compilatorem vicina hinc petivisse, facile potuit clausula vicissim illinc interpolari.

80, 12. Lectio ms. Y. orta e schol. edito in ed. Paris.

80, 27. Hinc Auctor or. πρ. ἐπιστ. p. 157, 7. Vide an e de Coron. p. 241, 9. compositus locus: quod si ita est, sophistam tenemus.

82, 6. Malim μεταβαλεῖν αὐτοῦ.

82, 25. Etsi in hoc scriptore non magnopere de elegantia laborandum, suspicor ista, τῷ δὲ Φιλοκράτους — τ. ἔγραψα, delenda esse, et opponi παράνομον μὲν, et ἐκείνοις δὲ p. 83, 4.

85, 1. ὡς μ. ὑ. εὐεργετήσων e p. 85, 15. nata puto. Vide or. πρ. ἐπιστ. p. 153, 7.

86, 2. πότερος πρότερος μήν ἐστι. πότερον Ald. 1. Vocem omittunt Ald. 2. et Felic. Simili errore peccatum est Aristoph. Nub. 937. ubi recte Ravennas, πότερος λέξει πρότερον;

87, 1. ἀλλὰ καὶ πρὸς Καρδιανοὺς, οἳ οἰκοῦσιν ἔξω ἀγορᾶς, ἐπιστέλλει — ὡς δεῖ ὑμᾶς διαδικάζεσθαι [πρὸς Καρδιανοὺς] τοὺς οἰκοῦντας ἐν τῇ ὑμετέρᾳ. Hæc certissime interpolata. πρ. K. om. Lambinus.

λαβεῖν et ἀπολαβεῖν. Euerg. et Mnesib. p. 1162, 14.

88, 1. Reprehendit Longinus XXXVIII. monente Toupio (ibi f. supplendum καταγέλαστοι.)

De Chersoneso.

[46] 90, 1. Exordium hoc respicere videtur Auctor Prooem. 31. certe in fine. Item scriptor Ep. 1. p. 1463, 6. et 1466, 20.

90, 4. Lege, ἕκαστος ἡγοῖτο.

90, 9. Male Bekker. ἀφελόντας.

91, 8. ἔστι δὲ, εἰ μὲν] Q. ἔστω δὴ — Vide p. 92, 12.

91, 16. Recte τὸν ante πόλεμον om. pr. ms. O.

91, 26. Q. ὡς ἂν ἀπέχηται, i. e. ἐὰν, ut p. 101, 28.

91, ult. Simile, ἥπερ μ. γ. σωτηρία, Eur. Med. init. Alexis Ath. X. p. 459. A. πότερα μοι γρῖφον προβάλλεις τοῦτον etc. *is this a puzzle*. Ibid. XV. p. 665. penult. male vertitur. Andocides p. 31, 30. Lysias, p. 92, 21. 93, 16. ταύτην γὰρ τέχνην ἔχει, deleto τήν. Eurip. Cycl. 337. Ζεὺς οὗτος. Vide mea ad Lysiam, p. 107. ταύτῃ ὁρίζονται Reisk. ex marg. Sed vide Phil. III. p. 113, 1. et me ad Aristocrat. p. 676, 9. Quære an hic delendum τὴν ante εἰρήνην.

92, 19. τὰ [παρελθόντα] πράγματα. Ex emend. hoc natum pro παρόντα, quod ipsum ex de Pace init. vel aliunde (e. g. infra p. 95, 5. Phil. III. p. 123, 3.) intrusum puto. Vide Olynth. III. p. 29, 18. Retinendum fuisse puto ἀπόλωλεν, ut Phil. I. p. 53, 15. Sin mavis ἀπολώλεκεν subaudi ἡ πόλις.

93, 1. Ad 49, 10.

93, 9. μετὰ πλείστης ἡσυχίας. Q. ex p. 92, ult. interpolatum.

93, 20. Malim, φθάσῃ λαβὼν αὐτός.

94, 3. Vide ad Phil. I. p. 49, 10.

94, 26. Lege, εὐθενεῖν. Vide Æschyl. Eumen. 893. ed. Pors. et Burneii censuram. Photius ms. εὐθενεῖν. ἐν τῷ ε λεκτέον, οὐχὶ εὐθηνεῖν.

94, 29. Reisk. Ind. εὔχεσθαι.

95, 10. Vereor ne delenda omnia ista, ἀλλὰ βασκαίνομεν — τὰ τοιαῦτα, utpote ex apodosi primum ascripta pro scholio, deinde in textum intrusa. Pro ἐπαινοῦμεν, quod e proximo natum videtur, an ἐῶμεν, ut mox? Qu. βεβαιοῦμεν, ἀγαπῶμεν.

95, 26. ὅ τι τοίνυν δύναται [ποιεῖν]. Q. an delendum, *quid hoc sibi velit*, ut infra p. 103, 27. Sublegit auctor Aristog. I. p. 774, 5.

95, 29. etc. Insignis locus Aristocr. 639, 19. etc.

96, 1. Reisk. Ind. πάσχ.

96, 1. Pro τιμῶμαι Hermog. apud R. citat ἕτοιμός εἰμι, forsan ex Phil. I. p. 48, 12.

96, 23. λέγω apud Tiberium Rhetorem (p. 46. Boiss.) ortam e p. 96, 3.

97, 3. q. τοσαύταις [ἑτέραις] ἡμᾶς.

97, 24. Livius XXXV. 49. init.

98, 5. Inepte ad δικαστ. transtulit auctor π. συντ. p. 171, 9.

98, 11. νῦν δὲ δημαγωγοῦντες — ἤδη κιν-

δυνεύειν. E Phil. III. p. 111, 15. intrusa puto.

98, 15. φέρε γὰρ referendum ad ἐν δὲ — ῥᾳθύμους etc. p. 97, 26.

99, 2. ἐπιτ. hinc auctor Phil. IV. p. 133, 23.

99 13. Ad 24, 29.

99, 18. Lege, παύσασθαι π. τ. κ. ἀλλήλων. Καὶ κακόνους μέν —.

99, 28. νῦν γε δὴ ortum e Phil. II. p. 70, 4. Miror Schæferi judicium.

100, 1. Malim, ἕως δημοκρατεῖσθε. Qu. enim an ἕως ἂν = *while*. Solet *until*. ἕως ἂν, while. Phil. III. p. 114, 3. nisi ibi del. ἄν.

[47] 100, 10. Lege, τὴν παρ' ὑμῖν ἐλευθ. ex Phil. IV. p. 135. 10. vide mss.

100, 20. Recte ms. S. ἀμύνεται.

101, 1. σιροῖς per unum ρ̄. Eratosthenes Brunck. Analect. I. p. 478. Anaxandrides Athenæi IV. 131. C. ubi malim transponere, Κέγχρων τε σιρὸν, βόλβων τε χύτραν Δωδ. Vide Aristoph. Eccl. 1083. Valck. Diatr.

101, 12—21. Certe usque ad στρατηγοῦ lin. 18. ex Phil. IV. p. 137, 7. forsan et reliqua. ubi vide de hoc loco.

101, 15. δημοσιούς. Androt. 615, 12. confer 22.

101, 25. Malim, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλητε ποιεῖν. forsan ex p. 103, 9.

101, 27. Seneca Epist. 82 init. "Desii jam de te esse sollicitus. Quem, inquis, deorum sponsorem accepisti?"

102, 12. Reisk. Ind. ἀναδύεσθαι.

102, 13. Confer Phil. I. p. 43, 5. Olynth. I. p. 17, 6. Valde suspicor omnia, ὅταν νὴ Δία — λέγειν ἄξιον, primo e loco Phil. I. et aliunde compacta ab auctore Philippicæ Quartæ p. 138, 15. atque inde huc translata.

102, 15. πάλαι παρελήλυθε. Imo nil minus quam *præteriit*; suspicor auctorem sublegisse aliquam locutionem, ubi erat καιρὸς, non ἀνάγκη. Vide de Coron. 60. Recte auctor Procem. 1. opp. ἀναγκ. et πάλαι ἐθέλοντας.

102, 16. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπεύχεσθαι δήπου μὴ γενέσθαι δεῖ. Cum Sopatro omitte δεῖ, et lege ἀπεύχεσθε. Vide Phil. II. p. 71, 18. Phil. III. p. 119, 26. εὐχόμενοι μὴ γενέσθαι. Lept. p. 489, 16. ἀπεύξαιτ' ἂν — γενέσθαι. Aristog. I. p. 779, 20. ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ. Timocr. p. 718, 16. ἂν ἀπεύξαισθε — μὴ γενέσθαι. Ceterum confer Phil. III. p. 128, 7. Androt. 610, 3. (752, 12). Plato Hipp. Maj. t. 5. p. 432. ed. Bkr. — μου ἐφικέσθαι πειράσεται. Πῶς λέγεις; δεσπότης τίς σου ὁ ἄνθρωπός ἐστι. Vide de Cor. p. 296, 17.

102, 21. ἄξιον. Vide de Corona, p. 293, 25.

102, 25. τὸ [τὴν] εἰρήνην ἄγειν ὡς ἀγαθόν. Dele cum Ald. Tayl. Necessarius articulus infra p. 103, 3. hic nocet.

103, 2. ἐπὶ π. Vide 13, 22.

103, 19. ἀδικοῦντα ortum e Phil. III. p. 112, 12. Imo collato Phil. IV. p. 146, 21. dele στρατ. retine ἀδικ. Quis unquam dixit φανερῶς στρατεύειν? Vide ad De Corona 177. NB. ordinem rerum ad De Corona 21. Æschin. p. 68, 10. Mox τοῦτον indidem receperim. — Vel ο. φ. ἀδικοῦντα μ. vel ο. φ. στρατεύοντα, π. κ. μ. legi posse puto, vel etiam, ἀδικ. στρ. πόλ. κ.

104, 8. Conf. p. 113, 12.

104, 8. Recte om. Bekkerus ἐρεῖ, ut Phil. IV. p. 147, 20.

104, 27. πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητε [ἐχθροὺς ὑπηρετοῦντας ἐκείνῳ] Vide infra, p. 59.

[48] 105, 12. ὧν μὲν ἀπεστέρησθε. Sensus videtur, *quæ belli jure olim ceperit prætereo:* et suspectum ἀπεστ. præsertim quum ex insequente oriri potuerit. Exspectarem, ἃ μὲν ἀφῄρησθε (ut mox lin. 21.), aut simile. Sed simplicius, ὧν μὲν ἀπεστέρησθε τέως, σιωπῶ — deletis deinde πόσων ἀπεστ. ut sensus sit, non *defraudati estis*, sed simpliciter *amisistis*, ut Olynth. III. p. 36, 9. Vide mox p. 106, 2.

106, 27. δίδωσι suspicor esse schol. ad δημεύει. Sed vide an del. κατηγορεῖ ut schol. ad κρίνει. accusat, *bona damnatorum proscribit, pecuniam publicam plebi largitur*. Atque hoc verum. Nisi sit *proscriptorum bona*. Primo δημεύει, *he confiscates*, deinde δίδωσι (nisi leg. διαδίδωσι), *he squanders it in idle largesses*. Forsan respicit Auctor or. π. συνταξ. p. 166, 5.

106, 21. Cum toto hoc loco compara Mid. p. 575, 24. etc. F. Leg. p. 405, 20. (Aristocrat. p. 622, 12.)

107, 2. etc. Hinc et de Coron. pp. 292—3. (vide et 291, 19.) Procem. 25. p. 1436, 1.

107, ult. Reisk. Ind. ἐκεῖνος.

108, 5. Hinc Pro. 33. p. 1443, 1.

108, 14. Locus plane gemellus Mid. p. 552, 20.

108, 17. Malim, Πειραιᾶ καὶ καθ. Sic in Aristoph. Vesp. 430. οἱ δὲ τὼ 'φθαλμὼ 'ν κύκλῳ κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους, Brunk. ex em. Florentis pro οἱ δὲ (Hic ad Phil. IV. p. 146, 2. ad De Coron. p. 245, 21.) — Emendationem non improbo; minus aliquanto necessariam puto ob locum Mid. p. 552, 20. οὐκ ἀποκτενεῖτε; οὐ — βαδιεῖσθε; — οὐχὶ συλλήψεσθε; Nempe video non ad idem referendas esse tres quæstiones, 1. *non implebitis?* 2. *non ibitis?* 3. *non deducetis?* sed esse duas, unam simplicem, *non implebitis?* alteram bipertitam, *non* JAM, 1. *ibitis*, 2. *deducetis?*

109, 12. Hinc Pro. 41. p. 1449, 14.

Philippica Tertia.

[58] 110, 1. Init. sublegit auctor Pro. 6. p. 1422, 9.

110, 5. Reisk. Ind. ἀδικεῖν.

110, 9. ὑπηγμένα — [καὶ προειμένα] dele cum ms. orta ex v. l. προηγμένα pro ὑπηγ. ut ex lectione Aldinæ Taylori ὑπειγμ. liquet. Pantænet. 970, 8. τὸ πρᾶγμ᾽ εἰς τοῦτο προήκτο.

111, 24. καὶ παράδοξον — κεκίνησθε. Nil affirmo, sed qu. an ex variis Dem. locis corrasa.

112, 7. οὐδὲν ἂν ἄλλο ἔδει.

112, 8. ἢ ὅπως (ὡς) ἀσφαλ. R. e conj. Vide Symmor. p. 181, 28.

112, 25. sqq. Confer Liv. XLII. 13. p. 772. prop. fin. "Videbam quam etc."

113, 12. Vide 104, 8.

113, 27. [ἐν αὐτοῖς] Vide p. 124, 1.

116, 19. Vide p. 118, 11. 140, 19. Hermogenem p. 252. Æschin. Ctes. p. 83, 29. 89, 40.

117, 20. Hinc profecit Auctor Phil. IV. p. 133.

117, 23. [μηδένα] μηδ᾽ εἰ π. FOR ONE *to say*.

118, 8. χωρεῖν. Mid. 579, 3. ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ. Cicero Milon. c. 32. ubi vid. Abram.

118, 11. Hinc διορ. Hermog. p. 252. Vide ad 116, 19.

118, 26. ἐπ᾽ οὐσίᾳ π. γεγονὼς [γνήσιος] (e superioribus) — ἄξιον μέμψεως.

119, 26. εὐχόμενοι (adde μὲν ex ms.) καθ᾽ ἑαυτοὺς ἕκαστοι γ. Per se rectissimum, ut infra p. 130, 7. Sed ob sequentia legendum puto, ἑαυτὸν ἕκαστος. Vide supra p. 118, 18. Phil. I. p. 42, 11. et 54, 7. collato Brunck. ad Arist. Plut. 785. Sing. et plur. conf. Rhod. p. 198, 7.

120, 4. Vulgo dist. σ. ὅ. οὐχ ἡμῶν; pessime, vide de Coron. p. 254. 257. 326. Vide Phil. IV. p. 133, 20.

120, 5. [ἐῶ τἆλλα — Καρδίαν].

120, 12. τί οὖν αἴτιον τουτωνί; p. 127, 6. τί οὖν ποτ᾽ αἴτιον — τὸ pro ποτ᾽ mss. malim, τί οὖν ποτὲ ταἴτιον. Chers. p. 103, 17. et F. L. p. 405, 27. τί ποτ᾽ οὖν ἐστὶ τὸ αἴτιον. Aristocrat. p. 65, 7. ult. Zenothem. p. 884, 26. F. L. 412, 1. τὸ τούτων αἴτιον. Androt. 614, 5. sed mox lin. 12. τοῦτ᾽ αἴτιον. Aristoph. Ran. 1385. ed. Br. Æsch. c. Ctes. p. 65, 3. Phil. II. p. 66, 6. αἴτιον δὲ τούτων. Thucyd. VIII. 56¾. τῶν ᾽Αθ. — αἴτιον γενέσθαι. q. ταἴτιον.

120, 18. Vide Reisk. Ind. πεζῇ.

120, 20. καὶ ἄνω [καὶ] κάτω. Cum copula potius est, *up and down, backwards and forwards*; sine copula, *upside down, topsy turvy, at sixes and sevens*. si vera est Bakeri sententia ad Clemed. p. 381. (Bergler. ad Arist. Eq. 862. ibidem citatus hunc locum optime vertit, *ima summis miscuit apud Græcos*.) Dem. loca apud Ruhnk. ibid. sunt F. L. p. 424, 27. de Cor. p. 263, 19. Aristocr. 680, 14—17. qui locus imprimis notandus, mixta scil. notione *inconstantiæ* et *perfidiæ*; ut qui 1. δεῦρο κἀκεῖσε se verterit, et 2. qui συγχεῖν πᾶσαν πίστιν solitus esset.

121, 24. Malim, καὶ γὰρ (ἂν) ἄνευ —.

122, 2. [οὐκ ᾽Αθήναζε.] ταῦτ᾽ ἔστι τ. dele, ex sequentibus procul dubio orta. De Arthmio F, L. p. 428, 1. Æsch. Ctes. p. 90. Dinarch. p. 108.

122, 7. ἡ γὰρ Ζέλειά ἐστι τῆς ᾽Ασίας. Q. an scholion.

122, 13. Lego, μεθέξειν ἔμελλεν; ἀλλ᾽ οὐ ἐν τοῖς φονικοῖς γέγραπται νόμοις ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ φόνου δικάσασθαι ἀλλ᾽ εὐαγὲς ᾖ τὸ ἀποκτεῖναι, ΚΑΙ ΑΤΙΜΟΣ (q. ῾ἄτιμος, i. e. ὁ ἄτ.), φησί, ΤΕΘΝΑΤΩ. *sed ubi recensentur ii de quorum cæde legislator non sinit quæri, sed quos impune occidere licet.* Scilicet, οὐ omisso, scriptum est ad marg. ΑΛΛΟΥ, quod aliquis, negativam putans esse, supplevit ex sequentibus. Similis res accidit Athen. VI. 248. Pausan. V. 424, 8. τοῦτο δὴ λέγει ἀλλ᾽ οὐ τοῦτο λέγει omitt. Harpocrat. v. ἄτιμος. Cætera dedere mss. Possis etiam, ἀλλ᾽ οὐ τοῦτο λέγει· ἀλλ᾽ ἐν τ. φ. γ. νόμοις ΥΠΕΡ etc. ut hæc postrema sint (Aristocrat. 639, 10. Pro Phorm. 952, 15. ubi me vide) titulus legis, ut apud Æsch. Tim. p. 4, 8. ΝΟΜΟΙ φησὶ ΠΕΡΙ ΕΥΚΟΣΜΙΑΣ. ὑπέρ. Mid. p. 529, 4. (ὁ νομοθέτης) ἔδωκεν ὑπὲρ τούτου γραφήν. Aristocr. 635, 3. Naus. et X. 989, 27. δοῦναι δίκην. Aristocrat. 642, 13. δοῦναι δικάζεσθαι [γράφεσθαι, Timocr. 705, 25.] Pro Phorm. p. 962, 28.

122, 17. καθαρόν. Vide Leptin. p. 505, 18.

122, 28. Cicero Milon. 6. "Nihil enim necesse est omnium me flagitio proferre."

123, 4. ὀργιεῖσθε; * * *(Vide p. 129, 1.) Cætera hujus lineæ delenda cum mss.

124, 9. Reisk. Ind. ἐκτραχ. "Dum astra speculamini, sic foveam incidatis." ἐκτ. Arist. Plut. 70.

124, 12. ἀγὼν) (πόλεμος. Symmor. p. 180, 14.

124, 19. Lege, τῇ διανοίᾳ· καὶ τοὺς — Felic. διανοίᾳ τῷ τοὺς παρ᾽ —.

124, 22. [ὑπηρετοῦντας ἐκείνῳ] dele ex p. 125, 9. proculdubio orta, et supple ἐχθρούς, quod ex scholio irrepsit in locum similem Cherson. p. 104, 27. Ibi delenda sunt etiam ὑπηρ. ἐκ. quæ ex hoc loco jam interpolato fluxere, et quæ non legebat auctor Phil. IV. p. 148, 10. qui tamen habet ἐχθρούς.

124, 27. Hinc, ut videtur, Prooem. 31. p. 1440, 27.

125, 2. λοιδορ. Vide Procem. 53. p. 1458, 27. οὐχὶ δεινὸν κ. ὃν δ. Eadem fere Mid. 537, 34.

125, 3. Confer Procem. 42. p. 1450, 10.

125, 7. ἦσαν — τὰ Φ. φρονοῦντες καὶ πάνθ' ὑπηρ. etc. Recte Bekker. φρονοῦντες natum e sequente. vide et p. 115, 16.

126, 3. τί δεῖ [τὰ] πολλὰ λέγειν;

126, 18. Sallust. Catil. 51, 29. ed. Cort. "Ea populus lætari et merito dicere fieri." Sed is locus potius est e Xenoph. Hellen. 2. 13. 12. ut monet Victorius.

127, 2. Si sanus est locus, videtur cum Seagero capiendus: *qui se* (tyrannos, ab Euphræo accusatos) *servarunt, et qui Euphræum quovis malo dignum putarunt.* Sed valde ambiguum σωζ. quod collato loco p. 126, 1. et mox 127, 13. accipias eo sensu quod dicitur, ἡ πόλις σωθήσεται etc. etc. Deinde exspectares σώσαντας. An, τοὺς τότε τοὺς σώζοντας. *illos qui bonos cives Euphræumque ibant perditum?*

127, 10. seqq. Hinc Pro. 1. p. 1419, 7—13.

127, 17. Valde suspicor et hic et lin. 27. decurtanda esse cum codice S. — οἱ μὲν ἐφ' οἷς ἤδη χαριοῦνται, ταῦτ' ἔλεγον, οἱ δ' ἐ. ὧ. ἔ. σωθήσεσθαι. πολλὰ — Certe hæc, καὶ προέσθαι — τινάς, furcillis ejicienda. Vide an orta sint Cherson. p. 102, 5.

[60] 128, 14. Proxime ad Seageri mentem malim, ὥστε μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ, μηδὲν δεινὸν πείσεσθαι. Nunc malim, ὥστε (μηδὲν) μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ, δεινὸν πείσεσθαι. F. L. p. 445, 6. μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ. De Cor. p. 284, 6. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. Leptin. p. 497, 27. et Wolf. p. 356. Pantæn. p. 971, 6. Leptin. p. 458, 21. 26. μηδενὶ μηδέν, μηδ' ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι, et prorsus simile, 488, 28. (506, 9. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεῖναι δοῦναι, μηδ' ἂν — γένωνται;) Mid. p. 534, 9. μηδένα τολμῆσαι πώποτε μηδ' ὧν ἅψασθαι.

130, 5. ὑμεῖς δ' ἀποδράσεσθαι recte ms. vide me ad F. L. p. 447, 5.

130, 9. γέρας. In Ol. III. fin. τάξις.

130, 14. εἰ γὰρ ἦσαν — ἀλλ' οὐκ εἰσίν. Si servanda sunt, ponenda sunt post τοὺς ποιήσοντας.

Philippica Quarta.

[72] 131, 8. Cherson. p. 109, 11.

131. 11—12. πρὸς ἅπαντας ἀ. Φ. (ἀεὶ) χρῆται lege ex mss. et Midianæ initio.

131, 15—132, 10. Efficta ex Phil. 2da. ab init. usque ad p. 66, 20. et Olynth. II. p. 21, 20.

132, 17. τῆς ἐκείνου προαιρέσεως. Mira locutio pro ἐκείνης τῆς π.

132, 24. Lege τῷ τοῖς βουλομένοις χ. cum Lambino.

133, 9. Totus locus usque ad 134, 5. ex Ol. I. p. 12, 22—13, 25. et Phil. III. p. 117, 20. etc. conflatus. Confer etiam F. Leg. p. 412, 12. lin. 10. ἀπεχθ. ex Ol. III. p. 34, 11. lin. 23. ἐπετειχ. ex Chers. p. 99, 2. οὐ στήσεται p. 134, 3. ex Phil. I. p. 52, 21. Denique σύμμ. ὄντα ὑμῶν l. 20., ut suspicor, ex Phil. III. p. 120, 4.

133, 29. Elis. F. Leg. p. 424, 22.

134, 6—17. Cherson. p. 99, 10—27.

134, 17—27. Phil. II. p. 70, 4—14.

134, 27. ad 136, 1. Cherson. p. 99, 29. ad 101, 3.

136, 2. etc. Vide Cherson. p. 103, 18. etc. unde infra p. 146, 20.

136, 5. ὅτῳ πολεμήσετε. *civem in quem impune sæviatis.* vide mox lin. 14. E Cherson. p. 97, 27. etc. sublecta suspicor. Omnino conf. Procem. 21. p. 1432, 21. et 35. p. 1445, 7. etc.

136, 19. Cherson. p. 104, 1. unde infra p. 147, 11.

136, 19—27. Adumbrata ex Cherson. p. 94, 18—95, 2.

136, 23. τριήρεις etc. ex Phil. I. p. 49, 16. et alibi ibid.

136, 24. γέλως, ex Phil. I. p. 47, 6.

136, 29. ἀλλ. αἰτιᾶσθε, ex Olynth. II. p. 25, 16.

137, 4—7. Efficta ex Phil. I. p. 51, 14—52, 5.

137, 7—19. Ex Cherson. p. 101, 12 —21. nisi ibi delenda, οὐ γάρ ἐστι βοηθείαις — τοῦ στρατηγοῦ, lin. 12—18. ut primum huc convecta sint ex Phil. I. p. 49, 1. et 15. p. 47, 2—6. (πρόφ. etiam Olynth. II. p. 26, 2.) deinde illuc intrusa.

137, 19. etc. An ex F. L. p. 434, 3?

137, 23—138, 24. Chers. p. 101, 22 —102, 22.

138, 29. ἐθέλειν ἀκούειν. Exspectarem, ἀνέχεσθαι, aut simile; quale ὑπομένειν.

139, 3. Vide Cherson. p. 92, 24. etc.

139, 14. E De Pace init.

139, 20. ταὐτομάτου. Vide Olynth. I. p. 11, 27. et seqq.

139, 21. Q. de historia.

140, 4. φοβερώτερός ἐσθ' ὁ Φ. Lege, ἔσται.

140, 11. ὁ δὴ βάρβαρος recte legit et interpretatur Reisk. Eur. Hipp. 966. ed. Monk. Rhod. p. 199. Menander Athen. XI. p. 502. E. Demetr. Rhet. §. 223. Alexis Athen. XI. p. 463. E. 2. Plato Repub. V. 452. D. 6. (330, 15. Massey.) Phædon. p. 88. 56. Wytt. Gorg. p. 546. A. (32, 7. Heind.) sed ib. v. l. Adde de δὴ Plato Gorg. ed. Heind. 141, 6. 143, 2, 153, 4. 183. 5. 214, 1—4. 235, 3.

140, 18. οὐδενὸς τῶν π. Eadem fere verba alicubi apud Lysiam, ni fallor.

140, 19. λῃστοῦ. Vide ad Phil. III. p. 116, 19. An hinc Sallustius Catil. 52, 16. Cort. = p. 173. Wass. " Sin in tanto

omnium metu solus non timet, eo magis refert mihi atque vobis timere."

140, 22. etc. An adumbr. ex Olynth. p. 26, 3. 27, 1. etc.?

141, 3. "Procem. p. 1450, 3." Schæfer.

141, 16. οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου, ἀλλὰ καὶ προσλαμβανόντων· οἱ γὰρ ἄποροι πάντες — Sic lege. 1. omisi τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων, 2. vulg. εὔποροι.

142, 6. Ineptiæ meræ; sed recte Augerus σύμπαντας, quasi τὸ πλῆθος, τοὺς πολλούς. Omnino vide Ps. Dem. Ep. 3tiam fin.

142, 26. κρύβδην ψῆφον judiciorum esse puto, non concionis; per χειροτονίαν, quantum nunc memini; res illic agebantur (vide Leptin. p. 458, 11.) Aristoph. ἀποχειροτονηθ' αἴρειν σκέλη. Quantum per orationis turbidæ obscuritatem licet, hunc sensum extrico: *quum videant suasorem gratia florere, pæne securum; quippe qui judicum suffragiis absolvatur, etsi clamore condemnetur.* Alludit ad παρανόμων γραφάς.

143, 23. ἕτερος, εὐδαίμων, etc. Cherson. p. 106, 13.

143, 27. Λακεδ. etc. Olynth. III. p. 36, 4.

144, 6. μηδ' ὅ τι χρὴ — Phil. II. p. 66, 5.

144, 10. ἀργότ. Phil. II. p. 66, 16.

144, 11. ὠνίων. Cherson. p. 106, 15.

145. 8. Reisk. Ind. προστασ.

145, 25. πέπραται. Ex Phil. III. p. 120, 27. seqq.

145, 27. μετειλ. etc. Cherson. p. 102, 29.

145, 29—150, 5. Omnia, paucis hic ibi mutatis, e Cherson. p. 102, 23—106, 20.

146, 2. οὐ δεῖ ληρεῖν (an ex οὐδὲν δεῖ λέγειν, Cherson. 5? potius e Phil. III. 12. φενακίζειν) οὐδὲ (al. καὶ eodem sensu) γράφειν πόλεμον. Sed quis unquam bellum aut dixit aut putavit esse λῆρον? An scripsit ἀλλά? Vide p. 136, 3. Sed tum quid fient istis, τὸ τὴν εἰρ. ἄγειν etc. e Cherson. p. 102, 25. etc. Mox lege cum mss. ὡς οἷόν τε ἀλ. —— οὐ δεῖ ληρεῖν est, *missas fac ambagem et aperte dic quid velis.* Nos, *speak out.* Æschin. Ctes. p. 74, 7.

Resp. ad Epistolam.

Hunc titulum non agnoscit Dionysius. An confictus ex p. 157, 3. qui locus e Phil. I. p. 51, 2.

152, 4. ἐπειδὴ γάρ, i. e. opinor ἐξ οὗ. quomodo ἐπεὶ tragici. Porson. ad Med. 138. Seidler. ad Iph. Taur. 247. (258.) Demosth. Symmor. p. 188, 10. nisi ibi leg. ἐπεὶ δὲ —.

153, 6. οἷς πρότερον etc. Ex Olynth. II. p. 19, 17.

153, 7. μεγ. εὐεργ. Vide Halonn. p. 85, 1. et 15.

153, 27. ὡς κέκτηται μὲν etc. Unde?

154, 5—156, 29. Ex Olynth. II. p. 20, 19—28. et 21, 27—25, 1.

154, 17. ὡς οἴεταί τις. Olynth. I. p. 15, 8.

156, 18. φόρους. Halon. 12. (hic p. 31.)

157, 1. κατὰ τὴν ἀγ. etc. Phil. I. 13.

157, 3. ἐπιστ. Phil. I. p. 51, 2.

157, 7. οἴκαδε etc. Halonn. p. 80, 26.

157, 12. οὔτε ξενοτ. Cherson. 21. etc.

157, 13. οὐκοῦν θαυμαστόν. Olynth. II. 23.

158, 5. ἐκ Μ. ὁρμ. Halonn. p. 78, 14. De Coron. p. 247.

Philippi Epistola.

[80] 160, 6. εἰς τοῦτο [παρανομίας] ἀφῖχθε [καὶ] δυσμενείας. Dele ex p. 159, 12. ortum.

160, 14. ὥστε — διαλέγεσθαι. Q. — θε.

161, 6. πόλεμον αἱρεῖσθαι. Suspectum Reiskio in indice. Lego, ἄρασθαι. Vide Symmor. p. 178, ult. ἀναιρεῖσθαι probum, ut Symmor. p. 180, 23.

163, 9. ὅτι πάλιν αὐτῷ προστάττετε. πολεμεῖν pro πάλιν Felic.

164, 3. Isocrat. Philipp. §. 82. contulit Coraes.

164, 7. ἢ συκοφαντοῦντας ἀντιλαμβάνειν] ἀεί τι λ. Felic. Me vide Ol. III. Alias non malum esset, ἄν τι λ. Mox περιποιεῖσθαι Felic.

165, 16. In fine transp. malim, ὑμᾶς — δικαίου, et δ. π. τ. κ. ὑμᾶς. Nisi delenda potius ὑ. ἀ. μ. τ. δικαίου, ut scholion.

Περὶ Συντάξεως.

p. 166, 5. διδοῦσι. Cherson. p. 106, 27.

166, 14. 15. Confer Androt. p. 607, 5. 608, 24. Infra 169, 2.

166, 16. Respicit Olynth. III. p. 14, 27.

167, 11. τὸν δεῖνα. Olynth. III. p. 38, 21

167, 16. Olynth. III. p. 38, 4. seqq.

167, 20. τῆς πόλεως οἰκ. Infra 168, 7. Phil. I. p. 45, 14.

167, 21. ἅμα τε. Ex Ol. I. p. 14, 27. μίαν σ. ε. τὴν αὐτήν. unde et infra 168, 21. Vide Rhod. p. 197, 20. [Lysias p. 180, 5. ex optima em. Reisk.]

167, 23. Vide Ol. II. p. 26, 17. et ad 49, 10.

168, 1. ὠφελ. Olynth. II. p. 26, 14.

168, 3. πολίτας. Phil. I. p. 45—46.

168, 16. Μυτιλ. Vide Rhod. p. 196, 3.

168, 18. μείζω χρή. Confer Rhod. p. 195, 11. etc.

168, 21. Cf. supra ad 167, 21.

169, 2. Supra ad 166, 14. An hoc ex Ol. I. init.

169, 9. μισθοφ. Olynth.

169, 13. seqq. Vide Phil. IV. p. 139, 1. et 137, 1.

170, 17. Vide an totum hunc locum inde a p. 170, 4. conformarit ad exemplum F. L. p. 434, 6. et seqq.

170, 19. Saltem l. οἱ πολλοὶ —.

171, 9. Ex Cherson. p. 98, 5.

171, 11. ἔχειν αὐτῷ. Q. ΕΧΕΙΝΕΜΑΥΤΩΙ.

171, 15. Recte R. ταῦτα λέγει, τὰς προφάσεις ἐγὼ —.

171, 23. Ex Phil. I. p. 54, 10.

171, 24. κληρονομ. Respicit Olynth. III. p. 37, 1. Imo ex Aristoc. p. 690, 14.

171, 29. etc. Ex Ol. II. fin.

172, 7—11. Ex Aristocr. p. 690, 11—16. Hinc autem Procem. 55, p. 1461, 7—9.

172, 13. Olynth. III. p. 35, 1.

172, 14—173, 22. Aristocr. p. 686, 5. et sqq.

173, 16. Distingue, ἀνθρώπους, οἰκοτρίβων οἰκότριβας, a deputy mop-squeezer to a sixpenny whore's maid.

173, 23. usque ad 175, 20. p. 34, 27—37, 14.

174, 1. "Quædam ex Isocr. de Pace." H. Wolf. qu. de hoc.

174, 7. E Rhod. fin.

174, 20. Aristocrat. p. 689, 9—690, 17.

174, 24. Androt. p. 617, 19.

175, 12. οὐδ' ὄναρ ex Fals. Leg. p. 429, 18.

176, 1. An ex Eurip.

176, 15. τάξιν. Olynth. III. fin. 176, 22. Xenoph.

Περὶ Συμμοριῶν.

Orationis π. συμμ. consilium fuisse putat F. A. Wolf. præf. ad Leptin. p. CX. ut per speciem exponendi quæ essent agenda, populum a gravi bello suscipiendo deterreret. Comparare poterat Wolfius Nician Thucyd. VI. 19. et Horatium ad Pisones (si modo recte statuit Wielandus).

Exord. est Procem. 7.

178, 6. Vide an leg. αὐτοὶ μὲν τὸ δοκεῖν εὖ λέγειν φέρονται. Vulg. nata a v. ll. δοκεῖν et δόξαν. Deinde ἐκφ. est *præ se ferunt*, ostentant, etc. quum oporteat *reportant*, *assequuntur*. Confer Procem. 9. p. 1425, 1. et 32. p. 1441, 12.

[7] 178, 15. [οἱ μέλλοντες] λέγειν. Dele cum MSS. parte. Scilicet cum omissum esset ὄντες post φανείημεν, supra scriptum fuit, οιμενὄντες, scil. indicans v. lectionem, φανοῖμεν [vel φανεῖμεν] ὄντες. οἱ λέγοντες conjicit R. ut mox p. 185, 5. — ἡμεῖς οἱ λέγοντες δ. φ. ὄ. in Procem. Suspicor ἡμεῖς δεινοὶ sine mediis.

178, 20. πᾶς ὁ. π. φόβος λέλυται. Malim, λέλυτ' ἂν (vel λέλῃτ'. q. de orthogr.) optativ. perfect.

178, 23. Exspectares, νομίζω μὲν, ut Cherson. init. sed consulto omisisse videtur.

179, 2. σφίσιν αὐτοῖς præfero. Alterum e lin. 16. natum.

179, 19. Malim, εἰς δὴ τὴν ταραχὴν — et forsan, προκαθεῖναί (τινας) τὴν π.

179, 20. [τὴν πόλιν ἡμῶν] Suspecta. *I advise (you) not to precipitate (the Greeks).* παραινῶ absolute, ut Megalop. fin.

179, 27. ὅτε δ' οὕτω ταῦτ' ἔχει. MS. vid. Olynth. I. init. Leptin. p. 522—3.

179, ult. Lege, ἐν πολέμῳ γ. οὐκ ἴσῳ, R. ex MSS. recte.

180, 5. Ob mss. legendum puto ἐπὶ ταύτῃ προαιρουμένη. Vulgata orta est ex προαιρεῖσθαι.

180, 6. Hinc Pro. 50. p. 1457, 2. Vide et 32. p. 1441, 19.

180, 15. ἀγῶνα. Phil. III. p. 124, 16.

180, 21. Lege, κινδυνεύσουσι. Vulg. utcunque def. *are threatened*.

180, 29. κεφάλαια [τῆς δυνάμεως] Dele. Ex superiore. *Summa*, non copiarum, sed rerum gerendarum. κεφ. Olynth. III. p. 34, 28. Symmor. 189, 21.

181, 2. τοῖς [οὖσι] συμμάχ. ex vicinis orta.

181, 3. ὁμολογοῦντας ἐχθρούς. v. l. —ουμένους, et — μένως. sed vid. Timocl. Athen. VII. 300. B. V. ad Aphob. III. p. 828, 14. 857, 7. Lept. 469, 2.

[8] 181, 11. Distingue, προορᾷν, ὦ πρὸς τοῦ Διὸς, οἴεσθε τοῦτο; et post οἶμαι supple προορᾷν. Jam vide quam ineptiat R.

181, 15. Malim, ἃ νῦν οἰόμεθα ἡμεῖς, πράττητε, cum MSS. — ται inepte R.

181, 21. Lege et distingue, παρεσκευάσθαι (ms.) τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἐπισχεῖν, δεομένους σώζειν (omisi καὶ) εὖ εἰδέναι. Constructio est, εὖ εἰδέναι πάντας ἥξοντ. δ. σ.

181, ult. Recte schol. οἶμαι δὲ — Idem mox αὐτὴν pro αὐτούς. Q. αὐτοὺς, ἂν ἀρέσκῃ, ut Phil. I. p. 48, 19.

182, 2. γνώμας [ὑμᾶς]—.

182, 23. ἀνταναπληροῦντας. Recte opinor Amersfort. p. 757. *ut cui μέρει tribuuntur ditissimi, eidem tribuantur pauperrimi;*

quo pacto totius μέρους *census ad justam summam redigatur.* Græce exprimas, τοῖς εὐπορωτάτοις ἀεὶ προσνέμοντας τοὺς ἀπορωτάτους. Sed valde dubito an hic sensus e vulgata oriatur: quæ potius hoc sonat, *unum divitem* in μέρει A, pensandum esse *multis pauperioribus* in μέρει B. quo nil
συγ
ineptius. Vide an leg. ἐπικληροῦντας τοῖς εὐπορωτάτοις.

182, 27. Malim, ἀποδείξαντας, κατὰ ιε ναῦς, ut mox καθ' ξ τάλαντα, ut alterum ex seq. fluxerit. Sed videtur leg. κατὰ τὰς ιε, ut c. Aphob. I. p. 815, 11. 837, 1. vid. Leptin. p. 467, 6.

183, 2. Malim, ἑκάστην τὴν πεντεκ.

183, 7. etc. Vide Reisk. Ind. πεντήκοντα.

183, 9. Malim cum mss. ἑξηκονταταλαντείας ἑκάστη τῶν μεγάλων εἴκοσι —. Aphob. II. p. 838, 25. πεντεκαιδεκαταλάντους conjunctim mss. — Vel τῶν μεγάλων, vel τῶν εἴκοσι videtur esse scholion.

[9] 183, 18. Scil. 60 talenta et 12 cives *cuique navi.* συντελὴς etc. De Coron. Deinde legendum suspicor, ἐὰν δὲ διακοσίων, τριάκοντα μὲν ἢ τάλαντα, ἓξ δὲ σώματα. ἐὰν δὲ τριακοσίων, εἴκοσι μὲν ἢ τ. τέτταρα δὲ σώματα. Ut scilicet cætera sint e margine, quod certe factum est paulo infra p. 184, 6.

183, 22. ἐν χρηστὸν ἐκ. — τῶν ms.

184, 6. Deleto manifesto scholio ad ἐπικληρῶσαι τὰς φυλὰς, lege, τῶν δὲ ταξιάρχων ἕκαστον ὃν ἂν ἡ φυλὴ —. Q. tamen an τὸν —χον. Taxiarchum habebant singulæ tribus. Æsch. F. L. p. 50, 42. Mox lin. 11. malim, ἐν ἑκάστῃ μέρος.

184, 15. τριήρεις πόσαι [καὶ τριάκοντα — τριήρεις ἔχῃ] ἐὰν — Dele.

184, 21. Possis, παράδοξον μὲν οἶδα μέλλων λέγειν, sed verum puto, χρημάτων πόρου, παράδοξον μὲν οἶδα ὄν, ὃ μέλλω λ. sine reliquis. Certe ἤδη del. Ol. I. p. 14, 18. Phil. I. p. 48, 14. 15, 20. Hyperides Apsinis (Ruhnken. ad Rutil. Lup. p. 10.) ταχθεὶς δ' ἐπὶ τῇ διοικήσει τῶν χρημάτων, εὗρε πόρους. Eur. Phœn. 998. Suppl. 787. ed. Gais.

[10] 184, 25. Reisk. Ind. πόρος.

184, ult. Distingue, τίς οὖν ἐσθ' οὗτος ὁ νῦν μὲν οὐκ ὤν, ὑπάρξων δὲ τότε; et v. Hermog. p. 416. ed. Crispin.

185, 7. Reisk. partim e conj. ἴσοι τὸ πλ. χρησμῳδοὶ, scil. φοβοῖεν. recte.

185, 15. προεισενεγκεῖν R. ex uno ms.

185, 22. Lege, πρὸς (τὰς) διακοσίας etc.

185, 17. ἀθρόα [καὶ] πολλὰ — De ἀθρόα Leptin. p. 496, 25. 499, 5.

186, 19. Rectiss. Schæf. Sed susp. τίμημα. An, ἡμῖν δὲ τὴν χώραν ὑπάρχειν ἀφορμὴν ἀκούσεται?

187, 2. etc. Isocr. (Paneg.?)

[11] 187, 10. Malim, ξένοις κρατῆσαι τῶν Ἑλλ. Deinde κρατήσαντες ἂν R. ex conj. non male. Lege, κρατήσοντες. Confer. Rhod. p. 197, 20.

187, 18. [οὐδ'] ἀγαθὸν —.

187, 25. δι' οὗ ἀναλύσονται, recte vulg. ut

188, 8. ὅτι ἕως μὲν ἐκεῖνον. Inepte R. τέως.

188, 19. Inepte ἀδίκημ' ἂν infercit R. manifesto v. l. pro ἀδικεῖν ἄν. Callimach. Epigr. XLIV. εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ. Lege, ἀδικεῖν.

188, 22. ζητεῖν. Suspect.

188, 27. Æschin. F. L. p. 38, 9. πολεμεῖν προῃροῦντο οὐ δυνάμενοι.

189, 7. Confer colloq. Biantis et Crœsi, Herodot. I. 27.

189, 9. Malim, ἤπερ. (R. P.)

189, 15. ὅσον νῦν ὑπεραίρουσαν. Vid. Reisk. Ind.

189, 28. Olynth. I. fin.

Pro Rhodiis.

Exordium est Pro. 27. p. 1437.

[19] 191, 5. Lege, ὀφείλειν τοῦ τοὺς διὰ — Quum τοῦ τοὺς in τούτους coaluisset, ὁρῶντας supplevit librarius. Admisso autem ὁρῶντας, ut fecit Reisk. necessario legendum esset ἔχοντας. Confer Olynth. II. init. Procem. 24. p. 1435, 2.

192, 3. παρελθὼν π. ἐγὼ — De Symmor. p. 181.

192, 4. οἶμαι δὲ καὶ μόνος ἢ δ. Malim, ἢ —.

192, 19. φθάσας ἢ παρακρουσάμενός. Vide . . . . (Thucyd.?)

193, 18. Non placet πράττοντος μὲν — πράττοντος δὲ — præsertim præcedentibus πράξει et πραγμάτων.

193, 25. διημαρτηκότος οἷς ἐπεχείρησεν. Nota syntaxin 193, 10. ὑπὲρ ὧν ἐλατ.

194, 10. εἶχον] An .·. ope Atheniensis cujusdam (Charetis puta) urbem tuebantur? Certe patet Libanium et Scholiasten more suo ineptire. οἱ ἔχοντες, cum optimatibus et Mausolo, plebem jamdudum expulerant: nuper ejectis optimatibus plebem reducere volebant: interim arcem retinebant barbari. Contra hos Atheniensium opem implorabant. (νυνὶ p. 196, 2. non probat optimates adhuc rerum potirr.)

194, 10. οἱ [νῦν ὄντες ἐν αὐτῇ] Ῥόδιοι. Q. an del. vel leg. ἐνταυθὶ Ῥ. nam de exsulibus loqui videtur.

194, 13. ὅπως καταλύσωσι omnes. Qu.

194, 18. οὔτε γὰρ προξενῶ R. e MS.

195, 1—3. Hinc Pro. 24. p. 1435, 15.

195, 4. πολλῶν — πολλοῖς. Procem. 9. p. 1424, 23. τοῖς πολλοῖς Aug. 1.

195, 5. τὸν λοιπὸν τοῦ χρόνου Aug. 1. Vide Wolf. ad Lept. p. 223. In Or. c. Theocr. p. 1326, 16. τὸν πλεῖστον τοῦ χρόνου ms. Pro Phorm. p. 947, 4. τῆς προσόδου τὴν ἡμίσειαν. Alexis Athen. II. p. 47. C. D. Thucyd. I. 30. p. 24, 35. ubi schol. ἀεὶ Θουκυδ. τὸν πλεῖστον ἀρσενικῶς. sed VIII. 17. τὸ πλεῖστον τοῦ πλοῦ.

[20] 195, 10. δίκαιοι ἂν εἶναι R. e conj. ut F. L. p. 342, 26. Leptin. p. 248, 14.

195, 16. ἰδίων. Vide Wolf. De Pace p. 60, 25. Symmor. p. 179, 17.

195, 21. Nota infinitivos coacervatos. et (ubi?)

195, ult. [τοῖς] μετ' ἰσηγορίας ζῆν ᾑρημένοις.

196, 16. Vestigia imitatoris in Procem. 22. p. 1433, 16.

196, 18. Lege, οἵαπερ ἂν τοὺς ἄλλους ἀξιώσαιτε. Illud cum ms. hoc cum Lambino.

196, 19. ὃ μὴ γένοιτο [τοιοῦτό τι] συμβαίη. Vide De Cor. p. 331, 15. ἃ μήποτ' ὤφελε, συνέβη.

196, 20. Lege ex mss. καὶ γὰρ οὐδ' εἰ δίκαια — πεπονθέναι, ἐπίτηδ. Similis fere corruptela in Aristoph. Ran. 1076. indicata a R. P. Hec. p. 48. col. 2. ed. ult.

196, 23. φαίνεσθαι βουλομένους recte ms.

196, 26. Non obstante Schæfero, malim συνεβουλήθησαν. De Argivis Wolf. ad Leptin. (Isocr. de illorum misero statu.)

196, 29. Epist. 3. p. 1477, 12. τοῖς ἀτυχήσασιν ἀεὶ—sed iste simul respexisse videtur Æsch. Ctes. p. 72, 39.

197, 3. γῆς καὶ θαλάττης ἄρχοντας. MSS. κρατοῦντας. v. Phil. III. p. 123, 9. F. Leg. p. 425, 21. Mox lin. 10. τὴν Α. ἀρχήν. Leptin. p. 478, 6.

197, 5. ὥς φασιν. Notabile exemplum. Contrario sensu Megalopol. p. 203, 26.

197, 20. ἀλλ' ἅμα εὐ. αὐ. τήν τε πόλιν διὰ Λακ. illud ex ms. hoc ex Felic. Symm. p. 187, 10. et de ἅμα ad π. συντ. p. 167, 21.

198, 2. εἰσὶ δέ τινες [οἱ] παρ' ἡμῖν om. 2. mss.

198, 5. Malim, αὐτοὺς — ποιοῦντας ex marg.

198, 9. Dist. δίκαιον, ὄντα πολίτην, τ. scil. ὑμέτερον. sed addi hoc malim, ut F. L. p. 374, 26. (sed ibi v. ll.) Vel ὑμῶν, ut Megalopol. init.

[21] 198, 14. Lego, μηδὲ Σηλυμβρίαν πάλιν (edd. mss. πόλιν. Vide F. L. p. 383, 24. 431, 13.) ὑμετέραν (ἡμετ) ποτὲ σύμμαχον οὖσαν, ὡς αὐτοὺς (ut ed. Par. Felic. *like themselves*, the Byzantines, Æsch. F. Leg. p. 44, 4.), συντελῆ (ὑποτελῆ Weimar.) ποιεῖν καὶ Βυζαντίων (-τίους Felic. etc. -τιον MS.) ὁρίζειν — αὐτονόμους [τὰς πόλεις] (om. etiam Felic.) εἶν. γέγραπται· οὐδὲ Μαύσωλον ζῶντα (sic Felic. De ζῶν, Eubulid. p. 1306, 1. Leptin. p. 481, 12. Phorm. p. 960, 7. ζῶν αὐτὸν R. e MS. recte).—Expl. *and make their territory* (part of) *Byz.* Xenophon, *Argos is Corinth.* Æschines, *Bœotia, Thebes.*

198, 21. ἄλλας πόλεις ἑτέρας. Sic ἄλλος δεύτερος Eur. Troad. 614. δεύτερον ἕτερον Dem. Aristocr. p. 643, 20. Demosth. c. Spud. p. 1031, 23. recte R. ἄττα (sic non ἅττα adverss.) R. P. qui in adversariis manuscr. citat Platon. Cratyl. p. 92, 5. b. Fischer. (I. 438. D. 5. H. St.)

199, 12. R. e conj. καὶ μετὰ ταῦθ' (ἃς) ὕστερον. debebat, καὶ ἃς μετὰ τ. ὕ.

199, 19. ἐγνωκέναι — [ποιεῖν] ὑπαρχεῖν. Vide Hieron. Wolf. Conf. p. 191, 1. 200, 26.

199, 19. τὰ δίκαια [καὶ] ποιεῖν.

199, 26. Plato, sive alius, Alcib. 2. Bekker. 2. p. 279. H. St. 142. ὑπὸ συκοφ. πολιορκ.

199, 27. Malim, καὶ προσέθ' ἕτερος (ut Megalop. p. 207, 21.) v. R. Vid. tamen Ol. I. p. 17, 6.

199, 28. De Coron. p. 306, 10.

F. L. p. 399, 17.

[22] 200, 16. Nunc malim, τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν (q. an huc pertineat Æsch. Ctes. p. 68, 6.) καὶ φίλον ἡμῖν μὴ ὁμωμοκότας, νομίζετε δυσνουστάτους. μὴ ex conjectura addidi, cætera MSS. nisi μὴ ponere mavis ante τὸν αὐτόν. Aristides t. 2. p. 382. Cant. 1. p. 561, 16. Jebb. τῶν συμμάχων οὗτοι πιστότατοι καὶ ἀναγκαιότατοι, οἵτινες ἂν τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζωσιν (apud Abresch. Thuc. p. 51.) Cæterum similis fere antithesis Aristocrat. p. 668, 17. δύσνους citatur ex Thucyd. II. 60. p. 135, 34. adde Platon. Repub. V. 450. D. H. St. Xenophon. 2. 1. 2. Sophocl. Antig. 212. Plat. Theæt. p. 151. C. Deinde ad ᾑρημένους supple φίλους, ut paulo ante p. 194, 11. Phil. II. p. 68, ult. F. Leg. p. 383, 1. Megalop. p. 219, 18. Vid. Androt. p. 607, 9.

200, 23. εὑρεῖν — εὑρεῖν. Pro hoc an εἰπεῖν?

Pro Megalopolitanis.

[29] Exord. est Procem. 8. p. 1423.

202, 9. Malim, τῶν ἐνθένδε συμβουλ.

203, 7. Paullo melius videtur ἀναιρήσουσι. Vide p. 204, 10. 208, 25. 210, 5.

203, 8. πάλιν ἰσχυροὺς [γενήσεσθαι, vel γενέσθαι.] Delendum videtur ut e superiori repetitum.

203, 17. Notabilis sive lectio sive error

apud Schol. οὕτως ἔχειν δώσομεν.

203, 21. προσδεῖσθαι δ' ἔτι Reisk. e Wolf. conj. δέ τι τὸ τὰ δ. Felic.

203, 25. δ' ἡμῖν οἱ μὲν ὑπάρχ. Omittit οἱ μὲν Aug. 1. ἡμῖν Paris. ε. hoc, ut opinor verum.

ἐκινδυνεύσατε

204, 15. Malim, ὑπὲρ ἧς καὶ παρετάξασθε. *quam ob* IPSAM etc. Nempe erat, ὑπὲρ ἧς ἐκινδ. καὶ παρετ. Xenoph. Memorab. I. 2. 16. Lege, ὧνπερ ἕνεκα (καὶ) Σωκράτην ὠρεχθήτην. ut ibid. §. 47. ὧνπερ ἕνεκεν καὶ Σ. προσῆλθον. Vide Aristoph. Nub. 1499. Equit. 180. ed. Br. Æschyl. Eumen. 71. Vide ad Pantæn. p. 974, 21. ad Steph. I. p. 1104, ult.

204, 26. [νῦν] ἐὰν π. Ex superiore lin. 24. νῦν κτησ. Frustra Schæf.

[30] 205, 23. Lege, οὐδέν' ἂν ἀντειπεῖν οἴομαι.

205, 20. εἰ [σ. π. 'Α. καὶ] ταῦτα π.

205, 25. καὶ πρότερον Θηβαίους. Quum eos in Cadmea recuperanda adjuverunt. Vid. F. L. p. 364.

206, 4. Recte corrigitur, δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων, ut de Coron. p. 316, 10. Herodot. I. 4. Leptin.

206, 15. Q. (καὶ) μὴ τὴν ὁμοίαν. Appendix Francf. ἀποδιδόασιν, quomodo legendum esset, (εἰ) περὶ ὧν ἔφασαν.

206, 16. τινας Λακ. ['Αρκάδαν]. Imo de Messeniis agitur. Vulg. e superiore lin. 7.

206, 28. An, περὶ πολλοῦ? (μικροῦ Halon. p. 87, 5.) Intelligit, περὶ τῆς 'Αττικῆς.

207, 13. Lege, ἐγὼ δ' οἶδ'—ταῦτα φήσειν, ex mss. vel ὑμῶν ἂν—.

208, 9. Legendum puto, vel cum mss. πολύ γε ῥᾷον, vel πάνυ γε ΡΑΙΔΙΟΝ. Sed illud animosius.

208, 11. μέχρι τού γε (sic) Felic. V. Olynth. I. p. 11, 4.

208, 12. ἀδίκοις præfert Schæferus, forsan recte. Sed vide an hoc dicat: ἐὰν δέ τις, τὰ δίκαια ἀξιῶν, αὐτὸς ὁτιοῦν ἀδικῇ, φανερῶς ἐναντιοῦται ὁ ἀξιούμενος, κἂν πολὺ μεῖζον ἀδικήσῃ.

208, 18. Lege, τῷ Θηβαίους (τῷ τοὺς Felic.)—καὶ συμπράττωμεν αὐτοὶ (Felic.) ταῦτα γὰρ καὶ (om. καὶ Felic.) καλὰ—. NB. ταῦτα γὰρ—ἐξανεστώσας sunt διὰ μέσου.

[31] 208, 23. Lege, Θεσπιῶν καὶ Πλαταιῶν, ut supra p. 203, 4. correxit Reisk. e MSS.

209, 6. Primo quid μὲν? Natum ex φασὶν ἑαυτοῖς. Olim correxi, φασὶν οὐ στήλας ἀλλὰ—deleto scholio. εἶναι agnoscit scholiastes. p. 114. § 44. Paris. Corruptelam vidit Schæf. sed male emendat.

209, 19. ἀδόλως. Ex formula, ut videtur, Herodot. I. 69. Aristoph. Lysistr. 169.

209, 21. κατοικισθῶσι (μόνον) inepte R. quamvis ita MSS. τὴν σπουδὴν, THE *real object*. Cherson. p. 90, 10.

209, 26. Q. τούτους τοὺς αὐτοὺς—. Vide me ad Æsch. Ctes. p. 85, 38.

210, 9. Lege, τὸ δὲ συμβησόμενον, τὸν τοῦ κ. λ. Omisi καὶ, pro quo inepte R. κατὰ.

210, 19. Lege, προεῖσθαι τοὺς 'Α.

210, 22. Lege, ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ ἄ. Deinde legendum, ἀλλὰ νομίζων συμφέρειν, et forsan, εἴρηκα (ἃ εἴρηκα) ut supra p. 208, 2. Herodot. II. 49. ποιεῦσι τὰ ποιεῦσι. Aristoph. Ach. 559. Plato Apolog. p. 88. ed. Fisch. ποιοῖεν ἃ ποιοῖεν. quod servandum videtur. Idem Plato Gorg. p. 506. A. 3. H. St. 245, 3. Routh. οὐδὲ — εἰδὼς λέγω ἃ λέγω. Protag. p. 323. c. 7. Rep. I. 342. fin. 352. c. 7. Euthyphr. 10. c. Possis etiam, servato ἃ νομίζω, legere, (οὐδὲν) οὔτε φιλῶν—sed præstat alterum. Vide Procem. p. 1421, 13. 1422, 26.

210, 25. ἄλλον ἁπλῶς MSS.

De Fœdere Alexandreo.

Melius sine ΣΥΝΘΗΚΩΝ. Vide Cherson. p. 102, 24.

212, 12. ὡς περὶ μεγ. *pro rei magnitudine*. Male, opinor, Schæfer.

212, 16. Non satisfacit Schæf. Mihi non liquet, utrum ἀναγκάζοι sit vitiosa lectio pro ἀγανακτήσαιτε, an ἐβιάζετο e p. 213, 3. fluxerit. Vide an ἀγανακτήσαιτε; εἴ τις ἀναγκάζοι, οἶμαι, εἰ ἦσαν—Πεισιστρατίδαι, κατάγειν αὐτοὺς δευρί. 'Αρπάσαντας ἂν ὑμᾶς οἶμαι τὰ ὅπλα—.

215, 15. etc. Intricatum locum hodie non muto, modo αὐτοὺς v. 17. aspere scribas. Usitata constructio esset αὐτοὶ, sed non deesse puto exempla accusativi. *Nisi forte aut illos latet, se, quum pacem servandam suadent, de rerum statu loqui, in quo nulla fiat injuria; aut, neminem putant pro injuria habiturum, quod tyrannides* etc.

220, 5. διεβεβαιωσάμην, ὡς ἂν τ.

De Corona. Jul. 10. 1812.

Hunc libellum in Adversariis cito, Demosthenica secunda.

Quæ ut fragmenta hujus or. citat Taylorus ap. Reisk. IX. 179. sunt ex Androt. n. 106. ed. Benenat. Fals. Leg. 434. Περὶ συντάξ. 9. De Coron. 361. (ut Taylorus, seu potius de Cherson. 66. sed locus est c. Androt. 95. vel Timocr. 264.

notante Oudendorp.) c. Timoth. 666. n. 38. Androt. 98. vel Neær. p. 743. n. 183.

[1] Argum. 224, 15. Lege, στρατηγικῶς Κακοὺς ἐς μέσσον ἐλάσσας, ex Hom. Il. Δ. 299. ubi Quinctil. V. 12. 14. citat Clark. adde Xenoph. Memorab. III. 1. 8. Cyropæd. VII. 5. 5.

Init. τοῖς θεοῖς recte mss. ut p. 274, 25.

226, 20. ἐκ περιουσίας. Steph. I. 1122, 3. =ἐξ εὐπορίας mox lin. 10. Plato Theætet. p. 154. D. 9. Thucyd. VII. 13. init. (Ibid. VIII. 46. fin. ἐκ τοῦ περιόντος, sed τοῦ del. MSS.)

226, 20. ἃ φύσει edidit. R. e conj. sua, et ponit comma post ἄχθεσθαι.

227, 14. Malim, ὁ θεὶς, ut Aristoph. Nub. 1423. Dem. c. Aristocr. p. 628, 14. 632, 5. 649, 10. Androt. 602, 18. Timocr. 716, 25. τιθεὶς Androt. p. 596, 21. 601, 6. Aristocr. 629, 5. 9. 28. c. Theocrin. 1325, 2. Plato Cratylo p. 407. B. ὁ τὰ ὀνόματα ποιῶν.

[2] 229, 6. τὰ μὲν οὖν κατηγορημένα etc. Similis locus p. 319.

229, 20. παρ' αὐτὰ τἀδικ. i. e. παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα p. 230, 4. 320, 26. (vel πλησίον ὄντων τῶν ἀδικ. ut Phorm. p. 960, 23.) ut Leptin. p. 499, 16. ubi recte Taylorum ad hunc de Cor. locum reprehendit F. Wolfius. Midian. p. 583, 12. 523, 7. Vide c. Zenoth. p. 884, 3. Pantæn. p. 966, 19.

229, 25. Hoc video ista, καὶ μὴν εἴ τι τῶν ἄλλων—ἅπασι χρῆσθαι, esse variam lectionem superiorum lin. 16. ἐφ' οἷς ἀδικοῦντά με—τἀδικήματα χρῆσθαι. Deinde lin. 13. malim ἀφαιρεῖσθαι ἔδει, construens, οὐκ ἔδει ἀφαιρεῖσθαι cum ἀλλὰ χρῆσθαι l. 16.

[3] 230, 16. Q. ἑτέρῳ δ' ὅτῳ. De ὅτῳ Phil. IV. p. 136. 5. et ult. Confert Fisch. ad Weller. III. 340. Herodotum V. 87. p. 416, 79. Simile p. 295, 3.

231, 13. ἐν οἷς. p. 259, 19. 304, 23. 310, 19. 21. 313, 7. 321, 9.

231, 22. ἄγνοιαν. p. 271, 15. 24. 293, ult. 245, 25. Olynth. II. p. 20, 7. F. L. p. 372, ult. 373, 17. 399, 18.

232, 18. Æsch. c. Ctes. p. 61, ult.—64, 8.

232, 19. ἔτι καὶ κεκωλυκώς. ἔτι om. mss. qu. an potius del. καί.

232, 22. [ἐτραγῴδεις καὶ] διεξῄεις. om. ms. ex p. 229, 19. repetitum. Ibi genuina puto ob p. 229, 25. de quo loco me vide supra. Deinde mox ἐδίδαξας [ἢ διεξῆλθες] valde suspicor esse v. l. pro καὶ διεξῄεις.

234, 12. οὗτος διέσυρε. Æsch. Ctes. p. 65, 22.

234, 21. διαβάλλει. Æsch. p. 62, 20. 64, 24.

[4] 236, 11. ἕως ἂν—ποιήσαιτο. Omittit ἂν Aug. 2.

237, 7. βούλησθ' v. l. Vide me ad F Leg. p. 448, 10.

237, 11. [αὐτὸν] ἐχθρὸν recte mss. om. ex lin. superiore ortum.

237, 17. Interpungo, μετὰ ταῦτ' εὐθὺς, οὐκ εἰς μακράν; τοὺς—. μετὰ ταῦτ' εὐθὺς Philemon Stob. p. 395. ed. Grot. Sosipater Athen. IX. p. 378. B. Infra p. 278, 3. μετὰ ταῦτ' ἐξαίφνης, F. Leg. p. 349, 16.

241, 1. τῶν δὲ ἰδιωτῶν [καὶ πολλῶν] om. ms. Per se optimum τῶν δὲ πολλῶν, ut F. Leg. p. 426, 4.

241, 10. φίλων καὶ ξένων. Diodor. Sic. XVI. p. 539, 15. H. St. ( ) ξένους καὶ φίλους ὀνομάζων. Fals. Leg. p. 424, 10.

241, 18. [πόθεν;] πολλοῦ γε Taylorus. Mox p. 242, 26. 274, 22. Sed v. Ruhnken. ad Longin.

242, 2. De Perilao Megarensi F. Leg. p. 436. 1.

242, 18. καίτοι φιλίαν γε recte margo.

[5] 242, 19. ὁ τὴν 'Α. ξενίαν. Æsch. p. 63, 11.

244, 3. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ tres primæ edd. ἐν om. 2. mss. me vide ad Æsch. Ctes. p. 58, 28.

245, 13. πλεονέκτημα. Naus. et X. p. 990, 18. Polycl. p. 1218, 28. πλεονεκτεῖν, Dionysod. p. 1297, 1.

245, 22. τοῖς δὲ διδούς. p. 309, 10. τῷ διδόναι καὶ διαφθείρειν, sic MSS.

245, 24. Malim, ἐν τοιαύτῃ δὴ καταστάσει.

246, 23. τὸ ἀξίωμα [τὴν ἡγεμονίαν]—.

247, 5. Pro Rhodiis p. 196, ult. δόξαν ἔχοντας τοῦ σώζειν τοὺς ἀτυχήσαντας ἀεί. (Me ad Plut. 1027.) Æsch. c. Ctes. p. 72, 38. Sophocl. Œd. Col. 258—262. et Callimach. apud Schol. Pro Megalop. p. 205, 25. (Aristocr. p. 672.) Eurip. Heracl. 177. 330. Isocrat. Panegyr. p. 51. C. ad Philipp. p. 410. D. [Sed vide vera fatentem Alcibiadem Thucydidis VI. 18. prop. init. τήν τε ἀρχὴν οὕτως ἐκτησάμεθα etc. quæ fere exprimas verbis Ciceronis apud Nonium (De Republ. p. 253.) "Noster vero populus sociis defendendis terrarum jam omnium potitus est."] Andocid. p. 27, 5. Isocr. Plataic. 1. 45. Plato Menex. p. 397, 1. t. 5. Bekker.=244. fin. H. St. Thucyd. 2. 40. prop. fin.

247, 8. [οἱ τὰ] recte margo.

248, 12. De Cherson. p. 98, 26.

252, ult. λέγων ὡς σιωπῶ μὲν etc. Æsch. Ctes. p. 85, 8.

253, 12. [ἡγέμονος] ἄρχοντος. transponit unus ms. sed dele.

[6] 254, 5. ἃ νῦν οὗτος ἔφη. p. 86, 14. 40. 88, 34. 89, 9.

255, 7. ἀφειδῶς delendum puto, ut schol. ad ἁπλῶς, de quo vide p. 288, 12. Deinde recte margo διδούς.

256, 10. πασᾶν τᾶν λειτουργιᾶν Aug. 2. et sic legebat Porsonus, teste J. Creed.

256, 15. θεωρίας—τᾷ Ἑλλάδι—τῶς στεφάνως οἷς ἐστεφάνωται, Valckenærius Diatrib. p. 278. et θεωρίας Porsonus, teste eodem J. Creed.

256, 18. τάν τε' Aθ. pro πάντες egregie Porsonus ad Prom. 362. ed. Blomfield.

256, 26. πάντων μεγίστων ἀγαθῶν παραίτιος γέγονε, Stockius ed. Dubl. 1769. Debebat π. τῶν μεγίστων, ut p. 275, 16. Sed malim, ὅτι τῶν μεγίστων, sine πάντων, de quo me vide ad F. Leg. p. 343, 19. παραίτιος autem, sive Stockii sit sive Reiskii, probat R. P. in adversariis; et mox ἐψηφίσαντο ἐν τῷ κ.—ἐν τῷ ab αυτο absorpta.

[7] 257, 22. κατὰ τῶν Εὐβοέων. Æsch. p. 65. Infra p. 306.

257, 23. Βυζαντίων. Infra p. 306.

258, 9. Κλεωνάς. Q. de histor. Deinde τὰς ἄλλους νήσους recte se habet. Vide me ad Herodot. I. 193. Herodotea prima p. 30. Jacobs. ad Athen. p. 22. Andocid. p. 17, 17. ἀδελφὸν, ἔτι δὲ ἀ. ξένους. Antiph. p. 135, 4. τῶν μὲν ἄ. λόγων. Aristoph. Pac. 759. Thucyd. VII. 5. p. 449, 98. quem hinc expedi V. 18. p. 330, 71. Elmsleium Œd. T. 7. ad Med. p. 132. ubi confer. Ran. 1195. Lysias p. 176, 8. τὸ ἄλλο πλῆθος.

258, 20. Homer. Iliad. M. 322. ad quem locum Clarkius sua sublegisse videtur Berglero in Alciphron. I. 25. p. 100. quem citat Porsonus . . . . .

260, 1. [τὰ συμφέροντα].

260, 19. γραφεὶς τὸν ἀγῶνα τοῦτον [παρανόμων] forsan delendum. Sed utut hoc sit, verte, *a trial like the present*.

260, 21. καίτοι πόσ' ἂν, vel διδόναι ἂν, Marklandus. Male. διδόναι est *offerre*, ut ἐδίδοσαν, p. 261, 6. Me vide ad F. Leg. p. 410.

261, 16. Lege, τῶν τριηραρχιῶν. Q. an cum mss.—ἀρχων.

262, 1. ἀπὸ τῆς οὐσίας. *in proportion to.* C. Mid. p. 565, 15.

[8] 266, 23. Recte Scrimgeri schedæ, τοῖς ἐκ π. τ. φυλῶν θεωροῖς, alterum ex linea superiore natum, plane ut Βοσπορίχῳ supra p. 256, 11. ubi Βοσπόρῳ ed. Felic.

268, 4. οὐκ ἀδικήματος οὐδενὸς—. addit Paris ā cum aliis quibusdam, λαβεῖν τιμωρίαν, male, ex p. 319, 12.

268, 9. λέγεις ἃ δεῖ etc. Æsch. p. 77, 39.

268, 26. ἔλαττον ἔχων. Lept. p. 479, 15. 485, 16. Mid. 575, 14. (Eur. Suppl. 743. ed. Gaisf. nil ad rem.) c. Spud. 1035, 28. 1036, 7. c. Steph. I. p. 1124, ult. Plato Rep. I. 343. D. 3. 7.

269, 10. ἐπειδὴ τοίνυν. vid. Rhod. p. 199, 19.

269, 16. λόγους τίνας διασύρει. Æsch. p. 77, 25.

269, 17. αὐτὸς εἰρηκὼς etc. Æsch. Ctes. ad fin.

269, 26. Lege, τίς μετουσία; ἢ τῶν τοιούτων τίς δ. cum Hieron. Wolfii editione. Cum Morelio consentiunt Aldinæ, et ut videtur MSS. Solus Felicianus omittit ἢ καλῶν. Nempe hoc erat schol. ad τοιούτων. ἢ μὴ erat aliud schol. indicans τὴν διάγνωσιν esse inter τὰ καλὰ et τὰ μὴ καλά. Forsan malit quis omnia una opera delere, et legere, τίς μετουσία, τίς δ. Cæterum τῶν ante τοιούτων omittunt omnes præter Wolf. et Tayl. Vide p. 317, 15. 20. 318, 2.

270, 10. σικλείῳ (ει) marginis est κλείω.

[9] 270, 23. ἀντὶ Τρόμητος ἐποίησεν Ἀτρόμητον. Hemsterhus. ad Lucian. Timon. XXII. p. 134.

272, 14. ἐν μὲν τοίνυν τοῦτο [τοιοῦτο] πολίτευμα. Om. τοιοῦτο 2. mss. Vide F. Leg. p. 442. Aristoph. Eq. εἶς οὑτοσὶ πώλης.

276, 15. Lege, collatis v. ll. οὐδέν' ἂν ἡγεῖτο προσέχειν. me vide ad F. Leg. p. 342.

277, 1. προβληθείς. Herodot. I. 98. p. 50, 38—40.

[10] 277, 12. [οὐδ'] ἃ νῦν οὗτος.

278, 10. τότε γ' ἐξαίφνης. 2. mss. τότ' ἐξ. Lege, νῦν δὲ τό γ' ἐξ. Vulgata conflata est ex τότε et τόγε (γε), τότε. Sic, τὸ μὲν γὰρ ἐξαρχῆς, F. Leg. 371, 14. (sic tres primæ) Zenoth. p. 885, 8. ter (semel e MSS.) Leochar. 1083, 4. 1085, 28. 1087, 15. 1088, 12. 1099, 27. Olympiodor. 1176, 17. τὰ ἐξαρχῆς, Nicostr. p. 1247, 5. τό γε παραυτίκα, Aristoph. Vesp. 829. τὸ παραχρῆμα τὸ αὐτίκα, Priscian. 18. p. 1210, 16.

280, 14. Duæ fuisse videntur lectiones:
τοῖς δὲ μὴ συναντήσασι πανδημεὶ,
τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ χρώμενοι, χρησόμεθα ἐπιζ. (χρωμένοις pro κειμένοις Felic.)

282, 15. Et hic puto fuisse duas lectiones:
παρ' οὐδὲν ἡγ. τὰς ἡμ. συνθήκας καὶ ὅρκους.
παραβαίνων τὰς κοινὰς πίστεις.
παρ' οὐδὲν —
Q. igitur an leg. καὶ τὴν εἰρήνην, παραβαίνων ὅρκους,
— πίστεις, λύειν ἐπιβάλλεται.

283, 5. Recte interpretatur R. *non mittent copias adversus Philippum Athenienses, dum tolerabiles sint, quas ille velit, conditiones.* Qui sensus requirere videtur ἐπ' οὐδενὶ —.

[11] 283, 14. σπουδὴν ἐποιεῖσθε conjicit Wolfius.

285, 2. ἄνω καθῆστο mss. ut Eur. Phœn. 1481.

285, 11. [ἣν γὰρ ὁ κῆρυξ — δίκαιόν ἐστιν ἡγεῖσθαι] Mirum ni hæc sunt delenda. Similis interpolatio, c. Midian. p. 525, 9. τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα, ex superioribus male repetita.

285, 22. παρηκολουθηκώς. Aristocr. p. 683, 6. Timocrat. 703, 9. c. Phorm. 909, 18. e marg. 915, 19. F. L. 423, 25. Olympiodor. 1178, 13. Dionysodor. 1284, 8. Athen. I. p. 6. F. 9. III. 102. C. VII. 291. B. 5. οἰκουμένη. Dinarch. Dem. p. 91, 38. Lycurg. p. 149, 30. [Dem. c. Neær. p. 1382, 14. γῆς περίοδον.] Athenæus III. 116. F.

286, 7. Quatuor lectiones, τῆς πολιτείας | τῆς πάσης π. | τῆς ἄλλης πολ. | τῆς πάσης ἄλλης πολ. Vide ad F. L. p. 362. infra p. 27. Sed utut hæc sint, subaudi ἐμῆς. Vide p. 302, 10. 304, 7.

287, 8. μεταθέσθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ὑπὲρ Θ. Q. del. καὶ φοβεῖσθαι, et leg. πάντα, scil. τὸν φόβον.

[12] 287, 23. χρήσασθαι — δεῖσθαι — ἐπαγγέλλεσθαι, Dionys. Hal. 44. et 56. ed. Sylburg. idem bis πράγματι παραινῶ τούτῳ — hoc proculdubio recte. Lego, πῶς χρήσεσθε (q. χρήσησθε) τῷ πράγματι παραινῶ; τούτῳ πάνυ μοι — *vultis doceam?* optime Wolfius. Subjunctivus est, ut εἴπω Phil. III. p. 123, 4. Reiskius χρήσασθαι ex Dionys. et mss. quod etiam bonum est; sed debebat etiam δεῖσθαι et ἐπαγγέλλεσθαι. De Cherson. p. 99, 18. leg. καὶ παύσασθαι περὶ τ. contra edd. et mss. sc. χρὴ ex lin. 9. subaudiendum.

289, 5. νομιζόμενα [εἶναι] δίκαια. Dele ΕΝΑ repetitum. Deest Lindenbrog.

[13] 289, 18. [καὶ] ἕως μέν. Dele καί. Mox ἰδίας, scil. Ἀθηναίων, ut recte interpretabatur Reisk. apud Harlesium, quamvis postea sententiam mutavit. Infra p. 290, 1. τὴν ἰδίαν πατρίδα. (mox 289, 20. τὸ εἰς αὐτὸν πλημ. citabat R.)

289, ult. διότι. Timocr.   . Dinarch. Dem. p. 90, 18. 93, 9—11. ter. Psephism. Plutarch. II. 852. D. Dinarch. Aristog. p. 105, 29. Dem. c. Theocrin. p. 1333, ult. Bœot. II. p. 1008, 7. 1020, 25. Spud. 1035, 6. Everg. 1152, 1. Polycl. 1209, 17. 1214, 12. 1224, 11. Callicl. 1276, 20. 1281, 15. Plato Theæt. 158. A. 9. 205. C. 6. Crito Athenæi IV. 173. C. 4. Thucyd. alibi et II. 61. p. 135, 50. III. 59. p. 205, 60. III. 62. init. 68. init. 81. fin. 113. prop. fin. Athen. IV. p. 175. A. 9. XIII. 610. E. Plutarch. t. II. p. 110. E. (Meinek. Q. M. p. 29. qui errat.) Anaxandrides Stob. p. 277. Gr.

290, 15. Lego, εἰδὼς ὅτι ἑαυτοῖς μὲν διαμφισβητεῖν. πρὸς ἀλλήλους enim est schol. ad ἑαυτοῖς. Mox deleo εἶναι post ἀνάξιον lin. 19.

292, 12. παρὰ πᾶσιν ἀφεῖται. Sic omnes, certe tres primæ edd. Malim tamen ἀφίεται.

292, 28. σκηπτὸς [ἢ χειμὼν] Delenda conjicit R.

[14] 293, 10. τί χρῆν recte Marklandus.

293, 12. ἐκεῖνος πάσας ἀφῆκε φωνάς. *ad quod consequendum omnia tentavit ille*, i. e. Philippus. Aristoph. Equit. 519. Vide p. 301, 10. 302, 11.

293, 16. Collato VV. DD. lego, ἆρ' οἶσθ' ὅτι νῦν μὲν ἐνῆν στῆναι (qu. de συστῆναι), τότε δέ· οὐκ ἄξιον δ' εἰπεῖν ἄν γε — καὶ τὸ προβ. Recte enim statuit Taylorus omnia ad Æschinem dici, ut liquet ex seqq. ἔστι δὲ ταῦτα — πρὸς ὑμᾶς, i. e. *cæterum, Judices, quæ huic modo dixi, ob vos dixi.*

294, 9. [ποιήσετε] τῇ πόλει. Recte om. Aug. 1. Vide ad F. Leg. p. 446. Confer tamen Or. in Theocr. p. 1330. Sic διῳκηκότα — διοικήσαιεν Aphob. I. p. 828, 22.

294, 14. Ἑλλήνων ἀτυχ. Versus Hexameter. De versibus fortuitis vide Boiss. ad Aristæn. p. 233. Taylor. ad p. 275. Notas ad Eur. Suppl. p. 183. ed. Gaisf. Vide infra p. 319, 8. Diog. Laert. II. 28. οὗτος μέντοι πεινῶν οὕτως, οὐ πώποτ' ἔτλη κολακεῦσαι. ubi Menagius cum superioribus conjungit, male, ut credo. Demosth. Lacrit. p. 930, 15. τοιαῦτα τούτων ἐστὶ τὰ κακουργήματα. Confer Lysistr. 399. Isocrat. Antidos. §. 7. τὸν βίον Ὃν ζῶ, καὶ τὴν παιδείαν περὶ ἣν διατρίβω. Philipp. 171. Καὶ γὰρ ἐκείνων μᾶλλον ἄγανται Τὴν νίκην τὴν ἐν Θερμοπύλαις [ἢ τὰς] Ἄλλας νίκας καὶ τὸ τροπαῖον. Demosth. c. Conon. p. 1262, 2. Μηδοτιοῦν ἔσται τοῖς μετρίοις ὄφελος. Midian. p. 585, 20. Καὶ τίνι χρή με λογισμῷ περιεῖναι ταῦτα παθόντα. præcedit, οὐ βεβαιώσαντες ἐμοὶ βαδιεῖσθε.

[15] 294, 18. καὶ πάλιν οὐ πολιτεύῃ. Per hyphen construe. Bene de hac figura post alios egit Monkius ad Hippol. 196. locum Bacch. 455. recte defendens, ut fecerat R. P. not. mss. ad Aristoph. Eccl. 115.

295, 8. οὐδένα κίνδυνον ὅντιν' οὐχ ὑπέμειναν, Reisk. ex 2. mss. citans in indice locum c. Aristocrat. p. 657, 25. Vulgatam citat H. Steph. Thes. I. 1159. F. Adde Eubul. p. 1309, 11. λελοιδόρηκε οὐδὲν ὅ, τι οὐ. ms. Megalopol. 208, 26. οὐδεὶς ὅστις οὐ. Soph. Aj. 725. οὔ τις ἔσθ' ὃς οὔ. F. L. 417, 11. Androt. 609, 5. c. Theocrin. 1323, 28. οὐδὲν ὅ, τι οὐ πεποιήκασι. Plato Theæt. p. 170. A. Steph. 376, 8. Heindorf. ὅντιν' οὐ pro — οὖν recte Steph. Vide ibid. p. 178, B. = 408, 1. οὐδὲν ὅ, τι οὐ, Euthyd. p. 294. D. 4. E. 4. (61, 14. 62, 8. Routh.) Protag. p. 317. c. 2. 323. c. 1. Phædon. p. 97, 8. Wytt. Xenoph. Cyrop. I. 4. 25. et Schneider. Simile fere §. 26. Exempla dent Budæus p. 935. Herm. ad Viger. p. 709. οὐκ ἔστιν ὅστις, Eur. Hec. 858. Alcest. 851. Hipp. 861. Heracl. 977. Ion. 1530. (Erecth. I. 50.)

297, 25. ἔλεγες, scil. p. 137. seq.

300, 9. τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ [τὰ] παρὰ πᾶσι. Vide p. 310, 16.

301, 15. ἃ νῦν οὗτος διέσυρε. Æsch. p. 67, 43.

302, 2. Malim, παραλιπὼν τις ἃ δέοι πράξειεν. hoc ex conjectura. "in *eo esse acquiescendum, ut nullo labore, nullo periculo detrectato, ita demum id subirem, quicquid erat eventurum.*"

303, 7. Qu. an πολλῶν del. post ψηφισμάτων. ut πολλῶν sit v. l. pro παλαιῶν.

303, 11. ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας, τῶν ἐ. Recte ms. om. ἐγγὺς οὔσης. v. Taylor. Mox recte credo om. ms. πάντες.

303, 20. καὶ φησί. Æsch. p. 62, 5.

303, 22. Recte eddidit R. ἂν καθαραὶ ex ms.

304, 5. λογισμός. Reisk. Ind. et Pautæn. p. 981, ult.

[16] 305, 13. Malim, εἰ δικαίῳ χρήσομαι τῷ λόγῳ, ut Leptin. p. 457, 10. Mid. 523, 27. Or. de Symmoriis 180, 1. recte margo ἴσῳ (ως). Infra p. 311, 16. ὑπερηφάνωι κέχρηται τῷ λόγῳ. Vide Aristocr. p. 628, 6. δικαίοις (ως) Cherson. 92, 13.

306, 5. ἀλλ' ἁπλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμὼν, κύριος πάντων. Quere an hæc interpolata sint ex Olynth. I. p. 10, 11. primo scil. adscripta ad superiora, τῶν ἐς τὸν πόλεμον etc. Confer Androt. p. 615.

306, 7. τὸ δημηγορεῖν πρῶτον. Me vide ad F. Leg. p. 438.

306, 11. δι' ἣν ἕκαστον τύχοι πρόφασιν. Malim, ἥντιν' sc. τιν' absorptum est ab ἥν. Sic τις Valck. Diatr. p. 150. A. Porson. Hec. p. 73. ed. 3. Mid. 528, 1. Vide me ad F. L. p. 352. Vide Phil. III. 124, 27.

306, 16. Æsch. p. 73, 40—74, 12.

306, 18. Lege, ὅσην ἠδυνήθην ἐγὼ πλείστην.

307, 28. ὥσπερανεί τις ἰατρός. Æsch. Ctes. p. 86, 2. etc.

308, 20. Scite Æschines F. Leg. p. 51, 10. τὸν τῶν λόγων κύριον, τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτοῦσιν.

309, 6. ἀνθρώπων εὕρῃ recte mss. ob Dawesii regulam.

309, 13. Me vide ad F. Leg. p. 343.

309, 20. ἃ δ' οἱ πάντες, articulum delet ms. et pr. m. alius, recte; nisi mavis ἅπαντες.

[17] 310, 5. πάντα [ταῦτα] ἐπαγόντων. Dele. Vid. ad F. Leg. p. 343. Sic πάντα ποιοῦσιν F. Leg. p. 408, 12. vid. Timocr. 729, 11.

310, 8. καθ' ἑκάστην σχεδὸν τὴν ἡμέραν, 4. mss. σχεδόν τι optime Reisk. Vide Porsoni Adversaria p. 110. ad Athen. IX. p. 376. F. Alcæus Comicus Prisciani XVIII. p. 1173, 5. Putsch. (deest locus ed. Ald.) Ὅτι ἡ σχεδόν τι μῆνας ἐγγὺς τρεῖς ὅλους Τηρῶ τὸν Ἐνδυμίωνα. sic collatio Scaligerana Oxon. - - - - - (Ed. Putsch. ὁ τηγέχελον μ.) σχεδόν τι in Steph. II. init. c. Lacrit. p. 936, 18. Pantæn. 969, 7. Leochar. 1085, 21. 1090, 3. Plato Theæt. p. 143. A. H. St. Everg. et Mnes. p. 1140, 24. Olympiodor. 1171, 2. 14.

310, 16. τῶν ὁμωμοκότων καὶ τὰ εὖ. recte margo.

310, 19. Lege cum ms. τὰς γραφὰς ἀπέφευγον.

310, 27. ἀλλὰ τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν— Æsch. p. 81, 37.

311, 9. ἀφ' ὧν περὶ τῆς τύχης διελέχθη. Æsch. p. 76, 6.

311, 11. Qu. an duplex fuerit lectio, τὰ βέλτιστα πράττειν νομίζων ἣν γὰρ ὁ ἀρίστην ἔχειν οἰόμενος οὐκ οἶδεν.

[18] 311, 14. Q. an leg. εἰ μενεῖ ἡ αὐτὴ —.

311, 14. μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας R. ex mss. servandum puto καὶ πρώην F. L. p. 406, 6.

311, 20. τὴν τῆς πόλεως τύχην. Solon apud Dem. F. L. p. 421, 25. quem ridet Aristoph. Equit. 1171—3. ut recte Hemsterh. ad Lucian. Timon. Dem. F. Leg. p. 436, 20. (conf. Æschin. p. 72, 10.) Olynth. II. p. 25, 2. Æschines p. 86, ult. Aristoph. Nub. 587. et Eupolis apud Schol. (quocum omnino confer Phil. I. p. 43, 10. seqq.) Phil. I. p. 52, 25. seqq. Leptin. 490, 22. Wolf. ad Leptin. p. 219.

313, 15. συνεσκευωροῦ. *you helped her to cabbage.* F. Leg. p. 419, 19. καρπουμένη τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας (vel οὐσίας).

313, 18. Lego, καὶ, ἀναστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ, κελεύων — cum mss.

314, 8. ἃ τῶν ἄλλων κατηγορεῖς αὐτὸς ποιήσας. Q. *Timarchum?* Vide F. Leg. p. 403. 19. παῖδα ὄντα etc. ex mox lin. 27. οὗτος ἄλλον ἔκρινε etc.

314, 7. τοῖς ἀρχιδίοις. F. Leg. p. 419, 25. 403, 20.

[19] 314, 14. πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων τραύματα. Dele τραύματα, et verte, *plus inde lucri faciens, quam ex certaminibus, seu potius pro vita et capite veris pugnis.* Ineptissime interpretatur Reiskius, ad cujus mentem si scripsisset Demosthenes, dedisset, ἢ ἐκ τῶν ἀγώνων ὑμεῖς, οὓς —. Ne quis autem hoc arripiat, faciam, monendo 1. ὑμεῖς et ὑμῖν ad eosdem plane spectare, 2. dicturum fuisse ὑπὲρ τῆς πατρίδος, non περὶ τῆς ψυχῆς. Deinde l. ὑμῖν πρὸς τοὺς θεατὰς (τοὺς cum 3 primis edd.) De re confer p. 449, 20. Paulo supra unus ms. ὀπωρώνης ἐκεῖνος, et sic edidit Reisk. Quod habent Ald. B. teste Reisk. et Felic. ὁ πωρώνης, ducere videretur ad ὀυπωρώνης, nisi recte ὀπω. haberet Ald. A. Denique Σιμύλῳ recte Reisk. Alterum natum ex καὶ sequente.

[19 b] 315, 3. Malim, ὅσα μηδ' αἰσχρὸν —.

315, 9. ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. χορευταὶ in contemptu Mid. p. 577, 5.

315, 21. παρανάγνωθι δή μοι. (δ' ἡμῖν)

315, 23. ἥκω λιπὼν κ. καὶ σκ. πύλας, plane omisso νεκρῶν, etiam citat Libanius Declam. XVI. p. 458. B. ed. Paris.

316, 6. ὑπείληφ' ἐγώ· [νομίζω] τὸν μὲν —

Interpungo cum Marklaudo; sed delendum νομίζω.

[20] 316, 24. καθ' ἕνα ἄνδρα, ms. unus. quod oriri quidem potuit ex α, i. e. μόνον paulo ante. Sed potius ex ἄνδρα male retractum. Menander Ammonii p. 23. [δεύτερον] κάδον recte Bentleius. κ ex lω natum. Herodot. II. 175. p. 189, 89. καὶ ante εἴκοσι om. mss. pars (κ̄, v. l. pro κ) Phil. III. p. 129, 15. malim ἕνα ἄνδρα. vide tamen pro Rhod. p. 197, 11. Legem apud Demosth. Aristocr. p. 649, 5. vel Timocr. 719, 5. Eur. Androm. 911. κακόν γ' ἔλεξας, ἕν' ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη. ἕνα om. membr. sed recte Musgr. post Grot. Stob. δίσσ' ἕν' ἄνδρ', ut 178. Hel. 579. Vide me ad Soph. Œd. C. 563. ad Pantæn. p. 978.

[21] 316, 25. δικαιότερον [καὶ ἀληθέστερον] om. Aug. 2. ex p. 311, 18. ubi, vice versa, δικαιότερον mss. quidam ex hoc loco.

317, 18. Interpunge, τούτῳ. Οὔτε ἀδικῶν — ἑαυτὸν δοὺς, οὐ κατώρθωσε μεθ' ἁπάντων. Postrema corrigebam — θῶσεμ ἐφ' ἁπ. *in every thing*. Sed puto sana esse, et vertenda, *failed in common with the rest.*

317, 24. ἀγράφοις νομίμοις. ἀγράφους νόμους, Xen. Memor. IV. 4, 19. Vid. Soph. Antig. 454. Dem. c. Aristocrat. p. 643, 17. ubi confer p. 639, 23. 648, 22. Steph. I. 1117, 24.

319, 8. (καὶ) πᾶσαν ἔχει κακίαν recte Reisk. ex Aug. 1. quomodo vitatur Pentameter.

320, 1. ῥήτορος ἢ μὴ, tres primæ. ἢ εἰ Reisk. ex mss. duobus, ut Leptin. p. 470, 5. Onet. II. p. 877, 14.

320, 1. Malim, σὺ τοίνυν οὗτος εὑρεθεὶς, εἶτα φθ. partim cum mss. Vide tamen F. Leg. p. 442, 6. οὗτος pro τοιοῦτος Mid. 576, 2. c. Phorm. 914, 19.

[22] 320, 23. πολλὰ καὶ καλὰ — ὧν οὐκ ἠμνήμονησε. Veretur Reiskius, ne quid desit. Ego ista delenda censeo. σημεῖον δὲ — enim ad præcedentia clare spectat. Subintellige, τοῦ μὴ ἐμὲ τῶν κακῶν αἴτιον εἶναι. Hæc autem omnia a p. 312. versantur in refellenda Æschinis insectatione Demosthenis τύχης.

321, 19. ἐλθόντα τιμᾶσθαι μηδὲ — recte Reisk. ex mss. Idem τότε et lin. 13. et 24. delet. Qu.

321, 25. ὡς παρ' οἰκειοτάτῳ. Supra p. 309, 2. ὡς εἰς ἐλάχιστον. Mid. 585, 3. et Phil. III. 124, 9. ὡς ἐκ πλείστου. Aristocr. 654, 11. ὡς διὰ βραχυτάτου. Plato Theæt. p. 170. A. Steph. (376, 3. Heindorp.) ὡς διὰ βραχυτάτων. Idem Gorg. p. 449. C. 1. D. 7. (101, 8, 102, 5. Routh). Thucyd. III. 46. init. ὅτι ἐν βραχυτάτῳ. ibid. fin. ὅτι ἐπ' ἐλάχιστον. II. 34. fin. ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὁμίλου. I. 63. p. 42, 85. ὡς ἐς ἐλάχιστον χωρίον.

322, 10. δείματος vertit Collinsius poeta nostras,

322, 19. Distinctionem tolle, et lege, ὡς τὸ "Μηδὲν — κατορθοῦν" οὐ τῷ — *ista verba non tribuere.*

[23] 323, 10. ὃ σὺ νυνὶ πεποιηκὼς εἶ φανερός. Quid fecisse.

323, 14. τοσαῦτα quod multi om. mss. est v. l. pro τοῦτο.

323, 24. Φιλιππισμόν. Æsch.

325, 13. ὥσπερανεὶ ἐν τρυτάνῃ. De Pace p. 60, 7.

325, 26. καὶ πολλοὺς ἵππους deleo ut v. l. pro καὶ πόλεις καὶ τόπους, et πολλοὺς uncinis inclusit R. Sed ἱππικὸν infra p. 329, 5. F. L. p. 442, 25. Dinarch. c. Demosth. p. 102, 24. πόλεων καὶ τόπων Olynth. II. p. 18, 15.

325, ult. τούτοις ἐτείχισα. Æsch. Ctes. p. 65, 33. Demades p. 178, 38. τὴν Ἀττικὴν ἐτείχισα, τοὺς ὅρους τῆς χώρας περιβαλὼν οὐ λίθοις, ἀλλὰ τῇ τῆς πόλεως ἀσφαλείᾳ.

[24] 326, 15. [καὶ λέγοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα] Scholion hoc est ad ἐκπέμποντα.

326, 18. Εὔβοιαν mendosum esse vidit Marklandus, variam lectionem pro Ἄβυδον Reiskius. De σιτοπομπείᾳ agitur, non de συμμαχίᾳ.

326, 27. Conjicit Reiskius, δαίμονός τινος (φθόνος vel δυσμένεια) ἢ τύχης τινὸς ἰσχύς. Hoc video, ἰσχὺς ex τύχης natum. Elegans sane conjectura φθόνος. Eur. Electr. 907. (902.) optime Tyrwhittus, μή μέ τις φθόνος βάλῃ, ut Æsch. Agam. 956. Vulgatam defendit R. P. not. mss. ad Arist. Thesm. 902. ex Aristoph. et sequentibus, apud Eurip.

327, 19. θεοὶ, μεγίστοις ἀναμφισβητήτως ὑπῆρχ' ἂν εἶναι. hoc cum Markl. illud cum mss.

327, 20. ὡς ἑτέρως. Phil. II. p. 68, 9. supra p. 298, 22. 254, 7. Cæterum de euphemismo Lennep. ad Phalar. p. 112. Valck. Diatr. p. 112. Sic ἄλλος Aphob. II. p. 841, 19. 842, 15.

[26] 328, 1. Malim, ἔστι γὰρ, ἔστι (τις) ἡσυχία — τις ab ησ absorptum. Me vide ad F. leg. p. 352.

328, 27. Lege, οὔκουν ἐπί γ' οἷς καὶ ἡ πατρὶς —.

331, 1. ὁ Φιλάμμων. Æsch. p. 81, 2.

331, 25. καὶ τὴν τοῦ τὰ πρωτεῖα τῇ π. διαφυλάττειν προαίρεσιν, Reisk. apud Harles. ἔχειν p. 323, 6.

De Corona.

Pag. et versus Reisk. prout notantur in Bekkeri ed. Oxon.

225, ult. ὅσην εὔνοιαν. Ipsum ni fallor decreti verbum. vide p. 243, 18. (253, 20.) 263, 10. 286, 3. 294, 17. 317, 28. 318, 12. 319, 16. 321, 6—323, 13. 326,

7. 329, 8. 330, 15. 331, 10. etc. (p. 310, 19. forsan opponi potest: expende.) hinc Epist. 2. p. 1472, 16. Ita p. 325, 4. ἀρετῆς ex psephismate. κηρύττεταί τις ἐν τῷ θεάτρῳ ὅτι στεφανοῦται ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδραγαθίας καὶ εὐνοίας — ἡ εὔνοια καὶ τὸ τῆς δημοκρατίας ὄνομα —. Æsch. p. 89. 2. et 14. τοῖς θεοῖς, p. 274, 25. τοῖς θεοῖς legebat compilator Epist. 1. p. 1462, fin.

226, 5. πῶς ἀκ. Respicit Æschinem p. 82, 43. etc.

226, 6. μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον etc. vide sch. ad p. 244, 9. qu. apud Æschinem.

226, 8. ἀκροᾶσθαι pejor lectio: nimis anapæstica.

226, 10. ἀμφοτέροις e 227, 24.

226, 19. δὲ recte, ut potius existimo, om. S. Vide p. 293, 19.

227, 14. Junge, ἀπολ. δικαίως, ut 244, 8. et 25.

228—230. Nexus: Opus est ut prius amoveam etc. 228, 6. Primum ∴ de privatis 228, 14. Deinde de publicis, 229, 6. scil. τοῖς ἔξω τῆς γραφῆς.

229, 6. Egregiam operam hic præstitit Taylorus, quo duce ita fere constituo:

ἡ ἀρχ.	ἡ δημώδης.
1. τὰ μὲν οὖν κατ. — τὰ τοιαῦτα. (dele μὲν ante ἐπήρειαν*.)	1. τῶν μὲν τοίνυν κατηγοριῶν —.
2. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι ἔδει — τυχεῖν.	2. τὸ δ' ἐν ἐπηρείας — Ἀθηναῖοι.
3. ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικῶν ἐφαινόμην —	3, 4. καὶ μὴν εἴ τι — ἀφελέσθαι φαίνεται.
4. καίτοι πρὸς ἀπ. — ἀδικίας τοῦτό γε.	

*nisi potius excidit clausula respondens istis, οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς etc. Potuit esse hujusmodi: πολίτου δ' ἀγαθοῦ ἢ ἀνδρὸς δικαίου ἀναξία ἐστίν. Certe excidit clausula in loco p. 246. gemella isti, v. 16. ἀλλὰ καὶ τούτων πολλοὶ — sed vide hic ad l. Cæterum pro ἐπήρειαν qu. an leg. πικρίαν. Cæterum hæc repetit, p. 269, 1. 319, 1. qui locus diligenter expendendus

229, 9. Male Bekker. αὕτη. Debebat certe distinguere, αὕτη· ἐχθροῦ —. προαίρεσις αὐτὴ p. 168, 19. 292, 20. Vide an omiserit scholiastæ liber ista, ἐχθροῦ — τοιαῦτα.

229, 24. δύναται. Citat Sopater apud Reisk. ubi forsan ad ἐπιεικ. referebat οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ etc. sed sive ad ἐπιεικ. sive ad ἀπραγμ. hæc spectant, liquet δύναται eum cepisse pro τέτληκεν — (nostrates, *is capable*).

230, 21. καθ' ἓν ἕκαστον. At minime hoc facit.

231, 21. λαβεῖν. Vide 239, 17.

231, 22. Reisk. Ind. ἄνοια.

232, 2. Reisk. Ind. δωροδόκημα.

232, 18. Reisk. Ind. εἰρήνη. Ibid. v. συνέδριον.

232, 21. Inepte, παράταξιν Taylor. vide infra p. 292, 11. (πρᾶξαι p. 281, 20.) Fere est nostrum *negotiation*.

233, 10. Reisk. Ind. μεταπεμπ.

233, 11. Reisk. Ind. ἀλλά.

233, 18. Reisk. Ind. προαιρεῖσθαι.

234, 8. Reisk. Ind. παρορᾶν.

234, 9. γράφω [πλεῖν — ἀπολαμβάνειν] ex 233. 23. Retinere posses τοὺς ὅ. τ. τ. ἀπολ. sed illud verius.

234, 13. Μουργίσκην Æschines p. 65, 23. ubi vide Palmer.

235, 20. Reisk. Ind. ζητεῖν.

235, 28. παρόντων ἡμῶν. *nobis Atheniensibus per nostros legatos.* Errat Taylor. In seqq. primam personam cum ms. S. retineo. Emendarunt scribæ, ut cum psephismate quadrarent. In ultimo loco p. 236, 18. delere malim pronomina, et legere, ἀπαγγελλόντων, κἀκεῖνος —.

236, 9. τούτους [τοὺς].

236, 17. Reisk. Ind. ἀκούειν.

239, 23. Reisk. Ind. ὀδυρ.

240, 3. Reisk. Ind. ἐπάνειμι.

240, 7. Deleverim τῶν.

240, 9. ad 275, 11.

241, 4. [πλὴν] οὐκ. An πλὴν ex lin. 8.?

241, 6. ὅταν βούλωνται. qu.

241, 12. [τῷ προδότῃ] συμβούλῳ, et mox p 242, 1. valde suspicor del. προδοτῶν cum ms. S. Certiss. omittendum, ut Bekkerus facit, p. 315, 26. Subdubito de F. L. p. 374, 26. Vide v. ll. p. 424, 1.

243, 25. ψευδεῖς γραφάς. Γραφὴ pro *a document*, ut videtur p. 723, 5. sed qu. an leg. γνώμας. Vide Æschin. p. 54, 10. Qu. de loco Æsch. p. 60, 39.

245, 21. An, τοῖς δὲ διδοὺς καὶ πάντα τρόπον διαφθείρων? Vide p. 309, 10. et p. 324, 7. 241, 1. Vide ad Cherson. p. 108, 17.

246, 1. et 27. Dele, Αἰσχίνη. Vide p. 248, 2. quod quidem distinguendo fere eludit Bekkerus, quasi sensus sit, ἤδη γάρ σε τοῦτ' ἐρωτῶ. Deinde dispesco, duce Tayloro:

246, 1. πότερον — γιγνόμενα l. 8. lin. 18. καὶ γὰρ — ἐμοὶ πεισθέντες	246, 8. ἀλλὰ νῦν — ἀπηλλάχασιν.
246, 27. ἀλλ' ἐκεῖσε — δόξης ζῆν 247, 16. 248, 2. ἀλλὰ τί ἐχρῆν —	247, 16. καὶ μὴν — ὁμολογῶ. 248, 2.

246, 26. ἐνδοξότατα. Hoc scilicet probatione egebat. Vide p. 313, 4. Sensus debet esse *optima*, vel *necessaria*.

248, 2. Reisk. Ind. ἐρωτᾷν.

248, 25. Frustra Markl. ἰδόντων, Tayl. ὁρώντων. Si tanti est, vide Ciceron. Sext. 26. p. 81, 5. Græv. F. L. p. 361, 15. οὔσης τῆς Ἀθ. πόλεως.

251, 19. πρόσοδον. Vide Coray. ad Isocr.

253, 11. Valde suspicor leg. Ἐπὶ Ἡγήμονος ἄρχοντος (pseudonymo sc.), ut Χαιρώνδου sit ex emend. doctioris scribæ.

254, 10. τοὺς χρόνους. An, π. ω. τρόπους? Ut Arist. Plut. . vel πάντως, deletis τ. χ. Sed et infra p. 328, 22. qu. an καιροῖς?

256, 2. et 26. Malim, ἅμμε ἐκ τῶν μεγίστων, et ὅτι τῶν μεγίστων ἀ. παραίτιος γ. qu. an hoc R. P. Vide p. 275, 16.

257, 16. προϊέμενοι [τοὺς] ἀδικ. Vide infra ad 240, 7. et 236, 9.

258, 9. Κλεωνὰς, suspectum. An, Κέω?

258, 18. Citat Hermog. apud Reisk. voce ὀρθῶς.

258, 20. Respexit, ut videtur, Clemens apud Reisk. Ind. θάνατος. — Reisk. Ind. v. οἰκίσκος.

258, 22. Cum hoc loco comparant Ciceron. pro Sext. c. 68. p. 206. Græv. melius quam cum Leptin. p. 506, 15.

258, 25. etc. Respicit Minucianus Aldi p. 731, 29. apud Reisk. v. μνησικακεῖν. Vide mox p. 259, 7. et 27.

262, 10. Reisk. Ind. v. πένης.

266, 12. Hermogenes p. 364. apud Reisk. Ind. γράφειν, et συκοφαντεῖν.

266, 23. τῶν φυλῶν θεωρικοῖς. Mirum ni leg. χορηγοῖς. θεωροῖς hinc, ut videtur, Auctor Vit. Dem. Plutarch. t. 2. p. 846. A.

267, 6. Reisk. Ind. παράνομος.

267, 8. Adumbravit Auctor Aristog. I. p. 794, 22.

268, 16. etc. *accusare*) (*conviciari* Livius XLII. 41. p. 802, 11.

269, 9. Androt. 808, 19. *quasi non esset Euctemonis inimicus, sed vester*.

269, 16. λόγους τίνας — Interrogative Bekkerus, forsan recte, ob proximum τίς. Ita F. L. p. 361, 6. τί πιστεύσαντες τί ἔπαθον—. Vide Blomfield. ad Æschyl. . Sophocles Electr. 751. οἷ' ἔργα δράσας, οἷα λαγχάνει κακά.

269, 19. Reisk. Ind. περίτρ.

270, 4. λυπεῖν Plutarch. apud Reisk. Ind. voce λυπεῖν. forsan ex p. 313, 7.

270, 27. Reisk. Ind. κύαμος.

271, 3. Reisk. Ind. ἀμφισβ.

271, 25. προσείλεσθε, H. Wolf.

272, 12. Vide an legebat scholiastes, τούτου μέλλοντος ἀπήλασεν ἡ βουλὴ καὶ λέγειν προσέταξεν ἑτέρῳ.

272, 19. Hinc Epist. 2. p. 1469, 19.

272, 24. Reisk. Ind. ἀνιστ. ubi leg. *Hermog.* pro *Harpoc.*

273, 20. etc. Vide ad Phil. III. 65, etc.

273, 27. πολεμεῖς φανερῶς — φανερῶς ἤδη —. An priore loco φ. del.? Certe ista, οὐκέτ' — πόλεμος, plane supervacanea. De φανερῶς ad Cherson. 57.

273, 29. Reisk. Ind. δεινός.

275, 11. Reisk. Ind. ἀπαγγέλλειν. Reisk. v. ταλαίπωρος, potius quam ex 240, 9.

275, 29. Reisk. Ind. ἀπαλλ.

276, 10. An leg. τοῖς ὅπλοις? An del. τῷ πολέμῳ?

280, 28. Cicero Phil. II. c. 22=55. "Ut igitur in seminibus etc." Vide Reisk. Ind. in σπ.

282—3. Suspicor hæc duo decreta, et omnia fere in hac oratione citata, spuria esse: certe alterutrum spuriæ ἐκδόσει orationis tribuendum. Si genuinum illud p. 288, 26. an inde profecit horum auctor.

283, 14. Lege, προκαλέσασθαι, scil. εἰς φιλίαν.

284, 1. An in ms. S. latet ἐποιεῖτε, vel ποιεῖτε?

284, 17. οὐδ' ἂν εἰ — συμπνευσόντων. Qu. — σάντων?

284, 19. Reisk. Ind. θόρυβος?

288, 17. Reisk. Ind. Βάτ.

288, 22. Vide Meinek. ad Menandr. p. 279.

288, 25. An om. ἔπραττον? Vide Phil. I. p. 42, 9.

289, 25. Reisk. Ind. δουλοῦν.

291, 14. Reisk. Ind. ἐπιτιμᾷν.

291, 16. Hinc Procem. 35. p. 1444, 22.

291, 19. Mox ad 292—3.

292—3. (Totus locus) Ad Cherson. p. 107, 2.

292, 16. Reisk. Ind. ἐκβαίνειν.

292, 24. εἱλόμην. Exspectarem προειδόμην, ut 326, 12. ἰδεῖν 308, 26. Si retines εἱλόμην, in ἅπαντα latebit τὰ βέλτιστα aut simile. qu. an et ὅσον γ'—.

293, 5. [ἢ καὶ σ. ὅλως] Deleta malim. Sed confer F. L. p. 347, 5. τὰ — λυμηνάμενα — καὶ διαφθείρανθ' ὅλως.

293, 7. [ὥσπερ] οὐδ' — vide lin. 1. . sed videtur excidisse clausula: φήσειεν ἄν, [οὔτε τῶν ἀνέμων ἐκράτουν·] οὐδ' ἔστρ.

Confer p. 307, 28. et seqq.

293, 25. Reisk. Ind. ἐξαρχ. Hunc locum respicit Hermog. p. 192. ed. Crisp. et infra p. 300, 21. Eosdem locos, ut videtur, scholiastes Aristotelis (Reisk. Ind. v. παρεῖναι) et forsan p. 317.

294, 23. Expressit Cicero in Pisonem c. 14. p. 657. "forsitan hoc quod dicturus sum etc."

298, 4. ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοποῦντας. Qu.

298, 6. An hinc Horatius Ep. 2. 2. 110. "*Cum tabulis animum censoris* sumet honesti."

300, 21. seqq. Ad 293, 25.

304, 4. ψήφους. An hæc cogitabat Auctor Epist. 3. p. 1477, 28?

304, 26. Dele πρὸς ὑμᾶς cum ms. S.

306, 2. Suspicor, βουλευόμενος, οὐδὲ γραφὰς φ. παρανόμων, οὐδ' ὑπ. οὐδενί. ἐγὼ δ'—. Cætera intrusa puto, forsan partim ex Olynth. I. p. 10, 10. et III. p. 36, 26.

307, 1. Disting. margo S. λέγεις;—πράττειν;

308, 14. Recte om. ms. S. πρώην. nam hoc admonuisset ultimi casus, quum Thebas cepit Alex.

308, 25. [ὁ] ῥήτωρ. Sed vide 291, 16.

309, 1. Malim, ἃ πολιτικὰ πρόσεστιν ἅπασι καὶ—vel sine ἅπασι. Sensum vidit Reiskius. Nos, *inherent defects.*

310, 5. Dele ταῦτ'.

311, 10. Totum hunc locum de fortuna contrectavit auctor Epist. IV. Æschinis loca sunt p. 69, 36. 76, 8. 71, 2. 61, 38.

313, 2. Malim, ὑπ' ἄ. πολλῶν π. sine Ἑλλήνων.

313, 18. [καὶ] κελεύων. Recte ms. S.

314, 7. Reisk. Ind. ἀρχιδ.

314, 8. κατηγορεῖς. An impudicitiæ accusat, ad Timarchum scil. respiciens? Vide F. Leg. p. 403, 19—27. Cæterum nil hic transponendum; vide F. L. loc. cit.

314, 25. λαγὼ βίον. Respicit Io. Chrysost. in Eutrop. p. 354. ed. Auger.

315, 11. Reisk. Ind. ἐχθρός.

315, 21. Ad 793, 16.

317, 5. Ad 293, 25.

317, 10. Delenda suspicor, ἀλλὰ — βέλτιον. certe καὶ τῷ μ. ἔ. ε. βέλτιον.

317, 23. νομίμοις. qu. an deest aliquid, quod opponatur sequentibus. *not merely in human institutions and laws but* etc. Confer p. 264, 21. An ἐν τοῖς ἑκασταχοῦ νομίμοις—vel potius νομιζομένοις, vel νενομισμένοις.

317, 25. An hæc sententia alibi occurrit in hac oratione?

318, 9. Vide an forte hinc colorem duxerit Cicero Milon. 5. p. 808. Græv. " Quæ quidem si potentia etc."

318, 27. ἐστὶ [τι] τῷ δήμῳ. Recte opinor Bekkerus. Vide mss. ad Aristoph. Eq. vel Vesp. Supple τὸ πρᾶγμα, vel ὁ ἀγών, ut Cherson. p. 98, 8—11.

319, 9. πᾶσαν ἔχει κακίαν. om. ms. S. An lacunam expleverunt? Certe non huc trahendus infinitivus indignantis.

319. Confer totum locum cum p. 268. (φθόνου δίκην 268, 4.)

319, 18. ὁρμεῖ. Eadem metaphora, idque pulcherrime, utitur Æschines Ctes. p. 84, 4. ubi recte Reisk. post Taylorum.

319, 22. εὐθὺς—πρεσβευτὴς ἐπορεύου—. Omnino confer F. L.

320, 23. Quis nexus? Excidisse puto quædam.

320, ult. Vide an leg. καὶ παρελθόντος Πυθοκ. sine σοῦ καὶ — Satis liquet tum temporis non aperte rem gessisse Æschinem. Intrusa ob pluralem κατηγορούντων. Nil opus, vide p. 332, 1.

321, 3. ἔτ' ἄμεινον. Exspectarem potius ἔτι μᾶλλον, ut Wolf. et Markl.

322, 6. Dele καὶ sive ante ἀγν. sive ante μιαρόν.

322, 19. μηδὲν ἁμαρτεῖν θεῶν. Epist. 4. p. 1487, 25. An ductum ex Simonide Platonis, Protag. p. 544. H. St. θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι τὸ γέρας? Imo p. 341. et 344. H. St.=204. et 215. Bekker.

324, 23. Magister v. πίνει e Dem. π. παρὰ πρ. citat, προὔπινε τὴν Ἑλλάδα. An hinc, ut legatur τὴν ἐλευθερίαν? Certe huc referendus Photius (unde Suidas) v. προπίνει cum Kustero et Porsono.

324, 24. Puto verba πρ. μ. Φ. ν. δὲ Ἀ. delenda, vel potius hic servanda, mox tollenda, 325, 7.

324, 25. Reisk. Ind. εὐδαιμονία.

325, 6. Reisk. Ind. ἄρχειν.

325, 8. Hinc Epist. 2. p. 1468, 18.—Reisk. Ind. καιρός.

325, 13. [ὦ. ἂν εἰ ἐν τρυτάνῃ] Ex or. de Pace huc intrusa.

325, 25. Mirus ordo, ὅπλα . . . . . . ναῦς etc. istis alius generis interjectis. (hic de Demeg. p. 39.) Locum valde interpolatum esse suspicor. An ita purgandus? πλίνθοις ἐγώ. ἀλλ' — εὑρήσεις πόλεις — ναῦς καὶ ἵππους. Vel, εὑρήσεις ὅπλα καὶ ναῦς καὶ ἵππους, sine cæteris, quæ ex p. 326. . . . . adumbrari potuerunt. (οὐδ' ἐπὶ τ. — φρονῶ est schol. ad πόρρω etc. omittit Plutarch. apud Taylor. sed ὅπλα agnoscit.) Mirus æque ordo, πάτρια, ἀνεκτὰ, ἔμφυτα p. 295, 25. An del. ἔμφυτα? De πόλεις vide ad Lesbonact. III. 13.

326, 24. Nisi variæ lect. sunt παρεθέντα et προεθέντα, vide an leg. πραθέντα, et confer Phil. III. p. 121, 2.

326, 27. Valde blanditur Reiskii suspicio excidisse φθόνος aut simile verbum, puta δυσμένεια vel ἀγνωμοσύνη. Neque multum placet ἰσχὺς (Markl. ad Æschin. p. 691. ed. Reisk.), quod (nisi forte natum sit ex τύχης) forsan e grammatici conjectura fluxit, ad lacunam explendam. An, εἰ δὲ δαιμόνων τινὸς ἢ τύχης φθόνος —. θεῶν τινὸς p. 278, 11. δαίμων, τύχη p. 297, 20. Æsch. Ctes. p. 69, 38.

328, 9. ἄλλο. Ita nempe p. 309, 1.

328, 22. χρόνοις—χρόνος. hic ad 254, 10.

330, 1. An, προσλαβόντα παρ' ὑμῖν? ut nempe jungantur ὑπ. παρ' ὑ. Alia ratio loci p. 303, 5.

330, 10. [καὶ ζώντων.] Satis hoc ex cæteris intelligitur.

Demosthenes	Æschines
244, 19.	55, 26. 58, 17.
263, 19. etc.	56, 15.
266. Psephisma. . . .	60, 32. 87, 28. et 33. 89, 3. et 14.
	66, 42. 68, 12. et 31. 75, 36.
	62, 8. ψῆφοι.
	63, 11. ὁ τὴν ξ.
	65, 34. χαλκοῖς τείχ.
	69, 36. 76, 8. Dem. τύχη.
305, 2.	77, 28.
	77, 39. ὁ δημοτικός.
	81, 4. Philammon.
ἀντιδ. σύμβουλον . . .	82, 42.
	83, 5. ἐπειδὰν δῶ.
σιωπῶ λαβὼν	85, 8.
	85, 18. διαλείπων.
	86, 3. medicus.
325, 4. quare ἀξιοῖ. . .	87, 27.

De Legatione male gesta.

Hunc libellum in Adversariis cito Demosthenica III.

[1] 341, 9. Recte ed. Felic. ἐνθυμουμένους. Æsch. F. L. p. 52, 21. δέομαι σῶσαί με — ὅσοι ἀναμνησθέντας ms. pro — τες, ut in orationis initio p. 28. δέομαι ὑμῶν — ἐθελῆσαι — ὑπολογιζομένους.

342, 11. Pro ἐμπεποιήκει, (quod sine suspicione citat T. H. Misc. Obs. IV. 291. sive Xenoph. Eph. 196.) Lambinus et mss. —ήκη, Marklandus —οίηκεν. Infra p. 372, 1. δέδοικα μὴ λελήθαμεν. (Aristoph. Nub. 493. δέει probabat R. P.)

342, 12. Totum locum sic lego, ὡς δέ μοι δοκεῖτ' ἂν — εἰ σκέψεσθε — καὶ λογίσεσθε. δὲ ex conj. alia ex mss. δοκεῖτε ms. in gemello loco, c. Aristocr. p. 627, 25. ubi præterea malim σκέψεσθε. δοκεῖ ex ms. Reisk. in Æsch. Ctes. p. 54, 4. Dem. Onet. II. p. 877, 24. δοκεῖ ms. Bavar. in text. recte. Vide Porson. ad Xenophont. p. 156, 8. δοκεῖτε Felic. Symmor. p. 178, 13. δοκεῖ ms. in Timocr. p. 721, 17. 763, 1. Alia ratio loci de Rhod. p. 192, 5.

[2] 343, 22. ἂν δὲ μὴ δείξω ταῦτα ἢ μὴ πάντα. Tres ultimæ voces (vide me ad Phil. III. p. 122.) in alienum locum migrarunt, primo scil. adscripta ad μὴ δείξω, ut indicarent aliam lectionem, eamque veram, μὴ πάντα δείξω ταῦτα (contra πάντα facere videtur locus infra p. 397, 17. ubi vide). De ἤ, signo var. lect. vide Ruhnk. ad Rut. Lup. p. 7. Porson. ad Odyss. Β. 232. Schol. Arist. Plut. 631. τῶν ὁμοίων σοι μαστιγιῶν. ἢ τρόπων. Phot. v. Μεσαύχενες. Hesych. v. Οὐδιτανοῦ. Schow. præf. ad collationem Hesychii, p. VIII. Reisk. not. ad Dem. p. 309, 13. τῷ γε μὴ διαφθαρῆναι χρήμασιν ἢ μὴ, κεκράτηκα Φιλίππου. ubi ἢ μὴ recte om. tres primæ edd. et mss. pars: prius μὴ om. alii. C. Aristog. II. p. 801, 15. ἀποσφαλῇ ἢ διαμαρτῇ. Posteriora scholion esse putat Reiskius. Infra p. 406, 15. εἰληφὼς ἢ μετειληφώς. Duas voces om. ms. Bav. Dionysod. 1291, 1. ἢ ὁ πείσας v. l. esse videtur. Athen. I. p. 30. Β. ἢ πρόδρομον. Ibid. I. 21. antep. ἢ Τελεστὴς delenda conj. Schw. Jam πάντα sæpissime quidem male additur, sed non raro male omittitur. Male igitur additur in locis a R. P. et Blomfieldio in Prometh. 362. notatis. (Soph. Œd. T. 110. πᾶν τὸ ζητ. etiam Plutarch. περὶ τύχης, II. p. 98. A.) Aristoph. Vesp. 540. σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς θαλλ. R. P. Conf. Suid. v. ὀκνῶν cum Antig. 322. Dem. c. Timocr. p. 766, 1. recte delet πάντας margo. Æsch. Ctes. p. 55, 40. ἀρχὰς [ἁπάσας] ἐνὶ π. om. Mead. Quære. Dem. de Coron. p. 303, 14. pro Megalop. p. 205, 26. τὸ αὐτὸ (πᾶσιν) ἀεί. Male omittitur. Porsoni Adv. p. 110. 115. Dem. de Cor. p. 245, 25. 287, 1. c. Phorm. 918, 25. πάντες om. Pollux IX. 45. In Epicharmeo πάντα om. schol. Hermog. p. 377. apud Ruhnken. ad Xenoph. Memorab. II. 1. 20. qui recte servat cum Stob. Trinc. et Gesn. p. 198. (Priscian. p. 1333.) Eurip. Iph. Aul. 1175. vid. R. P. apud Gaisford. ταῦτα [πάντα] Luc. XII. 31. Xenoph. Anabas. VI. p. 221, 5. H. St. De Coron. p 329, 8. πάντων pro τούτων 4 mss. utrumque dedit Reisk. Q. Olynth. II. p. 24, 1. ubi magna lectionis varietas, malim cum mss. ταῦτ' ἐξ. πάντα, vel π. ἐ. τ. In Phil. I. p. 49, 15. Cherson. 98, 22. non liquet. F. leg. 380, 15. πάντα τὰ ἄλλα tres primæ, τὰ ἄλλα om. mss. alii ταῦτα habent. Vide me ad de Coron. p. 310, 14. ad Onetor. II. fin. Menander Athenæi IV. p. 146. F. 5. vide an leg. πάντα τἄλλα κατέπιον. τὸ

λοιπὸν ἅπαν Epitomator apud Sch. Pythermus Athen. XIV. p. 625. C. In Eupolide Harpocrationis v. ἀπόκρισις, lege, ὡς ὑμῖν ἐγὼ | πρὸς πάντ' ἀποκρινοῦμαι τὰ κατηγορούμενα. (Imo recte statuit Elmslei. adAch.) Aristoph. Av. 1065—9. lege, παμφάγοις et πάνθ' ὅσαπερ | ἔστιν, vel ex contextu. In πᾶς enim luditur. Leptin. p. 495, 9. omittitur in ms. πάνθ' ante ὅσα.

[4] 344, 12. Nunc verum puto, καὶ, ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ', ἥκων δεδημηγορηκέναι, διεξιὼν — ut scil. ἀπαγγέλλων - - - δεδημηγορηκέναι parenthesi includantur. καὶ ante διεξιὼν omisi. Contra Reiskius ante πείσας deletum volebat, si ejus notam intelligo. Ejus contextus, forsan errore operarum, ante ἀπαγγέλλων uncis includit. Hoc certe falsum ex p. 438, 12. 439, 17. liquet. Membra autem periodi sunt, 1. ὁ αἰσθόμενος — 2. καὶ, ἔχων — δευτεραγωνιστὴν, προσιὼν — καὶ πείσας — 3. καὶ, ἀπαγγέλλων — δεδημηγορηκέναι, διεξιὼν —. Similis constructio Timocr. p. 741, 2. ubi me vide p. 186.

[5] 347, 10. Vide Æschin. p. 43, 1. usque ad lin. 34. et omnino p. 44, 14 —21.

347, 26. Εὐβοέων. Cleochares Chalcidensis, Æschin. p. 44, 2.

348. p. 352. Philipp. II. p. 73. Æschin. p. 44, 1—21. 49, 37.

349, 12. q. καὶ μάλισθ', ὅπερ εἶπον τούτου — conjicit nescio quis in Append. Frft. Supra p. 345, 6.

349, 12. Collatis Marklando et Reisk. lego, δευτέρου δὲ, τίνος, καὶ οὐδὲν ἐλάττονος; — τούτου· ἵνα —. q. καὶ οὐδέν γ' —.

350, 5. Simplicissimum est, εἴπερ cum Jurino delere, ut natum ex ἤπερ, varia lectione pro ὥσπερ. Citat Budæus p. 935. κύριον, οὗτος εἴπερ ὥσπερ οὗτος. τούτους — τούτους infra p. 362, 8. τοῦτο — τοῦτο 368, 29. τούσδε — τούσδε c. Aphob. III. p. 854, 21.

[6] 351, 12. Malim, ἂν ἀναμνησθῆτε, ut p. 444, 7. ἂν εὕρω. Æsch. Ctes. p. 89, 12. Infra p. 370, 10. Sic εἰ Aristocr. 624, 10.

351, 18. Nunc malim, συνειδότι, δεινὸν εἰ πονηρῶν κ. δ. ἔ. δόξει κ. τῷ σ. (δεινὸν post συνειδέναι p. 408, 2. om. 2 mss.) Arist. Thesm. σύνοιδ' ἐμαυτῇ πολλὰ (δειν'). Intelligi facile potest, ut Androt. p. 602, 7. δεινὸν εἰ de Pac. 59, 2. Aristocr. 633, 20. 638, 7. 667, 13. Eubulid. 1306, ult. ubi me vide. De loco in Phil. Epistolæ initio, mox vide p. 7. — Duæ lectiones, ut puto, fuerunt, δεινὸν εἰ et εἰ δεινῶν, quæ coaluerunt in δεινὸν εἰ ἤει δεινῶν. Sed totam corruptelam explicare nequeo. De vera lectione sententiam non muto, nisi quod delenda suspicor καὶ δεινῶν.

351, 25. δέον ὑμᾶς ἃ ἀκοῦσαι, i. e. πρῶτον, ut infra p. 399, 13. De πρῶτος male omiss. v. me ad 444, 4. infra, Porsoni Adversaria p. 112. ad Athen. IX. 385. C. Pseudo-Phalaris CXLII. (XXV.) init. Lege, οὐ νῦν ἃ ἀλλὰ πολλάκις, ut Eur. Med. 294. v. Valck. ad Schol. Phœn. 1366. me ad Apob. III. p. 849.

352, 8. πρᾳοτέρους — τινὰς recte mss. duo. Phil. II. p. 73, 5. δύσκολός εἰμί τις. Dem. de Cor. 328, 8. me vide, F. leg. 378, 8. Mid. 537, 17. 541, 17. 547, 4. 574, 15. Æschyl. Prom. 721. ed. Blomf. Aristoph. Thesm. 618. ex ms. Bav. (vide R. P. Hec. p. 73. ed. ult.) Æsch. c. Timarch. p. 24, 2. οὐδ' ἀτυχής τις εἴμ' ἐγὼ Ol. III. p. 34, 13. Reisk. ex mss. 2. quibus accedit Dorvill. Conon. p. 1261, 22. παροίνους μέν τινας R. e ms.

352, 11. De hac epistola infra p. 396. collato Æschine p. 44, 30—45, 14.

354, 11. ἐπαγγείλασθαι. recte Harpocrat. et Schol. ἀντὶ τοῦ αἰτῆσαι. infra p. 402, 17. 22.

[7] 355, 20. ἔφη post ὑπολαβὼν addunt, post ἀφίστασο omittunt edd. tres primæ. Si adjuvarent msti, totum locum sic legerem, ἀφίσταμαι. Ἀλλ' ὅπως, ὑπολ. ἔ. A. οὑτοσὶ, μὴ νῦν ἀποστὰς (vel ἀφεστὼς) τότε προσποιήσει. ut modo 550, 20. οὐ, τότε σιγήσας, νῦν ἀφίσταμαι. Sic Reisk. ex mss. Sed 365, 18. μὴ οὖν — μὴ δότω. προσποιοῦμαι, *mihi vindico*. Æsch. Ctes. p. 77, 34.

357, 26. κατὰ πάντας τρόπους. τοὺς τρ. omnes; tres certe primæ edd. Infra 411, 7. κατὰ πολλοὺς καὶ δεινοὺς τρόπους, sine artic. mss.

358, 12. Malim, ὅτι ΚΑΙ ΤΟΙϹ ЄΚΓΟΝΟΙϹ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ (ЄΙΝΑΙ) ἐψηφ. Vocem, quæ facile a proximis absorberi potuit ex p. 356, 7. addidi. Adde Phil. II. p. 73, 14. Vide infra 430, 20. Contra Æsch. Ctes. p. 68, 6. εἶναι delet Taylor. nescio an recte.

359, 4. et 365, 1. τοὺς χρόνους ὑμῖν λογιοῦμαι. Vid. Æsch. F. L. p. 45, 18.

[8] 359, 15. Malim, ἡ δ' ἐκ. ἡ μετὰ ταῦτα, vel ἡ δὲ μ. τ. ἐκ.

362, 20. Vel cum marg. delend. ἄλλο, vel leg. ἄλλῳ, ut ms. Bav. pro v. l. — ἄλλος om. ms. 371, 13. ἄλλων ante Ἑλλήνων om. tres primæ edd. 382, 9. (Megalop. fin. ἄλλον — μηδένα mss. de Symmoriis 187, 1. τὴν [ἄλλην] Ἑλλάδα, om. Aug. 1. F. Leg. 368, 9. τοῖς ἄλλοις [Ἕλλησιν] om. tres primæ edd. Lysias c. Eratosth. p. 128, 25. Ἑλλήνων fors. del. cum Marklando.) Deletum malim ἄλλο, depravatum ex ἄλλῳ vel ἄλλων scripto supra ἁπάντων, non pro v. l. ut Reiskius putat, sed pro glossa. Paulo ante 360, 27. ἄλλου τῶν παρόντων (vel πάντων) οὐδενός. 427, 13. πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. πάντων om. multi, ἄλλων Bav. De Coron. 292, ult. πάντων τῶν ἄλ-

λων Ἑλλήνων. MS. om. πτ, alius ei subdit καί. Ibid. 310, 14. τοὺς ἄλλους [ἅπαντας] Ἀθηναίους. Ibid. 231, 9. τοῖς ἄλλοις ἅπασιν. duo mss. addunt Ἕλλησιν, alter habet loco ἅπασιν. Ibid. 286, 7. iv. lectiones, sc. τῆς πάσης | τῆς πάσης ἄλλης | τῆς | ἄλλης τῆς voce omnino om. Xenoph. Mem. I. 2. 64. μάλιστα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. ms. πάντων. In Thucydide III. 59. fin. suspectum habeo ἄλλων ante Ἑλλήνων. Vide collationem mss. Cantabb. ad Nub. 412. In Eurip. Androm. 1164. M. suspicor leg. τοῖς Ἕλλησι θεσ. — τοῖσιν ἄλλοισιν κρ. [ἄλλοισι male pro Ἕλλησι Diog. L. 2, 27. in Nub. 413. Br.] Confer ἄλλων ἰατρὸς, Eur. fr. CCXI. Ciceronem ad Divers. IV. 5. p. 195. apud Valck. Diatr. p. 194. Antiphon. p. 135, 4. τῶν μὲν [ἄλλων] λόγων.

[9] 363, 24. Recte Lambinus, τοῦτον ἀφήσετε αὐτοί; alterum ex sequenti natum. Deinde, ὃν δ' ἂν αὐτοὶ λάβητε, ut collatio ms. Veneti Tayloriana.

363, 38. seqq. Æschines p. 44.

366, 25. Lege ex collatione Lessing. et Lambino, ἄλλα τοῦ δουλεύειν. (Speciose etiam Lambinus, περὶ τοῦ συγκατηγορεῖν.)

De ὢν, i. e. τῶν, et ὧν Reisk. nott. p. 754. τοῦθ' pro οὐθ' R. P. ad Orest. 224. restituit Euripidi Antiop. Stob. XXXVI. 217, 18. Gesn. Leptin. 469, 10. L. cum 3 primis edd. οὐ τὸ τῆς δ. vulg. natum ex οὔτο. Mox recte citat Taylor. Phil. I. 53, 8. Priscianum XVIII. p. 1176, 34. (230, 10. Ald.) quanquam alio spectare Priscianum putabat, ni fallor, Porsonus. [Priscian. Ald. καίπερ ἃ ἐν εὐβοίᾳ τέθηκα ἀποδαίει τὸν Φ. Putsch. καὶ περιὴν ἐν βαιοῖς τεθνάναι τῷ δέει τὸν Φ.]

367, 14. [μηδὲ εἰς τὴν Ἀττικὴν] quære an del.

367, 20. Collato Reiskio, lege et interpunge, μεγάλαις, συμμάχων ἀνδρῶν χώραν πολλὴν —.

[10] 368, 23. Recte Marklandus αὐτῇ, καὶ τοῖς ἐκγόνοις, vel potius εἰς αὐτὴν, ut ἐγγράφει — εἰς τὸ ψήφισμα p. 356, 15. καὶ τοῖς ἐκγ. 356, 9. 358, 12. 25. 440, 25. Phil. II. 73, 14. Cæterum supple τοῖς ἐκείνου, ut Ph. Ep. 161, 12.

369, 3. Infra p. 449. Æschines a p. 37, 37. ad 38, 39. 49, 40-1. 51, 8. ad 52, 12.

370, 19. αὐτὸν ἀφεῖται. ἀφεῖτε alii, quod defendere quis possit, ut aor. 2. vide Brunck. ad Œd. Tyr. 1405. sed delendum αὐτὸν ex mss. quod e linea sequenti forsan natum.

370, 27. φησί τις ex conj. Reiskius, et mox τοῦτον τὴν εἰρήνην. Illud recte.

371, 16. [τὴν ἀρχὴν] τὴν πρώτην. Omittunt quatuor minimum mss. et Harpocrat. v. Κτησιφῶν. De τὰ πρῶτα φέρειν Bentl. ad Menand. p. 91=107.

[11] 372, 2. ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι vix dubito quin interpolata sint ex Olynth. I. 13, 20. Si retineantur, interpungendum cum ed. Paris. ἐπὶ πολλῷ Cherson. 103, 1. — Per se non male habent verba. Exempla comparationum simili breviloquentia factarum. De Coron. 328, 10. ὥσπερ πνεῦμα. Ibid. 325, 13. ὡσπερανεὶ ἐν τρυτάνῃ. Ibid. .ὥσπερ νέφος. Œd. Tyr. 923. Ran. 1434. Vesp. 700. (Male Bentlei. Phalar. ὥς τις ἀλέκτωρ damnat.)

371, 21. καὶ θεοῖς ἐχθρὸς [καὶ] γραμματεύς. καὶ habent omnes, tres certe primæ edd.

372, 7. χάριν αὐτῆς ἐχέτω, recte MSS. Hermann. ad Viger. p. 708. nil ad rem. Phil. III. 111, 10. αὐτῆς μεταδεδώκατε Reisk. ex MSS. In Æsch. Ctes. 71, 39. dubito. οἷς—αὐτοῖς ineptissime legit Reisk. in or. π. συντάξ. p. 176, 21.

373, 21. Recte margo τοῖς λοιποῖς. Contra 424, 11. οἱ δὲ πολλοὶ optime conjicit Taylorus. Voces confusæ Mid. 551, 11. Mid. ad fin. παράδειγμα ποιήσαντες τοῦτον τοῖς ἄλλοις.

377, 7. κηδεστής. Phrynonis. Vide Taylor. Porro ex Scholiastæ collatione cum Tzetzæ Chiliad. VI. 37. liquet, hæc de Demade male intellexisse Rhetorem antiquum, quem sequuntur tum Tzetzes tum Suidas et Schol. Hermogenis apud Ruhnkenium Hist. Or. p. 73—4. Recte, ut videtur, corrigitur ἐκεῖνος. Recte margo ἐκείνοις in Epitaphio p. 1395, 4. Contra ἐκεῖ pro ἐκεῖνο mss. in Arist. Av. 759.

[12] 377, 11. Mid. p. 580, 20. οὐδ' ἀφιέντα ἀφίησιν.

378, 5. Lege, ὅ τι εἴπῃς. Vide Dawes. p. .

378, 7. Malim αἱρεῖ διώκων, ab αἴρομαι. Nisi quis velit repetitis literis, ἀναιρεῖ, ut supra 366, 17. ἔχθραν ἀνελέσθαι. Pessime: Arist. Vesp. . εἷλον διώκων.

378, 8. πάνδεινος εἴ τις. Plane assentior Marklando post hæc verba deesse aliquid; forsan enthymema de Philocrate, quod refert Æschines p. 29, 1—7.

379, 12. In proxime antecedentibus q. an leg. καὶ ὑποψίας μεγάλης (infr. p. 49. Matthiæ §. 372.). In Eur. Androm. 521. lego, ἀνοίας μεγάλης. Vide me ad locum. Thucyd. III. 45. fin. Plato, sive alius, Alc. 2. tom. 2. p. 292, 8. Bkr. πολλῆς φυλακῆς. Infra 415, 8. Athenæi VII. p. 321. C. et 325. F. Epicharmus: ἀδέαι δὲ κωλίγου πυρός. Eur Phœn. 726. ed. Valck. quem vide. Dem. c. Aphob. I. p. 824, 12.

[13] 380, 1. etc. Æschines p. 49, 42. seqq.

382, 16. etc. Infra 424-5. 437. 450.

383, 6. Optime κῦμα Felicianus (πνεῦ-

μα Aldinæ), ut patet ex istis p. 442, 17. τῶν—κλύδωνα—τὰ καθεστηκότα πράγματα ἡγουμένων.

383, 24. Verum puto, Ἀμφίπολιν ἡμετ. δ. κατ. (V. me ad Rhod. p. 198.) ut πόλιν, vel πάλιν ex præcedente natum sit. τότε, sc. cum in Persia esset Timagoras. Eo nomine peccat Marklandi transpositio, quod ἑαυτοῦ ante δούλην necessario postulat inseri. Cæterum ex Xenoph. Hellen. VII. 1. 36. colligere videor, in isto fœdere Amphipolim tutandam in se suscepisse Regem. Vide an huc spectet Demosthenes infra p. 420, pen. Vide or. de Halones. p. 84.

384, 14. προὔπινεν recte MSS. Similis confusio p. 380, 28.

385, 22. Q. οἷς συνεῖπε, ut p. 387, ult. Sed vid. 434, 27.

385, 25. Infra 397, 6. τῇ τῶν συμμάχων εἰρήνῃ. Æsch. F. L. p. 35, 38.

[14] 386, 11. τῇ μὲν ἐκπεμψάσῃ πόλει, sine τῇ, tres primæ edd. recte ut mox 386, 28. 387, 1.

387, 20. γέγονε MSS. ut 385, 1. 369, 20. 370, 1. Malim, ἐκγέγονε. c. Aphob. II. p. 836, 12. Bœot. II. 1024, 22. Herodotus aliquoties, Arist. Eq. 847. Pac. 345. ex Rav. et R. P. Æschin. c. Ctes. 61, 43. Supra 421, 8. ἵνα δ' ἐγγένηται. Pantæn. 966, 9. ἐγγ. Av. Ran. 702.

388, 6. Herodot. I. 168. οἴχοντο πλέοντες ἐπὶ τῆς Θρηϊκίης.

389, 13. προκατακεχρῆσθαι. Budæus p. 386. ed. Steph. Lambinus, οἷσπερ νῦν λέγω, τοῖς ῥ. αὐτοῖς. Καί μοι—. Malim, ὥσπερ νῦν λέγω αὐτοῖς ῥήμασιν, ἄν. οὔ. p. 345, 9. τοῖς ῥ. τοῖς αὐτοῖς. Halones. 81, 25. αὐτοὺς τοὺς λόγους—ὑπομνῆσαι.

390, 3. Ἱερὸν ὄρος captum VI. φθίνοντος Elaphebol. Legati profecti post III. ἱσταμένου Munych., proximi mensis. Æschin. p. 40, 10—14.

390, 10. Æschines p. 40, 6. εἴρηκε — ὅτι τῆς πρεσβείας ὢν ἡγεμὼν ἐγὼ —.

390, 21. Malim, καὶ τἆλλ' —.

392, 19. ἐποίησαν χρόνον, sine τὸν, tres primæ. Forsan ἐνεποίησαν. Phil. III. 129, 14. Aristocr. 651, 26. pro Phorm. 944, 10. Prooem. 1432, 25. Hæc index Reiskii. χρόνον ποιεῖν ex Archimede citat Hoogev. ad Viger. p. 59. a. χρόνου διατριβὴν ἐμποιεῖν, Thucyd. III. 38. init. ἐποιήσαντο ex lectione ed. Paris. efficit Taylorus.

[15] 395, 24. Recte interpretatur Reiskius παρὰ ταῦτα θεάσασθε, *spectate atque comparate cum his.* De παρὰ Budæus p. 246—9.

396, 21. Legatorum dissidia fatetur Æschines p. 41, 1—5.

397, 12. Si faverent MSS. legerem, οὐκοῦν, ἃ ὑπεσχόμην (ἐπ) ἐν ἀ. πάντ' ἀπεδ.

398, 23. Malim, ἀλλ' ἐάσαντες συγγ.

398, 25. Lambinus, μηδ' ἀνάσχησθε λέγοντες ὡς. — Signum variæ lect. ante ἀνασχ. habet ed. Paris. tacente margine. Sed facile intelligitur vox, ut Naus. et X. p. 990, 22.

399, 3. Lege, καὶ συμφέροντας.

399, 26. οἱ ταράττοντες etc. Sic Phil. IV. 140, 11. ὁ δὴ βάρβαρος recte mss. Recte intellexit Wolfius, quamvis ineleganter verterit. Infra 442, 12. ὁ γεγραμματευκώς.

400, 1. τὸ ψυχρὸν — κόρου — Ita sunt intelligenda διὰ μέσου, et vertenda: *ut frigido et ad nauseam inculcato verbo utar.* Deinde legendum, φενακίσων, vel — κιῶν.

[16] 402—3. Schol. ad 402, 23. dicit, Demosthene hæc narrante, discessisse judices, suadente Eubulo. Vide Æschinem p. 28, 20. 48, 39.

403, 3. διακρουσάσης margo. Q. an = διακρουσαμένης, *ea moras trahente.* Sed merus error esse videtur.

403, 24. παρατρεψόμενον. Voce utitur Athenæus V. p. 211. F. ubi nostrum locum citat Casaubonus p. 369, 61. Adde Menandrum Thrasyleonte Athen. VI. p. 248. B. Timocl. VI. 243. C. 2.

404, 22. Lego, καὶ τὴν δικαίαν ἥτις ἐστὶν ἀπολογίαν, omisso cum ms. φεύξεται, quod natum est fortasse ex 369, 4. Vulgatam explicat Taylor. Ind. Att. ad Lysiam v. ANTIPTOSIS.

405, 1. Malim, ὃς τότε τἀναντία.

[17] 405, 9. καὶ ἰοὺ ἰού. Sic, ut videtur, omnes c. Aristog. I. p. 784, 19. βοῶν καὶ κεκραγὼς ἰοὺ ἰού. ubi Felicianus et pars certe MSS. καὶ interponunt. Aristoph. Plut. 276. 478. Nub. 543. Julian. Ep. I. p. 373. C. Malim tamen καὶ τί οὔ; scil. ποιήσειν. Pro Phorm. 960, 28. malim, τίνας οὔ; οὐχὶ — Pantæn. 970, 20. Everg. et Mnes. 1152, 12. Quanquam lenius est simpliciter delere καί.

405, 21. etc. Æschines F. L. p. 47, 24.

406, 15. Vide supra ad 343, 24.

409, 10. οὐδὲν γὰρ ὑμᾶς ἠδίκει malim ob νῦν. Per se optimum est ἀδικεῖ, ut Æsch. F. L. p. 29, 6-7. Supra 399, 1.

410, 2. σκοπεῖτε — εἰ ἐφ' οἷς — ἐφοβούμην ἐγὼ, — τί τούτους προσήκει παθεῖν. (vide ad 432—3.) Videtur Reiskius conjicere, ἐφ' οἷς μηδοτιοῦν ἠδίκουν. Quod si fecit, inepte fecit. Deleto enim εἰ, omnia plana fiunt. Phil. Epist. 159, 23. (omnino conf. Lept. 498, 10.) εἰ ἐφ' οἷς etc. αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας. εἰ om. Ald. B. servat Ald. A. Felic. MSS. pars, εἰ — αὐτοὶ φαίνεσθε ποιοῦντες. Sed Aldum sequor. Vide Ol. II. p. 24, 22. αὐτὸν ἀργοῦντα (sic lege). Pro Rhodiis 198, 7. Contra εἰ ex mss. addend. Æsch. F. L. p. 39, ult. Passim autem particulas male addunt vel demunt librarii. R. P. ad Hec. 625. ed. ult. Eodem modo suspendetur τί infra in orationis fine. (Olynth. I. 16, 8. ὡς recte om. mss.) Leptin. 483, 20. ubi videndum

de πῶς, quamvis solœcismum vocet F. A. Wolf. Mid. 578, 22.

[18] 410, 8. τοῦ διδόντος ferri potest, vertendo *qui dare volebat* (ἐδίδου 393, 14.), figura notissima, de qua Valckenær. ad Phœn. 1406. Supra p. 393, 19. διδοὺς vertendum videtur *offerens, pollicitus*. De Coron. 260, 21. πόσ' ἂν — διδόναι Marklandus, quem miror non hic conjecisse, τοῦ δόντος ἂν —.

412, 10. Malim, ἂν δ' ἄρ' ἅπαντα.

414, 2. κέκρικε. * * * * * φέρε δὴ— Mirum ni aliquid exciderit.

[19] 414, 8. τὸν νόμον ἔθος ποιῶν. In hoc consentiunt tres primæ. Msti alii τὸ νόμιμον ἔθος, alii τὸ κοινὸν ἔθος, alii τὸ κοινὸν νόμιμον ἔθος. ἔννομος de Coron. 267, 6. 310, 20. de Halon. 83, 3. 5. 6. Æschin. c. Ctes. p. 81, 37. et alibi. Vide Burneium ad Miltoni Poemata Græca p. 598. ed. Warton. ἐννόμως Aristocrat. 644, 19. 649, 18. 652, 17. νόμιμος Phil. III. 123, 22. Legendum credo τὸ τοῦ νομίμου ἔθους. Apatur. 898, 15. τὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

416, 21. Distingue, ὅτι " Ἀπολογήσεται—ὑφελόμενος." Μὴ σύ γε. Ista vero desumpta sunt ex Timarchea p. 24, 36—25, 7. Paulo ante ἔλεγες τοίνυν Reisk. e conj. non male.

417, 7. Lege, ὅσῳ γὰρ ἂν —. αὖ tres primæ.

[20] 418, 14. Emendat Valckenær. Diatrib. p. 182, B. τὸ τούτους τυράννους καὶ τὰ σκ. Ego malim, τὸ τυράννους καὶ σκ. tribus articulis deletis.

419, 4. vel Soph. Antig. 186. Forsan videri possit Demosthenes legisse ἆσσον pro ἀστοῖς, quippe infra 419, 14. interpretans, ὁμοῦ (i. e. ἐγγὺς) στείχουσαν. ἆσσον Aristoph. Eq. 1303. Ipse Soph. (Œd. Col.?)

419, 14. Sanissima omnia. Distingue " τὴν" δὲ " ἄτην ὁρῶν στείχουσαν" ὁμοῦ, τὴν—στρατείαν, οὐ—*et* CUM NOXAM, *expeditionem Phocensem dico, jam prope* ACCEDENTEM VIDERET —. De ὁμοῦ pro ἐγγὺς, Schol. Homer. Il. Ε. 867. Harpocrat. et Vales. Suidas, Schol. Plat. p. 10. ὁμοῦ, *fere, circiter*, supra 390, 1. 413, 3. (Vid. Tayl. ad Aristog. I. p. 785, 23.) mox 420, 14. c. Aphob. I. p. 820, 22. ὁμοῦ τι ibid. 817, 1. Plato Theag. p. 129. D. H. St. Pro Phorm. 956, 1.

[21] 419, 20. Male omittit MS. unus τοσούτους. Eurip. Heracl. 575. Lysias p. 150, 24. (me p. 130.) Aristoph. Av. 1132. τίνες ᾠκοδόμησαν αὐτὸ τηλικουτονί; τοσοῦτος Phil. III. 116, 10. Aristoph. Eq. 412. τηλικοῦτοι Lysias Ἀπολ. Δωροδ. p. 163, 26.

421, 4. Longam narrationem de ovatione sua ad Philippum de reddenda Amphipoli habet Æschines pp. 31—32. quem vide p. 34, 24. et 42. collato Demosth. p. 421. Æsch. 33, 40—42.

423, 18. Malim, ὑπακούσαντά τινα αὐτοῦ κατηγορεῖν. *hominem, qui aliis obsecutus Æschinem accusaturus erat.*

424, 4. Phil. III. p. 121, 7.

424, 16. Q. βούλοιντ' ἂν αὐτὸς ἕκαστος τοιοῦτος εἶναι. duo MSS.

[22] 424, 23. τοσαύτης παρανομίας καὶ μανίας ἐνέπλησε, tres primæ. Aug. 1. 2. μανίας καὶ παρανοίας, et sic proculdubio (vel παροινίας, quod merus est error scribæ) MSS. Parienses. μωρίας ἢ παρανοίας Phil. III. 124, 24. Cæterum similis confusio lectionum diversarum in contextu ed. Paris. supra 435, 25. τὰ τοιαῦτα τηλικαῦτα καὶ τοιαῦτα.

[23] 426, 4. οἱ δὲ πολλοὶ [καὶ] καθ' ὧν—.

426, 8. ἐπειδὴ ταῦθ' — Hæc sanissima. ἐπειδὴ repetitur post longam parenthesin ex 425, 27.

426, 15. [οἱ προδιδόντες] καὶ Φ. recte delet Markl. Deinde emendabam, καὶ Φ. οὐδ' εἶχεν, ὑπακούων τοῖς πρ. ὅ τι πρῶτον λ. collatis v. ll. *could not even tell which traitor's offer to accept first, or what place to take first.* Sed nunc credo vel οὐκέτ' — προδιδοῦσιν, vel οὐδ' εἶχ. —λάβῃ, plane delenda. Putat Taylorus ad or. de Coron. prop. init. duplicem hujus orationis ἔκδοσιν fuisse.

426, 27. ἐψηφίσασθε—φαίνοισθε. Recte hæc. R. P. ad Phœn. 91.

[24] 427, 9. διαφθείρει, μισεῖν ὁμοίως. Vel cum Tayloro δὴ pro δέ. Vide an potius, νομίζετε· εἴ γε [vel εἴπερ] ὁ μὲν—.

427, 26. τῶν προγόνων [ποιήσει]. Dele, et subaudi ex præcedentibus πράξει.

428, 17. τὰ χρήματα [ταῦτα] Olynth. III. 32, 6. τοὺς νόμους [τούτους] μὴ δ. ubi me vide et ad p. 399, 23. Recte τούτοις cum mss. om. B. 413, 17. Vid. Leptin. 460, 11. 461, 5. Confer. Athen. IV. 146. E. cum VIII. 364. E. F. Leg. 388, 18. ἐκείνου lege. vocem omiserant, ut patet e Lindenb. deinde interpolatum est τούτου. Contra de Coron. 311, 27. recte Reisk. τούτων αὐτῶν. ὅδε infersit Brunckius Vesp. 396. αἷμα pro τήνδε Iph. T. 558. ed. Gaisf. legit V. D. Vide v. ll. ad Aristoph. Plut. 879. 980. Œd. C. 1148. recte Heath.

432, 1. Duæ lectiones, ποία χορηγία, et τίς χορὸς vel χορηγός.

435, 1. κατηρῶ, καὶ κατὰ τῶν παίδων — sic lege; omisso Φιλίππου vel —πῳ, sub. σαυτῷ, ut de Coron. 320, 8. Deinde verte, *et per liberorum tuorum capita jurabas.* κατ' εὐχὴν ποιῆσθε Av. Eq. 657. C. Aphob. III. p. 852, 14. κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀ. optime Reisk. et sic tres primæ edd. Ibid. 19. (854, 16. ubi similis variatio) 860, 3. 861, 5. 8. Omnino me vide ad Conon.

* * * * * * * *

INDICES
OPERUM DEMOSTHENIS.

INDEX
GRÆCITATIS DEMOSTHENEÆ.

*** Notandum, Indices hos accommodari paginis et paginarum versibus Editionis Reiskianæ. Illas ad marginem Nostræ interiorem apponi curavimus: hos Nostra, paulo arctius disposita, tantum non exacte refert.

A.

Αβδηριτησ, symbolum civitatis vilis et contemptæ, minutæ atque infirmæ. 218, 10.

ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος. 1341, ult.

ἀβελτερίαν ἀποθέσθαι. 140, 10. ἀβελτερία et εὐήθεια, ut diversa copulantur. ὑπ' ἀβελτερίας, ἢ δι' εὐήθειαν. 372, 27. nisi hæc postrema vocabula scholium sunt. διὰ τὴν ἀβελτερίαν τὴν ἐμὴν, (ἵνα μὴ τὴν τούτου λέγω). 373, 13.

ἀβέλτερος] ἀβελτερώτατος. 114, 4. μηδὲν ὑμεῖς ἀβέλτερον πάθητε. 449, 25. ἃ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε. 1450, 20.

ἀβίωτος] ἀβίωτον ᾤετο ἔσεσθαι ἑαυτοῦ τὸν βίον. 557, ult. 744, 19. τῶν ἀριστείων στερηθεὶς ὁ Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον. 1399, 2.

ἀβουλεῖν] οὐθ' ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν με ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι. vosmet ipsos quoque suspicabar non nolle, (h. e. velle) me a contumelia intactum manere. 1471, 19.

ἀγαθὸς ἱπποτρόφος ἐστί. 1046, 9. οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο. est genus affirmationis, vel dejerationis. 1442, 23. ὁ δῆμος κύριος αὐτὸς ἦν ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν. 36, 27. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. 167, 10. τί δ' ὑμῖν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων γένοιτο. 169, 20. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι — τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινήν. 311, 20. ἀγαθῇ τύχῃ συμβεβιωκὼς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖ. 315, 18. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις — τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίγνεται. 658, 2.

ἀγάλλεσθαι] οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. ob quæ aliis molestus, invisus, exosus est, ob ea in sinu gaudet, in interioribus animi recessibus lætatur, exsultat, sese effert. 1489, 7.

ἄγαμος ὢν τελευτᾷ τὸν βίον. 1086, 15.

ἄγαν præponitur interdum vocabulis ita, ut cum illis arcte copulandum, et duo istæc pro uno habenda et proferenda sint. ut in illo τούτους τῆς ἄγαν — κολακείας ἐπισχήσετε. 1128, 16. tanquam ἄγαν sit præpositio, ut sunt illa Latinorum *præ* et *væ* (*vægrandis*) εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε. 428, 22.

ἀγανακτεῖν] de injuria sibi oblata in foro ad judicem queri. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα μᾶλλον ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων ἀγανακτεῖν. 966, ult. ἀγανακτεῖν τι pro ἐπί τινι. χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπονθα ἐννοχῶς, οὐχ ἧττον τοῦτ' ἀγανακτήσαιμ' ἄν. 1261, 25.

ἀγαπᾷν] a) amare, amplecti, magni facere. τούτους ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει. 23, 23. οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα. 263, 7. ἀγαπᾷν τὴν πλεονεξίαν. 662, 5. ὑπὸ τῶν θεῶν ἠγαπημένον φαίνεσθαι. 1404, 4. ἡ μὲν οὖν προαίρεσις οὕτω καλὴ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἠγαπημένη. 1409, 7. b) in aliqua re, quamvis mala et aspernabili, vel detestabili etiam, tamen acquiescere, et sibi, ut in malis, congratulari adeo, quod vel hac, quamvis miserabili, fortuna liceat uti, neque deteriori loco sis. ἀγαπᾷν τοῖς πεπραγμένοις. acquiescere præsentibus, cum gaudio et delectatione, ut conditioni, neque meritæ, neque speratæ antea. 13. 11. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν. 37, 5. Ἀθηναῖοι τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τοῦ Μακεδόνος λαμβάνοντες. 78, 9. ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα τὰς ὁδούς. satis habet, quod vias reparet. 175, 3. ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἄν τι αὐτοὶ μεταδιδῶσι, λαμβάνοντες. 175, 19. ἐγὼ δὲ παραινέσαιμ' ἂν ὑμῖν — ἢ ἐλάττω φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾷν πράττοντες. satis habere, et congratulari vobis, quod rerum vestrarum satagere liceat. 176, 8. ὃν εἴ τις εἴα ζῆν, ἀγαπᾷν ἔδει. 582, 3. οὐκ ἀγαπᾷ Βοιωτὸς τουτοισί. Bœotus his contentus non est. 1002, 5. ἀγάπα, ὅτι σοι πόλις, οἰκία, πατὴρ γέγονε. *danke Gott dafür, dass* — [*thank God for it, that.*&c.] ὃς γὰρ ὡς ἀγα-

πάντων τοῦθ' ὑμῶν, καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ. 650, 23. ubi alii οὐκ, alii μὴ præponunt, ambo male.

ἀγαπητὸς] cupide amplectendus, et tenaciter retinendus, ut si magnam et insperatam prosperitatem adeptus sis, cujus deo gratias ingentes debeas. ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τοῦ δήμου ἀρχῆς καὶ τιμῆς καὶ ἀγαθοῦ τινὸς μεταλαμβάνειν. 36, pen. 175, 14. ἀγαπητὸν, εἰ, πάντων καλῶς ἐχόντων ἡμῖν, κρατοῖμεν τῶν ἐχθρῶν. 730, 17. οἷς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πάσχουσι κακῶς αὐτοῖς. 1234, 6. ἔστι δὲ ἄνθρωπον ὄντα ἀγαπητὸν τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν. 1436, 6. ὁ ἀγαπητὸς erat cognomen Nicerati, filii Niciæ. 567, 24.

ἀγαπητῶς] vix, ægre, in magni beneficii parte. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐτύγχανον. 491, 3. εἶτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε ἀγαπητῶς. 409, 8. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον.

ἄγασθαι] delectatione et admiratione alicujus rei, splendidæ, et præclaræ duci. τίς γὰρ οὐκ ἂν εἰκότως ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς. 296, 4. 1395, 10. ἐξ ὧν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγασθέντας με τιμῆσαι δημοσίᾳ. 1472, 7.

ἀγγεῖον] arca, cista lignea. ἐρίων ἀγγεῖον ἓν ἢ δύο. 934, 25.

ἀγγέλλειν] ἑσπέρα γὰρ ἦν, ἧκε δ' ἀγγέλλων. 284, 21.

ἄγειν] agere, ducere, bajulare, apportare, movere, impellere, trahere, gubernare, tenere, educare, erudire, æquivalere certo modulo ponderis, aut valoris publici, etc. ἄδειαν] τοῦ μὴ πάσχειν αὐτοὶ πᾶσαν ἄδειαν ἤγετε. securi eratis. 387, 17. αἰτίαν] τοῖς ἐπ' ἐκεῖνον ἄγουσι τὴν αἰτίαν τοῦ φόνου. 548, 18. conf. ἐπάγειν. εἰρήνην] πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν. 388, 11. δέδοικα μὴ λάθωμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες. 372, 2. ἡσυχίαν] ἄδικον καὶ ὕπουλον ἡσυχίαν ἄγειν. 327, ult. θεωρίαν ἄγειν, princeps sacræ legationis esse. 552, 6. θίασον] ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τοὺς καλοὺς θιάσους ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν. 313, 23. πόλεμον] κοινὸν ἐφ' ἡμᾶς πόλεμον ἀγάγωσι. 62, 3. πράγματα] οἱ μὲν ἐφ' ἡμᾶς ἦγον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ Φίλιππον. trahebant. 125, 20. σχολὴν] ἡμῶν οἴκοι μενόντων, σχολὴν ἀγόντων. 98, pen. φάλαγγα] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὁπλιτῶν ἄγειν. 123, 26. χρήματα] πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἅς φασὶ τῷ βασιλεῖ τὰ χρήματα ἄγειν. bajulare, apportare, subvehere. 185, 23. χρυσὸν] ὅτι χρυσὸν τῶν Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγε. 122, 2. cum εἰς] εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν. 330, 14. εἰς δουλείαν. 213, 27. εἰς ἔλεον καὶ φιλανθρωπίαν ἄγειν τοὺς δικάζοντας. 793, 4. εἰς μέσον ἄγεις, ἐλέγχεις, δεικνύεις. 959, 2. εἰς ὁμόνοιαν τὴν πόλιν ἄγοντες. 617, 27. εἰς τοὺς συκοφάντας. 264, 6. εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος τοῦ πατρῴου ἦγον, εἰς τἄλλα ἱερά. 1315, 15. cum ἐπὶ] ἐπειδὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, crimen cædis, πανταχῆ στρέφων, οὐχ οἷός τ' ἦν ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμέ. in me conferre, contorquere. 552, 14. ἤγαγεν ἐφ' αὐτὸν τἀδικήματα. 704, 21. cum ὑπὸ] ἄγετε αὐτοὺς ὑπὸ τοὺς νόμους. revocate eos ad leges, cogite legum edicto parere et obnoxios esse. 741, 18. ἤγαγον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. adduxi, pertraxi ad forum vestrum, vobis de iis judicandi pœnasque sumendi facultatem dedi. 1388, 13. φέρειν καὶ ἄγειν] deprædari, depopulari, aufferre, quæ ferri, abigere, quæ abigi possunt. ἀντὶ τοῦ τοὺς λῃστὰς ὑμᾶς φέρειν καὶ ἄγειν ἐκ τῆς Εὐβοίας. 304, 14. adducere, afferre, ut merces navi plaustrove. ἀχθέντα (scil. πρὸς αὐτὸν) κατ' ἐμπορίαν. 1199, 18. medicum. 1260, 6. ancillam ex alicujus ædibus et potestate per vim abducere. 1358, 18. ire, ambulare, vadere. ἦγεν ἐπὶ τὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας. 608, 14. gubernare. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ. 617, 27. μηδ' ὑφ' ἑνὸς τῶν σοῦ φρονούντων χεῖρον ἄγου, patere te agi, duci, gubernari, μηδ' ἧττω, ἀλλ' ἐκείνους ἄγε ἐπὶ τὰ σοὶ δοκοῦντα. 1491, 2. tenere, servare, tueri. ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα. 120, 17. educare, erudire, assuefacere. φαύλως ἠγμένοι. 170, 18. movere, impellere. τοῖς ἔξωθεν λόγοις, rebus a re presente alienis, ἠγμένος. 228, 11. de rebus libra examinatis, vel de numis, pondere, vel valore certo, cuidam ponderis monetæve modulo æquivalentibus. χρυσίδες τέτταρες, ἄγουσα ἑκάστη μνᾶν. 617, 20. acinaces Mardonii, ὃς ἦγε τριακοσίους δαρεικούς. 741, 7. ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι. quantum ponderabant, h. e. pro valore earum, si pondus pecunia currente compensaretur. 1193, 21.

ἀγείρειν] commendicare, mendicando cogere. ἀφ' ὧν ἀγείρει καὶ προσαιτεῖ. 93, 17.

ἀγεννὴς] ἀγεννὲς ὑμῶν οὐδὲν καταγινώσκω. haud arbitror a vobis proficisci posse dedecus ullum animi degeneris. 563, ult. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον ἐπὶ ποίμνια οὐδεὶς ἐπιστήσειε φυλάττειν. 807, 3.

ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτόν. 152, 10. languide, segniter, cunctanter.

τὰ ἀγημένα Dorice pro νενομισμένα. 1072, 27. statuta, usu recepta, sancita.

ἀγήρων εὔκλειαν καταλιπεῖν. gloriam consenescere nesciam pone se relinquere. 1399, 15. ἀγήρως τιμὰς κτησαμένους ἐπιδεῖν. 1400, 18.

ἀγκύρα] ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους. ad ancoram stare in salo. 1213, 24. μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτοὺς ἐᾶτε. 1295, ult. proverbium est, geminam ad ancoram stare, de iis usurpatum, qui ita sibi

prospexerunt, gemino nitentes præsidio, ut, utramvis in partem res cadat, salvi sint, freti altero præsidio, ubi alterum fefellerit.

ἀγκὼν] cubitus. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἠξίουν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς. 1259, 21.

ἁγνεύειν] castus, purus ab incestu et pollutione esse. οὐχὶ προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἁγνεύειν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγνευκέναι τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων. 618, 9. 758, 20. ἁγνεύω καὶ εἰμὶ καθαρὰ καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων, καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας. 1371, 22.

ἀγνοεῖν] a) nescire. ἀγνοοῦντα διδάσκειν. 390, 8. ἑαυτοὺς] semet ipsos præ arrogantia et fastu ignorare, haud meminisse, qui olim fuerint, ubi e mediocribus fortunis ad ampliorés transissent. insolescere, superbire ex insolentia melioris fortunæ, vel oblitos pristinarum sordium. ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου προϊόντας τινὰς ἀγνοεῖν ἑαυτούς. 151, 7. μᾶλλον γὰρ ἂν ἡγησαίμην ἕνα ὄντα ἐμαυτὸν ἀγνοεῖν τὰ κράτιστα, ἢ ὑμᾶς πάντας. 1451, 21. πᾶν ἂν ἀγνοήσειας. plane tardus et stipes sis. 958, 2. τὴν πόλιν, mores civitatis haud tenere. 413, 11. τὸν ἑκάστου καιρὸν οὐ παρεθέντα, οὐδὲ ἀγνοηθέντα, οὐδὲ προδοθέντα. 326, 24. b) errare, labi, peccare, delinquere, inscitia rerum, festinatione, temeritate. πρᾶγμα ἔπαθε τοιοῦτον, οἷον οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἠγνόησεν ἄν τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχὼν ἄνθρωπος. 671, 10. διορθοῦσθαι τἀγνοούμενα. 1463, 18. τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ περὶ ὧν ἂν ἀγνοῆτε ἐπιτιμήσοντα. 1470, 3. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντές τινες ἐποίουν. 1473, pen.

ἄγνοια] inscitia, ignoratio, imprudentia, temeritas, furor. ἐν τοιαύτῃ ἔτι — ἀγνοίᾳ τοῦ συνισταμένου καὶ φυομένου κακοῦ (ubi ἐτιάγνοια pro uno vocabulo haberi potest) cum tanta adhuc esset ignoratio mali. 245, 24. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προΐεσθε τῶν κοινῶν. 271, 24. τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς πολλοῖς. 293, pen. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων. 986, 16. τοσαύτη τις ἄγνοια παρ' ὑμῖν ἐστί. 1261, 27. ἀγνοίας μεμιγμένης κακίᾳ. 1394, 11. ἐπιτιμᾶν ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ. ob errorem, vel delictum, furoremve in me admissum. 1472, 4. ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν. 1476, 19.

ἁγνὸς] v. ἁγνεύειν.

ἀγνωμονεῖν. 249, ult.

ἀγνωμόνως ἔχειν. 25, 18.

ἀγνωμοσύνη] tarditas, cœcitas mentis, *Dummheit* [*dulness, blockishness*], et scævitas morum, *Grobheit, Ungeschliffenheit* [*coarseness, clownishness, impoliteness*]. 179, 20. 311, 7. σὺ δ' εἰς τοῦθ' ἥκεις ἀγνωμοσύνης. 958, 23. 1395, 1. 1469, 9.

ἀγνώμων] tardus, fatuus, inconsultus, scævus, importunus. οὐδένα οὐδ' οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἄτοπον ὁρῶ. 143, 26. ἵν' εἰδῇς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ μιαρόν. 322, 6. ἀγνώμονας καὶ πικροὺς ἡμᾶς κατεσκεύασε. 1261, 23. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης. 1468, 15. πάντων ἀγνωμονέστατόν ἐστιν. 1477, 25. μηδ' εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἕτοιμοι ἦτε. 1479, 24.

ἀγνὼς] ignotus. οὔτε ἀγνῶτες ὑμῖν, οὔτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον γιγνωσκόμενοι. 851, 27. ἀγνῶτες ἦσαν ὁποῖοί τινες εἰσίν. haud constabat, quinam eorum animi, qui mores essent futuri. 990, 20. 1140, 7. εἴ τινα ξένον ἀγνῶτα πλούσιον λάβοι ἐραστήν. 1359, 4. μηδ' ἔστω τῶν ἀγνώτων εἶναι κρεῖττον, ἢ τὰ συμφέροντα ὑμῖν πολιτευόμενον γιγνώσκεσθαι. 1481, 1.

ἀγνωσία] cœcitas mentis salutaria consilia aut non cernentis, aut aspernantis. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχουσιν. 1412, 8.

ἀγορὰ] forum; quo vocabulo comprehenduntur et locus, quo res venales veneunt, et tempus præsertim per stata intervalla recurrens solennis negotiationis, et judicia, quæ in foro agitabantur, et denique negotiatio, seu rerum, mercium, numorum commutationes. ἀγορᾶς καρποῦσθαι vectigalia e foris et nundinis percipere. 15, 20. νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται. 121, 5. τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγοράν. 144, 12. σκηναὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγοράν. *die Krambuden* [*the shops, stalls*], tabernæ institorum in foro. 284, 24. κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι. 332, 8. ἀγορὰ καὶ ἐφορία (vel etiam sine copula, ἀγορὰ ἐφορία) locus in limite duarum terrarum, ubi finitimi statis temporum vicibus inter se coibant, mercesque permutabant. 632, 26. οἱ μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες εἰσιόντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀδικοῦσιν. 719, 24. ἐργάζεσθαι οὐκ ἔξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ. 1308, 9. b) judicia, tribunalia, actiones causarum forensium. περίτριμμα ἀγορᾶς. 269, 19. ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ. 1091, 17. c) negotiatio, emtio et venditio. πηλίνους στρατηγοὺς εἰς τὴν ἀγορὰν πλάττειν. *auf den Kauf* [*for sale*]. 47, 14. παρὰ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ τῆς ἀγορᾶς. præter id, quod jus et fas est in emendo vendendoque, adversus jura mercimoniorum. 1308, 1.

ἀγοράζειν] emere. πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιϊών. 412, 23. ἐξὸν αὐτῇ βελτίω (scil. παῖδα) πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, τοῦτον ἠγόρασε. 563, 7. etiam in medio usurpatur. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράσωνται. sibi emerent, quibus ipsi uterentur, fruerentur. 1223, 20. ἃ αὐτῇ τῇ ἀνθρώπῳ ἠγο-

ῥάσθη. emta fuissent. 1360, 8.

ἀγορανόμος] ædilis, judex et arbiter pacis et boni ordinis in foro, moderator pretii annonarii et qui provideret, ut alimenta neque deessent, et tolerabili venirent. 735, 10.

ἀγόρασμα] merx emta. ἐνθέσθαι τἀγοράσματα τῶν ἐμῶν χρημάτων. importare, imponere navi merces emtas numis a me creditis. 909, 27. 916, 26.

ἀγορεύειν] verba facere, simpliciter ad quemcunque, deinde imprimis pro concione ad plebem. ἄν τις ἀγορεύῃ τινὰ κακῶς τὰ ψευδῆ. si quis alium probris, iisque ementitis, prosciderit. 635, pen. τίς ἀγορεύειν βούλεται. hæc erat formula, qua præco concionaturos citabat atque ad dicendum invitabat. 285, 6. ὡς ἀγορεύει ἐν τῷ ἄξονι, ut legislator in Axone edicit. 629, 21.

Ἄγραυλος] filia Cecropis, cujus in fano ephebi recens in albo scripti, et a patria armati, jurabant, se pro ea dimicantes mortem, si necesse sit, oppetituros. τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων. 438, 28.

ἀγραφίου γραφὴ quæ fuerit, ipse orator p. 1338, 19. his verbis exponit. erat actio in eos, οἵτινες ἄν, ἐγγραφέντες (scil. in tabulas ærariorum) καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα, ἐξαλειφθῶσι.

ἄγραφος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν. 317, 23. ἄγραφα νόμιμα. 643, 18.

ἄγριος] τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ. 1122, 23.

ἀγριότης] τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν διάνοιαι ἐξορίζουσιν. 808, 15.

ἀγυιὰς κνισσᾶν. 530, pen. 1072, 21. εὐρυχόρους κατ' ἀγυιάς. 531, 4.

ἀγυιεὺς Ἀπόλλων. 531, 9. 1072, 20.

ἄγχειν] collum obtorquere, fauces elidere, nodo brachii, aut compressu pugni, gulam alteri coarctare. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη. 1157, 5. ἄγχοντες καὶ τύπτοντες τὴν γραῦν. 1157, 8. translate, de conscientia scelerum. ἄγχει, σιωπᾶν ποιεῖ. quod posterius est explicatio prioris. 406, 5.

ἀγχιστεία] cognatio, consanguinitas, et jus inde exsistens successionis in bona cognatorum defunctorum. ὡμολογεῖτο γὰρ παρὰ πάντων τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν. 1051, 11. μέχρις ὧν ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι. 1058, 13. νόθῳ δὲ, μηδὲ νόθῃ, μὴ ἀγχιστείαν εἶναι, μήτε ἱερῶν, μήτε ὁσίων. neque jus eadem sacra, eademque jura civilia cum illis communia habendi et usurpandi. 1067, 13.

ἀγώγιμος] est is, quem jus et fas est, e vestigio, ubi reperiatur, a quocunque, qui velit, actore in judicium, ad undecim viros, in servitutem, quoquo velit, obtorto collo agi, rapi. 624, 12. 1249, 27. de contentione inter Salmasium et Heraldum super hoc vocabulo oborta v. Taylori præfat. ad orat. in Aristocratem. b) τὰ ἀγώγιμα sunt merces, quæ plaustris navibusve huc illuc agitantur, vectantur. οὐδὲν ἄλλο ἀγώγιμον ἐν τῷ πλοίῳ εἶναι. vectabile. 929, 17. 1290, 11. et 22.

ἀγὼν] est certamen, aut discrimen, quodcunque, capitis, fortunarum, gymnicum, scenicum, forense, bellicum, labor et contentio quæcunque. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστόν. 150, 9. τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις εἷς ἀγών ἐστιν ὁ πρὸς τοὺς προδήλους ἐχθρούς. 199, 24. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε. 314, 15. ἀγῶνος ἄξια οὐκ ἂν ὑμῖν φανείη. digna forte minus videantur, ob quæ jure certetur. 519, 22. ἀγῶνες (gymnici) οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα κοινοὶ πᾶσιν εἰσί. 633, 6. προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι (gymnicis, sed præcipue scenicis) διδόναι. 256, 7. δοκοῦσί μοι ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῖν ἀγῶνες (forenses) οὐχ ἧττον τῶν καιρῶν, ἢ τῶν πραγμάτων, εἶναι. judicia vestra de rebus in foris vestris agitatis non veritas rerum ipsarum, argumentorumque evidentia magis, quam temporum, quibus causæ quæque agitantur, rationes gubernare videntur. 342, 7. εἰς Ἄρειον πάγον ἐμοὶ ἀγῶνα κατεσκεύασαν. accusarunt me apud senatum Areopagiticum, de falso crimine et a se conficto. 1025, 10. ἕως ἂν οἱ ἀγῶνες γένωνται. donec causæ controversæ disceptatæ fuissent. 1173, 10. τοὺς ἀγῶνας κρίνετε πρὸς τὰς ἀποδείξεις. causas dijudicatis pro argumentis. h. e. ut litigantium quisque, aut certiora, aut infirmiora pro causa sua argumenta affert, ita vos aut secundum, aut adversus eum datis sententiam. 1467, 14. εἰς δ' ἀγῶνα (Martis aleam, prœlium decretorium) ἐκεῖνος ἄμεινον ἡμῶν ἤσκηται. 124, 15. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾴδιον. bellum ipsum esse molestum, h. e. contributiones pecuniarias, absentias domo, stationes castrenses, itinera, aliasque quas infinitas numero molestias, bellum, præsertim diuturnum, secum affert: ipsam autem pugnam, quæ sortem belli decernit, alterutram in partem victoriam inclinans, esse citam et exsecutu facilem. 180, 14. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 180, 18. ἡνίκα γὰρ ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου. 1396, 23. τὸν δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεποιημένοι. contenderant intercedere, quominus ista fierent. 295, 13. ἐν τῷ μεγίστῳ ἀγῶνι περὶ τοῦ σώματος καθέστηκα.

in summum deveni discrimen capitis, seu libertatis, ne amissa ingenuitate pro mancipio venirem. 1188, 4. προσδόκα ἐμὲ ἑτοίμως ἐν ἀγῶνι γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας. persuasum tibi habe, me scrutinio tuo libenter interfuturum esse, quo spectem, quem exitum id sit sortiturum. 1417, 10.

ἀγωνία] trepidatio, formido de futurorum eventu. οὕτω δ' ἦν Φίλιππος ἐν φόβῳ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ. 236, 19. b) contentio. ἅπασαν ᾤοντο δεῖν ἀγωνίαν ἐκτῖναι. nihil sibi ad contentionem esse reliquum faciendum. 1393, 20. c) idem quod ἀγών. ταύτην τὴν ἀγωνίαν ὡς καλὴν προείλου. quam præclarum et splendidum hoc sit genus certaminis, in quo tu tibi delegisti, ut elaborares. 1408, 6.

ἀγωνίζεσθαι] in discrimine versari, certare, de spiritu, de capite, de fortunis, de tuendo statu civili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte sua ejusque victoria potiunda: itaque usurpatur de histrionibus in fabulis scenicis partes agentibus, item de accusatore reove causam agente, nec non de re in quæstionem atque disceptationem veniente. Μόλων (histrio) ἠγωνίζετο. 418, 5. ἃ μὲν (scil. δράματα σκηνικὰ) πολλάκις ἠγώνισω. 420, 4. οὐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπίστασθαι. opera danda est, ut quo tempore partes urbis nostræ recitandæ et agendæ veniunt, non tum demum eas memoriæ infigere atque exercitationis usum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, sed ut memoriter eas teneamus, atque voce et actione repræsentare promte et cum artificio sciamus. 1414, 12. τῇ τάξει (rerum puta in orationibus forensibus tractandarum) καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτω χρῆσθαι. 226, 12. ἀναγκάζετε αὐτὸν, ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι. 407, 27. ἀγωνιεῖται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο. 516, 19. ὁ νῦν ἀγωνιζόμενος νόμος. lex nunc in controversiam adducta, de qua certatur, sitne probanda, an repudianda. 709, 7. γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμως. 653, 25. ἀτίμητον ἀγωνίσηται δέκα μνῶν δίκην. 543, 17. ὅτε ἠγωνίζετο τὴν προτέραν ἔνδειξιν. 806, 14. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν (scil. δίκην) ἀγωνίσωνται. 741, 20. πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν — ἀγωνιζόμεθα. certandum nobis est non adversus verum aliquod crimen nobis incusatum, sed adversus invidiam ab illis falsis, subdititiis civibus creatam. 1299, 21. ὥστε νυνὶ περὶ τούτων ἡμῖν (id est πρὸς ἡμᾶς) ἀγωνίζεσθαι. 1073, 11. εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον. 129, 5. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα. 247, 5. τῶν ἀγώνων, οὓς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίσασθε. 314, 16. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας. 155, 8.

ἀγωνιστὴς] qui exercenda quadam arte studiove contendit habitum ejus adipisci. ἄκρον ἀγωνιστὴν, perfectum te fieri et consummatum artificem, γενέσθαι (geometriæ puta, similiumve artium) τῆς σῆς ἀξίας ταπεινότερον. 1414, 20. τοὺς ποιητὰς, τοὺς χοροὺς, τοὺς ἀγωνιστάς. 331, 1. ἀγωνιστὴς προῄρημαι μᾶλλον εἶναι τῶν πόνων, ἢ διδάσκαλος τῶν ἄθλων. 1415, 27.

ἀγωνοθετεῖν] ludos gymnicos, aut per se, aut per legatos, instituere, curare, apparare, præsidere in iis, palmas et proponere et distribuere. τοὺς δούλους ἀγωνοθετήσοντας πέμπει. 119, 13.

ἀγωνοθέτης] qui in certaminibus victoribus palmas dispensaret, ut in Liberalibus poetis et histrionibus: curabat item, ut a populo coronandorum nomina per præconem significarentur. τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλὴν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην. 253, ult. 266, 1. et 267, 1.

ἀδεὴς, ἀδεὲς] quod metu vacat. οὐ γὰρ ἔγωγε τοῦτ' ἀδεὲς ὑπολαμβάνω τῇ πόλει. 207, 22.

ἄδεια] securitas, ab insultibus alienis, immunitas, impunitas, inviolabilitas, seu majestas, qua quis sacrosanctus est. τῷ τῆς τέχνης προσχήματι ἀδείας τυχόντα. 58, 16. nam histriones Bacchi ministri habebantur, eoque sacrosancti, ut tuto et sine noxa liceret in Macedoniam et retro commigrare, flagrante Philippum inter et Athen. bello. καὶ εἴ τι ἄλλο βούλεσθε ποιεῖν, ὑμῖν ἐξουσίαν καὶ ἄδειαν παρασκευάσουσι. 171, 7. τοὺς ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν, ὧν ἐφρόνουν λαβόντες ἄδειαν, id est, ἐξουσίαν τοῦ ταῦτα ἀδεῶς φανερῶσαι. 321. 10. ἡ ἀπὸ τῶν Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ἡμῖν. securi eramus a Theb. injuriis. 367, 12. οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν, ἢ στεφανηφορίαν, ἢ τιμήν τινα διδῷ. 525, 2. τὴν ἄδειαν, (jus et spem atque fiduciam in publico libere commeandi sine metu accipiendæ contumeliæ) ἣν οἱ νόμοι κοινὴν ἡμῖν οὐσίαν παρέχουσι. 582, 8. εἰ οὕτω τοὺς νόμους θήσει, — μετ' ἀδείας (id est ἐπ' ἀδείᾳ) τοὺς πονηροὺς ἔσεσθαι. 601, 13. τὴν μὲν πόλιν ἑκάστῳ ἡμῶν δεδωκέναι ἄδειαν τοῦ μή τι παθεῖν ἀηδές. 709, 27. τοῖς τὰ κοινὰ ἀδικοῦσι δίδωσιν ἄδειαν (scil. τοῦ τοῦτο ποιεῖν). 732, 12. ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν. quo fas erit ire, quo confugere, ut tuti ab horum contumeliis simus. 1342, 22.

ᾄδειν] κατακλίνεσθαι καί τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον. 402, 24. ᾖδε γὰρ τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος τοὺς νενικηκότας. 1259, 20. οἱ τῶν ᾀδομένων ποιηταί. poetæ lyrici. 1391, 17.

ἀδελφὴ] ἧς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε. 1024, 26. ἀδελφὴν γὰρ ὁ πάππος οὑμὸς ἔγημεν οὐχ ὁμοπατρίαν. 1304, ult.

ἀδελφὸς] ὀνόματι μὲν ἀδελφὸς τινῶν προσαγορευθῇ, τῷ δὲ ἔργῳ ἐχθροὺς ἔχῃ τούτους. 1008, 2. πλὴν, ἐστὶ, νὴ Δί', ἐστὶν αὐτῷ ἀδελφὸς—ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος. 793, 21.

ἄδετος] liber a vinculis. ὅπως, ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε, ἄδετοι περιίωσιν. 753, 1.

ἀδεῶς καρποῦσθαι. 16, 18.

ἄδηλος] τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις. 196, 23. ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου. 378, 24. ἄδηλος χάρις. gratia, de qua certo non constat conferenti, num ille, cui confertur, ejus sit memor futurus et parem relaturus. 416, 4. νόμους ἔθεσθε ἐπ' ἀδήλοις μὲν τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις. citat Schol. Herm. p. 88.

ἀδημονεῖν] animo dejecto, et quid agat, quidve loquatur, incertus et anxius esse. ἀδημονούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὔτε θελούσης (scil. ᾄδειν) οὔτε ἐπισταμένης. 402, 24.

ᾅδης] ἵνα ἐν ᾅδου τοῖς ἀσεβέσι τιθῇ τοῦτον τὸν νόμον. 732, pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τοὺς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ᾅδου, μετὰ τούτων περιέρχεται. 786, 12. v. etiam tit. ἀΐδης.

ἀδιάλλακτος ἐχθρός. inimicus, cum quo reditus in gratiam desperetur, aut negatus sit. 100, 13. 135, 12. 702, 11. εἴγε μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτα ὑπάρχει. si vos sine remissione irascimini, atque veniæ et reconciliandæ gratiæ spem prorsus amputatis. 1472, 23.

ἀδιάφθορος] ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου sincera τῆς ψυχῆς. 325, 14.

ἀδίδακτος] qui magister et disciplina defuit, haud eruditus. ἀδίδακτος ἂν εἰσῆλθεν ὁ χορός. 520, 13.

ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. quam facile non sit verbis exprimere. 219, pen.

ἀδικεῖν] οὐκέτι ταῦθ' ὁ λέγων ἀδικεῖ. 33, 15. (οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἀδικεῖ. citat Schol. Herm. p. 385. e Philippicis.) ὠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι. redimere securitatem ab injuriis. 96, 8. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, (scil. ἠδικῆσθαι) τί τῷ ἀδικοῦντι προσήκει (scil. ποιεῖν). 147, 16. τοὺς ἀδικοῦντάς τινας χρὴ αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων ἐχθροὺς ἡγεῖσθαι. 196, 10. ἵνα ἢ ἑκόντες ἀδικούμενοι ἀνέχησθε. 212, 6. ἀδικεῖ τις ἑκὼν, ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία. 317, 15. τί Δημοσθένης ἀδικεῖ, id est, τί ἐγὼ ἀδικῶ. 327, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι. 358, 23. οὐ τοίνυν, μὴ Λεύκων ἀδικηθῇ, δεῖ μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος etc. 469, 11. πολλὰ συμβέβηκεν ἤδη τισὶν ἠδικῆσθαι μείζω τῶν εἰς χρήματα ἀδικημάτων. 983, 14. οὕτως ἅπαντας ἔχειν τὴν διάνοιαν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὡς, εἴ τι γένοιτο, ὃ μὴ συμβαίη, τοὺς ἄλλους ἀξιώσειν πρὸς αὐτὸν ἕκαστος ἔχειν. 1433, 16. ἐπ' οὐδενὶ (id est ἐν οὐδενὶ) τῶν πεπραγμένων εὑρήσετε ἐμὲ ἠδικηκότα. 1473, 9.

ἀδίκημα] οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα. etiamsi a nobis ad eum injuria quæpiam proficiscatur, ego ne id quidem in numero rerum injustarum habuero. 188, 19. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, recentibus, flagrantibus delictis. 229, 19. παρ' ἐμοὶ τἀδίκημ' ἂν ἐδείκνυεν ὄν. 305, 10. κοινὸν ἔμοιγε ἀσέβημα (οὐκ ἀδίκημα μόνον) τούτῳ πεπρᾶχθαι δοκεῖ. 548, 11. (τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων. citat Schol. Hermog. p. 88.) ἀδικήματα τῶν νόμων, id est, περὶ τοὺς νόμους, vel κατὰ τῶν νόμων. delicta, commissa in leges. 586, 10. ἀδίκημα εἰς χρήματα. læsio in bonis accepta, diminutio fortunarum per injuriam oblata. 983, 15. ἐπειδὰν δὲ κριθείς τις ἐξελεγχθῇ, τηνικαῦτα ἀδικήματα γίγνεται. appellationes scelerum, facinorum, in fraudem legum commissorum, quibus appellationibus utimur ad illa scelera designandum. 628, ult.

ἀδικία] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. 159, 22. τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός. 264, 2. ἐπ' ἀδικίᾳ τῆς πόλεως τιθέασι νόμους, id est, ἐπὶ τῷ ἀδικεῖσθαι τὴν πόλιν. in fraudem reip., ut resp. ex eo detrimentum accipiat. 745, 2.

ἀδιοίκητον οὐδὲν ἦν. 709, 5.

ἀδιόρθωτος] ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα. 50, 18.

ἀδόκιμος] sublestus, parum sincerus, haud idoneus. ἔστι δὲ πάντ' αὐτῷ ταῦτ' ἀδόκιμα. 781, 3.

ἀδολεσχεῖν garrire τηνάλλως. 73, 21. 1206, 16. οὐκ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν. 1462, 11.

ἀδόλως ποιουμένων ἡμῶν συμμάχους. 209, 18. οὐδὲ ταῦτα ἁπλῶς, οὐδὲ ἀδόλως φανήσεται γεγραμμένα. 725, 25.

ἀδοξία] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψώμεθα. 12, 19. νῦν ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεστάναι. 151, 8. τὰς ἀδοξίας τὰς ἐκ τῆς πενίας κατ' ἐμοῦ λέγουσι. dedecora paupertatis de me prædicant. 1315, 4.

ἄδοξος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι. 106, 7. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας. 155. 5. χωρίον ἄδοξον καὶ μικρόν. sic vocatur Pella. 247, 17. ἄδοξος ἀσφάλεια. 295, 16.

Ἀδράστεια] eadem quæ Nemesis, et dea Rhamnusia, Romanorum Fortuna ultrix. Ἀδράστειαν μὲν ἄνθρωπος ὢν ἔγωγε προσκυνῶ. deprecans invidiam dicti, ne For-

tuna ultrix jactantiam meam castiget. 781, 8.

ἀδυναμία] defectus virium, penuria, cui negatum est pecunias imperatas derepente præstare. χρόνον δεῖ δοθῆναι τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399, 20.

ἀδύνατον] excusatio legitima, cur quis muniis demandatis fungi minus potuerit. ἐὰν μή τι ἀδύνατον ἐπιδεικνύῃ περὶ ἑαυτὸν ὄν. 238, 12. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. quæ autem excusationes legitimæ sint atque probabiles, et rursus quæ minus, arbitrator prætor castrensis. 238, 12. πολλὰ δὴ τὰ ἀδύνατα συνέβη. multæ occurrebant allegationes et excusationes facultatis deficientis. 262, 23. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας καὶ ἀδυνάτους ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. homines invalidos, infirmos, robore et efficacia carentes, quippe qui dignitate, fortunis, amicis destituti simus. 1089, 9.

ἀδυνάτως] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτως (scil. πρὸς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Φορμίων, αὐτοὶ πάντες ὁρᾶτε. infacundiam, defectum facultatis animi sensa tolerabiliter declarandi. 944, 1. ubi explicatio vocabulo explicando, contra morem, præmittitur.

ἀδωροδοκήτως. 310, 22.

ἀεικέλιος] turpis, fœdus adspectu et auditu. πραθέντες, δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες. 422, 21.

ἀειλογία] sponsio, cum quis se paratum ait, volenti cuique de re, quæ jam dudum in judicio agitata atque disceptata fuisset, quandocunque et quotiescunque postuletur, rationem actæ a se vitæ, aut honorum gestorum reddere. τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένους. 341, 15. περὶ ὧν ἄν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ περὶ τοῦ γένους, δίκαιον τοὺς παῖδας (scil. περὶ τούτων) τὴν ἀειλογίαν παρέχειν. 1306, 26. τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους, ὅταν τι δίκαιον πιστεύσωσιν αὐτοῖς πεπρᾶχθαι. 1456, 17.

ἀειφυγία] θανάτῳ καὶ ἀειφυγίᾳ, exsilio perpetuo, καὶ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιοῦσι. 528, 7.

ἀηδής] molestus, rixosus, sævus, atrox, importunus. ἀηδὲς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδέν. 411, 11. πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν ἀηδής. *stellete er sich baerbössig an* [*he behaved in a most atrocious manner*]. 1147, 12.

ἀηδία] malevolentia, simultas, animus adversus aliquem exacerbatus, ut eo gravetur, ut eum moleste et ægre ferat. τίνα ἑαυτῷ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρακώς. 401, 18. μηδεμίαν περαιτέρω ἀηδίαν εἶναι. 1169, 17. b) importunitas, scævitas, orationis et morum, qua quis audientibus, aut inter quos versatur, molestus et intolerabilis fit. ἀποκναίει ἀηδίᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. 564, 12.

ἀηδῶς] v. sub ναυτιᾶν. ἀηδῶς τινὶ ἔχειν. succensere alicui, malevolo et infesto animo esse. 500, 15. λόγους, οὓς οὐκ ἂν ἀηδῶς ἠκούετε. haud ægre, haud illibenter. 1442, 25.

ἀήθης] insuetus. ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινὸς εἰσί. 15, pen.

ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμέ. 309, 16.

ἀθάνατος] μὴ γάρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα. tam firmas et stabiles ipsi esse fixasque res secundas, quibus nunc floret, ut nulla fortuna rursus eas evertere possit. 42, 15. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἕνεκεν ἀσφαλείας. qui immortalis adeo sit futurus, si mortem aliud nihil afferat, quam vis et cædes aliunde oblata. nam a vestris injuriis ejusmodi oratorem securum esse, et per vos certe ipsi licere vel immortali esse. tam illum penes vos gratiosum esse. 142, 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον κατὰ τῆς πόλεως συνθέσθαι αἰσχύνην. ita pacisci, ut ea pax æternum sit futurum reip. dedecus. 358, 16. θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἠξιωμένους ἀθανάτων. 1400, 19.

Ἀθηνᾶ] Minervæ ærarium, et quæstor, in cujus tutela id erat, sæpius commemoratur. v. tit. ἡ θεός. εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐλθών. ibi jurandi ergo. 949, 12. nam ibi fiebant partium litigantium compositiones sub arbitris, et inter se postulata remittebant, quibus satisfactum esset.

Ἀθήναζε et Ἀθήνηθεν. 882, 6.

Ἀθηναῖος] ἐβούλετο γὰρ Ἀθηναῖος εἶναι. hoc nempe proderat ipsi contentio sua, ut civitate Attica donaretur. *Wollte er doch mit aller Gewalt ein Bürger zu Athen seyn. Nun hat er es. Nun sieht er, was das auf sich hat* [*He ardently desired to be a citizen of Athens. Now he has obtained it. Now he sees what it signifies*]. 1215, 11. τὸ Ἀθηναῖον γενέσθαι, civitate Athen. donari, οὕτω καλὸν καὶ σεμνὸν ἡγήσαντο εἶναι. 1375, 3.

ἆθλημα] τῶν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ ξένους καὶ δούλους μετέχοντας. 1408, 11.

ἀθλητὴς τῶν καλῶν ἔργων. qui bonarum in artium exercitatione strenue desudat. 799, 16. dictio hæc a multis imitatione est expressa. v. Philostrat. p. 685, 28.

ἄθλιος] miser. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος. de Aristarcho Moschi. 548, 12. b) sceleratus, improbus. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὠμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην. 142, 18. οὐ γὰρ ἔγωγε οὕτως ἄθλιος οὔτε ἄφρων ἦν. 395, 16.

ἀθλίως καὶ κακῶς πολεμεῖν. 276, 2.

ἀθλοθέτης] genus aliquod honoris, seu magistratus. ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθι-

στῇ λειτουργεῖν, οἷον ἄρχων, βασιλεὺς, ἀθλοθέται. magistratus hic ordinabat ad ludos pertinentia, civesque designabat, qui choros ederent, etc. 997, 5.

ἆθλοι] ludi gymnici, a tota Græcia celebrari soliti. ἄθλων ἀπεχόμενον. 631, ult. ἄθλων ἱππικῶν καὶ γυμνικῶν θεωρία. 1393, 2. ἆθλα] præmia certaminum. ταῦτά ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἆθλα τοῦ πολέμου. 41, 24.

ἀθροίζειν] πάνθ', ὅσα βούλεταί τις, ἐν ὀλίγῳ ἀθροίσαντα. 33, 18.

ἀθρόος et πολὺς differunt. ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ, si quis illinc crebro hauriat (hoc est πολλὰ, pro πολλάκις) et, quoties, toties multum simul hauriat (hoc est ἀθρόα). 186, 16. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι. 496, 24. ὧν ἀθρόων δίκην τήμερον λαμβάνειν ἄξιον. quæ omnia, multa cum sint numero, simul unis pœnis vindicari par est. 614, 25.

ἀθυμεῖν] οὐκ ἀθυμητέον τοῖς (id est ἐν, vel ἐπὶ τοῖς) παροῦσι πράγμασι. 40, 11. ἀθυμίαν πολλὴν αὐτῷ παρέχει. 15, 14.

ἀθῷος] τοὺς ἀτακτοῦντας ἀθῴους καθιστᾶσιν. 31, 16. ἀθῷος τῆς Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας. 316, 17. ἀθῷον ἐᾶσαι, impunem transmittere. 423, pen. ἀθῷον ἀφεῖναι, transmittere sine accusatione. 549, pen. ταύτης μὲν (τῆς δίκης) ἀθῷος ἀφίεται. ab hoc quidem judicio liber et absolutus discedit. 646, 13. ἀθῴους τοὺς κινδύνους ποιήσουσιν αὐτοῖς. innoxia discrimina. 1437, 9.

Αἰαντίδαι. 1399, 2.

Αἰγεῖδαι. 1397, 23.

αἴγειος] caprillus. αἴγεια δέρματα, δύο δεσμὰς, ἢ τρεῖς. 934, 26.

αἰδεῖσθαι] revereri, pudore et reverentia alicujus duci. Sed in foro Attico est, aut, homicidæ ignoscere, veniam cædis ei facere, cum eo in gratiam redire, humanitate, seu qua alia causa motum, eumque pati domum ab exsilio redire; aut, placare peremti cognatos, ad ignoscendum eos permovere. ἐὰν ἑλών τις (scil. ἄλλον τινὰ) ἑκουσίου φόνου, μετὰ ταῦτα αἰδέσηται, commiseratione ejus ductus ignoscat, καὶ ἀφῇ, ab eoque in jure persequendo desistat. 983, 19. ἐὰν μὲν αἰδέσασθαι δέῃ—πάντας, scil. αἰδεῖσθαι, omnes ignoscere, (h. e. lex edicit, ut consanguinei omnes in condonandum et ignoscendum homicidæ consentiant) ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν, aut si quis obstet, vel unus, ut intercedentis pertinacia potior sit, redituque in patriam excludat cædis reum. 1069, 2. ἕως ἂν αἰδέσηταί τινα τῶν ἐν γένει τοῦ πεπονθότος. ad commiserationem permoverit, ut patiatur exsulem in patriam redire. 644, 1. μήπω τῶν ἐκβαλόντων ᾐδεσμένων. 645, ult.

αἴδεσις] indulgentia, conniventia, commiseratio. αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας πολλῆς ἠξίωσαν. 528, 8.

ἀΐδης, idem qui ᾅδης. ἀλλ' ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βράβην. 322, 11.

ἀΐδιος] μήτ' ἀϊδίους τοῖς ἀτυχήσασι τὰς συμφορὰς καθιστάναι. 1480, 20.

αἰκίας δίκη, actio erat in eum, qui in conflictu manuum primus intulisset verbera, et νόμος αἰκίας, caput illud juris Attici, quo capite his de actionibus constituebatur. 525, 14. causas has judicabant XL. viri. 976, 11. αἰκίας judicium est, ὁπότερος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων. 1141, 7. 1151, 14. αἰκίας δίκην ταυτηνὶ ἔλαχον αὐτῷ. 1256, 5. erat hæc minor actio, quam γραφὴ ὕβρεως· nam hæc erat publica, illa privata. αἰκίαν τινὶ ἐγκαλεῖν. 976, 6. αἰκία proprie est, cum homo redditur ἀεικὴς fœdus adspectu, cum oris et vultus notæ plagis ita commiscentur, ut homo fiat ignorabilis.

αἰκίζεσθαι τὰ χωρία. evastare, ἀεικῆ reddere, turpia adspectu, deformia, et sibi dissimilia. 1075, 11.

αἰκισμὸς] deturpatio corporis, quæ fit plagis. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δούλῳ ἀνάγκη. 102, 20.

αἷμα] θᾶττον ἂν τοῦ αἵματος, ἢ λόγου, μεταδοῦναί τινι. 421, 10. ἐφ' αἵματι φεύγειν. causam capitis dicere ob crimen cædis commissæ. 548, ult.

αἱμασιὰ] maceria villæ circumducta. περιῳκοδόμησε τὴν αἱμασιὰν ταύτην. 1274, pen. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo quod maceriam ulterius, quam olim, vel primitus erat, in viam publicam produxit, ut partem hujus carpat. 1278, 3. προαγαγόντες τὴν αἱμ. 1279, 13. et 19. καταβαλεῖ τὸ ὕδωρ τὴν αἱμ. ἀπροσδοκήτως. 1280, 9.

αἰνίγματι γὰρ ὅμοιον τουτό γε. 184, ult. γέγονε τὰ πράγματα τῇ πόλει ὥσπερ αἴνιγμα. perplexa, ut expedire se nequiret. 446, 13.

αἴρειν] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι. 58, 6. 178, ult. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι. 297, 11. τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἄρασθαι. 1395, 13. αἴρω τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ, oratione rem exaggero, καὶ φοβερὸν ποιῶ. 537, 13. ἄρασθαι ἔχθραν. suscipere simultatem cum aliquo. 558, 9. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος, ἠρκὼς τὸ κέντρον. 786, 4.

αἱρεῖν] proprie de venatore feram consectante et capiente, hinc translate de accusatore reum peragente et condemnante. μὴ ἑλεῖν τὴν γραφήν. 226, 17. in medio significat, aut velle simpliciter, aut malle, aut designare. a) decernere, secum constituere, sibi proponere, velle. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς, καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν

ῃρημένοις, εὖνοι γένοιντ' ἄν. 195, ult. ἀλλ' ὡς οὐχ ἅπαντα, ὅσα κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν ἐνῆν, εἱλόμην. 292, 23. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἕλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ, τι ἀπολογήσεται. 407, 19. nisi ibi μᾶλλον ἢ ἀπολογεῖσθαι subaudiatur. b) malle, præhabere aliud alii, deligere, optare. ἀντὶ πολλῶν ἂν ὑμᾶς χρημάτων ἑλέσθαι νομίζω. 9, 1. et 1420, 21. τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἑλοίμην (subaudi μᾶλλον,) ἢ — 24, 17. ἕλοιτ' ἄν τις οὐχ ἧττον τὴν ὑμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου. 156, 13. τάξιν τῆς πολιτείας αἱρεῖσθαι. 200, 4. πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο. 268, 25. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ᾑρημένης. 295, 17. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην. 332, 5. οὐδ' ἀχρηστοτέρους ἡμᾶς Θηβαίων νομίσας, ἐκείνους εἵλετο ἀνθ' ὑμῶν. 383, 1. c) designare honori alicui gerendo. αἱρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον. 249, 20. σιτώνην αἱρούμενος (ὁ δῆμος) ἐμὲ ἐχειροτόνησεν. 310, 2. αἱρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς. delecti ad curandas funeris necessitates. 321, 24. παρὰ τῶν φυλετῶν τινὲς ᾑρημένοι σύνδικοι. 689, 6. αἱρεῖσθαι pro προαιρεῖσθαι. τῶν τὴν δόξαν τοῦ σοφιστεύειν ἑλομένων. qui sibi delegerunt. 1415, pen. Num αἱρεῖσθαι πόλεμον pro ἀναιρεῖσθαι usurpavit Dem. 161, 6.

αἵρεσις] optio, delectus, id quoque, quod quis pro optimo deligit, et sequitur, animi sententia et propositum, voluntas, voluntatis propensio. ἣν μὲν ἀπ' ἀρχῆς πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν (pro προαίρεσιν) εἴχετε. 283, 13. τὴν αἵρεσιν τῶν ἐθελησάντων καλῶς ἀποθνήσκειν. 1400, 25. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. studiorum sectas quasi, h. e. vias diversas, aliis alia sequentibus, testari de nostrum cujusque ingenio. 1417, 6. ὥστ' ἐξ ἁπάντων ῥᾳδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι. 9, 9. 16, 14. εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη. 24, 15. οὐδ' αἵρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν, ἢ ἡσυχίαν ἄγειν. 42. 25. οὐ βουλόμενοι ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν. vestri arbitrii facere nolentes suam partium optionem. 283, 17. αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι τοῖς ἀκουσομένοις, τί πρῶτον, ἢ τί δεύτερον, ἢ τί τελευταῖον βουλομένοις ὑμῖν ἐστὶν ἀκοῦσαι. 626, 17. λαβὼν αἵρεσιν. 947, 20.

αἱρετώτερος. 1488, 6.

αἶσα] sors, fatum, placitum, jussum. κατὰ μὲν Διὸς οὔποτ' ὀλεῖται Αἶσαν. 421, 25.

αἰσθάνεσθαι] ἀμφότερα οὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους. 134, 26. οὐκ αἰσθάνονται πάντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. 157, 8. συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ᾐσθῆσθαι. senserunt, intellexerunt, neminem prius a sese venditum fuisse, quam semetipsos. 241, 10. ὥστε μηδ' αἰσθανομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδέν. ut Thebani impedire non possent, ne si sentirent quidem. 354, 21. οὗτος ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησιν. 344, 4.

αἴσθησις] ἡ καθ' ἡμέραν ῥαστώνη καὶ ῥαθυμία, ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω κἀν ταῖς πόλεσιν, οὐκ ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, non statim in unaquaque minuta re sensum damni a negligentia creati præbet, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. 133, 12. τοὺς προγόνους ὑμῶν εἰ λάβοιεν αἴσθησιν. 362, 1. οὕτως ἀκριβῆ τὴν παρ' ἐκείνου αἴσθησιν πρὸς ἑκάτερα ὑπάρχειν. ministris Philippi tam acrem, tam subtilem inesse, inditum a domino sensum, qui amicus ejus sit, qui inimicus, qui amicitia ejus dignus, indignusve. 411, 19. τὰς μὲν περὶ τῶν ἄλλων κρίσεις τὴν αἴσθησιν δηλοῦν. sensum communem docere, quid alia quacunque de re nobis judicandum sit. 1417, 5.

αἰσχροκέρδεια. 611, 15.

αἰσχροκερδής] turpis lucri avidus. ἄπληστος καὶ αἰσχροκερδής ἐστιν ὁ τρόπος αὐτοῦ. 1204, 24.

αἰσχρορρημοσύνη] fœditas, spurcities orationis. αἰσχρορρημοσύνη καὶ τῷ διηγεῖσθαι τοιαῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες. 1489, 8.

αἰσχρὸς] ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων. 18, 13. αἰσχρῶν ᾀσμάτων ποιηταί. 23, 21. αἰσχρὸν ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινός, τίς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι. 128, 15. αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν. 176, 13. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλόν. 189, 4. σύνεσις, ᾗ τὰ καλὰ καὶ αἰσχρὰ διαγινώσκεται. 269, 24. τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 324, 24.

αἰσχρῶς] εἰ ἄρα δεῖ παύσασθαι ἑτέροις αἰσχρῶς ἀκολουθοῦντας. 220, 10. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 390, ult.

αἰσχύνεσθαι] δοκεῖ μοι θεῶν τις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσχυνόμενος τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην Φιλίππῳ ἐμβαλεῖν. 52, 9. οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες. 157, 7. τὰ δίκαια, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, (scil. πράττειν) μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν. 208, 11. οὔτε τὸν ἥλιον ᾐσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. non pudebat eos solem intueri, vel, in publicum prodire. 426, 19. οὐδὲ τὴν γῆν (scil. ᾐσχύνοντο) πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἕστασαν. Ibid. 20. οὔτε τὴν μετὰ ταῦτα γενησομένην αἰσχύνην ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις. Ibid. 21. αἰσχύνομαι ὅμως ὑμᾶς, λέγειν τι φλαῦρον περὶ αὐτῆς. nihilominus ea vestri ducor reverentia, ut in illam (vel de illa) dicere turpius,

ἀκαιρία] cum quis aut imparatus, aut districtus est, ut vacare rei præsenti, aut sufficere omnibus nequeat. τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας. quod illi tempus est rebus gerendis minus idoneum, vobis id habere oportunissimum. 16, 4. ἐὰν δ' ἀκαιρίαν ἡγησάμενοι παρίδητε. existimantes nunc illis nil opus esse. 169, 15.

ἄκαιρον μῆκος ἡμῖν ἐπιγένοιτο τῷ λόγῳ. 1409, 20. ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥαθυμίας. 241, 7.

ἀκακία] ingenii simplicitas, vitæ innocentia. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτοῦ. 1372, 23. ἀκακία τοῦ τρόπου. 1373, 6.

ἄκακος εἶναι προσποιούμενος. simulans se simplicem et antiqui moris hominem. 1153,10. εἰ δέ τις αὐτοὺς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπράγμονας. 1164, 13.

ἀκάκως] pro more hominum simplicium, innocentium, nullam fraudem designantium, sed bona fide agentium. ὁ δὲ ῥᾳδίως μοι καὶ ἀκάκως ἀποκρίνεται. 1154, 18. ἀκάκως καὶ ταχύ μοι ὡμολόγησεν. 1162, 2.

Ἀκαμαντίδαι. 1398, 9.

ἀκαρῆ] ἀποκρίνεταί μοι, ὅτι οὐδ' ἀκαρῆ, ne hilum quidem, μοι δανείσοι. 1223, pen.

ἀκαριαῖος πλοῦς. trajectus brevissimus, citissime conficiendus. 1292, 2.

ἀκαταλλάκτως πολεμεῖν. sublata spe omni gratiæ reconciliandæ. 153, 17.

ἀκατάστατον, nunquam consistens, neque conquiescens, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα. 383, 7.

ἀκέραιος] salvus, illæsus, intemeratus. φύλακες φοβεροὶ τῆς οἰκείας ἀκεραίου. 17, 13. ἀκέραιον ἐκείνην φυλάττοντες (scil. τὴν πατρῴαν οὐσίαν). 1087, 24.

ἀκήρυκτος πόλεμος. 314, 16.

ἀκινάκης Μαρδονίου. 741, 6.

ἀκίνδυνος] ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος. 150, 9. οὐδ' ἀκίνδυνα ἑώρων. 258, 16. ἀκινδύνου σοι τοῦ ἀγῶνος γεγενημένου. 501, 8.

ἀκινδύνως καὶ ἀναισχύντως πρὸς τῷ διαιτητῇ μαρτυροῦσιν, ὅ, τι ἂν βούλωνται. 913, 7. ἀκινδύνως ὁρῶν ἔχοντα τὰ οἴκοι. 14, 14.

ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν (id est θεωρούμενα μένει ἀκίνητα). 1406, 3.

accusativus pendens, seu absolutus. τοὺς δὲ τοιούτους συκοφάντας, ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας ἀπ' αὐτῶν τυχεῖν; pro ποῖ δὲ χρὴ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν ἀπὸ τῶν τοιούτων συκοφαντῶν. 1342, 21.

ἀκμή] ταῦτα πρότερον μὲν ἦν ποιεῖν, νῦν δ' ἐπ' αὐτὴν ἥκει τὴν ἀκμήν· ὥστ' οὐκέτ' ἐγχωρεῖ (scil. τοῦτο ποιεῖν). in nervum erupit res, venit in extremum discrimen. 52, 7.

ἀκοή] fama. ἀκοῇ ἴστε. 597, 12. ἀκοὴν μαρτυρεῖν] testari in judicio de re, quam testis non ipse viderit coram se gestam, sed ab aliis fando acceperit. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν ἐῶν ὁ νόμος, κωλύει μαρτυρεῖν, ἔτι ζῶντος τοῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα. quæ lex permittit testi, vt ex persona defuncti testetur de re, quam se aiat olim ex ipso audisse, cum diceret adhuc superstes, eadem lex vetat, adhuc superstite in vivis patre, filium de ejus rebus gestis testari. 1097, 3. ἀκοὴν οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι ζῶντος μαρτυρεῖν, ἀλλὰ (μόνον) τεθνεῶτος. 1130, 26. 1131, 11. ἀκοὴν ζῶντος μεμαρτύρηκε, τὰ ψευδῆ τε, καὶ παρὰ τὸν νόμον. 1131, 8. ἀκοὴν (testimonium non ex sua, sed aliena fide) μηδεμίαν προσάγειν πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα. 1300, 14. οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι ἀκοὴν μαρτυρεῖν οὐδ' ἐπὶ τοῖς πάνυ φαύλοις ἐγκλήμασι. 1300, 16. προσῆκε δήπουθεν εἰδότας, certo gnaros et cognitam habentes eam ex sua cujusque conscientia, αὐτὴν πολλοὺς, ἥπερ ἐστὶ, μαρτυρεῖν, καὶ μὴ μόνον ἀκοὴν, non referre rumores de ea vulgares. 1309, 3.

ἀκολασία] ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἔθη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν (nisi potius ἀκολαστίαν est). 1362, 12.

ἀκολουθεῖν] pone incedere, sequi, item comitari, prosequi, item se accommodare, inservire. ὁ στρατηγὸς ἀκολουθεῖ, milites sequitur imperator, h. e. est in eorum potestate. οὐκ ἀκολουθεῖν δεῖ τοῖς πράγμασι τοὺς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένους, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων. 51, 14. εἰ ἄρα δεῖ ἑτέροις αἰσχρῶς ἀκολουθοῦντας. 220, 11. ἀκολουθεῖν (mecum ire) πρὸς τοὺς ἀποστολέας καὶ τὴν βουλήν. 1150, 11. ἀκολουθεῖν οὐκ ἤθελον εἰς τὴν βουλήν. 1254, 18. ἀκ. ἐπὶ τὴν τράπεζαν. me comitari ad mensam numularii. 1154, 27. b) incedere in agmine exsequias euntium, comitari funus. ἀκ. ἐπὶ τὸ μνῆμα. 308, 3. 1071, 22. τοὺς ἔξω τοῦ γένους πρὸς τὸν τάφον ἠκολουθηκότας. 1392, vlt. ταῖς ὀξύτησι καὶ καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκ. 730, 18. τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς ὑπάρχουσι καιροῖς. 805, 25. μετά τινος] ἀκ. μεθ' ἑαυτοῦ γράψας τοὺς ἕνδεκα. secum ire XI. viros. 608, 14. μετὰ Σωτάδου τοῦ Κρητός. circumcursitans cum Sotade, quaqua is iret, eum comitans. 1382, 8.

ἀκόλουθος] substantive acceptum, est minister honestior, pedissequus, quorum gregem pone se trahere, superbum et vanum habebatur, eratque invidiæ. ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς (ipse solus cum sit) ἔχων, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ. 565, pen. τρεῖς παῖδας ἀκολούθους περιάγεις. 958, 15. τὸν παῖδα τὸν ἀκόλουθον παραδοῦναι εἰς βάσανον. 1120, 3. b) adjective, conveniens, consentaneum, cum aliqua re copulatum eique accommodatum. et construitur alias cum genitivo, alias cum dativo. οἰκίας οὕτω

μετρίας καὶ τῷ τῆς πολιτείας ὀνόματι ἀκολούθους. populares, nihil habentes præcipuum, populi sortem excedens. 174, 27. τὰ μὲν ψηφίσματα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψηφίζεσθε, τὴν δύναμιν δὲ οὐκ ἀκόλουθον, οἷς ψηφίζεσθε, ἔχετε. 176, 6. ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων τἀκόλουθα τούτοις πράττειν. 312, 25. νόμον αὐτῷ (alii legi vetustiori) ἀκόλουθον τεθεικέναι. 745, 11. ἐφαίνετ' ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλουθος οὖσα τῇ θέσει τοῦ ὀνόματος. constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et albo inscriptus esset, nomenque accepisset unum aliquod ex iis, quae illa in tribu solerent usurpari. 1001, 26. εἰ δοκεῖ ὑμῖν ἀκόλουθον εἶναι. 1134, 3. 1178, 17. πάντα τἀκόλουθα τῇ ποίμνῃ. omnia, cum grege ovium connexa, eoque pertinentia. 1155, 4. οὔτε τῆς μεγαλοψυχίας, οὔτε τῆς ἄλλης ὑμετέρας προαιρέσεως ἀκόλουθον. 1477, 1.

ἀκολούθως τοῖς νόμοις. 1100, 14.

ἀκονᾷν] acuere, h. e. irritare, exacerbare, efferare. οὐδ' ἐφ' ἑαυτὴν ἀκονῶν τὴν πόλιν. 1469, 26. τί τοῦτον ἀκονᾷς, ὦ μάταιε. quid hunc instruis, erudis, armas ad scelera. 784, 10.

ἀκονιτὶ] nulla cum molestia, nullo certamine, sine pulvere et sudore. 200, 2. ἀκονιτὶ προΐεσθαι. 295, 7. ἀκ. πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσεται. 365, 17.

ἀκοσμεῖν. 1226, 12.

ἀκούειν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἴομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν συνεθίζω. 169, pen. 170, 4. (ἅμα ἀκούειν αὐτὸν πλησίον ὄντα Πυλῶν, καὶ — citat Schol. Hermog. p. 97.) φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κατηγοριῶν ἡδέως ἀκούειν. 226, 21. ἀκούειν δικαίως ἀπολογουμένου. 227, 12. ἀκ. ἀσμένως. 237, 15. οὐδὲ φωνὴν ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν. 240, 12. ἀκούεις Αἰσχίνη. 263, ult. τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικὼς ἀκούω, καὶ στένων, καὶ κύπτων εἰς γῆν. 332, 11. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν. 450, 10. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. 529, 11. τῷ μὲν ἀκοῦσαι, ad literam quidem, verbo tenus, specie tenus. cui opponitur τῷ δὲ ἔργῳ, reapse autem. 623, 26. οὕτως ὁρῶντες τὰ τῶν ἠτυχηκότων ἔργα, ὥστε ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν. 797, 3. ἃ δὲ μηδ' ἀκούειν πᾶσιν οἷόν τε, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐπιτυχούσῃ εὐσεβές ἐστι. 1370, 3. εἰ μὲν οὖν ἐκ τοῦ μὴ ἐθέλειν ἀκούειν ἐλπίς ἐστι τὰ πράγματα γενέσθαι βελτίω, τοῦτο χρὴ πράττειν, id est, μὴ ἐθέλειν ἀκούειν τὰς συμβουλάς. 1446, 25. δεινότατοι πάντων ὑμεῖς ἐστὲ ἀκούειν ὅ, τι ἂν τις καθ' ὑμῶν λέγῃ. 1453, pen. μὴ θέλουσιν ἀκούειν οὐκ ἔνι δήπου μαθεῖν. 1454, 21. σιωπῶντας ἀκούειν. 1462, 8. ἀκοῦσαι μὴ πρὸς φιλονεικίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον. 1474, 6. b) appellari aliquo nomine, e. c. ignominioso. νῦν κόλακες, καὶ θεοῖς ἐχθροὶ, καὶ πάντα (scil. ὀνείδη, vel αἰσχρὰ) ἀκούουσι. prohibere non possunt, quominus audiant probra nulla non sibi ingesta. 241, 13. κακῶς φησὶν ἀκηκοέναι. ignominiosa appellatione se læsum ait. 442, 13. οὐδένας τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς (scil. vitia et dedecora) οὕτως ἀκοῦσαι (æquo animo) νουθετουμένους, ὡς ὑμεῖς τὰ μὴ προσόντα (scil, ὑμῖν, ἀκούετε) κακῶς ἀκούοντες. 1453, 25.

ἀκούσιος] ἀκουσίων φόνων δικαστήριον τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ. 643, 20. 983, 15.

ἀκρασία] τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου. 23, 12.

ἀκριβὴς] ἐμπορικαὶ δίκαι τότε οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς. tam assidua, diligentia, et singulas minutas res subtiliter atque solerter exsequentia judicia. 79, 22. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἔνι ἀκριβεστάτην γενέσθαι. 101, 15. ἀλλ' οὐ τιθέναι ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδὲ, ἣν προσῆκεν, ὀργήν. 273, 18. οὐκ ἤθελεν εἰς τοῦτο τἀκριβὲς καταφεύγειν. noluit ad hanc descendere, vel se demittere inquisitionem, unde tota veritas in lucem erat proditura. 874, 8.

ἀκριβολογεῖσθαι] πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. 232, 5. τότ' ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου. 307, 9. μὴ σφόδρα ἀκριβολογήσησθε. nimis ad vivum ne resecate. 398, 21. ἀκριβολογεῖσθαι ταῦτα οὐ πάνυ δεῖ. 669, 1.

ἀκριβῶς] diligenter, subtiliter, exquisite, certo, explorato. ἀκριβῶς σκοπεῖν. 15, 9. εἰ δὲ πταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα. 155, 26. θαυμάσῃ δὲ μηδεὶς ὑμῶν, εἰ ἀκριβῶς ἴσμεν. si tam probe cognita istæc atque perspecta habemus, ut nihil sit, quamvis minutum, quod nos effugiat. 1186, 6. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον. qui victum misere et minutim comparcendo conquisivisset. 1362, 10. ἀκριβῶς διεξιέναι δυσχερὲς κρίνω. 1476, 10. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἁρμοστῇ κατατιθεὶς ἀκριβῶς. cum pulvisculo, ut nihil quicquam numulorum intervertere suam in rem posset. 740, ult.

ἄκριτος ἔρις καὶ ταραχή. 231, 8. lis, rixa, contentio, κρίσει carens, h. e. diremtione, disceptatione, ubi nemo est, qui partes litigantes discernat, et in pacem componat.

ἀκρίτως] sine formula juris legitima, non dicta, non audita causa. ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀπολλυμένους. 212, 22.

ἀκροᾶσθαι] ἐξ ἴσου κάθησθε ἀκροώμενοι. 151, 15. ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι. 226, 8.

ἀκροατὴς] ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκρ. 227, 24. ἀκροαταῖς ἐχρήσαντο καθ' ὑμῶν ὑμῖν. æquo fertis animo, et gaudetis adeo,

audientes vos ab his in concione liberrime objurgari et probris proscindi. 1434, ult. ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι. 1454, 7.

ἀκρόδρυα] arbores hortenses. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. 1251, 22.

ἀκρόπολις] arx Athenis, ubi thesaurus erat, et tabularium publicum. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. 35, 6. γράμματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν. 121, 22. ὅλης (vel, ut Minucianus refert, πάσης) οὔσης τῆς ἀκροπόλεως ἱερᾶς. 428, 13. μήτ' ἐκτίσαι, μήτ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεχθῆναι. nec ærariis adscriberetur, quorum nomina tabulis inscribebantur in arce asservari solitis. 1327, 25. οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἶναι, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσί. scripti pro ærariis. 1337, 24. b) arces aliorum oppidorum. βαρβάροις καὶ δούλοις, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται. 194, 27. οὐ τόπων, οὐδ' ὁπλιτῶν, οὐδ' ἀκροπόλεων κύριοι, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει. 398, 27.

ἄκρος ἀγωνιστής. perfectus in arte. 1414, 18. τριταγωνιστὴς ἄκρος. 270, 11.

ἀκρωτήρια] artus, extremæ quæque e trunco prominentes partes. οἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς Νίκης περικόψαντες. caput, vel etiam aures, nares, labia, et alas, et manus pedesque Victoriæ aureæ in arce, in templo Minervæ, dedicatæ. 738, 14.

ἀκρωτηριάζεσθαι] ἠκρωτηριασμένοι ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας. qui suas quique patrias mutilarunt, et contaminarunt, ut si quis homini aures, labia, nares, et artus amputet. 324, 22.

ἄκυρος] invalidus, irritus auctoritate, vi et potentia cassus. ἐπιδείξητε ἀκύρους ὄντας ὑμῶν. monstrate, eos in vos nihil valere, vos in eorum potestate non esse. 437, 26. ἄκυρα προστιμημάτων δικαστήρια. quibus jus et fas non est mulctas irrogare. 700, 16. 732, 10. ἄκυρος δωρεά. incertum, instabile donum. 467, 28. ἄκυρον ψήφισμα. 651, 27.

ἄκων] ἐξήμαρτέ τις ἄκων, συγγνώμη τούτῳ ἀντὶ τῆς τιμωρίας. 317, 17. 716, 7. οὐχ ἑκών, ἀλλ', ὡς οἷόν τε μάλιστα, ἄκων. 1167, 16.

ἀλαβαστροθήκη] σὲ μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντα. 415, 4.

ἀλᾶσθαι] vagari, nescius quo eas, inter spem metumque. πολλῶν συμμάχων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται, καὶ πτωχοὶ περιέρχονται. 440, 20.

ἀλάστωρ] ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες. 324, 21. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν. 438, pen.

ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας. 270, 4. σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς Θηβαίων ἀτυχήμασι, κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ. 239, 26. ἀλγεῖν τοῖς αἰσχροῖς λόγοις καὶ ὀνείδεσιν. 798, 5. αἰσχρορρημοσύνῃ καὶ τῷ διηγεῖσθαι ταῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες. 1489, 8.

ἄλγημα] πυρετοί δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα. 1260, 20.

ἀλειτούργητος] immunis, jure vacationis a muniis sumtuosis et onerosis fruens. ἀλειτουργήτοις πασῶν προστακτῶν λειτουργιῶν. 256, 10.

ἀλεκτρυὼν] ἦδε τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος. 1259, 20.

ἀλεξιφάρμακόν ἐστι τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις. 727, 24.

ἄλευρα] ἀλεύρων (βρεχθῆναι) ὡς ἡμιμέδιμνον. 1278, 23.

ἀλήθεια] πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. 232, 4. τούτων τοίνυν οὕτως ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων. 232, 16. πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας. 281, 2. τῆς ἀληθείας ἡττώμενος. 317, 10. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ. 366, 21. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστήν. 873, 19. b) αἱ ἀλήθειαι in numero plur. Demosthenes usurpare amat, ut 875, 7. 1041, 9. 1081, 13. 1151, 6. 1154, 10. 1201, 8.

ἀληθὴς] τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων ἀληθεῖς καὶ δικαίας προσήκει εἶναι. 21, 7. τὴν ἀληθῆ πρόφασιν τῶν πραγμάτων ἀποκρύπτεσθαι. 279, 21. μετατιθέναι προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς. 303, 9. ἀποδόσθαι χρημάτων τἀληθῆ. 349, 24. τἀληθὲς ἰσχυρόν ἐστι. 406, 1.

ἀληθινὸς φίλος. 113, 27. 1248, 22. 1249, 1. 1250, 7.

ἀληθῶς] τῶν ἀληθῶς παιδείας τετυχηκότων. 269, ult.

Ἁλία dorice idem, quod Ἡλιαία, seu ἐκκλησία, concio. 255, 21.

ἀλίμενον χωρίον. locus importuosus. 1213, 20.

ἀλιτήριος] furialis, pestilens, pestifer, qui quo venit, illuc secum exitium affert. κοινὸν ἀλιτήριον ἁπάντων τῶν ἀπολωλότων. 280, 26. 402, 27. 411, 26.

ἀλλὰ tam objectionem, quam responsionem ejus incipit. 739, 24. cum inseqq. usurpatur loco δὲ pone præmissum μέν. ἀλλ' ἐπὶ pro ἐπὶ δέ. 597, 25. in argumentatione. ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ τῆς εἰρήνης ἐβουλεύεσθε. citat Hermogenes p. 306. ex orat. pro Corona. ἀλλὰ μὴν, *porro, deinceps*. 15, 25. 734, 15. *quin etiam*. 1092, 9. ἀλλὰ νῦν γε, sic breviter et abrupte dictum, pro integro εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε δή. si non citius, at nunc certe, cum adhuc oportunum est. 37, 18. ἀλλὰ pro ἤ. μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν Ν. φονέα, ἀλλ' Ἀρίσταρχον, id est, ἢ Ἀρ. 554, 15. *saltim, tamen*. τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ, ἀλλὰ τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ. si nihil aliud, aut, ut reliqua ne commemorem, corrumpis tu quidem senio suos adjutores, eo, quod--733, 26. redundare videtur ante ἢ et οὐδὲ, ut in illo ἀλλ' οὐδοτιοῦν. 771, 11. ὧν οὗτος πρὸς

ὑμᾶς ἀπήγγειλεν, ἀλλ' οὐδὲ μικρόν. 352, 21. λῆμμα παρ' αὐτῶν ἐν δέκα ἔτεσιν ἐμοὶ γιγνόμενον ἀποφαίνουσιν ἀλλ' οὐδὲ μικρόν. 821, 7. τῶν ὑμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' οὐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι. 1455, 18. ἀλλ' ἢ pro ἀλλὰ simplici. ἀλλ' ἢ τῆς πόλεώς ἐστι. 45, 13. idem quod ἢ simplex. ὁ δ' ἀναιδὴς ἐκ τίνος ὠνομάσθη τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἢ ὅταν—790, 26. οὐδαμόθεν ἄλλοθεν σκοπῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπαγγ. 912, 6. εἰς ἕτερον ἐμπόριον οὐδὲν, ἀλλ' ἢ εἰς Ἀθήνας. 1284, 16. ἀλλ' ἤ, pro ἄλλος ἤ, vel ἄλλο ἤ. οὐκ ἐᾷ νόμον, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλον ἤ, *nisi*) τὸν αὐτὸν κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν. 719, 7. καὶ τί λοιπόν ἐστιν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλο, ἢ *præterquam*) καταλελύσθαι. 731, 19. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι, ἀλλ' ἢ (*nisi, præterquam*) βραχέα. 1225, 3. αἰτιασαίμην ἂν οὐδένα—ἀλλ' ἢ πάντας τούτους. 1441, 1. ἀλλὰ pro ἄλλως. καὶ μηδὲ ταῦτα, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλως ἢ *præterquam*) περὶ λήγοντα τὸν ἐνιαυτὸν ἢ λαβεῖν. 731, 9. usurpatur initio orationis, neque colligi inde potest, aliquid deesse. 1401, 1.

ἀλλάττειν] ἀλλαξάμενος πρὸς ἕτερα χωρία. 1280, ult.

ἄλλοθι] οὐ γὰρ ἄλλοθί που βεβίωκα, ἢ παρ' ὑμῖν. 228, 16. pro ἄλλοσε. εἴ τις Ἀθήνησιν οἰκῶν ἄλλοθί ποι σιτηγήσειεν, ἢ—918, 5.

ἀλλοῖος] abhorrens, inconsentaneus. ἂν δ' ἄρα ἅπαντα λογιζομένοις (scil. ὑμῖν ὁ λόγος) ἀλλοιότερος φανῇ. 1442, 11.

ἄλλος] οἱ ἄλλοι, subaudi πολῖται. quod etiam interdum pro οἱ πάντες, vel οἱ ὅλοι potest accipi. ut ἄλλος interdum pro ἅπας. τῶν ἄλλων ἕνεκα. 608, 22. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τοῦτον, ὀφείλειν. 795, 22. τὰς συμφορὰς βεβαίας τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων. 1480, 7. ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, id est, τὴν ὅλην. 187, 1. ὑπὲρ γὰρ αὐτοῦ τούτου τὰς ἄλλας ἔλαβον τιμάς, id est, τὰς πάσας. 569, 25. ἄλλο τι ἢ—(id est ἄλλο τι δεήσει ποιεῖν, ἢ—) ἄλλο τι ἢ σιγῶντα δεήσει Χαρίδημον ἐᾶν αὐτὸν ὑβρίζειν. aliudne quidquam superet, quod agat, quam hoc, ut æquo ferat animo sibi a Charidemo insultari, neque id impediat. 638, 14. (simile illud Herodoti p. 55, 12. ed. Wessel. ἄλλο τι ἢ λείπεταί μοι τῶν κινδύνων ὁ μέγιστος, pro, τί ἄλλο λείπεται ἐμοί, ἢ ὁ μέγιστος τ. κ.) ἄλλο sinistrum, secius quam velis, malum, dirum, nefandum. εἴ τι ἂν ἄλλο ψηφίσαισθε ὑμεῖς, scil. quam nobis volupe sit. ἄλλο aut redundat, aut est pro ἕν. ἢ ἄλλο τι τῶν ἄλλων. 996, 24. nisi ibi τῶν ἄλλων accipere velis pro τῶν ὅλων, vel τῶν πάντων· quomodo accipi posse videtur etiam in illo p. 794, 9. παρὰ τῆς τῶν ἄλλων (id est ἁπάντων) ὑμῶν φύσεως, pæne ut Francicum *nous autres*.

ἀλλότριος] alienus, seu jure, seu animo, h. e. quod sit in alius jure et potestate, aut quod tibi sit inimicum et infestum; item abhorrens et discrepans. a) alienus, peregrinus, in quem tibi nihil juris, neque potestatis sit. εὔηθες, τὰ οἰκεῖα αὐτοὺς προϊεμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι. 129, 25. ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις. aliis choregos agentibus. 403, 22. εἰς ἀλλότρια ἐμπεσὼν δόξεις ὡς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι. 1004, pen. ἐπὶ τῷ τἀλλότρια λαμβάνειν ὁτιοῦν ἐποίουν. 1015, 20. ἀλλοτρίους παῖδας εἰσάγοντα εἰς τοὺς (ἑαυτοῦ) φράτορας καὶ δημότας. 1349, 13. b) haud congruens cum alio, inconsentaneum. οὐδὲν ἀλλότριον ποιῶν οὔτε τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, οὔτε τοῦ τρόπου. 289, 14. ut hic cum genitivo, ita cum dativo in isto constructum cernitur: οὐκ ἀλλότριον ἡγεῖται οὔτε τῇ συγγενείᾳ, οὔτε τῷ ὁμοφύλῳ. 290, 19. εἶτ' οὐχ ὁρᾶτε τὸν Φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ (libertati puta) καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα. 72, 1. c) inimicus, infestus, animo abalienatus. ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μου. 228, 12. εἴ τι πρότερον γέγονεν ἀλλότριον ταῖς πόλεσι. 290, 12.

ἀλλοτριοῦν] τῶν δὲ τριηράρχων τοὺς ἠλλοτριωκότας ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς λειτουργίας, τούτους στεφανῶσαι κελεύουσιν. qui trierarchatum suum aliis certa mercede elocassent, quod ipsi eo fungi noluissent. 1233, 11.

ἄλλως] temere, ut fert, fortuito, sine fraude mala. τῶν ἄλλως πως ἐξαμαρτανόντων. 527, 27. b) mere, absolute, nihil aliud, quam id ipsum, quod dico. ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. 348, 23. sed v. annotationem ad h. l. ubi aliter interpretor, et, ni fallor, rectius. ἡγοῦντο τὴν συγγραφὴν εἶναι ἄλλως (id est ὅλως, ἁπλῶς, οὐδὲν ἄλλο ἢ) ὕθλον καὶ φλυαρίαν. 931, 11. c) secius, prave, perperam. τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα καὶ δοκιμασθέντα σὺν πολλῇ σπουδῇ πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη. 1466, 5.

ἀλογίαν ex or. in Aristocrat. citat Harpocr. L. v. ἀντὶ τοῦ μηδένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ πράττειν.

ἀλόγιστος] τίς οὕτως ἀλόγιστος. 536, 7.

ἀλογίστως. 464, 4. 1288, 22. οὐχ οὕτως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε. 1485, 14.

ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκήτου σωτηρίας τυγχάνειν. 672, 14. καὶ γὰρ ἄλογον ἂν εἴη. 481, 4.

ἅλς] οἱ ἅλες sunt convictus et contubernii communio. ποῦ δὲ ἅλες; ποῦ τράπεζαι; ποῦ σπονδαί; ubi autem manent jura convictus? quid his fit? 400, 16. πότεροι οὖν τοὺς ἅλας καὶ τὰς σπονδὰς παρέβαινον. 401, 3. ἁλῶν κοινωνὸς καὶ ὁμωρόφιος γενόμενος. 553, 5.

ἄλυπος] μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα. 1390, 23.

ἀλύσει μονονοὶ σιδηρᾷ δεδεμένος. arctissimis vinculis constrictus. 778, 20.
ἀλυσιτελὴς φίλος, ἐχθρὸς δὲ συμφέρων. 188, 13. τὸ προΐεσθαι καθ᾽ ἑκάστην ἀεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελές. 13, 9. δύο πάντων ἐστὶν ἀλυσιτελέστατα τῇ πόλει. 1444, 14. ἀλυσιτελὲς τὸ προελέσθαι τὰ τοῦ δήμου. haud expedire reip. gerendæ se tradere. 1481, ult.
ἀλυσιτελῶς ἔχειν ἑαυτοῖς. 1402, 12.
ἄλφιτα] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι. 918, 11. διεμετροῦντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ ᾠδείῳ. 918, 8.
Ἁλῷα] festum agricolarum Cereri et Baccho peracta messe sacrum, pro frugibus comportatis in aream, ubi primitias ipsis consecrabant. 1385, 2.
ἁλῶναι] criminis convictus ejusque reus a judicibus declaratus esse, tametsi corpus rei haud teneatur, sed fuga elapsum sit. τὸν πεφευγότα, accusatum, ἐπ᾽ αἰτίᾳ φόνου, καὶ ἑαλωκότα, condemnatum tametsi absentem, ἐάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ καὶ σωθῇ. 632, 12. οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω. 408, 10. ὥσπερ, εἴ τις ἐκείνων ἑάλω, σὺ τάδ᾽ οὐκ ἂν ἔγραψας. 653, 21.
ἅλως] area triturando frumento. ἦσαν γὰρ δύο ἅλῳ αὐτόθι, μικροῦ πλέθρου ἑκατέρα. 1040, 23.
ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διετες. ubi primum, simulac, in pubertate exegerit biennium. 1135, 4. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ μὲν εὐτυχεῖν, — τοῦ δὲ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 5.
ἅμαξα] ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης. 268, 13.
ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ. 1277, 12.
ἁμαρτάνειν] deliberato consilio sciens et prudens peccare. 297, 7. οὐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας κίνδυνον ἀράμενοι. 297, 9. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν. 322, 16. et 19. οὐδεὶς οὐδ᾽ ἂν ἁμαρτὼν ἄλλον εὖ οἶδα, ὅτι φήσειεν ἄν. ne si lingua quidem ei a proposito aberret, ut alium pro alio, quem voluisset, nominet. 405, 14. παρ᾽ ὧν ἁπάντων καλῶν κἀγαθῶν ἔτυχον, τούτους ᾤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς ἐμέ. 1473, 3.
ἁμάρτημα] πᾶσι πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτή. 1478, 7. οὐκ ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων οὐδ᾽ ἐκ μικροῦ χρόνου συνειλεγμένων. 131, 4. ἃ συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις πρόσεστι καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. 309, 1. ποιεῖσθαι εἰς ἑαυτὸν ἄλλων ἁμαρτήματα. suscipere, sibi pati imputari aliorum peccata. 352, 19.
ἀμάρτυρος ἀγών. 378, 6. ἀμάρτυρα. nemine coram acta. 502, 20. ἀμάρτυρος πρᾶξις. 875, 4.
ἀμαρτύρως. 869, 22.
ἀμαυροῦν] ὕβριν ἀμαυροῖ. 423, 1.
ἄμαχος] invictus, indomitus, adversus quem arma tolli, bellum geri nequit. 19, 16.
ἀμείβειν] ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις τοὺς ἀγαθόν τι ποιοῦντας ἑαυτούς. 458, ult.
ἀμείνων] ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. formula ab initiandis pronuntianda. 313, 19. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. 1072, 15.
ἀμέλεια] τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως. 12, 4. τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν ἄν, ἡ δ᾽ ἀμέλεια τῆς πόλεως. reip. autem torpor et segnities in illis criminibus puniendis. 1382, 20. τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σπουδῆς παρασχέσθαι δεῖ, ὅσηνπερ ἐκ τῶν ἄνωθεν χρόνων τῆς ἀμελείας. 1440, 6. τῆς ὑμετέρας ῥᾳθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκεν ὁ Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκεν. 112, 3.
ἀμελεῖν] τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων. 120, 27. ἐφ᾽ ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν εὐθέως ποιεῖ. 133, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας. 133, 20. ἧς μὲν οἴκοθεν ἥκετ᾽ ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι. 303, 20. φύσει ὑπάρχει τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων. 41, 26.
ἀμελὴς] passive. τὰ τῆς πόλεως ἀμελῆ, id est, ἀμελούμενα. cernentes remp. supine, per socordiam et contemtum, tractari. 1211, 7.
ἄμεμπτος] οὐκ ἀμέμπτους μόνον, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐδείξατε. 300, 17.
ἀμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα. excogitari nulla ratio poterat, qua impeditum hoc negotium expediretur. aut, insolentia hominis erat intolerabilis et jam coerceri non poterat amplius. 658, 18. εἰ γὰρ ἁπάντων ἀμηχανώτατος ἦν ὅ,τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι. 1392, 16.
ἄμικτος] non solum ille, qui ab aliorum consortio abhorret, sed etiam quocum alii conversari dedignantur, aut quo familiariter uti salva honestate et religione nequeunt. ἄμικτος ἄνθρωπος. 786, 10. μιαρὸν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον. 788, 10.
ἅμιλλα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. 490, 1.
ἀμὶς] vas, quo commingitur. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσεούρουν. 1257, 17.
ἀμισθὶ ταῦτα ποιήσομεν. gratuito. 731, 19.
ἄμισθον τὸ στράτευμα καταλελύσθαι. exercitus dissolveretur, quod stipendia dari nequirent. 1188, 6.
ἀμίσθωτον ἐποίουν τὸν οἶκον οἱ διαχειρίζοντες. substantiam non elocabant pro certa, pacta annua mercede. 865, 20.
ἄμμιγα (id est ἀναμὶξ) πάντας. omnino omnes, nullo sexus, aut ætatum, discrimine. 531, 5.
ἀμμορία] immortalitas. 86, 23. illa condi-

μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκείνῳ πράττειν, ὅ,τι ἂν βούληται. 102, 27. 114, 9. c) εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον. tametsi vestis ei esset in humerum dextrum rejecta. 420, 10.

ἀναβιβάζειν] ἀναβιβᾶται Attice, pro ἀναβιβάσεται. in suggestum attollet, adscendere jubebit. 440, 18.

ἀναβολὴ] dilatio. ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιουμένους. 235, 11. προὐφασίζετο καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο. 1173, 2.

ἀνάγειν] ἀναγαγόντες εἰς τὸ πέλαγος ἐν πλοίῳ. cum in altum navigio pervexissent. 677, 4. ἀνάγεσθαι. e portu in altum evehi. 262, 20. 910, 2. et 7. ἀνάγεσθαι κελεύει ὁ στρατηγὸς τὴν ναῦν. 1154, 14. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. arx enim in monte sita erat. 35, 6. b) referre, reportare illuc, unde sumseras. ἀνάγειν τὴν οὐσίαν ὅθεν εἴληφας. h. e. demonstrare, unde et qui facultates illas adeptus sit. 1126, 3. c) revocare, retorquere. ἀνάγετε αὐτὸν ἐπὶ τὴν συγγραφήν. revocate eum ad tabulas pacti. 1292, 11. d) pro συνάγειν. ἵνα ὡς εἰς ἐλάχιστον τὴν βλασφημίαν ἀναγάγω. contraham. 783, 20.

ἀναγινώσκειν] εἴ τις τὰ ψηφίσματα ὑμῶν ἀναγνοίη, καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἷς πιστεύσειε τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κἀκεῖνα. 175, 21. τῇ μητρὶ τελούσῃ τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες. 313, 14. 403, 18.

ἀναγκάζειν] ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτόν. 390, 15.

ἀναγκαῖος] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστερεῖν τινάς, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι. 142, 11. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος. 245, 4. συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις πρόσεστι καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. 309, 1. τὴν ἀναγκαίαν ἀτέλειαν ἔχοντες. immunes ideo cum sint necessario, quia, quod dent, nil suppetit. 462, 25. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τί πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν. 668, ult. τὴν ἀναγκαιοτάτην συγγένειαν εἴχομεν. 1088, 16. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα. 1118, 8. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους οὔτ' ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τούτων ἐχθροὺς εὕροι τις ἄν. 1448, 26. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης. 1468, 14.

ἀνάγκη] εἰς ἀνάγκην ἔρχεσθαι τοῦ ποιεῖν πολλὰ καὶ χαλεπά. 13, 24. ἐπειδὰν ἀνάγκη τις ᾖ. 43, 3. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι. 43, 5. ἀνάγκη ἐλευθέρων ἀνθρώπων. 102, 14. et 17. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπεύχεσθαι δεῖ μὴ γενέσθαι. 102, 16. et 19. scite Arabicus poeta, Ibn Doreid, eandem sententiam sic more suo expressit

اللوم للحر مقيم رادع
والغبى لابين فبالالفظ

ἀνάγκη μεγάλη ἐστίν. necessario consequitur. 838, 10. ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ pro ἀναγκαῖόν ἐστι. 1052, 19. 1056, 16. et 19. 1065, 19.

ἀνάγνωσις pro ἀνάκρισις, seu scrutinio prætensionum, quas ambæ partes pro se quæque allegant, ante ipsam litis contestationem. 1253, 25.

ἀναγορεύειν (τὸν στέφανον) ἐν τῷ θεάτρῳ. 243, 15.

ἀναγόρευσις] τῆς δ' ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλήν. 253, pen.

ἀναγράφειν] saxo, vel monumento alii publico inscribere, insculpere. ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμάχων. 122, 10. νόμους. 701, 14. εἰς λεύκωμα. 707, 12. ἀναγραφῆναι τοὺς δοκιμασθέντας (νόμους) ἐν στήλῃ λιθίνῃ. 1381, 10.

ἀναγωγὴ] discessus e portu, evectio navis in altum. περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὤν. in procinctu cum esset in altum evehendi. 900, 19. 1150, 5. 1186, 12. ἡ ἀναγωγὴ διὰ ταχέων ἐγίγνετό μοι. 1247, 27.

ἀναδασμὸς γῆς, distributio fundorum inter colonos, præsertim ea, quæ legibus adversis fit, ut quorum de jure sunt, et usucapione fuerunt adhuc, iis nunc erepti novis dominis præter jus et fas tradantur. ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως μὴ γίνωνται — μηδὲ ἀναδασμοὶ γῆς. 215, 24. 746, 24.

ἀναδεῖν] ἀναδησαμένους τὰ πλοῖα ἕλκειν εἰς τὴν Μαρώνειαν. suis e navibus religatas naves alias pertrahere. 1213, 3.

ἀναδενδρὰς] ambulatio arboribus septa, areola arboribus aut floribus consita. τὰς ἀναδενδράδας ἐξέκοψε. 1251, 23.

ἀναδέχεσθαι] recipere, h. e. spondere, condicere, conditionis alicujus molestiam suis manibus sibi imponere, aut imponi pati. τὸν Φωκικὸν πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι πολεμήσειν. 20, 4. ἀνεδεξάμην ἐκτίσειν. 899, 21. ἀνεδέξατο τὸν παῖδα οὐχ ἑκών. recipiebat puerum, h. e. rursus in domum et familiam suam admittebat. 1365, 1. b) in se suscipere, aliena peccata sibi pati imputari. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα. 352, 18. ἀναδέξονται ἐφ' ἑαυτοὺς τὰ τῆς σῆς ἀναισχυντίας καὶ πονηρίας ἔργα. 613, 5. 704, 17. 753, 5. εἰς μὲν οὐδεὶς ὅλον τὸ πρᾶγμα ἀνεδέξατο. 1106, 24. ἐὰν μὲν ὁ ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχηται (*sich dazu bekennet* [*own it*], ista se aiat utique scripsisse, atque vera esse) ἐκεῖνος ὑπόδικος ᾖ τῶν ψευδομαρτυριῶν· ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν. 1131, 2.

ἀνάδικον καθίστησι τὴν ψῆφον. rescindit, irritam facit sententiam jam pronuntiatam, et restaurabilem, repetitæ cognitioni obnoxiam facit. 760, 3. οὐκ ᾤμην δίκαιον εἶναι ταῦτα πάλιν ἀνάδικα γενέσθαι. 1020, 16. 1021, 4. ἀνάδικον

ἐποίησε ταύτην τὴν δίκην, περὶ ἧς νῦν δικάζομαι. 1018, 26.

ἀναδύεσθαι] tergiversari, cunctari, subterfugere. ἐὰν δέῃ τι ποιεῖν, ἀναδυόμενοι. 109, 12. οὔκουν προσήει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. 406, 20. 1466, 18. τί οὖν ἀναδυόμεθα, ἢ τί μέλλομεν· citat Sopater. 102, 11.

ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας (scil. τὸν φόνον) ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη. 1331, 1.

ἀνάθημα] τῶν ἐν τούτοις (templis puta) ἀναθημάτων. 35, 17.

ἀναίδεια τοῦ τρόπου. 1123, 11. πλείστης ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας μεστός. 405, 13. ἀναίδεια et ἀναισχυντία, vt cognata, at diversa tamen, copulantur. 777, 3.

ἀναιδὴς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδής. 106, 23. ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ φυλάξωμεν Φιλοκράτην. 345, 1. ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς οὗτος. 346, 1. τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν. 543, 24. ἐὰν ἀναιδῆ καλέσωσι τὸν ἅπαξ εἰρηκότα, σφᾶς αὐτοὺς πάντα τὸν βίον καλοὺς κἀγαθοὺς νομίζεσθαι. 1233. 27. εἰς χρήματα ἀναιδής. cupidus emolumentorum. 616, pen. impudentis descriptio. 790, 25.

ἀναιδῶς. 321, 1.

ἀναίνεσθαι] Φορμίωνα κηδεστὴν ἀναίνῃ. 954, 7. ἀναινόμενος τὴν τῶν σοφιστεύειν ἑλομένων δόξαν. 1415, pen.

ἀναιρεῖν] de medio tollere, evertere, pessumdare, refutare. πόλεις ἁπάσας οὕτως ὠμῶς ἀνῄρηκεν, ὥστε μηδένα, μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκήθησαν, εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα εἰπεῖν. 117, 22. εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας. 141, 1. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν. 246, 4. τοσούτοις νομίμοις ἀναιρουμένοις. 647, 11. ψήφισμα ποιεῖ κύριον τοὺς νόμους ἀναιροῦν. 692, ult. ἀνῄρηται τὸ τῆς Ἑλλάδος ἀξίωμα. 1396, 13. b) humo jacentem attollere sepeliendi ergo. ἐπαγγελλέτω ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν (scil. τὸν νεκρὸν) καὶ θάπτειν. 1069, 12. c) ἀναιρεῖ deus oraculum reddens, respondens consulentibus. quoniam afflatus numinis e specu subterraneo attollebantur. 436, 26. ἐν αἷς ἀνῃρημένον εὑρήσετε τῇ πόλει. mandatum, præceptum auctoritate numinis. 530, 26. θεοὺς, οἳ πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν μαντείας ἀνῃρήκασι. 1466, ult. In medio d) recipere (h. e. promittere) peragendum, capessere, in se suscipere, velut onus gestandum, *übernehmen* [*to undertake, take upon one's self voluntarily*]. ἔχθραν πρός τινα ἀναιρεῖσθαι. 71, 2. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου προτέρους ἀναιρεῖσθαι. 180, 22. ἢ ἄλλο τι τῶν περὶ τὴν γεωργίαν ἔργων ἀναιροῖντο. 1253, 16. e) repetere aliquid, e. c. codicillos, chartas quas nostrates *Documente* [*documents, deeds*] usurpant, tabulas pacti ab habente, et secum aufferre, eoque ita reddere, *zurücknehmen* [*to take back, retract*]. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπήλλαξο ἂν τοῦ συμβολαίου. 916, 10. ἀναιρεῖσθαι παρά τινος γραμματεῖον. 1107, 23. τὰς συνθήκας. 1180, 6. ἀνείλετο τὴν γραφήν. actionem occœptam antiquabat, a judice repetebat, eoque prodebat eam se nolle prosequi. 1332, 18. ἀνείλετο τὴν δίκην τοῦ σίτου — καὶ τὴν γραφὴν παρὰ τῶν θεσμοθετῶν. 1363, 15. f) ad se rapere, sibi arrogare, ad se derivare. ἅπαντα τότε ἤλπισε τὰ πράγματα ἀναιρήσεσθαι. totam Græciæ amplitudinem atque potentiam ablaturum. 15, 12. g) pecuniam mutuaticiam ab aliquo sumere in fœnus, *Geld aufnehmen* [*to draw or borrow money*]. ἑπτακοσίας δραχμὰς παρὰ N. ναυτικὸν ἀνειλόμην. 1212, 3.

ἀναίρειν (ab αἴρειν) τὰ γέῤῥα. craticulas vimineas, tabernas institorum, ubi popellus forensis scruta vendit, tollere, non demoliendi, sed exstruendi causa, *die Buden anfangen aufzubauen* [*to begin to erect the booths*]. 1375, 19.

ἀναίρεσις] eversio, strages. τῶν τειχῶν καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις. 385, 3. b) jus mortuum, unde jacet, tollendi sepulturæ ergo. οὐδ' ἀναίρεσιν ἔδωκεν, ἵνα ταφῇ. 86, 9.

ἀναισθησίᾳ ἀποκναίει. 564, 12. μηδένα ἀναισθησίαν ὑμῶν καταγνῶναι. 1476, 18.

ἀναισθητεῖν. 302, 3.

ἀναίσθητος] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι. 1477, 23. οἱ ἀναίσθητοι Θηβαῖοι. 61, 1. 240, 10. σκαιὸς οὕτω καὶ ἀναίσθητος εἶ. 267, 13.

ἀναισχυντία et ἀναίδεια, ut cognata, copulantur. 777, 2. ἔστι δὲ γέλως ταῦτα, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινή. 364, 3.

ἀνακαλεῖν] ἐγὼ δὲ τοὺς προγόνους ὑμῶν καὶ τὰς ἐκείνων ἀρετὰς ἀνακαλῶ. excito testes, provoco ad eos. 799, 9. τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀνεκάλει. nominatim citabat, calabat. 1301, 21.

ἀνάκειον] ergastulum, pistrinum. πονηρὸς οὗτος ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου. 1125, 24.

ἀνακεῖσθαι] de statua in publico stante. ἔφη γὰρ τὸν Σόλωνα ἀνακεῖσθαι τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης παράδειγμα. 420, 8. et 13.

ἀνακηρύσσειν στεφάνους. 256, 16.

ἀνακοινοῦσθαι] conferre cum aliquo consilia. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ. 911, 6.

ἀνακομιδὴ] recuperatio amissorum. περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς. 250, 13.

ἀνακομίζειν] e portu in urbem trajicere transportanda, vel transvehenda curare. τὰ ξύλα εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτοῦ ἀνακομίσαι. 1192, 4. τὰ ξύλα ἐκ τοῦ λιμένος ἀνακομίσαι. 1194, 18. et 26. In medio b) recuperare. παρ' ὧν μέρος, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀνακομισαίμην. 1484, 20.

ἀνακράζειν] οὓς ἂν ἰδόντες ὑμεῖς ἀνακράγοιτε.

433, 20. ἆρ' ἐάν τις ὑμῶν ἀδικούμενος ἀνακράγῃ, προσδραμοῦνται οἱ νόμοι. 586, 3.

ἀνακρίνειν] dicitur prætor, aut etiam arbiter, cum partes litigantes privatim domi suæ scrutatur, interrogans de statu causæ, sintne satis ad eam tuendam instructi et armati, quibus argumentis et testibus fidant, quo sciat in antecessum, sitne causa in forum admittenda, an plane repellenda. ἀνακρίνω τὸν παῖδα τουτονί. examino hunc puerum. 1066, 9. ὥσπερ τοὺς θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, οὕτως ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀνακρίνω. interrogabo, examinabo, de genere meo. 1319, 21. ἀνακρίνετε τοὺς ἐννέα ἄρχοντας, εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι. 1320, 18. Cum dativo: ὁ ἄρχων ἀνέκρινε (subaudi τὰ τοῦ ἐγκλήματος, vel τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως) πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσιν, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον. 1175, 28. ἀνεκρίθησαν πρὸς τῷ ἄρχοντι ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις. partes omnes litigantes. 1173, 19. εἰ ἀνακρινοίμην κατὰ τῶν οἰκείων τῶν ἀδικούντων ἐμὲ τὰς δίκας, ἃς εἰλήχειν αὐτοῖς. 1251, 8. ἀνακεκριμένου ἤδη ἐμοῦ κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς ψευδοκλητείας γραφήν. 1252, 5.

ἀνάκρισις] ejusmodi, ut dictum est, prævia exploratio, ad quam vocatus, qui comparere nollet, is eo testabatur se litis actionem nolle prosequi. 1142, 10. Videntur ejusmodi examina aliquoties iterata esse. nam p. 1253, 25. appellatur ἡ πρώτη ἀνάγνωσις: quod voc. idem significat ibi loci, atque ἀνάκρισις. καλούντων αὐτὸν εἰς ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. 1324, 13.

ἀνακτᾶσθαι] sibi devincire. ἀνακτήσασθαί σε προσδοκῶν ἐκ τοῦ τὴν σὴν φύσιν ἐπαινεῖν. fore, ut te mihi conciliem, adjungam. 1416, 19.

ἀναλαμβάνειν] reprehendere, non sensu notandi, vituperandi, objurgandi, sed aut resumendi, denuo adsciscendi, quod jam antea tecum habuisses, aut emendandi, et luendi, aut restaurandi, recuperandi, aut recreandi, reficiendi; nec non redordiendi. a) denuo cura hospitioque amplectendi, id quod antea a te amandasses. ἐποιήσατο τὸν παῖδα καὶ ἀνέλαβεν ὡς ἑαυτόν. resumsit ad se. 1364, 23. b) emendare, expungere, compensare malefacta benefactis. ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνειν ταῦτα καὶ μεταγινώσκειν. 550, 14. c) recuperare, restaurare, in pristinum, h. e. meliorem, statum restituere. τὰ κατερραθυμημένα πάλιν ἀναλήψεσθε. 42. 14. quasi recreare, reficere, ab exinanitione et animi deliquio ad bonum habitum reducere. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι. 157, 26. ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν. 282, 2. 1049, 6. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτόν. 1364, 25. ἀγνοησάντων δὲ, ἢ παρακρουσθέντων οὐ ῥᾴδιον τὸν αὐτὸν (καιρὸν) αὖθις ἀναλαβεῖν. 1463, 13.

ἀναλγησία] tarditas, stupor. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι. 237, 13.

ἀναλίσκειν] absumere, consumere, prodigere, exhaurire, *verthun, durchbringen* [*to spend, squander, waste*]. ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ. 12, 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ. 33, 26. λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας. 253, 1. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις. 1225, 3. δόξαν καλῶν ἔργων, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον οὐχ οἷοί τ' εἰσὶν ἀφανίσαι. eleganter dictum. gloriam præclare gestarum rerum, velut fundum, carpentes et minuentes modis omnibus tamen disperdere nequeunt. 689, 27. b) impendere, insumere, erogare, *drauf verwenden* [*to spend, bestow, consume, &c. on*]. τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπόρους. 174, 12. οὐκ ἐλάττω λόγον τἄλλα διεξιὼν ἀνάλωκε. 228, 8. τοσουτουσὶ λόγους ἀνηλωκέναι. 319, 4. τὸν τοῦ πράττειν καιρὸν εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν. 50, 25. τοῖς προδόταις (id est, εἰς τοὺς προδότας) ἀναλίσκων. 231, 11. οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει. 241, 14. σώματα καὶ χρήματα ἀναλωκυῖαν ὑπὲρ φιλοτιμίας. 247, 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρόνον. 286, 6. ἀνηλωκότα τοὺς χρόνους [scil. μάτην]. 343, 17. ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω. 384, 1. πάντων τούτων κρείττω, δι' ὧν ἀναλίσκουσιν εἰς ἑαυτοὺς ἃ λαμβάνουσιν. 1331, 13. ἵνα μὴ μόνον αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ τούτοις, ἔχωσιν ἀναλίσκειν. 1342, 15. Erechtheum τὰς ἑαυτοῦ παῖδας εἰς προὖπτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι, impendisse saluti patriæ. 1397, 19. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας. 534, 7. c) dependere, numerare, *auszahlen, bezahlen* [*to pay, discharge*]. ἀναλίσκειν Ἰσοκράτει ἀργύριον. 937, 25.

ἀναλογίσασθε τοὺς ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν. recordamini eos, qui vestra ætate fuerunt. 802, ult.

ἀναλογισμὸς] κατὰ τὸν αὐτὸν ἀναλογισμόν. secundum æquam rationem. 262, 5. idem est, atque paulo post κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

ἀναλύειν] purgare, diluere. ἐκ τοῦ μηδὲν, ὧν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι. 584, 16. corrigere, compensare malefactum præclaro facinore. καιρὸν, δι' οὗ τὰς προτέρας ἀναλύσωνται ἁμαρτίας. 187, 24.

ἀνάλωμα] τὸ μὲν προΐστασθαι τῶν Ἑλλήνων περίεργον ἐπείσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα. 143, 17. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους. per

minutas impensas, ubi parum quid erogarint. 260, 11. ἀξιοῦσα τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ἅπαντα τῇ οἰκίᾳ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν. 1354, 14. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε δύνασθαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν. 1359, 8. εἰ διὰ μικρὸν ἀνάλωμα ὑμῖν ἐνοχλεῖν αἱροῦμαι. si, quo cupita consequerer, mea compellatione vobis incommodare mallem, quam munusculo magistratus vestros corrumpere, qui mihi, quæ velim, vel invitis vobis sint contributuri, vel venditari potius. 1455, 21. ἀναλώματα reip. erant εἰς τὰς ἐκκλησίας, (quo videtur mercedes oratoribus constitutas designare) εἰς τὰς θυσίας, καὶ τὴν βουλὴν, καὶ τοὺς ἱππέας, καὶ τἄλλα χρήματα. quo pertinent ædificia publica, classes navales et militares copiæ, terra marique. 731, 1.

ἀνάλωτος] διὰ καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον. 1412, 23.

ἀναμάρτητος] οὔτε τῶν ἀναμαρτήτων ἐστὶ πρὸς ὑμᾶς. neque nullo vos læsit crimine. 661, 25.

ἀναμαρτήτως εὐήθης. 1407, 22.

ἀναμένειν χρόνον. 214, 8. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα. 392, 17. ἀναμένειν τὸ παθεῖν τὰ δεινά. præcautionem mali differre, donec malum ipsum ingruat. 411, 5. ἀναμείνατε οὖν τὴν ἐννάτην πρυτανείαν· εἶτα τότ' ἔξιμεν. 730, 9. τῶν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν. 730, 13. ἀναμένῃ τὴν ἐκ τῶν νόμων δίκην. 1262, 25.

ἀνάμεστος πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον. 779, 25.

ἀναμιγνῦναι] ἀνεμίχθημεν. in unum congressi sumus. 1259, 7.

ἀναμιμνήσκεσθαι] μηδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας. 220, 12. ἀναγκαῖον ὑμᾶς ἀναμνῆσαι, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα. 230, 25. εἰ μηδεὶς ὑμᾶς ἀναμιμνήσκει τοὺς χρόνους. 1468, 3.

ἀναμφισβητήτως. 218, 19.

ἀνανδρία] τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρασκευαζομένων, μόνους ὑμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι μηδενὸς ἔργου ἀντιλαμβανομένους, οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι. 199, 6.

ἄνανδρος] τὸ πάντων ἀνανδρότατον. 37, 7. τὸ μὲν γὰρ (dare aliquid supplicantium precibus) χρηστῶν, τὸ δὲ (importunitati pro imperio flagitantium cedere) ἀνάνδρων ἔργον ἐστίν. 717, 10. ἄνανδροι καὶ δοῦλοι. 724, 22. ὀνειδιζόντων μοι ἀνανδρότατον ἀνθρώπων εἶναι. 1349, 2.

ἀνανεοῦσθαι τὴν εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν. 284, 1. τὴν πατρικὴν φιλίαν. 660, 17. ἐψηφίσασθε πάλιν τὸν αὐτὸν (νόμον) ἀνανεοῦσθαι. 1308, 15.

ἄναξ] μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα καὶ τοὺς ἄλλους θεούς. 937, 22.

ἀνάξιος] ὧν ἕκαστον ὡς ἀνάξιον τῆς νῦν ἐμοὶ περιεστηκυίας συμφορᾶς. quam parum promeruerit hanc calamitatem. 1470, 11. φήσει δ' ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους εὑραμένους τὴν ἀτέλειαν, ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας. 457, 7.

ἀναξίως] οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν τῷ πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 391, 1.

ἀναπαύειν λειτουργοῦντας. otium respirandi a sumtuosorum munerum functione dare. 1046, 21. ἀνεπαύσατ' ἄν με τῶν ἀναλωμάτων. 1049, 2. ἀναπαύσαντες τῶν τεταλαιπωρηκότων ἕτερον. 1049, 6.

ἀναπειρᾶσθαι] navem recens structam in aquam demittere, atque agitare, periculi faciendi ergo, quo de ejus agilitate, et num satis densa atque firma sit, constet. 1229, 19. et 22.

ἀναπηδᾶν] de iis, qui repente et trepidantes consurgunt, aut deprecandi, aut intercedendi, h. e. obloquendi et impediendi ergo, aut præ cupiditate, et contentione occupandi. ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ. 403, 5. ἀναπηδῶντες οἱ βουλευταὶ ἐδέοντο μὴ σφῶν αὐτῶν ἀφελέσθαι τὴν δωρεάν. 596, 9. ἀναπηδ. —ἐβόων, ἠγανάκτουν, ἐλοιδοροῦντο. 703, pen. οἱ συνεστῶτες τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο. 1302, 26.

ἀναπίπτειν] de rebus, quæ lente, torpide, segniter, per neglectum et contemtum aguntur, in longum extrahuntur. νῦν δ' ἀναπεπτωκότες ἦτε. remissi, supini. 411, 3. ἀνεπεπτώκει τὰ τῆς ἐξόδου. consilium expeditionis procrastinabatur, aut etiam irritum fiebat. 567, 12.

ἀναπιμπλάναι] αἰσχύνης ἀναπίμπλησιν ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἀπιστίας. 466, 1. ἀναπιμπλάναι δόξης φαύλης. 764, 4.

ἀναπλεῖν. Athenis versus Hellespontum classe subvehi. 93, 21. ἀναπλεῖν ἐντὸς Πυλῶν. 290, 3. b) retro revehi, jam peractam navigationem eandem rursus remetiri. 887, 15. et 20.

ἀναπληροῦν] explere, id quod numero deest addere, satiare alicujus inopiam, indigentiam, libidinem. τοὺς διακοσίους καὶ χιλίους ἀναπληρῶσαι φημὶ χρῆναι. 182, 12. ἕως ἀνεπληρώσατο τὴν προῖκα. 817, 26. ὧν ἂν ἐκλείπητε ὑμεῖς, οὐχ εὑρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας. 1466, 20. ὁρώμενον οὐκ ἀναπληροῖ, καὶ μεταστὰν μνημονεύεται. 1404, 19. οὐδὲ τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀναπληρῶν. 1465, 21.

ἀναπνεῖν] νῦν ἂν στῆναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι. 293, 17. τοῦτον δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δέ; ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει. 582, 2. ubi ἀναπνεῖν a ζῆν hoc differt, quod illud significat, libere, quæ libet, proloqui.

ἀναριθμεῖσθαι] enumerare, recensere. 346, 20.

ἀναρπάζειν] funditus perdere, pessumdare, ut si arborem radicitus humo evellas. ἠμύνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη. 123, 10. οὐκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν ὁ ταῦτα

γράψας. 136, 10. 554, 1. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ περιεῖδον αὐτὸν ἀναρπασθέντα. 1348, 1. b) pro συναρπάζειν, corripere, aut ὑφαρπάζειν surripere. οὐ φανερῶς οὑτωσὶ μικροῦ δεῖν τρία τάλαντα ἀνηρπάκασι. furati sunt. 822, 27.

ἀνάρπαστος γέγονε interceptus, interemtus et e medio sublatus est. 139, 25.

ἀνάῤῥησις] prædicatio, promulgatio delatæ alicui coronæ aureæ, quæ proclamatio fiebat publice voce præconis. 244, 21.

ἀναρτᾷν] ἀναρτωμένους ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξ ὑποσχέσεων. 346, 27. τοῖς δ' εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτούς. qui spes fortunasque suas ex inconstantia popularis auræ suspenderunt. 1480, 5.

ἀνασείειν, intentare, incutere, ut baculum aliudve quid metuendum, εἰσαγγελίαν. 784, 22.

ἀνασκευάζειν] ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης. mensa numularii eversa, h. e. negotiatione ejus convulsa et profligata. *banco rupto facto.* 895, 5. ὀργίζεσθε τοῖς ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπεζιτῶν. iis, qui rebus convasatis foro decesserunt, et solum verterunt. 1204, 26. διὰ τούτους τοὺς ἄνδρας ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι. 1205, 2.

ἀνασπᾷν τὰς ὄφρυς. 442, 12. τοὺς ὅρους (palos in fundo oppignerato poni solitos, hypothecæ indices) ἀνέσπακε. revulsit, sustulit. 1188, 3.

ἀνάστασις] devastatio, cum oppidum sit ἀνάστατον desolatum, incolis jussis ἀνίστασθαι sedibus suis exsurgere, alioque commigrare. ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος πολεμεῖν. 10, 17. quem vocabuli usum Pollux III. 91. per vulgatius, vel potius confictum a grammaticis, ἀναστάτωσις interpretatur. τὰς διαλλαγὰς—τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀνάστασιν εἶναι. 18, 9. ἐπιστρατεύειν ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντίων. 255. pen. b) ἀνάστασις τῶν τειχῶν. exstructio mœnium, facinus egregium Cononis, qui urbis patriæ mœnia a Lacedæmoniis diruta restauravit. 478, 24.

ἀνατείνεσθαι] intentare (velut fustem), comminari. ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνεσθαι φοβερόν. 389, 1.

ἀνατιθέναι] dedicare, consecrare publice, usibus divinis humanisve, aut memoriæ, et spectaculo. οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωροῦντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετάς. 174, 8. 201, 4. ὧν ἔνια οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἀνετέθη. 615, 23. b) imputare, causam, vel culpam rei in aliquem conferre. τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βούλονται. 146, pen. τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατιθεὶς ἐμοί. 230, 23. οὐ τὴν τοῦ κατορθοῦν τῷ συμβούλῳ ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς. 322, 20. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως ἅπαντες τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν. 323, ult. τἄλλα πάντα ὑμῖν ἀναθεῖναι πεπείρανται. 1453, 10. c) reprehendere, h. e. emendare, ut si calculum male positum retractando melius colloces. εἰ περὶ ὧν ἡμάρτετε, νῦν ἀναθέσθαι βούλεσθε. 1456, 20.

ἀνατρέπειν τὸ σκάφος. 128, 24. ὅρους τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνας. 324, 27. τὴν τράπεζαν. 403, 7. οὐχ ὅπως ὀρθὴ πλευσεῖται (patria) προεῖδετο, ἀλλ' ἀνέτρεψε καὶ κατέδυσε. 419, ult. ἀνατρέψειν οἴει τὰ κοινὰ δίκαια. 778, 22. πᾶσαν τὴν πόλιν. 779, 26. ἃ μὴ ἐπιτρέψητε ἀνατρέψαι τῷ μιαρῷ τούτῳ. 962, 8.

ἀναφαίνειν] ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἀνεφάνη. 328, 10. ὅπως μὴ χρέος ὕστερον γενόμενον ἀναφανήσοιται ἐπὶ τῷ χωρίῳ. 1040, 19.

ἀναφέρειν] referre aliquo, ut in numerum ordinemve aliquem rerum, aut ut auctori, causam culpamve rei imputare. ἀναφέρειν ἐπί τι τὴν αἰτίαν. 140, 25. τῷ μὲν ἔστ' ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους. referre causam ad illos, ut principes exempli, suumque factum illorum exemplo purgare. 302, pen. τὸ μὲν εἰς ἀλλήλους ἀναφέρετε. alteri alteris imputatis, vos mutuo accusatis. 838, 14. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον. 493, 2. τοὺς νόμους ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν. valorem legum ex illa die ordiri. 714, 12. τὴν ἀπόδοσιν, numerationem, dependsionem æris debiti, εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναφέρει. illum solum ait interfuisse, cum æs relueretur. 920, 26. τῶν εἰς μύθους ἀνηνεγμένων. quæ ad tempora fabulosa referuntur, in fabulis numerantur. 1391, 14. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες. gesta in concione cum ad senatum retulissent. 250, 11. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσι. ne hanc quidem (phialam) in censum inferunt, h. e. commemorant in recensione reliquarum rerum. 1030, 13. 1031, 11. ἀνέφερεν εἰς τὸν Ἀφαρέα λόγῳ, ὀφείλων αὐτὸς τὰ σκεύη τῇ πόλει. quæ armamenta reip. debebat ipse, negabat ea ab Aphareo accepisse, ejusque socordiam prætendebat, sed falso. 1148, 16. b) pristinas ad vires redire, convalescere, velut a morbo, vertigine, crapula, aut, ut qui e profunda voragine eluctatus sit. ἐὰν δ' ἀνενέγκωσιν ἄρα οἱ Θηβαῖοι καὶ σωθῶσι καὶ μὴ πέσωσι. 210, 15.

ἀναφορὰ] caussatio, perfugium, receptus, latebra culpæ, quo excusare factum speres. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥαστώνην, ἅμα δ', εἴ τι γένοιτο, ἀναφοράν. 301, 24. ἀναφορὰν ἐκείνοις εἶναι περὶ τῶν χρημάτων εἰς τοὺς ἔχοντας. licere ipsis ad eos, penes quos illa bona sint, recurrere, ab iisque reluitionem repetere. 704, 8.

ἀναχαιτίζειν] repellere, evertere, quod pronum decurrit, sursum in arduum redigere. ἡ πρώτη πρόφασις καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε. 20, 27. proprie de comis ductum est, pilisve, qui a cauda animalis versus cervices retro aguntur manu, aut iracundia terroreve arriguntur, assurgunt. v. Philostrat. p. 706, 14. 835, 7. 863, 29.

ἀναχωννύειν] ἀνακεχωκότες τὴν ὁδόν. cum ruderibus congestis viam publicam exaggeravissent. 1279, 20.

ἀναχωρεῖν] domum se, unde venerat, se recipere, de hoste fugiente, et in patriam remigrante. τοὺς ἀναχωροῦντας ἐκ Πλαταιῶν τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς ἥττης. 173. 10.

ἀναχώρησις] receptus, perfugium. ἀναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπῃ. 354, 11.

ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον, scil. τούτῳ τῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν. formula inscriptionum earum, quæ solerent coronis aureis inscribi, quæ populo Athen. ab aliis populis honoris et benevolentiæ ergo dono darentur. 616, 2. τὸν βασιλέα ὁ δῆμος ἐκ τῶν προκρίτων κατ' ἀνδραγαθίαν ᾑρεῖτο. 1370, 19.

ἀνδραποδισμὸς] ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος πολεμεῖν. de patriæ libertate statuque tuendo, ne in servitutem incidat. 10, 18. τὴν ἐναντίαν ποτὲ Θηβαίοις οὗτοι ψῆφον ἔθεντο περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ. 361, 27.

ἀνδραποδιστὴς] ἀνδραποδιστῶν θάνατον αἱροῦνται μᾶλλον. 53, ult.

ἀνδράποδον a) mancipium. ὅθεν οὐδ' ἀνδράποδον σπουδαῖον οὐδὲν ἦν πρότερον πρίασθαι. 119, 9. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἥξοντα. 299, 13. βάρβαροι, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα κομίζεται εἰς τοὺς Ἕλληνας. 530. 3. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλις, ἀλλὰ μὴ τῶν ἑτέρων ἄρχειν ἀξιούντων ὡμολογεῖτο εἶναι. 614, 14. b) homo ignobilis, contemtus, illiteratus, illiberalis. τοὺς Ἕλληνα μὲν ἀντὶ βαρβάρου ποιήσαντας, γνώριμον δὲ ἀντ' ἀνδραπόδου. 1123, 23.

ἀνδρεῖος qui sit in rep. gerenda, qui minus. 107, init.

ἀνδρία] δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας. 155, 4. οὐκ ἔστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρίας λαβεῖν. 180, 8. ἀνδρίαν ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐπιδείκνυσθαι. 180, 10. ἀρχῆς ἁπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἡ ἀνδρία. 1394, 5. differunt ἀνδρία et εὐψυχία. v. hac in voce.

ἀνδριὰς] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. programma æneis in tabulis publico in loco propositum. 159, 22. ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνέστησεν εἰς Δελφούς. 164, 21. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν. qui signum faciendum locavit e pacto literis consignato. 268, 9. ἀνδριὰς per ludibrium appellatur homo ficulneus, importunus, agrestis. τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέθρεψέ σε. 270, 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) οὔπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι. 420, 12.

ἀνδροληψία in singulari, et ἀνδροληψίαι in plurali usurpatur. Atheniensis e. c. si quis ab alius alicujus civitatis cive peremtus fuisset, atque hæc civitas homicidam deposcenti reip. Athen. tradere recusaret, licebat peremti necessariis cives aliquot, ad summum tres, illius civitatis veluti pignoris loco capere, donec ipsis satisfieret. Hæc captura ἀνδροληψία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς προσήκουσι (scil. interemti). 647, 24. τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν. licere pro arrha et repressalium loco capere ad tres, non plures. 647, 26. Etiam in neutro usurpatur τὸ ἀνδρολήψιον. 648, 10. τὸ ἀνδρολήψιον παρ' οἷς ἂν ὁ δράσας (scil. τὸν φόνον) ᾖ, ἐὰν μὴ διδῶσι δίκας, κελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι. 692, 22, ἀνδροληψίας (quæ sunt hominum correptiones) καὶ σύλας (quæ sunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας. 1232, 4.

ἀνδροφόνος erat solummodo is, qui, ubi ab accusatore homicidii reus fuisset peractus, a judice homicida esset declaratus. 629. ubi multis de eo, quod circa homicidia jus esset, agitatur.

ἀνέγκλητος] μόνα τὰ ἐμοὶ πεπραγμένα ἀνέγκλητον, inculpabilem, πεποίηκε τὴν πόλιν. 1470, 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθε τῷ συμφέροντι. 212, 8. 220. 6. ἀνεγκλήτως τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδεδώκασι. 218, 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ πομπείας ταύτης ἀνέδην γεγενημένης. 229, 3. ποιοῦντα ἀνέδην δεινότατ' ἀνθρώπων ποιεῖν. 1459, 9.

ἀνειπεῖν τὸν στέφανον. voce præconis proclamare delatam alicui coronam auream. 244, 2. τῷ μὲν στεφανουμένῳ τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναῤῥηθῇ. 267, 15.

ἀνέκδοτος] de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μελλούσας δι' ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν περιορᾷ. 1124, 7. 1383, 24.

ἀνεκτὸς] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ἀνεκτοὺς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι. 1477, 24. ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα τοῖς Ἀθηναίοις πάτρια, οὔτ' ἀνεκτὰ, οὔτ' ἔμφυτα. 295, 25.

ἀνέλεγκτος] τῆς ἀνελέγκτου (nisi potius ἀνεξελέγκτου leg. est) νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. 1471, 11.

ἀνελεύθεροι οἱ Μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι. 1357, 9.

ἀνέμητον, haud hereditate cretam, in partes

haud distractam, τὴν οὐσίαν συγχωρήσας εἶναι. 1083, 16.
ἀνεξέλεγκτον αὐτὸν εἶναι δεῖ τὸν ἄλλων κατηγορήσοντα. 782, 3.
ἀνεξέταστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἠμέληται. 50, 16.
ἀνέπαφος] παρέξουσι τοῖς δανεῖσασι τὴν ὑποθήκην ἀνέπαφον κρατεῖν. 926, 20. ἐκφανῆ καὶ ἀνέπαφα παράσχῃς τὰ ὑποκείμενα. 1294, 8. et 13. et pen.
ἀνεπίδικος] pro ἀνεπιδίκαστος, virgo heres, aut hereditas, possessori non rite, secundum formulam juris a judice adjudicata. ἀνεπίδικον μὴ εἶναι ἔχειν μήτε κλῆρον, μήτ' ἐπίκληρον. 1135, pen. 1136, 3.
ἀνεπιείκειάν τινα ἐμοῦ καταγνοίητε. iniquitatem. 845, 22.
ἀνεπιτίμητον ἐμὲ εἶναι τῆς σῆς φιλίας. tuæ amicitiæ ergo me reprehensione vacare. 1417, 12.
ἀνεπίφθονος] οὕτω γάρ μοι περὶ ἐμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν. 331, 23. ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα. 1350, 3.
ἄνευ] ὡς οὐ στήσεται τοῦτο ἄνευ μεγάλου τινὸς κακοῦ. 141, 4. ἄνευ τοῦ δικαίου πράττειν τὸ συμφέρον. insuper habito æquo et justo agatis id, quod e re vestra est. 214, 5. βαδίζων ἐπ' οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος. 271, 13. ἄνευ ἡμῶν. nobis insciis, hac de re non interrogatis, venia nostra neque rogata, neque impetrata. 935, 22. ἄνευ αὐτοῦ. ipso inscio et invito. 1240, 4. b) ἄνευ non excludit, sed una quoque complectitur. ἄνευ τοῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν. præterquam, quod insignem gloriam attulit. 255, 9.
ἀνέχειν] non solum ἀνέξομαι in futuro medii, sed etiam ἀνασχήσομαι dici, ex oratione Timocratea confirmat Scholiastes Aristophanis ad Acharn. 296. ἀνέχεσθαι] ἵν' ἢ ἑκόντες ἀνέχησθε ἀδικούμενοι. 212, 6. ἐθισμὸς τοῦ ἀνέχεσθαι ὑμᾶς τοὺς τοιούτους εἴσπλους. 219, 8. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε. 228, 17. πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι ὄφλοντα. 1481, 24. b) retinere, cohibere, arcere. ἐν ᾧ ἡ τύχη διαλείπει, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει. 1449, ult. c) sursum in altum attollere, manus e. c. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες. 531, 12. 1072, 24. d) procul in mare procurrere, de promontorio. ἀκρωτήριον ἀνέχον πρὸς Ἴμβρον ἀπωτάτω τῆς Θρᾴκης. 675, 26.
ἀνεψιότης] ἐντὸς ἀνεψιότητος. 1068, ult.
ἀνήκειν] pertinere. τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων. 1389, 21. τὰ εἰς γένος ἀνήκοντα. 1390, 17.
ἀνήκεστος ῥᾳθυμία. 101, 5. ἀνήκεστόν γ' οὐδὲν ἂν ἦν γεγονός. 372, 20. ἐὰν δέ τι ἡ ναῦς πάθῃ ἀνήκεστον. si navis naufragio elisa fuerit. 927, 7. οἵπερ ἐκώλυσαν μηδὲν ἀνήκεστον ἡμᾶς παθεῖν. 1258, 5.
ἀνήκοος] ignarus, imperitus historiarum, memoriarum omnium. 441, 15.
ἀνήνυτα πράγματα ἕξομεν. inexplicabilia negotia. 208, ult.
ἀνὴρ] vir fortis, strenuus, egregius. ἐζήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγοῦντο. 426, 6. εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἕνα Ἀρκαδία ταὐτὰ φρονοῦντα ἔσχον ἐμοί. 327, 4. ἀνὴρ γίγνεσθαι, ad virilem ætatem adultus declarari, præcedebat; sequebatur, εἰς τοὺς δημότας ἐγγράφεσθαι. 313, 13. collata cum p. 314, 3. ἀνδρῶν ἀγών. in ludis.
ἀνθεῖν] σφόδρα ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν. 21, 2.
ἀνθηρὸν πρὸς εὐπρέπειαν κάλλος. 1404, 21.
ἀνθίστασθαι] ἂν τὸ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἀντιστῇ. 450, 15. δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθειστήκει Φιλίππῳ. 127, 5. κἂν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς προσηκούσαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῇ. 1479, 16.
ἀνθομολογεῖσθαι] ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον. cum curassem, ut Apaturius solenniter conceptis verbis coram magistratu profiteretur, se navem suam mihi vendidisse. 894, 26.
ἄνθος] ἄτης ἄνθεα φυόμενα. 423, 2.
ἀνθρώπινος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν. 317, 23. τίς ἀνθρωπίνη καὶ μετρία σκῆψις. 527, 13. ἀνθρώπινος βίος. commoda, civilis, probabilis, honesto viro digna vita. 771, 13. κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλιστ' ἂν κατορθοίη. 1465, 26. ᾤετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι. utens secunda fortuna sobrie, modeste, humaniter. 1477, 15. τἀγαθὰ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι διδόναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι. nihil ab homine alienum existimare, nullos esse casus, quibus humana natura non pateat. 506, 15. πολλὰ γάρ ἐστι τἀνθρώπινα. multa enim humanæ vitæ accidunt mirabilia et inopinata. 998, 20.
ἀνθρωπίνως] ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας. exspectare in utramque partem ob suppositum aliquod, quod ex humano more cogitandi et loquendi, cum in rebus humanis stabile nihil sit, facile contingere possit. 638, 24. ἀνθρωπίνως λογίζεσθαι. 1122, 2. ἂν ἐμοὶ μὴ φιλονείκως, ἀλλ' ἀνθρωπίνως δῶτε. concedatis. 1485, 4. ἀνθρωπίνως ἐπικουφίζειν τὰ ἀτυχήματα. 643, 11.
ἀνθρώπιον] τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. 307, 23.
ἄνθρωπος] τῶν ἐν ἀνθρώποις πάντων ἡγησάμενος δεινότατον εἶναι. 1246, 13.
ἀνθυπόμνυσθαι] ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι. adversarii nostram absentiæ excusationem jurejurando confirmatam, alio contrario jurejurando opponendo debilitatum ibant. 1174, 8. οὔτε τότε ἀνθυπωμόσατο neque tum juratus negabat veram esse illam valetudinis excusationem. 1336, 13.

ἀνθυφίστασθαι] τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς χορηγὸς ἀνθυποστῆναι. ad imitationem, vel æmulationem alterius, qui se choregum obtulerit, aut ad ægre ei faciendum, contra semet quoque offerre. 536, 21.

ἀνιᾶν] ἀνιῶμαι μὲν οὖν καὶ αἰσχύνομαι οἷς μέλλω λέγειν πρὸς ὑμᾶς. 1182, 4.

ἀνίατος] ἂν τῶν ἄλλων ἀνιάτων τι κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν. 798, 24.

ἀνιάτως] εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως ἀνιάτως. 332, 21.

ἀνίδρυτος] (Harpocratio exponit ἀνεξίλαστος.) ἄσπειστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος. 786, 10.

ἀνιέναι (ab ἄνειμι) adscendere. ἢ μὴ ἀνιόντων εἰς τὸν Ἄρειον πάγον. 707, 5. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψέ. 1252, 7. nam qui ex urbe in Piræeum irent, hi descendere dicebantur, et rursus qui illinc in urbem redirent, adscendere.

ἀνιέναι (ab ἀνίημι). ἀνεῖναί τι τῆς ὀργῆς. de iracundia remittere. 575, 3. τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐνθάδε ἀνεικέναι. 1290, 22.

ἀνιστάνειν, vel ἀνιστάναι] jubere exsurgere, vel efficere, ut aut assurgat, aut stet aliquid. (ἐξήλεγξα τὸν Φίλιππον οὕτω φανερῶς, ὥστε τοὺς συμμάχους αὐτοῦ ἀνισταμένους [surgentes ad discedendum e congressu] ὁμολογεῖν. citat Harpocr. p. 283. cfin. ex or. pro Corona.) hinc a) significatio devastandi, desolandi, cum incolæ oppidi e sedibus pristinis exsurgere alioque migrare jubentur. χώραν πολλὴν περιείδετε ἀνασταθεῖσαν. 367, 20. b) avocare a cœpto, instituto, vitæ genere quodam, et ad aliud convertere. ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. 270, 14. ἀνιστὰς ἀπὸ τοῦ καθαρμοῦ. 313, 18. c) donarium, statuam collocare in basi, templo, dedicare. ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς Δελφούς. 164. 21. d) restaurare, rursus erigere collapsa, diruta mœnia. ἀνέστησε τὰ τείχη. 477, 23. ἀνίστασθαι] surgere a) ad dicendum, et, quod consequitur, verba facere. ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυχεῖν. 40, 8. ἀναστὰς ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι εἰπάτω. 359, 5. (ἀπόκριναί μοι δεῦρο ἀναστὰς, citat Hermog. p. 179. et Schol. Hermog. p. 14, 11.) χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν ἐροῦντα ἀνεστηκέναι, ὥσπερ ῥᾴδιον τὸ καθ' ὑμῶν. 1453, 23. b) de judicibus ad calculum in urnam in tabula stantem injiciendum exsurgentibus e subselliis suis. ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου. 228, 18. c) e lecto a morbo. 1266, 3. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας. 1364, 25.

ἀνίσως πρὸς ὑμᾶς ἔσχε καὶ πλεονεκτικῶς. animo erga vos fuit iniquo. 752, 17.

ἀνόητος] ὅσαι δ' ἀνόητοι. quotquot autem sunt flagitiosæ, libidinosæ. nam opponuntur ταῖς σωφρονούσαις. 1383, 12. οὐκ ἀνόητον ἐμαυτὸν ἐπιδείξειν ἐλπίζων, εἴ σε τοιοῦτον ὄντα ἀγαπῶ. 1403, 6. ἀνοητότατοί εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες. 54, 14. ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον. 311, 11.

ἄνοιαν ὀφλισκάνειν. stulti probrum mereri et aufferre. 16, 24. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίνεται. 195, 3. τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴτε χρὴ ἄνοιαν, εἴτε κακίαν, εἴτ' ἀμφότερα ταῦτ' εἰπεῖν. ex orat. pro Corona citat Alexander Numenii de figuris sententiæ p. 12, 22. ed. Normanni.

ἀνοίγειν] ἀνέῳξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον. 170, 5. ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον. 764, 22. λέλυται πάντα, ἀνέῳκται, ὁ βίος συγκέχυται. 777, 9. de rebus hiantibus, firma compage carentibus, fluxis et dissolutis. ἀνοίξας τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων. 1046, ult. ἀνοίγειν τὰ σημεῖα τῶν οἰκημάτων. detrahere signa ostiis œcorum, vel horreorum. 1048, 13. ἐπειδὰν ἀνοιχθῇ τὸ γραμματεῖον (scil. τὸ ληξιαρχικόν). 1091, 21.

ἀνοιγνύναι] νόμον, ὃς οὐκ ἀνοίγνυσι μόνον τὰ δεσμωτήρια, ἀλλὰ καὶ καθαιρεῖ. 765, 1.

ἀνομολογεῖν] πάντας ἀνωμολόγημαι τοὺς χρόνους τὰ ἄριστα πράττων τῇ πόλει. 254, 10. μηδοτιοῦν ἀδικεῖν ἀνωμολόγημαι. 315, 14. ἀνωμολόγηται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἡ τούτων εὐγένεια. 1389, ult.

ἀνόνητος] qui usum fructum ex aliqua re nullum percipit. ὥστ' ἀνόνητον εἶναι πάντων τῶν ἀγαθῶν. 442, 26. 275, 5. ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἄπρακτα, ἄχρηστα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται. 121, 16.

ἀνόσιος] ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου. 390, 9.

ἀνουθέτητος ὢν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ. 1477, 14.

ἀνοχὴ] τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι. 282, 21. 283, 5. ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι. 283, 20.

ἀνταγοράζειν] numis e re vendita redactis aliud aliquid emere. ἐπὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀνταγορασθεῖσι. 930, 22. ἐπειδὰν ἀποδῶνται ἐν τῷ Πόντῳ ἃ ἦγον, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα καὶ ἀντιφορτίζεσθαι. 930, ult.

ἀνταγωνίζεσθαι] οὐ πάνυ ῥᾴδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι. 1078, 12.

ἀνταγωνιστὴς] æmulus, qui cum alio certat, contendit, ei se opponit, eum impedit. τούτου δὲ (scil. τοῦ ἄρχειν) ἀνταγωνιστὰς μόνους ὑπειληφὼς ὑμᾶς. 70, 6. 134, 19.

ἀνταίρειν] repugnare. οὐ Λακεδαιμονίοις μόνον ἀντήρατε (scil. τὰ ὅπλα). 25, 3. μέγεθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ' ἀντᾶραι (scil. τὰς χεῖρας, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς) δυνάμεθα. 66, 24.

ἀνταλλάττεσθαι μηδεμιᾶς χάριτος μηδ' ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας εὔνοιαν. 68, 6. ἀντιπάλους ἀντὶ Θηβαίων Λακεδαιμονίους. 203, 12. οὐκ ἀνταλλακτέον εἶναί μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν οὐδενὸς κέρδους. 410, 21. οὐκ ἀντηλλαξάμην ἀντὶ ταύτης οὐδὲν, recusavi voluntatem erga vos meam prodere, ejusque loco aliud quicquam accipere, οὐ χάριν, οὐκ ἐλπίδα, οὐ πλοῦτον, οὐ δυναστείαν, οὐκ ἄλλο οὐδέν. 1468, 19.

τὸ τῆς πόλεως συμφέρον τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος ἀνταλλ. 273, 23.

ἀνταναιρεῖν] alia aliis compensare. *mit einander aufheben* [*to arrange by means of mutual compensation*]. ἡ δεῖν ἀντανελεῖν ταῦτα. 304, 19.

ἀντανασπληροῦν πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους. in numerum, vel ordinem redigere alios aliis respondentes, ut uni diviti plures pauperes illius unius opibus æquiparabiles. 182, 22.

ἀνταποκτείνειν. 633, ult.

ἀνταπολαμβάνειν] πάντες εἰσὶν ἄξιοι χάριν ἀνταπολαμβάνειν οἱ προϋπάρχοντες. 471, 2.

ἀντεγγράφειν] loco expuncti e tabulis ærarii alium inscribere. 792, 3.

ἀντεγκαλεῖν. 1012, 17.

ἀντειπεῖν] τούτων οὐδεὶς πώποτε ἀκούων ταῦτα ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα. 405, 25. τούτου μὲν χάριν, *hierüber* [*on this account*], οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀντεῖπον. citat Hermogenes p. 354, 11.

ἀντεισάγειν] ἀντεισῆκται δ' ἀντὶ τούτων. 121, 6.

ἀντεισφέρειν νόμον. alius legis loco, quæ impugnata et reprobata sit, aliam subrogare. 486, 24.

ἀντεκκόπτειν] ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, (τινι puta) ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ. 744, 14. et 21.

ἀντεμβιβάζειν. loco aliorum alios in naves conjicere. 50, 23.

ἀντεπιγράφειν. deletis prioribus inscriptionibus alias novas subjicere. 615, ult.

ἀντερωτᾶν] Maximus in libello περὶ τῶν ἀλύτων, p. 572. sic dat pro simplici p. 386, 23.

ἀντευποιεῖν] τοὺς εὖ ποιήσαντας ἡ πόλις ἀντευπεποίηκε. 476, 21. 494, 21.

ἀντέχειν] ἐὰν γὰρ ἀντέχῃ, sustineant impetum, τὰ τῶν Ὀλυνθίων. 16, 16. εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει. valet id quidem ad unum solummodo sceleris conatum, et quasi periculum, et ad breve tempus. 21, 2. ἀντέχεσθαι] mordicus retinere, tueri. ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐλευθερίας. 290, 9. καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ τὸν εὖ φρονοῦντα ἀντέχεσθαι. 1396, ult.

ἀντὶ] quasi. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων. tanquam mancipia ære redemta. 212, 20. ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἑλέσθαι. 9, 1. omittitur, ut in illis τῆς καθ' ἡμέραν ῥαθυμίας πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν τούτοις προέμενοι. 172, 9. sic etiam μισθοῦ πράττειν τι. 242, 23.

ἀντιβαίνειν] τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνοις. 290, 26.

ἀντιβλέπειν] ποίοις προσώποις ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς πρὸς ἕκαστον τούτων ἀντιβλέψεσθε. 799, 24. v. sub ἥλιος.

ἀντιβολεῖν] δέομαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ. 835, 2. ἀντιβολοῦντος τούτου καὶ λιπαροῦντος. 580, 26.

ἀντιγράφεσθαι] alteri, qui prius actionem in se intentasset, aliam opponere, litem in ipsum retorquere. ἀντεγράψατο Φαίνιππός με μὴ δικαίως τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν. 1044, 5. ἀντιγέγραψαι ταῦτα. 1115, 16. ἀντεγραψάμεθα τὰς ἀμφισβητήσεις. curavimus ab actuario publico prætensiones nostras mutuas alteram e regione alterius iisdem in tabulis scribi. ut si quis ἐν τῇ γραφῇ falsi dicti testimonii fuisset insimulatus, ἐν τῇ ἀντιγραφῇ affirmaret se vera fuisse testatum. 1175, 26. ἡμᾶς ἀντεγράψατο Ὀτρυνεὺς εἶναι. in actione super hereditate ab ipso in nos retorta affirmabat se Otrynensem esse. 1092, 10.

ἀντιγραφεὺς] tabularius, contrarotulator. ὧν ἕκαστος ἀντιγραφεὺς ἔμελλεν ἔσεσθαι τῶν εἰσενεγκόντων. quæ contribuentium quisque in codicem ipse suis manibus esset inscripturus. 615, 14. 755, 21. et 24.

ἀντίγραφος (adjectivum). τούτων δ' ἁπάντων στήλας ἀντιγράφους ἐποιήσασθ' ὑμεῖς τε κἀκεῖνος. monumenta dedicastis saxis insculpta ejusdem exempli inter se literis iisdem convenientia, ut alterum ex altero exscriptum videatur. 468, 9. εἶναι δ' ἃς αὐτοὶ μεμαρτυρήκασι διαθήκας, ἀντιγράφους ἐκείνων. consentientes verbis et apicibus omnibus cum exemplo primigenio, ex eoque exscriptas. 1104, 23. ἀντίγραφον (substantivum). ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδείς πω ἐποιήσατο. 1137, 18. ἀντίγραφα γραμμάτων λαμβάνειν. exemplum literarum exscribere. *eine Abschrift von einer Urkunde nehmen* [*to take a copy of a writing, deed*, &c.] 1034, 20. causidici, vel, ut hodie appellantur, advocati, exempla actorum in causa quaque, quam agitassent in foro, secum servabant. οἶδα, ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις. 784, 24.

ἀντιδιαστολή. 588, 15.

ἀντιδιδόναι] alicui conditionem τῆς ἀντιδόσεως, seu permutationis bonorum, offerre. 496, 21. ἀντιδιδόντες τριηραρχίαν. conditionem trierarchatus secum permutandi mihi offerentes. 539, pen. ὡς καὶ τῶν δικῶν τούτων τοῦ ἀντιδόντος γιγνομένων. 840, ult.

ἀντιδικεῖν] repugnare, obloqui. ἀντιδικήσοντα ἥκειν πρὸς ἅπαντα ταῦτα. 1030, pen. 1032, 4.

ἀντίδικος] μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι. 226, 4. testes ab adversariis differunt, et qui. 1025, 22. sqq. σὸς μὲν υἱὸς ἀντὶ δεσπότου καλείσθω, ἐμὸς δ' ἀντίδικος. 1127, 6. ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδίκων πράγμασι. qui causam adversariorum agebat. 1327, 24.

ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν. in fraudem meam compararunt. 840, 27. τὰς ἀντιδόσεις ποιοῦσιν οἱ νόμοι καθ' ἕκαστον ἔτος. 1040, 4. τούτοις ἀντιδόσεις ποιούμεθα. ho-

rum (trierarchorum) in gratiam instituimus facultatum permutationes. 50, 20. καταστὰς χορηγὸς ἐξ ἀντιδόσεως. 565, 8. v. or. totam adversus Phænippum, ubi multa de hoc more facultates inter se permutandi disputantur. p. 1038, sqq.

ἀντικαταλλάττεσθαι] τῆς ἡδονῆς — τὰ συμφέροντα ἀντικαταλλαττόμενοι. 273, 23.

ἀντικρούειν] ἀντέκρουσέ τι, καὶ γέγονεν οἷον οὐκ ἔδει. accidit aliquid adversi. 294, 20.

ἄντικρυς] ψήφισμα ἄντικρυς περὶ τούτου τοῦ ὀνόματος γέγραπται. expressis, disertis verbis, hoc de vocabulo præcise. 381, 3. ἄντικρυς παρὰ τῷ Καλλίππῳ καταλιπεῖν τὸ ἀργύριον. palam, aperte, aut directa, brevissima via, sine ambagibus. 1242, 22. et 25.

ἀντιλαγχάνειν] si tu actionem, qua te alius persequatur, alia contraria actione intercipias atque eludas. τὴν δίαιταν ἀντιλαχὼν οὐκ ὤμοσεν. adversus sententiam ab arbitro in se dictam cum instituisset actionem, ut in sententiam irritam atque illegitimam, ausus tamen non est id facere, quod in omni litis contestatione fieri solet, ut nempe jurejurando confirmaret, istam actionem optimo jure et certissima cum conscientia veri a se institui. 542, 12. τὴν μὴ οὖσαν ἀντιλαχεῖν ἐξῆν αὐτῷ. licebat ipsi exceptionem sententiæ contra jus et fas dictæ, eoque irritæ et pro nulla habendæ opponere. 543, 14. 1006, 6. τὴν ἐρήμην ἀντιλάχῃ. infirmet hoc judicium exceptione contumaciæ, aut vadimonii deserti. 889, 23, ἀντιλαγχάνειν τούτων τὴν παραγραφὴν διδόασιν οἱ νόμοι. 976, 14.

ἀντιλαμβάνεσθαι] existimare aliquid ad se pertinere, eoque id strenue agere. τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἀντιληπτέον ἐῤῥωμένως. sedulo res vestræ vobis agendæ sunt. 13, 14. 200, pen. ἕως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων. 15, 5. τῆς ἐλευθερίας. 214, 10. μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου. nemine rem hanc agente, curante. 1450, 4.

ἀντιλέγειν] διὰ τοὺς οἰομένους δεῖν ἀντιλέγειν τὰ δίκαια, οὐ πάντα ἀπόλωλε. 1234, 1. ἃ μὲν ἄχθομαι τοῖς λέγουσι, καὶ ἀντιλέγω καθ' ὅσον δύναμαι βοηθῶν ὑμῖν. 1476, 7. ἀντιλέγεσθαι ἔτι μικρόν τι πρὸς τὴν μητέρα περὶ χρυσιδίων. 818, 12.

ἀντιλογία] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος. 1018, 7.

ἀντιμοιρία] τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. separate a massa hereditatis æquales aliis partibus inde jam ante avulsis. 946, pen.

Ἀντιοχῖδαι. 1399, 6.

ἀντίπαλος] ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν. 322, 9.

ἀντιπαρασκευάζεσθαι] ὅταν ἐκεῖνος παρασκευάζηται ἐφ' ὑμᾶς, ἀμελήσαντες τοῦ τοῦτο ποιεῖν καὶ ἀντιπαρασκευάζεσθαι ῥᾳθυμεῖτε. 139, 5.

ἀντιπαρεξάγειν] hostilem exercitum si tuis copiis e regione oppositis quoquo eat comiteris et insequaris, et e conspectu non dimittas. 239, 6.

ἀντιπαρέχειν πράγματα. eum, qui tibi incommodet, rursus vexare. 555, 12.

ἀντιποιεῖσθαι] sibi arrogare, ad se trahere, contendere. τοῦ πρωτεύειν ἀντιλαμβάνονται ἅπαντες. 145, 8. ὧν μηδὲν αὐτῷ προσήκει, τούτων μηδ' ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχήν. 192, 16.

ἀντιπράττειν] τοὺς ἀντιπράττοντας περιεῖναι. 1420, 17. ἀντιπράττοντος τούτου. 886, 2.

ἀντιπροκαλεῖσθαι] sponsioni ab alio delatæ aliam contrariam opponere. 979, 9.

ἀντιπροσκαλεῖσθαι] si tu ei, a quo in judicium vocatus fueris, ipse rursus invicem diem dicas, aut si eandem actionem in te retorqueat adversarius, quam tu in eum intorseris. 1153, 3.

ἀντίῤῥοπος συμμαχία. societas belli adversa, clades acceptas compensare, amissaque reparare valens. 12, 6.

ἀντιτάττειν] οὐδενὸς ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι. 36, 6. μήτε ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτόν. 152, 10. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τοὺς ἀντιταχθέντας. 155, 8. εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐγιγνόμεθα ἀντιταττόμενοι. 180, 27. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται. 507, pen.

ἀντιτιθέναι] alicujus argumentationibus occurrere, eas refutare argumenta validiora opponendo. 1033, 22.

ἀντιτιμᾶσθαι] αὐτοῦ ἐκείνου ἀντιτιμωμένου. cum reus ipse hanc sibi pœnam potius statueret, loco pœnæ a judicibus dictatæ. 743, 21.

ἀντιφορτίζεσθαι] ἀπάξουσι, revehent Athenas, τὰ χρήματα τὰ ἐκ τοῦ Πόντου ἀντιφορτισθέντα, in locum mercium in Pontum hinc importatarum ibique divenditarum, alias in Ponto coemtas, et in navem impositas et illinc exportatas. 926, 11. 931, 1. 933, 16.

ἀντιχειροτονεῖν] rogationem aliquam suffragio suo improbare, ei obrogare. διαχειροτονίας γενομένης, οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν. 1346, 26.

ἀντιχορηγεῖν] si tu, sive ut par et collega, sive ut æmulus et adversarius, in tua tribu choregum agas, alio in sua item agente. 534, 25.

ἀντιχορηγός. 533, 14.

ἀντομνύναι] ἀντομόσαι ἐπεχείρησεν οὐδεὶς τῶν τότε ἀμφισβητούντων αὐτῇ ὡς γένει τις αὐτῶν ἐγγυτέρω εἴη τῆς γυναικός. jurare simpliciter, aut, muliere jurante se cognatione proximam esse, contra jurare, ipsos adhuc esse propiores. 1051, 10.

ἀντωνεῖσθαι] contra liceri, præripere emto-

ἀξιόχρεως] οὐδενὸς τῶν ἄλλων ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι. 36, 5. ἐγγυητὴς ἀξιόχρεως. 101, 27. ἀξιόχρεως μάρτυρας παρέχεσθαι. 1026, 19. οὐδ' ἅμα πάντες οἱ πολιτευόμενοι ἀξιόχρεῴ εἰσι δίκην διδόναι τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὲ, (quibus tuendis vos præsidetis) διαφθαρέντων. 1427, 1.

ἀξίωμα ἁπάντων — περιείλετο. 246, 23. ἀξίωμα τῆς πόλεως λαβών. adeptus honorem, eoque persona publica indutus, ut remp. repræsentaret. 277, 3. ἀποβλέπειν εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα. 298, 5. τὸ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ἀξίωμα εἰς τὰς ἑταίρας ἥξει. 1384, 3.

ἀξίως] ὧν οὐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ. 178, 5.

ἄξων] ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει. 629, 21.

ἀοίκητον τὸν Ἀ. παῖδα πεποίηκας. domus, h. e. patrimonii, seu foci proprii exsortem. 1123, 2.

ἀόκνως λέγων καὶ πράττων. 1475, 13.

ἀόριστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἠμέληται. 50, 16. ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα. 50, 18.

aoristus loco futuri. δεῖξαι pro δείξειν. 1241, 11.

ἀπαγγελία] renuntiatio legati de successu legationis suæ, quid effecerit, minusve effecerit. 342, 20.

ἀπαγγέλλειν] renunciare, referre, recitare. ἀπήγγειλαν (ad populum) οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελμένα (scil. ἑαυτοῖς). 285, 3. ἀπαγγέλλων τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους. 344, 11. ὁ τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγείλας, Hermogenes citat p. 256. cfinem.

ἀπάγειν] abducere, ut victimam ab ara, ut furem, latronem, cædis reum, sacrilegum ad judices, thesmothetas, XIviros, aut in servitutem; item judices, vel auditores a causa præsente ad aliena. ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pro filio seu suo, seu adoptato pater phratoribus inferebat. 1054, 6. οὐκ ἠθέλησας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὔτ' ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. 1078, 21. ἀπάγειν δήπου προσῆκε. ad supplicium rapere. 431, 7. ἀπάγειν ἀσεβείας (id est ἐπ' ἐγκλήματι ἀσ.). 601, 26. ὡς τοὺς θεσμοθέτας. 630, 16. ἀπάγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 647, 2. ἀπάγειν κλέπτην ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰληφώς. 1125, ult. ἀπαχθῇ ἠλωκὼς τῆς τῶν γονέων κακώσεως. 733, 9. ἀπάγειν τοῖς ἕνδεκα. pro πρὸς τοὺς ἕνδεκα. 736, 2. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως. 416, 24. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται. 1261, 12. οὐδεὶς ἀπάγει σε ἀπὸ τούτων. nemo tibi his interdicit. 1005, 8.

ἀπαγορεύειν] interdicere, vetare, cum μή. προσελθὼν Αἰσχίνης οὑτοσὶ τοῖς λογισταῖς — ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον. 406, 26. ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μηδὲ τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεῶτας κακῶς λέγειν. 1022, 27. ἀπαγορευούσης τῆς γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι αὐτῶν. 1156, 13. ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶ μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 1374, 4. ἀπαγορεύει (pronuntiat cum interdicto) διαῤῥήδην ὁ νόμος, μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι. 1376, 15.

ἀπαγωγὴ] actio adversus furem aliumve facinorosum, quo flagrante in delicto deprehensus ad judices rerum capitalium, aut carcerem rapitur. ἀπαγωγὴν πρὸς τοὺς ἕνδεκα εἶναι. 735, ult. ἁλόντι ὧν ἀπαγωγαί εἰσιν. eorum criminum convicto et condemnato, ob quæ per leges licet ἀπάγειν. 736, 3. λωποδυτῶν ἀπαγωγή. 1256, 8. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγήν. eos licere persequi et per ἔνδειξιν et per ἀπαγωγήν. 1325, 9.

ἀπαθὴς] ἀπαθεῖς νόσων τὰ σώματα, καὶ λυπῶν ἄπειροι τὰς ψυχάς. 1399, 19.

ἀπαίδευτος] ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον. 311, 11.

ἀπαιδία] sors ejus, cui aut liberi nulli unquam fuerunt, aut, qui fuerunt, decesserunt, orbitas. 1365, 2.

ἀπαίρειν] proficisci, in iter se dare, discedere. ποῖ ποτὲ ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις. 137, 21. οἱ δὲ πρέσβεις ἀπήρκεσαν οἱ τοῦ Φιλίππου. 387, ult. ὅτε ἐπὶ τὴν προτέραν πρεσβείαν ἀπήραμεν. 392, 14. ἀπῆραν ἀπὸ τῆς γῆς (a Sicilia) δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν πλοῦν. 883, 20.

ἄπαις] ἄπαιδος ἐκείνου τελευτήσαντος ἀῤῥένων παίδων. 1028, 3.

ἀπαιτεῖν] repetere, reposcere, deposcere. Παγασὰς αὐτὸν ἀπαιτεῖν εἰσὶν ἐψηφισμένοι. 15, 18. τὸ μέλλον, ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν (partes, provinciam) ἀπαιτεῖ. 292, 14. τῆς στρατηγίας, ἧς με τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖ. 308, 23.

ἀπαίτησις] τῶν τοιούτων δικῶν πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιοῦνται πάντες, ἢ δικάζονται. nemo non in ejusmodi causis, priusquam litem in foro exordiatur, ad eum, de quo queritur, privatim adit, res repetit, et jus æquum sibi reddi flagitat. 901, 1.

ἀπαλείφειν] expungere, ut nomina ærariorum e tabulis publicis, aut de formula testimonii nonnulla, quæ infitieris. ἀπαλείφειν αὐτὸν τότε κελεύειν ἔδει, ἃ νῦν οὔ φησι μεμαρτυρηκέναι. 1115, 5. τί οὖν οὐ τότε ἀπηλείφου. cur itaque non tunc statim jussisti expungi? 1128, 8. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος, καθ' ὅ,τι ἂν ἐκτίσῃ. *Sie sollen ihm den Abtrag abschreiben [they shall give him credit for what he has paid on account]*. 1338, 8. b) abradere, dero-

dere, decerpere. ἀπαλείφειν ἀπὸ τῶν παρακαταθηκῶν. de pignoribus apud se depositis. 1243, 16.

ἀπαλλαγή] ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, pen. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. 893, 13. ἀπαλλαγή τις αὐτῷ γένοιτο παρ' ὑμῖν κυρία. 944, 11. τοῦ πρὸς ἡμᾶς πολέμου πέρας, οὐδ' ἀπαλλαγὴ Φιλίππῳ, citat Hermog. p. 245. ex or. pro Corona.

ἀπαλλάττειν] avertere, amoliri. placare, satisfacere. discedere. liberare. κινδύνων. 163, pen. αἰσχύνην ὑπάρχουσαν. 420, 26. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea, quod obmurmuratis et cum fremitu rejicitis concionantem, non ideo liberamini tædio concionum ad vos habendarum. vel, nihil eo minus ad vos habentur conciones. 1462, 15. amoliri aliquem a se, placare, ut taceat, vel timorem incutere, ut sibi ne officiat, et quocunque alio dolo corrumpere, ut æquum et rectum ne teneat. 711, 25. 712, 1. ubi ἀπαλλάξας καὶ διαφθείρας copulantur. placare satisfaciendo. ut cum debitor creditori satisfacit æs debitum reluendo. μόλις τοὺς τὰ ἑτερόπλοια δανείσαντας ἀπήλλαξε. 914, 4. 1189, 13. συλλέξας ἔρανον ἐπειδὰν τοὺς ξένους ἀπαλλάξω. 1249, pen. ἀφιέναι καὶ ἀπαλλάττειν dicitur de creditore, qui debitorem, de accusatore, qui reum absolvit, sibi ab eo satisfactum profitetur, crimina et postulationes remittit, sibi in posterum eum negat ullo modo fore obnoxium. ἃ τῷδε γέγονεν ἀμφότερα. καὶ γὰρ ἀφῆκε (remisit prætensiones) καὶ ἀπήλλαξε (ab omni secum nexu et communione rerum absolvit). 952, 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τουτονί. 966, 3. b) ab aliquo negotio quacunque cum fortuna discedere. χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασι. *sie sind schlimmer davon gekommen, als wir* [*they came off worse, than we*]. 246, 17. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπηλλάχατε. 1488, 15. In passivo a) liberari, absolvi. πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἂν ἦτε ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων. 11, 16. ἵν' εὐπορίαν τινὰ ἕκαστος αὐτῷ κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας. 186, ult. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι. 237, 14. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπήλλαξο ἂν τοῦ συμβολαίου. 916, 10. ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη. mercede placatus causæ persecutionem omittebat. 1331, 3. b) discedere. ἐὰν μὴ πρὸ δύνοντος ἡλίου ἀπαλλάττωνται, πολεμίους κρίνειν. 197, 7. ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων τὰ τούτων πνεύματα. 1396, 12. c) placari, ad litem remittendam adduci. ὡς ἀπήλλαγμαι. me cum illo in gratiam redisse, litem ei remisisse, atque ab omni nexu rerum mecum expeditum declarasse. 578, 14. ἅπαντές εἰσιν ἀπηλλαγμένοι. omnes erunt insontes declarati, et a culpa liberi. 605, 16.

ἀπαλλοτριοῦν] τίς ὁ κωλύσας τὸν Ἑλλήσποντον ἀπαλλοτριωθῆναι. a societate nostra avelli in partesque hominum nobis inimicorum traduci. 255, 3.

ἀπαλοᾶν] triturare, frumentum triturando ab aristis liberare. ὅπου ὁ σῖτος εἴη ἀπηλοημένος. *ausgedroschen* [*to press out*]. 1040, 22.

ἀπαναισχυντεῖν] impudens fieri, impudentiam induere. 850, 17.

ἀπαντᾶν] occurrere, sui copiam facere, in conspectum et sensum venire, exsistere, occurrere quocunque animo, sed imprimis infesto, argumentis, excusationibus alterius refutandis; convenire ad condictum, devenire, descendere, receptum habere ad argumenta, excusationes, magistratus. ἡ καθ' ἡμέραν ῥᾳστώνη καὶ ῥᾳθυμία — ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. *Kommt einem in die Hände* [*is at hand*]. cernitur, quam damnosa et perniciosa sit. 133, 15. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσιν ἀπαντᾷ. alienis litibus, ad se nil pertinentibus, sese ingerit, et in forum venit. 580, 20. φοβούμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι, μή τις ὑπὸ πολιτευομένου ἑτέρωθί που λελυπημένος ἐνταῦθα ἀπαντήσειεν αὐτῷ. hic ei se objiceret, seu accusandi, seu contra eum testandi, seu calculum infestum ferendi ergo. 995, 17. οὐδαμοῦ ἐπὶ ταύτην (scil. τὴν ὁδὸν) ἀπηντηκὼς ἐμοί. nunquam ausus hac via mihi occurrere, h. e. me aggredi, et apertas mecum simultates exercere. 230, 9. ἐνταῦθα ἀπήντηκας. 269, 8. ἀπαντᾷ (legislator occurrit, h. e. opponit sese viamque claudit) ἐφ' ἑκάστην ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων καὶ οὐκ ἐῶν βαδίζειν. 712, 3. ὅταν τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆται, ἀπαντᾶτε ἐπὶ ταῦτα. descendite, confugite ad has exceptiones, obmovete ei hæc argumenta. 760. 24. ἀπαντήσεσθαι ταῖς ὁμοίαις φύσεσι. 1395, 6. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν. 411, 26. πρὸς ἕκαστον ἀπαντᾶν, ὅταν οὗτος λέγῃ. 522, 22. ἀπαντᾶν ἐπὶ τὴν δίαιταν. convenire ad condictum apud arbitrum. 544, 20. πρὸς τὸν διαιτητὴν ἀπήντησε. 1011, 15. et simpliciter ἀπαντᾶν. ὡς δ' οὐκ ἀπήντων οὗτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκουν. 1013, 6. ἐπὶ τὴν συγκειμένην ἡμέραν. 898, 6. οὐδ' εἰς ἑτέραν τῶν ἡμερῶν ἀπήντησεν. 1042, 18. ἐπὶ μὲν τὸ ὀμόσαι οὐκ ἀπήντα. copiam sui non fecit jurisjurandi dicendi ergo. 896, 27. ἐπαγγείλας τῷ Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπαντᾶν. 1041,

6. ἐπὶ ταῦτα δὲ ἀπήντων. ad hunc autem locum deveniebant, hoc argumentum afferebant. 563, 23. ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. recurrere, receptum habere ad Th. 599, 27. ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αἰσχύνεσθαι. ut vel ignoti quique, fortuito in via publica occurrentes, qui neque te norint, neque tu illos — 958, 16.

ἅπαξ λέγουσιν οἱ νόμοι πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν τὰς δίκας εἶναι. 989, 13. εἰς μὲν ἅπαξ ἀντέχει. valet id quidem ad unicum modo sceleris conatum et effectum, non autem ad plures. 21, 1. τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 27.

ἀπαραίτητος δίκη. 772, 25.

ἀπαράσκευος. 745, 23. ἀπαράσκευος ὑπ' ἐμοῦ ληφθῆναι. 1017, 17. 1065, 21. ἀπαράσκευοι ἦμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ἤδη ἀγωνίζεσθαι. 1173, 21. ἀπαρασκευότερος. 1453, 2.

ἀπαριθμεῖν] τὰ πραχθέντα ἀπηριθμηκέναι. 1392, 15.

ἀπαρνεῖσθαι] οὐκ ἀπαρνοῦμαι τοὔνομα. non recuso nomen hoc. 575, 27.

ἀπαρτᾶν] disjungere. ἀπηρτημένοι καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις. 43, 22. ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς. actionem a capitibus accusationis sejungere, in defensione a causa aliena exsequi. 244, 27.

ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων Μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέστησεν εἰς Δελφούς. Alexander Macedoniæ rex. 164, 21.

ἀπάτη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστός. 151, 23. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα. 154, 10. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ περὶ τοὺς Φωκέας πολέμου. 365, 5. ἀπάτην ἑτέρων (deceptionem passivam, h. e. quod alii passi sint se decipi) μὴ κυριωτέραν ποιήσασθαι τῆς ὑμετέρας γνώμης. id non præscribere vobis, neque potestatem eripere ex animi vestri sententia sciscendi. 653, 13. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου. 1456, 21.

Ἀπατούρια] ἐγγράφει (scil. εἰς τοὺς φράτορας) τοῖς Ἀπατουρίοις. 995, 28.

ἀπειθεῖν καὶ βιάζεσθαι τοὺς νόμους. 532, ult.

ἀπεικάζειν] καὶ οὐκ ἀπεικάσαι δήπου Μειδίαν Ἀλκιβιάδῃ βουλόμενος. 561, 8.

ἀπειλὴ] πολλὰς δεήσεις, καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. 515, 17.

ἀπεῖναι, domo abesse, τῆς δίκης ἕνεκα, καὶ οὐ δημοσίᾳ. 1174, 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ τις πρὸς ἃ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ. 33, 26. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων. 41, 25.

ἀπειπεῖν] vetare, interdicere, sequente μὴ cum infinitivo. ἀπειπεῖν τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν. 278, 24. 681, ult. ὅλως ἀπεῖπε, μήτ' αὐτῷ, μήτ' ἄλλῳ μηδενὶ, μήθ' ἱκετεύειν, μήτε λέγειν ὑπὲρ τῶν τοιούτων. 717, 4. ἀπεῖπε μὴ ἀποφαίνεσθαι. 898, 24. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. 1040, pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι. 1041, 4. b) renuntiare alicui juri, e. c. hereditati. *sich wovon lossagen* [*to renounce*]. renuntiare juri, quo quis gaudet, aut tenetur, cognatam, cui sit proximus in sanguine, in matrimonium ducendi. 1133, 7. c) deficere viribus, animove, non amplius posse. ἀπειρηκότων χρήμασι Φωκέων. 30, antep. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ χρήματ' εἰσφέροντι, id est, ἐν τῷ τὰ ἑαυτοῦ εἰσφέρειν. 735, 1. ἕως ἂν ἀπείπωσιν, deliquerint animis sub verberibus, ὑβρίζεσθαι ὑπάρξει. 1264, pen. ἀπειρηκόσι πρὸς τὰ λοιπὰ χρησόμεθα τοῖς ἀκροαταῖς, εἰ περὶ τούτου μάτην τερθρευσώμεθα. 1405, 26. ἀπορρηθὲν ὁ Δημοσθένης εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορευθέν. Julius Pollux. II. 128.

ἀπείργειν] ἐκ τοῦ μηδενὶ μηδὲν, μηδ' ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι, πάντας ἀπείρξετε τοῦ φιλοτιμεῖσθαι. 458, 26.

ἀπειρία] imperitia rerum civilium atque forensium, infantia dicendi, infacundia. οὐ γὰρ δι' ἀπειρίαν γε οὐ φήσεις ἔχειν, ὅ,τι εἴποις. 378, 4. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων. 986, 16. φοβοῦμαι, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν οὐ δυνήσομαι περὶ τῶν πεπραγμένων δηλῶσαι. 1028, 15.

ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι. 617, 7.

ἄπειρος] οὐχ οὕτως ἄπειροί ἐσμεν τοῦ ζημιοῦσθαι. 907, 12. λυπῶν ἄπειροι. 1399, 19.

ἀπελαύνειν] ἀλλὰ μὴν ὅτε τοῦτον ἀπήλασεν ἡ βουλή. 272, 11. ταχὺ τοὺς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος. 307, 6. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. 1373, 11. οὐκ ἀπεληλαμένος τῶν ἄλλων τιμῶν. 1416, 5.

ἀπελευθέρωσις] ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ. 215, 25.

ἀπενεγκεῖν. v. ἀποφέρειν.

ἀπέραντος] ἵνα μὴ ἀπέραντοι τῶν ἀδικημάτων αἱ τιμωρίαι γένωνται. infinitæ, æternæ. 632, 20.

ἀπεργάζεσθαι] ἡ ἐμὴ συνέχεια — τί ἀπειργάσατο. 301, 16.

ἀπέρχεσθαι] abire, discedere, decedere, ut, seu absolutus, seu condemnatus, e judicio, desistere. ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται. in vivis manet legis auctor, et salvus atque sospes abit. 744, 8. ὁ ποιήσας τι τοιοῦτον καὶ παθὼν ἀπέρχεται. non inulto hoc a vobis auffert, sed damno suo luit. 773, 21. ἀπῆλθεν ἐπιωρκηκώς. abiit e judicio, discessit ex hac causa cum contumelia perjurii commissi. 1348, 22. κομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα καὶ ἀπελθεῖν. decedere de causa, missam eam facere, ab ea desistere. 970, 2. ἀπεληλυθὼς, reversus, εἰς τὸν πατρῷον οἶκον. 1090, 20. ἐπὶ τὸ ἀρνεῖ-

σθαι ἀπῆλθεν. *er hat sich aufs Lügen gelegt [he had recourse to lying].* descendit, aut perfugium habuit ad mendacium. 902, 5. τὸ ἀπελθεῖν, me Athenis discessisse, solum vertisse, οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρὸς ἐμὲ ποιήσειεν. 1471, 13. ὁ μὲν ἦλθεν, ad concionem, ὁ δὲ ἀπῆλθεν, e concione. 383, 8. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. 131, 10. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός εἰμι ἀπελθεῖν. 268, 26.

ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα τἀνθρώπου. 788, 25.

ἀπεύχεσθαι] votis averruncare, deprecari precibus ad deos factis malum, dirum aliquid avertere. cum et sine μή. ἐξηπατηκότα δὲ ἤδη — ἀπεύχοισθ' ἄν, ἂν σωφρονῆτε, ἰδεῖν. 71, 18. ἀπεύχεσθαι τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι. 102, 16. τιμαί, ἃς ἀπεύξαιτ' ἂν ὁ δῆμος ἐνταῦθα γενέσθαι. 489, 15. τί μάλιστ' ἂν ἀπευξαίμεθα. 505, 7. 718, 16. ἐφ' ἃ δ' ἄν τις καὶ χρήσαιτο τῷ τοιούτῳ θηρίῳ, ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ. 779, 19.

ἀπέχειν] οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομεν. 184, pen. πάμπληθες ἀπέσχεν. 347, 8. ἐπειδὰν γάρ τι δόξῃ καὶ ψηφισθῇ, ἴσον τοῦ πραχθῆναι ἀπέχει, ὅσονπερ πρὶν δόξαι. 1437, 22.

ἀπεχθάνεσθαι, εἴ τισι δεῖ, τοῖς ἀδικοῦσι τὸν δῆμον, οὐχὶ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν, ἔγωγε νομίζω δεῖν. 503, 2. οὐ ῥᾷον τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπεχθάνεσθαι, ἢ τοῖς ὀλίγοις καὶ τὰ μεγάλα. 614, 9. ἀπεχθάνεσθαι πᾶσι τοῖς φαύλοις ὑπὲρ ὑμῶν. 807, 24.

ἀπέχθεια] τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἧς ἂν ἅπαντες ἄμεινον πράξαιμεν, τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι. 32, 2. δέδοικα, μὴ τῷ τὰ νῦν βέλτιστα εἰπόντι, ἣν τοῖς ἐξηπατηκόσι προσήκει ἀπέχθειαν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν, ταύτην ἀπενέγκασθαι συμβῇ. 1428, 20. οὔτ' ἐμοῦ πρὸς ἀπέχθειαν ἠκούσατε. 58, 26. προσῆσαν δ' ἀπέχθειαι. 127, 19. τὴν μὲν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. 176, 2. διὰ τὴν ὑποῦσαν ἀπέχθειαν. 237, 16. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἐλθών. 896, 4. χάριν, οὐκ ἀπέχθειαν κομίσαιντ' ἂν δικαίως παρ' ὑμῶν. 1447, 7. πολλάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκόν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι. 1451, 16.

ἀπέχθεσθαι] οὐχ ἵν' ἀπέχθωμαί τισιν ὑμῶν. 34, 11.

ἀπεχθῶς ἔχειν τινί. 61, 25.

ἀπιέναι] ᾤχετ' εὐθὺς ἀπιών. 246, 18. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῄειτε (e concione) βεβουλευμένοι. 306, 11. ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῄει. 331. 4. ἀπιόντος μηνὸς (idem quod λήγοντος). 238, 4.

ἀπιστεῖν] τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν αὐτῷ (scil. τῷ ὑμετέρῳ λόγῳ). quo vobis est lingua expeditior atque volubilior, hoc magis ei diffiditur. 21, 23. ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς. 145, 10. τότε δή, τότε καὶ μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει. 241, 21. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς. 242, pen. ἕνα καὶ τῶν ἀπιστουμένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν χρημάτων κύριον ποιεῖν. eorum, quibus diffiditur. 831, 3.

ἀπιστία κοινὸν ἅπασι φυλακτήριον. 71, 24. τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιστίαν οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 4. (nisi potius ibi ἐκπρίασθαι leg. est.) ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει. 142, 27. ὑπάγειν εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν. 291, 11.

ἄπιστος] aut qui non fidit alteri, aut cui alter non fidit, modo activum, modo passivum. ὅλως ἄπιστον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννίς. 10, 20. τὰ τῶν Θετταλῶν ἄπιστα μὲν ἦν δήπου φύσει καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ δ' ὥσπερ ἦν ἐστὶ καὶ νῦν. 15, 16. καὶ μὰ Δί' οὐδὲν ἄπιστον ἴσως. et profecto non videtur hoc fide carere. 15, ult. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἄπιστος (diffidens) ἦν πρὸς Φίλιππον. 349, 15.

ἁπλαῖ (scil. βλαῦται), genus soccorum, aut calceorum, quibus usi videntur fuisse homines austeritatem in moribus Laconicam et modestiam affectantes. ἁπλᾶς ὑποδέδενται. 1267, 23.

ἀπληστία] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται. 614, 7. 754, 12. τῆς σῆς ἀπληστίας καὶ τοῦ σοῦ τρόπου τίς ἂν δύναιτο ἐφικέσθαι. 958, 7.

ἄπληστος καὶ αἰσχροκερδὴς ὁ τρόπος αὐτοῦ ἐστίν. 1204, 24.

ἄπλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν λῃστῶν γίγνεται. piratæ reddunt mare invium, haud patens navigationibus. 307, 18.

ἁπλοῦς] simplex, sincerus. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ hæc est, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει. 404, 22. οὐδὲν ἦν ἁπλοῦν οὐδ' ὑγιὲς τούτων. 969, 27. τὸ ἁπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας. 1089, ult. ἁπλοῦν τι διελογίσαντο. unum hoc spectarunt, quod cernere mirificæ non est sollertiæ. 1091, 3. τί ἦν ἁπλούστερον, ἢ ταῦτα ἄγειν εἰς μέσον. 1106, 14.

ἁπλῶς ἔδωκα ὑμῖν ἐμαυτόν. sine ulla tergiversatione, aut detrectatione periculi cujusquam. 288, 12. ἡσυχία, ἣν ὑμεῖς ἁπλῶς ἄγετε. sine dolo malo, pura mente. 328, 3. πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι. 325, 17. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς, præcise, rotundis, disertis verbis sine ulla exceptione, εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν. 343, 9. τοῖς ἁπλῶς, simpliciter, haud affectate, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι. 1122, 17. εἰ πονηρός ἐστιν Ἀρ. ἁπλῶς καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης. sine versutia malus, acerbus, calumniator, qui improbitatis eun-

dem constanter servat modum. 784, 2.

ἀπνευστὶ συνείρει τούτους (τοὺς λόγους puta). 328, 12.

ἀπὸ] cum usurpatur ad indicandum a) aliquid *ab* aliqua re profectum esse, *ex* aliqua re exstitisse, aut illinc peti debere. ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν. judicium de rebus e natura rerum ipsa repetere. 25, ult. οὐκ ἀπ' ἴσης (scil. αἰτίας, vel προφάσεως, vel ἀφορμῆς) ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν οὖσαν, id est, ἀφορμωμένην. non idem nobis esse, atque aliis, consiliorum principium atque fundamentum. 179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν. ubi ἀπὸ videri possit redundare. 580, 1. ἀπὸ τῆς πόλεως λαμβάνειν, id est, ἀπὸ τῶν τῆς πόλ. χρημάτων. 1341, 27. πλούσιοι ἀπὸ τῆς πόλεως γιγνόμενοι. ditescentes e furtis in ærarium publicum. 739, 21. ἀφ' ἑαυτοῦ. ultro, sponte sua. 141, 11. ἀπὸ τύχης. fortuito, impulsu affectuve fortunæ. 1193, 12. τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν εἱστήκει. tropæum ab ipsis stabat, h. e. erigebatur ex armis constructum iis, quæ victores victis detraxissent. 444, 6. b) *pro*, æquipollentiam significat, vel valorem rei, quæ comparata fuit, aut comparari potuit pro alia quapiam re æquipollente. στέφανος χρυσοῦς ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα. 256, 24. ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ τίμησιν ἀπὸ ταλάντων δέκα. pro facultatibus, rite æstimatis, ut cuique dena sunt talenta in bonis, ita singulas naves cum dignitate trierarchi tuebitur. 262, 3. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων στρατιώτης. pro eadem mercede miles. 38, 8. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅ, τι ἂν βούλωνται. 687, 24. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους. pro minuto impendio. 260, 11. ἀπὸ ἐλάττονος ἀναλώματος. 1349, 21. c) *per*, cum adminiculum, vel instrumentum rei efficiendæ designat. ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑμῖν συμμάχων πολεμεῖ. per opes, quas sociis vestris eripit. 49, 22. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων. 776, 17. d) *cum*, idem quod μετά. ἀλλ' ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε. 773, 7. e) *procul*, idem quod πόῤῥω. ἔσται δὲ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τοῦ πράγματος. non aliena a causa. 701, 23. f) in deductione summæ minoris a majore. τροφὴν ἀπὸ τῶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ μνῶν λογιστέον. alimenta nostra, h. e. æs in victum nostrum datum deducendum, deminuendum est ab illis 77. minis. 824, 24. ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος ἀπαλείφειν. 1338, 10. ἀπὸ redundare videtur. ἡ ἀπὸ τούτων ἑτοιμότης. illorum studium me promerendi, ab illis ad me proficiscens. 1268, 7.

ἀποβαίνειν] ἀπέβη πολλῇ δυνάμει εἰς τὴν χώραν καὶ ἐπόρθει. descendebat, invadebat. 1377, 6. b) evenire, exitum sortiri. τοῖς μηδεμίαν πω τοιαύτην φιλίαν καλῶς ἀποβᾶσαν ἑωρακόσι. 1402, 24. τίνος καλῶς μὲν ἀποβάντος πλεῖστα ἂν κατορθοῖμεν, διαφθαρέντος δὲ τὰ μέγιστα βλαπτοίμεθα παρὰ τὸν βίον. 1412, 11. c) τοῦ ἀποβαίνειν μόνοις τοῖς πολίταις ἐξουσίαν οὖσαν. 1408, 12. videtur genus aliquod exercitationis esse palæstricæ, cum quis de curru concitato desilit armatus, et rursus in eum, cum rapidus fertur, insilit.

ἀποβάλλειν] ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλωμεν. 919, 5.

ἀποβλέπειν] intueri, respicere. construitur alias cum εἰς, alias cum πρός. ἀποβλέπειν εἰς τὰ πράγματα. 26, 17. εἰς τὰ πράγματα καὶ τοὺς λόγους. 28, 2. εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα. 298, 5. εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος. 350, 1. οὐκ ἀπέβλεψεν εἰς τὰς οὐσίας τούτων, οὐδ' εἰς τὰς ὑποσχέσεις. 515, 1. ἀποβλέπειν πρὸς τοὺς πλησίον. 120, 8. πρὸς ἀλλήλους ὡς αὐτὸς μὲν ἕκαστος οὐ ποιήσων, τὸν δὲ πλησίον πράξοντα. 182, 9. ἀποβλέποντες πρὸς τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον πιστεύειν. 1269, 2. μὴ πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους, μηδὲ πρὸς τοὺς ὑπὸ τούτου ῥηθησομένους. 1329, 18. b) suspicere, venerari, magni facere. ἀπέβλεπον, ἐζήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγοῦντο. 426, 6.

ἀπογίνεσθαι] δέκα μῆνας ἀπογενομένου τἀνθρώπου. ubi decem menses domo abfuit, aut procul a vestris finibus se continuit. 98, 23. b) mori, vivis excedere. τοὺς ἀπογινομένους ἐν τοῖς δήμοις ἐὰν μηδεὶς ἀναιρῆται. 1069, 10. nisi leg. ibi sit τοὺς ἀποκτεινομένους.

ἀπογινώσκειν] de aliquo desperare, bonam spem de aliquo conceptam abjicere. construitur cum genitivo et accusat. εἰ μὴ παντάπασιν ἑαυτῶν ἀπεγνώκατε. 52, 16. εἰ νῦν ἀπεγίνωσκε Θηβαίους. si nunc ex animo suo amandasset Thebanos, quod opem eorum desperaret. 69, pen. ὥστε πανταχῇ τὰ παρ' ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι. 358, 13. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδὲ ἑτέρωσε βλέπων, οὐδαμοῖ μετέστην. 1471, 15. b) firmiter decernere non faciendum, quod facere nolis. τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν. 193, 5. c) absolvere lite, culpa, pœna, insontem pronunciare, non reum modo, sed causam quoque. quatenus opponitur vocabulo καταγινώσκειν. θῶμεν τοὺς μὲν καταγνόντας αὐτοῦ — τοὺς δ' ἀπογνόντας. 539, 3. εἰ μὲν ἀπογνώσεσθε — ἐὰν δὲ καταγνῶτε. 604, 26. Construitur cum genitivo et accusat. ὁ διαιτητὴς ἀπέγνω μου (subaudi τὴν δίκην). pronunciavit hanc causam ad me nil pertinere, h. e. me absolvit. 1020, 14. ἐὰν ἀπογνῶτε τὴν γραφὴν ταύτην. si reos hujus causæ absolvatis.

(sed vid. articulum proximum d). 605, 16. οὐκ ἀπέγνω (subaudi αὐτὸν) τῆς δίκης. reum a causa absolvere, secundum eum litem dare haud sustinuit. 913, 22. et 25. 920, 15. d) repudiare, rejicere causam, ut illegitimam, et improbam, aut a foro suo alienam. 913, 25. 920, 20. τὴν ἔνδειξιν ἀπογινώσκειν. 1327, 8.

ἀπογράφειν] et in medio pariter, ἀπογράφεσθαι, indicem aut conscribere, aut a se conscriptum actuario publico tradere in tabulas publicas, ærarii potissimum, referendum, eorum bonorum, quæ quis ab alio, seu suo privato, seu publico nomine petit, ut aut sibi, aut ærario debita, sive e mulcta a judicibus ipsi irrogata, neque diluta, sive titulo peculatus. ἀφεὶς τὸ τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν. 609, pen. et 752, 7. ἀπεγράψατο ταῦτα πρὸς Θηριππίδην ἔχοντα ἑαυτόν. illa se habere atque tenere declarabat testimonio, quo erga Theripppidem, (qui id postulaverat, et quo is illud testimonium penes se servaret) fatebatur ista bona penes se esse, idque testimonium curabat a scriba publico ad acta referri. 817, pen. et in activo. αὐτὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν προῖκα ἀπογράψας πρὸς τοὺς συνεπιτρόπους. 818, 19. τὴν προῖκα λαβεῖν ὁμολογήσαντα καὶ ἔχειν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ἀπογράψαντα. 828, 15. videtur hoc discrimen interesse, ut in activo cum quis dicitur ἀπογράψαι, significetur ipse sua manu scripsisse, cum in medio, significetur, id eum fieri curasse per tabularium. ὁ δὲ καὶ προσοφείλοντά με ἀπέγραψε. in rationes gestæ a se tutelæ mei meorumque bonorum retulit nomen meum, ut sibi debentis. 832, 14. τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. cum scriba publicus indicem bonorum ejus confecisset (*inventiret* [*made an inventory*]) atque in tabulas retulisset, eoque facto illa bona confiscata, et ad sectionem proscripta fuissent. 1015, 9. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. exhibui Strategis, aut eorum tabellario, ad tabulas referendum indicem hunc bonorum, quorum possessione Phænippus me per ludibrium exclusum it. 1043, pen. τοῦτο τὸ ὄχημα ἀπογέγραφέ μοι. in indice bonorum a se mihi traditorum etiam vehiculum, vel carrucham nominavit, quasi magnum et summi faciendum bonum sic mihi tradidisset. 1046, 14. οὐκ ἀπογράφει τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ. in indice bonorum a se mihi traditorum non commemoravit dotem matris, ut adhuc a se matri debitam, pro qua pars bonorum ei esset oppignerata. 1047, 11. οἷς οὗτος ἀπογέγραφεν ἑαυτὸν ὀφείλοντα. 1048, 5. ἀπογράφεται τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῷ ἄρχοντι ὡς υἱὸν ὄντα. in diamartyria, seu protestatione sua exceptoria, apud Archontem exhibita filium suum appellavit, seu annotari a scriba curavit filium suum pro filio Archiadis. 1093, 2. οὐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς οὐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, ut ejus, contra quem se profiteretur in jure acturum. *er legte keine Denuntiation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthalten hätte* [*he did not give in his denunciation or notice of action, as if against somebody who was withholding what was his due*]. 1147, 19. 1148, 17. et 24. ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο. mandabat numularius commentariensi, ut ad nomen debitoris et summam creditam adscriberet hanc annotationem, veluti quandam appendiculam. 1193, 3. τὰ τρία μέρη, bonorum scil. publicatorum, ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, ἀφίημι. 1247, 2. τὰ τούτων εἴ τις ἀπέγραψεν, ἀμφισβητεῖν. 1255, 12. b) ἀπογράφεσθαι in passivo, expungi e tabulis, ut fit debito diluto. τὰ μὲν δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται, τὸ δὲ ἓν οὐκ ἀπογέγραπται. duo quidem nomina diluit, unum autem ut e tabulis expungeretur, nondum operam dedit. 791, 25. c) proscribere ad hastam. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, quoniam vero, ut ærarius, tabulis ærarii inscriptus erat, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι, futurum erat, ut substantia Apollodori proscriberetur, fisco adjudicata, sectione distrahenda. 1347, 20. d) denunciare, nomen alicujus, ut rei, deferre apud magistratum, incusare. ἀπογραφέτω τὸν μὴ ποιοῦντα τοῦτο ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα. 1068, 11.

ἀπογραφὴ] index quicunque, præsertim a) tabularium publicanorum in portubus, ubi merces invectæ et evectæ, intrantes et exeuntes, cum nominibus importantium et exportantium, et quæ quisque vectigalia persolvisset, perscriptum erat. τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς ἂν ἴδοι τις. 467, 5. λάβε τὴν πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν. indicem mercium, de quibus sive subeuntibus portum, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est. 909, 11. ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐν τῷ Βοσπόρῳ παρὰ τοῖς ἐλλιμενισταῖς. 917, 10. λάβε μοι τὴν ἀπογραφὴν ταυτηνί. hunc indicem bonorum, vel supellectilis domestici, et mundi muliebris, quem uxor mea ex hereditate paterna, et quæ soror ejus, quæ uxor Spudiæ est, item accepit. 1036, 24. ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι. indicare magistratui, esse, qui bona teneant habeantque pro suis, quæ sint reip. eorumque indicem exhibere, istoque titulo in reos agere in jure.

1246, 3. sæpius in illa oratione et hæc dictio et v. ἀπογράφειν isto sensu occurrit usurpatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. exhibui Strategis laterculum bonorum, quorum usura et possessione legitima Phænippus me arceret. 1043, pen. φάσιν καὶ ἀπογραφὴν εἶναι τοῦ ἀργυρίου πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς (scil. τοῦ ἐμπορίου). licere sic præter fas creditum, in foro curatorum mercatus Attici et φαίνειν, hoc est denunciare, indicare, et ἀπογράφειν in pittacio ea de re conscripto et curatoribus exhibito specificare, quantum sit illud æs, et quæ merces vetitæ (*contrebande Waren* [*contraband goods*]) eo emtæ. 941, 14. b) ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται. diluit, persolvit nomen contractum. 791, 24.

ἀποδεικνύειν] deputare, assignare, attribuere. item edicere; declarare. ἑαυτὸν ἀποδεικνύειν σύμμαχον. sese ferre, profiteri, offerre, ingerere socium. 191, 17. τοῖς ἀποδειχθεῖσιν ἐχθροῖς. professis et declaratis hostibus. 328, 20. ἐὰν τοῦτ' ἀποδείξητε τὸ πλῆθος. 182, 14. et 26. τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν. assignarunt, deputarunt. 707, pen. ὦ βασιλεὺς ἐχθρὸς ἀπεδέδεικτο. cui rex inimicus exstiterat, factus erat, sese gesserat, vel professus erat. 687, 11. referre in rationibus, e. c. gestæ tutelæ. δύο ἔτη τὰ πρῶτα ἐπιμεληθεὶς (scil. τοῦ ἐργαστηρίου) οὐδοτιοῦν ἀποδείκνυσιν. tametsi per primum biennium officinæ huic curator præfuit, nihil tamen quæstus ex ea redacti in rationibus retulit. 819, 16. ἀποδείξαντας ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἐκείνου. tota ejus substantia indicata et particulatim recensita. 1255, 10. τοῦ μὲν (φθόνου puta) νοσήματος ὄντος, τῶν δὲ (τῶν χαρίτων puta) τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων. cum Gratiæ diis sint consecratæ, h. e. cum lege et ritu sancitum sit, ut deorum beneficia gratiis habendis et agendis remuneremur. 1481, 12.

ἀπόδειξις] δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit personæ meæ, aut jure meo hoc mihi sumo, ut demonstrem. 245, 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραί. 326, 4. ἐν ᾗ γνώμης ἀπόδειξιν, declarationem, οὐ πονηρίας προτίθετε τοῖς λέγουσι. 772, 8. κρίνετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις. 1467, 14.

ἀποδέκτης] susceptor, qui contributiones tributarias a conferente quoque suscipit in fiscum inferendas. *Einnehmer. Acciseinnehmer, Steuereinnehmer* [*a collector, exciseman, taxgatherer*]. 750, 24. 762, 2.

ἀποδέχεσθαι] probare, admittere cum assensu, gaudio, congratulatione, amplecti, in eo acquiescere. construitur cum accusativo, interdum quoque cum genitivo, sed sic, ut accusativus tectus subaudiatur. ὡς γὰρ ὑμεῖς ἀποδέξησθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχητ' εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν. 318, 11. πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μὴ ἀποδέξησθε, citat Hermogenes p. 319. ex orat. de F. L.) ἀπεδέξασθε ὡς οἷόν τε μάλιστα. laudastis, grata et accepta habuistis, quanto potest maximo studio. 519, 8. εἰ γὰρ τούτου ταῦτ' ἀποδέξεσθε. 599, 10. μὴ οὖν ἀποδέχεσθε τούτου φενακίζοντος ὑμᾶς. 1292, 9. δικαίως ἂν οὐδοτιοῦν ἀποδέχοισθε τούτου, ὡς ὑγιές τι λέγοντος. 1181, pen. πῶς ἀποδέξασθαί τι προσήκει τούτων λεγόντων; 832, 15. ἀποδεχομένους ὑμᾶς ὁρῶσι τὰς τούτων προφάσεις. 1335, 10. παιδείαν ἀπεδέχου. 1490, 11. b) recuperare, recipere. ἣ νῦν οἴεταί με τυχόντα τῶν δικαίων παρ' ὑμῶν ἀποδέξεσθαι. quæ mater mea nunc sperat futurum, ut domi me recipiat, e judicio sic reversum, ut plenum jus meum a vobis adeptus sim. 842, 13.

ἀποδημεῖν] ἀπεδήμησεν ἐκεῖσε. profectus est illuc. 988, 14. δημοσίᾳ ἀποδημοῦντος ἐμοῦ, τριηραρχοῦντος ὑμῖν. me domo absente per functionem muneris publici, quippe qui trierarchus in classe vestra essem. 1102, 10. ἀποδημοῦντος τούτου παρὰ βασιλεῖ. illo in peregrino solo in castris regis Persarum agente. 1192, 21. ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημῶν ἐμπορίᾳ. non domi, sed peregre agens, negotiationis nescio cujus ergo. 1236, 23.

ἀποδιαιτᾶν] dicitur arbiter aliquem sententia sua absolvens, et opponitur τῷ καταδιαιτᾶν. construitur cum genitivo et dativo. πείθει αὐτὸν τὴν δίκην, ἣν καταδεδιῃτήκει, ἀποδεδιῃτημένην ἀποφέρειν. (nisi potius ibi ἀποφαίνειν leg. est.) declarare, sententiam, quæ in Midiam pronunciata esset, secundum eam fuisse pronuntiatam. 542, 7. 545, 26. ἀποδιαιτήσωμεν αὐτῷ τὴν δίαιταν. arbitrium secundum se daremus. 544, 24. ἀπεδιῄτησέ μου ὁ διαιτητὴς περὶ ὧν οὗτοι ἐδικάζοντό μοι. absolvit me arbiter ab iis criminibus, quorum hi me insimulabant. 1013, 14. ὁ διαιτητὴς οὐ κατεδιαίτα, ἀλλ' ἀπιὼν ᾤχετο ἀποδιαιτήσας τούτου τὴν δίαιταν ἑσπέρας ἤδη οὔσης. 1190, 8. τὰ ἀποδιαιτηθέντα μου λύσας. rescissis iis, quæ pro me pronunciata fuerant. 1021, 12.

ἀποδιδόναι] ei, cujus esset, et unde sumsisses, restituere. οὐδέν μοι ποιεῖ τῶν δικαίων, οὐδ' ἀποδίδωσι τὸ δάνειον. non reddit æs mutuum a me sibi creditum. 911, 10. b) tribuere, largiri simpliciter etiam id, quod minus debeas, ut accipiens id pro sorte sua sibi conveniente habeat, teneat. ἂν καὶ ὁπωσοῦν μετρίαν ἡ φύσις ὄψιν ἀποδῷ. 1383, 27. c) exhibere, attribuere, persolvere debitum, præstare id, quod et cui dandum, præstandum erat. μὴ τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν ἀποδιδόν-

τες. 206, 15. εὔνοιαν ἴσην ἀποδιδόναι. 226, 10. πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι. priusquam jusjurandum dixisset, quod dicendum sibi esset necessario. 234, 5. τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γράφῃ. 267, 6. τοὺς ὅρκους ἀποδοίη αὐτοῖς. deferret jurandi conditionem. 443, 15. τῶν κεκτημένων ἐξ ἀρχῆς τῇ γοῦν ἑορτῇ ἀπεδώκατε εἶναι. ut qui antea possedissent ea rursus tenerent per dies festos saltim, ipsis attribuistis, adjudicastis. 518, 17. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως ὑμῖν φυλάξας καὶ νῦν ἀποδεδωκὼς ὑμῖν. reservavi vobis et nunc vobis hujus juris exercendi, h. e. pœnæ exsequendæ, copiam feci, ut par erat, quippe quod jus vestrum esset atque vobis deberetur. 527, 9. παρὰ τοῦ (a quonam?) προσήκει μοι τὴν τιμωρίαν ἀποδοθῆναι, ὧν πέπονθα. injuriarum mihi oblatarum pœnas dependi. 539, 7. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδίδωσιν οὗτος, ἃς ἔλαβε παρ' ἐμοῦ. 909, 19. ἀποδιδόναι τὴν τιμήν. rei pretium persolvere. 1030, 23. ἡ τύχη πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμολογούμενα ἀπέδωκεν. effecit, ut, quæ repugnare viderentur, inter se amice conspirent, quo id, quod oportet, exsisteret. 1405, 20. d) assignare, deputare, delegare, mandare, adjudicare. εἰ τοῖς μὲν — ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. 27, 1. ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀποδεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι. 167, 6. et 8. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος. permisit, aut, jus debitum reddidit. 638, 6. εἰ μὴ ἐπείσθητε καὶ πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς. 1330, 21. In medio, vendere. οὐχ ὡς ἀποδωσομένων τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὡς φυλαξόντων τοῖς ἄλλοις. 344, 24. ἀποδίδοσθαι χρημάτων τἀληθῆ. 349, 24. ὑμῖν δ' ἃ καὶ δικαίως ἂν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο οὗτοι λογίζεσθε. 369, ult. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἀπεδίδοντο τὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν. 689, 1. εἰσαγγελίαν ἀποδίδοσθαι. mercede se pati corrumpi ad tacendum, et supprimendum denunciationem, quam quis alteri minatus esset. 784, 16. collato versu 13. οὐκ ἀποδόσθαι τὰ πατρῷα ὧν ἐκομίζοντο χρημάτων. 986, 20. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων. 1046, 11. ἀποδόσθαι τὸ πρᾶγμα ἀργύριον λαβόντα. 1323, 25. ἀποδόμενος τὰ δεινὰ ταῦτα μικροῦ λήμματος. 1332, 16. ἀποδόσθαι τὴν δεκάτην. redemtoribus, publicanis decimam (vectigal) pro certa pacta mercede vendere. *verpachten [to lease]*. 475, 5.

ἀποδιδράσκειν] μὴ — ἀπὸ τούτων ἀποδρᾶναι. refugere. 91, 3. ὑμεῖς δ' ἀποδράσεσθε τὰ πράγματα. 130, 5. οὐκ ἀπέδρα ταύτην τὴν στρατείαν. 567, pen. ἀποδιδράσκειν τὴν ἀλήθειαν. inquisitionem in veritatem rei devitare. 1024, 13. ἀποδιδράσκουσιν αὐτὸν οἰκέται τρεῖς. 1248, 4. ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτοὺς δῆσαι. 1478, 17.

ἀποδοκιμάζειν] τοῖς ἀποδεδοκιμασμένοις ἄρχειν λαχοῦσιν. 779, 4. qui, quamvis sorte ducti ad magistratum gerendum destinati fuissent, tamen scrutinii severitatem haud sustinentes, reprobati fuissent. τὴν ἀρχὴν, ἣν ἔλαχεν, ἀπεδοκιμάσατε. magistratui gerendo, ad quem sors eum delegaverat, inhabilem declarastis. 790, 18. ζηλοῦν μὲν τοὺς πλείστους φίλους καὶ βεβαιοτάτους ἔχοντας, ἀποδοκιμάζειν δὲ τοὺς [scil. ἔχοντας πλείστους καὶ βεβαιοτάτους] ἐραστάς. 1402, 20.

ἀπόδρασις στρατείας. 568, 8.

ἀποδύρεσθαι] τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα ἀποδυράμενος πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥᾴων γενήσομαι. 1118, pen. ἀποδυρόμενοι δι' ὧν μάλιστ' ἐλπίζουσιν ἐξαπατήσειν ὑμᾶς. 1255, 17. ἀποδυρομένης ἐκείνης τὰ συμβάντα. 1278, 16. ἀποδυράμενοι καὶ τὰ νόμιμα ποιήσαντες ἄπιτε. 1400, pen.

ἀπόθετος] τὴν ἀπόθετον τοῖς εὐεργέταις δωρεάν. solis reservatum, ut proprium et peculiare donum. 1376, pen.

ἀποθνήσκειν] οὐδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσεσθε. 99, 5. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν. 308, 4. καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάῤῥησε, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι; 314, pen.

ἀποθρασύνεσθαι τοῖς βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύακεν. fidentius audere, sumere, arrogare sibi vetita et negata. 1407, 14.

ἀποικοδομεῖν] ἀποικοδομουμένην τὴν χαράδραν. canalem oppositis munimentis vel aggeribus occlusum. 1273, 6. et 8. ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ. 1277, 12.

ἄποινα ὠνόμαζον οἱ παλαιοὶ τὰ χρήματα. 630, pen.

ἀποινᾶν τινά. ab aliquo, quem vinctum teneas, per vim extorquere pretium redemtionis. 629, 22. 630, 27. ubi exponitur per χρήματα πράττεσθαι.

ἀποκαθιστάνειν τὴν πάτριον πολιτείαν καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς τάφους. 256, 3.

ἀποκαίειν] οἱ ἰατροὶ ὅταν καρκῖνον — ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν. 798, 24.

ἀποκαλεῖν] per contemtum ludibrii et probri ergo appellitare. λογογράφους καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους. 417, ult. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν. 438, pen. οὓς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ. 582, 11.

ἀποκεῖσθαι] καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο. reservata erant, aut is sibi reservaverat. 294, 14. ὅτῳ ποτὲ τῶν ἁπάντων ἀπόκειται, οὐ πρόδηλον ὄν. cum parum constet, quis is sit, quem sors ea maneat, ut venia opus habeat. 633, 26. ἔνδον ἀποκείμενος σῖτος. sub claustris jacens asservatum, in hor-

cere. τί τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἀπολείπει; quam omittit extremam contumeliam? προσεούρουν, καὶ ἀσελγείας καὶ ὕβρεως οὐδοτιοῦν ἀπέλειπον. 1257, 19. c) creare, consciscere. πολλοὺς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα (pone se relinquens) λόγους. 1491. epistola VI. 5. In passivo ἀπολείπεσθαι a) vinci. οὐδενὸς ἀπολείπεσθε. a nemine vincimini sapientia, sagacitate, solertia, recta consilia inveniendi et eventus rerum futuros prospiciendi. 51, 24. b) non assequi, consequi sensu quocunque, ut oculis, ante mente. ἀπολειφθῆναι τῶν πραγμάτων. rerum veritatem haud valere perspicere. 813, pen. ἀπολείπεσθαι ἐδόκουν οἱ πόῤῥω καθήμενοι. videbantur procul sedentes judices non posse oculis consequi in tabula exarata. 1055, 19. ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι. 1083, 3. ἂν δ' ἀπολειφθῇ (sin autem hoc minus consequatur) καὶ μὴ δύνηται διδάξαι. 1421, 25. c) carere. τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν, carentibus, vacuis virtute et morum honestate atque liberalitate, προσποιουμένοις δέ. 270, 2. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ἀπολείπεσθαι. 312, 27. d) abesse. ἐπιστολὴ, ἣν οὗτος γέγραφεν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν. nobis insciis, in consilium non adhibitis, absentibus, procul a nobis, clam nos. 352, 12. νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπιόντων ἡμῶν ἀπελείφθη παρὰ Φιλίππῳ. quoties nos a Philippo discederemus, sive interdiu, sive noctu cum eo congressi essemus, Æschines cum eo solus remanebat totum illum reliquum diem noctemve. 396, 14. τοὺς ἀπολειπομένους (scil. τῶν νεῶν) ναύτας. 1231, 10. e) omittere. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. oportunitatem e manibus omittere, pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari. 918, 19.

ἀπόλειψις] desertio, ut uxoris a marito discedentis. 868, 1. item tabulæ publicæ a magistratu hac de re conscriptæ. ἡ ἀπόλειψις ἐγράφη. 868, 2. τὴν ἀπόλειψιν οὗτοι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπεγράφοντο. denuntiabant apud magistratum, mulierem illam a marito discessisse, eamque rem curabant in tabulis publicis consignari, et postulabant cautionem de dote mulieri a marito reddenda. 868, 17. ἀπόλειψις πλείστη γίγνεται. plurimi milites deserunt ordines suos. 1209, 26. ἀπόλειψις ἐμοὶ ἐγένετο πλείστη τῶν ἄλλων τριηράρχων. reliquorum omnium trierarchorum a nullo tam crebri discedebant nautæ, quam a me. 1211, 14. πόσην δέ μοι μετὰ ταῦτα γενέσθαι ἀπόλειψιν πάλιν. 1214, 2.

ἀποληρεῖν] nugari, blaterare. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρει τι καὶ διήμαρτε. 398, 20.

ἄπολις] ἄπολιν μή με ποιήσητε. 1320, 22.

ἀπολλύειν vel ἀπολλύναι] perdere, corrumpere, pessumdare. οἵδε τριακοσίαις τριήρεσιν, ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς, τοὺς προγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς. 186, 7. τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας τῶν συμμάχων ἀπώλεσε. 371, 10. οὐ μόνον εἰ μὴ χρήματα ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστήν. 459, 25. b) prodigere, disperdere, dilapidare. οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες. 107, 9. τὰ παρὰ τῶν συμμάχων (scil. χρήματα) κλέπτοντες καὶ ἀπολλύντες. gula et ventre mergentes. 613, 20. c) amittere, jacturam facere. ἀπολλύειν νομίζοντες, ὅ,τι ἂν εἰς τὸ κοινὸν δαπανῶσιν. 1046, 23. In passivo ἀπόλλυσθαι perire. κερδαίνειν τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν ἄλλος ἀπόλλυται. 118, 17. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασι. 174, 16. ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τοὺς τυραννουμένους ἀπολλυμένους. 212, 22. οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει. 262, 19. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ, ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 27.

Ἀπόλλων προστατήριος. 531, 8. ἀγυιεύς. 531, 9. ἀποτρόπαιος. 531, 26. τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει. 274, 27. ἦγον εἰς τοὺς φράτορας, εἰς Ἀπόλλωνος πατρῴου ἦγον, εἰς τἄλλα ἱερά. 1315, 16. Genetæ appellabantur, quibus Apollinis Patroi et Jovis Hercii sacra essent communia. 1319, 26.

ἀπολογεῖσθαι] ἀκούειν δικαίως ἀπολογουμένου. 227, 13. ἀπολογεῖσθαι τὸ ὁμολογούμενον. excusare, purgare id, quod in controversiam non venit, cujus insimulatus reus non fuit. 370, 21. τίς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἕλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ,τι ἀπολογήσεται. 407, 19. ἀναγκάζετε αὐτὸν ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι. 407, pen. ἀπολογήσασθαι οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ὧν κατεψεύδοντο. 1052, 25.

ἀπολογία] τῇ τάξει καὶ [id est κἂν] τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρῆσθαι. 226, 11. καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος κατασκευασθῆναι τῇ πόλει. 365, 25. ἀπολογία· δικαία καὶ ἁπλῆ hæc est, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς συμφέρει τῇ πόλει. 404, 22. περὶ ὧν ἐμοὶ δικάζεται, τὰς αὐτὰς ἀπολογίας εὑρήσετε. eadem argumenta, quibus criminationes ejus evertam. 979, 23. ἀπολογίαν ποιήσεται, ὅτι — sui purgandi causa hoc afferet. 1201, 25.

ἀπολογίζεσθαι] recensere, enumerare. ἀπελογίζετο τὰ κεφάλαια ἐκ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων. 347, 15. Etiam p. 734, 5. malunt ἀπολογίσασθαι pro ἀπολογήσ. Est hoc verbum, pro *agere, referre,* de legatis in decreto Cretensium apud Chishull Ant. Asiat. p. 109.

ἀπολύειν] absolvere, abluere, detergere.

μὴ τῇ παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ βοηθείᾳ τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν. 141, 22. τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τοὺς ἀπόρους τῶν Ἑλλήνων. 174, 13. ἀνταναπληροῦν πρὸς τοὺς εὐπορωτάτους ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους. 182, 23. τοὺς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι. 260, ult. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας. 262, 24. b) τὰ ἄπορα (scil. ὀφλήματα). nomina lenta, quæ redigere sit arduum. 1209, 7.

ἀποῤῥαθυμεῖν] præ segnitie et mollitie et levitate animi defugere aliquid. 108, 21.

ἀποῤῥεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων. 615, 9. 755, 14.

ἀποῤῥηθέν] v. supra sub ἀπειπεῖν.

ἀπόῤῥησις] interdictum, prohibitio. παρὰ τὴν ἀπόῤῥησιν. contra expressam obnuntiationem. 902, 25.

ἀπόῤῥητος] ἀπόῤῥητα sunt aut ea, quæ dici, verbis enunciari nefas, impium sit, infanda, aut arcana, secreta, quæ aut nemo sciat, aut pauci, et quæ propalari haud expediat. ἕνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀποῤῥήτων. tam eorum, quæ in vulgus exire nil impedit, quam quæ celanda sunt. 10, 10. τὸ θρυλλούμενον ἀπόῤῥητον. arcanum illud omnium ore jactatum. (v. scripta in indice historico, sub v. Charidemus, imperator Athen.) 19, 27. ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπόῤῥητα λέγωμεν ἀλλήλους. infanda, fœda dictu et auditu. 268, 22. πλύνοντας αὐτοὺς τὰ ἀπόῤῥητα. convicia mutuo ingerentes turpissima quæque. 1335, 5. τὰς ἀποῤῥήτους αὐτοῦ, ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ γονάς. 563, 1. τὰ ἀπόῤῥητα οἶδεν. 579, 3. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀποῤῥήτων. 776, 17. τὰ ἀπόῤῥητα τούτων ἐπιτιμήσεως ἄξια εὑρήκατε. 1467, 15. ἐλέγχει τὰ ἀπόῤῥητα τῆς πολιτείας. arcana status, latus nudum reip. aperit. 805, pen.

ἀποῤῥίπτειν] οὐκ ἀπεῤῥιμμένοι. abjecti, contemti. 242, 3. ὅταν ἡ πονηρία μὲν τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀποῤῥίπτηται. 792, 25.

ἀποσαλεύειν] ad ancoram stare. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους. 1213, 24.

ἀποσκεδαννύναι] ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν. 322, 9.

ἀποσπᾶν] τὰ θυρώματα ἀποσπάσας. 845, 18.

ἀποστάσιον] ἀποστασίου ὄφλειν, scil. δίκην, causa cadere deserti patroni. ἀποστασίου ὄφλουσαν ἀπέδοσθε. vendidistis. 790, 2. Liberti pristinis heris honorem debitum si minus exhibuissent, licebat actionem ἀποστασίου in eos instituere, et victi venibant; vincentes autem plenam adipiscebantur libertatem. 940, 15. in causis ἀποστασίου et ἀπροστασίου judicabat Polemarchus. ibid.

ἀπόστασις τῶν κτημάτων. cum quis ipse alteri de bonis suis cedit. 386, 12.

ἀποστατεῖν] ἆρ' οὐ πολὺ τῆς γνώμης τοῦ Σόλωνος ἀποστατεῖς. 488, 25.

ἀποστέλλειν] ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. expediero, in mare demisero. 1154, 17. et 19. ὅταν ἀποστέλλωνται ἐκ τοῦ ἐμπορίου. e portu solverint. 915, 11. γνώμην ἀποστέλλειν. remittere ad aliquem cum legatis ejus responsum ad ipsius interrogata. 81, 17. τοὺς ἀποστόλους ἅπαντας ἀπέστειλα. 252, 7. θεωρίας ἐς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύρεις ἀποστέλλειν. 256, 14.

ἀποστερεῖν] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστερεῖν τινας, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι. 142, 12. οὐδενὸς τῶν ἔργων τῶν τότε ἀπεστέρησαν ἑαυτούς. 172, 21. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν. 207, 9. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας. 227, 7. τῆς εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται. 297, 4. ἐάν τις ἑκὼν παρ' ἑκόντος λάβῃ τάλαντον, ἢ δύο, ἢ δέκα, καὶ ταῦτ' ἀποστερήσῃ. defraudet, reddere recuset. 528, 16. ἀποστερεῖ με τὸ δοθέν. defraudatum me it. 1185, 10.

ἀποστέρησις] ἐπ' ἀποστερήσει τῶν μὲν ὁσίων τῆς διπλασίας, τῶν δὲ ἱερῶν τῆς δεκαπλασίας. 735, 5.

ἀποστολεὺς] collegium magistratus Athenis appellabatur οἱ ἀποστολεῖς, quibus mandatum erat, ut classes navales dicto tempore et numero modoque, quo imperatum fuisset, instructæ e portu solverent. οὐδεὶς ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἐδέθη. 262, 18. προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τοὺς ἀποστολέας. 1146, ult.

ἀπόστολος] classis maritima. τὸν ἀπόστολον ἀφήκατε. classem emissam, aut emittendam dissolvistis, dimisistis. 30, 5. εἰς ἃ [Dionysia et Panathenæa] τοσαῦτα χρήματ' ἀναλίσκετε, ὅσα οὐδ' εἰς ἕνα τῶν ἀποστόλων. 50, 8. τοὺς ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑστερίζειν τῶν καιρῶν. 50, 10. τῶν ἀποστόλων γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμόν. 262, 15. διακωλύοντι τὸν ἀπόστολον. 1152, 1. τὸν ἀπόστολον διὰ τάχους ποιεῖσθαι. 1208, 7.

ἀποστράτηγον ἐποιήσατε. ab imperio militari eum revocastis. 669, 7.

ἀποστρέφειν] ὃν ὅπως ποτὲ οὐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀπεστράφητε. aversati sitis. 281, 1. ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν. detorquere. 406, 4. ἀποστρεφομένης τὼ χεῖρε. 1157, 3. οὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν, dehortatus est, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν γεγένηται. 1263, 25. εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποστρέψειαν [al. τρέψειαν] οἱ θεοί. 1491, 10.

ἀποστροφὴ] κατέπτηχε πάντα οὐκ ἔχοντα ἀποστροφήν. carentia perfugio, receptaculo. 42, 22. ἐνούσης οὐδεμιᾶς ἔτι ἀποστροφῆς. 702, 26.

ἀποσφάλλεσθαι] de gubernatore, qui luctuosa cespitatione lapsus, aut vento violento excussus de statione præceps in mare ruit. 801, 14.

ἀποσχοινίζειν] exterminare, excludere in-

terposito septo. *ἀπεσχοινισμένος πᾶσι τοῖς δικαίοις*. 778, 16.

ἀποσώζειν] *ἀπεσώθη ἐν τῷ λέμβῳ*. e mari in continentem servabatur in vivis. 910, 11.

ἀποτάττειν] deputare, ablegare aliquo, ut milites in præsidia excubandi gratia. *ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι*. 238, 8.

ἀποτέμνειν] *ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάδα*. 175, 25.

ἀποτίειν] *τῷ δὲ χρόνῳ ἦλθ' ἀποτισομένη*. 422, 12.

ἀποτιθέναι] *ῥᾳθυμίαν ἀποθέσθαι*. 101, 6. *ἀβελτερίαν*. 140, 9. *ἀποτιθέναι*. asservare. *in Verwahrung haben* oder *nehmen* [*to have* or *take care of*]. 1193, 10.

ἀποτιμᾶν] *ἐὰν δὲ πλειόνων ἡ οὐσία ἀποτετιμημένη* (*gerichtlich taxirt* [*judicially taxed*], seu potius, *verhypothecirt* [*mortgaged*]) *ᾖ χρημάτων*. 262, 4. *τὴν προῖκα, ἧς φησὶ τὸ χωρίον ἀποτετιμῆσθαι*. pro cujus valore et assecuratione curavit sibi villam oppignerari et in possessionem temporariam dari, ut æquivalens aliquod. *für die Mitgabe hat er sich lassen das Landguth zuschreiben, als ein Stück, das iener am Werthe gleich ist, damit er der Wiedererstattung der Mitgabe gewiss seyn, und sich an etwas halten könnte* [*for the dowry he has made them assign to him the estate, as an equivalent in value to the former, that he might be sure of the restitution of the dowry, and hold something as security*]. 865, 4.

ἀποτιμᾶν dicitur is, qui alicui rem pro pecunia parata æquivalentem tradit, et tantisper possidere jubet, donec de pecunia satisfactum sit. *ἀποτιμᾶσθαι* autem, qui talem hypothecam accipit. 871, 19. et 26. *τὸν νόμον, ὃς οὐκ ἐᾷ διαῤῥήδην εἰς ἃ τις ἀπετίμησεν εἶναι δίκας*. 1030, 4. et ult. *ἀποτιμῶμαι τὴν οἰκίαν πρὸς τὰς δέκα μνᾶς*. *ich lasse mir eine gerichtliche Hypothec auf das Haus geben, für die* 10 *Minas, die ich an ihm zu fodern hatte* [*I compel him to mortgage the house to me for the* 10 *Minas, which he owes me*]. 1029, 19.

ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα. jus esse pupillis in bona tutorum, eaque illis tacite oppignerata esse, quo securitatem de bonis suis habeant, et satisdationem pro tutela male gesta repetere possint. 866, 2. *ἀποτίμημα καθειστήκει τῷ παιδί*. *war ihm als baar Geld angeschlagen, und statt der Bezahlung verpfändet worden* [*had been rated to him as ready money, and pledged instead of payment*]. 1187, 20.

ἀποτίμησις] *εἰς ἀποτίμησιν λαβὼν χωρίον ἀμφισβητούμενον*. 878, ult.

ἀποτίνειν] *ἀπέτισα τὴν λειτουργίαν*. pecuniam dependi necessariam illi functioni vel illi muneri edendo. 841, 7. *ἀποτίνειν τοῖς πολεμίοις*. dependere hostibus pro redimenda vexa. 926, 18. *ἀποτίσουσιν οὐδὲν ἐκ τῶν ἰδίων*. 1024, ult. *ὅ,τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι*. solennis formula in æstimatione litis. quæ pœna corpore toleranda, aut quæ mulcta æraria luenda. 523, 2.

ἀποτόμως] præcise, prærupte, absolute, sine ulla exceptione, definitione, sine discrimine. *τῶν πραγμάτων οὔτε καλῶν, οὔτ' αἰσχρῶν, ἀποτόμως ὄντων*. 1402, 16.

ἀποτρέπειν] dehortari, absterrere, prohibere. 217, 22. pœnarum severitate. 526, 9. *ἀποτρέπειν παρὸν ἐξαμαρτάνειν μέλλοντας*. 606, 8. *οὐκ ἀποτρέψομαι* (scil. *τοῦ λέγειν*). haud dubitabo dicere; absterreri me non patiar, quominus dicam. 700, 11. *ἣν οὐκ ἔστιν ἀποτρέψαι τοῦ τἀληθὲς εἰπεῖν*. 1397, 2. *ἵνα δείξας ἃ τότε ἡμάρτετε, νῦν ἀποτρέψω ταὐτὰ παθεῖν*. 1431, 19. *κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἀποτρέψομαι λέγειν*. 1434, 12.

ἀποτρίβειν] *τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψώμεθα*. 12, 19.

ἀποτριβὴ τῶν σκευῶν. cum usus diuturnitate armamentorum aliquid detritum quassatumve fuerit. 1215, 22.

ἀποτρόπαιος] *Ἀπόλλωνι ἀποτροπαίῳ*. 531, 26.

ἀποτυγχάνειν] *μᾶλλον ἄχθεσθαι τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν*. 155, 20. *ἀποτυγχάνειν τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσιν ἀνθρώποις κοινόν ἐστιν*. 295, 3. *γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν*. 716, 3. *ἀπέτυχε τούτου*. 1053, 20. *ἂν μὴ τύχῃ ὧν ἐδεῖτο τοῦ πατρὸς οὐκ ὀργισθήσεσθαι ὥσπερ ἂν ἄλλος τις ἀποτυχών*. cupita et sperata haud consecutus. 1192, 8. *ἀπέτυχον οἱ Θηβαῖοι τῆς πείρας*. 1379, 14.

ἀποτυμπανίζειν] fustigatione necare. *τοὺς πεπρακότας αὐτοὺς ἐκείνῳ μισεῖν τε καὶ ἀποτυμπανίσαι*. 126, 17. *παραχρῆμα ὡς δεῦρο ἐπανῆλθον ἀποτετυμπανισμένους*. 383, 16.

ἀπουσία] *ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν*. desertionem nostram sociorum, quos in malis destituimus. 10, 5.

ἀποφαίνειν τινὰ ἐχθρόν. hostem declarare. 160, 27. *Φωκεῖς ἐκσπόνδους ἀπέφηναν*. 395, 26. *ὀμόσας ὀρθῶς καὶ δικαίως ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἀποφαίνειν*. 1042, 2. *ἀποφανῶ* pro simplici *φανῶ*, denuntiabo, reorum ad vos nomina deferam. 1455, 27. *πλέον ἢ δέκα καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνεν ἀπὸ τῶν πολεμίων*. in ærarium intulit, aut a rationalibus in tabularium ærarii inscribi curavit. 480, 11. 481, 10. *ἕνδεκα μνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέφηνε*. in indice acceptorum retulit. *er hat mir sie in Rechnung gebracht, als etwas, das er für mich eingestrichen, und mir zu berechnen hätte, angesetzt* [*he has placed them to my account, as something received for me, and for which he had to*

give me credit]. 819, 13. λῆμμα οὐδὲν ἐμοὶ γεγενημένον ἀποφαίνουσι. quæstum nullum in rationibus gestæ tutelæ commemorant, aut etiam repræsentant, et oculis subjiciunt. 821, 6. cum quo convenit ut æquipollens ἀποδεικνύειν. contrarium est ἀφανίζειν. οὐδὲ γὰρ τοῦτον ἀποφαίνουσιν. ne hoc quidem (ferrum puta, aut ebur) exhibent. 823, 3. ἀποφαίνειν τὰς διαθήκας. proferre, in medio proponere. καταλειφθῆναι μὲν ὁμολογοῦσιν, αὐτὰς δὲ οὐκ ἀποφαίνουσιν. 826, 13. χρέος οὐδὲν ὠφείλετο ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ· νῦν ἀποφαίνει πολλά. multa commemorat nomina contracti æris alieni, in laterculo suarum facultatum. 1041, 20. πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰσιόντας τοῦτον ἀπέφαινον τὸν πρῶτον πατάξαντα. hunc aiebam primum mihi verbera inflixisse. 1265, 25. In medio, animi sui sententiam declarare, pronuntiare. προθεῖναι (copiam facere) περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι. 169, 12. ὁ σύμβουλος πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται. 291, 18. ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου. tanquam locum vel sententiam communem in medium projiciens, ad neminem singulariter pertinentem, sed quam cuique liceret sibi dictam existimare, qui se ictum sentiret. 390, 7. ἀποφανεῖσθαι ἔφη τὴν δίαιταν εἰς ὤν. se, tametsi solus esset, pro arbitrio sententiam esse dicturum. 898, 22. et 24. ἀπεφήνατο κατ' αὐτοῦ ἐρήμην τὴν δίαιταν. 899, 9. ἤδη τῆς διαίτης ἀποφαινομένης, νυκτός, sententia jam pronuntiata. 1265, 20.

ἀπόφανσις] οὐ μόνον ἀμφισβητηθεὶς, ἀλλὰ καὶ ἀπορρηθὲν αὐτῷ, τὴν ἀπόφανσιν ἐποιεῖτο. pronuntiabat sententiam pro arbitrio. 899, 14. ἀπόφανσιν δοῦναί μοι τῆς αὐτοῦ οὐσίας. enumerationem, indicem substantiæ suæ. 1039, 2. et 6. εἰς τὸ στρατήγιον ἔδωκα τὴν ἀπόφανσιν (scil. τῆς ἐμῆς οὐσίας). 1043, 12. ἀπόφανσις ἦν τῆς δίκης. dies erat peremtoria, qua sententia decretoria pronuntiaretur. 1153, 4.

ἀποφέρειν] reum aliquem agere, nomen ejus deferre ad prætorem, diem ei dicere. ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφήν. 243, 11. ἀπηνέχθη. exhibebatur ejus nomen judici, ut ærario debentis. 542, 14. 622, 23. 817, 13. γραφὴν κακώσεως κατ' αὐτοῦ ἀποφέρει πρὸς τὸν ἄρχοντα. 1332, 12. magistratui exhibere gestæ a se tutelæ, aut imperii magistratusve rationem literis consignatam. 824, 6. 1187, 25. literas ab aliquo sibi commissas ei, cui inscriptæ sunt, reddere. *einen Brief bestellen, abgeben* [*to deliver, present, a letter*]. 909, 14. restituere mutuo sumtum ei, cujus est, referre illuc, unde sumsisses, vel abstulisses. παῖδα διάκονον ὑβρίαν ἀποφέροντα χαλκῆν ἀλλοτρίαν ᾐτημένην. 1155, 6. τὰ μὲν στρώματα καὶ τὰ ἱμάτια πάλιν ἀπήνεγκεν ὁ Αἰσχρίων, τὰς δὲ φιάλας τὰς δύο οὐκ ἀπήνεγκεν. 1191, 15. in ratione, vel tabulis edere, commemorare, *in Rechnung angeben* [*to state in account*]. ἀπενεγκεῖν ἐν τῷ λόγῳ χιλίας δραχμάς. 1189, 8. ἀποφέρειν ναύτας, est, aut indicem modo nautarum exhibere, aut ipsa corpora sistere, repræsentare. 1208, 6. nominare. ἀποφέρειν τὸν διαιτητὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα. apud prætorem edere nomen arbitri, cui causam disceptandam commisisses. 1244, 14.

ἀποφεύγειν] effugere discrimen condemnationis, aut mortis, sive a morbo, sive a judicum sententia. absolvi. ψηφίσματα τὰ τότε μὲν ἀποπεφευγότα. 302, 17. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον, ἐπειδὰν δὲ τελευτήσειεν αὐτῶν τις — 308, 1. ὡς ᾔσθετο τὴν νόσον οὐκ ἀποφευξούμενος. 840, 8. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας (id est κατὰ τὰς δίκας, aut ἐν ταῖς δίκαις) ἃς ἐνεκάλουν ἐμοὶ, vel ἀπελύθην ἐν ταῖς δίκαις ταῖς παρ' αὐτῶν ἐμοὶ ἐγκεκλημέναις. 1014, 8. eadem ratio constructionis est in illo altero loco: ἃς ἐγὼ δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρόντα. 1021, 2. οὐ γὰρ, ἂν ἕτερον δείξῃ δεινότερα εἰργασμένον, ἀποφεύγειν αὐτῷ προσήκει. 1117, 18. εἴ τι γε γραφὲν (in jus vocatum) ἀπέφυγε. 652, 22.

ἀποφθίσθαι, vel ἀποφθίνεσθαι] οἱ ἀποφθίμενοι. vita defuncti. 1072, 26.

ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ προοικοδομεῖν εἰώθαμεν. 1276, 10.

ἀποφυγγάνειν] absolvi in judicio. 644, 25.

ἀποχειροτονεῖν] latis suffragiis aliquem ab honore, vel imperio removere. ἀπεχειροτονήσατε τὸν στρατηγόν. 676, 10. et 19. ἀπεχειροτονήσατε καὶ ταύτας πάλιν τὰς συνθήκας. repudiastis, reprobastis. 678, 1. ἐὰν δέ τινες τῶν νόμων τῶν κειμένων ἀποχειροτονηθῶσι. abrogentur. 706, 17. οὐ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν ἐποίησεν (scil. ἀποχειροτονηθῆναι). 1330, 17. εἰ ὁ δῆμος, ἀκούσας τὰ πεπραγμένα, ἀπεχειροτόνησε Μειδίου. si plebs Midiam absolvisset. 583, 7. ἀπεχειροτονήσατε (negastis voce publica suffragii vestri) τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι. pronuntiavistis vos illas merces, ut ab hostibus, rite et jure captas esse. *ihr habt das Schiff für gute Prise erkläret* [*ye have declared the vessel a lawful prize*]. 703, 24. ἀπεχειροτονήθη ὑφ' ὑμῶν στρατηγός. auctoritate vestra ab imperio militari revocabatur. 1187, 3. 1210, 7.

ἀποχρῆναι] satis esse. καὶ οὐκέτι ταῦτ' ἀπόχρη. 688, 14.

ἀποχρῆσθαι] abuti. τοῖς δ' ὀνόμασιν αὐτῶν

σθαι τῇ χειρί. 572, 20. λέγει τῆς γῆς οὐχ ἁπτόμενος. 646, 10. οὐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου. 1078, 21.
ἀπωθεῖν δεῖ τὸν πόλεμον ἐκεῖσε. illuc amoliri, detrudere. 17, 8. a comitatu suo familiaque abigere. 23, 8. τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθαι. 408, 22.
ἀπωτάτω] quam remotissime. 675, pen.
ἀπωτέρω γένει ὄντες. remotiores consanguinitatis gradu. 1066, 26.
ἀρὰ] diræ, quibus in concione Athenis a præcone inimici populi Ath. et in his ii devovebantur, qui P. A. vanis promissionibus decepissent. 363, 12. ταῖς ἀραῖς ἔνοχος. 404, 4. ὑμεῖς τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν [id est τὴν παρὰ τῆς ἐπιορκίας ἀρὰν] οἴκαδε ἀπενέγκησθε. 409, 21. ἀραί εἰσιν, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γένηται. diræ sunt in eos dicendæ publice, qui summam rerum invadere conantur, quæ diræ obstant, quominus præter populum alius quisquam sibi summam rerum potestatem arroget. 489, 23. solebant diræ testamentis subscribi, si quis ibi scripta et mandata violaret. ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραῖς γραφείσαις ὑπὸ τοῦ πατρός. 960, 13. ἀρὰς δεινὰς καὶ χαλεπὰς ἐπαρᾶσθαι. 1268, 24.
ἀργαλέος] παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον. 423, 5.
ἀργεῖν] οὐκ ἔνι αὐτὸν ἀργοῦντα, οὐδὲ τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν. μή τι γε δὴ τοῖς θεοῖς. 24, 21. ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν. 38, 19. ἀργῆσαί φησι τὸ ἐργαστήριον. cessasse ab opere faciundo. 819, 16.
ἀργία] ἐστὶ περὶ τῆς ἀργίας νόμος. 1308, 19. contra desides, negotiationem, opificium, quæstum honestum nullum exercentes. διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ τὰ ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστι. 1412, 21.
ἀργὸς] τά τ' ἔνεργα αὐτῶν [facultatum puta] καὶ τὰ ἀργά. et quæ fœnus referebant, et quæ nullum, sed inertia atque mortua jacebant. 815, 15.
ἀργυρεῖον, scil. ἔργον, et ἀργυρεῖα, scil. ἔργα, officinæ metallicæ, metalli fodinæ. ἔργων ἀργυρείων οὐκ ἐπιθυμεῖν. 100, 27. ξύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργυρεῖα. 568, 17.
ἀργυρέος, vel ἀργυροῦς] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπιεν αὐτοῖς. 384, 13.
ἀργύριον] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα, ὥσπερ εἰς τρυτάνην, ἀργύριον προσενέγκῃς, οἴχεται φέρον καὶ καθείλκυσε τὸν λογισμὸν ἐφ' ἑαυτό. 60, 7. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. æs a se collectum ad redimendum caput et jus in foro standi. 329, 13. οἱ δ' ὁτιοῦν ἂν ἀργυρίου ποιήσαντες. qui pro pecunia nihil non audeant patrare. 366, 18. subaudi ἀντὶ, vel χάριν. item: πονηρός ἐστιν ἀργυρίου (subaudi ἀντὶ, vel ἐπὶ μισθῷ) συνεχῶς. 377, 23. προσλαβὼν γ' ἂν ἀργύριον πάνυ πολύ. 395, 8. ἀργύρια (in plurali) αἰτῶν. minutas summulas pecuniæ, aut quia ad multos respicit, a quorum unoquoque ille sycophanta æra exprimebat. 782, 24. ἀργυρίου δίκας ἐμοὶ εἴληχε δύο ἢ τρεῖς. causas argentarias vel pecuniarias adversus me instituit agere, h. e. quibus ageretur de pecuniis a me aufferendis et extorquendis. 1002, 6. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης [id est τὸ ἐν τῇ καταδίκῃ ἐμοὶ ἐπιβεβλημένον] ἐκομίσατο. æs a me aufferebat id, quo a judicibus mulctatus fueram. 1162, 18. περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου. 166, 1. et tota illa *de repartitione* oratione designatur illud æs, quod omnes inter cives æqualiter distribuebatur, pauperesque atque locupletes, e reditibus reip. quæsitum, id quod fuisse δυοῖν ὀβολοῖν patet e p. 169, 1.
ἀργυρῖτις] gleba argento fœta. *Silberertz* [*silver-ore*]. 974, 28, et ult.
ἀργυρόπους δίφρος. 741, 6.
ἀργυρώνητος] ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν. 212, 20.
ἀργῶς ἔχετε ὥστε κωλύειν. 66, 16. οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς ταῦτα λογιζόμενοι. segniter, ut homines faciunt commodorum suorum incurii. 100, 11. et 135, 10. πάντων ἀργότατα διακεῖσθαι. 144, 10.
ἄρδην ὄλεθρος. 385, 2. ἄρδην ὅλον ἀφανίζουσιν. 821, 25. 824, 4.
Ἄρειος πάγος] Areopagi laudes et brevis enarratio fortunarum ejus. 641, 17. sqq. cædes deliberatas judicabat. 505, 10. incendia voluntaria et mortes pharmacis comparatas. 627, 22. quomodo causæ capitales coram hoc tribunali fuerint actæ. 642, 13. leges, secundum quas in Areopago judicabatur, Dracone et Solone erant antiquiores, et ab heroibus diisque latæ. 643, 9. ubi etiam de antiquitate, sanctimonia et majestate hujus judicii prædicatur. judicabat de vulneribus opera data inflictis. 1018, 12. 1265, pen. in porticu regia dicta sedens, sedebat intra funem circumductum. 776, 20. ex hoc judicio cum infamia expulsus, quod hortatus aliquem fuisset, ut alterum fortiter verberaret. 1264, 22. Areopagitæ judicabant de sacris, de rege reginaque sacrorum, sed mulctare pro arbitrio ipsis haud licebat. 1372, 8.
ἀρέσκειν οὐκ ἠπίστατο τοῖς τοῦ Φράστορος τρόποις. *sie konnte sich in seine Lebensart nicht finden, die stund ihr nicht an* [*she could not accommodate herself to his manner of living, she did not like it*]. 1362, 11. ἀρέσκειν τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις ἕν τι τῶν ἀδυνάτων. 1406, ult. οὐδέποτε ἔγνων ἕνεκα τοῦ παραχρῆμα ἀρέσαι λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς, ὅ,τι ἂν μὴ καὶ μετὰ ταῦτα συνοίσειν ἡγοῦμαι. 1438, 6. πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβουλεύοντα καὶ τὰ

ἀῤῥώστημα] ἐὰν δ' ἀῤῥώστημά τι συμβῇ. 24, 5. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται. 808, 14.

ἀῤῥωστία] ᾗ γὰρ ἂν ἡμέρᾳ τῆς λίαν ἀῤῥωστίας ἀπαλλαγῆτε. 1459, 26.

ἀρτᾶν] τὴν παῤῥησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην. 1397, 1. ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ τοῦ ταῦθ' οὕτως ἔχειν ἐκεῖθεν ἤρτηται. 1449, 18.

ἄρτιος] εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει. 422, pen. ἐστὶ δ' ὑπ' αὐτῆς [scil. τῆς εὐνομίας] πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά. 423, 6.

ἄρτος] ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολούς. 918, 10.

ἀρχαῖος] vetustus. μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεστώσας. 208, 21. τῶν ἐξ ἀρχαιοτάτου καὶ πλείστου ὑμῖν ὑπαρχουσῶν. 220, 13. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις. 1371, 4. b) obsoletus, dudum oblivione obliteratus. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά. 597, 18. c) sors, vulgo *das Capital* [*the Capital*], cui fœnus, usuræ, *die Zinsen* [*the Interest*], opponuntur. tam τὸ ἀρχαῖον, quam τὰ ἀρχαῖα, hoc significatu usurpantur. ὕστερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέστησαν. sorte decedunt, seu creditoribus permittunt caput fortunarum suarum, super quo pecunias mutuo sumserant. *sie machen banquerout* [*they become bankrupts*]. 13, 21. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. 819, 2. τὰ ἀρχαῖα μόλις ἀποδεδωκώς. 914, 28. οὐ μόνον τἀρχαῖα καὶ τοὺς τόκους ἀπεδίδου. *Capital und Zinsen* [*Capital and Interest*]. 914, ult. οἴεται δεῖν καὶ τἀρχαῖα ἀποστερῆσαι. *er meint, er müsse meinen Vater, nicht nur um die Zinsen, sondern selbst auch um das Capital bringen* [*he thinks it necessary to deprive my father not only of the Interest, but of the Capital too*]. 1200, 19. ἀποδοῦναι οὔτε τὸν τόκον, οὔτε τὸ ἀρχαῖον. 1253, 9. 1292, 8.

Ἀρχαιρεσίαι] comitia legendorum magistratuum. 677, 16. et alibi.

ἀρχαίως] οὕτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς. 123, 20.

ἄρχειν] imperare, dominari, principatum gerere in bello rebusque gerendis. πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη τῶν Ἑλλήνων ἦρξαν Athenienses ἑκόντων. 35, 5. 174, 3. ἄρχειν γὰρ εἰώθατε. 104, 20. μήτε ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μηδενὸς, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ. 132, 13. πόλιν, ἣν ὑπείληφεν ὃς ἂν τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν ἀεὶ βούλεται, μόνην ἂν ἐναντιωθῆναι. 144, 17. οὐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν ᾑρημένοις εὖνοι γένοιντ' ἄν. 195, pen. b) magistratum, honorem gerere. οὐδὲ δύο ἀρχὰς ἄρξαι τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ. 747, 6. c) ordiri, incipere, initium facere, exemplum præire. ἄρχειν μηδενὸς μήτε λόγου, μήτε ἔργου ἀδίκου. 189, 24. (τῶν πολιτευομένων — διαφθαρέντων, ἀπὸ σοῦ πρώτου ἀρξαμένων, citat Marcell. ad Hermog. p. 175.) ῥᾳδίως οὕτως ἄρχει τοῦ κακῶς λέγειν. 269, 15. ἀρκτέον τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκάζειν ἀπὸ σοῦ πρώτου. 595, 11. κυρίους εἶναι τοὺς νόμους ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἕκαστος ἐτέθη, πλὴν εἴ τῳ προσγέγραπται χρόνος, ὅντινα (id est καθ' ὃν, vel ἐν ᾧ, vel ἀφ' οὗ) δεῖ ἄρχειν. unde oportet illam legem sui valoris exordium capessere. 713, 25. ἀλλ' ὁρῶ ἅπαντας ἀνθρώπους, ἀφ' ὑμῶν ἀρξαμένους. et vos omnium primos, exempli auctores. 116, 15. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 19. quæ ab oratore postulantur, sunt hæc: ἰδεῖν τὰ πράγματα ἀρχόμενα, καὶ προαισθέσθαι καὶ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις. 308, 26. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν. 932, 7. παντὸς ἀρχομένους σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἄρχεσθαι προσήκειν. 1462, pen. ἄν τις τύπτῃ τινὰ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων. 635, 27. d) ἄρχων] οὐδ' ἄν τις τῶν ἐννέα ἀρχόντων τυγχάνῃ ὤν. 264, 1. e) ἀρχόμενοι, qui sub imperio, in potestate alicujus sunt. μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους. 154, 24.

ἀρχεῖον] tribunal, dicasterium, forum. τὰ παρ' οὐδέσιν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι — ἢ τὰ παρ' ἡμῖν. 145, 15.

ἀρχὴ] principium. τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι. 21, 7. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι. 29, 4. ταύτην ἁπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν. 208, 15. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον. 288, 10. ἀρχὴν [præfationem orationis] ἤρξατο, ἣν οἴομαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷσπερ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν. 345, 8. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ φενακισμοῦ. primi auctores fuisse ferebantur imposturæ, ejusque culpa ipsis, ut principibus, imputabatur. 371, 15. ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν. ita rem ordine enarrare, ut res a principio inde repetatur. (idem quod in continente dicit ἄνωθεν ἄρχεσθαι.) 539, 19. ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα, pro ἡ τῆς ἔχθρας ἀρχή. prima simultatum semina vel exordia. 1257, 7. b) imperium, potestas, majestas, tyrannis. ἀρχὴν εὑρίσκειν. de magna et ex insperato oblata potentia. 69, 1. 577, 22. interdum seu temporis spatium significat, quo tribus quæque prytaneatu fungitur, seu Archontem, Archontesve, aut Prytanes: et universe honorem, magistratumve cum imperio conjunctum. ἀρχὴν κληροῦν, οἷον βουλῆς, ἢ θεσμοθέτου. 997, 15. ἡ ἀρχὴ (prytanes tribus insequentis) παραλαβοῦσα παρὰ τῆς προτέρας ἀρχῆς. a prytanibus superioris tribus magistratu jam defunctæ.

νέστερα τοῦ νόμου γεγενημένα. 599, 19. ἀσθενέστερος ἦν τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης πόνον ἐνεγκεῖν. 637, 17. εἰς ὠφέλειαν ἀσθενές. quod parum prodest. 1471, 4.

ἄσιτος] ἀσίτους, impastos, jejunos, vacuos, καὶ ἀγρύπνους. 1213, 24. ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν. 1223, 9.

ἀσκεῖν] ἐχθρὸν τοσοῦτον ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἠσκήκαμεν. adversus nos ipsi armavimus, instruximus, aluimus, artibus veluti palæstricis et campestribus erudivimus. 36, 12. εἰς ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἐκεῖνος ἤσκηται. 124, 16. ἀσκοῦντες τὸν ἔνδον τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους. 799, 13.

ἄσκησις] exercitatio palæstrica. 1408, 4.

ᾆσμα] ᾀσμάτων αἰσχρῶν ποιηταί. 23, 21.

ἄσμενος δέδεκται ταῦτα. libenter in se suscepit. 885, 13. τὸ μὲν πρῶτον, ὡς κατέπλευσα, ἄσμενον φάσκοντα ἑωρακέναι με. 970, 25. ἄσμενον ἀφήσειν με τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν. 1161, 26. ἄσμενος ἤκουσε. 1161, ult.

ἀσμένως ἀκούειν. 237, 15. μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως ἐδόθη τῇ πόλει. 295, 21.

ἄσπειστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος. immitis, implacabilis, cum quo negatum est amicitias contrahere. 786, 10.

ἀσπιδοπηγεῖον, vel ἀσπιδοπήγιον] officina fabricandis scutis. 945, 15. et alibi.

ἄσπονδος πόλεμος. implacabile bellum, in quo locus induciis nullus est. 314, 16.

ἄσπορος] οὔτε γὰρ σῖτος ἐνῆν ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσπόρῳ διὰ τὸν πόλεμον γεγονυίᾳ. 379, 4.

ἀστάθμητος] ὁ μὲν δῆμος ἐστὶν ὄχλος, ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν πάντων. incertissimum, de cujus voluntate atque studiis omnium minime certa capi possit conjectura. 383, 5.

ἀστεῖος] ἂν ἓν ἢ δύο ἀστεῖα εἴπωσι. 689, 6. τὰ τῶν λόγων ἀστεῖα τοῦ τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι κεκώλυκεν αὐτούς. 1441, 22. πολλὰ ἀστεῖα ἂν εἴπωσι. 1461, ult.

ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς Ὀλυμπίας ἀπῄει. 331, 3.

ἀστὸς] εἰ καὶ κατὰ θάτερα ἀστὸς ἦν. 1307, 24. ἀστὴν ταύτην καὶ πολῖτιν οὖσαν μαρτυρεῖ. 1312, 9. ergone ἀστὸς et πολίτης inter se differunt. Videntur ἀστοὶ esse Athenis nati et educati, et domicilia habentes: πολῖται autem poterant esse, qui Athenas nunquam vidissent, neque pedem illuc intulissent. εἰσήγαγεν ἐμὲ ἀστὸν ἐξ ἀστῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ γεγενημένον εἰδώς. 1315, 20.

ἀστράβη] mulus clitellarius, ut Mœris Atticista interpretatur. ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενος. 558, 16.

ἀστρατεία] cum quis a castris abest, expeditioni militari jussus cum reliquis civibus interesse omisit. ἀστρατείας ἑάλω. 533, 10. ἀστρατείας δίκην φεύγειν. 999, 6. ἀστρατείας γραφείς. 1353, 25.

ἄστρον] ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γένηται. 792, 21.

ἄστυ] εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ δέχεσθαι τὴν στρατιάν. in domos suas cujusque privatas et intra mœnia oppidi sui copias nostras reciperent. 300, 1. οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ Πειραιῶς, οὐδὲ τοῦ ἄστεος. 326, 1. τὰ Ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν. 379, pen.

ἀστυγείτων. 632, 26. 1331, 23.

ἀστυκὸς] urbanus, qui moribus, studiis urbis, vita et commoratione in urbe delectatur, eamque rusticationi præfert. δυσχεραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις, καὶ μᾶλλον ἀστυκοῦ. 1274, 24.

ἀστυνομεῖν] honore ædilis, aut curatoris viarum, vel vicomagistri, fungi. 1461, 11.

ἀστυνόμος] differebat ab ἀγορανόμῳ eratque de magistratibus inferioribus. 735, 10.

ἀσυγγνώμων] immanis, qui ignoscere recusat. οὐδεὶς τῶν ἀσυγγνωμόνων δίκαιός ἐστι συγγνώμης τυχεῖν. 547, 8.

ἀσύμφορος] δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 20. ἀσύμφορον ἡγοῦμαι τῇ πόλει τὸν λόγον λέγεσθαι. 491, 6. οὕτω σφόδρα ἐναντίον ὂν τὸ ψήφισμα τοῖς νόμοις, μᾶλλον ἀσύμφορόν ἐστιν, ἢ παράνομον 654, 9. 729, 2. 804, 22. ἐξ ἀρχῆς μηδὲν ἀσύμφορον πράττειν, 1456, 1.

ἀσύνθετος] qui non patitur se ad pacta conventa, seu ineunda, seu servanda, adduci. ἀσυνθετώτατον. 383, 6.

ἀσύντακτος] cui partes suæ demandatæ non sunt, qui certam in classem non est relatus, neque jussus certa pensa præstare et conferre in publicum corpore fortunisque suis. 170, 19.

ἀσφάλεια] οὐ μὴν οἴομαί γε δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦντα ὑποστείλασθαι. 14, 4. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα, ἀθάνατο δὲ ἕνεκεν ἀσφαλείας. qui nunquam sit moriturus, si nihil aliud mortem inferat, quam vis externa et cædes violenta, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores propter gratiam, qua florent. 142, 26. θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχει. 143, 21. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δ' ἀσφαλείας. 154, 26. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ᾑρημένης. 295, 16. οὐδὲ προνοίας χώραν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι. 301, ult. προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτήν. 319, 19. λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν. 1472, 14.

ἀσφαλὴς] τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν παράσχητε ἀσφαλῆ. 31, 19. ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος. 150, 8. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον. 150, 21. ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν

ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, ult. οὐ πάνυ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι. 395, 5. ἀσφαλὴς et βέβαιος copulantur. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς (pacis puta) καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν. 372, 2. ἀσφαλῆ καὶ βέβαια ἡμῖν ἦν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τυθέντα ἱερά. 1460, 16. οὐκ ἀσφαλές μοι νομίζω σὺν τοῖς τοιούτοις ζῆν ἐν ταὐτῷ. 1025, 7.

ἀσφαλῶς] ἀσφαλέστατα τοῖς καιροῖς χρῆσθαι. 220, 6. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν. 143, 1. διὰ τῶν ἑτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς σχήσειν. 241, 5, οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς, ἂν οὗτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἀσφαλῶς ἐστὶ πολιτεύεσθαι. 399, 6.

ἀσχάλλειν ἐπὶ τῷ διδόναι δίκην. ægre ferre quod ad pœnas dandum adigaris. 555, 26.

ἀσχημονεῖν] ἄλλα ἀσχημονείη, ἃ δούλων, οὐκ ἐλευθέρων ἐστὶν ἔργα. 609, 17. κἂν ἀσχημονήσῃ τὰ δεινότατα. 1396, 26.

ἀσχολία] κατασκευάζειν ἐκεῖ τινὰ ἀσχολίαν ἑαυτῷ. 94, 16. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν τὴν αὐτοῦ παροῦσαν. 1033, 11. ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι. negotium, occupatio creata a necessitate rerum suarum satagendi. 1081, 25.

ἄσχολος]. Θηβαίων ἀσχόλων ὄντων. 36, 4.

ἀσχόλως εἶχε περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὤν. 900, 19.

ἄσωτος] ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων. 1124, 24. est is, qui nescit σώζειν pacta tueri, conservare parsimonia et sobria administratione, sed prodigit.

ἀσώτως καὶ πολυτελῶς ζῆν. 1025, 19.

ἀτακτεῖν] cum exeundum in castra esset, domi manere, militiæ suæ munia defugere, pati se in acie et castris desiderari. 31, 16.

ἄτακτος] ἄτακτον καὶ ἀνώμαλόν ἐστιν ἡ φύσις. 774, 8.

ἀτάκτως λαμβάνειν. 38, 11.

ἀταξία] τὴν ἀταξίαν ἀνελών. 38, 14.

ἀτέλεια] οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον. 173, 7. quarum rerum nulla esset Athenis immunitas, eæ p. 464, ult. sqq. enumerantur: τῶν τριηραρχιῶν οὐδείς ἐστιν ἀτελὴς, οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. etc. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου. 691, 3. ἀτελείας ἄγειν τῶν νομιζομένων ἐν τῇ νηῒ λειτουργιῶν. 1217, 23. ἐξ ἀτελείας ἔξων καλὴν ἑταίραν. *eine schöne Gesellschafterinn, die ihm nichts kostete [a handsome mistress, who cost him nothing]*. 1358, 11. οὔσης αὐτῷ ἀτελείας ἐκ τῶν νόμων. 1353, 23. quo e loco colligi posse videtur, functionem aliquam publicam jus ἀστρατείας dedisse, ut illis muniis fungentes a militia legitime abessent.

ἀτέλεστος] χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι. 1461, 15.

ἀτελὴς] liber a necessitate pecunias contribuendi, aut molestas functiones obeundi. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους. 260, 10. ἀτελὴς τῶν ἄλλων λειτουργιῶν. 565, 4. ἀτελῆ στρατείας ἑαυτὸν ποιῆσαι οὐ δυνάμενος. 568, 10. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσοδον. *reiner Profit [clear profit]*, lucrum, quod superest deductis omnibus in rem factis sumtibus. 816, 8. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν. *zollfrey [duty-free]*, cujus nullum vectigal solvitur. 917, 26. ὅσα οἱ νόμοι ἀτελῆ πεποιήκασιν. a contributionibus exemerunt. 1044, 17. ἐὰν δὲ μὴ προσκαλέσηται, ἀτελὴς ἔσται ἡ ἐπιδικασία τοῦ κλήρου. adjudicatio erit irrita, cassa. 1055, 1.

ἄτη] τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν τοῖς ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας. 419, 3. et 13. αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα. 423, 2.

ἀτιμάζειν] contemtui habere. 1016, 20. et 25. 1017, 11.

ἀτίμητος δίκη, actio est ea, cujus pœnam, vel mulctam, causa cadenti non arbiter, aut judex pro sensu suo irrogat, aut æstimat, sed lex jam dudum definivit atque præscripsit, quid reus condemnatus luere in ære pative corpore debeat. ἵνα μὴ ἀτίμητον δέκα μνῶν δίκην ἀγωνίσηται. 543, 17. ἀτίμητον ὄφλειν αὐτῷ τὴν δίκην. 978, 10. ἀτιμήτους φεύγειν δίκας. 1276, 19. causarum hoc genus erat durius atque acerbius, utpote in quo æquitati et indulgentiæ judicum locus nullus esset, sed severitas legum modum mulctarum definientium dominaretur.

ἀτιμία] ἣν ἂν οὑτωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν εἶναι. 122, 12. ἀξιοῦν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας. 283, 25. φοβερωτέρας ἡγήσεται τοῦ θανάτου τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη. 296, 21. περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντας. 835, 11. ἀτιμίαν patris, h. e. imminutionem capitis, per quam jus in foro standi amitteretur, a patre defuncto filius, quasi hereditate traditam, suscipiebat, gerebatque, donec, quæ pater ærario debuisset, lueret. 603, ult. Superstite tamen adhuc patre filius erat ἐπίτιμος, eoque licebat ipsi, loco et nomine patris, causas in foro agere. 1322, 10.

ἄτιμος ἔστω καὶ πολέμιος τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων. 121, pen. ubi etiam exponitur, quid ἄτιμος ibi loci significet. ὑμεῖς τὸν λείποντα τὴν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ ταχθεῖσαν τάξιν ἄτιμον οἴεσθε προσήκειν εἶναι καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν. 200, 11. ἄτιμός τινος, exsors alicujus honoris. ἀτίμους τοῦ συμβουλεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι. 200, 15.

ἀτιμοῦν] privare jure in foro standi. ἐφ' ᾗ γὰρ (γραφῇ) ἐκεῖνος ἑαυτὸν ἠτίμωσε οὐκ

ἐπεξελθών. 548, 8. ergo qui actiones majestatis susceptas haud persequeretur, is infamis fiebat. τὸν εἰπόντα τι μὴ κατὰ τοὺς νόμους, ἐὰν ἁλῷ, τὸ τρίτον μέρος τοῦ σώματος ἠτιμῶσθαι. 1231, 22. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε αὐτόν. 743, 22. ὁ μὲν ἄθλιος ἄνθρωπος [Straton, ni fallor] ἠτίμωται καὶ ὕβρισται. citat Hermog. p. 347, 5. e Midiana, ni fallor.

ἄτοκος] æs, cujus nulla dependitur usura, quæ gratuito alicui conceditur usurpanda. ἐνιαυτὸν ἀτόκῳ χρῆσθαι τῷ ἀργυρίῳ. 1250, 13.

ἀτολμία] verecundia. τοῖς ἀποθρασύνεσθαι βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύασεν. 1407, 14.

ἄτολμος καὶ μαλακός. 106, 22. τίνα δὲ ἄτολμον οὗτοι καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι. 405, 17. ἀτολμότατος πάντων. 405, ult.

ἄτοπος] τῶν ἀτοπωτάτων μέντ' ἂν εἴη. 16, 23. οὐδένα οὕτως ἀγνώμονα, οὐδ' ἄτοπον ὁρῶ. 141, 26. ὡς ἔστιν ἄτοπον, περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν (subaudi τινὰ) αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα. 198, 7. ἄτοπος μεγάλη ταραχή. pro ἀτόπως. 215, 12. Sic etiam p. 439, pen. in Aldina est ἀτόπους τινὰς δυσχερεῖς ἀνθρώπους. ubi nunc legitur καὶ δυσχερεῖς.

ἀτρέμας] lente, suspenso et tacito gradu. ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ, ὁ ἀτρέμας. 982, 17.

ἄττα] pro τινα, vel ἅτινα. ὁποῖα ἄττα ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα. 17, 15. λοιδορεῖσθαι δὲ ἄλλα ἄττα, nescio quæ, οὐδεὶς ἐκώλυε καὶ βλασφημεῖν. 406, 21. ἄττα διελέχθης. Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἅτινα. Etymolog. M. p. 167, 43.

ἄττειν] subsilire, persultare. ἄττων δεῦρο κἀκεῖσε. 786, 5.

ἄττης] vel Attis. ὕης ἄττης, exclamatio fanaticorum in sacris Cybeles. 313, 27.

'Αττικίζειν] cum Atheniensibus facere, partes eorum tueri. οἱ μὲν ἐφιλίππιζον, οἱ δ' ἠττίκιζον. 1334, 10.

'Αττικιστὶ λέγειν τῇ φωνῇ. 1424, 2. conf. v. 'Αττικῶς.

'Αττικὸς] καλῶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν 'Αττικήν. 274, 26. ἀμυδροῖς γράμμασιν 'Αττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα. 1370, pen.

'Αττικῶς] εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεσθαι καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν 'Αττικῶς. 202, 11. conf. p. 1424, 2.

ἀτυχεῖν] δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα. 196, 22. ἀτυχεῖν de populis libertate multatis. 196, 26. et ult. item de privatis, infamia notatis, aut ἐπιτιμίᾳ sua denudatis. 533, 22. ἐν οἷς ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι, θρασὺς ὤφθαι. 314, 26.

ἀτύχημα] τέλειον τἀτύχημα τῷ βασιλεῖ ποιήσαντι. 173, 11. καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν 'Αθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο. 294, 13. τοὺς ἐπὶ τῶν κοινῶν ἀτυχημάτων, ὧν ἐφρόνουν, λαβόντας ἄδειαν (τοῦ ταῦτα ἐκφαίνειν sc.). 321, 10. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι. 643, 10. ἀτύχημα οὐδὲν ἔλαττον ἀτυχήσαντες. 885, 6. οὐχ οὕτως ὄνειδος, ὡς ἀτύχημα ἂν φαίη. 1434, 19.

ἀτυχὴς] οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὔτ' ἀτυχής τίς εἰμι. 34, 13. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς Θηβαῖοι. 231, 16. πῶς γὰρ οὐκ ἀτυχὴς, ὦ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ τὸ πρὸς 'Αριστογείτονα ἐξετάζειν ἐμαυτὸν συμβαίνει. 1485, 16. οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὔτ' ἀτυχὴς ἐγὼ, ὥστε ἀπεχθάνεσθαι βούλεσθαι μηδὲν ὑμᾶς ὠφελῶν. 34, 13.

ἀτυχία] ἀτυχίας κοινῆς μετασχὼν τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις. 1039, 18. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [ut si in paupertatem deciderint,] καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν [cognatorum puta] τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε ποιεῖσθαι — 1100, 7. ἀτυχία peculiariter appellatur capitis imminutio, qua jus in foro standi et sacra participandi perit. 533, 11.

αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα. 423, 2.

αὐδᾷν] de oraculis, prædicere, vel imperare, mandare. 531, 2.

αὐθάδης. 1405, 16.

αὐθαίρετος] αὐθαίρετον ἑαυτοῖς ἐπάγονται δουλείαν. 424, 9.

αὐθημερὸν] adhuc eodem ipso die, quo quid fieri oportebat, aut quid aliud evenit. αὐθημερὸν ᾔσθετο. 543, 11. 1069, 21.

αὔλειος θύρα. 422, 23.

αὐλὴ] ἡ γυνή μου ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀριστῶσα ἐν τῇ αὐλῇ. 1155, 27. 1156, 8. ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ 'Ελευσῖνι. 1385, 2.

αὐλητὴς] αὐληταῖς κεχορήγηκα. 565, 6.

αὐλητρίς. 525, pen.

αὐξάνειν] ηὐξήσαμεν ἡμεῖς Φίλιππον. auximus ipsi nos eum opibus, potentia. 11, 24. αὐξάνεσθαι μέγας, hoc est, εἰς μέγεθος. 19, 18. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἑώρων αὐτὸν ηὐξημένον. 19, 23. ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὐξάνειν ἕκαστος ᾤετο δεῖν. 35, 24. ὅσῳ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτῳ τὰ τούτων ηὔξηται. 36, 23. μέγας ἐκ μικροῦ καὶ ταπεινοῦ τὸ καταρχὰς ὁ Φίλιππος ηὔξηται. 116, 9. ἐν μέσῃ τῇ 'Ελλάδι αὐξανομένου λῃστοῦ τῶν 'Ελλήνων. 140, 18. οἷς ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. 328, 27. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἑτοιμότερον οἱ ἔμποροι· ἐκ δὲ τούτων αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον. 1297, 15. ὅσαι χρεῖαι δι' ἔρωτος χωρὶς αἰσχύνης ηὐξήθησαν. perfectæ sint. 1402, ult. 1406, 6.

αὐτάρκης] εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν ὑμᾶς ἀναγκάζειν, ἃ προσήκει, πράττειν. 32, 11. αἱ μὲν ἄλλαι δυνάμεις ἐπιεικῶς εἰσὶν αὐτάρκεις. ipsæ sibi ad perfectionem et ad finem suum consequendum

sufficiunt alieni non egentes auxilii. 450, 14. ὅσα ἄλλα τὰς ὀνήσεις αὐτάρκεις ἔχει τοῖς κεκτημένοις. quæ laudes iis, quibus insunt, vel solæ sufficiunt ad utilitates inde percipiendum, etiamsi aliorum desit, seu assensus et prædicatio, seu voluntas, aliis licet invitis et præconium denegantibus. 1393, 10. αὐτάρκη κατασχεῖν πράγματα. 1464, 14.

αὐτεπάγγελτος. 247, 24.

αὐτίκα δὴ μάλα. mox, in continenti, aut, ne longe abeam, sed exemplo utar statim succurrente. 778, 25.

αὐτόθεν (illinc) ᾤχετο αὐταῖς πέδαις. 614, 22. cum adhuc hic, Athenis, in urbe esset. 1215, pen. τὸ αὐτόθεν τάλαντον. talentum assignatum in unam aliquam domum ipsa in urbe sitam, aut in rus aliquod in ipso agro suburbano situm, atque illinc repetendum: opponitur enim aliis numis, assignatis in fundos extra agrum Atticum sitos. 1110, 7.

αὐτοκράτωρ ἐπιορκίας. cujus in arbitrio est, ut, si velit, impune pejeret. 215, 2. οὐ γὰρ αὐτοκράτορές εἰσιν Ἀθηναίων τινὰ, ὡς ἂν βούλωνται, κολάσαι. 1372, 14.

αὐτολήκυθος] qui ipse sibi suus minister est, suique lecythi bajulus. 1261, 17. 1262, 6.

αὐτόματος] γέγονεν αὐτόματον. 11, 1. τὰ μέλλοντα αὐτόματα οἰόμενοι σχήσειν καλῶς. 11, 23. αὐτόματος ἥκει ὁ καιρός. 11, 27. ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει. 296, 18. πολλῶν τὸ τῆς τύχης αὐτόματον κρατεῖ. 1420, 14. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὔξαισθε, παρίστησιν. 1445, 20. πάντα αὐτόματα ἔσται. 1449, 21.

αὐτόνομος] τούτους ἅπαντας ἡγεῖσθαι χρὴ ἥδιον ἂν αὐτονόμους καὶ ἐλευθέρους, ἢ δούλους, εἶναι. 15, 26. πάντες ἂν ὄντες ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι. 327, 8.

αὐτόπτης] οὐ γὰρ οἷόν τε αὐτόπτας ὑμᾶς ἐνίων καταστῆσαι. 600, 11.

αὐτὸς] αὐτὸ illud ipsum, quod aio. αὐτὸ (scil. τὸ πρᾶγμα, vel ἔργον) σημαίνει, εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην. 360, 5. αὐτὸς sine articulo idem valet atque cum articulo copulatum. αὐτός μοι (pro ὁ αὐτός μοι) ἐστὶ λόγος οὗτος. 471, 15. οὐ γὰρ αὐτὸς (pro ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος. 1430, 12. ταὐτὸ τοῦτο adverbialiter, *pari modo*, subaudi ποιήσας. *just so. richtig. eben das wollte ich haben. die Sache verhält sich vollkommen so, und nicht anders. es trift auf ein Haar ein* [*just so. exactly. I wanted just so. thus is the matter, not otherwise. it coincides to a hair*]. 526, pen. Conf. p. 171. 10. αὐτὸς ἔχων ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, σοβεῖ διὰ τῆς ἀγορᾶς. tametsi unus tantummodo homo esset, cui servi singuli sufficerent, tamen, quoties per forum cum fastu et tumultu ruit, ternos quaternosve pone se trahit pedissequos. αὐτὸς pro τις. 95, 25. αὐτὸς pro solus. τὴν ὡραίαν αὐτὴν στρατεύεσθαι. solummodo per æstatem. 123, 16. ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ. solummodo ea, quæ imprimis necessaria commemoratu sunt, nulloque pacto prætermittenda. 269, 13. item 284, 20. αὐτοὶ in orationibus judicialibus designat judices. λάβε τὸ ψήφισμα αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε σὺ, pro λάβε τὸ ψήφισμα καὶ ἀναγίνωσκε τοῦτο τούτοις, τοῖς δικασταῖς δηλονότι τοῖς νῦν ἐνθάδε καθίζουσι. passim locorum. ἐπανῆκεν αὐτὴ ὥς με. ultro, sponte sua redit ad me. 1156, 3. οὐδ' ἐκλιπεῖν τὴν ἀμφισβήτησιν αὐτὸν ἑκόντα. 1178, 20. ταῦτα πάλιν εἰς ταὐτὸ [subaudi ἐν ᾧ πρότερον ἦν] καταστήσῃ. in statum pristinum primigenium restituat. 1044, 27.

αὐτοσχεδιάζειν] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, temerarium periculum, ex imparato, facere rei, quam nunquam neque didiceris, neque exercueris, ἀλλ' ἐπίστασθαι, sed rerum naturam e disciplina usuque longæ exercitationis tenere, δεῖ περὶ τῶν μεγίστων. 1414, 11.

αὐτοτραγικοπίθηκος] mera, pura puta simia tragica, *ein leibhafter tragischer Affe* [*a downright tragic ape*]. 307, 25.

αὐτοῦ] hic loci, Athenis, in Urbe. ὅσοι δ' αὐτοῦ ἐπιδημεῖτε. 1207, 6.

αὐτόφωρος] ὃν εἰλήφατε ἐπ' αὐτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα, τοῦτον ἀφεῖναι. 382, 5.

αὐτόχειρ τοῦ φόνου. qui manibus ipse suis cædem patravit. 321, 17. αὐτόχειρ ταύτης τῆς ἀσελγείας ὀφθῆναι γενόμενος. ipse per semet, non per alium subornatum, petulantiam suam coram populo, in publico, exserere. 534, 4. αὐτόχειρά μου τούτοις τοῖς ἔργοις αὐτὸν γεγενῆσθαι νομίζω. arbitror eum mei homicidam esse factum, seu suis me manibus peremisse. 549, 5. τὸν αὐτόχειρα, homicidam, ἔχοντες ζητεῖτε. 552, 18.

αὐτοχειρία λαβὼν αὐτός. ipse suis manibus raptam. 787, 26.

αὐτόχθων] μόνοι γὰρ ὑμεῖς αὐτόχθονές ἐστε κἀκεῖνοι. Arcades puta. 424, ult. 1370, 14. ἧς αὐτόχθονες ὁμολογοῦνται εἶναι. 1390, 3.

αὐχὴν] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες (ob metrum, pro θέμενοι, sinentes sibi imponi) δουλοσύνης. 322, 12.

ἀφαιρεῖν] adimere, detrahere, eripere. a) in activo. προφάσεις ἀφελεῖν. 26, 2. εἰ μὴ Θεσπιαὶ, καὶ Πλαταιαὶ, καὶ τὸ τοὺς Θηβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δίκην δώσειν, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν. nisi commenta de Thespiis, et Platæis, et Thebis mox pœnas daturis, veritatem nobis eripuissent. 354, 16. εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεσθαι,

καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς. 202, 10. τὸ σημεῖον ἀφελεῖν ὁμολογεῖ. 1041, 14. ὥσπερ ἂν ἄλλου τινὸς ἕνεκα τὰ σημεῖα ἀφαιροῦντας (scil. τοὺς ἀνθρώπους), quasi si homines ullius alius rei gratia signa de foribus detraherent, ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοῖξαι. 1041, 16. ἀφελὼν σκοπεῖν, id est, ἀφεὶς, vel ἀμελήσας. seposita tantisper et ex animo amandata meditatione. 627, 2. ἀφεῖλεν οὐδέν. nihil excepit, nil cavit. 645, 1. τὸ μὲν γράφειν, τὸ δὲ ἀφαιρεῖν. in scribendo omittere. 848, 5. τοῖς ὑφαιρουμένοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἱεροσυλοῦσι τὰ τῆς θεοῦ, τὸν δεσμὸν ἀφεῖλε. id est ἀφῆκε. detraxit carcerem, h. e. remisit impositam a lege pœnam carceris. 738, 27. b) in passivo. ὁ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτὸν ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν. 217, pen. τῆς φυλῆς ἀδίκως τὸν τρίποδα ἀφαιρεθείσης. 516, 4. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν — ὁρῶν με ἀφαιρούμενον τῆς πόλεως. 232, 23. c) in medio. τοῦτον τὸν λόγον ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος οὐ χαλεπόν ἐστιν αὐτοῦ ἀφελέσθαι. difficile non est ei orationem hanc eripere, atque confessionem extorquere, haud æquam eam esse. constructio hæc est: οὐ χαλεπόν ἐστιν ἀφελέσθαι αὐτοῦ τοῦτον τὸν λόγον, οὐ λέγοντας, vel οὐ φάσκοντας αὐτὸν δίκαιον εἶναι. 77, 13. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. 229, 13. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητῶν ἀφελέσθαι φαίνεται. 230, 10. ταῦτ' ἀφαιρήσεταί τις ὑμῶν. hæc vobis quisquam eripiet, h. e. vincet negando vera ea esse, quæ vos contenditis. 447, 16. οὐ διὰ ταῦτ' ἐγὼ τοὺς χρηστοὺς ἀφειλόμην (subaudi τὴν ὠφέλειαν, aut τὰ δοθέντα, ut alibi plenius legitur). 468, 27. 469. 4. ἀφαιρεῖσθαι αὐλητρίδα. tibicinam alicui ereptum ire, qui eam a lenone abducere studeret. 525, pen. τὴν δωρεάν. 596, 10. μή με ἀφαιροῦ τὴν τιμωρίαν. facultatem mihi ne eripe pœnas repetendi. 581, 10. ὧν οὐδὲ ὁ χρόνος ἀφελέσθαι τὴν μνήμην δύναιτο. 597, 17. deposcenti aliquem ad pœnam, denegare, tradere nolle, aut jam abducenti vi eripere. 651, 8. et ibidem sæpius. ἀφελόμενος εἰς ἐλευθερίαν τὴν Κ. θεράπαιναν. 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος (mulctæ, qualis æstimata fuisset, vel pretii, quod mancipium venale valet) ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι. 1328, 8. 1358, 18. 1360, 4. ἀφῄρησαι δὲ τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. spoliasti socrum tuam ipsis necessariis alimentis. 1123, 1.

ἀφαμαρτάνειν] κἂν μὴ τύχητε, ἀφαμαρτεῖν. 181, 21.

ἀφανὴς] ἀφανῆ τὰ τῆς πόλεως κακὰ τοῖς πολλοῖς ἐστίν. 24, 8. χάρις ἀφανής. gratia, cujus auctorem is, cui collata fuit, ignorat. 416, 4. φαίνεσθε ἐκείνῃ μὲν (scil. τῇ πόλει) τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ. 837, 27. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias illas cœco fœnore, sub nomine mensæ Phormionis, exercere posset. 1121, 17. τοῖς ἀφανῆ (obscuram nascendi sortem) καὶ ταπεινὴν ἔχουσι τὴν φύσιν. 1411, ult. τἀφανὲς ἀξίωμα τῆς βουλῆς. 1485, 6. Conf. φανερός. ἀφανὴς οὐσία, sunt facultates omnes, quæ non sunt in fundis, sed in rebus mobilibus, ut e. c. pecunia parata, sive ea in arca asservata jacet, sive penes fœneratorem quæstum facit, item veste, supellectile pretiosa, mancipiis, equis, pecore, instrumento rustico, mercibus venalibus etc.

ἀφανίζειν] ταῦτα, ἃ ζῆλον πολὺν καὶ φιλοτιμίαν εἶχεν ὑμῖν, ἠφάνισται. 616, 10. τὸν ζῆλον τῆς πόλεως ἠφανίκασι. 757, 1. ἀφανίζειν τὰ κοινὰ δίκαια ἐπιχειρῶν. 791, 16. κλινοποιούς. 820, ult. eorum mentionem, quæ utique facienda in ratione gestæ tutelæ fuerat, prorsus nullam facere, sed articulum hunc alto silentio præterire. ἀφανίζουσιν ἄρδην ὅλον τὸ ἐργαστήριον. 821, pen. ἀφανιζόντων τούτων τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν διαθηκῶν. supprimendis testamenti tabulis hereditatem meam mihi incertam atque controversam reddentibus his, atque ignorabilem, ægreque noscitabilem. 827, 12. τοὺς ἀνθρώπους ἠφάνισεν. quæ mancipia in ratione commemorare debuerat, et coram exhibere corpora, ea tacuit, et e conspectu submovit, effecit, ut nulla usquam appareant. 839, 15. ταῦτα, ἃ ἐμοὶ φιλοτιμίαν ἔφερε. 1319, 8. ἱερὰν ἐσθῆτα. corrumpere, destruere, dilacerare. 562, 16. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον, οὐχ οἷοί τ' εἰσιν ἀφανίζειν. omnibus modis prodigalitatis carpentes, tamen haud valent absumere. 689, pen.

ἀφειδῶς] ὁρμᾶν πρὸς τὸν πόλεμον. 152, ult. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι. 255, 6.

ἀφελὴς] ὡς ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστὸς οὐ παύεται. 1489, 9.

ἄφεσις τῶν πλοίων. 251, 3. ὅσα μοι καὶ τούτῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. *Quittung und Verzicht* [*quittance and resignment*]. 893, 13. τίς οὕτως ἄφρων, ὥστε ἄφεσιν μὲν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσασθαι, τὰς δὲ συνθήκας, ὑπὲρ ὧν ἐποιεῖτο τὴν ἄφεσιν, σεσημασμένας ἐᾶσαι καθ' ἑαυτοῦ κεῖσθαι. 1114, 8.

ἀφημερεύειν] diem extra stationem assignatam agere. 238, 9.

ἀφθονία] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπροί. 106, 14. ἀφθονίαν τοσαύτην πεποίηκε κατηγοριῶν. tot mala perpetravit, ut tanta

esset ipsius accusandi copia. 547, 25.

ἄφθονος] ὡς Ἀθήνησιν ἀφθόνων ὄντων τῶν ναυπηγησίμων ξύλων. 219, 17. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις. 255, 11. ἐν ἀφθόνοις τραφεὶς, ἐπὶ τούτῳ σεμνύνεται. 312, 17. ἄφθονον οὐκ ὄντα τὸν σῖτον ὠνεῖσθαι. 1208, 2. λόγοις ἀφθόνοις — ἐνετύγχανον. 1442, 24. Conf. p. 1424, 20. ἀφθόνων δ' ὄντων, ἀπορῶ, τί πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν. 1470, 12.

ἀφθόνως] κἂν τούτοις (scil. τοῖς λόγοις) ἀφθόνως (nisi potius ἀφθόνοις leg. sit) ἐντύχωσιν. et ubi in uberem rerum dicundarum copiam inciderint. 1424, 20. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται. quibus in rebus quisque cum maxime versatur, de iis amat et cogitare, et disputare. *wes das Herz voll ist, des geht der Mund über* [*of what the heart is full, that overflows the mouth*]. 1473, 19.

Ἀφίδναζε. 1348, 7.

ἀφιέναι] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. 9, 12. παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφιέναι. prætermittere. 11, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quæ est magna violentia et injuria legibus patriis oblata. 215, 4. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν. 246, 1. πάντα τἄλλα ἀφεὶς καὶ παριδών. 277, 4. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν ἀεὶ ἀφεῖται. absolvitur, quæsitio et reprehensio ei remittitur, nemo curat præteriti temporis acta ad examen notamve revocare. 292, 12. ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφῆκε φωνάς. nihil sibi reliquit indictum. 293, 12. οἵας τότ' ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος. 301, 10. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν. 363, 25. ἀφιέναι. liberum ab accusatione remittere, absolvere. 372, ult. οὐδ' ἀφιέντων ἀφίησι. etiamsi vos ipsum a crimine majestatis absolvatis, (Æschinem puta) non ideo tamen magis omittere Philippum velit, ejusque ejurare amicitiam. 377, 11. τὰς δίκας ἠφίεσαν τοῖς ἐπιτρόποις. remiserant. 540, 11. ὧν προσῆκέ σοι τὴν ὀργὴν οὐκ εἰς τῶν πολιτῶν τὸν τυχόντα ἀφιέναι, emittere, tanquam virus excernere, οὐδὲ εἰς τὰς ὁμοτέχνους σοι πόρνας, ἀλλ' εἰς τὸν οὕτω σε θρέψαντα πατέρα. 611, 3. ἀφειμένης τῆς βουλῆς. senatu a consessibus ordinariis feriante. 708, 13. τούτους μὲν ἀφῆκεν. remisit ipsis arbitrii partes, h. e. noluit eorum sententiæ causæ suæ decisionem permittere, sed missos eos fecit. 861, pen. ἀφεῖμεν καὶ ἀπηλλάξαμεν ἀλλήλους τῶν συναλλαγμάτων. 896, 11. ἀφιέναι et ἀπαλλάττειν diversa sunt. ἃ τῷδε γέγονεν ἀμφότερα· καὶ γὰρ ἀφῆκε, καὶ ἀπήλλαξε. 952, 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς Πανταίνετον τουτονί. 966, 2. ἁπάντων τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι (planius utique dixisset καὶ λύσις τοῖς πεποιηκόσι, scil. τὸν φόνον, τέτακται, τὸ πεισθῆναι τοὺς πεπονθότας ἀφιέναι αὐτοῖς τὸ ἔγκλημα). 983, 18. αἰδέσηται καὶ ἀφῇ. absolvat, liberum et insontem declaret homicidam, eique ignoscat. 983, 20. ἂν ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι δράσαντα, οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξιέναι. 983, 21. ἀφειμένη ἐλευθέρα (id est εἰς ἐλευθερίαν) ὑπὸ τοῦ πατρός. 1155, ult. 1156, 1. τηροῦντες τὴν οἴκαδε σωτηρίαν, ὁπότε αὐτοὺς ὁ στρατηγὸς ἀφήσει. 1211, 17. πόσα με οἴεσθε δάκρυα ἀφιέναι. 1225, 19. ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, τῇ πόλει ἀφίημι. fisco remitto atque condono. 1247, 3. ἀφιέναι αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν. 1354, 25. ἀφεῖσθαι κακίας ἀνάγκη πάντας τοὺς λοιπούς. 1395, 21. ἀφεθέντες τοῦ δέους. 1464, 22. ἀφεθῆναι πᾶν τὸ ὄφλημα. 1480, 11.

ἀφικνεῖσθαι] πρὸς ἁπάσαις ἀεὶ ταῖς ἀφικνουμέναις μαντείαις προσαναιροῦσιν ὑμῖν. præter oracula identidem ad vos illinc (Delphis, Dodonave) redeuntia, dii hæc quoque monita, mantissæ instar, nunquam non addunt. 532, 6. domum redire, ut si e longinqua et diuturna peregrinatione. ἀφικνουμένων ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. 1188, 11. ἀφικνεῖται κατ' ἰδίαν ἐμπορίαν ἀποδημῶν. redit e peregrinatione negotiationis privatæ gratia suscepta. 1193, 8. τῶν ἀφιγμένων. qui illinc (Lacedæmone puta et Argis) legati huc venerunt. 1423, 27.

ἄφιλος οὕτως οὐκ ἦν, ὥστε — tam amicis denudatus. 1246, 11.

ἄφιξις] τὴν τότε ἄφιξιν εἰς τοὺς πολεμίους ἐποιήσατο. abitum, discessum, profectionem. 58, pen. ἄφιξις οἴκαδε. domum reditus. 1463, 6. 1484, 7.

ἀφίστασθαι et ἀποστῆναι] πῶς οὐχ ὑμεῖς ἁπάντων τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ ἀφεστήκατε. concessistis, destitistis. *ihr seyd davon abgestanden, ihr habt euch dessen begeben* [*you have resigned, desisted from it*]. 78, 21. ἀφέστατε τούτων αὐτῷ. 99, 4. 198, 22. καὶ τῷ πάνυ πόρρω νῦν ἀφεστᾶναι δοκοῦντι προσέρχεται. 118, 21. οὐδὲ τοῦτο τῶν ἐκείνῳ συμφερόντων ἀφέστηκε. 129, 11. 146, 14. οὐδὲ νῦν ἀποστήσεται ὁ Ἀθηναίων δῆμος τῶν Θηβαίοις συμφερόντων. 291, 1. 327, 23. ταῖς γνώμαις ἀφεστήκατε τῶν πραγμάτων. 131, 7. οὐδ' οὕτως ἀποστατέον τῇ πόλει τούτων ἦν. 294, ult. conf. 295, 5. ἀποστάς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, τῆς πολιτείας. 328, 5. ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων. 350, 20. ἐγὼ δ' ἀφίσταμαι. exsors hujus causæ volo haberi, *ich sage mich davon los, und mag nichts damit zu*

schaffen haben [*I renounce and do not wish to have any thing to do with it*]. 355, 20. μὴ νῦν ἀφίστασο — ἀλλ' ὅπως μὴ τότε προσποιήσῃ. 355, 21. ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας. 380, 21. ἀφεστηκέναι ἁπάντων τῶν κτημάτων. 385, 16. ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν ἑαυτῆς ἀπέστη. *sich des ihrigen begeben hat* [*has, resigned its own*]. 386, ult. τῶν τοιούτων ἐθῶν ἀφεστᾶσι. 489, 14. οὐδ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἀποστατέον. 499, 10. ἀποστῆναι τοῦ κακόν τι ποιεῖν. 504, 7. ἀφίσταται τοῦ βοηθεῖν ἑαυτῷ. 560, 20. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου. concedimus de frumento, juri, quod nobis in illud est, renunciamus. 887, 11. ἀφίσταται τῶν ἐκείνου. renunciat hereditati bonorum ejus. 924, 22. τῶν τοῦ ἀδελφοῦ. 939, 6. ἀφίσταμαι μετὰ τῆς ἄλλης οὐσίας καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις. 1044, 21. ἀφιστάμενος ἄλλου τινὸς τῶν δικαίων. nolens cedere ullo alio de genere eorum, quæ fieri par est. 1167, 12. ἀφεστηκέναι τῶν ἀναλωμάτων. impendia reformidasse, defugisse. 1230, 7. ἀποστῶ τούτοις τῶν χωρίων ἀποδόμενος. 1280, pen. ἀφίσταται τῆς προικός. *entsagt, thut Verzicht darauf* [*resigns, foregoes*]. 1363, 14. τοῦ ἀγῶνος. 1386, 15. λόγον ἔχειν οἴομαι παντάπασιν ἀφεστηκότα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδοκωμένων. distantem, discrepantem. 1446, 1. οὐκ ἀπέστην τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας. 1468, 18. οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσταμαι. 1485, 2. b) ἀποστήσασθαι, curare, ut alter, a quo rem, e. c. æs, emeris, rem illam venditam tibi statera appendat, quo tu verum ejus pondus, eoque valorem, cognoscas. τὸν ὑποδεξάμενον καὶ ἀποστησάμενον τὸν χαλκὸν τῶν οἰκετῶν τῶν ἡμετέρων. illum servorum nostrorum, qui æs sibi traditum susceperit, atque a tradente pondus æris sibi libra approbari curaverit. *der es sich hätte zuwägen lassen* [*who had had it reweighed*]. 1199, 24.

ἀφορᾶν] τὴν πατρίδα ἐνθένδε καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀφορῶ. versus Athenas hinc quotidie prospicio. 1472, 15.

ἀφόρητος] ἀφορητότερον οὐδέν ἐστιν ὕβρεως. 529, 9.

ἀφορίζειν] excipere, eximere, excludere a regula universali. 719, 17. ἀφορίσας, pro ἀφωρισμένως, singulariter, peculiariter, exclusis reliquis. 778, 27. b) ὅροις ὑποβάλλειν, vel περιστοιχίζειν, palis, indicibus oppignerationis, sepire, h. e. oppignerare, *verhypotheciren* [*to mortgage*], ὅσης τούτου ἡ οὐσία ἦν ἀφωρισμένη, *mit Pfählen besteckt, verpfändet* [*planted with poles, pledged*]. 1202, 21.

ἀφορμή] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. 16, 1. τοσούτῳ πλείονας ἀφορμὰς αὐτοῦ (quam ille) πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔχομεν. 156, 20. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἔχων καὶ τοὔνομα ἀφορμήν. 171, 22. ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα. 186, 13. ἀφορμή, fundus, caput pecuniarum, *das Capital* [*the Capital*], quod impenditur fœnori quærendo, aut negotiationi exercendæ. 186, 18. τὴν ἀφορμὴν (opes, nervum rerum gerendarum) ἥπερ ἰσχυρὸν καὶ φοβερὸν ποιεῖ τὸν κατάπτυστον τοῦτον. 559, 22. εἰ ἦν αὐτῷ ἰδία τις ἀφορμὴ πρὸς τῇ τραπέζῃ. *hätte er ein ihm eigenes Capital bey oder in der Bank stehen gehabt* [*if he had had any Capital of his own in the Bank*]. 947, 22. πίστις (*der Credit—credit*) ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν τῆς κοινῆς φιλίας ἀφορμὴν ἀμφοτέροις εἰσοίσειν. conferre materiam, unde amicitia mutua alatur atque confirmetur. 1403, 9.

ἀφοσιοῦσθαι] ἀφοσιωσάμενος ὑπὲρ σαυτοῦ καὶ τῆς οἰκίας, ὡς ῥᾷστα τὴν συμφορὰν φέρειν. ubi ritibus atque ceremoniis statis et legitimis satisfeceris, atque religione te liberaveris. 1160, ult.

ἀφραδία] imprudentia, temeritas, stultitia. αὐτοὶ δὲ φθείρειν πόλιν ἀφραδίαισιν ἀστοὶ βούλονται. 421, ult.

ἄφρων] οὐ γὰρ ἔγωγε οὕτως ἄθλιος, οὔτε ἄφρων ἦν. 395, 17.

ἄφυκτος] κἂν τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσται. pœnam et exitium effugi non posse. 1479, 3.

ἀφύλακτος ληφθῇ. 45, 5. securus, qui sibi non satis cavet. 671, 7. τοῖς φυλαττομένοις οὐδὲν οὕτω δεινόν, ὥστε ἀφύλακτον εἶναι. 1451, 5.

ἄφωνος] σοῦ δ' ἀφόνου ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένου. 292, 6. πράττεταί τι τῶν ὑμῖν δοκούντων συμφέρειν, ἄφωνος Αἰσχίνης. 294, 19.

ἀχαριστία] εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν. 330, 14.

ἀχάριστος] τοῦτον δ' οὐ μόνον ἀχάριστον, ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων εἶναι. 1185, 5.

ἄχθεσθαι μᾶλλον τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν. 155, 19. natura solent homines ἄχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτούς. 226, 22. εἰ ἀχθεσθέντες τι μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας ἀπαλλαγήσονται. 1478, 9.

ἀχρεῖος] ἀχρεῖον τὴν ἐπιείκειαν καθίστησι. 504, 13.

ἄχρηστος] ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται. 121, 15. οὐδ' ἀχρηστοτέρους νομίσας Θηβαίων, ἐκείνους εἵλετο ἀνθ' ὑμῶν. 382, ult.

ἀχρήστως πρὸς τὸν λοιπὸν βίον ἔχουσαν. 1414, 5.

ἀψευδεῖν] lex jubebat κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. in mercimoniis commutandis, fraude mala et mendaciis abstinere, et bona

B.

vum ultra præscriptum modum vexaret, testaretur de enuntiatis a servo, pretiumque servi æstimaret, si per tormenta sic eum lædi eveniret, ut domino fieret inutilis. 978, 11.

βάσανοι] erant tam privatis in causis, quam in publicis, sed in his torturæ intererant undecimviri. 1254, 5. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου. 1456, 21. Si rei servus ad actoris postulationem torquendus esset, fiebat hoc secundum pactum inter actorem atque reum, quo convenerat, καθ' ὅ, τι ἔσται ἡ βάσανος, de modis tormentorum applicandorum. 1120, 6.

ἡ βασιλεία] Athenis antiquitus erat τῶν ἀεὶ ὑπερεχόντων. 1370, 13.

βασίλειος στοά. porticus, in qua rex sacrorum forum haberet. Sed et Areopagitæ ibi considebant. 776, 20.

βασιλεὺς ἅπας καὶ τύραννος ἐχθρὸς ἐλευθερίᾳ. 72, 2. proprie et per eminentiam sic appellabatur rex Persarum. τῶν βασιλέως ἄξια χρημάτων ἐστί. 169, 4. παρὰ βασιλέως οἴκαδε ἀφικνεῖσθαι. e castris regis Persarum, ubi stipendia meruisset, domum redire. 1185, 20. βασιλεὺς, rex sacrorum judicabat de ludis et in causis impietatis. 940, 12. ὁ βασιλεὺς ἁπάσας τὰς θυσίας ἔθυεν. 1370, 14.

βασίλισσα] τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀῤῥήτους (θυσίας ἔθυεν) ἡ γυνὴ αὐτοῦ (regis sacrorum puta) εἰκότως, βασίλισσα οὖσα. 1370, 16.

βάσιμος] τούτῳ οὐδένα ὁρῶ τῶν τόπων τούτων βάσιμον ὄντα. 793, 5.

βασκαίνειν] οὐχ, ἣν πειρᾶται Διομήδης τῇ πόλει κατασκευάζειν δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαφθείρειν πειρᾶσθαι. 94, 19. βασκαίνομεν καὶ σκοποῦμεν, πόθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν. 95, 10. ὁ δὲ [Sycophanta puta] σιγήσας ὅτε ἔδει λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει. *hämisch vorrücken, verunglimpfen* [*maliciously to exprobrate, upbraid*]. 291, 21. cum dativo constructum reperitur p. 464, 10.

βασκανία] οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. 348, 23. πολλαχόθεν μὲν οὖν ἄν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν. 311, 8.

βάσκανος] βάσκανον καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες οὐδέν ἐστι τὸ ἐμοῦ πολίτευμα. 262, ult. ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη. 267, 8. βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγώς. 271, 10. πονηρὸν ὁ συκοφάντης καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίτιον. 307, 22. βάσκανον πρᾶγμα καὶ ταὐτὸ ποιοῦντες σοί. 330, 23. τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! 582, 1.

βάταλος] ita deridiculi et opprobrii ergo Æschines Demosthenem appellitabat. 288, 17. βάταλος λέγεται ὁ μυξώας (sic. num ὁ μυξώδης, id est, κορυζώδης, κορύζης μεστός. pituitosus. *ein rotziger Junge* [*a snotty lad*]). Schol. ad Hermogen. περὶ ἰδεῶν. p. 408, 33.

βδελυρεύεσθαι] improbum, detestabilem et conspuendum se gerere. 214, 24.

βδελυρία καὶ ἀναίδεια καὶ πονηρὰ προαίρεσις ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. 1478, 27.

βδελυρὸς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδής. 106, 23. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσαιτ' ἂν εἶναι βδελυρώτατον. 405, 12. et 27.

βέβαιος] ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν. 11, 5. καὶ ταύτῃ πίστιν ὑπὲρ ὑμῶν βεβαιοτάτην ἐπιθέντες. 165, 2. πῶς ἂν ἑτέρα γένοιτο βεβαιοτέρα κτῆσις — 165, 7. τοὺς μηδετέροις πιστῶς κεχρημένους, οὐδ' ἂν ὑμῖν ἡγοῦμαι βεβαίους γενέσθαι συμμάχους. 194, 16. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς καὶ τὸ βέβαιον οὗτοι προὔδοσαν. 372, 2. εἰ δὲ μὴ, τό γε πιστοῖς καὶ βεβαίοις εἶναι δοκεῖν διαμένει. 464, 26. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔτε ὅσιον. 662, 18. τὰ βέβαια ποιεῖσθαι. tabulas de ære mutuo sumto, quibus de reddendo cavetur, sibi conscribi curare. *Sich eine Schuld verschreibung, einen Wechsel austellen lassen* [*to have an acknowledgment of a debt written out, to have a bond drawn*]. 886, 26. τὸ βέβαιον προϊέμεθα. certum dimittimus pro incerto, pecuniam creditam pro sponsione reddendi. 1283, 8. ἢ γὰρ πεισθήσεσθε, ἥν τι δοκῶμεν συμφέρον λέγειν, ἢ βεβαιότερον, περὶ ὧν ἐγνώκατε, ἔσεσθε πεπεισμένοι. 1451, ult. τὰς συμφορὰς βεβαίους τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων μένειν. 1480, 7.

βεβαιοῦν] verbis factisque qua fieri potest maxima ceremoniarum solennitate atque religione confirmare et promulgare. 79, 5. βεβαιοῦσθαι. operam dare, ut sibi quam sanctissime atque solennissime aliquid publice declaretur atque confirmetur. 79, 12. οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας βεβαιοῦν. non verba caritates atque necessitudines certificare, h. e. firmis documentis approbare. 237, 11. ratum, validum et efficax reddere. οὔτε γὰρ τὴν ὀργὴν, οὔτε τὴν ἔχθραν — τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς δικαστὰς ἀξιοῦν αὐτῷ βεβαιοῦν. 318, 22. οὐδὲ τοῦ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν (id est, τὴν ζωὴν) ἑαυτῷ ὄντα κύριον. 383, 20. βεβαιοῦτε τοὺς νόμους ὑμῖν. leges exercendo, certam et indubiam vobis redditis potestatem eas exercendi, et auctoritatem earum asseritis. 524, 13. βεβαιούντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας. 539, 12. πανταχοῦ τὴν πρόφασιν βεβαιοῦσαν εὑρήσομεν τὸ πρᾶγμα. causam definire moralitatem (ut vulgo usurpant) actionis, h. e. gubernare atque

mortalitatem mereri nolim, si liceat hæc oratione exsequi. 299, 19. οὐ κατῄσχυναν οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ. 314, 10. λαγὼ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν. 314, 24. βίος, seculum, homines una locisque temporibusque iisdem viventes. εὐεργεσίας ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένας. 330, 13. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ. 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας. 403, 24. ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 6. πᾶν τὸ τεταγμένον, omnem bonum ordinem disciplinæque sobrietatem, ἐκ τοῦ βίου ἐξελάσας ἕκαστος, e rebus humanis sustulerit. 777, 22. οὐδ' ἂν ἔχοι δεῖξαι, πρὸς ὅτῳ τῶν βίων ἐστὶ τῶν μετρίων, ἢ τῶν καλῶν. quo in genere vitæ probabili, aut etiam præclaro, versetur ætatemque degat. 785, 27. βίους (fortunas) ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων ἐγχειρίζομεν. 869, 25. τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος. finis rerum omnium ab homine superstite gestarum. 1306, 25. ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ. ætate sua. 1479, 15.

βιοτὴ] vocab. poeticum. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ. 322, 17.

βιοῦν vel βιῶναι] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τά σοι κἀμοὶ βεβιωμένα. 315, 5. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ. 403, 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ ὅ γε βεβιωμένος σοι τοιοῦτος ὢν φαίνεται. 403, 24. γραμματεῖον, ἐν ᾧ τὰ τούτῳ βεβιωμένα ἔνεστι. 600, 17. εἴργοντες τῆς ἀγορᾶς τούς, οἷά σοι βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας. 617, ult. πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν. 1389, 24.

βιωτὸς] vitalis. βιωτὸν οὐκ ἂν ἦν μοι τοῦτο ποιήσαντι. durare in vivis haud queam. vita mihi futura sit haud tolerabilis. 554, 5.

βλάβη] οὐ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστός. 151, 22. τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἁμαρτημάτων ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν· ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατεσκεύασεν. 801, 14. βλάβης [subaudi δίκην] λαχεῖν τινί. actione damni injuncti aliquem persequi. 522, pen. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη. 664, 20. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἁμαρτήματα ταῖς ὑμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται. 1232, 13. οἱ περὶ τῆς βλάβης νόμοι sanciunt, ut damnum a volente illatum duplo luatur, ab invito, simplo. 527, ult. βλάβος ἐκτίνειν ἁπλοῦν et διπλοῦν. 528, 2.

βλάπτειν] οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε. 323, 20. ὅσα δὲ βλάπτει, τοῦτο ποιῶν, πρῶτον μὲν ἐμέ, εἶτα καὶ ὑμᾶς — 996, 4. est ergo illa actio βλάβης. ἄτοπον, ἁπάντων τὰ ψευδῆ μαρτυρησάντων, τίς μάλιστα ἔβλαψεν, ἀποφαίνειν. 1117, 15.

βλαστάνειν] τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν ἐκτίλλειν. 1251, 27.

βλασφημεῖν περί τινος. 252, pen. λοιδορεῖσθαι δὲ οὐδεὶς ἐκώλυεν αὐτὸν καὶ βλασφημεῖν. 406, 22. οὐδὲν φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες. 1022, 17. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμησαν. quæ probra et quas calumnias in nos projecerint. 1229, 5.

βλασφημία] εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας, ἃς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνταί τινες. 141, 2. παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτούς. 164, 10. τὰς — βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι. 191, 10. ἁπάσαις αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τούτου κεχρημένου. 237, 1. βλασφημίας κατά τινος ποιεῖσθαι. 257, 22. ὑπὸ τῆς τουτουὶ τοῦ χαλεποῦ βλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι. 312, 19. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι, καὶ μάλιστά γέ σοι. 317, 1. τὴν βλασφημίαν ἀντὶ τῆς χρείας τῇ πόλει καταλείπουσι. 992, 11. βλασφημίαν ἔχει τινά. 1259, 17.

βλέμμα] πολλὰ ποιήσειεν ὁ τύπτων, ὧν ὁ παθὼν ἔνια οὐδ' ἀπαγγεῖλαι δύναιτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ. 537, 27.

βλέπειν] προβάλλεσθαι δὲ, ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὔτ' οἶδεν, οὔτ' ἐθέλει. 51, pen. μηδ' εἰς τὴν εὐήθειαν τοῦ τότε πολέμου βλέποντες ἐκτραχηλισθῆναι. 124, 7. βλέπειν εἰς τὰ τούτων πρόσωπα τολμᾷν. 320, 3. ἔξω βλέπειν. ad amicitias extraneas respicere. 332, 15. βλέπειν εἰς ὑμᾶς τολμήσει. 403, 14. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας. 577, 9. βλέποντες ὑμεῖς εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ πιστεύοντες οἷς οὗτοι μαρτυρήσωσι. 1139, 18. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδ' ἑτέρωσε βλέπων, οὐδαμοῖ μετέστην. 1471, 15.

βοᾶν] καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι. 172, 4. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι. 232, 27. ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας, ἀλλ' οὐ σύ γε, ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχων, παύσῃ δ' οὐδέποτε. 253, 1. βοᾶν ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων ὥσπερ ἐξ ἁμάξης. 268, 12. βοᾶν et κράζειν copulantur. βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγώς. 271, 10. et sic etiam p. 294, pen. διαμαρτυρομένου τότ' εὐθὺς ἐμοῦ καὶ βοῶντος. 275, 18. ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοῖ βοᾶν οἷα πεπόνθασι. 366, 20. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ. 366, 22. ταῦτ' οὐχὶ βοᾷ καὶ λέγει, ὅτι χρήματα εἴληφεν Αἰσχίνης. 377, 22. βοῶν καὶ κεκραγὼς, ἰοὺ, ἰού. 784, 18.

Βοηδρομιὼν] hoc mense mysteria agebantur. 29, pen.

βοήθεια] ψηφίζεσθαι βοήθειαν. decernere auxilium mittendum. 9, 16. πολεμεῖν βοηθείαις. bellum sic gerere, ut singulis quibusque locis ab hoste oppugnatis identidem succurratur, eoque periculo profligato, rursus a bello desistatur; tum, hoste novum impetum alibi faciente, rursus illuc mittantur copiæ hostem depulsuræ, nulla militia continuata, sed otii et armorum vicibus alternantibus. 49, 1. οὐ γάρ ἐστι βοηθείαις χρωμένους, non assiduo milite, sed copiis solummodo auxiliaribus, prout identidem necessitas quæque repentina exigit, mittendis bellum gerentes, οὐδέποτ' οὐδὲν τῶν δεόντων πρᾶξαι. 101, 12. 137, 7. κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι. 118, 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ οὐδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας. 133, 20. παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ βοηθείᾳ τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν. 141, 22. ἡμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο. 231, 19. περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν. 301, 8. τίς πολιτικὴ καὶ κοινὴ παρὰ σοῦ βοήθεια χρημάτων, subsidium pecuniarium, τοῖς εὐπόροις, ἢ τοῖς ἀπόροις. 329, 7. βεβαιούντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας. 539, 13. τὸ βιβλίον οὐδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τοὺς θορυβοῦντας. 1463, 19. ἔτυχεν, ἐκπλεουσῶν τριηρῶν, καὶ βοήθεια διὰ τάχους ἀποστελλομένη. 1145, 3. τὴν συγγραφὴν, ἐν ᾗ ὑπὲρ τῶν δικαίων τὴν βοήθειαν ἔχομεν. *die Urkunde unseres Vergleiches, durch die wir hoffen zu unserm Rechte zu gelangen* [*the document of our agreement, through which we hope to obtain our rights*]. 1287, 27.

βοηθεῖν] τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν, τὴν δὲ προσκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας ἠλευθέρωσε. 193, 5. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους. 209, 8. καὶ γὰρ νῦν οὐ κέκρικε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. nunc enim non decrevit, amicis succurrendo, Philippo adversari, dummodo conditiones quodammodo sint tolerabiles. 283, 6. περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς βοηθεῖν ἑτέροις. 301, 9. βοηθοῦσι κάτω. decurrunt deorsum ad opitulandum. 883, 25.

βοηθὸς] βοηθοὺς ἑαυτῷ ζητεῖν, ἐξὸν νῦν ἑτέροις βοηθεῖν. 31, 3. τοὺς θεοὺς μεγίστους ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθούς. 153, 3. τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ. leges puta, pœnas iis comminantes, si qui parentum senium inops contemtui habeant, eique ope pecuniaria et alimentis succurrere nil curent. 733, 26.

βοήσεις est vitiosa lectio, fortassis pro sinceriore βοΐσκας. 531, 19.

βοΐδιον] ἐὰν ὑμῖν βοΐδια, boves macras et annis confectas, πέμψωσιν οὗτοι. 37, 6.

Βοιωταρχεῖν] honore Bœotarchi fungi. 1378, 22.

βόρβορος] ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον. 1259, 12.

βόσκημα] τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα. 299, 13. χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα ἐκόμισε. 568, 16.

Βοσπόριχος] forum Byzantii. 256, 12.

βότρυς] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγων. 314, 12.

βούλεσθαι] βούλομαι τόδ' εἰπεῖν, citat Hermogen. p. 245, 22. sæpe post participium hujus verbi, omissus est infinitivus e præmissis a legente quoque tacite subaudiendus: ut p. 159, 7. τοὺς βουλομένους, scil. ὑποδεχθῆναι. οὐ γὰρ ὑμεῖς, ὧν οὗτοι βούλονται, στοχάζεσθε, ἀλλ' οὗτοι, ὧν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν οἴωνται. 176, 27. τὰ μὲν οὖν ἄλλα ὕστερον, ἐὰν ὑμῖν βουλομένοις ᾖ, [scil. ἀκούειν, vel ἐὰν ὑμεῖς βούλησθε τοῦτο γίγνεσθαι, vel ἐμὲ τοῦτο ποιεῖν] λέξω. 202, 21. ἀπεδίδοτο τοῖς βουλομένοις, scil. με τοῦτο ποιεῖν, aut ὠνεῖσθαι. vendebat volenti cuique (scil. emere). 823, 22. νηποινὶ πάσχειν ὑπὸ τοῦ βουλομένου, [scil. τιμωρεῖσθαι, vel κακῶς ποιεῖν, vel κολάζειν] ὅ, τι ἂν πάσχῃ, πλὴν θανάτου. 1374, 7. ubi ὁ βουλόμενος idem est atque ὁ τυχὼν, quicunque tandem. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, [scil. πράττειν] μέχρι γέ του αἰσχύνονται μὴ πράττειν. 208, 11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται καὶ προῄρηται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρήσασθαι. 226, 11. ἂν βουλομένοις ἀκούειν ᾖ τούτοις, id est, ἂν οὗτοι βούλωνται ἀκούειν. 229, 4. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ [scil. αὐτὸν εἰς τὰς εὐθύνας ἄγειν]. 291, 20. οὐχ ὅσα ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματα, ἔδει δέχεσθαι. 307, 4. πῶς δ' εἰς τὸ μητρῷον βαδιεῖσθε, ἄν τι βούλησθε, scil. παρὰ τῶν νόμων μανθάνειν. 799, 25. τὸ μὲν εὖ βούλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τοὔργον γένοιτ' ἄν. 1490, pen.

βουλεύειν, βουλεύεσθαι] in activo, auctor alicui esse alicujus consilii. τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ. 347, 22. οὐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων. 347, 24. b) in medio. ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι, citat Hermog. p. 245, 12. ex or. pro Corona. οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἄνθρωποι πρὸ τῶν πραγμάτων εἰώθασι χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι, ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα. 57, 11. 139, 15. οὐκ ὀλιγώρως ὑμᾶς εὑρήσει βουλευομένους. 189, 10. δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα. 196, 23. ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες. 246, 26. ἐνδεχομένως βουλεύεσθαι. 283, 5. οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος. 306, 2. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῄειτε βεβουλευμένοι. 306, 12. τῶν αν-

θρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν. 472, 3. ἐμαυτὸν σωφρόνως, μᾶλλον δ' εὐτυχῶς οἴομαι βεβουλεῦσθαι. 538, 21. τὸν τοῦ βουλεύσασθαι κακόν τι χρόνον ἀφείλετο. 639, 11. δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 5. μετὰ τοῦ βουλεύσασθαι [id est βουλευσάμενος] ταῦτ' ἀδικεῖ, καὶ οὐ γνώμῃ διαμαρτών. 734, 21. παραχρῆμα, οὐδὲ βουλευσάμενος. confestim, protinus, sine ulla deliberatione, aut hæsitatione. 970, 5. βουλευομένων ἐστὶν ἀκούσαντας ἃ γινώσκει τις σκοπεῖν. 1425, 21. ἀρχὴ τοῦ σκοπεῖν ὀρθῶς μὴ βεβουλεῦσθαι, πρὶν ἐξ ὧν δεῖ βουλεύσασθαι ἀκοῦσαι. 1430, 11. ὡς ἄν τις χρήσαιτο δυνάμει, οὕτως ὑμεῖς χρῆσθε τῷ βουλεύεσθαι, ὀξέως· δεῖ δὲ βουλεύεσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, ποιεῖν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ σπουδῆς. 1432, 11. τί δήποτε οἱ κακῶς πράττοντες περὶ τῶν πραγμάτων ἄμεινον βουλεύονται, τῶν εὖ πραττόντων. 1450, 25. δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν ὑμῖν βουλεύσασθαι. 1473, 6.

βούλευσις] præmeditata cædes, aut insidiæ saltim structæ. ex illa dictione fori Attici, βουλεύειν τινὶ φόνον, necem alicui machinari, γραφὴν βουλεύσεως διώκειν, actione cædis præmeditatæ aliquem persequi 778, 19. cum actor reum ait ἐκ βουλεύσεως φονεῦσαι, id est, ἐπιβουλεύσαντα. ἂν ἕλῃ τὸν Ἀρίστωνα τῆς βουλεύσεως. si coarguerit Aristonem, quod is, qui bene nosset ærarium se non esse, tamen sciens et volens, *wider besser Wissen und Gewissen* [*in spite of better knowledge and conscience*] ad ærarium se, ut debitorem, detulisset. 792, 2. Eodem significatu hæc dictio accipienda quoque est p. 778, 19. Harpocr. ait βουλεύσεως δίκην apud Dem. esse, cum quis queritur, se ab aliquo præter jus et fas in ærarios inscriptum esse, in or. 1. in Aristogit, h. e. p. 778, 19.

βουλευτήριον] ἐπιστολή, ἣ νῦν ἐστὶν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. 85, 4. τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν. 145, 16. ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνειπεῖν τὸν στέφανον. 244, 2. τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον. 284, ult.

βουλευτὴς] τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν. 1208, 5.

βουλευτικοὶ νόμοι. de senatu præcipientes. 706, 13.

βουλὴ] πεποίηκεν ἡμῖν οὐκ ἔτι περὶ τῶν δικαίων εἶναι τὴν βουλήν. 74, 13. σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι. 123, 2. οὐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις οὖσαν τὴν βουλήν. 179, 22. οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλήν. 292, 13. b) Senatus quingentorum, et adhuc restrictius, quinquaginta virorum in prytania quaque præsidentium. Plerumque sic nude ἡ βουλὴ appellatur, interdum vero cum adjuncta definitione, vel superenarratione οἱ πεντακόσιοι. multis in locis. ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι, pro συναχθῇ, aut ibi βουλὴ accipitur pro οἱ βουλευταί. 249, 20. ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων. 397, 16.

βούλημα] παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβών. prout vos identidem videat, aut acerbiores, aut remissiores, ita aut sæviora, aut leniora suadens. 805, 21. ὅπερ ἦν τούτοις βούλημα. id quod illi studebant. 1109, 15.

βούλησις] μέγα ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις λόγοις ἡ παρ' ἑκάστου βούλησις. 33, pen. ὅπου πατήρ ἐστι, καὶ υἱεῖς ἄνδρες, τυχὸν δὲ καὶ τούτων παῖδες, ἀνάγκη ἐνταῦθα πολλὰς καὶ μηδὲν ὁμοίας εἶναι βουλήσεις. 796, 21. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως τοῦ διαμαρτυροῦντος. 1097, 22. κατά γε τὴν τοῦ διαμαρτ. βούλησιν. 1098, 8. τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν νόμον, ἀρχὴν, πάνθ' ὑπολαμβάνειν. 777, 23.

βοῦς ἔτρεφε πολλὰς, τιμὴν οὐδενὶ δούς. 426, 2.

βοώνης] erat genus magistratus, cui demandata erat cura boves coemendi in ludis mactandas publice. 570, 7.

βραβεύειν] τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. dispensare. 36, 7. ποῦ τὸ δημοκρατεῖσθαι φανεῖται, τοῦτον τὸν τρόπον ὑμῶν ταῦτα βραβευόντων. vobis ad hunc modum jus æquum administrantibus. 1231, 19.

βραβευτὴς] πότερον αὐτοὺς εἶναι βραβευτὰς, ἢ πεῖσαί τινας ἑτέρους [scil. εἶναι, vel γενέσθαι βραβευτάς]. arbitros, disceptatores litis. 163, 16.

βράβης] poetice idem, quod βραβευτής. ἀλλ' Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βράβην. constituerunt ipsi sibi Orcum communem præmiatorem, qui cuique locum tempusque et ordinem mortis gloriosæ attribueret. 322, 11.

βραδὺς] ἡσύχιον ἢ καλοκαγαθία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδὺ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. 777, 5. ὁ Σόλων τοῖς ἰδιώταις βραδείας ἐποίησε τὰς τιμωρίας. 801, 21.

βραδύτης] τὰς ἑκασταχοῦ βραδυτῆτας, ὄκνους — εἰς ἐλάχιστον συστεῖλαι. 308, pen.

Βραυρωνόθεν. 1264, 20.

βραχίων] ὕφαιμοι βραχίονες. 1157, 2.

βραχυλογίας exempla. v. indicem grammaticum.

βραχὺς] τίς οὕτω δυστυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται. 187, 8. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι. 343, 2. ἐν βραχέσι διεξελθεῖν πειράσομαι. 594, 8. ἐκ βραχείας οὐσίας λειτουργῶν. 841, 1.

βρέχειν] κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηραινομένους ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους. 1278, 21. τά γε βρεχθέντα ταῦτα ἦν. 1279, 2.

Βρόμιος] Bacchus. ἱστάναι ὡραίων Βρομίῳ χάριν. 531, 5.

βροντὴ] ὕδωρ [scilicet πολὺ καὶ σφοδρὸν] καὶ βροντὰς, καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι. 1213, 27.

βρόχος] ἐν βρόχῳ, *in der Schlinge* [*in the noose*], τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ. 744, 6. ἐπισπασθέντος βρόχου. 744, 9.

Βρυτιάδης] tribulis e tribu Βρυτιάς. 1365, 8.

βρωτὸς] vescibilis, accommodatus pastui humano. μὴ πυρὸς, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδένα τούτῳ κοινωνεῖν. 789, 3.

βύρσα] προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας. 910, 10.

βωλὰ] dorice pro βουλή. ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν. 255, 21. πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον. 256, 8.

βωμὸς Διὸς ὁρίου. 86, 15. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων. 256, 25, καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπραξε. judices ubi sanctissima religione ad jus æquum dicendum adstringendi essent, calculos, quos in cistulas, alteram absolventem, alteram condemnantem, essent conjecturi, de ara, in qua exta fumarent, afferebant. quæ erat summa religio. 271, ult. κνισσᾶν βωμοῖσι. 531, 6. βωμοὶ δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς κάλλιστοι μὲν καὶ ἁγιώτατοι οἱ ἐν ἑκάστου ψυχῇ καὶ φύσει. 780, 23. ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸ ἱερεῖον. 1054, 7. ubi ara Jovis Phratrii designatur, ut e versu 10. constat. οὐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, οὐδ' ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ. 1078, 22. 1265, 6.

Γ.

γᾶ] dorice pro γῆ. ἔγκτασιν γᾶς διδόναι καὶ οἰκιᾶν. 256, 7.

γαῖα] poetice pro γῆ. γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα. 322, 14.

γαλεάγρα citat ex oratt. in Aristog. Julius Poll. X. 155.

γαμεῖν] γάμῳ, legitimis ceremoniis, rite, γεγαμηκὼς, cum domum duxisset futuram matremfamilias, τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα, pellicem. 1002, 12. συνέβη μοι, δενθέντος τοῦ πατρὸς, ὀκτωκαιδεκέτη γῆμαι. 1009, 13. ἐπεπυσμην αὐτὸν ὅτι οὐκ εἴη γεγαμηκώς. 1150, 23.

Γαμηλία] scil. θυσία, epulum, quo novus quisque maritus Athenis curiales suos nomine novæ suæ nuptæ excipiebat, quod epulum si curiales haud aspernarentur, erat id testimonium novam nuptam curia receptam, ejusque conditionem et jura conditioni et juribus reliquarum matronarum istius curiæ exæquata esse. τῶν φρατόρων, οἷς τὴν Γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς [subaudi τῆς ἐμῆς] ὁ πατὴρ, [scil. ὁ ἐμός]. 1312, 12. 1320, 13.

γάμος] ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεσημβρινοῖς γάμοις χρωμένη. 270, 10. significat, matrem Æschinis meretricem fuisse, prostitisse in fornice ad horam nonam, h. e. post meridiem. γάμῳ γαμεῖν. rite, legitime, in propatulo, non furtim, per nefas, in matrimonium ducere. 1002, 12.

γὰρ] *utique*, cum adversario id concedimus, quod ille arguit. δίκας ἰδίας δίδωσιν ὁ νόμος ἐμοὶ καὶ γραφὴν ὕβρεως· δίδωσι γάρ. dat utique, sine omni dubio. 523, 18. eleganter redundat initio orationis objurgatoriæ. τοιοῦτοι γὰρ ἐστὲ, ἄνδρες Ἀθηναῖοι· οὐ γὰρ ἐξέρχεσθε. 579, 25. τοιοῦτος γὰρ εἶ, Μειδία· ὑβριστὴς γὰρ εἶ — 580, 7. initio ponitur orationis ejus, qua quis causam, aut suam, aut alterius, excusatum defensumve it. οὐδὲ τοῦτό γ' ἂν εἴποι τις. νὴ Δί', ἀμυνόμενος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν ἐποίει τι κακόν. οὐκ ἔστι τοῦτο. 675. 23. ubi respondet Latino *atqui*, ponitur initio tractationis, h. e. cum orator a præfatione transitum faciens in ipsum argumentum propositum declarandum ingreditur. respondet Latinis *igitur*, aut *nempe, scilicet, nimirum*. ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες. 701, 23. οὐ γὰρ per modum sannæ sæpe interjicitur, ut nostrum *nicht wahr* [*is'nt it true*]? tu infitiari audebis? ὅμοιόν γε. οὐ γάρ; 616, 16. καλά γε, οὐ γάρ; ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα. 673, 19. εὔνους γε. οὐ γάρ; 674, 14. et alibi sæpissime.

γαστὴρ] τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 324, 24.

γαυριᾶν] εἰ ταύτῃ γαυριᾷς, ἐφ' ᾗ στένειν σε προσῆκεν. 308, 6.

γειτνιᾶν. 1272, 19. 1278, 14.

γείτων] ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος [scil. οἰκίας] οὐδὲν σεμνοτέραν. 175, 2. οὐκ ἦν χαλεπώτερον οὐδὲν, ἢ γείτονος πονηροῦ καὶ πλεονέκτου τυχεῖν. 1272, 2.

γελᾶν] ᾀσμάτων, ὧν εἰς τοὺς συνόντας ποιοῦσιν ἕνεκα τοῦ γελασθῆναι. 23, 22. γελάσαι καὶ θορυβῆσαι καὶ ποτ' ἐλπίσαι μετέδωκαν ὑμῖν. 1459, 23.

γελοῖα δάκρυα. 577, 11.

γέλως] res risu et contemtu digna. ἐπεὶ νῦν γε γέλως ἔσθ' ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι. 47, 6. 136, 23. γέλως, ἂν ὁμολογῇ [scil. εἰληφέναι]. 121, 8. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες. 151, 19. πλείων ἐστὶ γέλως τοῦ μηδενός. magis est ridiculum, quam si nihil dent. 185, 18. χλευασμὸς, ἢ γέλως, συμβὰς τῇ πόλει. 254, 3. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινή. 364, 3. νῦν δὲ γέλως, ὅση ἄδεια. 428, 21. ἐκεῖνα μέν ἐστι φοβερὰ, καὶ προνοίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενα, ἐφ' οἷς δὲ σὺ ἐκείνους ἔκρινες, γέλως. 435. 15. κομιδῇ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν αὐτοῦ τουτονί. 447, 27. γέλως ἂν εἴη δήπουθεν. tantundem sit, ac si infanti, aut fatuo

illudas; aut ludum puerilem *blinde Kuh* [*blindman's buff*] dictum. 602, 5. εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται. 1261, 13. οὐκ ἂν ἔλαβεν ὑμῶν οὐδένα γέλως, εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἱλκόμην ἐγώ. 1263, 9.

γεμίζειν, navem alienam, γεμίζεσθαι, suam onerare mercibus exportandis. 466, 28. γεμίσας τὴν ναῦν ξύλων καὶ χαράκων καὶ βοσκημάτων. 569, 4. γεγεμισμένης ἤδη τῆς νεὼς μᾶλλον τοῦ δέοντος. 910. 8. γεμίσας ναῦν μεγάλην σίτου. 917, ult.

γενεὰ ἡ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον. seculum hoc hominum nunc ætatem agens. 1390, 25.

γεννητὴς, uno aut geminato ν] γεννηταὶ erant, quibus eadem sacra Apollinis Patroi et Jovis Hercii communia essent. 1319, 27. poterant e multis diversis demis esse. 1365, pen.

γενναῖος] ταύτης [τῆς μελέτης] τοὺς καρποὺς ἔδει καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι. 328, 18. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. 331, 24. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. 1251, 22.

γενναίως] φέρειν δ', ὅ,τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως. 258, 24. γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς τοῦτο χειροτονεῖτε. 1466, 25.

γένος] εὔχεσθε αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν. 363, 23. γένος οὐκ ἔστι φιλίων καὶ πολεμίων. 638, 3. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ γένους καὶ οἰκίας. 642, 15. videntur γένος et οἰκία differre hactenus, ut γένος sint in descendente stirpe necessarii, liberi, nepotes, οἰκία in ascendente, ut pater, avus, et collaterales, ut fratres, sorores, consobrini. γένος item et παῖδες differunt. hi videntur liberi ex te nati esse, illi nepotes et his etiam remotiores, aut, si mavis, cognati collaterales. 642, 25. γένος item est sors nascendi, ut si quis civis Atheniensis natus sit. ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἓν πλῆθος χρημάτων ἀντὶ τοῦ γένους καλόν ἐστιν. 953, 24. ἃ δὲ οὐδ' ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις ἐστὶν, οὐδ' ἐκείνῳ [utpote factitio] δεῖν οἴομαι παρὰ τοὺς νόμους γενέσθαι. 628, 8. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, [scil. τῶν πατέρων, ὧν νομίζονται εἶναι]. 1022, 15. ubi γένει idem valet, atque γόνῳ. item in illis. οὔτε γένει τοῦ τετελευτηκότος υἱὸς ὤν. 1081, 6. ab ipso procreatus. 1088, 7. γένος paraphrastice usurpatur. τὸ τῶν διαμαρτυριῶν γένος, pro αἱ διαμαρτυρίαι. 1098, 6. τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε. 1100, 8. τὴν παρ' ὑμῶν εὔνοιαν δεῖ μὴ τισιν ὥσπερ [ἱερωσύνην] ἐκ γένους, velut honorem aliquem generi adhærescentem, omnibusque ex illa gente oriundis ipso nativitatis jure competentem, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα λέγουσιν ὑπάρχειν. 1427, 15.

Γεραιαὶ, aut Γεραραὶ, vel Γεραιραὶ] (nam de vero exarandi modo disputatur) mulieres sacerdotio Bacchi consecratæ, quæ in officio Basilissæ, seu reginæ sacrorum, erant. ἐξώρκωσε τὰς Γεραιρὰς τὰς ὑπηρετούσας τοῖς ἱεροῖς. 1369, ult. 1371, 17. 1372, 1. ὅρκος τῶν Γεραιρῶν. 1371, 22.

γεραίρειν] τὰ Θεόγνια καὶ Ἰοβάκχεια γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια. 1371, 24.

γέρας τοῦτο οἱ πρόγονοι ὑμῖν ἐκτήσαντο. 130, 8.

Γερουσία] senatus apud Spartanos. ἐπειδάν τις εἰς τὴν καλουμένην Γερουσίαν ἐγκριθῇ. 489, 19.

γέῤῥον] τὰ γέῤῥα ἐνεπίμπρασαν. crates vimineas, quibus contectæ septæque erant tabernæ institorum in foro Atheniensi scruta venalia habentium. 284, 24. τὰ γέῤῥα ἀναίρειν. incipere tabernas construere. *die Buden anfangen aufzubauen* [*to begin to erect the booths*]. 1375, 19.

γεύειν, γεύεσθαι] τοὺς γευομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν. 782, 15. ἄρτι μῦς πίττης γεύεται. 1215, 11.

γεωμετρία] erat in artibus liberalibus, quibus juventus Græca soleret imbui. τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπείρως ἔχειν αἰσχρόν. 1414, 16.

γεωργεῖν] rei rusticæ operam dare. τοὺς γεωργοῦντας ὑμῶν πλέον ἂν οἴομαι ζημιωθήσεσθαι. 17, 2. γῆν συνεχνημένοι γεωργήσουσιν, ὅσην οὐδ' ὄναρ ἤλπισαν πώποτε. 175, 11. κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων. 239, pen. εἶτα γεωργῶν ἐκ τούτων καὶ σεμνὸς γέγονας. arator, id est, dominus ingentium fundorum. 442, 6. γεωργοῦντες, seduli in exercenda re rustica, καὶ φειδόμενοι. 613, 16. 753, 21. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται. hæc agitat, hæc exercet, veluti colonus rus, et mercator mare, et opifex artem, quam didicit, ut inde victitet. 794, 22.

γεωργία] γεωργίαι παμπληθεῖς. 386, 5. ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη. tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica. 872, 11.

γῆ] οὔτε τὴν γῆν [ᾐσχύνοντο] πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἔστασαν. 426, 20. ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄστρα κάτω γένηται. 792, 21. ὅτῳ μήτε καρπὸν γῆ φέροι, μήτε ἀποθανόντα δέξαιτο. 794, 25. ἐπὶ γῇ καὶ συνοικίαις δεδανεικώς. *der seine Capitalien auf liegende Gründe und auf Häuser in der Stadt ausgethan hat* [*had invested his capital in landed property and houses in the city*]. 946, 6. ἡ γῆ, rus, villa, οὐχ ὅπως καρπόν τινα ἤνεγκεν. 1225, 11.

γηθεῖν] lætari. γεγηθὼς καὶ λαρυγγίζων. 323, 1. οὐκ ἐπὶ τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι. 332, 8.

γῆρας] τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ, 733, 26. διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανά. 1204, 23. γῆρας καὶ φυγὴν

[id est φυγὴν ἐν γήρᾳ] ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων. 1484, 3.

γηράσκειν] τὰς ἡμετέρας θυγατέρας, μελλούσας δι' ἔνδειαν ἀνεκδότους ἔνδον γηράσκειν (vel γηράσειν potius) περιορᾷ. 1124, 8.

γηροτροφεῖν] γηροτροφήσονται [pro γηροτροφηθέσονται] περίβλεπτοι. 1399, 17. γηροτροφεῖ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα οὕτω. 763, 15.

γηροτρόφος] ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων. 1400, 16.

γίνεσθαι] esse, vel fieri. nasci. contingere, competere. effici. consequi. θαυμάζω, εἴ τῳ ποτε ἀνθρώπων γέγονεν, contigerit, datum fuerit, ἢ γενήσεται, ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ. 33, 25. ὑμῶν αὐτῶν γενομένους. vestri factos, hoc est, compotes et juris vestri factos, libertati vestræ restitutos, ad sanitatem mentis revocatos. 26, antep. εἰ βούλεσθε ὑμῶν αὐτῶν γίνεσθαι. si vultis vestræ spontis esse, h. e. res vestras pro arbitrio vestro agere, non alienæ fidei periculo committere. 42, 10. αἰσχρὸν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τίς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι; 128, 16. δέον παρὰ τοῦτο γίνεσθαι. quod oportebat fieri, nisi hoc obstaret. 140, 26. γεγόνασι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι. 145, 10. τί γένοιτο νεώτερον, ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ καταφρονῶν Ἀθηναίων. 157, 1. ἐν πολέμῳ οὐκ ἴσῳ γενησόμεθα. 179, ult. περιϊδεῖν et περιορᾷν γιγνόμενα. insuper habere et æquo animo pati aliquid fieri. 246, 8. et 14. οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα. simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse. 248, 6. ἅμα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε. 270, 22. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. nullo pacto. ne si accideret quidem, quodcunque tandem futurum esset. utcunque sors caderet. *Schlechterdings, durchaus, in alle Wege, es komme damit auch wie es wolle [absolutely, by all means, come of it what will].* 284, 17. 497, 27. 971, 9. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ, αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 390, pen. ἀφ' οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι, καὶ κρίσεις γίγνονται, οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλω. 408, 9. τὰ μὴ γενόμενα οὐκ ἔστι ποιῆσαι (scil. λόγῳ) γεγενῆσθαι. 1471, 2. b) nasci. ἡγεῖτο γὰρ ἕκαστος αὐτῶν, οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, se natum, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι. 296, 16. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν. 1389, 23. c) contingere, competere, pro sua legitima, rata parte. *zukommen, gebühren [to be due, be one's share].* ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων. loco emolumentorum sibi convenientium, aut partorum, oblatorumve. 67, 27. inde τὸ γιγνόμενον competens, exsistens, consequens, id quod e certis præmissis colligitur, e numeris in summam collectis exsistit, in quemque pro rata sua portione venit. ἐκ δὲ τοῦ ἐμοῦ τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἔδει τιθέναι. dependi oportebat id, quod pro modo facultatum cujusque in eum veniret. 261, 1. τὸ γιγνόμενον τίμημα, mulcta cuique crimini competens, major identidem minorve, prout crimen aut majus, aut minus est. ἀντὶ τοῦ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ γράψας ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ, ἀντὶ δὲ τοῦ ΤΟ ΓΙΓΝΟΜΕΝΟΝ, Ὃ ΩΦΛΕ. 726, 26. ut si quis ærarium sacrum depeculatus sit, mulctam decuplam dependat, sin autem ærarium publicum, solummodo duplam. quod hic τὸ γιγνόμενον appellat, id p. 729, 8. appellat τὰ προσήκοντα, *die Gebühr [the dues].* τὸ γιγνόμενον ἀργύριον κατὰ τὴν συγγραφήν. *was einem an Gelde nach dem schriftlichen Vertrage zukommt, wird, und werden muss [what money shall be due to some one according to the written agreement, and what must be paid].* 926, 21. ut paulo post, v. 25. ipse exponit, ὃ δεῖ γενέσθαι τοῖς δανείσασι κατὰ τὴν συγγραφήν. οὐ δικαίαν, οὐδὲ γιγνομένην χάριν ἀξιώσουσι κομίζεσθαι. e promeritis eorum exsistentem, consequentem, ipsis debitam. 992, 3. τῶν γιγνομένων δι' ἐκεῖνα [scil. τἀναλώματα] τιμῶν ἀξιοῦν ἑαυτοῖς μετεῖναι. ex illis impendiis exsistentium eaque consequentium. 1230, 7. γίγνεσθαι, confici e numeris collectis in summam, exsistere. τῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στατήρων γίγνονται τρισχίλιαι τριακόσιαι ἑξήκοντα. 120 stateres efficiunt drachmas Atticas 3360. seu æquivalent illis. 914, 14. τὰ πράγματα et τὰ γιγνόμενα inter se copulantur: ut 98, 14. et 111, 17. quod aut est ἓν διὰ δυοῖν, pro ἐν τῷ γίγνεσθαι τὰ πράγματα, in gestu rerum, aut τὰ γιγνόμενα sunt eventa fortuita, τὰ πράγματα autem, τὰ ἀπὸ προαιρέσεως, quæ studio et opera hominum fiunt, aut τὰ γιγνόμενα sunt sequelæ τῶν πραγμάτων et effectus eorum. πρός τινι γίγνεσθαι, animum ad aliquid attendere, studium in id conferre, totus in aliqua re elaboranda esse. πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν περὶ ὧν νῦν λέγω, γένησθε. 287, 4. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων. nempe in hoc versabatur salus Græciæ, momentum rerum Græcarum in hoc erat positum; per hoc stabat, ut res Græcorum sic essent, seciusve, sive hoc esset fieretve, sive minus. 305, 3. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς. quorundam infortuniis usorum. 533, 4. χρήματα ἐγίγνετο. *es kam Geld ein [money came in].* ampla redibant vectigalia. 141, 13. τῶν κριθῶν, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνομένων. reliquorumque vectigalium ex illo rure redeuntium. 1046, 16. περὶ τὴν γενομένην συμφορὰν [μάτην ἐν σπουδῇ] γενόμενος ἄνθρωπος. 788, 26.

γνώσκειν] decernere, statuere, apud animum suum pro rato et certo habere. ὡς ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκὼς ἔσται. 13, 13. εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γιγνώσκεσθαι, hoc, quod noti cuique sint, a quoque statim noscitentur, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς. 202, 10. 1424, 2. ἢ λόγῳ τοὺς δημοτικοὺς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γινωσκομένους. 268, 12. τὰ δίκαια γνῶναι καὶ τὰ προσήκοντα, æqua set congruas sententias pronunciare (de judicibus). 416, 3, et alibi. τοῦτον οὐδ' εἰ γέγονεν εἰδὼς, οὐδὲ γιγνώσκων. quo tempore ne natum quidem hunc Midiam noram, h. e. ne nomen quidem ejus fando inaudiveram, aut, etiamsi audivissem, tamen non noscitabam. *so kannte ich ihn doch von person nicht [I did not know him personally].* 539, 25. γινωσκόμενοι ἐπὶ τὰ χείρω. partem in pejorem cogniti. 851, pen. τὴν οὕτω παρανόμως γνωσθεῖσαν δίαιταν ἔγνω κυρίαν εἶναι. decisam, disceptatam. 903, 11. γνῶναι δὲ ἰδόντα ἕτερον, alterius, quem fortuito tibi oblatum videris, observare, notare vitia, καὶ ἐπιπλῆξαι ῥᾴδιον. 983, 2. ἡ γνωσθεῖσα διαλλαγὴ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν. conditiones reconciliationis, quas arbitri litigantibus tulerunt, æquas censentes. 1360, 23. φεύγειν τὸ γνωσθῆναι, *das dafür bekannt werden [becoming known]*, famam adipisci, nobilitari, ποιοῦντά τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων, studio faciendi aliquid e re vestra. 1481, 8. οὐχ οἷός τ' ἦν ἐμμένειν, οἷς ἐκεῖνοι γνοῖεν. 1032, 9. ἂν μὲν ἃ χρὴ περὶ ὑμῶν γινώσκῃ Κερσοβλέπτης. ita se erga vos gerat, eo sit animo, iis moribus, quibus par est eum esse. 658, 23. opponitur enim ei: ἂν δ' ἀλόγως ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ. ἐγνωσμένους pro ἐγνωκότας. 303, 27.

Γλαυκοθέα] τὴν μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν. 270, 24.

γλίσχρος] ἃ μὲν οἰκοδομεῖτε καὶ κονιᾶτε, ὡς μικρὰ καὶ γλίσχρα, αἰσχύνη λέγειν. 689, 24.

γλίσχρως καὶ μόλις ἀπειληφότι. 977, 25.

γλίχεσθαι] ταῦτ' ἦν, ὧν μάλιστα ἐγλίχετο. 62, 25. πράξαντες, ἃ πάντες μὲν ἀεὶ γλίχονται λέγειν, ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δεδύνηται. 68, 18. τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται. 297, 4. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις, καὶ μὴ προδεδωκόσι ταύτην. 411, 24.

γλῶττα] ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν. 406, 4. ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει. 418, 26.

γνάθος] τὰς γνάθους φυσῶν. 442, 16.

γνήσιος] ἀλλ' οὖν ἀπὸ γνησίων γε ὄντων τῆς Ἑλλάδος ἠδικοῦντο. 118, 24. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς γνήσιος ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς διῴκει τι μὴ καλῶς. 118, 26. γνήσιος παῖς proprie est ὁ γόνῳ γεγονὼς, natus et procreatus ab aliquo, qui opponitur τῷ ποιητῷ, factitio, adoptato. 1095, 5. differt a κυρίως γνησίῳ, ab eo qui pro γνησίῳ adscitus et declaratus fuit ab aliquo, penes quem ejus rei κῦρος, potestas, fuisset. ibid. ἀδύνατόν ἐστιν υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλιπεῖν, ἐὰν μὴ γόνῳ γεγονὼς ᾖ τινί. 1099, 19. γνήσιοι, ingenui liberi quonam a patre, et quanam a matre, et quibusnam a sponsoribus viro desponsa nascantur, exponitur. p. 1134. γνήσιοι γόνῳ τῆς πατρίδος πολῖται, sunt, cives indigenæ, aborigines, quatenus opponuntur τοῖς ἐπήλυσι et adscriptis civitati. 1390, 9. ὡς υἱὸν ὄντα γνήσιον τοῦ τετελευτηκότος πολλὰ ἔτη ἤδη. quasi genuinus sit filius ejus, qui multis ante annis decessisset, quam hic nasceretur. 1093, 2.

γνησίως] vere, bona fide, reapse. τοὺς γνησίως μετέχοντας τῆς πόλεως. 1353, pen. τίς ἐστιν, ὅστις εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἑαυτὸν ἐθελήσει γνησίως ὑμῖν δοῦναι. 1482, 14.

γνώμη] alias est id, quod cuique videtur, placet, cui studet, quod sentit et appetit, quo animus fert; alias forma cogitandi, ratio consiliorum, mens; alias exspectatio. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. secius, quam velis. 14, 3. τοῦτο πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ τὴν γνώμην γεγονός. 15, 14. ὅτι ταῖς γνώμαις ὑμεῖς ἀφεστήκατε τῶν πραγμάτων. 131, 7. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὠμὸς τὴν γνώμην. 142, 19. προθεῖναι, facultatem dare, περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι. 169, 12. ὑποκεῖσθαι τοῦτο τῇ γνώμῃ. propositum esse atque infixum menti, ut ratum et certum scitum. 179, 6. οὕτω διακεῖσθαι τὰς γνώμας ὑμᾶς. 182, 3. οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμαυτοῦ γνώμης μόνον, ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνων. 281, 16. ταῖς ἑτέρων ἐπακολουθεῖν γνώμαις. 284, 8. μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων. 287, 1. ὁ μὲν γὰρ [ὁ σύμβουλος puta] πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται. 291, 18. τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. 309, 27. ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι, per synesin pro ψῆφον θέσθαι, ἢ γνώμην ἀποφήνασθαι. 362, 1. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου. 390, 6. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον. locum hunc de γνώμῃ, hoc est, de analogia et æquitate æstimationis, referte ad universam legem. 493, 1. ἐπειδὴ τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν. 543, 24. γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ δικάσειν ὀμωμόκασιν. 652, 25. ἡ δὲ τῆς γνώμης δόξα [id est δόξασις] ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσωσι, παρίσταται. visum illud mentis, quod sententiam pronuntiandam concipit quasi et format in mente, exsistit ex iis, quæ auribus accipiuntur. 652, 26. γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν. 716, 3. γνώμην ἄλλην εὐθέως ἔλαβε. *er hat sich gleich anders besonnen [he has immediately changed his opinion].* 889, 10.

περὶ ὧν μὴ ὦσι νόμοι, [περὶ τούτων] γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ὀμωμόκατε δικάσειν. *nach eurem besten Wissen und Gewissen, nach euerer Erkenntniss, mit möglichster Beobachtung der Billigkeit und des Rechtes [to the best of your judgment and conscience, according to your cognizance, with all possible regard to equity and right]*. 1006, 27. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα. **qui vestro suffragio exciderit, caruerit. 1048, 22.** τῆς γνώμης τῆς τῶν τοῦτο παθόντων τὸ ὄνειδος εὑρήσομεν. **1434, 23.**

γνωρίζειν] **noscitare.** γνωρίσας τοὺς ἀποψηφισαμένους. **800, 6. usu, familiaritate cognitum habere. 924, ult.** ὁπόθεν δήποθεν ἐγνωρισμένοι. **quacunque tandem ratione cum eo conciliati. 925, 5.** προσηγορίας ἔχοντες, αἷς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ γένει γνωρίζονται. **1390, 27.** ὥσπερ ἴχνη γνωρίζουσα νῦν ἡ τῶν οἰκείων καὶ φίλων μνήμη. **1393, 27.**

γνώριμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι. **106, 7.** οἱ γνωριμώτατοι ἐν ταῖς πόλεσι καὶ προεστᾶναι τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι. **424, 7.** γνώριμόν σε ποιήσαντας ἀντ' ἀνδραπόδου. **1123, 23.** διαφθεῖραι χρήμασι τοὺς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων γνωρίμους. **1468, ult.** γνώριμα καὶ πιστὰ αὐτῷ ἀκούειν. **189, 18.** ἔσται δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος. **noscitabilis, h. e. probabilis, quem ut primum audieritis, ita statim arripietis, et recordatione in eum devenietis, atque probabitis, tanquam dudum vobis notum et probatum, ut hominem usu multo nobis cognitum, quam primum aspicimus, rursus noscitamus. 34, ult.**

γνωρίμως] **perspicue, plane, dilucide ad intelligendum.** ἁπλῶς καὶ πᾶσιν ὁμοίως γνωρίμως **(noscitabiliter)** γεγράφθαι. **722, 15.** γνωρίμως εἶχέ μοι καὶ πάλαι. **familiariter me usus est. 1247, 14.**

γνῶσις] **sententia a judice pronuntiata, edictum. 79, 1. 544, 2. 711, 14. 725, 14. 778, 17. 802, 8. 899, 17. 949, 16.** κατὰ γνῶσιν διαιτητοῦ ὑμέτερος πολίτης γεγενημένος. **1020, pen.** ἀπόφασις ἐπὶ διαιτητοῦ, ἣν καὶ γνῶσιν καλεῖ Δημοσθένης. **Julius Pollux II. 129.**

γόης] δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. **318, 1.** ἄπιστος, γόης, πονηρός. **374, 20.** γόης οὕτω θαυμάσιος. **854, 4.**

γοητεία] τοσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι — εἰσὶν ἐφ' ὑμᾶς κατεσκευασμέναι. **1458, 18.**

γοητεύειν] γοητευθέντα καὶ φενακισθέντα τῇ περὶ τἄλλα φιλανθρωπίᾳ. **373, ult.**

γόμος] τὸν γόμον οἰκεῖον ἔχειν τῆς νεώς. **883, 11.** τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος. **oneribus navis expromtis. 1283, 21.** οὐχ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέθεντο. **1290, 18.**

γονεὺς] τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον φέρειν. **142, 1.** ὥσπερ ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστου εἷς τις ἐστὶ γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινοὺς δεῖ γονέας τοὺς πένητας ἡγεῖσθαι. **142, 5. 154, pen. 187, 7.** οὐ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι. **296, 17.** στέργειν τοὺς γονεῖς. **790, 7.** ἐχθρὸς μέν ἐστι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Παυσανίᾳ τῷ πόρνῳ. **1489, 3. Thesmothetæ scrutinium tolerantes, inter alia, etiam hoc interrogabantur,** εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι. **1320, 18.**

γονὴ] τὰς ἀποῤῥήτους αὐτοῦ ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ γονάς. **563, 2.**

γόνος] γόνῳ υἱὸς **opponitur** τῷ ποιητῷ, **adscito, adoptato. passim locorum.** τούτους δὲ γνησίους γόνῳ, **vi nativitatis,** εἶναι τῆς πόλεως πολίτας. **1390, 9.**

γόνυ] ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ Ἰατροκλεῖ. **403, 6.** πολλὰ ἐμοῦ δεηθέντος καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος πρὸς τῶν γονάτων. **1343, ult.**

γραΐδιον] τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραϊδίων προσαγορευόμενος. **313, ult.**

γράμμα] γράμματα δημόσια. **chartarium publicum. 243, 25.** ἐδίδασκες γράμματα, **literas pueriles,** ἐγὼ δ' ἐφοίτων. **315, 7.** ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν, ἐν τῷ μητρῴῳ, **381, 1.** παρὰ τὰ γράμματα ἐπρέσβευσαν. **præter, contra literas, quibus perscripta erant mandata legatis ad legationem obeundam proficiscentibus injuncta.** *Instructionen. Verhaltungsbefehle [instructions, orders]*. **430, 15.** γράμματα γὰρ γεγραμμένα **(subaudi** μόνον**)** ἐστί. *Sie, die Gesetze, sind ein todter Buchstabe [they, the laws, are a dead letter]*. **586, 5.** ὃν τρόπον ἔχει τὰ γράμματα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης. **quæ sit ratio tabularum, quas numularii conscribunt.** *was es mit den Handlungsbüchern der Banquiers für eine Bewandniss habe [what the books of the Bankers signify]*. **1202, 3.** ἀμυδροῖς γράμμασιν Ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα. **1370, pen.** γράμματα **idem, quod nos usurpamus,** *eine Acte, ein Document, eine Urkunde [a document, deed, record]*. **1034, 16.** οὐδὲ μικρὸν προσεῖχον τοῖς γράμμασι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ συγγραφῇ. **articulis, punctis, capitibus contractus in tabulis consignatis. 931, 10. codicilli, quibus perscriptæ sunt rationes facultatum ab aliquo relictarum, nominumque ab ipso contractorum, et pecuniarum, quas ipse aliis credidit. 950, 9. et ibi sæpe. v. Etymolog. h. v. p. 240, pen. in Excerptis meis p. 172.**

γραμματεῖον, **schedium,** ἐν ᾧ τὰ τούτῳ βεβιωμένα ἔνεστι. **600, 17. literæ cambiales, aut simile quid. 788, 18.** *Obligation, Schuldverschreibung [a writing of obligation, bond]*. **956, 2. expensorum et acceptorum codex, quo fœnerator consignat quæstus sui rationes quotidianas. 1111, 22.** ὁ νόμος ἐν γραμ-

ματείῳ κελεύει μαρτυρεῖν, (nostro more loquendi, *auf einem Stempelbogen* [*on a stamp*]), ἵνα μήτ᾽ ἀφελεῖν ἐξῇ, μήτε προσθεῖναι τοῖς γεγραμμένοις μηδέν. 1115, 3. τοὺς μαρτυρήσαντας τὰ γενόμενα ἐν γραμματείῳ κατὰ τὸν νόμον. 1141, 22. κύριος ὢν τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τοὺς δημότας ἀνεκάλει. codicum, quibus perscripta erant demotarum nomina. 1301, 20. γραμματεῖον ληξιαρχικόν. codex, in quo perscripta sunt nomina eorum, qui ad pubertatem provecti in scrutinio publico probati, digni sunt habiti, qui rem suam privatam publicamque gerant. 1306, 22.

γραμματεύειν] scribam agere. ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ᾽ ἐκκλησίαζον. 315, 9. γραμματεύων Ἀντιμάχῳ διετέλει. 1186, 23.

γραμματεὺς ὄλεθρος. 269, 19. γραμματεῦ erat convicium, usurpatum pro homine vilissima stirpe, quæstus sordidi, versuto, impuro, scelerato, audaci. 371, 21. ὑφ᾽ ἑνὸς γραμματέως τυραννηθήσεσθαι. 506, 21. γραμματεὺς κατὰ τὴν πρυτανείαν. 720, 22. nam tribus quæque suo peculiari scriba utebatur. γραμματεὺς τῶν τοῦ ἐμπορίου ἐπιμελητῶν. 1324, 9. γραμματεὺς τῆς βουλῆς. 238, 14. ἐπέταξεν ἐκθεῖναι, novam legem rogandam, πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων καὶ τῷ γραμματεῖ παραδοῦναι. 485, 18. qui eam in concione recitaret, quo domum reversus quisque per otium de ea meditaretur. Priusquam accusator causam dicere ordiretur, recitabat scriba τὴν γραφήν, seu libellum ab accusatore exhibitum, quo consignata erant accusationis summa capita. item leges, ad quas orator provocaret, id quod ex omnibus pæne paginis constat. nec non testimonia testium. scriba prytaniæ decreta prytanum ad Thesmothetas referebat. 720, 22.

γραμματίδιον] *ein Wechsel, den einer von sich austellet* [*a bill, which somebody draws, a promissory note*]. ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐωνημένῳ. 1283, 4.

γραμματιστής] ludimagister, pueros literas docens. Per contemtum, et probri ergo. 431, 24.

γραμματοκύφων] homo ita libris affixus, ut curvus ab incumbendo fiat. 297, 22.

γραῦς] ὡς δὲ οὗτος [maritus mulierculæ] ἀπέθανε, καὶ αὐτὴ γραῦς ἦν. 1156, 2.

γράφειν] εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες. 121, 22. ὡς οὐ δεῖ ληρεῖν, οὐδὲ γράφειν πόλεμον. neque auctor fieri decreti, quo bellum suaderetur. 146, 2. οὐ μόνον τῷ γράψαι [τοὺς νόμους ὁ Σόλων] ᾤετο δεῖν κυρίους εἶναι. 227, 15. τὰ γραφέντα. auctoritates literis consignatæ. 254, 13. γραφεὶς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον. 260, 18. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμην τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν. 286, 4. οὐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδέ, ἔγραψα μέν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ. 288, 8. γράφειν sic nude pro γρ. νόμους et ψηφίσματα. πάλαι γὰρ μισθοῦ καὶ γράφων, καὶ νόμους εἰσφέρων ὤπται. 722, 2. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅ,τι ἂν βούλωνται. *Memoriale, Suppliken, Vorschläge, etc. aufsetzen* [*to write down memorandums, memorials, petitions, proposals, &c.*]. 687, 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφοντας εἰρήνην. 358, 17. γράφεσθαι in medio, accusare, reum facere. τὴν γὰρ αὐτὴν τούτῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων, incusatorum, τάξιν. 244, 9. ἃ τούτου τοῦ νόμου γεγράμμεθα. quæ hujus legis capita notavimus, reprehendimus, ut vitiosa et reip. noxia. 486, 1. et 14. ἐγράψατο τὴν Χαβρίου δωρεάν. accusavit ut haud legitimam, et haud merito datam. 501, pen. γεγραφέναι μέντοι τὸν λόγον μοι Μειδίαν. 576, 21. τὸ γεγραμμένον, est, summa æris, quod aliquis ab accusatore arguitur depeculatus esse; ob quod actio in eum suscepta fuit, et in libello accusatorio nominatim ea summa fuit indicata. τοῖς ὀφείλουσι τὸ γεγραμμένον, æs debitum, cujus postulantur, ἐκτίνειν, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων προσούσας ζημίας καταβάλλειν, et insuper mulctas a legibus constitutas. 727, 3. ἐμὲ δέ, εἴπερ ἐνόμιζεν ἐξελέγχειν αὐτόν, οὐκ ἂν ἐγράψατο. *es ist nicht zu denken, dass er unterlassen haben würde mich zu belangen* [*it is not likely, that he would have forborne to bring an action against me*]. 229, 25. ὥσπερ, εἴ τις ἐκείνων ἑάλω, σὺ τάδε οὐκ ἔγραψας, οὕτως ἂν σὺ νῦν ἁλῷς, ἄλλος οὐ γράψει. 653, 20. μεθ᾽ ὧν οἱ ζωγράφοι γράφουσι, pingunt, τοὺς ἀσεβεῖς ἐν ᾅδου. 786, 13. γράφεσθαι dicitur dominus tabernæ trapeziticæ, jubens a puero commentariensi in rationarium ea, quæ vult et necesse est, referri. *auf- oder anschreiben lassen* [*to put down, note in writing*]. 1186, 7. 24. et 26. ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσί. scripti sunt pro ærariis. 1337, 25. ἅ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράφειν, literis mandare, φυλάξαιτ᾽ ἄν. 1489, 13. γράφεσθαι παρανόμων est dictio percrebri usus. γράφεσθαι γραφὴν et διώκειν γραφὴν ut diversa, sed ejusdem generis, copulantur. οὐδεμίαν πώποτ᾽ ἐγράψατό με, οὐδ᾽ ἐδίωκε δίκην. 311, 5. quæ videntur hactenus differre, ut γράφεσθαι sit denunciare, deferre reum ad judicem, διώκειν autem actionem persequi. πρόσοδον γράφεσθαι πρὸς τὴν βουλήν. libello supplice exhibito veniam rogare cum senatu de rogatione aliqua ad populum ferenda prius, quam hoc fiat, agendi, ejusque arbitrio rem permittendi. 715, 25. οἷς οὐκ ἐγράψατο τοῦ προβουλεύματος, τούτοις, ἃ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται, Hermogenes p. 364,

23. ex or. pro corona. ὧν οὐδὲν γέγραψαι. quorum nihil incusasti. 267, 3. συγγραφὴν διαῤῥήδην γραψάμενος, ἐφ' ᾧ τε καταπλεῖν τὴν ναῦν εἰς τὸ ὑμέτρον ἐμπόριον. cum postulasset operamque dedisset, ut in tabulis contractus hæc clausula disertis verbis exprimeretur, studendum esse, ut navigium in portum vestrum revertatur. 1289, 6. αὐτοὺς μὲν τούτους διπλασίαν καθ' ἑαυτῶν τὴν ζημίαν γράψασθαι, ἄν τι παραβαίνωσι τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ. hos ipsos operam dedisse, (aut passos esse) ut in tabulis contractus de mulcta geminata luenda, si quid contractui repugnans fieret, caveretur. 1296, 6. γράφεται ὁ Φράστωρ Στέφανον τουτονὶ δίκην πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. diem Phrastor Stephano dicit in foro Thesmothetarum. 1362, ult.

γραφεὺς] pictor. Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα. 562, 12.

γραφὴ] actio in aliquem forensis, accusatio in causa quadam publica. ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκούῃ μου. 228, 12. ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφήν. 243, 12. γραφαὶ, monumenta literis consignata. γραφαὶ ψευδεῖς. tabulæ corruptæ, subjectæ. 243, 25. ἀπαρτᾷν τὸν λόγον τῆς γραφῆς. orationem a capitibus accusationis sejungere, in defensione ad aliena a causa delabi atque evagari. 244, 27. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος. 245, 4. εἰσέρχεσθαι γραφήν. de reo accusato, et in judicium vocato. 261, 8. τὸ τοῦ Κεφάλου καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν. 310, pen. γραφὰς τούτων εἶναι πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. adversus hos agi licere in foro Thesmothetarum ex titulo læsæ majestatis et perduellionis. 1137, 6. ἡ ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ γραφή. pictura. 1377, 9. μὴ ἑλεῖν τὴν γραφήν. causa cadere. 226, 17. formula τῆς γραφῆς, qua Æschines Ctesiphontem in judicium vocabat de decreta Demostheni corona. 243, 12. συστάντων, οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, καὶ γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, πάντα ἐπαγόντων μοι. 310, 4. ut εἰσαγγελίαι sunt actiones contra prava et noxia instituta, ita γραφαὶ sensu strictiore sunt actiones contra suasiones, sive ore, sive scripto factas, formulæ juris in foro Attico usurpati adversantes, vulgo παρανόμων. id quod e p. 310, 16. cum 19. collato videtur colligi posse. γραφὴν ἱερῶν χρημάτων τινὰ διώκειν. de sacrilegio, bonis fanorum interversis accusare. 435, 8. καὶ δίκας ἰδίας δίδωσί μοι ὁ νόμος καὶ γραφὴν ὕβρεως. licet mihi, e formula juris Attici, Midiam non magis privatis actionibus ex aliis atque aliis titulis persequi, quam actione contumeliæ. 523, 18. erat ergo actio de contumelia oblata, actio publica. γραφὴν λειποταξίου κατ' ἐμοῦ κατασκευάζει. 547, 27. κατασκευάσας ἀσεβείας γραφὴν, οὐκ ἐπ' ἐμὲ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεῖον μου. 593, 15. 702, 6. in accusationibus publicis exerceri erat turpe et invidiosum, honestoque indecorum habebatur. μετρίως τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκὼς νῦν ἐν ἀγῶσι καὶ γραφαῖς δημοσίαις ἐξετάζομαι. 701, 21. οἱ νόμοι καὶ περὶ τῶν τοιούτων πεποιήκασι γραφήν. leges permittunt etiam hujusmodi facinora actionibus forensibus persequi. 1136, ult. γραφὴν ψευδοκλητείας ἀνακρίνεσθαι. 1252, 6. τραύματος πάλιν εἰσὶ γραφαί. 1262, 26. ἤθελον ἀφίστασθαι τοῦ ἀγῶνος τούτου καὶ μὴ εἰσιέναι τὴν γραφὴν ταύτην. 1386, 16. γραφὴν ξενίας φεύγειν καὶ μικροῦ πιπράσκεσθαι. 1481, 18. γραφὴ interdum usurpatur quoque de accusatione criminis privati, ut p. 529, 23. ὅσοι δ' ἂν γράφωνται γραφὰς ἰδίας. et universe scriptum quodcunque senatui, aut dicasterio alicui exhibitum, docendi, aut suadendi, aut rogandi ergo. λάβε δ' αὐτοῖς τὴν γραφὴν ταύτην καὶ μέχρι τοῦ πρώτου κεφαλαίου ἀνάγνωθι τὸν νόμον. 723, 5. ubi γραφὴ et νόμος idem sunt, lex a Timocrate lata quidem, verum Demosthene repugnante, non perlata.

γρηγορεῖν] διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν. 70, 16.

γυμνάζειν] γυμνασθέντες ἐθαυμάσθησαν. 1414, 8.

γυμνασιαρχεῖν] erat genus τῶν λειτουργιῶν, seu functionum onerosarum et sumtuosarum, quas pro rep. obire divitibus necesse erat. 463, 14.

γυμνασίαρχοι, si in jus vocarentur, stabant in foro regis sacrorum. 940, 13.

γυμνάσιον] τῶν σκευῶν τι ὑφέλοιτο τῶν ἐκ τῶν γυμνασίων. 736, 8.

γυμνικὸς ἀγών. 265, pen.

γυμνὸς] μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι. 583, 21. ἀπεκομίσθην γυμνός. 1259, 24.

γύναιον] γυναίου πρᾶγμα ἐποίει. 787, 25.

γυνὴ] ὑμεῖς δ' ὄντες Ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον καὶ ταῦτα γυναῖκα φοβηθήσεσθε. 197, 12. Κυρσίλον καταλιθώσαντες, οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 296, 11. ἐπὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα. 300, 1. τὰ παρ' αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστῃ φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες. 300, 9. γυναικὶ πειθόμενος vetatur testamentum condere. 1133, 11. παραφρονῶν, ὡς οὐδεὶς πώποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ πειθόμενος πόρνῃ. 1183, 12. γυνὴ ὅσου ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παροῦσα κάμνοντι ἀνθρώπῳ. 1364, 13. τὴν γυναῖκα τὴν Διονύσῳ δοθησομένην καὶ ποιήσουσαν τὰ ἱερά. 1371, 2. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι. 1386, 21. mulieres

quænam sint eæ, quibus lex dederit jus et fas defuncti agnati exsequias ire. 1071, 12.

Δ.

δαίειν τὴν χώραν. agrum oppido subjectum ferro et igni depopulari. 255, ult.

τὸ δαιμόνιον] πολλάκις γάρ ἔμοιγε ἐπελήλυθε καὶ τοῦτο φοβεῖσθαι, μή τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. malignum aliquod, asperum et nobis infestum numen. 124, 26. ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον φίλον μὲν ἀλυσιτελῆ, συμφέροντα δ' ἐχθρὸν ἐμφανίζει, τοῦτον ἡμεῖς φοβώμεθα. 188, 13. numen tutelare, a deo cuique homini nato additum pro monitore vigile, atque censore morum et institutorum. οἱ θεοὶ δὲ εἴσονται καὶ τὸ δαιμόνιον [conscientia cujusque sua] τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισάμενον. 415, ult.

δαιμόνιος] δαιμονίᾳ τινὶ καὶ θείᾳ παντάπασιν ἔοικεν εὐεργεσίᾳ. 18, 9.

δαίμων] τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ δαίμων βουληθῇ, τῶν πάντων γίγνεται. 292, 18. τῇ τύχῃ, ἣν ὁ δαίμων ἑκάστοις ἀπένειμε, ταύτῃ κέχρηνται. 297, 20. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα. *zu recht gutem Glücke* [*through sheer good luck*]. 1173, pen. δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἐβούλετο, ἔνειμε τὸ τέλος. 1395, 20.

δαὶς] epulæ, convivium. δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ. 422, 5.

δάκνει καὶ τοῦτο. 543, 8. οἷος, οὓς αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν. 782, 9. οὐδένα πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχις ἔδακεν, οὐδὲ φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι. 798, ult. μήποτε ἕκαστον ὑμῶν δήξεται περιμένετε. 799, 5.

δακρύειν] μηδὲ τῇ φωνῇ δακρύειν ὑποκρινόμενον τὴν ἐκείνων τύχην. 321, 18.

δάκρυον] δάκρυσι κλαίων. 872, ult. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη. 1399, 12.

δακτύλιος] φέρε τὸν δακτύλιον. cedo annulum. 978, 26.

δακτυλοδεικτεῖτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ τὸν πονηρότατον ἁπάντων δεικνύναι. 790, 21.

δάμαρ] ἐπὶ δάμαρτι ἀποκτείνῃ. in stupro uxoris. 637, 3. ἣν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι. desponderit, ut sub æquis et legitimis conditionibus materfamilias ei sit. 1134, 16.

δανείζειν] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις. 13, 19. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι. 372, 1. λέγονται οἱ τριάκοντα χρήματα δανείσασθαι παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων ἐπὶ τοὺς ἐν Πειραιεῖ. 460, 12. δεδανεικέναι ἐπὶ τῷ σίτῳ. 885, 17. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀνδραπόδοις τῷ Μοιριάδῃ πεντακοσίας δραχμὰς ἐδάνεισε. 822, 10. δανείσαντι εἰς τὰ ἡμέτερα. merces ære nostro, quod nos ei credideramus, emtas supposuit pro pignore, quo ab aliis æs mutuum acciperet. *auf unser Guth hat er Geld geborget* [*he has borrowed money on our property*]. 822, 14. Chrysippus Phormioni in fœnus nauticum credebat 2000 drachmas in navigationem e portu Attico Byzantium, et illinc retrorsum, quæ erat navigatio ferme semestris, quo nave salva in portum Atticum reducta, solveret in fœnus 600 drachmas. erat ergo proportio fœnoris ad caput usuræ expositum, ut $1\frac{1}{4}$ ad 4. 914, 5. δανείζειν χρήματα, civi Atheniensi non licebat, præterquam in portum Atticum. 941, 5. οἱ δεδανεικότες solebant usuras sub exitum anni poscere. 1225, 14. δανείζειν ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς τὴν μνᾶν τοῦ μηνὸς ἑκάστου. 1250, 21. mercium pro ære in fœnus nauticum credito comparandarum, in naves imponendarum et negotiatione exercendarum valor debebat esse duplus æris crediti : ut 4000 dr. ad 2000 drachmas. 908, 20. et 26. δανείζειν ἑτερόπλοα. 909, 25. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσί. 922, 11. μισοῦσί, φησιν, οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς δανείζοντας. 981. 24. εὐπορήσας δὲ μικρῶν ἐδάνεισα ταῦτα, (scil. τὰ μικρά). 982, 9.

δάνειον] fœnus, *die zinsen* [*the interest*]. προσῄειν αὐτῷ ἀπαιτῶν τὸ δάνειον. 911, 3. æs in fœnus datum. *das Geld, das man einem auf Zinsen vorgestreckt hat* [*the money which one has got advanced at interest*]. καρπούμενος τὰ ἡμέτερα καὶ ἔχων τό τε δάνειον καὶ τὴν ἐργασίαν. lucrum inde quæsitum. 1283, pen.

δαπανᾶν] ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον δεδαπάνησθε. insumsistis. 17, 3. νομίζειν χρὴ χαλεπά, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν. h. e. pecunias insumere tuendæ nostræ salutis ergo. 146, 11. meretrix, concubina amantem πολλὰ δαπανᾶν ἀναγκάζουσα. 1023, 14.

δαπάνη] εἰ δέ τῳ ταῦτα δοκεῖ καὶ δαπάνης μεγάλης καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι. 101, 22. τὴν δαπάνην ἑξήκοντα τάλαντα συντελῆ. 183, 12. et 14. εἴκοσι μὲν ἢ τάλαντα τὰ τὴν δαπάνην διαλύοντα. *Könnten den nothwendigen Aufwand bestreiten* [*would be requisite to meet the necessary expenditure*]. 183, 16. οἱ πρεσβύτεροι ἂν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, οὕτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι. 796, 26. μέτριος κατὰ πάσας τὰς εἰς ἐμαυτὸν δαπάνας εἶναι. 1124, ult. εἰς χρημάτων δαπάνην. 1393, 2.

δαπανηρὸς] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι. 58, 6. οὕτω δαπανηρὸς ἦν, ὥστε, γάμῳ γεγαμηκὼς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα, καὶ δύο οἰκίας ᾤκει. 1092, 11.

δαρεικὸς] nummus aureus Persicus, a Dario sic dictus. τὸν ἀκινάκην τὸν Μαρδονίου, ὃ

ἦγε τριακοσίους δαρεικούς. 741, 7.

δασμολογεῖν] *die Schatzung einsammeln, beytreiben* [*to gather, collect taxes, contributions*]. τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἄλλων ἐρανιστῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. 1355, 8.

δὲ] eleganter redundat in oratione stomachantis, rem mirantis una atque indignantis, τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! *über den Zäuberer! über den Racker!* [*the more than wizard! the more than villain!*] 582, 1. ἀποδοῦναι δὲ τῷ Κερσοβλέπτῃ Φίλιππον τοὺς ὅρκους. μὴ μετέχειν δὲ τῶν ἐν Ἀμφικτύοσιν. ἐξορθώσασθαι δὲ τὴν εἰρήνην. cavete, date operam, (etiam atque etiam vobis injungimus), ut ista tria fiant. 398, 10. redundat item ob præmissum δὲ, cum post aliquam interjectam intercapedinem oratio cœpta, seda brupta, restauratur. ἐγὼ δ' οὐδὲ συμπεπρεσβευκέναι φημί σοι. 400, 11. ubi δὲ, severitatem grammaticam si sectaris, redundat ob δὲ jam versu 9. præmissum. post ἔπειτα et εἶτα solet δὲ omitti, tametsi μὲν præcesserit. ut: ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν αὐτὸ τοῦτο — ἔπειτα κἀκεῖνο [pro ἔπειτα δὲ κἀκεῖνο] ἔτι βούλομαι φράσαι. 598, 25. πρῶτον μὲν πολίτης γέγονεν ἄνθρωπος, εἶτα πάλιν χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφάνωται. 668, 2. πρῶτον μὲν τῆς βουλῆς κατεγνωκυίας, εἶτα τοῦ δήμου — 702, 23. πρῶτον μὲν οὖν τοῦτ' ἐρῶ, — εἶτα τῶν ἄλλων ἑξῆς ὅ, τι ἂν βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ᾖ. 706, 2. 1041, 22.

δεδίττεσθαι] terrere minis. 434, 24. οὐκ ἵνα τηνάλλως ὑμᾶς δεδίττωμαι. 1451, 7.

δέησις] τῶν παρακλήτων αὗται δεήσεις καὶ σπουδαί. 341, 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. 515, 17.

δεῖγμα] δείγματα μεγάλα τῆς ἐκείνου γνώμης. 23, 25. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ. 323, 2. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ. 344, 19. μὴ τοίνυν καθ' ὑμῶν αὐτῶν τοιοῦτον ἐξενέγκητε δεῖγμα. tale morum vestrorum animorumque exemplum, ut de vobis universis statui possit, cujates sitis. 573, 26. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε. 679, 10. ὧν ὡσπερεὶ δείγματος ἕνεκεν, ἄξιόν ἐστιν ἓν ἢ δύο ἀκοῦσαι. 641, 20. b) δεῖγμα, locus Athenis in portu, ubi mercatores inter se et cum creditoribus debitoribusque, aliisque quibuscunque, quibus conventis opus ipsis esset, convenire atque agere, merces per mare advectas spectatum exponere, vendere atque emere, contractus inter se inire, brevis ut sim, negotia quæcunque negotiatoribus occurrant, agere solerent. *Bursa*, ut nos appellitamus. οὗτοι δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ἡμετέρῳ. 932, 20. προσέρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δείγματι. 1214, 18.

δείδειν, δεδιέναι] οἱ δὲ τοὺς κόλακας μᾶλλον καὶ τοὺς διαβάλλοντας, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν. 155, 7. λαγῶ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν. 314, 24. εἰ γὰρ οὗτος (Conon) ἐκεῖνον (patrem suum) ἐτίμα καὶ ἐδεδίει, κἂν τούτους (filios suos) αὐτὸν (se, Cononem) ἠξίου (scil. τιμᾶν καὶ δεδιέναι). 1264, 9.

δεικνύειν, δεικνύναι] ἄνευ τοῦ δεικνύναι τὰ πεπραγμένα. 19, 10. πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον. 21, 24. δεικνύναι τὰ χρήματα. reconditas opes in conspectum producere. 185, 9. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων. 232, 16. καὶ τοὺς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ. 244, 23. ὥσπερ ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα. 250, 19. νῦν δειξάτω ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. 274, 9. ἐπειδὴ δ' οὐ τότε, (scil. ἔδειξας) ἀλλὰ νῦν δεῖξον. 292, 8. ut Latinorum *ostendere*, de spe rerum prosperarum proposita. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς Ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν Βοιωτίαν ἥξοντα. 299, 11. δεικνύναι ἐγκώμια κατά τινος. palam de aliquo prædicare res gloriosas. 300, 3. πίστιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν. testati sunt, vos ipsis videri temperantes et castos esse. 300, 11. οὐκ ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἐδείξατε. 300, 18. παρ' ἐμοὶ τἀδίκημ' ἂν ἐδείκνυεν ὄν. 305, 11. εἴ τις ἰατρὸς τοῖς ἀσθενοῦσι μὴ λέγῃ, μηδὲ δεικνύῃ, δι' ὧν ἀποφεύξωνται τὴν νόσον. 307, ult. æqua et vera defensio atque simplex hæc est: δεῖξαι, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει. 404, 23. δεικνύων μὴ τὸν αὐτὸν νόμον. allegans, proferens. 711, 11. 727, 20. 1338, 7. εἴ τι καθ' ἡμῶν ἔχων ἀδίκημα δεικνύναι. 781, 24. δείξω ἀνηλωκὼς, id est, ὅτι ἀνήλωκα. 1045, pen. δεῖξον χαλκοῦν ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκὼς, id est, ὅτι ἀνήλωκας. 1045, 24. ἔδειξαν τοῖς ἰατροῖς. 1259, pen. δείξω σοι τὸν λόγον καὶ ἀναγνώσομαι. 1401, 2. μὴ τὴν ἔξωθεν φιλίαν λυσιτελέστερον κτήσασθαι δείκνυτε, ἢ τῷ δήμῳ παρακατατίθεσθαι ἑαυτόν. nolite committere, ut constet inter omnes magis expedire amicitias cum exteris contrahere, quam — 1480, ult.

δείλη] vespera. δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. 1301, pen.

δειλία] timiditas exprobrari solebat Demostheni. 405, 17, et ult. ἐφοβοῦ περὶ σαυτοῦ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτην ἡγήσω σωτηρίαν. 409, 27. δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἕνεκα. 566, 13.

δειλὸς] τίνα δὲ οὗτοι ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι. 405, 18.

δεῖν] vincire. μονονουκ ὀπίσω τὼ χεῖρε δήσαντες. 356, 4. εἴπερ, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δήσαιμι, ἢ πατάξαιμι, ὡς δοῦλον ὄντα. 1251, ult. carceri mandare. ἦγεν

εἰς τὸ δεσμωτήριον καὶ ἔδει. 745, 18. οὐδὲ δήσω Ἀθηναίω οὐδένα. 745, 12. b) deesse, deficere. item debere, oportere. δεῖ δὲ χρημάτων. *wir müssen schlechterdings Geld haben* [*we must by all means have money*]. 15, 2. πολλοῦ γε καὶ δεῖ, adverbialiter pro μηδαμῶς. πολλοῦ γε καὶ δεῖ διώρισεν. multum abest, ut definierit, h. e. prorsus non definiit. 631, 5. πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν. plane indignum, qui adipiscatur, qui multum absit ab eo, ut dignus sit, qui adipiscatur. 623, 11. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, subaudi, ἀλλὰ τοῦ παντός. non multum deest, sed totum, h. e. prorsus negatum est, vel, alia omnia. 100, 10. 116, pen. 795, 24. ἐπειδὴ βδελυρὸς καὶ ὑβριστὴς ᾤετο δεῖν εἶναι. quandoquidem existimavit se haud dedecere, aut persona sua dignum, ut esset impurus. 561, 8. ὀνείδεσιν ᾤου δεῖν περιβάλλειν. tibi convenire, aut licere, datum esse. 613, 2. οἱ παρ᾽ ὑμῖν ῥήτορες μικροῦ δέουσιν ὅσοι μῆνες νομοθετεῖν. parum abest, quin oratores vel caussidici vestri singulis pæne mensibus novas leges ferant. 744, 25. δεῖσθαι] egere, velle, cupere. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας οὐδενὸς οὕτω δεομένους ὁρῶ, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν. 180, 19. σώζειν δεομένους (scil. σωθῆναι). 181, 23. τοὺς Ἕλληνας ὁρᾷ δεομένους τινὸς ἑκουσίου, ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ. 189, 16. οὔτ᾽ εἰσήγετο αὐτῷ (scil. ταῦτα) ὧν ἐδεῖτο. 276, 6. περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν. 301, 8. ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις. 316, 1. ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, οὐδενὸς ἐν χρείᾳ ὢν τυγχάνει. 401, 20. οὐ γὰρ ἂν ἄλλων δεηθείην, ἢ ὑμῶν. 1484, 26.

δεῖνα] ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσαγγέλλει. 167, 24. δεινοπαθεῖν. 1023, pen.

δεινὸς] μὴ πανοῦργος ὢν καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι. 10, 2. δειναὶ αἱ εὐπραξίαι συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι. 23, 27. et 155, 24. δεινοὶ et ἰδιῶται inter se opponuntur. 50, 6. καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι. 73, 11. οὐχὶ τοῦτό πω δεινὸν, καίπερ ὂν δεινόν. 125, 2. ἐνοχλῆσαι τοῖς ἄρχειν βουλομένοις, καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι δεινοί. 135, 8. πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ᾽ οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι [ταὐτὰ] ποιοῦντας. 159, 23. πλὴν οὐκ ἐφ᾽ ἑαυτοὺς ἑκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν. 241, 4. (δεινὸν μὲν, ὦ γῆ καὶ θεοὶ, πῶς γὰρ οὔ; κατὰ τῆς πατρίδος. Hermog. p. 352, 17. ex or. pro corona.) δοκοῦσί μοι Λακεδαιμόνιοι μάλα δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων ποιεῖν. 206, 3. διδόναι αὐτοὺς τοῖς δεινοῖς. 258. 18. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐκ ἔλιπον. 286, 3. τὰ μὲν ἤμελλε τῶν δεινῶν, τὰ δ᾽ ἤδη παρῆν. 292, 15. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς. 309, 24. pari modo p. 505, 12. quoque hæc duo δεινὸς et φοβερὸς copulantur. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινήν. 311, 23. δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων. 318, 1. δεινότατον τῶν πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 19. τῷ μηδὲν αὐτῷ συνειδότι (scil. φαῦλον, vel tale quid) δεινὸν [scil. ἐστὶν], εἰ σιγῶν πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι. 351, 18. θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινόν. 361, 19. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ᾽ ἀναισχυντία δεινή. 364, 3. πῶς οὐ δεινὸν καὶ σχέτλιον τὰς τῶν ὑμετέρων συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς ὑμετέροις πρέσβεσι γεγενῆσθαι. 386, 8. ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε. 398, 6. ἡ παροινία τοῦ καθάρματος δεινή. 403, 9. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων [scil. ἐπὶ δεινότητι] ἀνθρώπων δεινοτάτου γεγενημένου Φιλίππου. callidissimo, vaferrimo. 1468, 26. ἀλλ᾽ αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ δεινόν ἐστι. 471, 11. ἡ καλοκαγαθία ἡσύχιον καὶ ὀκνηρὸν καὶ βραδὺ καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. facillime et sæpissime patitur injuriam sibi fieri, minus tribui, quam conveniret. 777, 5. δεινὰ ποιοῦντος ἀνθρώπου. homine, ut de magna accepta injuria quiritante atque vociferante. 788, 20. ἐὰν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν τις εἴπῃ, δεινὰ πάσχουσι, καὶ θρασὺν φασὶν εἶναι. iis de rebus si qui vos doceat, de quibus vos doceri par est, statim vociferantur, lamentantur, et simulant atroci contumelia aut calamitate ictos, eumque impudentem appellitant. 1233, 25. idem quod δεινοπαθεῖν. δεινὸς οὐ κακοήθως. callidus absque malignitate. 1407, 23. οὐδὲ καθ᾽ ὑμῶν δεινὸς ὤν. 1469, 15. δεινότατον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἁπάντων ἡγούμενος εἶναι, ἀδικεῖσθαι μὲν αὐτὸς, ἕτερον δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοὔνομα παρέχειν. 1246, 13.

δεινότης] subtilitas ingenii, solertia, celeritas salutaria consilia reperiendi, verum videndi, facundia in dicendo, alacritas et agilitas in gerendo. τί γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι. 307, 26.

δειπνεῖν] ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες. media de cœna surgentes. 284, 23.

δεῖπνον] ἐπῄνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλει. 1210, 22. ἀπὸ δείπνου ποθὲν ἀπιόντας. 1260, 3. ἐπὶ τὰ δεῖπνα, ἔχων αὐτὴν, πανταχοῖ ἐπορεύετο. 1355, ult. ἐπὶ δεῖπνον ᾔεσαν ὡς ἑκάτερον αὐτῶν. 1361, 14.

δεκαδαρχία] (nisi ea potius τετραρχία est) apud Thessalos a Philippo instituta. 71, 12. collata p. 117, 26.

δεκάκις] οὐδ᾽ ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσεσθε. 99, 5.

δεκαπλάσιος] ἐὰν δὲ μὴ λάβῃ, τὴν δεκαπλασίαν [scil. τιμὴν καταδικάζειν]. ad de-

tantisper a judice vel archonte me citari. 996, 26.

δηλονότι] quippe, utpote, vel, id quod consentaneum, neque mirandum est. 889, 16.

δήπου] ὁ ταῦτα ἕκαστα δήπου τάξας. quicunque tandem ille fuit, qui hæc omnia ordinavit. 646, 2.

δηλοῦν] καθαρῶς δηλοῦν. 159, 1. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται. 239, 10. ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. 292, 20.

δημαγωγεῖν] ductitare blanditiis. 98, 10.

δημαρχεῖν] magistratum demarchi, seu decurionis in demo vel municipio gerere. δημαρχοῦντος Ἀντιφίλου. 1306, 22.

δημαρχία] cum quis demi sui magister est. 1318, 18.

δήμαρχος] ὁ δήμαρχος ἐπαγγελλέτω τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν καὶ θάπτειν. 1069, 11. τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν. 1208, 5. demarchus penes se tenebat, servabat codicem, in quo scripta erant demotarum nomina. 1317, 18.

δημεύειν] fisco adjudicare. τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν. 609, 27.

δήμευσις χρημάτων. proscriptio, publicatio. 215, 24.

δημηγορεῖν] αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν, οὗ μόνου μετεῖχον ἐγὼ, ἐξ ἴσου προὐτίθετε ὑμεῖς τοῖς τε παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι καὶ ἐμοί. 306, 7. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει. 345, 23. δημηγορεῖν λόγον. in concione sententiam prodere. 657, 3. ἐκεῖνα δεδημηγορηκώς. in concione cum illa verbis prædicasset, oratione jactasset. 441, 6.

δημιουργὸς] δημιουργοὶ appellabantur summi in Peloponneso et apud Achæos magistratus, ut Athenis Archontes. 280, 3. b) δημιουργὸς, faber, opifex. καλῶν γε ἔργων δημιουργὸς ὁ ῥήτωρ ὑμῖν γέγονεν. 789, 9. δημιουργὸς τέχνης τινὸς ἄλλης. 1123, 14. ἃ τέχνη πεποίηται τῶν ἔργων, τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς. 1406, 1.

δημοκρατεῖν] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως οὐκ οἶδα εἴ τίς ἐστι τῶν πασῶν λοιπή. 132, 20.

δημοκρατία] cur præferenda sit oligarchiæ. 195, 16. sqq. 608, antep. συνῴκισεν αὐτοὺς (homines in Attica tum degentes) Θησεὺς καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν. 1370, 16. αἱ δημοκρατίαι πολλὰ καὶ καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ ἀντέχεσθαι τὸν εὖ φρονοῦντα. 1396, pen.

δῆμος] μείζω χρὴ νομίζειν τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τοὺς δήμους. 168, 20. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον (id est τὴν δημοκρατίαν) καταλελύσθαι ἔλεγον. 170, 7. ubi etiam docet, quibus rebus cernatur ἡ τοῦ δήμου κατάλυσις. 214, 17. κατάγειν τὸν δῆμον. democratiam restituere. 198, 27. οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. 229, 13. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων. 256, 25. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο. 285, 2. ὁ δῆμός ἐστιν ὄχλος, ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν ἁπάντων καὶ ἀσυνθετώτατον, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκατάστατον. 383, 5. τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψῆφον. 1375, 18. οὐδὲν ἀθλιώτερον τοῦ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἱρεῖσθαι. 1478, 15. περιιόντες λέγουσιν, ὡς ἄρα ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος, ὡς δύσχρηστος, ὡς ἀχάριστος. 1341, ult. ὁ δῆμος κυριώτατος ὢν τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ποιεῖν, ὅ, τι ἂν βούληται. 1374, ult. πάντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον (ut æquipollentia conjuncta). 381, 25. b) particula populi minor, demus dicta, seu pagus, seu municipium malis reddere. *Dorf*, *Marktflecken* [*a village*, *a market-town*]. τοῦ δήμου ἡμῖν πέντε καὶ τριάκοντα στάδια ἀπέχοντος τοῦ ἄστεος. 1302, 4. ὅσοι τῶν μεγάλων δήμων ἐστέ. 1316, 12. erant ergo minores quoque demi. κατὰ δήμους δικασταί. 735, 11. ἐκβάλλουσιν ἐμὲ ἐκ τοῦ δήμου ἐλαύνοντες. 1281, 21. δήμοις singulis sui proprii γραμματεῖς erant, et γραμματεῖα, h. e. codicilli, in quibus exarata erant nomina cujusque municipalis. 1301, 20.

Δημοσθένης, cum orator de se ipse loquitur, nomen suum usurpans, pro *ego* in prima persona. 449, 4. Conf. p. 416, 21. 400, 6. 294, 12. 412, 19. 523, 27. 525, 8. 366, 12.

δημόσιος] Καλλίαν ἐκεῖνον, τὸν δημόσιον, scil. δοῦλον. *Büttel* [*Beadle*]. aut scribam. *Actuarium*, vel *Registratorem*. 23, 20. ταμίας καὶ δημοσίους. 101, 14. et 137, 9. ubi alii καὶ omittunt. τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας κατεσκευάκασι. 175, 8. γράμματα δημόσια. chartarium publicum. 243, 25. οὐ μὰ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας. 297, 15. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. 298, 2. ὁ δημόσιος, scil. aut δοῦλος, aut γραμματεύς: nam scribæ illi publici servi erant. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται. 381, 2. τὸν δημόσιον παρεῖναι προσέγραψε. 615, 13. servi vel scribæ publici exactionibus intererant, ut ex eorum tormentis, si opus esset, constare posset, quantum tributorum a cive quoque redactum esset. οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται, οἴκαδ' ἑκάστῳ. 422, 22. δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἱερόν. fanum aliquod sive toti populo Atheniensi commune, sive δήμῳ, id est, τοῖς τῶν καθεκάστων δήμων δημόταις, municipii cujusque municipalibus proprium 1074, 20. δημοσίᾳ (id est ἐπὶ δημοσίᾳ χρείᾳ, vel χειροτονίᾳ καὶ τάξει) ἀποδη-

μοῦντος ἐμοῦ, me domo absente missu populi, in causa publica, ut legationis, aut militiæ ergo, in functione muneris publici, τριηραρχοῦντος ὑμῖν, quippe qui vestra in classe partes trierarchi gererem. 1102, 10. δημοσίᾳ προσῆκε τεθνάναι (subaudi ψήφῳ). voce populi condemnatum, rite, publico in loco. 1126, 6. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι. sepultus est, (per cenotaphium puta) in Ceramico, in monumentis illis, quæ condita sunt memoriæ eorum, qui pro rep. dimicantes extra patriam occubuissent. 1310, 15.

δημοτελεῖν ἱερεῖον Διονύσῳ. sacrificium publice, h. e. nomine et loco totius populi, publicoque impendio, et ad avertendum a rep. mala impendentia, offerre. 531, 24. nam sic debebat edi, non quod per festinationem e Parisina superesse sivi δημοτελεῖ.

δημοτελὴς Διόνυσος. cui sacra fiunt a toto populo. 531, 24. sed v. proximum præcedentem articulum δημοτελεῖν. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ὃ καὶ τὴν ξένην καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι, καὶ θεασομένην καὶ ἱκετεύσουσαν εἰσιέναι. quapropter etiam ejusmodi fana δημοτελῆ appellabantur, quia totus populus in iis ἐτέλει τὰ ἱερὰ, sacra perage[illegible]t, vel tributa quasi sacrarum ceremoniarum persolvebat. 1374, 1. μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶν ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερά. 1374, 4.

δημοτεύεσθαι] δημοτευόμενος εἰς τοὺς Ἐλευσινίους. adscriptus Eleusiniis, et inter eos versans, atque rem familiarem habens, compaganus, municeps eorum. 1092, 11. δημοτευόμενος μετ' ἐμοῦ καὶ κληρούμενος. fruens mecum juribus, et fungens muniis demotæ, seu municipalis. 1314, 9. ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φαίνομαι δημοτευόμενος. 1315, pen.

δημότης] ἐπειδὴ δ' εἰς τοὺς δημότας ἐνεγράφην ὁπωσδήποτε. 314, 3. 1313, 19.

δημοτικὸς] civilis, popularis. περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν ὡς εἰσι δημοτικοί. 164, 10. Solon dictus δημοτικός. 227, 15. λέγεις ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ. 268, 8. ἢ λόγῳ τοὺς δημοτικοὺς, ἀλλ' οὐ τοῖς πράγμασι γιγνωσκομένους. 268, 11. ἂν μὲν τῶν μετρίων καὶ δημοτικῶν λάβητέ τινα ἀδικοῦντα. 573, pen. ὑμῶν, τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων, vestrum, qui estis numero plurimi, civilesque, et tam fortunis, quam animis mediocres: nam opponuntur τοῖς πλουσίοις καὶ ὑβρισταῖς, ab opulentia ad superbiam et insolentiam elatis. 581, 24. οὐ δημοτικώτερον τὰ τῶν πολλῶν ἁμαρτήματα ὁρᾶν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων. 754, 16. δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦς. 1475, 7. ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιουμένων πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς. 1474, pen. οὕτως ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖσθε. 1475, pen. πικρῶς καὶ ταραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς. 1477, 7. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, καὶ βίῳ σώφρονι καὶ δημοτικῷ, προελέσθαι ζῆν σφαλερόν. 1479, 2. τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν. 1481, 14. b) δημοτικὸν ἱερόν. proprium demotis alicujus demi. 1074, 20.

δημοτικῶς] πάντα φιλανθρώπως καὶ δημοτικῶς φράζουσι πράττειν. 707, 23. καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων. 719, 8. δημοτικῶς νομοθετῆσαι. 1308, 14.

δῆρις] vocabulum poeticum: contentio, rixa, bellum. εἰς δῆριν ἔθεντο ὅπλα. 322, 8.

διὰ cum genitivo a) in alicujus potestate. οἱ δι' ἐκείνου τὰς πολιτείας ποιούμενοι. summam rerum ubique locorum atque civitatum ejus arbitrio permittentes, ipsique conciliantes, efficientes, ut in potestatem ejus deveniant. 132, 22. δι' αὐτῶν εἶχον τὴν πόλιν. 194, 9. δι' ἑαυτῶν εἶχον τὸ βουλευτήριον. 605, 10. τὸ ἀργύριον τοῦθ' ἅπαν εἶχεν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἄνθρωπος. *behielt es für sich* [*he kept it for himself*]. 1171, 22. πάντα δι' αὐτῶν ποιοῦνται. omnia ipsi gerunt per se, omnia sibi arrogant, sui juris faciunt. 1234, 14. b) per. δι' ὧν ἐκ χρηστῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι. 157, 24. ἂν ὑμεῖς δι' ὑμῶν αὐτῶν ἕκαστα πράττητε. ipsi agatis, non aliis agenda mandetis. 171, 25. εἰ δι' ὀλιγαρχιῶν ἅπαντα συστήσεται. si omnes regiminis formæ ubique locorum per optimates constituantur et administrentur. 196, 5. τὰς διὰ τῶν ὀλίγων πολιτείας. 489, 27. δι' ἑαυτοῦ διέλυσε τὰ χρήματα ὁ Ἑρμῶναξ. per semetipsum, non per procuratorem. 988, 4. ἓξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι. per annum totum, a principio anni ad finem usque sine cessatione. *Iahr aus, Iahr ein* [*throughout the year*]. 1041, 2. c) in. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. 167, 11. τὰ νῦν διὰ τῶν λόγων φοβερὰ (id est ἐν τοῖς λόγοις). 185, 10. Cum accusativo, propter. ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν δοκεῖν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτόν. propter semet, sponte sua. 390, 16. εἰ μὴ διὰ —(quod est idem, atque si integre dictum esset, εἰ μὴ διὰ τὸν δεῖνα, vel διὰ τὸ καὶ τὸ ἐκωλύθη, vel ἄλλως γέγονεν) nisi per hunc, vel illum stetisset, nisi ille, vel illud intercessisset. εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους — εἰ μὴ δι' Ἡγήσιππον — εἰ μὴ διὰ τὸ καὶ τὸ, [scil. συμβὰν, vel ἐμποδὼν γενόμενον] ἐσώθησαν ἂν οἱ Φωκεῖς. 364, 10. 370, 3. εἰ μὴ διὰ τὸ βούλεσθαι τούτους σῶσαι. si abfuisset, (vel si in causa non fuisset) studium meum illos servandi malisque eripiendi. 395, 6. εἰ μὴ δι' ὑμᾶς. nisi vos obstitissetis. 680, 27. ἐξ οὗ κυρωθέντος ἄν, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς

καὶ ταύτην τὴν γραφὴν [scil. οὐκ ἐκυρώθη, vel ἐκωλύθη κυρωθῆναι]. qua lege perlata, quæ utique perlata fuisset, nisi nos cum hac nostra actione intercessissemus. 680, 26. loco genitivi. ἐξ ὧν λέγεις καὶ ὁμιλεῖς, μηδὲν ἔλαττω τὴν περὶ σαυτοῦ εὐδοξίαν πεποιῆσθαι, ἢ διὰ πάντα τὰ λοιπὰ, pro διὰ πάντων τῶν λοιπῶν. 1407, 20.

διαβάλλειν] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν. odiosam et suspectam verbis faciens, traducens. 10, 5. ἅπαντας ὑφορᾶσθαι καὶ διαβεβλῆσθαι πρὸς αὐτόν. animo exulcerato adversus eum esse, suspicionum pleno, malevolo, alienato. 153, 19. οἱ δὲ τοὺς κόλακας καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς μᾶλλον, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν. 155, 7. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν ἡμῶν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι. 191, 9. χαριεῖται μὲν οὐδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους. 202, 17. in alicujus offensionem incurrere, in invidiam penes aliquem venire. 202, 17. ὃ νῦν οὗτος πολλάκις διέβαλλε καὶ διωρίζετο. 263, 25. οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε. 323, 20. διαβεβλήσεται πρὸς ἀμφοτέρους. *er wirds bey beyden verschütten, mit beyden verderben [he will offend both, lose the favour of both]*. 1424, 9. 1430, 25. τοῦ δήμου πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος. exacerbato falsis calumniis obtrectantium. 1483, 1. λόγοι διαβαλοῦντες τὴν ἐμὴν ἡλικίαν. sermones juventutem meam in invidiam contemtumque adducturi. 1340, 11. ἐπιθυμοῦντας τῆς νεὼς, διαβεβληκέναι αὐτὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ. infamasse, ac si navis ejus non sit, aut solvendo æri alieno minus par sit. 894, 12. διαβάλλεσθαι τῷ λόγῳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ. criminationibus accusatoris obrui, omnia exaggerantis, invidiose demonstrantis, atque judicum animos occupantis atque a reo abducentis.

διαβάται Δημοσθένης. Julius Pollux, II. 200.

διαβεβαιοῦσθαι. 220, 4.

διαβιβάζειν] διαβιβᾶτε pro διαβιβάσετε. 672, 12.

διαβολὴ] τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν ὁ διώκων ἰσχύει, οὐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν. 227, 18. διαβολὴ καιρῷ μὲν ἰσχυρὰν ἐργάζεται τοῖς ἀκούουσι τὴν ὑπόληψιν. χρόνῳ δὲ πάντων ἀσθενεστέρα [f. ἀσθενεστάτη] γίνεται. Stobæus e Demosth. refert. p. 238, 36.

διαγγέλλειν] in omnes partes didere nuncios. 163, 8. tradere fama, prodere ad posteros. ὁποίαν ἂν τὰ πραχθέντα δόξαν ἔχῃ, τοιαύτην οἱ πολλοὶ περὶ τῶν πραξάντων διήγγειλαν. 1433, 14.

διάγειν] intransitive, ubi aut ἑαυτὸν, aut τὸν χρόνον, aut τὸν βίον subauditur. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα ἑτέρους ἐᾶσαι λαβεῖν, θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν ἔχειν οἴεσθε. 143, 18. διάγειν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ. 794, 19. διήγαγεν, perseveravit, continuavit, extraxit, perduravit, ἔνδεκα ἔτη κακουργῶν. 1021, 11. ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σχέσει διάγει. 1122, 15. b) transitive, extrahere diuturnis moris, vana spe lactare et ductitare, eludere. *aufhalten, aufziehen [to procrastinate, spin out]*. ὁ πόλεμος ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον [scil. ἀναγκαίοις, aut ἐπιτηδείοις] ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διήγαγε τῆς νῦν εἰρήνης. de die in diem quasi produxit, id est vitam nobis prorogavit. simile ductum de custode, vel comite, medios per hostes aliquem salvum traducente. 255, 11. μῆνας ἑπτὰ διήγαγεν ἡμᾶς πολεμῶν. ubi ἡμᾶς refero, non ad πολεμῶν, sed ad διήγαγεν produxit, extraxit nos, h. e. ludificatus est vana spe belli prospere debellandi. veluti si vitulum aut oviculam protensa fronde pertrahas, quo velis. 675, 11. δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν. satis parce tenuiterque et ægre, modico victu ab uno tempore ad aliud spes eorum extrahunt. 1459, ult.

διαγίνεσθαι] ἔτη ὀκτὼ τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγεγονότα. intercessisse. 541, 10. δέκα ἐτῶν διαγενομένων. decennio interjecto. 833, 14. διαγέγονεν ὑμᾶς κολακεύων καὶ φενακίζων. perseveravit, aut etiam, si mavis, e discrimine evasit. toto illo tempore vos præstigiis elusit. 680, 19.

διαγινώσκειν] sapientia, aut prudentia, ᾗ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγινώσκεται. 269, 24. b) dicuntur judices διαγνῶναι causam sententia pronunciata dirimentes. τοῖς ὑπὸ τούτου διαγνωσθεῖσι. 545, 8. τὴν δὲ Ἡλιαίαν διαγινώσκειν. 629, 25. ὑφ' ὑμῶν ἴσως διαγιγνώσκεται, Hermog. p. 411, 15. e Leptinea. Locus est p. 457, 12. verum ibi est in vulgata γιγνώσκεται.

διάγνωσις] οὕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. 127, 24. καλῶν, ἢ μὴ τοιούτων, τίς διάγνωσις. 269, 27.

διάγραμμα] descriptio, distributio literis consignata, laterculus, *Plan, Liste, Register*. 183, 20. ἀπῄτουν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν. ubi videtur esse apocha, *die Quittung über die Schiffsgeräthschaft, dass man sie wieder abgegeben habe, ganz, oder zum Theile, und was davon wieder erstattet worden, oder rückständig geblieben [an acquittance for the rigging and fitting out of the ships, including payments already made, and arrears due]*. 1150, 4. τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων. 1152, 12.

διαγράφειν] cancellare, lituris inductis expungere. διαγράφεσθαι, causam jam oc-

demnatus est. 862, 2. οὐκ ἐπιεικές ἐστι ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι. 1020, 21. δίαιταν ἀποφαίνεσθαι. cum arbitri auctoritate litem decernere pronuntianda sententia. 898, 22. δίαιταν ἐπιτρέπειν τινί. 1360, 7. et alibi sæpissime.

διαιτᾶν] arbitrum agere, arbitrium dicere. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν Οἰν. καὶ τὴν Ἐρ. [φυλὴν] διαιτῶντες. 1142, 26. ergo tribui cuique sui erant proprii et certi arbitri, et loca ad res agendum iis assignata.

διαιτητής] φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν διαιτητῶν. 542, 15. ergo arbitri non erant nisi annui. νόμος διαιτητῶν, id est, περὶ τῶν δ. 545, 3. διαιτητὴς κληρωτός. 862, 1. erant enim plerique arbitri consensu litigantium delecti, quos Latini compromissionarios appellitant, Græci αἱρετούς, et solebant terni legi, tam res repetente, quam eo, unde peteretur, quoque suum sibi legente, quos ad binos arbitros tertius accedebat ambobus communis futurus. 897, 2. 1360, 7. sqq. arbitri ab ambabus partibus delecti judicio stari jubebat lex, vetans ab eo decisam causam ad aliud tribunal deferri. 545, 7. licebat tamen hos delectos repudiare, si ante sententiæ dictionem significassent, se adversus alterum litigantium litem daturos esse. 861. fin. πρὸς διαιτητὴν κλοπῆς δικάζεσθαι. litem cum aliquo apud arbitrum ingredi de furto, seu peculatu. 601, 23.

διακαλύπτειν] εἰ δὲ πταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς πάντα ταῦτα διακαλυφθήσεται. 155, 26. num διανακαλ. aut διαποκαλ.

διακεῖσθαι] οὕτω κακῶς διεκείμεθα καὶ διωρορύγμεθα. 118, 11. ὀκνηρῶς διακεῖσθαι. 138, 24. ἀργότατα. 144, 10. τὰς γνώμας οὕτω. 182, 2. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς. 216, 22. πρᾴως καὶ μετρίως. 318, 24. κακῶς καὶ ἐλεεινῶς. 366, 23.

διακελεύεσθαι ἡμῖν, ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις. 213, 5. 215, 1. διακελευόμενοι τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν. 218, 15. αἷς ἐγὼ διακελεύομαι πείθεσθαι. 220, 3.

διακινδυνεύειν] οὐσίαν τὴν οὕτω διακινδυνευθήσεσθαι μέλλουσαν. 866, 27. περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευσεν. 1477, 17.

διακιχράναι] διακεχρημένον τάλαντον. credito datum, sed non uni, verum pluribus diversis (ea enim vis inest in διά). 817, 2.

διακλέπτειν] ὅσα δ' αὐτῆς διακέκλεπται. 817, 7. διακλέπτοντα τοῖς αὑτοῦ λόγοις τὴν ἀλήθειαν. 846, 10.

διακληροῦν] διακληρωσάμενοι πρὸς σφᾶς αὐτούς. inter semet sortiti. 1380, 4.

διακομίζειν τοὺς φυγάδας. 80, 13.

διακονεῖν δεσπότῃ. 362. ult. τὰς πράξεις, ὡς ἐν καιρῷ τε ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει διηκονήθησαν. 1206, 18. τῶν καλῶς δεδιηκονημένων νῦν κελεύειν ὑμᾶς χάριν αὐτοῖς ἔχειν. 1230, 10. μὴ μόνον τὸν διακονήσοντα πρὸς χάριν. 1470, 1.

διακονία] τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναί φημι. 296, pen. διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμοτέρα γέγονεν. 328, ult.

διάκονος] διάκονον, ἥ τις ἐχρῆτο ἐνεχυράζειν. ancillam. 762, 4. παῖδα διάκονον, ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα. 1155, 6. οἱ διάκονοι τοῦ Χαβρίου τράπεζαν παραθέμενοι. 1356, 10. οἰκέτην διάκονον τρέφειν. 1359, 11.

διακόπτειν] facundia διακόπτεται ea, quæ est irrita, effectu caret. 450, 15. διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος. 883, 22. χεῖλος διακόψαι. 1259, 13. τὸ χεῖλος διακοπεὶς, ὥστε καὶ ῥαφῆναι. 1270, 2.

διακρίνειν] πότερον κάλλιον, ὅπλοις, ἢ λόγοις διακρίνεσθαι. disceptari, lites componi, aut lites suas dirimere mutuas. 163, 15. et 18. ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτοὺς ὑμεῖς ὅπως ποτὲ ἔχῃ διακρινεῖσθε. 890, 1. διακρῖναι πάντα τὰ δίκαια. 1301, 3.

διακρούειν] τὸν παρόντα χρόνον διακρούεσθαι. 351, 15. amoliri, protelare, excusationibus, artibus callidis eludere, extrahere, procrastinare. 394, 2. 423, 25. vim afferentes a se manibus objectis repellere et amoliri. 403, 2. διακρούεσθαι τὸν παρόντα τρόπον τοῦ δοῦναι δίκην. 523, 14. διακρούσηται τὸ δοῦναι δίκην ὧν ἐμὲ ὕβρικεν. 556, 25. a se profligare, effugere discrimen. 575, 6. 579, 13. τὰς ἄλλας τῶν νόμων φυλακὰς πολλαχῇ ἐστὶ διακρούσασθαι. 711, 18. διακρουσθῆναι τῆς τιμωρίας. objecto errore a pœna sumenda retineri. 741, 23. ὡς δ' ᾐσθόμην αὐτὸν διακρουόμενόν με. me ductitantem et vanis excusationibus morari atque eludere conantem. 911, 8. de debitore creditorem, cum ad res creditas repetendum venit, commentis excusationum atque promissionum ludificante, a se amoliente, delusum remittente domum, atque de die in diem extrahente. ἃ τοὺς κυρίους διεκρούσατο μὴ κατατιθέναι. quæ quominus æra dependeret, ipsos eorum dominos (creditores) per tam longinquum tempus ludificatus est. 988, 7. ἐπεὶ οὐκέτι ἐνῆν αὐτῷ διακρούεσθαι. rem cavillationibus extrahere. 1006, 4. 1266, 11.

διάκρουσις] ἐπὶ διακρούσει. in longum et irritum extrahendi atque ludificandi ergo. 1265, 13. 1266, 6.

διακρύπτειν] in vetustis editionibus p. 1033, 9. legitur καὶ διακρυψαμένους, pro καὶ ἰδίᾳ, κρυψ.

διακυκᾶν] *durch einander mähren* [*to tell in a confused manner*]. τῶν λόγων, οὓς οὗτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε. 263, 19.

διακωδωνίζειν] explorare, tentare. ἡμᾶς διεκωδώνισεν ἅπαντας τινὰ τρόπον. 393, 17.

διακωλύειν] διακωλύει με τὰς μισθώσεις κομίζεσθαι. 1029, 20. 1036, 5. διακωλύοντι

τὸν ἀπόστολον. retinenti, inhibenti classis navalis expeditionem. 1152, 1. οὐχ οὕτως ἀπέστρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' ἡγεμὼν, καὶ πρῶτος, καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται. 1263, 25.

διαλαμβάνειν] διαλήψομαι, disputabo, περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς. 165, 16. στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους. palis terminalibus limites distinguere. 278. 23. pro διαχειρίζειν, διοικεῖν. διαλαβόντες καὶ τἄλλα οὕτως αἰσχρῶς πάντα. 833, 4. ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον κατ' ὀβολοὺς τοὺς ἄρτους. 918, 9. nemo plus identidem accipiebat, quam singulos panes, eosque solummodo obolares.

διαλέγειν, διαλέγεσθαι] βουλόμενος ἡμῖν διαλεχθῆναι. quam nobiscum haberet causam, eam civiliter et amice transigere atque in gratiam redire. 19, 25. διαλέγεσθαί τι πρὸς ἑαυτόν. ad animum sibi aliquid revocare. 418, 17. διαλέγειν τοὺς ἐναντίους σφίσιν αὐτοῖς νόμους. deligere, excerpere et secernere alias leges ab aliis inter se repugnantes. 484, pen. οἱ νόμοι τούτῳ οὐδὲν διαλέγονται. leges cum isto commune nihil habent. ad eum haud pertinent, non illi præcipiunt. 1070, 4. διαλεξόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς. inter nos ipsi componemus rem atque transigemus. 1169, 5. et 10. ὅτι βούλοιτο ἐμοὶ διαλεχθῆναι ἐμόν τι πρᾶγμα, id est, περὶ πράγματος ἐμοὶ προσήκοντος. 1221, 11. διαλεχθείς τι πρὸς ἑαυτὸν, ὡς ἂν μεθύων, ὥστε μὴ μαθεῖν ὅ, τι λέγοι. 1258, 26.

διαλείπειν] οὐδ' ἐστὶν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει. intermittat. 124, 4. ἐνιαυτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ. 459, 13. διαλιπὼν ἡμέρας τινάς. dies aliquot cum interquievissem, præterire sivissem. 1149, 18. διαλιπὼν ἔτη τρία. 1239, 24. διαλείποντας μικρόν. paulo post. 1335, 6. ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείπει, interstitium quasi quoddam facit in nos sæviendi, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀνέχει, cohibet. 1449, ult.

διάλεκτος] vox, pronunciandi modus. 982, 18.

διαλλαγὴ] διαλλαγαὶ ἄπιστοι. 18, 8. τὰς διαλλαγὰς, καθ' ἃς διήλλαξαν. leges, secundum, vel in quas eos inter se reconciliarunt. 1361, 4. διαλλαγαὶ formula compositionis inter partes litigantes. 1369, 5.

διαλλακτὴς] τοὺς Ἕλληνας ὁρᾷ δεομένους ἑκουσίου ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ. 189, 16. διαλλακτὴν οὐδένα φεύγων. 1167, 15. διαλλακταί. 1369, 2. et 6.

διαλλάττειν] differre. παρὰ τοὺς χρωμένους τὸ πλεῖστον διαλλαττόντων. rebus inter se quam plurimum distantibus, prout animi sint alii atque alii iis, qui rebus iisdem utantur. 1402, 17. μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται. ne defunctis quidem placabuntur. 1478, 10.

διαλογίζεσθαι] διαλογισάμενος ταῦτα, ἅπερ οὗτος. 777, 13. ὀρθῶς ἕκαστα. 872, 7. διαλογισάμενος. computo cum eo facto. 962, 25. πρὸς τὸν πατέρα. *nachdem er mit meinem Vater abgerechnet, seine Rechnungen mit ihm abgeschlossen hatte* [*after he had balanced, and closed his accounts with my father*]. 1236, 17.

διαλογισμὸς] computatio, cum duo, quibus res sunt communes inter se, ad computandum consident, quid quisque alteri debeat. γεγενημένου διαλογισμοῦ. *nach geschehener Zusammenrechnung unserer beyder seitigen Anfoderungen* [*after having computed together our respective demands*]. 951, 20.

διαλοιδορεῖν] διαλοιδορηθεὶς pro διαλοιδορησάμενος. 542, 11.

διαλύειν] in activo, destruere, labefactare, convellere, corrumpere. simile ductum de nodis, restibus, structuris, quæ dissolvuntur. πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε. 20, 27. ἣν πειρᾶται Δ. κατασκευάζειν τῇ πόλει δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν. 94, 19. πταῖσμα τὸ τυχὸν ἅπαντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε. 154, 12. τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον διαλύσειν. 287, 6. διαλύσω πάσας αὐτοῦ τὰς ἀπολογίας. confutabo, difflabo. 831, 22. b) expungere nomen, æs debitum dependere, *bezahlen* [*to discharge*]. et tam æs solvendum διαλύειν dicitur, quam hominem, cui solvendum est, seu creditorem, h. e. eum placare diluendo nomine. διαλύειν χρήματα (id est χρέα). 460, 19. πάντα αὐτῷ διελέλυτο πρὸς τὴν πόλιν. omnia, quæ ei apud ærarium fuerant nomina contracta, expuncta sunt. 836, 14. πριάμενοι παρὰ τούτου τὰς τιμὰς διέλυσαν. *den Werth dafür, den Preis bezhalt haben* [*to have paid the value or price of*]. 846, pen. διαλύσας πάντα. *nachdem er alles berichtiget hatte* [*after he had settled all*]. cum satisfecisset omnibus, omnia dependenda dependisset, ordinanda ordinasset. 945, 4. ἐπειδὴ διαλύειν ἐδέησεν οἷς ὤφειλον, ἁπάντων ἐξέστησαν τῶν ὄντων. bonis cedebant. 959, pen. διαλύειν τιμὴν οἰκέτου. 1030, 12. τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων. 1195, 8. hinc c) notio placandi, satisfaciendi. τοὺς τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντας μόλις διαλύσαντα. 919, 10. τὸν ναύκληρον. 1192, 24. d) reconciliare inimicos inter se. διαλύειν ἑαυτὸν πρὸς ἐμὲ ἠξίου. rogabat (Midias Aristarchum), ut se (Midiam) mecum (Demosthene) rursus reconciliaret. 554, ult. 1032, 6. In medio; amicabili transactione causam componere, decidere. διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον. 44, 10. 521, 14. ὅπως μὴ διαλύσῃ. ne cum eo transigas, ne decidas, ne reconciliere. 583, 23. πρὸς τοὺς πράξαντας [scil. τὸ ἀδίκημα] δια-

λυσαμένους, τῶν οὐκ εἰδότων κατηγορεῖν οὐκ ἴσον ἐστίν. iniquum est, vos, qui cum iis, a quibus læsi eratis, decidissetis, nunc eos incusare, qui totius causæ prorsus nihil tenent. 991, 20. διαλέλυνται πρὸς τοῦτον ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. cum adversario meo in gratiam redierunt hac lege, ut in causa mea dicendo testimonio ei ne obessent. 1323, 1. b) dependere, diluere debitum. μὴ διαλυσάμενος γὰρ γίνεται χρήστης ἄδηλος. 867, 13. διαλύεσθαι πρός τινα. ei satisfacere. 869, ult.

διαλυμαίνεσθαι] τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα — πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι διελυμάνθη. 1466, 5.

διάλυσις] reconciliatio gratiæ. ἠξίου δὲ καὶ πρός ἐμε [Demosthenem] αὐτῷ [sibi, Midiæ puta,] δι' ἐκείνου [per Aristarchum] γίγνεσθαι τὰς διαλύσεις. 553, 20.

διαμαρτάνειν] οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐμοὶ νῦν τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτάνειν. 226, 17. τῆς εἰρήνης ἂν διημαρτήκει. 235, ult. ἐλπίδων. 255, 13. 1470, 17. δυοῖν χρησίμοιν οὐ διαμαρτήσεσθαι τὴν πόλιν ἡγούμην. 388, 14. εἰ μὲν Αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρησέ τι καὶ διήμαρτε. 398, 21. δεδοικέναι δὲ, μὴ διαμάρτῃ. ne cupita et rogata minus impetraret. 401, 22. οὐκ ἂν τοσοῦτον διημάρτανε τοῦ πράγματος [id est τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν]. 576, pen. ἀλλὰ γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν. 716, 3. 734, 22. διημαρτηκότας ἡμᾶς τῶν πατρῴων. 841, 16. διαμαρτὼν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη. 883, pen. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα. 1048, 21. διημαρτηκέναι μοι δοκοῦσι παντὸς τοῦ πράγματος. 1228, 10. οἱ διαμαρτόντες τῆς συμβουλίας τῶν ἐπιτηδευμάτων. 1412, 6. δεινὸν ἂν εἴη, εἰ τοῖς τοῦ κρατίστου διαμαρτοῦσι τὸ χείριστον ἀνάγκη πράττειν εἴη. 1456, 14.

διαμαρτυρεῖν] aliquem a petitione e. c. hæreditatis interponenda protestatione exclusum ire. proprium nihil est aliud, quam proximum διαμαρτύρεσθαι protestari, antestari, protestando intercedere. διαμαρτυρεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαύνων. agis adversus nos per διαμαρτυρίαν, negans nobis esse petendæ jus hæreditatis, quos constat inter omnes defuncto, de cujus hæreditate contenditur, sanguine proximos esse; hæreditatisque possessione nos expellens, te solum ferens legitimum hæredem. 1088, ult. οὑτοσὶ τοίνυν διαμεμαρτύρηκε τοὺς οὐκ ὄντας εἶναι. mendacio vobis imposuit, quo usus est in formula διαμαρτυρίας a se exhibitæ, affirmans eos esse legitimos hæredes, qui nulli sunt. 1095, 1.

διαμαρτύρεσθαι] protestari, contestando intercedere, aut et aliorum fidem implorare, obtestari. προὔλεγον καὶ διεμαρτυρόμην. prædicebam, denuntiabam, et deorum vestramque fidem testabar, me ista denuntiavisse ante, atque vos de imminente periculo admonuisse. 73, 2. 240, 26. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι. 232, pen. 275, 17. διαμαρτυραμένου ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἀποφαίνεσθαι. cum interdixisset coram testibus, ne (arbiter) pronuntiaret. 899, 6. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεισταὶ φανήσωνται. præsentes antestabar, me nihil hic cernere palorum oppignerationem factam indicantium, eosque id commeminisse jubebam, quo postmodum citati testarentur mihi protestationem interponenti, si forte usu veniat, ut creditores exsistant subito submissi atque subornati, precibusve inducti, qui se simulent in hos fundos pecunias credito elocasse. 1047, 23. 1091, 26. b) docere, admonere, disertis verbis et clara voce in antecessum, ne quis errorem postmodum excuset. ὁ νόμος αὐτὸς διαμαρτύρεται, κελεύων—919, 21.

διαμαρτυρία] est actio ejusmodi, de qua modo dictum est, cum quis hæreditatis petitorem exclusum it interponenda protestatione, se aliumve quempiam jure hæreditatis adeundæ præstare. διαμαρτυρίαν ψευδῆ πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος. 1080, pen. αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἀγώνων ἀδικώτατοι καὶ πλείστης ὀργῆς ἄξιοι τοῖς ἀγωνιζομένοις. 1097, 19.

διαμάχεσθαι πρός τι. 217, 2.

διαμένειν] ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ. 332, 17. τὸ διευτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ οὐ πολλοῖς διαμένειν εἴθισται. 1040, 5. de copiis conscriptis, quæ manent, neque rursus discedunt. διαμεῖναι δυνήσεται, τέως ἂν περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν. 1432, ult. διαμένω λέγων, pro διατελῶ λ. 107, 21.

διαμετρεῖν] πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν. die forensi, multis causis ea die disceptandis ita occupata, ut necesse fuerit causæ cujusque oratores spatio, eoque arctissimo, circumscribere. 378, 7. 1252, 12. In medio, *sich zumessen lassen* [*to have measured out to them*]. cum plures demensa frumenti e. c. petunt et accipiunt. διεμετροῦντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ Ὠδείῳ. 918, 8. πάντες ἴστε ἐν τῷ Πομπείῳ διαμετρούμενοι. 918, 26.

διαμφισβητεῖν] idem quod simplex. 897, 25. 1097, 23.

διανέμειν] διανέμεσθαι τὰ χρήματα. inter se partiri, diribere, 855, 7. 928, 16. διανειμάμενοι κοινῇ πέντε δραχμὰς ἕκαστος. 1317, 6.

διανοεῖσθαι] τὰ δὲ κεράμια τὰ τρισχίλια οὐδ' ἐμέλλησαν, οὐδὲ διενοήθησαν ἐνθέσθαι. non modo sperandum non erat, ut illæ seriæ vini in navem unquam imponeren-

tur, id quod ipsorum errori et oblivioni, aut fortunæ cuidam, potuisset tribui, sed ne voluerant quidem unquam eas imponere, in mentem ipsis ne venerat quidem, ut id facerent. 929, 8. διανοοῦ, ὡς πείσων ἐκεῖνον. proficiscere illuc cum proposito et spe illum precibus flectendi. ita te para — 1215, 4.

διάνοια] ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. 292, 19. οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν. 298, 1. οὔκουν προσήει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. mens illinc refugiebat. 406, 19. οὐ τὸ συμβὰν ἐσκέψατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν. 637, 15. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ. 1122, 22. τὴν διάνοιαν ἁπάντων εὑρίσκομεν ἡγεμονεύουσαν. 1412, 6. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βουλεύεσθαι τεταγμένης. 1413, 17. ἀγαπητόν ἐστιν, ἄνθρωπον ὄντα τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν. 1436, 6. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. *darüber kützelt er sich in seiner Seele, und brüstet sich [he is inwardly flattered by it, and is proud of it].* 1489, 7.

διάπειρα] διάπειραν ποιούμενοι τῶν τρόπων ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν. 1098, 2. διάπειραν ὑμῶν λαμβάνειν βουλόμενος. 1288, ult.

διαπειρᾶσθαι τῶν δικαστῶν ὅ, τι γνώσονται. 1180, 4.

διαπέρχεσθαι] de militibus dilabentibus, de exercitu dissoluto, militibus furtim discedentibus aliis alio. διαπελθόντων τῶν στρατιωτῶν. 1188, 23. 1199, 7.

διαπηδᾶν] ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς καταγνώσεως οἷ διεπήδησεν! 726, 5.

διαπιστεῖν] fidem denegare, haud credere. 870, 26.

διαπιστεύειν] certa fide, summa fiducia credere. 80, 16. διεπιστεύετο. certa fides ei habebatur. 145, 3.

διαπλάττεσθαι] simulare. 575, 8.

διαπράττεσθαι] perficere, præsertim turpibus, clandestinis et malitiosis machinationibus. τὴν τοῦ διαπράξασθαι ταῦτα, ἃ μηδεὶς πώποτε ἄλλος Μακεδόνων βασιλεὺς ἀντὶ τοῦ ζῆν ἀσφαλῶς ᾑρημένος. 22, 19. ἔκσπονδοι ἡμῖν εἰσὶν αὗται αἱ πόλεις αἱ ταῦτα διαπεπραγμέναι. 216, 15. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως ἔργον, οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττεσθε. 233, 9. διαπράττεται ἐπαίνους αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς γράφεσθαι. 682, 10. ἐὰν διαπράξωνται οὗτοι ἃ βούλονται. 1070, 11. νικήσας δὲ καὶ διαπραξάμενος ἅπαντα, ὅσα ἠβουλήθημεν. 1176, 5. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι, ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων τὸν ἐπ' Αἴγυπτον πόλεμον. 1191, 20. πῶς οὐκ ἂν ἀτοπώτατον διαπράξαισθε ἔργον. 1229, 12. 1230, 14. ὅπως ὡς ὀψιαίτατα ἡ διαψήφισις ἡ περὶ ἐμοῦ γένοιτο, καὶ διεπράξατο τοῦτο. 1301, 26. διαπραξάμενος οὐδὲν καινὸν, ἀλλ' ὅπερ ἕτεροι τῶν ὁμοίων τούτῳ. 1336, 9. πολλὰ καὶ λαμπρὰ διεπράξαντο. 1391, 1. ταῦτ' αὐτὸς μετὰ πλείονος ἡσυχίας διαπράττηται. 1459, 9.

διαπρεπῶς] ὡς οἷόν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα τῶν τριηράρχων. 1208, 19.

διαπτύειν] σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους. despuens, h. e. contemnens. 313, 8.

διαρκής] ὠφέλειαν ἔχειν διαρκῆ. perennem et necessitatibus omnibus parem. 37, pen. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου. 1214, 7.

διαρπάζειν τινὲς τὰ χρήματα βούλονται. 102, 26. διαρπασθησόμεθα ὑπὸ τοῦ πολέμου. 299, 15. ἕτερα, ἃ τῶν κοινῶν διηρπάκεισαν. 1318, 21.

διαρρεῖν] pecuniam fœnori elocat sive χαρίσασθαι βουλόμενος, gratificandi studio amicis id se rogantibus, sive μὴ λαθεῖν (scil. βουλόμενος) διαρρυὲν αὐτὸν τὸ ἀργύριον, cavens, ne quotidianis faciendis impendiis sensim et sine sensu carperet facultates, quo pacto numi inter manus haud sentienti diffluerent. 982, 10.

διαρρήγνυσθαι] τῶν διαρρηγνυμένων, εἰ ταῦτα γενήσεται. frementium præ indignatione et pæne crepantium. 169, 19. οὐδ' ἂν διαρραγῇς ψευδόμενος. 232, 12. κἂν διαρραγῶσί τινες τούτων. 254, 18. οὐκ ἐπιορκῶ, οὐδ' εἰ Κόνων διαρραγείη. non pejero, negoque me pejerare, etiamsi Conon id me facere tanta contentione vocis et laterum aiat, ut pæne rumpatur. 1270, 7.

διαρρήδην. 118, 1. ἄντικρυς οὑτοσὶ καὶ διαρρήδην ἀπολογία γεγραμμένη τῶν τούτοις ἡμαρτημένων. 352, 13. διαρρήδην ἔφη ἥκειν πεπεικὼς Φίλιππον. 364, 15. διαρρήδην ἀκούσαντα ὑποσχομένου Φιλίππου. 373, 27. διαρρήδην ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιεῖν. 1075, 10.

διασείειν] ἅπαντα διέσεισε καὶ διέλυσε. 154, 12.

διασκευάζεσθαι] πρὶν διασκευασάμενοι πρὸς τὰ τείχη προσῄεσαν οἱ πολέμιοι. succincti, armati, instructi. 126, 26. διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν. cum dissipasset, prodegisset, dilapidasset substantiam. 845, 13.

διασπᾶν τὰς πολιτείας. 54, 5. μονονοὺ διεσπάσθην ὑπὸ τῶν —. 58, 7. διασπᾶν στρατιώτας. 94, pen. τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασπάσασθαι παραβαλεῖτε. 136, 15. μονονουχ ἁλύσει σιδηρᾷ δεδεμένος, ὑποδύῃ παρὰ ταῦτα καὶ διασπᾷς. 778, 20. πρὸς ἅπαντας ἀεὶ προαιρεῖται λοιδορεῖσθαι καὶ μέμφεσθαι καὶ διασπᾶσθαι, ringi, vel rumpi vociferando, τὰ λεγόμενα, ut solet in proverbio dici. 806, 2.

διασπουδάζειν] καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασι τοῖς νόμοις διεσπούδασται ὅπως μὴ γένηται. ecquid unum ut ne fieret, legibus in omnibus spectavit legislator, cavitque maxima sollicitudine, circumspectione

atque summa egit contentione. 505, 8. τίνος οὖν ποτὲ ἕνεκα ταῦτα οὕτω διεσπούδασται. tam sedulo quæsitum et laboratum est. 646, 15. διεσπούδασται μὴ λαβεῖν ὑμᾶς. nervorum omni contentione satagit, ut vos ne capiatis. 681, 21.

διαστρέφειν] τῶν λυμαίνεσθαι ταῦτα καὶ διαστρέφειν βουλομένων ἐξ ἴσου καθῆσθε ἀκροώμενοι. 151, 14. διαστρέψαντες τἀληθῆ. 1453, 13.

διασύρειν] traducere, verbis elevare. διέσυρε τὰ παρόντα, καὶ τοὺς προγόνους ἐπήνεσε. 169, 22. τὰ χωρία ταῦτα, ἃ νῦν οὗτος διέσυρε. 234, 12. τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μου διέσυρες —. 325, 19. οἳ τὴν πόλιν διασύρουσιν, ὥσπερ οὐχ αὑτοὺς διασύροντες. 332, 14. εἰ δέ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς ἐστι μεστὸς εὐηθείας. 1482, 27.

διασώζειν] τοὺς ἐπὶ τοῦ πολέμου διασωθέντας ἀπώλεσε τῶν συμμάχων. 371, 10. διασώζεσθαι τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ. 1053, 26. 1076, 10. διεσώθη πρὸς τοὺς οἰκείους πολλοστῷ χρόνῳ. redibat tandem salvus ad necessarios, multis magnisque discriminibus et molestiis superatis per tractus terrarum plurimum dissitos. 1304, 9. διασώζονται δεῦρο. salvi huc perveniunt. 1380, 9. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. 1396, 6. διασωθῆναι [*durchzukommen, to escape or pass through*, evadendi] προσδοκίαν ἔχει πλείω. 1478, pen. τὴν δικαίαν εὔνοιαν διασώζειν. 1479, 22.

διάταξις τῶν φυλάκων (vel φυλακῶν). 309, pen.

διατείνεσθαι] contendere. τί οὖν ταῦτ' ἐπήραμαι καὶ διετεινάμην οὑτωσὶ σφοδρῶς. 275, 6.

διατελεῖν] ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ὑπάρξαι μοι εἰς τουτονὶ τὸν ἀγῶνα. 225, ult. 227, ult. 243, 19. διότι διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ. 243, 21. 255, 23. ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται, παρατηρῶν διετέλουν. 218, 16.

διατηρεῖν, cavere, præcavere, μή τι πάθωσι. 115, 26. ἣν ἕκαστος παρέλαβε τάξιν. tueri, conservare. 238, 9. τῆς οὐσίας τὴν οἰκειότητα διετήρεις, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων. 1088, 23.

διατιθέναι, διατίθεσθαι] in activo: adducere aliquem, aut aliquid ad conditionem quandam, efficere, ut aliquo modo sit affectum, tractare, gerere, administrare, gubernare, ad arbitratum suum constituere. οὕτω γὰρ αὐτοὺς διέθηκας τὸ μέρος σύ. 367, 5. τοὺς ἅπαντας ἀπίστως πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς διαθῶμεν. omnes erga nos reddamus suspicaces. omnibus injiciamus nostri diffidentiam. 463, 18. ἆρα λαβόντες οὗτοι, καλὸν πρᾶγμα φύσει κακῶς διέθηκαν. corruperunt. 369, 13. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες, qui primitus hæc jura constituere. 643, 8. In medio: a) vendere, extundere, distrahere. οὐθ' ὅσα ἂν πορίσωσιν οὕτως, ὅπως ἂν δύνωνται, ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων. 22, 27. διατίθεσθαι τὰ φορτία. 910, 3. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διαθέμενοι. 1048, 25. b) testamentum condere, testamento præcipere. διέθετο ὅρους ἐπιστῆσαι. *er verordnete in seinem letzten Willen* [*he ordered it in his last will*]. 1029, 27. ὅστις ἂν μὴ διαθέμενος ἀποθάνῃ. *wer ab intestato stirbt* [*who died intestate*]. leges de iis latæ. 1067, 1. διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ εἶναι. licere de fortunis suis disponere, h. e. testamento cavere et præcipere. 1133, 9.

διατραγῳδεῖν] ambitiosa oratione, verbis ampullatis rem parvam exaggerare. ἡλίκην νῦν διετραγῴδεις καὶ διεξῄεις. 232, 22.

διατρέπεσθαι] pudore confundi, verecundia percelli, reverentia cujusdam ab instituto absterreri. 798, 20.

διατρίβειν] agere, commorari, rerum suarum satagere. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν. 22, 25. συμβαίνει μοι, καίπερ ἐκποδὼν διατρίβοντι. tametsi absim domo, extra conspectum vestrum verser. 1474. epistola tertia, 7. agitare, terere tempus, aut mentem, h. e. acuere, exercere, continere in studio et exercitatione alicujus rei. ἐπ' οὐδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει. 785, ult. χρόνος διετρίβετο συχνός. consumebatur. 1013, 7.

διατριβὴ] mora, impedimentum. διατριβαὶ πολλαὶ καὶ ἀναγκαῖαι ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. 1073, 10. μόλις ἠκολούθει διατριβὰς ἐμποιῶν. 1158, 8. b) res, qua agendo animus agitatur, aut oblectatur, vita occupatur, otium conteritur, item loca, ubi opera datur rebus iis, quibus dediti quique sunt, ut scholæ magistrorum et philosophorum, congressus juvenum inter se ad potandum aleave et similibus ludendum. ἐν συνουσίᾳ τινὶ καὶ διατριβῇ, *Zeitvertreibe* [*pastime*], οὕτως ἰδίᾳ, mere privato. 537, 18. μὴ τὰς ἐπιπολαίους ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. 1418, 1. ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς. 1490, 12.

διαφέρειν] differre, quatenus hoc vocabulum, sive discrepare, dissimilis, diversus esse, sive præstare, excellere significat, item extrahere, remorari, unde notio obstandi, impediendi exsistit; nec non dissipare, discerpere, in diversa spargere. a) discrepare, repugnare. λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ διαφέρειν ἡγοῦμαι. 268, 16. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρουσιν. 291, 17. οὐ γὰρ ἂν διεφέρομεν ἀλ-

λήλων οὐδέν. *So würde gar kein Unterscheid in der Welt mehr seyn [for thus there would not be any farther difference whatever]*. 983, 2. b) præstare, excellere. μηδὲν τῶν ἄλλων ζήτει διενεγκεῖν. 1416, 24. c) obstare, intercedere, vetare. τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι. tria sola suffragia absolventia numero, quod essent plura, quam condemnantia, obstabant, quo minus mortis supplicio damnaretur. 676, 12. d) pertinere, pertingere, porrigi, *gelangen, wohin reichen [to pertain, to reach]*. ὥστ' εἰς ἅπαντας τὴν ἐκείνου μνήμην διενεγκεῖν (pro διήκειν). 1415, 12. e) οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει. nil ejus refert, nil interest, haud curat, perinde ei est, sic, an secus sit. σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὡς οὐδὲν αὐτῷ διαφέρει, id est, ὡς οὐδὲν παρ' αὐτῷ διαφέρει τὸ θέρος τοῦ χειμῶνος πρὸς τὸ πολεμεῖν. nil interest penes eum, æstate, an hyeme bellum gerat. 124, 3. εἰπεῖν μὲν οὖν μοι ταῦτα — οὐδὲν διαφέρει. ubi μοι non cum εἰπεῖν, sed cum remotiore διαφέρει cohæret. *ich habe weder Vortheil, noch Schaden davon. es kann mir gleich viel seyn [it is neither advantageous nor disadvantageous to me. it is a matter of indifference]*. 1239, 14. f) diducere, alia aliis locis collocare. ut si judices calculos alii in absolutoriam cistulam, alii in condemnatoriam conjiciant. καὶ ταῦτα πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι. 795, 1. In medio: a) οὐ διαφέρομαι. nil curo, haud intercedo. mea nil refert. 112, ult. b) obloqui, refragari, repugnare, adversari, discordare, contendere, animo inimico et infesto esse. ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις. 236, 5. εἰώθασιν ὧν αὐτοῖς διενεχθῶσιν ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, διὰ τοὺς παῖδας διαλλάττεσθαι. 1001, 14. οἱ φύσει παῖδες ὄντες κἂν πρὸς ζῶντας διενεχθῶσι τοὺς γονέας, ἀλλ' οὖν τελευτήσαντάς γε ἐπαινοῦσι. 1022, 13. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, οὐδὲν δὲ φροντίζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες. 1022, 16. διαφερόμενον περί τινος πλεονεκτήματος. 1144, 26. οἴομαι δ' αὐτόν σοι οὐδὲν διοίσεσθαι. nulla in re repugnaturum esse. 1215, 5. διαφέρονται δέ, ὡς οὐ δεῖ τελεῖν αὐτοὺς τοὺς τόκους τοὺς ἐν τῇ συγγραφῇ. hoc pugnant, hoc urgent, in hoc a nobis dissident. 1296, 24.

διαφεύγειν [al. ἐκφεύγειν] ὑμᾶς τὰ πράγματα. vestris e manibus elabi rerum gerendarum oportunitates. 57, 16. ὃ πάλαι μὲν ἔδει, διαφεύγει δὲ οὐδὲ νῦν. 139, 17. τούς γε οὐδένα βουλομένους εἶναι τοιοῦτον [scil. qualis ego sum, vere et bona fide patriæ studiosus] οὐ διαφεύξεται. 412, 12. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκέται, elabuntur passim diffugientes, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε. 1155, 11.

διαφθείρειν] corrumpere, h. e. vitiare, labe afficere. δεῖ τὸν βουλόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ὑμῶν ἀγαθόν, τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι. διέφθαρται γάρ. 170, 2. διέφθαρται [scil. τὰς φρένας] καὶ παραφρονεῖ. cerritus est. 1182, 3. διεφθαρμένον τοὺς ὀφθαλμούς. 1269, 6. διεφθαρμένον ὑπὸ νόσου νομίζω. a furore dementatum. 1280, 14. b) corrumpere largitionibus et gratia, h. e. a studio patriæ, aut veri et æqui in agendo et dicendo avertere, ut testem in testimonio perhibendo, judicemve in jure dicundo. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται, ἢ διαφθείρει. 122, 21. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati se corrumpi, a vero et justo cernendo et sequendo abduci, spe ductum proposita largitionum et divitiarum adipiscendarum. 240, ult. τῷ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. 309, 9. τῷ γε μὴ διαφθαρῆναι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππου. 309, 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς, νενίκηκε τὸν ὠνούμενον. 309, 15. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν ἐλάνθανε. 345, 4. διαφθείρειν τοὺς κριτάς. 516, 3. διδάσκαλον τοῦ χοροῦ διέφθειρε. oratione, donis datis, promissis, minis, aliisve malis artibus a me abalienavit. 520, 8.

διαφθορὰ] cum de navigio agitur, naufragium. ὅθεν καὶ ἡ διαφθορὰ τῇ νηῒ συνέβη. 910, 13. et 15.

διαφιέναι τὴν δύναμιν. copias dimittere. 677, 18. 679, 17.

διαφορὰ] discidium, discordia. οὕτω μείζων ἐστὶν οὗτος ὁ φόβος τῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνίοις διαφορῶν. 181, 13. variæ causæ simultatum, ut συμβόλαιον, κῶμος, ἔρως, πότος — recensentur p. 1144, 24.

διαφορεῖν] differre, h. e. discerpere, distrahere, quaqua spargere, vastare. διαφορουμένης αὐτῷ τῆς χώρας. direpta a latronibus omnia differentibus. 442, 25. ὧν κοινῇ διαπεφορημένων. quæ cum illi tres inter se diribuissent atque distraxissent. 822, 27. διαφορηθεὶς, carptus, dilaniatus, ὑπὸ τούτου καὶ τῶν τοιούτων. 1120, 25. διαφορῆσαι ἐπεχείρησαν τἄνδοθεν. 1319, 13.

διάφορος] inimicus, adversarius. διάφορος [subaudi πολλοῖς] ἐγενόμην εἰσπράττων πολλούς. multorum in odium incurri, multos offendi, eo quod ab iis exigerem mercedes *(den Pacht [the contract])*. 1318, 19. b) τὰ διάφορα, *das Interesse [the interest]*, lucrum damnumve ex aliqua re exsistens. ἡλίκα γ' ἐστὶ τὰ διάφορα, ἐνθάδε, ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν. quantum intersit, bellum hic loci, an ibi geratur. 16, 26. τηλικούτων ὄντων αὐτῷ τῶν διαφόρων. 362, 24. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν.

compensatum sibi damnum iri, quod diuturnitate moræ et impedimentis negotiationi objectis fecisset. *Vergütung der Zehrung, Versäumniss, und Processkosten* [*the remuneration for expenses, losses, and costs of suit*]. 887, 9. δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία αὐτοῦ περὶ τὰ διάφορα. *wobey es auf das* plus *und* minus, *auf das* meum *und* tuum *ankommt* [*wherefore it comes to the* plus *and* minus, *to the* meum *and* tuum]. 1148, 14. 1149, 3.
διαφόρως] eximie, excellenter. 761, 26.
διαφυλάττειν τὸ δίκαιον οὐ δικαίως. 218, 15. τὴν εἰρήνην. 251, 23. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει. 331, 25. τοὺς τὰ ἑαυτῶν προϊεμένους. 922, 18.
διαχειρίζειν] administrare. ὧν ἡ διακεχείρικα, *was ich unter Händen gehabt habe* [*which I had had in hands*], ἣ πεπολίτευμαι. 263, 26. τὸν οἶκον, pupilli puta, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιτρόπων. 818, 8.
διαχειροτονεῖν] dicitur plebs, cum rogata suffragia ab Epistata fert, parte plebis alia rogatum sciscente, alia reprobante, eoque facta in diversa discessione. 594, 26. ἐπειδὴ ἐν τῷ διαχειροτονεῖν ἦν ἡ βουλή, πότερον τῷ δικαστηρίῳ παραδοίη, ἢ ταῖς πεντακοσίαις ζημιώσειε. deliberante senatu atque certante adhuc, utrum — an. 1152, 8. per manuum sublatarum arbitrium decernere. 1346, 17.
διαχειροτονία] deliberatio, decretum, utrum — an. ἠρώτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν, jus et potestatem utramvis in partem sciscendi, ὅτῳ δοκεῖ δωρεᾶς ἀξίως ἡ βουλὴ βεβουλευκέναι, καὶ ὅτῳ μή. 596, 4. διαχειροτονίαν ἐφ' ὑμῖν ἐποίησαν, optionis vestræ fecerunt, aut jus in suffragia eundi vobis dederunt, πότερον εἰσοιστέος ἐστὶ καινὸς νόμος, ἢ δοκοῦσιν οἱ κείμενοι ἀρκεῖν. 707, 25. διαχειροτονίας γενομένης οὐδεὶς ἀντεχειροτόνησεν. 1346, 25. διαχειροτονίαν δὲ ποιεῖν, in suffragia mittere plebem, τοὺς προέδρους περὶ τούτων τῶν νόμων, πρῶτον μὲν περὶ τοῦ κειμένου, εἰ δοκεῖ ἐπιτήδειος εἶναι τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἢ οὔ. ἔπειτα περὶ τοῦ τιθεμένου. ὁπότερον δ' ἂν χειροτονήσωσιν οἱ νομοθέται, τοῦτον κύριον εἶναι. 710, 20.
διαχλευάζειν] διαχλευάσαντος δέ με αὐτοῦ. 1221, 26.
διάχρυσος] διάχρυσον ἱμάτιον ποιῆσαι. vestem auro illusam, perpunctam. 522, 2.
διαψεύδειν] in activo, quod raro usurpatur: fallere, decipere, illudere, mendacem aliquem fuisse declarare, *Lügen strafen* [*to give the lie*]. ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. operam suam mercede elocant ad eas res recipiendum et gerendum, quarum exitus, ut eorum spem fallat e ratiocinii probabilitate collectam, etiam atque etiam opto. 1482, 26. In medio, κατὰ διέψευσται. spe excidit, frustra speravit et conatus est, deceptus inanibus votis. 15, 13. διεψεύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ. 1476, 14. τῷ διεψεῦσθαι Χαριδήμου, καὶ νομίζειν αὐτὸν εὐεργέτην εἶναι. quia de Charidemo secus, atque reapse est, et oportebat, existimat, falsa ejus luditur opinione. *Sich falsche Begriffe von ihm macht, ihn in dem rechten Lichte nicht betrachtet* [*he had formed an erroneous opinion of him, he had seen him in a false light*]. pro patrono eum habet, qui hostis sit reip. 626, 23.
διαψηφίζεσθαι] dare, ferre suffragium suum alterutram in partem, sive secundam, sive adversam. διαψηφιοῦμαι περὶ αὐτοῦ, illa de re sola, περὶ οὗ ἡ δίωξις ᾖ, quam accusator in judicium vocavit, de qua controvertitur, quæ caput causæ est. 747, 11. διαψηφίζεσθαι [id est τὰς ἑαυτῶν ψήφους διενεγκεῖν] ταύτῃ [id est ταύτην εἰς τὴν μερίδα], ᾗ δίκαιόν ἐστι. eam in partem, a qua jus stat. 842, ult. δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. in suffragia discedere. 1301, pen.
διαψήφισις] latio suffragiorum, quæ viritim fit, unoquoque, quam in partem velit, discedente. 1301, 25. διαψηφίσεις ἐξ ἀνάγκης ἐγένοντο τοῖς δημόταις. 1306, 20. cum municipalium quisque de municipali alio quopiam ferendo suffragio decernit, utrum in municipio servandus sit, an eo expellendus.
διδακτὸς] τὰ διδακτὰ τέχνῃ [id est διδαχῇ ἐντέχνῳ καὶ μεθοδικῇ, vel etiam μελέτῃ καὶ ἐγχειρήσει σοφῇ], τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν. 1413, 23.
διδασκαλεῖον] φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα. 312, 23. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων. 313, 11.
διδάσκαλος] τὸν τοῦ χοροῦ διδάσκαλον, chori in Liberalibus publice saltaturi, διέφθειρε. 520, 7. τοὺς διδασκάλους τοὺς μισθοὺς ἀπεστέρησε. 328, 5. διδάσκαλος κακῶν γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι. 1217, 27. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκουρεῖν διδάσκαλον. 1374, 14.
διδάσκειν cum νουθετεῖν copulatum est. 130, 2. ὡς ἔστιν ἄτοπον [subaudi τινὰ] περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ δίκαια ποιοῦντα. 198, 7. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. 315, 7. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες ταῦτα παραχρῆμα, οὐδ' ἐδίδασκες ἡμᾶς. 349, 3. ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος. 390, 8. διδάσκειν τραγικοὺς χορούς. 533, 9.
διδόναι] diversa significat: dare, tradere, largiri gratuito, offerre, deferre, spondere daturum, edere, in medio proponere, secum afferre, fataliter immittere. juvat phrases ad ordinem alphabeticum adstringere. διδόναι ergo αἰχμάλωτον est corpus bello captum et in servitutem

redactum in libertatem emittere, alicujus in gratiam, cui donetur. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. ut Philippus ad commiserationem atque indulgentiam inflexus ei largiretur. 402, 10. ἀπαλλαγὴν ἡμῖν τὴν ταχίστην δότε τῶν ἐπηρτημένων κακῶν καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, ult. οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον. 173, 7. γνώμην διδόναι, auctor fieri sententiæ, eam proponere. ἔδωκε γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην. 704, 5. διαχειροτονίαν διδόναι. in suffragia mittere. 596, 4. sic et ἐπιχειροτονίαν. ἀπόφανσιν εἰς τὸ στρατήγιον. *ein Verzeichniss der Schuldner bey den Admiralitetsamte eingeben* [*to give in a list of debts to the Admiralty*]. 1043, 11. γυναῖκα διδόναι competebat ei, cujus in manu et potestate mulier esset, e. c. patri, fratri, avo, is eam desponso marito in manum dabat. qua sine ceremonia liberi inde nati spurii erant. 954, 23. δικάζεσθαι φόνου, copiam actionis de cæde patrata dare. ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ [scil. ὁ νομοθέτης] φόνου δικάσασθαι. 122, 15. lex aut legislator dicitur δίκην διδόναι, cum ei, cui competit, facultatem dat in jure adversus aliquem agendi. ἐὰν δ' ἔξω τούτων κτείνῃ τις αὐτὸν, τὴν αὐτὴν ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δέδωκεν, [scil. τοῖς οἰκείοις τοῦ παθόντος] ἥνπερ [scil. δέδωκεν] ἂν τὸν Ἀθηναῖόν τις κτείνῃ. 633, 11. δίκην, vel δίκας δοῦναι, pœnas dare, h. e. luere, perpeti, supplicio tolerando satisfacere læsis. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς. 271, 18. 1009, 3. δραχμὰς πεντήκοντα αὐτοῖς ἐδίδου. offerebat, *er both sie ihnen an* [*he tendered unto them*]. 542, 9. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι. 255, 7. διδόναι αὑτοὺς τοῖς δεινοῖς. 258, 18. οὐδεὶς πώποτε τούτων διὰ παντὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς οὐδὲν τῇ πόλει. 301, 20. εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν ἑαυτὸν δοὺς οὐ κατώρθωσε μεθ' ἁπάντων. 317, 19. ὅστις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν ὑμῖν ἐθελήσει δοῦναι. 1482, 15. ἔδωκα ἐμαυτὸν ὑμῖν ἁπλῶς. 288, 11. 294, 3. εἰσπρᾶξαι] διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη εἰσπρᾶξαι. nobis, tribulibus, aut collegiatis, attribuere portionem cuique suam ratam debentium reip. e tribu quaque, aut e collegio quoque, armamenta navalia, cum facultate illa armamenta a debentium quoque repetendi et per vim adeo exigendi. 1145, 20. ἐν τῷ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. de servo, e quo tormenta confessionem veri extorquent. 1200, 26. τὸ πρᾶγμα δώσει τὸν ἔλεγχον. *das Werk wird seinen Meister loben* [*the work will shew the talent of the Master*]. ipsum opus docebit, prout erit scitum, aut secus, quid de artificis facultate judicandum sit: licebit jam cuique de re ex ejus natura judicium facere. 44, 15. ἔνδειξιν. libellum accusatorium ex titulo ἐνδείξεως demonstrationis prætori exhibere, agere in aliquem ex illo titulo. 1322, 6. ἐπανόρθωσιν τῆς εἰρήνης. facultatem dare, si quid in formula pacis secius scriptum esset, quod displiceret, id ex animi sui sententia corrigendi. 81, 1. τὴν ἔρημον [scil. δίκην] δεδωκότα. litem dedisse contra Midiam, ut contumaciæ reum, qui die dicta in judicio non comparuisset. 542, 4. κακὸν] ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακὸν δώσομεν ζητεῖν. 230, 17. κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι. 381, 13. κρίσιν διδόναι. copiam dare judicii, permittere, vel sic comparare, ut judicium habeatur. 692, 5. λόγον διδόναι. gemino modo usurpatum a Dem. reperitur, altero, cum judex, aut concio alicui dicendi veniam atque secum agendi dat; altero, cum ipse pro se dicens verba facit. prior significatio p. 26, 18. obtinet, posterior p. 555, 22. ubi διδόναι idem valet atque ὑπέχειν. μαρτυρίας μεγάλας δεδώκασι κατ' αὐτῶν. 1366, 22. μετουσίαν] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 15. ὅρκον et ὅρκους, deferre conditionem dicendi jurisjurandi, ad dictionem ejus admittere. τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι, scil. αὐτῷ. 235, 13. 860, 20. 1002, 2. διδόντων ὅρκον αὐτῷ, deferentibus ipsi juramenta, οὐκ ἐθελήσαντα ὀμνύναι. 1366, 18. τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι. 267, 5. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης. exceptionem de foro non competente judici exhibere. *mit einer Ablehnungsschrift einkommen* [*to put in a bill of exceptions, a justificatory plea founded on exceptions*]. 912, 15. πεῖραν] τούτου πεῖραν ὑμῖν ἔργῳ δεδωκότος τοῦ χρόνου. 209, pen. 262, 14. εἴ γε μηδ' ἐς πεῖραν ἔδωκε θεῶν τινὸς εὔνοια. 293, 20. πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν. navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, meam in fraudem, ad causam eorum relevandam, meam premendam, jusjurandum se dicturum reciperet. 1250, ult. σύλας διδόναι. volenti cuique facultatem dare naves, merces, bona quorundam, ubi ubi locorum terræ marisque repererit, prædandi, diripiendi; id quod in bellis fieri solet. ὥσπερ συλῶν δεδομένων Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων. 931, 23. τιμὴν] ἐγὼ τὴν τιμὴν [pretium rei, quo emitur] οὐ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδωκώς. 383, 22. leges οἵ τε τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσι τὰς τιμὰς, præmia, διδόντες, assignantes, præscribentes, definientes, καὶ οἱ τοῖς τἀναντία πράττουσι τὰς τιμωρίας. 504, 4. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι. lege sua alicui tribuere privilegium ultionis. 623, 9. ὑπερβολὴν] τοὺς δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβο-

λὴν τῆς τιμωρίας τῷ γ᾽ ἐς τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδωκότας. vel ipsum illum ultionis excessum ei condonasse, h. e. declarasse, si non pro legitimo et probando, saltim pro ignoscendo. 539, 4. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ. 291, 18. χρήματα] πρίασθαι τὸν καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι. 187, 23. χρόνον δεῖ δοθῆναι, concedi, indulgeri, τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399,19. χώραν] οὐδὲ προνοίας χώραν οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι. ne cautioni quidem salutis suæ locum dare. 301, ult. ψῆφον διδόναι dicitur Epistata, cum prytanas, aut præses judicii, cum assessores suos, seu Juratos, in suffragia mittit, testulas ipsis tradendo. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον. 542, 18. Aliæ dictiones miscellaneæ. οὐδὲ διδόντων ἂν ἡμῖν τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξασθαι δυναίμεθ᾽ ἄν. 43, 21. φασὶ δ᾽ εὐνοίᾳ διδόναι, καὶ τοῦτο τοὔνομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα. 96, 10. δότε δ᾽, εἰ βούλεσθε, δότε αὐτῷ τοῦτο. concedite. *räumet ihm das ein* [*grant him that, admit that*]. 274, 1.

δίδυμος] ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος. 793, 25.

διεγγυᾶν] διεγγυηθεῖσα ὑπὸ Στεφάνου. cum Stephanus pro ea fidejussisset. 1358, pen.

διεγγύησις. 724, 6.

διειπεῖν] διειρημένον. expressis verbis cum sit definitum atque denuntiatum. 219, 23. ἀλλ᾽ ἄττα διείρηκεν, ἃ χρὴ ποιῆσαι. imperavit. 644, 4. μηδένα εἶναι ἀτελῆ τῆς τριηραρχίας διείρηκεν ὁ νόμος. 465, 20. *ein für allemahl verordnet, so dass es dabey sein Bewenden haben muss* [*ordered once for all, that the matter should rest here*]. οὐ διείρηται, τί πρακτέον, ἢ μή. 666, 13.

διενοχλεῖν] σφόδρα ἀκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος διενοχλῶ πάλαι τοῦτ᾽ αὐτὸ ὑμᾶς εἰδότας. 446, 24. compositum pro simplici ἐνοχλεῖν.

διεξέρχεσθαι] πάντα διεξελήλυθεν. omnium suarum machinarum fecit periculum, omnes tentavit artes suas. 19, 17. τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω καὶ διεξέρχομαι. 133, 9. πάντα ταῦτα διεξελήλυθεν ἤδη. omnia ista obsolevere, usu detrita sunt, vana, cassa, incredibilia et inefficacia facta sunt. 153, 7. πάνθ᾽ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι. 232, 5. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον. 288, 11. διεξεληλύθει πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων. præterierant, facta fuerant. 541, 22.

διεξιέναι] οὐκ ἐλάττω λόγον ἀνάλωκε τἄλλα διεξιών. 228, 8. ἡλίκην νῦν διετραγῴδεις καὶ διεξῄεις. 232, 23.

διεξόμνυσθαι] διεξομεῖται legebatur olim p. 642, 14. ubi nunc legitur διομεῖται.

διέρχεσθαι] persequi, percensere, enumerare. εἴ τις ἀναγνοίη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ᾽ ἂν εἷς πιστεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κἀκεῖνα. 175, 22. b) exire, præterire, exspirare, de tempore. 25, 14. et 18. διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. evoluto anno. 29, antep. χρόνου διεληλυθότος βραχέος. 670, 21. ubi etiam accipi potest pro *interjecto*. 1279, 5. c) intercedere, interim excurrere. ἐὰν δὲ χρόνος διέλθῃ. 998, 25.

διερωτᾶν] οἱ διερωτῶντες. iterum iterumque interrogantes, et oratorem media in oratione interpellantes. 34, 22.

διετες] ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ διετες, κρατεῖν τῶν χρημάτων. 1135, 4.

διευκρινεῖσθαι. 818, 13.

διευλαβεῖσθαι pro simplici. 377, 18. διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις. 1406, 24.

διευτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ συνεχῶς οὐ πολλοῖς τῶν πολιτῶν διαμένειν εἴθισται. 1040, 5. τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν. 1410, 7.

διϊέναι] (ab ἵημι) transmittere, alicui transitum per agrum suum concedere. μήτε Θηβαίων διϊέντων. 276, 9. ἢ διϊέντας αὐτοὺς ἐφ᾽ ἡμᾶς. 299, 10.

διϊστάνειν εἰς μέρη πολλά. diducere, distrahere, discindere. 245, 22. ἡ Πελοπόννησος διειστήκει. 231, 5. διεστᾶναι. discordare, dissidere. 26, 20. διεστηκότων εἰς δύο μέρη τῶν ἐν ταῖς πόλεσι. 132, 12.

διϊσχυρίζεσθαι] οὐ πάνυ διϊσχυρίζομαι. 447, 25.

δικάζειν] de judice sententiam pronunciante, causam disceptante. ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι. 227, 16. δικάσαι ταῦτα ἑαυτῷ ἔφυγε. detrectavit hoc ipse sibi jus dicere, h. e. hanc sibi legem ferre, æquum hoc et se dignum habere, factuque necessarium. 860, 9. αὐτὸς αὐτῷ ἐδίκασεν, ipse sibi hanc sententiam dixit, tanquam judex sibi a semetipso datus, admonente conscientia, ipse sibi conscius fuit, et pro certo habuit, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ προσήκει τοῦ κλήρου, nullam hæreditatis partem ad se pertinere. 1051, 24. ἐδίκασα ἐγὼ τούτῳ καὶ οὗτος ἐμοί. inter nos in hæc capita convenit, ita decidimus inter nos atque transegimus, sine interventu judicii. 1169, 16. δικάσαντες ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς. re privatim inter nos a nobismet amice composita. 1176, 17. δικάζειν ψήφισμα. scitum aliquod judicio suo comprobare, ratum facere. 652, 24. ἐξήλεγξεν, ὡς ἀδίκως ἐδικάσθη τὰ κριθέντα. 642, 6. In medio: jure experiri in foro, causam coram judice agitare; construitur cum genitivo, causam, vel crimen indicante, vel titulum, ex quo certatur, cum dativo personæ adversus quam, et cum accusativo. ut δίκην δικάζεσθαι, *sich einen*

Rechtshandel abthun, Recht über sich sprechen, sich Recht zuerkennen lassen [*to bring one's cause to a decision, to plead one's cause, to obtain the adjudication of one's claim*]. Καλλάρῳ τὴν αὐτὴν δίκην δικάζονται. Callarum eodem ex titulo in jure prosequuntur. 1280, 23. λέγε αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, ὃ [id est καθ' ὃ] δικάζομαι. 972, ult. παθὼν ὑπὸ Κόνωνος ταῦτα, ὧν [id est χάριν ὧν, vel προφάσει ὧν] δικάζομαι. 1270, 1. usurpatur de nullo non genere causarum, publicarum perinde atque privatarum, verumtamen interdum sensu strictiore de privatis peculiariter, ut p. 523, 4. ubi τῷ προβάλλεσθαι, quæ est actio publica, opponitur τὸ δικάζεσθαι his verbis: εἰ μὴ προὐβαλλόμην αὐτὸν, ἀλλ' ἐδικαζόμην, etc. ὑφ' οὗ τε πρώτου ἐπλήγην, καὶ μάλιστα ὑβρίσθην, τούτῳ καὶ δικάζομαι, καὶ μισῶ καὶ ἐπεξέρχομαι. 1267, 8. Juvat jam constructionis hujus verbi cum genitivo exempla aliquot secundum ordinem alphabeticum proponere. ἀργυρίου] ὀφείλων ἡμῖν Τιμόθεος τὸ ἀργύριον, οὗ δικάζομαι αὐτῷ. 1196, 27. ἐγγύης] ἐδεδίκαστο γὰρ ἄν μοι τῆς ἐγγύης. egisset in me de sponsione, 901, 11. θυγατέρων] οἱ παῖδες ἂν τούτου τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο. contenderent in jure de meis filiabus, ut jus habentes ipsi soli eas in matrimonium ducendi. 1124, 11. κλοπῆς] δικάζου κλοπῆς πρὸς διαιτητήν. 601, 23. πληγῶν] ὁ Παρμένων ἐδικάζετο τούτῳ τῶν τε πληγῶν, ὧν ἔλαβεν ὑπὸ τούτου, — καὶ ὅτι τοῦ ἐς Σικελίαν πλοῦ ὑπὸ τούτου κατεκωλύθη. 896, 17. διδόασιν οἱ νόμοι δικάζεσθαι τῶν οὕτω πραχθέντων. 962, 27. φόνου] ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ φόνου δικάσασθαι. 122, 15.

δίκαιος] justus, æquus, legitimus. οὐ γὰρ χρόνον τινὰ δικαίους αὐτοὺς ᾤετο ἡ πόλις δεῖν εἶναι, εἶτα κλέπτας, ἀλλὰ ἀεὶ δικαίους. 742, 6. οὐ φύσει, ἀλλὰ ἐπιβουλεύων, τοῦ πιστευθῆναι ἕνεκα, δίκαιος γεγονέναι. 742, 10. λογισμὸς δίκαιος] οἱ δ' εὐδαίμονες δικαίῳ λογισμῷ. si quis recte vereque æstimet. 1399, 13. ἀπορία δικαίων λόγων. argumentorum, excusationum verarum et justarum. 407, 18. Dictio hæc δίκαιός ἐστι cum infinitivo sæpe occurrit, significans *meretur, dignus est, qui* — ut: οὐ μήν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπελθεῖν. haud convenit eum abire. 268, 26. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 27. τούτου τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν. 227, 3. 1455, 7. ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας. 835, 6. οὐδεὶς τυγχάνειν δίκαιος ἐλέου τῶν μηδένα ἐλεούντων. 547, 7. εἰδεῖεν δ' ἂν οἱ πρεσβύτεροι, καὶ λέγειν τοῖς νεωτέροις ἐστὲ δίκαιοι. 1469, 18. τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι. 314, ult. 1430, antepen. δίκαιος εἶ ἀγαθόν τι αὐτὴν ποιῆσαι. personam tuam decet, ita de te meritam, ut beneficio quodam remunerere. 1368, 17. δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. convenit hoc personæ meæ, et jure meo hoc mihi sumo, ut doceam. 245, 7. οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, ἐσμὲν δίκαιοι. 1432, 22. σιωπᾶν ἐστὲ δίκαιοι, μὴ, καὶ κατηγορεῖν καὶ ἔχειν. æquum est vos tacere, iniquum, vos, habentes atque tenentes æs illud, tamen nos incusare. 991, 26. δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν. 243, 6. Fœmininum, δικαία. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ quæ sit. 404, 22. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν, ὅπως δικαία γενήσεται. 179, 4. ἔστι γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα. 328, 2. νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. 230, 4. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην. 332, 4. τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία. 373, 2. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς. 325, 14. Neutrum, τὸ δίκαιον, æquum, justum, jus et fas. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἄν τ' ἐπὶ μικροῦ τις, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. 114, 24. οὐκ ἔστι δίκαιον, ὄντα [τινὰ subaudi] πολίτην, τοὺς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι. 198, 8. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτούς. 1392, 11. περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον σπουδάζειν. 211, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν. 218, 15. πάντες ἡγοῦνται ἂν ἀσθενέστερον τὸ περὶ τούτων δίκαιον εὑρεῖν τοῦ παρὰ τούτοις εὑρημένου δικαίου. 642. 2. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας. hanc legem ipse tute tibimet sanxisti, has partes tibi injunxisti. 1291, 11. μηδεμίαν μήτε χάριν, μήτ' ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον. 341, 7. 212, 8. ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι. 220, 5. ἄξιον τούτους ἐπαινεῖν τῶν ἀνθρώπων, οἳ μηδεμίαν ὠφέλειαν προαιροῦνται τοῦ δικαίου· χρήματα μὲν γάρ ἐστι κτήσασθαι [f. addendum ῥᾴδιον], δόξαν δ' οὐ ῥᾴδιον χρημάτων πρίασθαι, pro sententia Demosthenis refert Stobæus p. 104, 1. quæ non videntur ipsa oratoris verba esse, sed sententia e locis ejus nescio quibus collecta et adumbrata. Priori quidem parti hujus sententiæ similis est locus, qui p. 1429, 5. Demosthenis nostri legitur. b) titulus juris, locus, caput, argumentum, aut purgandi sui, aut alterius arguendi. ὑπάρχει μοι καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον. 164, 24. πάνυ ἂν ἀχθοίμην, εἰ τοῦτο μόνον δόξαιμι δίκαιον κατηγορεῖν τοῦ νόμου. si solum hunc legis locum vitiosum —. 477, 6. τούτῳ ταὐτὸ δίκαιον ὑπάρχειν εἰκὸς παρὰ πάντων. idem jus, idem meritum, ob quod eum par sit ab aliis bene secusve accipi. 574, 15. οὐχὶ προσήγαγε τὸ δί-

κακὸν τοῦτο. 615, 16. εἰ δ' ἄρ' ἠγνόησε ταῦτα, καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον ἔχων, ὡς νῦν φήσει, οὐ παρεσκεύαστο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου. hoc usus prætextu. 1266, 2. ἐν πρὸς ἅπαντας ὑπάρχει μοι δίκαιον τοὺς τούτων λόγους. 1272, 16. In plurali, τὰ δίκαια, sive æqua et justa, sive jura et tituli juris, quibus fretus quisque agit, excusationes. πρὸς ἕκαστον δὴ τούτων ἀκούσατε, ἃ λέγομεν δίκαια. 1289, 27. τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ὁρισταὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατοῦντες γίνονται. 199, 17. ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι. conditione ea, ut præstet omnia uxori cuique legitima præstanda, et fruatur juribus omnibus honestæ matrifamilias competentibus. 1134, 16. τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενοῦσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 14. ubi τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις tam ad δικαίων potest referri, quam ad insequens τοῖς ἀσθενοῦσι et ἰσχυροῖς. τὰ τουτουὶ τοῦ ἀγῶνος δίκαιά ἐστιν ἰσχυρά. 770, 7. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων παρ' ὑμῖν ἰσχύειν πλέον. 990. 21. τοῖς μὲν τῆς ἐνδείξεως δικαίοις πᾶσιν ἑάλωκεν. juribus et punctis omnibus, quibus armatus tu possis aliquem actione ἐνδείξεως premere. 774, 23. τὰ τῶν προγόνων καλὰ, decora, καὶ δίκαια, jura, ἀναιρεῖν. 246, 4. ἐπὶ τὰ δίκαια εἰς Σικελίαν ἀναπλεῖν. in Siciliam renavigare juris æqui illinc repetendi ergo. 887, 24. τὰ κοινὰ δίκαια ἀνατρέψειν οἴει. 778, 22. πῶς γὰρ οὐ δεινὸν, τῶν αὐτῶν δικαίων ἠξιωκέναι, dignum censuisse, ut eædem pœnæ scriberentur legitimæ atque ex jure competentes, τοὺς ἐξεληλεγμένους ἀδικοῦντας τὴν πόλιν πρότερον, καὶ τοὺς μηδ' εἰ κρίσεως ἄξιόν τι ἐργάσονται δήλους. 724, 13. ἀπολαύειν τῶν δικαίων. jura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere. 218, 5. προσέρχῃ πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπελαύνουσί σε οἱ νόμοι, ἀπεσχοινισμένος [scil. ἀπ' αὐτῶν] πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις. unde exclusus es per omnia universi juris civilis capita. 778, 17. nam τὰ δίκαια sunt cuique convenientia, sive fructuosa et optabilia, sive molesta et ingrata atque damnosa, præstanda, fruenda, speranda, metuenda. τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. 36, 7. εἴκοντες τοῖς ὑμετέροις δικαίοις. 802, 15. οἱ δ' ἀντίδικοι, μεθ' ἑαυτοῦ δείξων ἑκάτερος ὄντα μεθ' ἑαυτοῦ τὰ τῶν νόμων δίκαια. 771, 3. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια. 1469, 22. οὐκ ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες ἐμμένειν τοῖς δικαίοις. 206, 1. μὴ πρόφασιν δῶμεν βασιλεῖ τοῦ τὰ δίκαια ὑπὲρ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ζητεῖν. inquirere in jura Græcis reliquis debita, atque salva conservanda, tuenda, eaque tueri violatoresque eorum ulcisci. 188, 21. τί οὐχ, ὥσπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δίκαια ἐλάμβανες ἐν τῇ γῇ. cur non, adhuc in continente cum essetis, a debitore tuo tibi præstari curasti atque exegisti ea, quæ ille tibi ad securitatem crediti tui de jure præstare debebat; ut tibi de numis creditis bona fide reddendis caveret modis solitis atque debitis. 886, pen. ὑπὲρ αὐτοῦ ῥᾳδίως ἂν τὰ δίκαια ἐλάμβανες εὐθὺς, εἴ τι ἠδικοῦ. jus tuum repetisses. 951, 13. ὡς ἄτοπόν ἐστι περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν οὐ ποιοῦντα τὰ δίκαια. 198, 7. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἑώρων αὐτὸν ηὐξημένον. in exercitio æqui juris, honestis artibus. 19, 22. δεῖ σκοπεῖν ἀεὶ καὶ πράττειν τὰ δίκαια, συμπαρατηρεῖν δὲ ὡς ἅμα καὶ συμφέροντα ἔσται ταῦτα. 204, 19. ταύτην ἁπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν. 208, 16. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βούλωνται, μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν. 208, 10. τὸν καιρὸν ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν. opportunitates temporum efficere valere, ut, quod e re vestra sit, id agatis, etiamsi æquo et justo repugnet. 214, 6. τῶν ὑμετέρων δικαίων προΐστασθαι. 700, 22. τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρεσκευασμένων, μόνους ἡμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι. 199, 4. ἃ γὰρ ἂν δίκαια σὺ σαυτῷ κατὰ τούτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων. 959, 10. εἰ δ' ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται. 91, ult. οὗτος δὲ τηλικαῦτα δίκαια φυγὼν, καὶ σαφεῖς οὕτω καὶ μεγάλους ἐλέγχους παραλιπών. 874, ult.

δικαιοσύνη] istud οὐ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι. 199, 5.

δικαίως] ἐγὼ μαρτυρήσας, ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθειστήκει Φιλίππῳ. 127, 4. δικαίως τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν. 142, pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν. 218, 15. δικαίως ἀκούειν ἀπολογουμένου. 227, 13. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν. 304, pen. δικαίως καὶ ἀδωροδοκήτως. 310, 21. εἰκότως καὶ δικαίως. 323, pen. ὑγιῶς καὶ δικαίως καὶ ἁπλῶς πεπολίτευμαι. 325, 17. ὅπως δικαίως καὶ ἀδίκως δόξῃ ταῦτα ὁ πατὴρ ὁ ὑμὸς διαθέσθαι. quocunque pacto, fas nefas sit, pensi non habens. 1108, 18. καλῶς καὶ δικαίως ἀκούσαντες ὑμεῖς ἅπαντα γνῶτε. 1180, 25.

δικαστήριον] ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὑμῖν ἐστὶν ἡ σωτηρία. 170, 27. πρὸς ἅπαντα ἔρχονται τὰ δικαστήρια, οἱ μὲν δικασταὶ — οἱ δ' ἀντίδικοι. 770, pen. δεῖ ἐν μὲν τοῖς ὅπλοις φοβεροὺς, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις φιλανθρώπους εἶναι. 171, 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. 215, 4. οἰκοδομῆσαι τοὺς προγόνους ταυτὶ τὰ δικαστήρια. 268, 20. 785, 3. τὰ δικαστήρια κυριώτερα οὐ μόνον τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς,

καὶ τοῦ δήμου αὐτοῦ· κατὰ γὰρ πάντα αἱ παρ' ὑμῖν κρίσεις δικαιόταται. 1316, 9. *τὸ δικαστήριον* sic nude dictum est p. 720, 24. Heliæa; id quod e versu penultimo ejusdem paginæ constat. et nescio, an alibi quoque.

δικαστὴς] *δικασταὶ τῶν εὐθυνῶν.* 53, 22. *ἐνοχλεῖν ὑμῖν οὐ δικασταῖς τούτων οὖσιν ὑμῖν.* 600, 1. *ἀγορανόμος, ἢ ἀστυνόμος, ἢ δικαστὴς κατὰ δήμους γενόμενος.* 735, 10. *δικαστὴν αὐτὸς αὑτῷ γενέσθαι.* 864, 11. *τοῦ πατρὸς μὴ θέλοντος ἑαυτῷ δι' ἑαυτοῦ γενέσθαι δικαστοῦ.* si pater ultro nollet æquo et justo concedere. *in sich gehen, die Unbilligkeit seiner Sache einsehen, und sich von selbst bequemen [to enter into himself, to perceive the unreasonableness of his own conduct and make a voluntary concession].* 1240, 18. *δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε.* 771, 22. *τοιοῦτοι γένεσθε αὐτῷ δικασταὶ τῶν λεγομένων, οἷος οὗτος ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος.* 1343, 25. *judex dictorum* est ille, qui consentaneam utrinque, tam ad accusandum, quam ad purgandum allatis sententiam æquam pronuntiat. *διαπειρᾶσθαι τῶν δικαστῶν ὅ,τι γνώσονται.* 1180, 4.

δίκη] a) Numen, quod æquo juri inter cives tuendo præest, injurias et scelera ulciscens. *οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα, ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα* etc. 422, 10. *τὴν ἀπαραίτητον καὶ σεμνὴν δίκην, ἣν Ὀρφεὺς παρὰ τὸν τοῦ Διὸς θρόνον φησὶ καθημένην.* 772, 25. b) jus, quod injuriam passus a reo repetit, judex tribuit, quod in foro dispensatur, satisfactio, luitio, pœnæ. *δίκαι* commemorantur hæ : *Ἀμφικτυονικαὶ,* 331, ult. *βλάβης,* 522, pen. *δημόσιαι,* publicæ. quæ sunt, auctore Salmasio, eæ, ubi non soli læso, sed etiam alii cuicunque civi Atheniensi, cui jus esset in foro agendi, reum deferre licebat, etiamsi læsus ipse nil esset. *οὐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν.* 298, 2. hoc in genere actionum ad actorem e luitione damni nullum redibat emolumentum, sed mulcta fisco cedebat. *εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφεὶς, τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον εἱλόμην τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μηδέν ἐστι λῆμμα λαβεῖν ἐμοί.* 523, 22. *ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι, καταγελάσῃ.* 563, 27. publicis in judiciis sic procedebatur. fiebat a senatu præjudicium, tum reus judicio populi permittebatur, qui ejus causa in suffragia ibat, quo facto populus causam ad Heliæam minimam, seu D. virorum, aut ad mediam, M. virorum, aut ad maximam, MD. virorum, rejiciebat, pro gravitate causæ. 702, 22, sqq. *δίκαι βλάβης* et *ὕβρεως* qua differant. 522, pen. *ἐμπορικαὶ*, *Handelssachen,* und *Handelsgerichte [mercantile affairs, and courts of judicature which took cognizance of mercantile concerns].* *ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς.* Macedonibus puta cum Atheniensibus, ante Philippum regem. 79, 22. *δίκην ἐμπορικὴν καταδικασάμενος τοῦ Μενίππου.* 571, 21. *ἐπιτροπῆς δίκην τινὶ λαγχάνειν.* aliquem in foro accusare male gestæ tutelæ. 853, 18. *ἴδιαι.* 298, 2. *δίκας ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν.* 522, 26. *δίκαι ἴδιαι ἐν τῷ τότε καιρῷ οὐκ ἦσαν, ἀλλ' ἀνεβάλλεσθε διὰ τὸν πόλεμον.* 1102, 16. *μεταλλικαί.* 976, pen. *πατρῴων,* id est, *ὑπὲρ τῶν πατρῴων. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις.* 539, 23. *δίκης ἀργύριον,* est, aut illud æs, de quo ista in causa certatur, aut mulcta reo dicta. *τὸ ἀργύριον τῆς δίκης ἐκομίσατο.* mulctam a me aufferebat. 1162. 18. nam interdum *δίκη* idem significat, atque *καταδίκη.* vide in calce hujus articuli. *κληρονόμος τῆς δίκης.* hæres pœnæ, ad quem jus devolutum est pœnas a violatore repetendi. 521, 18. *δίκης παρά τινος τυγχάνειν.* 560, ult. *δίκην διδόναι*] *εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες ἂν μεθ' ὑμῶν δικαίως, ἐν τοῖς διδοῦσι γιγνοίμεθ' ἄν.* 1300, 9. pœnas sumunt, repetunt, seu actor, seu judex ; pœnas dat reus. *τὸ δίκην δοῦναι διαδύς.* 271, 18. *εἰσάγειν*] *οὐδ' αἰσχύνῃ φθόνου δίκην εἰσάγων,* scil. *εἰς τὴν πόλιν,* aut, *εἰς τὴν ἀγοράν.* 268, 3. *εἰσέρχεσθαι*] *οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων.* 907, 6. *ἐκτίνειν*] *τὴν δίκην,* id est, *τὴν καταδίκην,* mulctam, *ἐξέτισα.* 1159, 3. et 17. *ἐπάγειν*] causam querelæ dare. 277. 11. causam forensem in aliquem immittere, veluti sævam bestiam, necessitate litigandi eum implicare. 331, ult. *ἔχειν* dicuntur, quibus satisfactum fuit quoquo modo. *τὴν μὲν οὖν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἵ γε πεισθέντες.* 521, 15. *λαγχάνειν.* 539, 23. 853, 18. *λαμβάνειν*] *ἡ πόλις δίκην αὐτὴ παρ' αὐτῆς λήψεται.* ipsa sese puniet. 110, ult. *οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, οὐδ' ἐγγύς.* 229, 12. 518, 20. 1300, 8. *ὀφλεῖν*] debere pœnas, h. e. a judicibus ad pœnas dandum condemnari. 1158, 19. *ποιεῖσθαι δίκην,* dicuntur judices ultionem exercentes. 1018, 16. *συντελεῖν δίκην κατά τινος.* 277, 14. *τελεῖσθαι*] perficere, ut dies et forum sibi actori adversus reum a judice detur. *πρὸς δὲ τοὺς ἐξ ἐκείνων ἡμᾶς περὶ ὧν αὐτοὺς ἀφήκατε, εἰκοστῷ νῦν ἔτει δίκην τελέσαισθε ὑμεῖς.* 990, 1. *ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων.* 371, 19. 645, 27. *μὴ προσήκοντος ἐγκλήματος φεύγειν δίκην.* 985, 6. *δίκη* denique pro *καταδίκη*,

mulcta, usurpatur, ut 1159, 3. et 17.

διοδύρεσθαι] *διωδύρετο τὴν ἑαυτοῦ συμφοράν.* 1248, 19.

διοικεῖν] rem, præsertim familiarem, fiscum, administrare, dispensare, gerere, peragere, conficere, gubernare. In activo. *τὰ γὰρ κοινὰ τῶν Θετταλῶν*, remp. h. e. impendia in res eas, quibus salus et securitas atque decus civitatis continetur, facienda, *ἀπὸ τούτων*, his e vectigalibus, *δέοι διοικεῖν.* 15, 22. *τὰ μὲν Ἑλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν.* 35, 26. *τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα* [id est *εὐτρεπίζοντα*] *Φιλίππῳ.* 58, 18. *τἀνταῦθα διοικήσειν ὡς ἂν αὐτὸς βούληται.* 77, 27. *ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς γνήσιος διῴκει τι μὴ καλῶς, μηδ' ὀρθῶς.* 118, 27. *πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα, ἃ Καλλισθένης διῴκησε.* 467, 17. *ὅπως, ἄν τινος ἐνδεῖ πρὸς τὰ Παναθήναια, διοικηθῇ.* si quid opus sit, comparetur. *herbey geschaft, angeschaft werde* [*may be furnished, may be provided*]. 708, 25. *ἀλλὰ τὴν ἀδελφὴν καλῶς διῴκηκεν.* egregie collocavit. *treflich angebracht, wohl versorget* [*remarkably well settled, well provided for*]. 763, 6. *πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται.* 774, 7. *ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἐστὶ διὰ ψηφισμάτων καὶ νόμων.* talia gerere, ut e. c. sunt tuitio et conservatio sociorum bello petitorum, punitio rebellium, bella terra marique gerenda etc. 729, 22. *τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν.* reip. præstanda præstare. *den Aufwand an Steuern und Gaben bestreiten* [*to meet the expenditure by taxes and donations*]. 832, 23. *ἀπορῶ τἄλλα ὁπόθεν διοικῶ.* unde sumam, quo reliquis impendiis faciendis sufficiam. 834, 19. *τοῦτον καθήμενον καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ.* *er führte das Wechslernegotium* [*he carried on the trade of banker*]. 1111, pen. *οὕτω διοικήσειν καὶ ἐμοὶ καὶ ἑαυτῷ*, negotium ita gesturum esse a re meaque suaque, *ὅπως ἑκάτερος ἡμῶν ἕξει τὰ δίκαια.* 1172, 24. *ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν*, quem corpore quæstum factitabat, is tantum haud referebat, *brachte so viel nicht ein* [*it did not produce enough*], *ὥστε διοικεῖν τὴν οἰκίαν*, *dass die Haushaltung davon hätte geführet werden können* [*to defray the household expenses*]. 1357, 7. *τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω.* *ich mich mit euch abfinde* [*I clear off matters with you, I satisfy you*]. 1484, 3. In medio : ex animi sui sententia aliquid gerere, constituere, præsertim machinari callidis, clandestinis, malitiosis artibus, cupita consequi, colludere cum aliquo. *μετὰ πλείστης ἡσυχίας πάνθ', ὅσα βούλεται Φίλιππος, διοικήσεται.* 93, 8. *διοικεῖσθαι τῶν ἰδίᾳ τι συμφερόντων.* 179, 24. *ἵνα, ἐὰν δέξωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, ἃ βουλόμεθα ὦμεν διῳκημένοι.* peregerimus, adepti simus. 287, ult. *τίσι τὰ πλεῖστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διῳκήσατο.* 309, 8. *διοικεῖται πάντα ταῦτα ῥᾳδίως.* 1089, 8. *διοικούμενον οὕτως ἀδίκους πλεονεξίας.* tam iniqua emolumenta veteratoriis artibus hamantem. 1092, 5. et 22. *διοικησαμένου πρὸς Κτησικλέα.* colludens cum Ctesicle clandestino pacto inito. 1327, 23. *προσήκει τοὺς ἀντιδίκους ὑπὲρ τῶν ἰδίων ὅπως ἂν αὐτοὺς πείθωσι διοικεῖσθαι.* prout ipsi voluerint potuerintque alii alios persuasionibus perducere, ita inter se transigere atque componere. 1328, 4.

διοίκησις] administratio rei, tam privatæ, quam publicæ, h. e. fisci, et fiscus ipse ; nec non sumtus faciendi. *die Haushaltung, die Casse, der Aufwand* [*household expenses, disbursement, expenditure*]. bini erant Athenis Strategi, seu prætores, alter *ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων*, alter *ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως* ærario præfectus. 238, 14. ejus erat, *μισθοδοτεῖν*, copiis militaribus stipendia numerare. 265, 12. *ὅπως ἂν τὰ ἱερὰ θύνται καὶ ἡ διοίκησις γένηται ἱκανή.* ærarium sufficiat sumtibus faciendis, 708, 24. *τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ τήν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν.* administrationem redituum publicorum, tam sacris faciendis, quam tuendæ reip. consecratorum. 730, 24. *χωρὶς τῆς ἐφ' ἡμέραν διοικήσεως.* exclusa quotidianorum alimentorum præbitione. præter diaria. *ohne was täglich in der Haushaltung drauf geht* [*except the daily disbursements for household expenses*]. 1111, 10. *τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως.* *der Ueberschuss, der baare Cassenbestand, nach Abzuge der nöthigen Ausgaben* [*the overplus, the bare remaining ready money after the expenses had been paid*]. 1346, 20. *ἡ διοίκησις συχνή.* sumtus in rem familiarem tuendam faciendi crebri spissique erant. *es gieng viel drauf* [*there were considerable disbursements*]. 1359, 9. *ἐκεῖνος αὑτὸν ἐν τῷ περὶ τὴν διοίκησιν* [scil. *μέρει*] *τῆς πολιτείας τάξας.* sese consecrasset administrationi rei fiscalis. 1474, 13.

διοικίζειν] dispescere, diducere habitationes hominum, quæ olim continuæ et densæ fuissent, raras facere, spargere passim. *τὴν Θηβαίων πόλιν διοικιεῖν.* civitatem, quæ nunc una sit, unis mœniis conclusa, plures per vicos esse dispersurum. 59, 15. *διῳκισμένοι κατὰ κώμας.* 366, 27. *διοικίζειν τῷ λόγῳ.* 445, 26.

διόμνυσθαι] dejerare, (nam *de* in compositis interdum respondet Græco *διὰ*) h. e. cum obtestatione deorum, jurato, seu affirmare aliquid, seu infitiari, cum exsecratione sui suorumque necessariorum. *καταρώμενος* [scil. *σεαυτῷ*] *καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναί σοι καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα*

βασιλέα. 199, 9.
δίφρος ἀργυρόπους. 741, 6.
διχῇ] δεῖ δὲ πολλὴν καὶ διχῇ τὴν βοήθειαν εἶναι. 14, 17.
διχόθεν] δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται. 614, 7. 754, 13. διχόθεν μισθοφορεῖν. 739, 6.
διχοστασία] discordia, seditio. διχοστασίης ἔργα παύει. 423, 4.
διωθεῖσθαι] ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι διεωθοῦντο. 384, 14. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην, amoliar, defendam, profligem, καὶ ἄλλος τις ἄν, ψευδῆ λόγον, καὶ συκοφαντίαν, καὶ οὐκ ἀνήρπασμαι. 555, 18. διώσασθαι τὴν ἐπιβουλήν. 1342, 19.
διώκειν] ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τὰ συμβαίνοντα διώκειν. 51, 20. ἀεὶ τὰ συμβαίνοντα διώκετε. eventus consectamini, h. e. ea agitis, quæ in præsens, ad breve tempus, expediant, incrustent ulcus, non sanent, neque funditus exstirpent, consilia sequimini subitanea, temporaria, speciosiora magis, quam salubriora, non certa, non dudum ante prævisa. 137, 4. μόλις γὰρ οὕτως ἐλπὶς ἐκ πολλοῦ [scil. τοῦ διαστήματος] διώκοντας τὰ προειμένα ἑλεῖν δυνηθῆναι. 1440, 7. b) sensu forensi: accusare, reum agere, arguere aliquem, aut aliquid. εἰ μὲν οὖν περὶ ὧν ἐδίωκε, μόνον κατηγόρησεν Αἰσχίνης. 228, 5. ὁ γὰρ διώκων τοῦ ψηφίσματος τὸ ΛΕΓΕΙΝ etc. nam qui vitii arguit atque notat hanc rogationis Ctesiphonteæ formulam, vel locum hunc, quo dicor saluberrima quæque suadere et agere —. 244, ult. ψευδομαρτυριῶν διώκων. 848, 17. οὗτοι γὰρ γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν, id est, εἰς τοῦτο τὸ ἔγκλημα, δι' οὗ νῦν ἐμὲ διώκουσι. 988, 22. δίκην διώκειν, id est, διὰ δίκης τινὰ διώκειν. actione forensi aliquem persequi. 1270, 3. ἀνελομένου τὴν γραφὴν, ἣν ἐδίωκε Στέφανον. habes hic verbum hoc gemino cum accusativo constructum, altero personæ, altero rei. resumente, reprehendente Epæneto accusationem, qua Stephanum fuerat persecutus. 1368, 8.
διωμοσία] idem quod ὅρκος simplex. interdum tamen juramentum utrinque præstandum indicat, vi præpositionis διά. τῷ δὲ φεύγοντι τὰ τῆς διωμοσίας ταὐτά. a reo autem præstanda sunt eadem circa juramentum mutuum. 643, 3.
Διώνη] mater Veneris, ejusque oraculum. 437, 10. 531, 20. 1487, 2.
δίωξις] ὀμωμόκατε δικάσειν περὶ ὧν ἂν ἡ δίωξις ᾖ· pronunciaturos solummodo de capitibus accusationis: ταύτην δ' ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι, illa autem accusationis capita necesse est edi in libello exhibito judici ad impetrandam accusandi veniam. 1116, 27. οἱ δὲ νόμοι κελεύουσι τούτων [id est ὑπὲρ τούτων, vel χάριν τ.] δίωξιν εἶναι. leges edicunt, ut libero cognatove horum, quos dixi, liceat super his, vel eorum gratia, læsorem ipsorum in jure persequi. 1160, 24.
διωρυχῇ] οὐ ἔμελλε διωρυχὴ τοῦ Χεῤῥονήσου ἔσεσθαι. 86, 17.
δόγμα] δόγματα κοινά. pacta conventa, in quæ utrinque consensum fuit. δόγμα Ἀμφικτυόνων, quo cultura agri circa Cirrham consecrati Amphissensibus interdicitur. 278, 17. aliud, quo Philippo Macedoni bellum hoc sacrum committitur, idemque dux et imperator fœderis Græcorum declaratur. 278, 26. τὰ τουτωνὶ δόγματα καὶ νόμιμα ἐκ παλαιοῦ παραδοθέντα. 804, 16. lex appellatur δόγμα ἀνθρώπων φρονίμων. 774, 19.
δοκεῖν] ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὅντινά μοι δοκοῦμεν τρόπον ἔχειν πρὸς αὐτά. 9, 14. δεδογμένους ἀνδροφόνους, id est, περὶ ὧν ἔδοξεν, ὅτι εἰσὶν ἀνδροφόνοι. 629, 17. οὐδὲ τὰ νῦν δοκοῦντα ἔδοξεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ τοὺς λόγους ἠκούσατε. 1442, 4.
δοκιμάζειν] πόλιν — οὐκ ἐκ τῶν ὠνίων εἰ καλῶς ἔχει, δοκιμάζειν δεῖ. 144, 19. τῶν πρότερον, ἣ ἐγὼ [scil. ἐδοκίμασα], ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων. 281, 25. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε. ut, cautorem vel præconem si quem deligere velitis, vocem ejus ante omnia spectatis atque tentatis. 449, 26. Senatores forte ducti, antequam honorem capesserent, examen subire tenebantur vitæ antegestæ, sortis nascendi, facultatum etc. βουλεύειν μου λαχόντος, δοκιμαζομένου κατηγόρει. 551, 1. λαγχάνει βουλεύειν Ἀπολλόδωρος· δοκιμασθεὶς δὲ, καὶ ὀμόσας τὸν νόμιμον ὅρκον etc. 1346, 3. λαχόντα Theogenem βασιλεύειν — συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζομένῳ, καὶ συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῄει εἰς τὴν ἀρχήν. 1369, 18. examen ejusmodi subibant item liberi Atheniensium, cum puberes facti, suæ spontis esse, rem ipsi suam familiarem gerere inciperent, aut patrimonium adirent, et in album lexiarchicum inscriberentur. εἰσφέρων οὐκ ἀπ' οὐσίας ὑπαρχούσης — ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ὧν ὁ πατήρ μοι κατέλιπε, καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα κομίσασθαι. 565, 17. ἕως ἂν ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθείην. 814, 20. nec non civitate donandi. δοκιμασθῆναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 1381, 6. ἔπειτα τοὺς δοκιμασθέντας, probatos in scrutinio, ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ. 1381, 10. δοκιμάσαι ὅ,τι πρακτέον ἐστὶ νέον ὄντα, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς, καὶ γνώμης φρονίμου σημεῖόν ἐστι. 1408, 7. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ἅπαντα ὀρθῶς, ἐστὶ μηδὲν οἴεσθαι πρότερον γινώσκειν, πρὶν μαθεῖν. 1422, 2. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετε ὁποῖόν τί ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾠήθητε. 1442, 7.
δοκιμασία προτέρα. 1318, 13. scrutinium prius est, sub Antiphilo, cum Alimusii quærerent, num quis, municipalem

δοῦλοι τῆς ἐπὶ τῷ χειροτονεῖσθαι χάριτος περιέρχονται. Servi gratiæ in comitiis, h. e. qui metu amittendæ auræ popularis, verentes, ne in comitiis legendorum magistratuum suffragio populi excidant, si ei repugnare audeant, nulla non in re studiis ejus inserviunt, ipsi ex animi sui sententia dicere, atque agere reformidantes. 171, 17. ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ. 215, 25. δούλη de oppido in potestatem redacto. δούλην κατέστησεν Ἀμφίπολιν, πόλιν ὑμετέραν. 383, 24. δοῦλος ἦν τῶν ῥημάτων τούτων. serviebat his verbis, h. e. facere non poterat, quin injurias, indignitates, probra quæque auribus æquis admitteret, oreque sicco devoraret, metu, ne oggannienti ipsi adversarius has criminationes objectaret, easque graviter urgendo discrimen capitis conflaret. *Sein Gewissen schlug ihn, er durfte sich nicht verantworten, noch sich rüppeln, sondern verschlucken und verbeissen, aus Furcht, der Widersacher möchte sonst das Maul noch weiter aufthun* [*he was conscience stricken, and durst not move, or make a reply, but listened tamely to, and swallowed, what had been said, through fear least his opponent should utter things still stronger*]. 406, 18. ἀκούετε τοῦ νόμου τῆς φιλανθρωπίας, ὃς οὐδὲ τοὺς δούλους ἀξιοῖ ὑβρίζεσθαι. 529, ult. δούλου et ἐλευθέρου differentia. 610, 2, sqq. 752, 12. φανήσεται γὰρ (prætensum patris mei testamentum) οὐ πατρὸς ὑπὲρ υἱέων γράφοντος ἐοικυῖα διαθήκη, ἀλλὰ δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου, ὅπως μὴ δώσει δίκην σκοποῦντος. 1109, 27. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι. 1374, 2. πάντων ἀκουόντων ὑμῶν ἐν τῷ δήμῳ δοῦλον ἔφη, καὶ ἐκ δούλων εἶναι. 612, 2. locus insignis de pretiis servorum artem aliquam callentium 816, 5. seqq. ubi ait mancipiorum enses fabricantium unum quodque caput quinis senisve minis, minimum ternis venisse, item, quantum domino quæstum annuum retulerint. Mercedem operæ, quam servi, conductori præstabant, non ipsi servi, sed eorum domini aufferebant. Contra heri pro maleficiis servorum plectebantur. 1253, 1, seqq.

δουλοσύνη] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης. 322, 13. 422, 14.

δουλοῦν] δουλοῦσθαι τὰς πόλεις, e Demosthene citat Thomas M. v. δουλοῦμαι. Forte obversabatur ei καταδουλοῦται. p. 249, 2.

δράκων] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι 1398, 24.

δρᾶμα] fabula scenica. τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα οὐδεπώποτε ὑπεκρίνατο. Phœnicem Euripidis puta. 418, 3.

δρᾶν] πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες οὕτως ἐμισήσατε τὸν δράσαντα, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι [τὰ αὐτὰ] ποιοῦντας. 159, 24. ut ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) est peremtus, ita ὁ δεδρακὼς est homicida. 632, ult. ἀναζητήσας τοὺς δράσαντας [scil. τὸν φόνον], ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη. 1331, 2. οὐδ' αὐταῖς ταῖς δρώσαις τὰ ἱερὰ οἷόν τε ἐστὶ λέγειν πρὸς ἄλλον οὐδένα. 1372, 2.

δραπετεύειν. 1046, 24. ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων ἥκετε ἄν. defugientem functiones munerum adigeretis ad ea capessendum. 1049, 3.

δραπέτης] Ἀφίδναζε ἀφικόμενος, ἐπὶ δραπέτην αὐτοῦ, ζητῶν. 1348, 8.

δραχμή] ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμάς. quibus mulctabatur actor, qui ne quintam quidem suffragiorum partem tulisset. 261, 20. δραχμὰς χιλίας παρ' ὑμῶν ἐφόδιον λαβὼν, ὅσα [scil. χρήματα, nisi mavis ὅσας legi] παρ' οὐδεμιᾶς ἄλλης πόλεως [scil. οἱ πρέσβεις ἔλαβον]. 390, 23. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα. mercede binarum ternarumve drachmarum. 403, 21. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφίσησθέ του, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε. 689, 8. πιστεύων ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, ἃς δέδωκε τῷ διδασκάλῳ. Isocrati puta. 938, 17. τιθέντος δέ μου δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου. deponente me drachmam eam, quæ deponenda est ab eo, qui actionem deserti testimonii in aliquem orditur. 1190, 6. ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem menstruam] τριάκοντα μόνας δραχμάς. 1231, 11. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν. 1459, ult.

δρέπεσθαι] τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν δρέψηται. nostram ab Olyntho absentiam carpat. h. e. ea perfruatur, fructus ejus percipiat, ditionem nostram minuens et sociorum haud paucos a nobis abalienans, intereadum hic domi desidemus, absentes a locis, ubi res geritur. 10, 6.

δρομικὸς] τὰ δρομικὰ [scil. ἀγωνίσματα, vel γυμνάσματα] γυμναζομένους. 1408, 15.

δρόμος] ἵππου δρόμον ἡμέρας [id est, ὅσον ἵππος διὰ μιᾶς ἡμέρας τρέχει] πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν βασιλέα. 428, ult. τῶν δρόμων φιλοπονία. 1408, 21.

δύναμις] facultas, potestas, potentia, vis, copiæ rei cujusque, præsertim militares et pecuniariæ ad remp. domi forisque gerendum ; nec non facundia, eloquentia. οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κεκτῆσθαι. 20, ult. ὁ ἔχων δύναμιν ἀεὶ συνεστηκυῖαν περὶ αὑτὸν, καὶ προειδὼς ἃ βούλεται πρᾶξαι, ἐξαίφνης ἐφ' οὓς αὐτῷ δόξῃ, πάρεστιν. 92, 23. οὐχ ἣν πειρᾶται Διομήδης τῇ πόλει παρασκευάσαι δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν. 94, 19. συνέχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν. 108, ult. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἄν τ' ἐπὶ μικροῦ, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. tantundem

valet. 114, 25. ποῖ ποτὲ ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις καὶ ποῦ φανήσεται. 137, 21. τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ συμμάχους πολλοὺς καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχειν, ἐκείνῳ περιγέγονε. 144, 2. ὅτι δὲ μὴ χρὴ ὀῤῥωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν. 152, 9. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκείᾳ χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει. 168, 7. δύναμις ἐξητασμένη καὶ παρεσκευασμένη. 180, 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας. 180, 24. τὰ κεφάλαια [summi fines] εἶναι δεῖ τῆς δυνάμεως, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν. 180, ult. φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν. 292, 25. τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως [ejus, quod oratores efficere valent, animos audientium commovendo et flectendo] τὸ πλεῖστον μέρος τοὺς ἀκούοντας κυρίους ὄντας. 318, 9. τὴν τοῦ κατορθοῦν δύναμιν οὐ τῷ συμβούλῳ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἀνέθηκε. 322, 21. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστίν. quæ improbitas et malignitas animi opinionem famamque nacta sit potentiæ in dicendo, et, quæ facundiam consequi solet, potentiæ in rep. gubernanda, ea noxia est civitati. 450, 11. οὐ γὰρ ᾤετο δεῖν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων δυνάμει τὸ πρᾶγμα καταστῆσαι. 596, 21. contra ἀδύνατος est infacundus, ut in illo: τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν, καὶ ὡς ἀδυνάτως ἔχει Φορμίων. 944, 1. περιγενέσθαι τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ. 1403, 15.

δύνασθαι] τοῦτ' αὐτοῖς δύναται, vult, designat, efficere contendit, effectum it, vel etiam efficit, τὸ λέγειν. 103, 27. τί δὲ τοῦτ' ἠδύνατο; quid hoc volebat? quo tendebat? 233, 26. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ. 373, 4. δυνάμενος [subaudi μέγα] τῷ τε πράττειν καὶ τῷ εἰπεῖν. 1187, 8. pari modo δυνηθέντες sic nude usurpatum est p. 484, 25. pro, per præpollentem suam potentiam. δύνασαι μὲν, καὶ πολιτεύῃ. potens es in rep. quam geris. 581, 8. 742, 23. 1187, 8.

δυναστεία] παρέχεσθαι εἰς τὴν δυναστείαν. 117, 4. ἀθῷος τῆς Φιλίππου πρότερον καὶ νῦν Ἀλεξάνδρου δυναστείας. 316, 18. ἐργασία καὶ δυναστεία. 772, 1. ᾔσθησθε τὴν δυναστείαν, ἣν τινες τῶν ἐν τῇ βουλῇ ἑαυτοῖς κατασκευάζουσιν. 1467, 12.

δυνατὸς] γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην. sententiam, quam fieri et excogitari potest, æquissimam. 704, 6. ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι. 193, 10.

δύνειν] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπαλλάττωνται, πολεμίους κρίνειν. 197, 7.

δύσις] ὑπ' αὐτὰς γὰρ τὰς τῶν Πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν. 1213, pen.

δυσκατάπαυστος] δυσκατάπαυστόν τι κινδυνεύει ἡ πονηρία εἶναι. 785, 6.

δύσκλεια] ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ ζῆλος τῶν Ἑλλήνων γέγονε. 1396, 18.

δυσκολαίνειν. 970, 27.

δυσκολία] ὁρῶ τὰ πράγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα. 57, 2. δυσκολιῶν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀπαλλαττόμενοι. 997, 26. 1428, 14.

δύσκολος καὶ δύστροπος. 73, 4. εἴ τι δύσκολον, inimicum, acerbum, πέπρακται Θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς. 286, 25. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγήσας, ἡνίκα ἔδει λέγειν, εἴ τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει. 291, 21.

δυσκόλως ὑπολαμβάνειν. 1316, ult. δυσκόλως καὶ ὑπόπτως πρὸς Φίλιππον ἔχειν. 381, pen. δυσκόλως ὁρᾶσθαι διακείμενον. 1402, 10. τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας. 1475, 20.

δύσκριτος] προϊστάμενα γὰρ πάντα εἰς ἕνα καιρὸν δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν. 1393, 20.

δύσμαχος] difficilis superatu, domitu, tractatu, confectu. ὃ δυσμαχώτατόν ἐστι τῶν Φιλίππου πραγμάτων. 10, 8.

δυσμεναίνειν] λυπούμενος καὶ στένων καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς οἴκοι καθῆτο. 300, 25.

δυσμένεια] τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς. 61, 27. ἥκειν πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν. 154, 15. οὐδὲ δυσμενείας, οὐδὲ πλεονεξίας ἀδίκου — προϊστάμενος. 1469, 13.

δυσμενὴς χθονὸς (pro χθονί). infestus patriæ. 419, 5.

δυσνομία παρέχει πόλει πλεῖστα κακά. 422, 27.

δυσπολέμητος pro δυσκαταπολέμητος. 41, 8. et 156, 9.

δύστηνος] λογάρια δύστηνα μελετήσας. 421, 20.

δύστροπος] ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολός τις εἰμὶ καὶ δύστροπος ἄνθρωπος. 73, 4.

δυστυχὴς] τίς οὕτω δυστυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, παῖδας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται. 187, 6.

δυστυχία] solebat Demostheni exprobrari, h. e. sors nascendi fatalis, ut, quicquid ageret, id in pestem patriæ verteret. 1486. epistola 4, 2.

δυσχείρωτος] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστι. 1412, 22.

δυσχεραίνειν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες. 240, 14. τὸ πρᾶγμα δυσχεραίνειν. 542, 9. δυσχεραίνειν ἢ προσίεσθαι πονηρίαν. 770, 8. δυσχεραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις καὶ μᾶλλον ἀστυκοῦ. 1274, 23. τοὺς ἐραστὰς ὁμιλίαν δυσχεραίνοντας. 1402, 7. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. 1489, 7.

δυσχέρεια] τῆς αὐτῆς δυσχερείας ὑπαρχούσης 213, 22.

δυσχερὴς] τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ

ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν οἰομένοις ἀναθεῖναι βούλονται. 146, 26. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 18. εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων. 257, 23. οὕτω δ' ἀτόπους τινὰς ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώπους εἶναι. 439, pen. δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι [τοὺς λόγους puta]. 491, 17. οὐκ εἴωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ' ἃ κατορθώσας διαπράξεται. 658, 19. δυσχερὴς καὶ χαλεπὸς πᾶς ὁ λειπόμενος βίος γένοιτ' ἄν. 1396, 16.

δύσχρηστος] difficilis, sævus, intractabilis. 1342, 1.

δυσωπεῖν] οὐκ ὀῤῥωδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι. 127, 25.

δωδεκάδραχμον τὸν οἶνον πωλῶν. mensuras vel sextarios vini denis binis drachmis vendens. 1045, 4.

δωρεὰ] οἱ τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς οἴκαδε λαμβάνειν νομίζοντες. 157, 6. τὰς πολιτικὰς δωρεὰς οὕτως ἐκεῖνοί τε καλῶς ἔνεμον, καὶ ὑμεῖς οὐκ ὀρθῶς. 173, 1. sunt, quæ civibus a civibus dantur, domi fruenda, ut statuæ æneæ, immunitates, jus epulandi in Prytaneo, quibus versu 3. opponuntur αἱ τῶν ξένων δωρεαὶ, honores et præmia peregrinis tributa. τούτων τῶν προβεβουλευμένων καὶ πολλῷ μειζόνων ἔτι δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν. 243, 6. δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία ἐστὶ τυγχάνειν. 264, 17. μείζων ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν, ὧν τοῖς ἄλλοις δεδώκατε. 323, 15. dona tyrannorum et oligarchicorum cum donis liberarum civitatum comparantur. 461, 18, sqq. ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἣν ἐψηφίσαντο αὐτῷ δωρεὰν οἱ Μιτυληναῖοι, εὐθὺς αὐτὸς ἐκομίσατο. 1019, 22. οὐχ ὅτι δωρεὰς [*Sporteln, casual emoluments*] καὶ προσόδους [*Gefülle, perquisites*] ἐκ τούτων ὑπῆρχεν αὐτῷ λαμβάνειν. 1475, 1. munus magistratui annuo imperio decedenti dari solitum erat corona aurea, si magistratus visus fuisset rem bene præclareque gessisse. 594, 25, et sqq. ἵνα σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις. ut memoria tributi beneficii etiam ad posteros prodatur atque propagetur. 1381, 12.

δωρεὰν] adverbialiter, gratis, gratuito. ἔδωκα δωρεὰν τὰ λύτρα. 394, 20. διτάλαντον εἶχες ἔρανον δωρεάν. 329, 16. δωρεὰν αὐτῷ δίδωμι καὶ ἀφίσταμαι. 1044, 21.

δωροδοκεῖν ἐπὶ τοῖς πράγμασι. quo summas rerum is, cujus in potestate sunt, largitori prodat atque vendat, ut sunt arma, socii, loca munita, castra, classes, etc. 109, 5. χαλεπώτατον ἦν τὸ δωροδοκοῦντα ἐξελεγχθῆναι. 120, 24. τῶν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι. 240, pen. οὗτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε, περιποιεῖ. 242, 6. τὸ δωροδοκεῖν πρότερον τοῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστί. acceptatio largitionum prægreditur illa facinora, quæ dixi, quæ sunt istius corruptelæ effecta et quasi proles quædam. 427, 5. ὃν ἂν δωροδοκοῦντα ἴδητε, τοῦτον καὶ προδότην εἶναι νομίζετε. 427, 7.

δωροδόκημα] κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων. 236, 3. τὰ τούτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα. (Hermog. p. 417, 10.) sed num δωροδοκεῖν τι dicitur et Græcum est, pro δωροδοκεῖν ἀντί τινος, pro largitionibus aliquid prodere, vendere. p. 446, 20.

δωροδοκία] ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδοὺς, ἢ δεχόμενος. corrumpendi juris ergo in foro dicundi. 1137, 3.

δωροδόκος] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι, καὶ τοσαύτην. 245, 15.

δῶρον] οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα. 263, 7. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν. 343, 9. πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα. 343, 19. Estne Demosthenis hæc dictio, ab Aristide de Dict. Civili p. 230, 16. citata: πάντα μὲν οὔτ' ἂν ἔγωγε δυναίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὔτ' ἂν ὑμεῖς ἐβούλεσθε ἀκούειν, ὅσα ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα. λάβε μοι τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον. 550, 1. 551, 22. πᾶς νόμος ἐστὶν εὕρημα καὶ δῶρον θεῶν. 774, 18. δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἡστινοσοῦν ὁμιλίας ἐξαρέσηται. 1396, 25.

δωροτελεῖν] præstando munere voto, ut hostia e. c. aut donario, necessitate voti se exsolvere. *sein Gelübde bezahlen* [*to perform his vow*]. 1072, 25.

E.

ἐὰν pro ἂν simplici. ὃν ἐὰν ὁ δῆμος βούληται. 436, 8. 733, 4. 1152, 14. ἐὰν μὴ pro εἰ μὴ, præterquam quod, excepto quod, nisi. τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων λῦσαι μηδένα, ἐὰν μὴ [subaudi λύσῃ, aut τοῦτο γένηται] ἐν νομοθέταις. 710, 18. μηδὲ — [scil. νομοθετεῖν] περὶ ἀφέσεως τοῦ ὀφλήματος, ἢ τάξεως, ἐὰν μὴ [scil. νομοθετῇ] ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον. 715, 2. μὴ τιθέναι νόμον, ἐὰν μὴ [scil. τιθῇ τις] τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολίταις. 759, 6. ubi aut ista, quæ dixi, tacite supplenda sunt, aut ἐὰν videri poterit plane redundare. ἐὰν δὲ μὴ, *sin autem minus*, h. e. quod si autem id, quod dixi, minus fiat, aut ejus fiat contrarium. 720, 26.

ἐᾶν] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα. 133, 18. ἐὰν δ' ἐῶμεν, [scil. τὸ ζητεῖν] ἔσται. 184, pen. νόμον καταβαλόντα ἐᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ. 260, 24. τοὺς πρὸς ἐμαυτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα. 319, 7. τἄλλα πάντα, ὅσα τοιαῦτα, ἐάσω. silentio transmittam. 519, 18. ἐᾶν. in vivis sinere manere cædis reum, ab eoque talionem nullam reposcere. 634, 5. 646, 16. ἐάσω τό γ' ἐπελ-

θον ἐμοὶ εἰπεῖν. omittam dicere. 206, 27. λύσασι μὲν τοίνυν τὸν νόμον — ἐῶσι δὲ — id est, μὴ λύουσιν, ἀλλὰ ἐῶσι κυροῦσθαι καὶ ἐπικρατεῖν, vel ἐῶσι κατὰ χώραν. non moventibus, non abolentibus. 638, pen. ἐᾶν ὥσπερ εἶχε κατὰ χώραν. 832, 21. ἐᾶν τινὰ, in sensu forensi, aliquem pacatum in otio relinquere, nulla actione eum vexare. οὐδ' εἴας ἂν ἐμέ. 983, 7. τοῦτον δὲ οὗτος τὸν ἐχθρὸν εἴασε. 1336. 11.

ἐαρινὸς] vernus. ἐαρινὴ Πυλαία. 278, pen.

ἔγγαιος [alii, et nescio an melius ἔγγειος]. συμβόλαιον ἔγγαιον, æs mutuo datum super fundis pignori oppositis, *ein Darlehen auf ein Grundstücke* [*a loan given on landed security*]. ἄλλου δὲ συμβολαίου οὐκ ὄντος ἐμοὶ πρὸς τοῦτον οὔτε ναυτικοῦ, οὔτ' ἐγγαίου. 893, 15.

ἔγγειος] πλὴν τῶν ἐγγείων. præter nata in solo, vique infixa hærentia, immobilia. 872, 12. ἐγγείων τόκων δανεισάμενος. æs mutuum cum credito sumsisset, sub sponsione dandi fœnoris ejus, quod dari solet de numis in fundos creditis. *auf Grundstücken, nicht auf Bodmerey* [*on real landed property, not on bottomry*]. 914, 10. ἔφεκτοι ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι. ibid. ἐκ τῶν τούτων ἁπάντων, καὶ τῶν ἐγγείων καὶ τῶν ναυτικῶν. ex universis bonis, quæ his sunt, tam in terra continente sita, quam navibus credita per mare euntibus. 926, pen. ἔγγειος οὐσία. 945, 25.

ἐγγίνεσθαι] intercedere, de tempore. πάντων ἀνθρώπων εἰωθότων παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, recentibus adhuc criminibus, μᾶλλον, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων, annis multis interjectis post, ἀγανακτεῖν. 966, ult. 1148, 1. b) inesse in aliquo, vel in eo nasci, ex eo efflorescere. τῷ μὲν ἐν Πέλλῃ τραφέντι τοσαύτην μεγαλοψυχίαν προσήκειν ἐγγενέσθαι. 247, 18.

ἔγγονος] τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην προσεψηφίσασθε. 73, 13. 356, 8. τοὺς ἀντιβαίνειν πειρωμένους τοῖς Ἡρακλέους ἐγγόνοις. 290, 27.

ἐγγράφειν] inscribere nomen alicujus in tabulas publicas quocunque nomine, ut si pater filium curet in album municipalium (demotarum) aut curialium (phratorum) inscribi, aut si Strategus aliquem in συμμορίαν, vel classem quandam, aut combinam referat, aut actor ærarium aliquem factum in tabulas fisci. τὸν υἱὸν ἔπεμψε Phrynon Φιλίππῳ, πρὶν ἐς ἄνδρας ἐγγράψαι, id est, adhuc impuberem. 412, 25. μόνος δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων, κοινῇ τὸν λόγον μετ' Ἀνδροτίωνος ἐτόλμησεν ἐγγράψαι, scil. in tabulas ærarii. 762, 14. ἐγγεγραμμένον ἴστε τοῦτον ἐν ἀκροπόλει, scil. in ærariis, seu fisco debentibus. 771, 6. οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἐγγράφονται πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες. 791, 10. et 19. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. præterea quoque nos sibi debentes retulit in tabulis tutelæ a se gestæ. 825, 20. ἐγγραφῆναι [subaudi ὀφείλων] τὸ διπλοῦν τῷ δημοσίῳ. 973, 6. τί μᾶλλον ἔσται οὗτος ἐγγεγραμμένος, ἢ ἐγώ. 998, 22. τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες τῶν ἐμῶν ἔσονται ἐγγεγραμμένοι. 998, 26. κυρίαν [τὴν δίκην] ποιησάμενος ἐγγέγραφη. cum quis Bœotum inter ærarios scribi curaverit. 999, 1. in schedula exactoribus tradenda scribere nomina debentium fisco. ὅτου δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφόντων οἱ ἄρχοντες [scil. τὰ ὀνόματα] τοῖς πράκτορσιν. 1074, ult. ἐγγράψας χρήστην ἡμῖν καταλιπεῖν. 1198, 13. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον. 1251, 2. λέγε τὸν νόμον τὸν ἀπ' ἐκείνης κελεύοντα τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, debere, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ, qua multa ei dicta fuerit a judicibus, ἐάν τε ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μή. 1328, 12. ἀπαλείφειν τοὺς ἐγγεγραμμένους ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθόσον ἂν ἐκτίσῃ. 1338, 8. διπλοῦν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα τάλαντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. 1347, 17. ἐγγεγραμμένου δὲ τῷ δημοσίῳ, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐσία Ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι. 1347, 19. ἐγγράφει [sc. εἰς τοὺς φράτορας] τοῖς Ἀπατουρίοις. 995, 27. ἐνεγράφην εἰς τοὺς δημότας. 1313, 19. ποῦ, πρὸς ἄλλους δημότας ἐλθὼν καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκείνους πεῖσαι, δεῦρο ἐμαυτὸν ἐνέγραψα. 1315, 24. οὐκ ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτούς. 1365, 16. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν. 997, 1.

ἐγγραφὴ] cum magistratus reos a se factos in tabulas ærarii, ut ærarios factos, inserunt. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἑτέρᾳ πρακτόρων. 778, 18. αὐτὸν [Evergum] αἴτιον αὐτῷ [sibi, Pantæneto] γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ἐγγραφῆς. 968, 9. πρὶν τὰς εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφὰς γενέσθαι. 996. 1.

ἐγγυᾶν] in manus dare rem sponsam, ut si pater sponso filiam despondeat, atque tradat. ἐγγυᾶσθαι autem in medio dicitur is, qui rem sponsam suscipit, aut eam sibi tradi rogat, curat, patitur. sed et præterea significat prædem agere, fidem præstare, *sich wofür verbürgen, gutsagen, die Gewähr leisten* [*to give his own security for, to guarantee, to engage to make good*]. ἣν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι ἢ πατὴρ, ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ὁ πρὸς πατρὸς, ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας γνησίους. 1134, 16. ἐγγυῶντα τὰς ἑτέρων θυγατέρας ὡς ἑαυτοῦ οὔσας. 1349, 15. 1363, 1. 1369, 22. τίς ἀγορεύειν βούλεται; οὐ, τίς αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων; οὐδὲ, τίς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι; 292, 5. ταῦθ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ὁρᾶτο ποιῶν,

ἣν ὡς ἐλεύθερος ἐγγυήσατο. 609, 19. μάρτυρας ὑμῖν παρασχήσομαι, ὡς οὐκ ἠγγυησάμην ἐγὼ τὸν Παρμένοντα. 899, 25. μάρτυρά μοι φησὶ καὶ τὸν νόμον εἶναι τοῦ μὴ ἐγγυήσασθαι καὶ αὐτὸν τοῦτον· ἐδεδίκαστο γὰρ ἄν μοι τῆς ἐγγύης. 901, 10. ἐγγυᾶται ὁ πατήρ μου τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. 1311, 20. τοὺς ἐγγυωμένῳ παρόντας τῷ πατρί. 1312, 11. ἐξηπατήθη, ὅτ' ἠγγυᾶτο ὡς Στεφάνου θυγατέρα λαμβάνων, καὶ οὐ Νεαίρας. 1362, 17.

ἐγγύη, pro ἐγγύησις] sponsio. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὰς ἐγγύας ἐπετείους εἶναι. 901, 8. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 895, 15. περιεῖδον τοῦτον ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον. 901, 18. διὰ τί οὐκ εὐθὺς ἐπράττετο τὴν ἐγγύην. cur non redegit æs debitum, pro quo reddendo ego caveram? 900, 8. εὐθὺς τότε εἰσέπραττεν ἄν με τὴν ἐγγύην. 900, 17. ἀπαιτῆσαι τὴν ἐγγύην. 900, 26. σκέψασθε τοὺς νόμους, παρ' ὧν κελεύουσι τὰς ἐγγύας ποιεῖσθαι. a quibusnam leges velint quemquam sibi sponsam suam despondendam curare. 1134, 13. ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως, μὴ ἀποδιδῷ τὴν ἐγγύην. 1255, 2.

ἐγγυητὴς] sponsor, præs. καὶ τίς ἐγγυητής ἐστι τούτου. 94, 6. εἰ μὲν γάρ ἐστί τις ἐγγυητὴς ἡμῖν θεῶν· οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐδεὶς ἂν γένοιτο ἀξιόχρεως τηλικούτου πράγματος. 101, 26. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τῶν ὀφλημάτων. 712, 22. in formula jurisjurandi a senatoribus recens lectis dicendi erat hæc quoque clausula: οὐ δήσω Ἀθηναίων μηδένα, ὃς ἂν καθιστῇ ἐγγυητὰς τρεῖς τὸ αὐτὸ τέλος τελοῦντας. 745, 12. διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὸ πρᾶγμα. 895, 18.

ἐγγύθεν ἰδεῖν βούλεται τὰ δεινά, ἐξὸν ἀκούειν ἄλλοθι γινόμενα. 31, 2.

ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, οὐ τῆς τοῦ λέγοντος. 171, 14. οὐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν οὐδ' ἐγγύς. non modo non parem meritis dignamque, sed ne accedentem quidem propemodum ad gravitatem criminis. 229, 12. οὐκ ἐποίουν τοῦτο, οὐδ' ἐγγύς. multum ab eo aberant. 258, 14. ἐγγὺς τῶν ἔργων, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν. 303, 12. οὗτοι παρεσκευάκεισαν τοὺς περιχώρους ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυτέρω. 305, 21. ἔστι μὲν ἐγγυτάτω μανίας. 404, 9. οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον οὐδ' ἐγγύς. 977, 26. πῶς ὑμᾶς οἷόν τ' εἰδέναι τοὺς μηδαμῇ μηδαμῶς τοῦ πράγματος ἐγγὺς, scil. ὄντας. qui hac a causa longissime abestis, 1113, 8. οὐδὲν νῦν ὑμᾶς ὁρῶ ἐγγυτέρω ὄντας τοῦ τί πρακτέον εὑρῆσθαι. 1422, 10. οὐ μόνον αὐτῷ δοκοῦσιν οὐκ ὀρθῶς λέγειν, ἀλλ οὐδ' ἐγγὺς εἶναι τοῦ τὰ δέοντα γιγνώσκειν. 1427, 8.

ἐγείρειν] τοὺς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν [Æschines] ὡς ἔχαιρον, εἰ προσέχει τοῖς πράγμασιν ἤδη καὶ ἐγείρεται ἡ πόλις. e sopore torporis et secordiæ excitata rebus invigilat suis, attenta suis commodis et oportunitatibus rei bene gerendæ. 439, 1.

ἐγκάθετος] ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος. subornatis, immissis. 1483, 1.

ἐγκαθιστάνειν στρατιώτας. 114, 19. τύραννον. 214, 20.

ἐγκαλεῖν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατατυχεῖν, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἄν τι νῦν ἐξαμάρτωσιν. 288, 3. ἵνα μηδ' ἐγκαλέσαι, μηδὲ μέμψασθαι μηδὲν ὕστερον ἔχητε. 352, ult. τί ἔχοντες ἐγκαλέσαι, καὶ τί μεμφόμενοι. 468, 21. ὅτε τὰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐνεκάλεις. me in jus vocabas ob 80. minas, quas tibi deberi prætendebas. 877, 21. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων. 907, 6. τρισχιλίας ἐγκαλέσας ἀργυρίου δραχμάς. *Prætension auf 3000 Dr. machend* [*setting up a claim to 3000 drachms*]. eas querens sibi per nefas denegari. 949, 1. ἐγκαλέσαντες οὗτοι ὅλην τὴν ἐπιτροπήν. 987, 2. ἀπέφυγον αὐτοὺς τὰς δίκας, ἅς μοι ἐνεκάλουν. 1014, 8.

ἐγκαλύπτεσθαι] τῆς Ἀριστογείτονος κρίσεως ἀναμνησθέντες ἐγκαλύψασθε. pudeat vos. 1485, 8.

ἐγκαταλαμβάνειν] ἕως ἐγκατελήφθησαν. donec amicis destituti in discrimine deciperentur, h. e. ab exitio occuparentur intercepti, veluti pisciculi reti. 127, 15. οὐδεὶς ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταληφθέντων ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν. ob ea, quæ interea, dum pax condicta jurejurando sancitur, intercipiuntur. 388, 12.

ἐγκαταλείπειν] εἰ γὰρ ἐγκαταλειπόμενοί τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδεῶς ἐπ' ἐκεῖνον ἤδη πορεύσεται. 140, 5. διὰ μαλακίαν ἢ ῥαθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος. 158, 10. ἐγκαταλιπὼν τουτονὶ Λεώστρατον ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπανῆλθεν αὐτός. 1087, 6. ἐγκαταλελοίπασι τοὺς υἱεῖς. reliquerunt filios, h. e. siverunt in demis quosque suis tranquillos manere, quorum patres illinc expulissent. 1316, 25. 1317, 23. ἐγκαταλελοίπασί με. deseruerunt me, defuerunt mihi in dicendo testimonio, quod dicturos receperant. 1322, ult. μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν. 1483, 13.

ἐγκεῖσθαι πολὺς τοῖς συμβεβηκόσι. eventa urgere, acriter in ea invehi, eaque oratione invidiosa exagitare. 294, 23.

ἐγκέφαλος] εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε. 87, ult.

ἐγκλείειν] ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει. 418, 26.

ἔγκλημα] crimen, criminatio, querela, offensa. τὰ δὲ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν. 168, 2. ἐγκλήματα

καὶ πόλεμος πρὸς τοὺς Ἀμφισσεῖς ἐταράχθη. 277, 22. ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν, μηδέποτε δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν ἐν ἐγκλήματι γίγνοιτ' ἂν διὰ ταῦτα δικαίως. 311, 2. b) libellus accusatorius, ab actore judici exhibitus, capita accusationis tenens. ὥς φησι τὸ ἔγκλημα τῆς δίκης, ἣν ἔλαχεν αὐτῷ. 787, 9. 788, 4. 882, 11. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσι. 912, 1. γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν. posuerunt in libello accusatorio, secundum quem nunc, ut actores, in me, ut reum agunt. 988, 22.

ἐγκρατὴς] ἐγκρατεῖς ὄντας (deos) ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν κυρίους εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις. 1487, 27.

ἐγκρίνειν εἰς τὴν Γερουσίαν. 489, 19.

ἐγκτᾶσθαι] οἱ ἐγκεκτημένοι, subaudi οἰκίας καὶ χωρία ἐν τῇ ἔξω τῆς Ἀττικῆς, *Angesessene [property in land, immoveable property]*, peculiati, quibus fundi sunt, bona immobilia, sed extra Atticam, in solo peregrino. 1208, 27.

ἔγκτημα] fundus, peculium, quod quis in solo peregrino extra Atticam habet. ἑαυτῶν φασὶ τὴν χώραν οὖσαν οἰκεῖν, καὶ οὐχ ὑμετέραν· καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα εἶναι ἐγκτήματα φασὶν, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, τὰ δὲ αὐτῶν κτήματα, ὡς ἐν οἰκείᾳ. 87, 7.

ἔγκτησιν γῆς διδόναι καὶ οἰκιῶν. ut si Byzantini Atheniensibus jus dent in ditione sua fundos domosque emendi, atque possidendi, pare jure, atque cives Byzantii nati. 256, 7.

ἐγκύκλιος] ἐγκύκλιοι λειτουργίαι. quæ in orbem eunt, ab uno ad alium devolvuntur, neminem prætereunt; ut sunt gymnasiarchorum, choregorum et epulonum functiones. 463, 13. 496, 16. ᾧ γὰρ οὐδὲ τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ἐγκυκλίων δικαίων μετουσίαν διδόασιν οἱ νόμοι. ne vulgarium quidem istorum atque trivialium, nulli civi negatorum. 792, 16.

ἐγκωμιάζειν] ἐνεκωμίασαν αὐτούς. 1229, 4.

ἐγκώμιον] ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον. 68, 3. τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα. 300, 3. οὓς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς ἂν τούτων τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειε. 441, 23.

ἐγχεῖν] οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοί. 407, 16. ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι Ἀμφορέα ἑκάστῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητούντων. 1052, 21.

ἐγχειρεῖν τινί. adoriri aliquem, insidiari. 179, 15. ἐὰν τὰ μεταξύ τις ἐγχειρῇ λέγειν. 202, 15. ἐγχειρεῖν δεῖ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς. 258, 22.

ἐγχείρημα] machinatio, cœptum subdolum et clandestinum. οὐ μικρᾶς ἀναιδείας τὰ ἐγχειρήματα αὐτῶν ἐστί. 824, 12.

ἐγχειρίδιον] ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου, coram judicibus, ἄνευ ἐγχειριδίου, sine sica, χρῆσθαι ὅ,τι ἂν βουληθῇ, ὡς μοιχῷ ὄντι. 1367, 17.

ἐγχειρίζειν] λόγος — τὰ πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐχθροῖς ἐγχειριῶν. 151, 25. τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἐγχειρίζετε. 373, 7. οὐδεὶς ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει. 398, pen. οἷς ὑμεῖς τὰ μέγιστα ἐγχειρίζετε στρατηγοῖς. 785, 12. ὅτ' ἔμελλε τελευτᾶν, ἅπαντα ταῦτα ἐνεχείρισεν Ἀφόβῳ. 814, 13. οὐ πάρεργον, ἀλλ' ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων βίους ἐγχειρίζομεν. 869, 26. ἐγχειρίζουσιν ἑτέροις τὰ ἑαυτοῦ. 1283, 1. εἰ δὲ φήσετε πολλὰς πολλοῖς ἐγκεχειρικέναι δυνάμεις, ἃς λελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάντας. 1439, 24.

ἐγχωρεῖν] ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχωρῇ. aqua si capiat, h. e. si per aquæ ad dicendum mihi infusæ mensuram satis otii fuerit, vel, si spatium ad dicendum mihi datum siverit. 1094, 3. ἐνεχώρει τοῦτο πράττειν πᾶσι μᾶλλον. 1277, 22.

ἐγὼ] μοι pro παρ' ἐμοῦ. ἠξίουν αὐτὸν τὴν ναῦν μοι παραλαμβάνειν. 1217, 10. οὐκ ἠθέλησέ μοι διαδέξασθαι τὴν ναῦν. 1216, 3. 1218, 23. 1223, 22. μή μοι [scil. λέγε] μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους. 45, 12.

ἔδαφος] ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τῇ πόλει καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει. 99, 19. 134, 14. τῆς πόλεως ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδάφων εἰς μέγιστον κίνδυνον κατακεκλημένης. 803, pen. διέκοπτε τοῦ πλοίου τὸ ἔδαφος. 883, 22.

ἑδὰς] τῶν ἑδάδων καὶ συνεστηκότων ῥητόρων ἀπαλλαγήσεσθε. conspiratis et inter se colludentibus, qui inter se consueverunt, diuturnitate familiaris usus mutui. 605, 3.

ἐθέλειν] δουλεύειν ὑμεῖς οὔτ' ἐθελήσετε, οὔτ' ἂν ἐθελήσητε, ἐπίστασθε. 104, 19. ἀδημονούσης τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὔτ' ἐθελούσης, [scil. ᾄδειν] οὔτ' ἐπισταμένης. 402, 25.

ἐθελέχθρως] μὴ ἔχε πρὸς ὑμᾶς οὕτως ἐθελέχθρως. animo erga nos ne sis tam ad gerendas inimicitias obstinato et pertinaci. 1005, 15.

ἐθελοντὴς] τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθελοντὰς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ. 247, 24.

ἐθίζειν] τοὺς πρότερον τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας εἴθισεν ὑμῶν ἀκούειν. 477, 21.

ἐθισμὸς] assuefactio. ἐθισμὸς τοῦ ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τοὺς τοιούτους εἴσπλους. 219, 7.

ἔθνος] ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσι. 117, pen.

ἔθνος] genus hominum nota quadam ab aliis facile dignoscendum. εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο, τί πονηρότατον νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν. 668, 11.

ἔθος] τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι. 34, 19. ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ὁρῶσί τινας. 142, 23. ubi mos significatur pecuniam publicam omnes inter cives promiscue dividendi ad sedes in thea-

tris redimendum. δεινότατον ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 19. τὸν νόμον ἔθος ποιήσας, aut potius inverse τὸ ἔθος νόμον. consuetudine, vel usu populari a me ad vim legis translato, h. e. quod existimarem, quod ab omnibus vulgo fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque si lex scripta sit. 414, 8. τοῖς δ' ἔθεσι, quia rei jam insuevit, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις, quia rei cupiditate tenetur, ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν. 638, 13. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς χρήσασθαι, οἷσπερ τότε. 1163, 11. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τε καὶ χρῆσθαι τοὺς δημηγοροῦντας. 1440, 16.

εἰ μὴ διὰ — nisi obstetisset hoc vel hoc, nisi stetisset per — εἰ μὴ διὰ Λακεδαιμονίους etc. v. διά. εἰ δὲ μὴ — *sin autem. alias vero* si istud, quod modo dixi, secus habeat. 529, 20.

εἰδέναι] οὐδ', εἰ γέγονεν οἶδα· simulo prorsus ignarum, id unquam evenisse. 248, 6. περὶ ὧν μὴ ἔχῃ μάρτυρας παρασχέσθαι περὶ τούτων ὑμᾶς φήσει εἰδέναι. 1024, 5. ὅ,τι ἂν μὴ ἕκαστος ὑμῶν εἰδῇ, μηδὲ τὸν πλησίον νομιζέτω εἰδέναι. 1024, 9.

εἶεν] satis de hoc loco. hæc hactenus. recte. 46, 5. 342, ult. 463, 22. 479, 16. 597, 17. et 24.

εἰκάζειν] ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅσα ἂν ἐκ λογισμοῦ τις σκοπῶν εἰκάσαι. suspicetur. 207, 12. τῷ γὰρ εἰκάσειέ σέ τις θνητῷ, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον. 1404, 18. εἰκασμένων πρὸς τὴν τῶν θεῶν δύναμιν. 1408, 24.

εἴκειν] τὰ μὲν εἴκων, ἡνίκ' ἂν τύχῃ. 10, 3. οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. 272, 20. τὸν δαίμονα, ᾧ φύντας ἀνθρώπους εἴκειν ἀνάγκη. 1400, 23.

εἰκὸς] εὔλογα et εἰκότα, ut cognata, copulantur. 1106, 1.

εἰκόσορος] navigium viginti remis agile. 926, 8.

εἰκὼν] secundum Harmodium et Aristogitonem, Cononi primo statuam æneam posuerunt Athenienses. 478, 4. ἑκκαιδεκάπηχυς. 256, 11.

εἱμαρμένη] ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης [scil. μοίρας] καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει. 296, 18. τὴν εἱμαρμένην ἔσχε θνητὸς ὤν. 1394, 26.

εἵμαρται τούτοις μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι. 1435, 14. εἰ μετὰ τῶν Θηβαίων ἀγωνιζομένοις ἡμῖν οὕτως εἵμαρτο πρᾶξαι, τί χρῆν προσδοκᾶν, εἰ μηδὲ τούτους ἔσχομεν συμμάχους. 293, 9.

εἶναι] ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος. 10, 2. ὑπόθεσιν παριστάντες ὑμῖν οὐχὶ τὴν οὖσαν. 28, 9. οὐμενοῦν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ. imo vero nemini alii copiam dicendi faciebat; neminem alium sinebat os aperire. 274, 16. ἡμεῖς μὲν οὖν ἐν θυσίαις ἦμεν τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν. 301, 6. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. nisi ejusmodi esset opinio vestris animis jam antiquitus infixa. 304, 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι. 358, 22. σκεψώμεθα δή, τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει. quod emolumentum inde sit ad remp. rediturum. 463, 5. ὧν ὑπομνήματα ἦσαν ὄντες [id est ἔτι ὄντες] οἱ στέφανοι. adhuc superstites. 616, 21. τὴν μὴ οὖσαν [scil. γνῶσιν, vel δίκην] ἀντιλαχεῖν. exceptione agere sententiæ dictæ ejusmodi, quæ irrita sit, et pro nulla haberi debeat ideo, quod sit illegitima. 543, 14. 1006, 6. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενός εἰσι, non clementiæ student ad ignoscendum facili, neque ulli alii rei, πλὴν τοῦ πλείονος, quam compendio faciendo et rei familiari augendæ. 982, 3. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. bene ipsis cedat ostentum. prospera ab eo proveniant. 1072, 15. ὅτε ἦν ὁ πατὴρ ἐπὶ τοῦ τραπεζιτεύειν. 1111, 27. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες. cum soli vos et vestræ spontis estis, nemine vos interpellante, neque impediente. 1456, 9. τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὖσιν [id est φανεῖσιν, vel ἐγνωσμένοις] ἐπιεικέσι παρακατατίθεσθαι. 806, ult. τί οὖν ἐστὶ τοῦτο. quid hoc igitur rei est? unde venit? 973, 22. οὔτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνον ἐστὶ, scil. πρᾶγμα, vel δίκη. 1108, 2. οἴομαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τουτουΐ, scil. προὔργου. spero hoc quoque argumentum utile mihi futurum adversus — 1241, 23. εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. cives, qualescunque sunt, perferre, etiamsi non nolis meliores eos esse. 1486, 2.

εἰπεῖν et ἐρεῖν] τί ἐροῦμεν; ἢ τί φήσομεν; 99, 8. obscura differentia istorum verborum εἰπεῖν et φάναι. quæ si qua est, ut necesse est esse, videtur hoc cerni, quod εἰπεῖν sit suadere, auctor fieri alicujus rei faciendæ, φάναι affirmare de re facta. φυλακὴν εἰπεῖν, δι' ἧς σωθήσεται. custodiæ auctor fieri constituendæ, quæ fiscum tueatur et conservet. 103, 10. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἴπομεν τότε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν. 132, 8. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226, 18. ὦ τί ἂν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς προσείποι. 232, 20. οὐδενὸς εἰπόντος οὐδὲν, οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ—288, 7. καὶ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν ἐστιν εἰπεῖν μοι. mihi quoque licet decus illud, de quo Cephalus gloriatus est, de me prædicare. 311, 4. λόγον εἶπεν, οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι. 384, 16. δύο καὶ τρία ῥή-

ματα, ἃ κἂν ἐχθὲς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη. 406, 11. τούτων οὐδὲν εἶπε πρὸς ἑαυτόν. horum nihil ipse sibi subjecit, ad animum suum revocavit Æschines. 419, 9. εἰπὼν τὴν ἀῤῥωστίαν τοῦ σώματος. valetudinem causatus, ea excusatione usus. 750, 10. ἐν τῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ. a legibus præfinito. 1224, 14. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ εἴρητο. finem dicendi cum fecisset. 1239, 8. καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι [scil. τοῦτο θέλω]. 1463, 22. τοῦτο πρὸς αὑτὸν εἰπάτω. hoc ipse sibi præcipiat. 1466, 16. ἅ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράψαι φυλάξαιτ᾽ ἄν. 1489, 13.

εἴργειν] arcere, impedire, excludere. εἴργετ᾽ οὖν, εἴργετ᾽ αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων. 372, 11. εἴργοντας τῆς ἀγορᾶς τούς, οἷα σοὶ βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας. 617, ult. εἴργεσθαι τῆς ὑμετέρας συμμαχίας. 666, 4. b) vincire, in custodia tenere. τὸν ἀδικούμενον εἴρξατε δέκα μηνῶν. 159, 4. εἶρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα. 562, 12. γράφεται γραφὴν Στέφανον, εἰρχθῆναι ἀδίκως ὑπ᾽ αὐτοῦ. 1367, 10. ἐάν τις ἀδίκως εἴρξῃ ὡς μοιχόν. 1367, 11.

εἰρήνη] τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην. 164, 4. οὓς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, οὗτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολωλέκασιν. 174, 16. ἐξουσία τῆς εἰρήνης. 240, 22. ἀνανεοῦσθαι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην. 283, ult. τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτήν, ἥνπερ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις. 356, 7. κἂν μὲν εἰρήνην τις ἐκ πολέμου ποιήσῃ, τοῦτον μισοῦντες, ἂν δ᾽ ἐξ εἰρήνης πόλεμόν τις λέγῃ, τούτῳ μαχόμενοι. 1445, 9. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος, citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. εἰρήνης κοινῆς μετέχειν. citat Schol. ad Aristotelis rhetoric. p. 45. a. 35.

εἱρκτὴ] carcer. ἔλυσαν εἱρκτῆς τοὺς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας. 764, 11. τοὔνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων. 1471, 16.

εἰρωνεία] simulatio ejus, quod non est, et dissimulatio ejus, quod est. πᾶσαν ἀφεὶς εἰρωνείαν. omissa omni cavillatione, falsa quidem et sannæ plena, frigida tamen et absurda tergiversatione partium suarum, ob quæsitos nescio quos futiles prætextus, cum contentione in alium eas transferendi. 42, 7. εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅστις εἴσω ταύτης τῆς εἰρωνείας ἀφίξεται. nullum esse tempus venturum, quod vanitatem nostræ simulationis aperiat. 1428, 4. εἰρωνείαν appellat, cum quis magna et præclara minatus, ubi agendi tempus venit, nil agit, ingentemque de se commotam spem destituit.

εἰρωνεύεσθαι] simulare alium, quam sis; multa et magna promittere, quæ neque possis, neque velis re præstare; aut etiam simulare ignorantiam, quasi periculum imminens et ob oculos positum haud cernas, tametsi bene cernas, affectesque te nescire, id ad te quoque pertinere, quod bene scias, dummodo ei occurrere ne cogaris, sed alii muneris tui partes agant. entweder *gross thun*, oder, *sich dumm stellen* [either *to make great boastings*, or *to affect absolute ignorance*]. τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀγνοίας κακίᾳ μεμιγμένης, ὅτ᾽ ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν οὐ προορώσης, τὰ δὲ εἰρωνευομένης. 1394, 13.

εἷς] εἰ δ᾽ οἷος ἐγὼ παρ᾽ ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δὲ εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἕνα ἄνδρα Ἀρκαδία ταὐτὰ φρονοῦντα ἔσχον ἐμοί. 327, 3. εἰς ἓν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν. 358, 14. οὐδὲ καθ᾽ ἕν. 552, 13. nullo pacto. 778, 24. τὸν ὑπὲρ τηλικαύτης πόλεως καὶ τοσούτων πραγμάτων ῥηθησόμενον λόγον παντὸς ἑνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζω φαίνεσθαι δεῖ. nullo non oratore, quicunque ille orator est tempore quoque verba faciens, tanquam uno singulari et privato homine, amplior atque excelsior debet videri. 171, 12. ἓν γὰρ μηδέν ἐστιν, ἐφ᾽ ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι φανήσεται. ne unicum quidem est in facinoribus ejus omnibus, unde non constet, eum mortis meruisse supplicium. 518, 26. (simile est illud Herodoti ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὔταρκές ἐστι. p. 17. 31. ed. Wesseling.) ἑνί γέ τῳ τρόπῳ. 1342, 19. ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἕν, quodcunque tandem, quantumvis ingens, χρημάτων πλῆθος ἀντὶ τοῦ γένους καλόν ἐστιν ἑλέσθαι. 953, 24.

εἰς] modo æquivalet præpositioni κατὰ, ratione, respectu, modo διὰ propter, ob, significans causam et efficientem et finalem, modo πρὸς, ad, modo ἐν, in. usurpatur, quoque in æstimatione spatii, temporis et valoris: ferme, propemodum, circiter. videamus jam exempla. a) pro κατὰ, quoad, ratione, respectu. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν. 143, 1. εἰς χρήματα ἀναιδής. in rebus, unde compendium speretur, impudens. 616, pen. εἰς χρημάτων δαπάνην, ἤ τινα ἄλλην θεωρίαν. 1393, 1. b) ob, propter. γραφεὶς εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα. 260, 18. οὐκ αἰσχύνῃ τὸν αὐτὸν εἴς τε μαλακίαν σκώπτων. 308, 18. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδέδωκας. 795, 12. οὐκ ἦν τῷ πατρὶ τοῦτο τὸ συμβόλαιον εἰς τἀνδράποδα ἠλιθίως συμβεβλημένον. non stulte pater pecuniam super his mancipiis elocavit. *er hat das Geld auf diese Sclaven nicht unbesonnen ausgelichen* [*he has not placed his money imprudently, in lending it on those slaves*]. 822, 3. τῷ δ᾽ εἰς τὰ ἡμέτερα δανείσαντι. *der auf das Unsrige Geld aufgenommen hat* [*who has gained by lend-*

ing out our money at interest]. oppositis pignori bonis, non suis, sed nostris. 822, 14. οὐδὲ ταῦθ᾽ ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἐτιμήσασθε. non mei causa censum hunc *ob*, vel *ad fiscum*, h. e. ad quæstores, quo in ærarium inferretur, edidistis. 838, 4. εἰς πίστιν δέδωκας. pecuniam *ad fidem* credidisti, h. e. sive quia fidebas homine, ut probo et honesto, sive, quo fidei ejus mandares, ut tibi tui loco servaret atque custodiret. 886, 25. ὧν ἐνεκάλουν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. incusabant ob male gestam tutelam. 985, 18. c) pro πρός. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα. 352, 18. πάντων μάλιστα εἰς τὸ πρᾶγμα εἶναι. ad rem præsentem facere. 961, 8. et 13. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν. 1301, 11. d) pro ἐν. ὁ δῆμος εἰς ἱερὸν καθεζόμενος. 586, 22. δίκην λαμβάνειν εἰς χρήματα. in numis aliquem punire. 610, 7. εἰς τὰ σώματα, in corporibus ipsis, ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας. 610, 8. οὐδ᾽ εἰς τὴν βουλήν, οὐδ᾽ εἰς τὸν δῆμον περὶ τούτων εἰπὼν οὐδέν. neque in senatu, neque in concione. 715, 20. quamquam εἰς ibi pro πρὸς quoque potest accipi, neque ad senatum, neque ad populum. e) in æstimatione, ferme, propemodum, circiter, ut Latinorum *ad*. τότε μοι μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὡσπερεὶ τετάρτην. 539, 26. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομήκοντα μνᾶς παραδεδώκασι. 815, 5. ἄξια σύμπαντα ταῦτα εἰς μυρίας δραχμάς. 816, 24. εἰς τὴν βουλὴν ἐλθών. conveni senatum. 1151, 21. interdum εἰς exaratum, sed vitiose, reperitur pro ὡς *ad*. ut olim erat p. 1362, 9. ubi dedi ejus loco ὡς.

εἰσαγγελία et εἰσαγγέλλειν] τοὺς ἀδικοῦντας εἰσαγγέλλειν. ad senatum populumve denunciare, deferre. 97, 1. γραφάς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων μοι. 310, 4. εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου, ὅτι εἴη Νικόμαχον ἀπεκτονώς. 554, 10. ἐκέλευεν εἰσαγγέλλειν με, me queri ad senatum, καὶ τοὺς πρυτάνεις αὐτῷ προγράφειν τὴν κρίσιν. 1151, pen. μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν, ἢ ναῦς δέκα μόνας, περὶ προδοσίας ἂν εἰσήγγελλον οὗτοι. 481, 5. γενομένης τῷ Θεοφήμῳ τῆς κρίσεως ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν, ἣν ἐγὼ εἰσήγγειλα. 1152, 5. εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα. 229, 20. ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν. 374, 3. ὁπόσοι Ἀθηναίων κατ᾽ εἰσαγγελίαν ἐκ τῆς βουλῆς ἢ νῦν εἰσιν ἐκ δεσμωτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν κατατεθῶσι. 720, 19. νόμων ὄντων, ἐάν τις τὸν δῆμον ὑποσχόμενος ἐξαπατήσῃ, εἰσαγγελίαν εἶναι περὶ αὐτοῦ. 1204, 18.

εἰσαγγελτικὸς νόμος. lex de actionibus εἰσαγγελίας nomine venientibus. 720, 23.

εἰσάγειν] causam reumve in judicium, aut ad populum, a quo judicetur. παρὼν ὅτε μ᾽ εἰσῆγον οἱ λογισταί, scil. εἰς τὸν δῆμον, aut εἰς τοὺς δικαστάς, vel εἰς τοὺς εὐθυντάς. 266, 8. ἐρρῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν, οὐδ᾽ εἰσήγαγε τὸν Πολύζηλον. 527, 1. εἰ γραψάμενοι τὸν νόμον, καὶ εἰσαγαγόντες [scil. αὐτόν, aut τὴν περὶ αὐτοῦ δίκην] εἰς ὑμᾶς, (alloquitur judices e populo delectos, seu Heliæam) λῦσαι δυνηθείημεν. 703, 6. ὑπισχνούμενος κρινεῖν, effecturum, ut causa ad judicium forense pertraheretur, εἰσάξειν, ut Heliææ committeretur disceptanda, παραδώσειν, ut condemnatus undecimviris tradar. 781, 2. οὗτοι γὰρ εἰσῆγον τότε εἰς τὸ δικαστήριον τὰς διαδικασίας τὰς περὶ τῶν σκευῶν. 1147, 1. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσι, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον. 1175, pen. b) εἰς τὴν οἰκίαν. οὐ μόνον αὐτοὶ ἀσελγῶς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους ἑαυτοῖς ἑτέρους πολλοὺς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγουσι. 1025, 7. c) puerum apud phratoras introducere, h. e. ejus corpus coram sistere in collegio curialium, nomen ejus ad eos edere, idque in album inscribi curare. εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἠναγκάσθη. 1011, 24. 1313, 19. 1315, 20. εἰσάξειν τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς τοὺς φράτορας [subaudi τοὺς ἑαυτοῦ] ὡς αὐτοῦ ὄντας. 1357, ult. d) δίκην φθόνου εἰσάγων [scil. εἰς τὴν πόλιν, vel εἰς τὴν πολιτείαν] οὐκ αἰσχύνῃ. 268, 4. e) ἔθος. δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων. 341, 20. 608, 26. f) ἰατρόν. θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον, ἣν συνέκοψαν, καὶ ἰατροὺς εἰσάγειν. 1159, 21. g) νόσημα. τὸ νόσημα τοῦτο — τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε. 425, 8. h) ὄνομα. Βοιωτὸν ἂν εἴποις· τοῦτο γὰρ εἰσήχθης. sub hoc enim nomine in phratoras a patre es introductus, idque tibi tum nomen in albo phratorum est scriptum. 1003, 20. i) πόλεμον. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν. 275, 19. k) σῖτον, vel φορτία. οὗτ εἰσήγετο, ὅσα ἐδεῖτο αὐτῷ. 276, 6. εἰσάγοντες (scil. εἰς τὸ ἐμπόριον) πλείους ἢ μυρίους μεδίμνους πυρῶν. 918, 23. οὐδοτιοῦν γὰρ εἰσήγαγον εἰς τὸν λιμένα τὸν ὑμέτερον οὗτοι. 931, 18. l) φρουρὰς εἰσαγηοχότας εἰς αὐτὰ [scil. τὰ πολίσματα]. 238, ult.

εἰσαγωγεὺς] qui causam in judicium introducit, h. e. auctor ei fit, ut eam disceptet, demandat ei quæsitionem, id quod est Archontis, aut Thesmothetæ, aut cujuscunque magistratus. περὶ ὧν οὐκ εἰσὶν εἰσαγωγεῖς. 976, 14. et 17.

εἰσαγώγιμος] causa, quæ est ejusmodi, ut liceat eam judicio cognoscendam committi. παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. 882, 2. 939, 12. ἃ [scil. χρήματα] μὴ καταπλεῖν ὅλως οὗτος δεῦρο ἔπραττε, ταῦτ᾽ εἰσαγώγιμα [id est, τὴν

περὶ τούτων κρίσιν εἰσαγώγιμον] τούτῳ ψήφίσαισθε. quas ille merces operam dedit, ut prorsus huc ne deferrentur, super iis cognitionem in foro vestro agitari a vestris judicibus, decernatis. 888, 19. ἐλπίζω καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος δείξειν εἰσαγώγιμον τὴν δίκην οὖσαν. 908, 9.

εἰσαφικνεῖσθαι] εἰσαφικνούμενοι πολὺν χρόνον εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον. 907, 4.

εἰσβάλλειν] ἐὰν δὲ μὴ εἰσβάλωσιν. obscurum est, quid sibi velit. 927, 2.

εἰσβιάζεσθαι] κατὰ τῶν ἑαυτοὺς εἰσβιαζομένων ἄκοντας ποιεῖσθαι. 1004, 18.

εἰσδέχεσθαι μηδὲν τοιοῦτον. 219, 23. εἰσδέξασθαι εἰς τὴν οἰκίαν παρ' αὐτόν. 1010, 20. 1011, 22. εἰσδεξάμενον τὸ ἐκ τῆς ὁδοῦ ὕδωρ εἰς τὸ ἐμὸν χωρίον. 1276, 11.

εἰσδῦναι] clam, furtim irrepere, insinuare. εἰς τὴν Ἀμφικτυονίαν εἰσδεδυκώς. 153, 14.

εἰσέρχεσθαι] ὡς εἰσῆλθεν ἡ βουλὴ, scil. εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 285, 3. ὅσοις δὲ τούτων μηδενὸς μήτε ἐπιθυμία, μήτε ζῆλος εἰσέρχεται. 662, 4. εἰς δὲ Πελοπόννησον εἰσελθὸν τὸ νόσημα τὰς ἐν Ἠλίδι σφαγὰς πεποίηκε. 424, 22. et 27. 425, 6. Cum accusativo: γραφήν. τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσῆλθον τὴν γραφήν. 261, 8. δίκην. οὐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων. 907, 6. οὐ τῷ δικαίῳ πιστεύων εἰσελήλυθε ταύτην τὴν δίκην. 938, 2. ἣν ὑπὲρ τούτων ἀγανακτήσας καὶ συνοργισθεὶς καταχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποιήσατο, ταύτην εἰσέρχομαι. ingredior actionem causæ ejus, cujus præjudicium jam dudum populus universus adversus Midiam dedit. 516, 8. Cum εἰς: εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 285, 3. εἰς ἱερόν. τοιαύτη οὖσα εἰσῆλθεν οἷ οὐδεὶς ἄλλος Ἀθηναίων, τοσούτων ὄντων, εἰσέρχεται, ἀλλ' ἡ τοῦ βασιλέως γυνή. 1369, 27. εἰς οἰκίαν. ὅς ἐστί μοι γείτων, εἰς μὲν τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν. οὐ γὰρ ἡγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου. 1157, 16. εἰς τὸ στάδιον. — ἀλλ' ὅτι τῶν εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν [subaudi ἀνταγωνιστῶν] ἄριστα ἐμάχετο. 331, 4. Juvat jam usum hujus verbi forensem aliquot exemplis docere. Dicuntur et actor, et reus, et crimen, et judices εἰσέρχεσθαι, tum nude, quam cum adjunctis quibusdam vocabulis locum designantibus, ut εἰς τὸ δικαστήριον. Nude legitur εἰσέρχεσθαι p. 423, 26. in istis: διακρουόμενος ἅπαντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον εἰσελθεῖν, εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρόν —item in illis: εἴ τις ἢ τετελεύτηκε τῶν γραψαμένων, πρὶν εἰσελθεῖν, ἢ πεισθεὶς — 501, 19. cum addito εἰς τὸ δικαστήριον. εἰσελθόντα δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἐβουλεύσασθε μὲν θανάτῳ ζημιῶσαι. 571, 25. 572, 23. εἰς ὑμᾶς. 260, 19. πρὸς ὑμᾶς. 907, 6. actor dicitur εἰσέρχεσθαι. 501, 19. ἡμεῖς ταῖς ἀληθείαις πιστεύοντες εἰσεληλύθαμεν, καὶ ἀγαπῶντες, ἄν τις ἡμᾶς ἐᾷ τῶν νόμων τυγχάνειν. 1081, 13, et ult. reus. 260, 19. δοὺς λόγον, οὐκ ἔτ' ἐβούλετο αὖθις περὶ ταύτης [sc. τῆς πρεσβείας] εἰσιέναι, ἧς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ᾗ πάντα τἀδικήματ' ἐνῆν· ἐκ δὲ δὶς ἐμὲ εἰσελθεῖν, ἀνάγκη περιίστατο καὶ τούτῳ πάλιν εἰσιέναι. 407, 2. 571, 25. 1284, 1. 1338, ult. causa, in controversiam data, dicitur εἰσέρχεσθαι. γράφονται τὸ ψήφισμα. εἰσῆλθεν εἰς ὑμᾶς. 704, 11. judices denique dicuntur εἰσέρχεσθαι. τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαστὰς ἀξιοῦν αὐτῷ βεβαιοῦν —. 318, 21. ἵν' ὑμεῖς, ἐφ' οἷς εἰσεληλύθατε ὀμωμοκότες, δικαίως ψηφίσησθε. 582, 21. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι. 771, 23. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε. 773, 8. εἶθ' ὑμεῖς αὐτοὶ κατὰ τοὺς νόμους εἰσεληλυθότες. 778, 6. Etiam cum ἐπὶ construitur hoc verbum. εἰσελθόντες ἐπὶ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ παιδία, cum animo infesto, ἐξεφορήσαντο. 1155, 17.

εἰσηγεῖσθαι] proponere consilium, auctor ejus fieri. 276, 23.

εἰσιέναι] subaudi plerumque εἰς τὸ δικαστήριον, ingredi in forum sive ad reddendum gesti muneris, e. c. legationis, rationem, sive ad causam dicendam pro se, aut adversus alium. οὐκ ἐβούλετο αὖθις περὶ ταύτης εἰσιέναι. 407, 2. de actore. ὡς γὰρ τὰς δίκας ταύτας ἔμελλον εἰσιέναι κατ' αὐτῶν. 840, 26. 1008, 5. in orat. adv. Bœotum pro dote materna, de reo. 1009, 17. τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν αἰτίας ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως, τῷ πρῶτος εἰσιέναι. 1470, 26. de litigante quoque, sive actor, sive reus est. ἀλλ' οὗτος μὲν ῥᾳδίως φέρει, πολλάκις εἰς ὑμᾶς εἰθισμένος εἰσιέναι. 1028, 14. homo dicitur εἰσιέναι γραφήν. 1386, 16. et δίκην. 840, 26. cum actionem forensem capessit, et δίκη ipsa quoque, cum agitari incipit. μελλουσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὡσπερεὶ τετάρτην. 539, 26. 912, 27. πρός τινα εἰσιέναι, agere cum aliquo in foro, jure, sive ut accusator, sive ut defensor. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσίω, τότε ἐρῶ. 1103, 25. 1114, 3. 1267, 6. εἰσιέναι ἀρχὴν, honorem capessere. ὅτε Σόλων εἰσῄει τὴν ἀρχήν. 1133, 8. ὅτε εἰσῄει εἰς τὴν ἀρχήν. 1369, 19. de prytanibus ad deliberandum coeuntibus, et consessus auspicantibus. 1269, 11. de judicibus ad judicandum convenientibus et actiones causarum aperientibus. 1144, 3. ὅτ' εἰς τὰ πράγματα εἰσῄειν. cum ad partes reip. gerendas accederem. 305, 8. εἰς τοὺς ὄρνις. in forum aviarium. 417, 21. εἰσῄει (pro ἐπῄει) μοι φθονεῖν. in mentem veniebat invidere. 683, 18. τὸ τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι, id est ἐπιδείκνυσθαι, vel ὑποκρίνεσθαι. actione scenica repræsentare. 418, 14.

εἰσιτήρια] sacra, quæ senatus faciebat

consessum quemcunque auspicans. 400, 24. εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι. 552, 2.

εἰσκαλεῖν μάρτυρας. 837, 11.

εἰσκομίζειν] τῶν πόῤῥωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων. 219, 18.

εἰσπέμπειν] de judicibus, qui a thesmothetis in tribunalia diversi diversa ad causas cognoscendum mittuntur. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν. quarum tuendarum et exercendarum causa — 776, 25. παιδάριον ἀστὸν εἰσπέμψαντες [scil. εἰς τὸν κῆπον]. 1251, 26.

εἰσπηδᾶν] εἰσπηδήσας πρός με νύκτωρ. 522, 5. εἰσεπήδησαν εἰς τὴν οἰκίαν. 539, 27. ἐπειδὴ πρῶτον συνεσκότασεν, εὐθὺς ὡς ἡμᾶς εἰσεπήδησαν. 1257, ult. ἐπειδὴ ἡ πόλις τοῖς ἀσελγῶς εἰσπεπηδηκόσιν ὀργιζομένη παρωξύνετο. iis, qui pedibus illotis quasi in civitatem irrupissent, civesque se tulissent, tametsi civitate nunquam essent donati. 1314, 10.

εἰσπίπτει τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ὁδόν. 1274, 18.

εἰσπλεῖν] τὸ τολμῆσαι εἰσπλεῦσαι εἰς τὸν Πειραιᾶ. 218, ult. ἀντὶ τοῦ εἰσπλεῖν, εὐθὺς ἔνδον εἶναι ἐμηχανῶντο. 219, 13.

εἰσποιεῖν] ingerere. σκεψώμεθα δὴ, τίνας ἡμῖν εἰσποιεῖ χορηγοὺς εἰς ἐκείνας τὰς λειτουργίας. 462, 20. sed præcipue de liberis usurpatur in alienam domum elocatis, vel adoptatis. εἰσπεποιηκότι τὸν παῖδα εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου. 1054, 20. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι, τῷ αὐτῷ εἰσποιητῷ ὄντι, υἱὸν εἰσποιεῖν, ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἡμετέρων. 1088, 4. φῂς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὃν, [id est, εἰς οὗ τὸ ὄνομα καὶ τὸν οἶκον] εἰσεποιήθης. 1088, pen. κριθῆναι πρότερον τὴν κληρονομίαν παρ' ὑμῖν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομά τινα τὸ τοῦ Ἀρχιάδου εἰσποιηθῆναι. 1091, 15.

εἰσποιητὸς] τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παίδων ὁμοίους εἶναι. 1390, 8.

εἰσπράττειν] construitur cum accusativo gemino, personæ et rei. διὰ τὰς εἰσπράξεις γέγονεν. ἃς ὑπὲρ ὑμῶν ὀλίγους εἰσπρᾶξαι φήσει. 606, 12. τῆς πολιτείας αὐτῷ μήπω παρ' ὑμῖν οὔσης, οὐχ οἷός τ' ἔσοιτο εἰσπράττειν, ὅσα —. 946, 6. πῶς οὐχὶ καὶ νῦν προσήκει ὑμᾶς τοῦτον εἰσπρᾶξαί μοι τὰ ἀναλώματα. 1227, 9. κατὰ τῶν τοὺς ὑπερημέρους εἰσπραττόντων. 518, 9. οὐδεὶς πώποτε οὕτω πικρῶς οὐδὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξε. 1123, 4. οὔτ' ἂν αὐτὸς ἀπορoῦντα τοῦτον ἔχειν ὁπόθεν εἰσπράξειεν. 1191, 13. τὰ ὀφειλόμενα εἰσπράξας, καὶ τοὺς φίλους ἐρανίσας. 1484, 2. ἵνα εἰσπραχθῇ τὰ σκεύη ταῖς ναυσὶ καὶ σῶα γένηται τῇ πόλει. 1145, 9.

εἰσφέρειν] plerumque usurpatur de contributione pecuniaria, tam nude, quam cum adjectis quibusdam. τὸ πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας. 26, 22. ἐμὲ δ' οἴεσθε ὑμῖν, id est, ad fiscum vestrum locupletandum, aut, ut gula vestra expleatur, εἰσοίσειν, ὑμεῖς δὲ νεμεῖσθαι. 579, pen. οὐδ' εἰ φανερῶς ἔμελλεν οὐδεὶς εἰσοίσειν [scil. χρήματα εἰς τὸ δημόσιον]. 606, 26. τῷ πώποτε εἰσήνεγκας. 1122, 25. εἰσενεγκεῖν αὐτῷ με ἐκέλευεν εἰς τὰ λύτρα. 1248, 24. unde item εἰσφέρειν dicitur, ubi δίκην subauditur, de magistratibus quæsitionem alicujus causæ judicio committentibus. εἰσφέρειν δὲ [scil. τὴν τοῦ φόνου κρίσιν] τοὺς ἄρχοντας ὧν ἕκαστοι δικασταί εἰσι, τῷ βουλομένῳ. 629, 23. b) cum casu addito. πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέῃ, πολλὰ, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα. 15, 1. ἅπασι προσήκει τῷ τοιούτῳ ταῦτα εἰσφέρειν, ἐάν που καιρὸς ἢ χρεία παραστῇ. 547, 14. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσοιμι. 1249, 5. τὴν ἡμετέραν μητέρα πεντήκοντα μνᾶς εἰς τὸν οἶκον εἰσενηνεγμένην. 814, 11. οὐ γὰρ οἴεσθε δεῖν χρήματα εἰσφέρειν. 579, 26. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα εἰσφέροντι [id est, ἐν τῷ εἰσφέρειν]. 735, 2. τῶν φρατόρων, οἷς τὴν γαμηλίαν [scil. θυσίαν] εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὁ πατήρ. 1312, 13. νόμον εἰσφέρειν, scil. aut εἰς τὴν ἐκκλησίαν, aut εἰς τὸ μητρῷον, aut εἰς τοὺς ἄλλους νόμους. 692, 26. 705, 26. conferatur hæc dictio cum ista altera, quæ p. 716, 5. legitur: παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους. οὐδὲν [subaudi φορτίον] εἰς τὴν ναῦν εἰσέφερον. mercium nihil in navem importabant. 883, 16. κομισάμενον ἅπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσενηνεγμένος. 1029, 8. ὅσον εἰς τὴν πόλιν [h. e. εἰς τὸ δημόσιον] εἰσενηνόχασιν. 825, 4.

εἰσφορὰ] contributio ærario dependenda. τῶν εἰσφορῶν ἐστὶν ἃς οὐ κατέθηκεν, ἐμοὶ δὲ λογίζεται. 828, 6. πᾶσαν ἄδειαν ἔσεσθαι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφοράς. 606, 16. διπλᾶς πράττοντὲς τὰς εἰσφοράς. 617, 24.

εἰσφρεῖν] καὶ τούτους εἰσφρήσεσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ παραδώσειν τὴν πόλιν. admissuros esse suam in urbem. 93, 18. εἰσέφρουν τὸ στράτευμα. copias in urbem immittebant, facultatem immigrandi dabant. 473, 6.

εἴσω] οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα δεῖ — ἀλλὰ πρεσβεύειν. 421, 16. οἱ εἴσω Πυλῶν Ἕλληνες. 327, 6. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιὰν, ἵνα τὰ δένδρα τῆς ὁδοῦ ποιήσειεν εἴσω [scil. τῆς αἱμασιᾶς]. 1278, 4. εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅστις εἴσω τῆς εἰρωνείας ταύτης ἀφίξεται. quod vanitatem nostræ simulationis aperiat. 1428, 4. citra jactationem nostram cadat, velut sagitta intra metam decidens, eam non attingens.

εἶτα] et nihilominus tamen, eo non obstante. εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε. 16, 11. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες παραχρῆμα ταῦτα. 349, 2. εἶθ' ὑμεῖς σκοπεῖτε, εἰ χρὴ —. 468, 1. initio responsionum ad præmissas obje-

ctiones ponitur. 1243, 10.

ἐκ] plura significat: ex, inde a, post, secundum, ob vel propter, per, in, pro. Id quod patebit ex exemplis ordine pæne magis fortuito, quam moleste observato proponendis. ὅ ἐστι χείριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, a præterito inde tempore, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. 40, 13. ἐξ ἀρχῆς, a principio inde. δι' ὧν δὲ τότε τ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐκτησάμεθα, καὶ νῦν σώζομεν. 598, 10. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες. 643, 8. δικαίως οὕτω διορισθέντα ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς νομοθετησάντων. 644, 12. quamquam in hac dictione ἐξ accipi potest pro ἐν. et statim post versu 21. ait οἱ περὶ τούτων ἐν ἀρχῇ τὰ δίκαια ὁρίσαντες. pari modo ἐξ ἰδίου πράγματος haberi potest perinde ac si dictum sit ἐν ἰδίῳ πράγματι privata in causa. 572, 2. item λόγους, οὓς ἄν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἴποι ἄν. 1368, 18. quamquam ἐκ ibi quoque per *propter* reddi potest. ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρὸς αὐτοὺς ἐγκλημάτων μισοῦσι. 11, 5. γεωργεῖς ἐκ τούτων, *per* vel *propter*, vel et *post* hæc tanta tua scelera late aras, καὶ σεμνὸς γέγονας. 442, 7. τῶν πολιτῶν μηδένα ἐκ τριηραρχίας ὑπάρξειν ἀτελῆ. *propterea quod*, vel *postquam* trierarchatu functus fuerit. 463, 4. ἐξ ὕβρεως, quia petulanter se gessit, et civium capitibus insultavit, καὶ τοῦ μηδέν, ὧν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι, κρίνεται. 584, 15. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται. secundum vel juxta hæc jura judicant, vel metiuntur. 91, ult. ἐκ τῆς λήξεως, secundum tenorem libelli accusatorii, καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς εἰσήχθη. 727, 6. μηδέποτ' ἐκ λόγου, secundum ratiocinium, vel verosimilitudinem, ταῦτα σκοπεῖσθ', ὧν ἔργῳ πεῖραν εἰλήφατε. 783, 2. ψηφίζεσθε ἐκ τῶν λεγομένων καὶ μαρτυρουμένων. 1130, 5. ἐξ ὧν σὺ λέγεις. prout tu ais, si necesse est ea sequi, quæ tu affirmasti. 1160, 23. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐσκοποῦμεν κοινῇ, εἴ πως ἀναβολή τις γένοιτο ἐν τῷ παρόντι. 1173, 24. ubi ἐκ τῶν ὑπαρχόντων potest aut cum ἐσκοποῦμεν copulari, aut cum γένοιτο. secundum ea, quæ temporum, ut tum erant, ratio dabat et ferebat. *nach den damaligen Umständen* [*according to the circumstances at that time*]. item 1175, 9. πλουτεῖν ἔκ τινος, pro ἀπό. ἀναιδεῖς καὶ ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ· εἴληφα γὰρ οὐδοτιοῦν ἐξ ὑμῶν. 576, 1. ἐκέλευσα τὸν παῖδα καλέσαι, εἴ τινας ἴδοι τῶν πολιτῶν παριόντας, ἐκ τῆς ὁδοῦ. ut e via publica intro vocaret, si quos civium videret prætereuntes. 1150, 9. ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου, pro ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ. in posterum. *von nun an, hinfort* [*henceforth*]. 1360, 22. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. quoniam, quod agatis, aliud vobis nihil reliquum est factum, sed hoc unum superest. 1168, 1. ἐκ τῆς βουλῆς. ex auctoritate, jussu senatus. 720, 19. ἐκ γένους ἱερωσύνη, ἡ τελετὴ [scil. παραδεδομένη]. 1380, 27. ἐξ ἐλαχίστου, pro ἀντὶ ἐλαχίστου. minima mercede. 1230, 5. ἀνελὼν τὸν ἐκ τῶν νόμων χρόνον, id est, τὸν ὑπὸ τῶν νόμων τεταγμένον. 709, 2. κυριώτερον νομίσας τὸν ἐκ τοῦ ψηφίσματος, ἢ τὸν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον χρόνον. 709, 14. τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο. a puerulo inde. 1252, pen. παιδίσκας ἐκ μικρῶν παιδίων ἐκτήσατο. ut famulæ sibi essent, ære suo Nicareta illas emerat, cum adhuc infantes puellæ essent. 1351, 3. ἐκ (id est, ἀντὶ) πόσου (scil. ἀργυρίου) ἡ καταλλαγή. quanti permutetur argentum, quantum sit intertrimentum. *das Agio, oder das Aufgeld, dass man beym Umsetzen des Geldes geben muss* [*the premium, or sum given to a banker, as the rate of exchange*]. 1216, 18.

Ἑκαταῖα] sacra, quæ Hecatæ fiebant in triviis. τὰ Ἑκαταῖα κατεσθίειν. 1269, 9.

ἐκβαίνειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται. 12. 16. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. 14, 3. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προείπατε αὐτοῖς. 252, 16. ἐπανελθεῖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην. ad istæc delapsus, evagatus sum. 298, 12. εἰ μὲν ἐκβέβηκεν, ὅσα οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς. 349, 17. σκόπει, μὴ τὰ ἐκβάντα διὰ τὴν τύχην, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα εἰλόμεθα, citat Schol. Herm. p. 64.

ἐκβάλλειν] domo, patria, potestate, honore, fama, statu et conditione dejicere, evertere. ἐκεῖ τοὺς μὲν ἐκβαλών, τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων. 13, 1. Δίωνα ἐλθόντα ἐπ' αὐτόν, [Dionysium puta, Siciliæ tyrannum] ἐκβαλεῖν [subaudi τῆς δυναστείας, vel τυραννίδος] τὸν τριήρεις πολλάς, καὶ ξένους, καὶ πόλεις κεκτημένον. 506, 24. ἐλευθερῶσαι τὴν πόλιν, καὶ τοὺς Πεισιστράτου παῖδας ἐκβαλεῖν [scil. αὐτῆς]. 561, 19. ἐξέβαλες τὸν σαυτοῦ θεῖον Νικίαν ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας. 1122, ult. τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐκράτησαν οὕτως, ὥστ' ἔξω Φάσιδος ἐκβαλεῖν. ut ultra Phasidem rejicerent. 1391, 3. maritus uxorem domo. ἐκβάλλει τὴν ἄνθρωπον, ὡς ἐνιαυτὸν συνοικήσας αὐτῇ. 1362, 22. senatorem senatu. ἐξέβαλον αὐτὸν [scil. ἐκ τοῦ συνεδρίου, vel ἐξ ἑαυτῆς] ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου. 1264, 22. judicem foro. ἐκβάλλει [Midias] καὶ ἀτιμοῖ τὸν διαιτητήν. 542, 21. histrionem scena. ὅτε — ἠγωνίζετο, ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων. 449, 19. πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν οἱ σύμπλοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλωνται. e navi in mare. 926, 17. ἐκβαλὼν τὴν θύραν, ἥνπερ καὶ τῇ προτεραίᾳ ἐξέβαλε κακῶς ἐστη-

κυῖαν. 1158, 15. quod paulo post ait καταβάλλειν.

ἐκβολὴ] jactura mercium e navi in mare. 926, 16.

ἐκγίνεσθαι] datum esse, possibile fieri. ἀλλ' οὐδ' ἀπολογήσασθαί μοι ἐξεγένετο. 1052, 26. ἐκγένοιτό μοι, liceret, copia daretur, ἀπολογήσασθαι ἐν ἅπασι τοῖς δημόταις. 1302, 19.

ἐκγράφειν] ἐκγραψαμένους ἡμᾶς κοινῇ τὰς συνθήκας. cum curassemus ambo nos ab actuario exscribi exempla duo tabularum pacti, ita ut unusquisque nostrum sibi suum haberet proprium. 1180, 22. ἐκγράφεσθαι ὅσα οὗτος ὤφειλε. *sich daraus abschreiben* [*to copy thereout*]. 1197, 6.

ἔκδεια] reliquiæ æris alieni nondum depensi. *Reste* [*the balance*]. τὴν γεγονυῖαν ἔκδειαν οὐκ ἀποδώσειν ἡμῖν οἴεται. 890, 14.

ἐκδέχεσθαί τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων. insidiari fortunis eorum et e re nata eos carpere. 61, 24. ἐκδέχεσθαι τὴν αἰτίαν. crimen in se suscipere. 352, 25. cum agendi partes alter alteri tradit, dicitur tradens παραδιδόναι, excipiens ἐκδέχεσθαι. 371, 18.

ἔκδηλος] πάντ' ἐποίησεν ἔκδηλα. 24, 10.

ἐκδιδόναι] elocare, tradere, prodere. ut sculptori marmorario statuam faciendam elocare certa pacta mercede. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκώς. 268, 9. aurifabro coronam auream. ἐκδόντος μοι Δημοσθένους στέφανον χρυσοῦν. cum Demosthenes me conduxisset, ut ei coronam facerem. 521, ult. tradere alicui, quod ei vendideris, ut sibi imposterum habeat, alioque, quo velit, abducat, ceu servum nequam. de Amphipoli Philippo ab Æschine prodita. Ἀμφίπολιν ἐξέδωκε καὶ ἀπέδοτο. 420, ult. χώρας ἐκδεδωκώς. 423, 15. οὐδένα γὰρ τῶν ἀδικούντων ὑμεῖς οὐδενὶ τῶν κατηγόρων ἐκδίδοτε. 524, 4. et 12. mulierem, ut sororem, filiamve viro in matrimonium collocare, despondere, tradere. πέπρακε γὰρ αὐτὴν καὶ οὐκ ἐκδέδωκε. 763, 8. ἀπορῶ ταύτην δ' ὅπως ἐκδῶ, καὶ τἆλλα ὁπόθεν διοικῶ. 834, 18. συνοικοῦσαν ταύτην, ἀλλ' οὐ χηρεύουσαν, ἐξέδοσαν. 867, 7. τὴν μὲν [scil. ἑταίραν] λέλυσαι, aliam meretricem a lenone, e lupanari redimis, τὴν δ' ἐκδέδωκας ἑτέραν, aliam alicui nuptum elocas cum addita dote de tuo. 958, 13. ἐφ' οἷς ἐξέδοτο, Polyeuctus filiam. 1036, 8. ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνή. 1369, ult. servos ad tormenta tradere. φήσει με, τὸν εἰδότα οὐκ ἐθέλοντα ἐκδοῦναι, τοὺς οὐκ εἰδότας ἐκδιδόναι. 855, 24. ἐθέλειν ἐκδοῦναι περὶ τῶν πληγῶν παῖδας. 1265, 15. elocare pecuniam in fœnus. 941, 9. et 13. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θράκην. 1241, 26.

ἐκδικεῖν] ulcisci, punire. τοὺς δ' οὐκ εἶναι περιμεῖναι τὸ ἐκδικούμενον. opperiri tempus idoneum pœnarum repetendarum. 801, 24.

ἐκδιώκειν] ἐκδιωκόμενος [scil. e navi] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. 883, 27.

ἔκδοσις] est elocatio, seu pecuniæ in quæstum fœnebrem, seu mulieris nuptui. a) ἔκδοσιν παρὰ Ξούθῳ. pecuniam credito et pro fœnore elocatam, in taberna Xuthi quæstum facientem. 816, 26. 854, 26. 855, 6. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς Θράκην. 1241, 26. βουλόμενος τὴν ἔκδοσιν κομίσασθαι. 1242, 2. b) συγγνώμην ἔχειν μοι ζητοῦντι κομίσασθαι τἀμαυτοῦ, ἄλλως τε καὶ εἰς θυγατρὸς ἔκδοσιν. 1009, 12. τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων, καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν προσέταττε. 1100, 7. εἰς ἔκδοσιν ἠξίου τὸν Ἐπαίνετον τῇ τῆς Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι. 1368, 11.

ἔκδοτος] ἐκσπόνδους εἶναι γράφει, ἐὰν μὴ τὸν ἱκέτην ἔκδοτον διδῶσιν. in lege sua vobis auctor est factus, ut eos pro hostibus habeatis, si qui supplicem factum poscentibus ad supplicium dedere recusent. 648, 25. δίδωσιν ἔκδοτον, censet eum dedi oportere, τὸν ἀθῷον ἀφειμένον ἐν τοῖς νόμοις. 692, 16.

ἐκδύειν] subterfugere, declinare. ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας. 457, 8. πάντας ἐκδύειν, οὓς ἂν οἷός τε ἦν. spoliare vestibus. 763, 26. 1259, 11.

ἐκεῖνος] ille celebratus, clarus. Καλλίστρατος ἐκεῖνος. 301, 18. ἐκεῖνο ad propius, τοῦτο ad remotius. ἐπ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ [scil. τὸ ῥᾷστον] ἡ φύσις αὐτὴ βαδιεῖται, ἐπὶ τοῦτο δὲ [τὸ βέλτιστον puta] τῷ λόγῳ δεῖ προάγεσθαι. 107, ult. τοῦτο ad remotius relatum. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο παρέντες, ἐκεῖνο ποιοῦσι. 1229, 2. ubi τοῦτο redit ad αὐτοὺς ἀξίους ἐπιδεικνύναι, ἐκεῖνο autem ad ἐμὲ κακῶς λέγειν. nisi si ad hunc modum interpungi malis, ἐπειδὴ δὲ τοῦτο, (παρέντες ἐκεῖνο) ποιοῦσι. quod unicuique liberum esto.

ἐκείνως] isto modo. 1105, 19. 1108, pen. 1335, 23.

ἑκκαιδεκάπηχυς εἰκών. 256, 11.

ἐκθερίζειν] θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι. messem ætatis demetere. 1253, 15.

ἐκκαλεῖν] ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιτο ὑμᾶς. provocet, irritet, ad indignationem atque vindictam vos concitet. 52, 15.

ἐκκαρποῦσθαι] carpere aliquem. τῶν πολὺν χρόνον ἐκκεκαρπωμένων ὑμᾶς. 700, 18.

ἐκκεῖσθαι πρὸ τῶν ἐπωνύμων. dicitur is, cujus nomen scriptum pendet in tabula coram heroibus Eponymis suspensa. 548, 3. ἐξέκειτο πολὺν χρόνον πρὸ τοῦ συνεδρίου ἡ φάσις. 1324, 10.

ἐκκηρύττειν] voce præconis aliquem jubere, aut excedere sua ditione, aut

abstinere. 447, 11.

ἐκκλείειν] excludere, arcere. ἐξέκλειεν τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους. 349, 5. πῶς οὐκ ἐκκλείεται εἷς ἕκαστος ἡμῶν τῆς κατὰ γένος ἀγχιστείας. 1099, 7.

ἐκκλέπτειν] suffurari, furtim eripere. ἐκκλέπτων [judicibus puta et pœnæ] τὸν ἠδικηκότα καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τὴν τοῖς ἕνδεκα. 726, 5. τὸν καιρὸν — ἐκκλέψας. 728, 9.

ἐκκλησία] συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης. 238, 2. 249, 12. ἥκειν μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς ἐκ τῶν ῥηθησομένων τὸ κράτιστον ἑλέσθαι δέον. 1454, ult.

ἐκκλησιάζειν] in concione esse, versari in deliberationibus de rep. τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι, τοῖς δ' ἐκκλησιάσασιν Ἀθηναίων ἑλέσθαι. 1463, 2.

ἐκκλησιαστικὸς πίναξ. album eorum, quibus jus et fas est concioni interesse. εἰς τὸν Ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτόν. 1091, 6. unde patet unicuique demo suum talem codicem fuisse proprium.

ἐκκολάπτειν. 1318, ult.

ἐκκόπτειν λῃστάς. 77, 22. ἑώρων τὸν Φίλιππον τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον. 247, 11. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ. 744, 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄμφω ἀντεκκόψαι παρασχεῖν. 744, 21.

ἐκκρούειν] machinis fraudum, præsertim forensium, præstigiis excusationum extrahere atque interpellare, tandemque eludere. ἀλλ' ἵνα μὴ, λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω. me ipse distringam atque distineam, quominus ad rem præsentem pervenire queam. 329, 19. ἐξέκρουόν με. interpellabant me loquentem, obstrepebant. *sie brachten mich aus dem Concepte* [*they made me lose the thread of my discourse*]. 348, 14. ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν. cum rejecisset, extraxisset per artes vafras. 385, 26. τοσαύτας τέχνας καὶ σκήψεις εὑρίσκων οὗτος ἐκκρούει. eludit me. 540, 26. οὐχ ἵν' ἐκκρούοντες, χρόνους ἐμποιῶμεν. 944, 9. ἐκκρούειν δίκην (ut διακρούεσθαι). 1021, 14. et 23. ἐκκρουομένης τῆς γραφῆς. dilata, extracta. 1102, 19. 1266, 11.

ἐκλαλεῖν] *ausplauderen* [*to divulge*]. τίς ὁ ἐκλαλήσας. 354, 23.

ἐκλέγειν] redigere, ut vectigalia, exigere, per vim et nefas extorquere. τὰ πλοῖα συλλαβὼν, ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε. 49, ult. εἴκοσι δραχμὰς ἐξέλεξε παρ' ἑκάστου. 435, 7. περὶ τῶν ὠνουμένων τὰ τέλη, *von den Zollpachtern* [*for the farmers of the tolls*], καὶ τῶν ἐγγυωμένων [scil. τοὺς ὠνουμένους τὰ τέλη] *von den Vorstand leistenden, oder Bürgen dieser Pachter* [*for the bondsmen*], καὶ τῶν ἐκλεγόντων, *und von den Eincassirern, Exequirern, die die Gelder einmahnen, und erheben, in Empfang nehmen* [*and for the collectors and receivers, to stand security*]. 713, 4. τὰ δὲ χρήματα ἅπαντα ἐξέλεξας ἐκ τῶν συμμάχων. 1199, 5. ἐκλέγειν ἐκ τοῦ νόμου ῥήματα. excerpere. 760, 4. In medio: sibi deligere, amplecti. εὐθέως τὸ κάλλιστον ἐξελέξω τῶν ἔργων. 314, 5. τὰ σεμνότατα τῶν ἀγωνισμάτων ἐξελέξω. 1408, 20. τούτῳ γέγονεν οἰκεῖος, ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τοῦτον ἐκλεξάμενος. 1121, 1.

ἐκλείπειν] οἳ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες. 296, 6. ἐκλείπειν γραφάς. deserere, jam inchoatas missas facere. 784, 17. τὴν τοῦ ἡμικληρίου ἀμφισβήτησιν. 1174, 15.

ἐκλογίζεσθαι] ἐκλογιζομένοις καὶ θεωροῦσιν, ὅτι — 555, 8. ἐκλογιζόμενον περὶ τῶν παρόντων. reputantem præsentia. 1225, 19.

ἐκλύειν] τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν ὑμῶν καὶ φιλονεικίαν ἐκλύσας. 114, 7. πάσας ἐξελύσασθε τὰς τοῦ πολέμου παρασκευάς. 234, 2. παντάπασι γὰρ ἐκλελύσθαι μοι δοκεῖτε. 411, 4.

ἔκλυσις] ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. 219, ult.

ἐκμανθάνειν] ἀμήχανον παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχὴν καὶ φρόνημα καὶ γνώμην. 418, 21.

ἐκμαρτυρεῖν] scripto, non ore, absens ad absentes testari. 929, 24. ἐὰν μὲν ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχηται. 1131, 2.

ἐκμαρτυρίαν κελεύουσιν οἱ νόμοι εἶναι τῶν ἀδυνάτων, qui cum in urbe sint, tamen adesse judicio ob valetudinem nequeant, καὶ τῶν ὑπερορίων, extra fines Atticæ agant, γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ. 1130, pen. ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, sin autem fidem præstare dictorum recuset is, cujus absentis nomine exhibitum fuerit aliquod testimonium, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν [scil. ὑπόδικοι ἔστωσαν τῶν ψευδομαρτυριῶν], tum illi, qui nomine absentis testati fuerint, actionem falsi dicti testimonii præstanto. 1131, 4.

ἐκνευρίζειν] ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι καὶ περιῃρημένοι χρήματα. 37, 3.

ἐκνίπτειν] οὐδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ σαυτῷ ἐκεῖ πεπραγμένα. 274, 23.

ἑκούσιος] ἑκουσίᾳ [scil. γνώμῃ]. sponte sua, ultro. 527, 26.

ἐκπέμπειν στρατιώτας. 14, 8. 1173, ult. de marito uxorem e manu domoque sua emittente. 1364, 3.

ἐκπεπληγμένως] μηδὲν ἐκπεπληγμένως διακεῖσθαι. 1447, 17.

ἐκπηδᾷν] ἐξεπηδήκει ἡ μήτηρ. 1263, 11.

ἐκπίνειν] οὐ γὰρ ἐκπιεῖν γε δήπου με Καλλικλῆς αὐτὸ [scil. τὸ ὕδωρ] προσαναγκάσει. 1276, 25.

ἐκπιπράσκειν] νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγο-

ῥᾶς ἐκπέπραται. 121, 5. ἐκπέπραται τὰ συμφέροντα ἐφ' ἑκάστου τῶν καιρῶν. 145, 25.

ἐκπίπτειν] exsulatum ablegari, aut cogi in exsilium ire. 593, 9. ἐκπεσεῖν, ejectus, expulsus esse, ὑπὸ τούτου βίᾳ ἐκ τῆς μισθώσεως. 968, 6. de histrione cum sibilis e scena ejecto. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον. 315, 10. aberrare a proposito, et oratione ad aliena deferri. ἐκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις. 298, 10.

ἐκπλεῖν] ἅπαντες ὅσοι πώποτ' ἐκπεπλεύκασι παρ' ἡμῶν στρατηγοί. 95, ult. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτό. 886, 3. σχεδόν τι πάντ' ἀπολωλεκὼς, ὅσα ἔχων ἐξέπλευσα. 969, 7. μέλλων ἐκπλεῖν τὸν ὕστερον ἔκπλουν Τιμόθεος. 1186, 11. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων. 1191, 21. τὰς τοιαύτας τριήρεις εὕροι τις ἂν οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καθ' ὑμῶν ἐκπεπλευκυίας. 1232, 7.

ἔκπλους. 1186, 11. ἔκπλους τῶν πλοίων ἐκ τοῦ Πόντου μετ' Ἀρκτοῦρον. 1212, 23.

ἐκποδὼν διατρίβοντι. peregre agenti mihi, procul patria. 1474, 7.

ἐκπολεμοῦν] ὡς Ὀλυνθίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ Φιλίππῳ. 10, ult. ἐκπολεμῶσαι ᾠόμεθα δεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπου. 30, 19.

ἐκπρεμνίζειν] ἐξεπρέμνιζον πλεῖον ἢ χίλια στελέχη. 1073, 27, et pen.

ἔκπωμα] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς. 384, 13. ἐκπώματα δὲ, ἢ θυμιατήρια, ἂν μὲν ὑπερβάλλῃ πλήθει. 617, 3. 1249, 11.

ἐκσκευάζειν] ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη. tota res rustica expilata et denudata fuit supellectile rustica. 872, 11.

ἔκσπονδον εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν ὁρμήσωσιν. 216, 6. 395, 25. 647, 16.

ἐκστῆναι] v. infra ἐξίστασθαι.

ἐκσυρίττειν] ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων. 449, 19.

ἐκσώζειν] periculo capitis eximere. 437, 14.

ἐκταῖος γὰρ ἥκων ἐτύγχανον, καὶ ἐκείνη τὴν ψυχὴν ἀφῆκε. sexto die post reditum meum in Urbem illa (mater) exspiravit. 1225, 3.

ἐκτιθέναι τοὺς νόμους πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων. 485, 17. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων. 1288, 20.

ἐκτίλλειν τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν. 1251, pen.

ἐκτίνειν τὸ ὄφλημα. 998, 25. ἀγωνίαν ἅπασαν. *Sein mögliches thun, keinen Fleiss sparen* [*to do the utmost, to spare no pains*]. 1398, 20. πέντε τάλαντα ὀφλόντα ῥᾷον ἐκτῖσαι, ἢ πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι πρότερον. 1481, 23.

ἔκτισις] εἰς τὴν ἔκτισιν τῆς προικός. 1025, 2. ὅσονπερ χρόνον εἰς τὴν ἔκτισιν δεδώκατε. 1484, 10. οὐκ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ χρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐμῶν ποιήσεται τὴν ἔκτισιν. 834, 27.

ἔκτος] τὸ ἔκτον μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων. 612, 3.

ἐκτραχηλίζειν] ἐκτραχηλισθῆναι. in caput præceps ferri et sic cervices rumpere. 124, 8. Juvat Etymolog. M. audire vim hujus verbi sic exponens. ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων, οἳ τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσείονται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, οὐκ ἐκσφονδυλισθῆναι. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκπεσόντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

ἐκτρέπειν] ἐκτρέπεταί με νῦν ἁπάντων. mihi occurrens de via deflectit, ut me devitet. 411, 12.

ἐκτρέφειν] τὸν καλὸν ἀνδριάντα καὶ τριταγωνιστὴν ἐξέθρεψέ σε. 270, 12. 419, 20. τὸν Κέρδωνα, ὃν ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο. 1252, pen.

ἐκφέρειν] efferre, ut domo ad sepulturam vita defunctum. τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ἢ ἂν προθῶνται. 1071, 2. ἐξενέγκας ἔδωκα ζητεῖν τὰ γράμματα. *ich hohlte ihm das Rechnungs oder Handlungsbuch, gab es ihm in die Hände, und liess ihm die Stelle selber suchen* [*I presented him with the account-book, that he himself might examine into the charges*]. 1197, 5. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ. 323, 2. 573, 27. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε; 679, 10. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ. 344, 19. ἐκφέρει τοὺς λογισμοὺς πρὸς αὐτούς. 1251, 2. ἐξεννοχὼς τηλικαύτας μαρτυρίας. 1125, 19. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε. 1482, 13. πόλεμον. 15, 10. 188, 5. ἐξήνεγκε προβούλευμα εἰς τὸν δῆμον. 1346, 16. ἐξέφερον τὰ σκεύη ἐκ τῆς ἄλλης οἰκίας. 1156, 13. 1157, 18. τὰς συνθήκας. in medium proferre. 897, ult. 898, 3. In medio. τὴν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. proditis. 176, 3. δόξαν ἐκφέρεσθε, auffertis, τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν. 178, 7. 1423, 6. Passive. διὰ τῶν ἀνοήτων οὐδὲ τῶν ὀρθῶς βουλευθέντων οὐδὲν ἂν καλῶς ἐξενεχθείη. proferatur ore, vel potius re effectui detur. 1403, 20.

ἐκφεύγειν τινὰ τὰ πράγματα, dicuntur, cum opportunitates bene et prospere gerendarum rerum ipsi e manibus elabuntur, aut cum eas ipse sibi patitur elabi. 29, 12. 182, 7. 236, 22. 378, ult. 412, 10. [57, 16. al. διαφεύγειν.] ἐκφεύγει οὐδεὶς αὐτοὺς χρόνος, οὐδὲ τρόπος τοῦ τὰ συμφέροντα ἑαυτοῖς παραινεῖν. 1445, 4. πάντ' ἐπιβουλευόμενος τρόπον καὶ πάσχων κακῶς ἐκπέφευγα. effugi periculum. 556, 1. dicitur item de reo absoluto. 602, 2. ἐάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ. ubi semel ex Attica fugiens e persequentium manibus evaserit. 632, 12.

ἐκφορὰ] exsequiæ funeris. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ. 1160, 14.

ἐκφορεῖν, ἐκφορεῖσθαι] exportare, et exportandum, egerendum curare. τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε. 1039, 12. ἐκφορήσας πολλὰ τῶν ἔνδοθεν. 1046, pen. ἐκπεφορηκότα τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον ἔνδοθεν. 1048, 14. ἐξεφορήσαντο ὅσα ἦν μοι ὑπόλοιπα ἔτι σκεύη. curabant per servos suos exportari. 1155, 18. ἵνα ὑπερήμερος αὐτῷ γενοίμην καὶ ἐκφορήσαιτό μου ὡς πλεῖστα. 1162, 1.

ἔκφρων] demens. οὕτως ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ. 426, 23.

ἐκφυλλοφορεῖν] Etymol. v. ἐκφυλλοφορῆσαι, citat locum ex or. in Neæram, quem ibi non reperio. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τοὺς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

ἐκφῦναι] οὐδ' εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι. 748, 15.

ἐκχωρεῖν] ex hæreditate excedere, ei renunciare. 1029, 17.

ἑκὼν] εὑρήσει λυσιτελοῦν τὸ ἑκόντα ποιεῖν τὰ δέοντα. 101, 25. ἀδικεῖ τις ἑκών; ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία. 317, 16. οὐχ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα ἄκων. 1167, 16.

ἐλαία] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγειν. 314, 13. ἐλαίαν ἐάν τις ἐξορύττῃ. 1074, 19. ubi habentur leges de exstirpatione olearum. φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων κατέκλασεν. 1251, 23.

ἐλαιοπώλης. 784, 18.

ἐλαττοῦν] ὑπὲρ ὧν ἐλαττοῦνται, μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι. 193, 10. πολλὰ ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα. 226, 13. εἰ γὰρ μηδέν ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ, τί σὺ ἐλαττοῖ, τοῦ μηδενὸς ἡμῶν κληρονομούντων. 1089, 2. ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι. 1287, 16.

ἐλάττων] ἅπαντ' ἐλάττω νομίσαντες εἶναι τοῦ δέοντος, καὶ τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἱρούμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 21. φοβοῦμαι, μὴ τῶν εἰργασμένων αὐτῷ κακῶν οὗτος ἐλάττων ὑποληφθῇ. 275, 10. ἐλάττων minor, non numero, sed magnitudine. δίκας διώκων οὐκ ἐλάττους ταυτησί. actiones instituens ad repetendum ab aliis summas æris alieni, haud minores hac summa, quam nunc ab hoc Phormione repetis. 960, 27. ψηφισαμένων μὴ ἔλαττον (pro ἐλαττόνων) ἢ ἑξακισχιλίων. 715, 3. 719, 6.

ἐλαύνειν] injuriis, accusationibus, vexationibus furiosum in modum exagitare. πολλάκις ἔμοιγε ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι, μή τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. 124, 26. ἐλαυνόμενοι καὶ ὑβριζόμενοι καὶ τί κακὸν οὐχὶ πάσχοντες. 241, ult. ἔχθρα ἐλαύνοντά τινα ἐκ προαιρέσεως ἐφ' ἅπασι. 535, 27. 551, 6. 558, 22. ὡς δοῦλον ἐλαυνόμενον. 1481, 17. Sensu proprio navem remis agitare, ubi aut ναῦν, aut κώπας subauditur. οἱ δ' ἐμοὶ ναῦται πιστεύοντες αὐτοῖς ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν. 1211, 19. ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν. 1223, 9. πέρα ὅρου ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ, ἢ ἄγῃ. 634, 13. ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς. 960, 14. ἐλᾷ pro ἐλαύνῃ, aut ἐλάσῃ. 557, ult.

ἐλάχιστος] οὐδὲ κατὰ τοὐλάχιστον αὐτοῖς ἐμέλησεν. 1078, 8.

ἐλεγεῖον] ἐλεγεῖα ποιήσας ᾖδε. 420, 25. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνούσας τοῦ ἔργου. 1378, 13.

ἐλέγχειν] denudare ulcera, h. e. planum ipsis factis facere, rem, cujus magna sit habeaturque vis, auctoritas, terror et robur, inefficacem, vanam, futilem et contemnendam esse. ἐλέγχει τὰ ἀπόρρητα τῆς πολιτείας. 805, pen.

ἔλεγχος] πάμπολυ αἰτία τε καὶ λοιδορία κεχωρισμένον ἐστὶν ἐλέγχου. 600, 4. οὐ γὰρ ὁ αὐτὸς ἔλεγχος τῶν τε λόγων καὶ τῶν πραγμάτων ἐστίν. 1457, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγών. 303, 14. ὡς ἐθέλεις ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τὸν ἔλεγχον γίνεσθαι. 1143, ult. ἔδει ταῦτα ὑπ' ἄλλου τινὸς ἐλέγχεσθαι μετὰ τοῦ λυσιτελοῦντος τῇ πόλει ἐλέγχου. 1449, 22. modus mendacia et commenta redarguendi salutaris reip.; est enim alius quoque modus, cum malis docti rectius sapere discimus. ἔλεγχον διδόναι, scrutinium sustinere. προθυμότερον πράττητε, ὡς ἔλεγχον δεδωκότα. 1456, 11. τὸ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει. *nun wird es sich weisen* [*now it will be shewn*]. 44, 15.

ἐλεεῖν τοὺς ἀσθενεῖς. 573, 11. ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας. 835, 6. οὐχ εὑρήσετε τοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐλεήσοντας. 432, 16.

ἐλεεινὸς] ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυτόν. oratione, quiritando, lamentando. 574, 25.

ἐλεεινότης] conditio rerum miserabilis. τὰ ἐν τῇ πενίᾳ καὶ ἐλεεινότητι ἐπιτηδεύματα. 739, 23.

ἐλεεινῶς] οὕτω κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διάκεινται. 366, 23.

ἔλεος] οὐδείς ἐστι δίκαιος τυγχάνειν ἐλέου, τῶν μηδένα ἐλεούντων, οὐδὲ συγγνώμης, τῶν ἀσυγγνωμόνων. 547, 7. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐξ ὧν ἐξαπατᾷς ἔλεον. 577, 26. θαυμάζω τὸ τὸν ἔλεον τοῦτον ἐπὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ μὴ ποιήσασθαι. hac misericordia erga plebem vestram eum haud esse usum. 734, ult. ἔλεοι in plurali. τίνος δὲ συγγνώμης ἢ ποίων ἐλέων οἱ σεσυκοφαντημένοι παρ' αὐτοῦ ἔτυχον. 794, 27.

ἐλευθερία] εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον. 129, 5. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο. 1396, 6. ὅσοι ἐλεύθεροι [e servitute liberi] γένωνται, οὐ τῆς ἐλευθερίας χάριν ἔχουσι τοῖς δεσπόταις, ἀλλὰ

μισοῦσιν [scil. αὐτοὺς] ἁπάντων ἀνθρώπων μάλιστα. 739, 17. εἰς ἐλευθερίαν, id est, πρὸς τὸ κτᾶσθαι τὴν ἐλευθερίαν, ad redimendam libertatem, eam puta, quam ære mercatus adipiscitur is a domino, qui ante servilis conditionis fuerit. ἀφιέναι οὖν αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς πρὸς ἐλευθερίαν. 1354, 25. ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. quo posset ære illo collatitio libertatem mercari. 1355, 9. εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι, vindicare in libertatem, ut τὴν Κηφισοδώρου θεράπαιναν. 1327, 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος [mulctæ, qua lis fuerit æstimata] ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι. 1328, 8. 1358, 19. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι. 1377, 23. ἡ πόλις τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς ἐλευθερίας, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ οὐκ ἠναντιοῦτο τοῖς Λακεδαιμονίοις. 1377, 27.

ἐλεύθερος] ἀφειμένη ἐλευθέρα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, [id est, εἰς τὴν ἐλευθερίαν]. 1155, ult. δούλου et ἐλευθέρου discrimen qua re cernatur. 610, 4, sqq. τοῖς μὲν δούλοις τὸ σῶμα πάντων τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δ' ἐλευθέροις ὕστατον προσήκει τοῦτο κολάζειν. 752, 13. b) de fundis, bonis, quæ libera sunt ab incumbentibus debitis, quibus uti libere pro arbitrio tuo possis. ἐλεύθερα χρήματα. bona non obærata. 930, 4. et 12. ἐάν μοι τὴν ἐσχατιὰν ἐλευθέραν παραδῷ. 1044, 23.

ἐλευθεροῦν] μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς Ἕλληνας. 1467, 2.

ἐλέφας] ebur. ἐλέφαντα τὸν εἰς τὴν τέχνην. 819, 24.

ἐλινύειν] interponere otium unius diei, quo sacra fiant. 531, 27.

ἕλκειν] ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ. 563, 13. ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ σῶμα ἁλοὺς εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. 609, 17. ἀποστρεφομένης τὼ χεῖρε καὶ ἑλκομένης. vi obtorto collo raptata. 1157, 4. 1263, 10. ἀναδησαμένους ἕλκειν τὰ πλοῖα. alienas naves ad suas religatas pertrahere. 1213, 3.

ἕλκος] ταῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἕλκος ἄφυκτον. 422, 13. ἕλκη ἐπιδεικνύοντα ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν. 1248, 27. τῶν οἰδημάτων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῶν ἑλκῶν. 1260, 19.

ἑλκύειν] ὡς δι' ὑμᾶς ἐφ' ἑαυτὸν ἐχθροὺς εἵλκυκε. 611, 10. ἑλκύσας τὰ πλοῖα εἰς Στρύμην. 1216, ult.

ἐλλεβορίζειν] helleboro fuligines atras mentem occœcantes eluere, eoque menti sanitatem reddere. τί σαυτὸν οὐχ ἐλλεβορίζεις. cur veternum tibi non detrahis. 268, 3.

ἔλλειμμα] τὰ καθ' ἡμᾶς ἐλλείμματα. 26, 3. reliqua, pars debiti æris nondum depensa. *Rest, Rückstand* [*the balance*]. 606, ult.

ἐλλείπειν] deficere. τὸ γὰρ ἠδικημένον μέρος ἀεὶ ἐλλείψει. 27, 5. *in Resten* oder *schuldig bleiben**[*to remain* or *continue due*]. reliquator esse, adhuc debere partem æris contracti nondum depensam. οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν. 257, 2. 607, 3. ἐλλιπὼν οὐδὲν τῶν δεινοτάτων φαίνεται. nil sibi reliquum fecit, quod non patrasset. 607, 20. ἐλλελοιπότες τὰς εἰσφοράς. 753, 22. εἴ τις ἔνδεια γένοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη. 895, 22. ἐλλείπηται ὑμῖν μηδὲν κατ' ἐμέ. per me nihil vobis deesset. 1224, 24. ἐλλείπουσι κακῶν καὶ αἰσχρῶν οὐδέν. 1267, 25.

Ἑλληνικὸς] Ἑλληνικαὶ πράξεις καὶ λόγοι Ἑλληνικοί. 244, pen. Ἑλληνικώτατος ἀνθρώπων. Græcorum studiosissimus, plus quam ulli alii homines sunt. 439, 26.

ἐλλιμενιστὴς] publicanus, qui vectigalia mercium in portus ingredientium et inde egredientium suscipit, exigit. *Zolleinnehmer* [*custom-house officers*]. 917, 10.

Ellipsis v. indicem Grammaticum.

ἐλπίζειν] αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν. 42, 12. καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ, scil. λήψεσθαι. 374, 1. ὃ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐλπίσαι, ἢ μὴ ποιῆσαι, δυνηθέντα. 655, 21. pro metuere. δῆλον ὅτι δεινὸν ἄν τι παθεῖν σαυτὸν ἤλπιζες, εἰ πύθοιντο οὗτοι τὰ σοὶ πεπραγμένα. 416, 12.

ἐλπὶς] ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν. 21, 3. τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε. 53, 8. καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας εἶναι τὴν εἰρήνην ταύτην, id est, καὶ τοὺς ἐκγόνους δεῖν ἐλπίζειν αὐτήν. hanc eandem pacem posteris quoque sperandam, vel metuendam esse. 73, 13. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. per vosmet ipsos, et in vobismet. 167, 11. ὧν ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη. 210, 6. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι. 246, 14. ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοιεν, id est, ἐπ' ἐλπίσι τοιούτων μελλόντων ἔσεσθαι, ὧν διαμάρτοιεν. 255, 13. πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι. a pollicitationibus eorum, et a spe ab ipsis proposita se pati duci. 284, 5. παρ' ὧν [a diis puta, suaque cujusque conscientia recte factorum] κρεῖττόν ἐστι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶ περιποιήσασθαι τὰ δίκαια γνόντα. 416, 2. ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας. 638, 24. ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν. 1468, 13. τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα. 258, 23. τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται. 1407, 12.

ἐμβαίνειν] scil. εἰς τὰς ναῦς. *an Bord gehen* [*to go on board*]. 29, 26. οὐκ ἐμβησόμεθα; οὐκ ἔξιμεν; οὐκ εἰς τὴν ἐκείνου πλευσούμεθα; citat Hermogenes p. 253. ἐν

αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς. 309, 24. οἱ παραμένοντες τῶν ναυτῶν οὐκ ἐθέλουσι πάλιν ἐμβαίνειν. 1209, 27. ἐμβαίνειν εἰς τὸν λέμβον. 884, 6. ἐμὲ οἴεσθε τριηραρχήσειν, ὑμεῖς δ' οὐκ ἐμβήσεσθαι. 579, ult.

ἐμβάλλειν] εἰς προὖπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν. 32, 8. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ. 52, 10. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες. 151, 20. τοῦτ' εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι. in animum inducere, mente concipere. 247, 20. ἐμβάλλειν τινὰ εἰς ἔχθραν. aliquem in invidiam adducere, aliquos inimicitiis inter se committere. 248, 8. ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν, [scil. εἰς τὴν τοῦ ἑτέρου δεξιάν]. 553, 14. ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μὴ τιθέναι. 716, 5. εἰς τὴν ἀγοράν. 732, 21. 751, 25. ἐχρῆν αὐτὸ τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον ἐμβαλεῖν. 1106, 20. 1107, 15. ἐνδεικνύειν ἐμὲ καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸ δεσμωτήριον. 1251, 10. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. inserta, implantata stipitibus diversi generis. *eingepfropft, inoculirt* [*ingrafted, inoculated*]. 1251, 22. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν. 1261, 13. ἐπομβρίας γενομένης συνέβη τὸ ὕδωρ ἐμβαλεῖν, [scil. εἰς τὰ χωρία]. 1274, 22. ἐμβαλὸν τὸ ὕδωρ δὶς καὶ τρὶς τὰ χωρία ἐλυμήνατο. 1274, 24. τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν. 1278, 5. 1279, 12. ἐνέβαλλον δύο καὶ τρεῖς ψήφους ἕκαστος εἰς τὸν καδίσκον. 1302, pen. In Medio, ἐμβάλλεσθαι, infercire, ingerere in rotulum chartarum in foro judicibus exhibendarum. 836, 5. ἐμβεβλημένος [scil. εἰς τὸν ἐχῖνον] οὐδεμίαν μαρτυρίαν ὑπὲρ τούτων. 1014, 25. 1104, 6. ἐμβαλομένου γὰρ ἐμοῦ τὸν ὅρκον εἰς τὸν ἐχῖνον. 1203, 26. 1266, 17.

ἐμβατεύειν] ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν. violentam possessionem navis capiebant. 894, 7. ἐμβεβατευκέναι εἰς τὴν οὐσίαν. 1085, 24. 1086, 18.

ἐμβιβάζειν εἰς λόγους. 372, 13. εἰς τὴν ναῦν. 1223, 1.

ἐμβλέπειν] in os intueri. οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν. 363, 4. εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν. 913, 4.

ἐμβροντᾷν, ἐμβεβροντῆσθαι] attonitus, stupore et cœcitate mentis captus esse. 413, 10.

ἐμβρόντητος] ἐμβρόντητε. stulte, furiose tu, qui es. 308, 4.

ἐμμένειν τοῖς τόποις ἐλάχιστον χρόνον. 165, 1. ἐμμένειν τούτοις εἶναι ἐπάναγκες. 897, 7. τοῖς ὑφ' ἑτέρων ὡρισμένοις δικαίοις. 972, 18. ἐμμεῖναι ἀναγκασθεὶς τῇ διαίτῃ διὰ τὴν ἑαυτοῦ πρόκλησιν. 1011, 20. ταῖς ὁμολογίαις. 1022, 3. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ. ut is, qui literas exarare cœperit in proposito recta suadendi perseveret. 1463, 15.

ἔμμετρος] τοὺς ἐμμέτρους καὶ τοὺς τῶν ᾀδομένων ποιητάς. tam epicorum atque elegiacorum, quam lyricorum auctores poetas carminum. 1391, 17.

ἔμμηνος] ἔμμηνοι τοῖς ἐμπόροις εἰσὶν αἱ λήξεις τῶν δικῶν ἀπὸ τοῦ Βοηδρομιῶνος μέχρι τοῦ Μουνυχιῶνος. negotiatores intra mensem ab accepta injuria querelas ad tribunal negotiatoribus consecratum deferre debent, et intra eundem temporis ambitum causæ quoque disceptari et decidi, et hæc judicia sedent per totum semestre hibernum. 900, 4. 966, 17.

ἔμμισθος] ὑμεῖς ἐστὲ σῶοι καὶ ἔμμισθοι. 242, 9.

ἐμπαιδοτροφεῖν] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. e re familiari Archiadæ quæstum facientes, unde et ipsi laute vivant, et liberos educent. 1087, 22.

ἐμπειρία] ἐμπειρίαν τινὰ τοῦ πολέμου κτᾶσθαι. 17, 12. εἰ δ' οὖν ἐστὶ καὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπειρία τοιαύτη. 318, 13. ἐμπειρίαν ἑκατέρου τούτων φιλοσοφίας παραδιδούσης. 1413, 19. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων γιγνομένην ἐμπειρίαν σφαλερὰν οὖσαν. 1414, 4. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι τοῦτ' ἐμποιοῦσι, [scil. τὸ νοῦν ἔχειν]. 1452, 17.

ἔμπειρος] ἀνὴρ οἷος ἔμπειρος πολέμου. 23, 7. πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἔσεσθ' ἐμπειρότεροι. 286, 7.

ἐμπείρως] παιδία ἐπισταμένη τρέφειν καὶ παιδεύειν ἐμπείρως. 1351, 8.

ἐμπιπλάναι] τὴν ἀναιδῆ αὐτοῦ γνώμην ἐνέπλησεν. 543, 24. ἀπεῖπον καὶ ἐνεπλήσθησαν ταῦτα ποιοῦντες. 1265, 13.

ἐμπιπράναι] μονονοὺ τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας. 845, 19.

ἐμπίπτειν εἰς λοιδορίαν. 73, 18. ἐπειδάν τι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐμπέσῃ. si qua rerum ad Philippum pertinentium mentio incidat. 146, 1. ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ἁρμόσει λέγειν. 240, 1. 244, pen. 312, 20. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέσῃ. 365, 15. νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. 424, 4. ἐμπέσῃ τοιοῦτός τις ὑμῖν λογισμός. 557, 1. εἰς τὸ δεσμωτήριον. 788, 17. et 24. ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ τοῖς αἰσχίστοις ἐμπεπτωκότες εἰς τὸ οἴκημα. 789, 15. ἐμπεσὼν εἰς ἀλλότρια δόξεις, ὡς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι. 1004, ult. ἐμπεσεῖται τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἡμέτερον χωρίον. 1273, 8.

ἐμπλεῖν] ὁ ἐμπλέων, est, agens in rebus (factor, commissarius), quem negotiatores, proficisci ipsi, et domo abesse non valentes, loco sui mittunt, in nave merces suas vehente, ut curam earum mercium pervehendarum et divendendarum, ærisque redigendi habeat. τοῦ παρ' ἡμῶν [scil. πεμφθέντος] ἐμπλέον-

τος. 884, 11.
ἐμποδίζειν] νόμους τιθέναι τὴν πόλιν αὐτὴν ἐμποδίζοντας. velut laqueis, aut pedicis constringentes, et pessumdantes. 730, 13.
ἐμπόδισμά τι ἦν τοῦτο Φιλίππῳ, καὶ δυσχερές. obstaculum erat, et id quidem tractatu atque amolitu difficile. 30, 17.
ἐμποδὼν οὐδὲν ἐποιήσατο τῷ τοιούτῳ λόγῳ. 548, 22.
ἐμποιεῖν] χρόνους ἐμποιῆτε τοῖς πράγμασι. 129, 14. 651, 26. 944, 9. 1432, 25. διατριβάς. 1158, 8. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι ἐμποιοῦσι τὸ νοῦν ἔχειν. 1452, 18. ἐμποιεῖν τινὶ λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων. 342, 11.
ἐμπορεία] οἱ δὲ ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορείαις. eadem nave, qua merces, vehebantur, et intererant exportationi et importationi mercium. 1285, 9.
ἐμπορεύεσθαι] ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐμπορεύεσθαι συκοφαντοῦντας. 893, 7.
ἐμπορία] αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσίν. 922, 9. ἐφ' ἑτέρᾳ ἐμπορίᾳ ἀποδημῶν. 1236, 24.
ἐμπορικὸς] ἐμπορικαὶ δίκαι, lites inter mercatores, Athenis intra mensem finiebantur. ἐμπορικαὶ δίκαι οὐκ ἦσαν ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς αἱ κατὰ μῆνα ποιοῦσαι μηδὲν δεῖσθαι συμβόλαν τοὺς τοσοῦτον ἀπέχοντας. 79, 22. ἐμπορικοὶ νόμοι. jus negotiatoribus constitutum. 924, 10. ἐμπορικὰ χρήματα. pecuniæ insumendæ mercibus coemendis, et ubi per mare alio pervectæ fuerint, divendendis. 940, 20. ἐμπορικὴν δίκην καταδικάσασθαι. effecisse, ut aliquis in causa mercatoria condemnaretur. 571, 21.
ἐμπόριον] ἐμπορίων κεκλεισμένων. portubus clausis. 22, pen. 422, 26. πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων στόμασι. 49, 9. ἐπιδανείζεσθαι ἐκ τοῦ ἐμπορίου. 922, 4. ἐν ἐμπορίῳ καὶ χρήμασιν ἐργαζόμενος ἄνθρωπος. 957, 27. οἱ ἐπιμεληταὶ τοῦ ἐμπορίου. *das Handelsgerichte [the commercial court of judicature]*. arbitri bursæ, vel causarum mercatilium judices. 1324, 18.
ἔμπορος] οἱ τῆς παρ' ὑμῖν πολιτείας ἔμποροι. 164, 3.
Ἔμπουσα] ἣν Ἔμπουσαν πάντες ἴσασι καλοῦντες, διὰ τὸ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν. 270, 25.
ἔμπροσθεν] τοὺς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένους οὐ δεῖ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων. 51, 15. τὰς αἰτίας τὰς τῶν ἠδικηκότων ἔμπροσθεν εἶναι τοῦ δικαίου. potiores esse jure. 1297, 26.
ἔμπυος] exulceratus, suppuratus. 1260, 26.
ἐμφανὴς] ἐμφανεῖς οὐδέπω καὶ τήμερον ἐνήνοχε τὰς συνθήκας. 898, 4. ἐμφανῆ καταστῆσαι τὰ χρήματα. 1239, 5. ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως. 1251, 3. τὰ ἐνέχυρα καθίστησιν ἐς ἐμφανές. 1283, 26. ἐμφανῆ καὶ ἀνέπαφα παράσχῃς. 1294, 8. 15, et pen.
ἐμφανίζειν] ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον ἀλυσιτελῆ μὲν φίλον, συμφέροντα δὲ ἐχθρὸν ἐμφανίζει. 188, 14. τὸ πιστόν. 600, 9. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἠθῶν ἐνεφάνισε (deus puta). 1405, 11.
ἐμφανῶς συνῆν ὁπότε βουληθείη πανταχοῦ. 1356, 1.
ἐμφράττειν τὸ στόμα. 406, 5.
ἔμφρουρος] insessus præsidio militari. πόλεις Ἑλληνίδας ἐμφρούρους ἐποίει. 289, 10.
ἔμφυτος] ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα Ἀθηναίοις πάτρια, οὔτ' ἀνεκτά, οὔτ' ἔμφυτα. 295, 25. τὴν ἔμφυτον τοῦ ζῆν ὑπερεῖδον ἐπιθυμίαν. 1389, 4.
ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἄν. spectassent ex iis subselliis, quæ mercede binorum obolorum conducuntur. 234, 24.
ἐν] pro διὰ, *propter*. ἐν οὐδενὶ τῶν παρ' ἐμοῦ εὑρήσετε γεγονυῖαν τῇ πόλει. 308, 7. pro διὰ cum genitivo, *per*. τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐλεγχομένοις. 1328, 24. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνατε. 1475, ult. pro ἐκ. ὡς οὐ μεμαθηκότες καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις, pro ἐκ τῶν — εἰρημένων. 1098, 18. pro ἐπί. ἥκιστα ἐν οἷς ἀκηκόατε ἄξιός ἐστι μισεῖσθαι. 615, 1. pro κατά. ἔν γε τοῖς παρ' ὑμῖν νόμοις ἐξέσται, id est, κατὰ τοὺς π. ὑ. νόμους. 505, 20. pro παρὰ, vel ἐγγύς. τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν. 172, 22. ἡ μεγάλη πρὸς Λακεδαιμονίους μάχη ἐγίνετο ἐν Κορίνθῳ. 472, 24. ἐν cum genitivo. τὸ χωρίον τὸ ἐν γειτόνων μοι τοῦτο. 1249, 19. redundat ante v. κοσμεῖν. λόγους ἐπιταφίους, ἐν οἷς κοσμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. 499, ult. τὰ ἐν αὐτοῖς. res vestræ civiles. 35, 26. ἐν ταῖς μεταλλικαῖς [scil. δίκαις] δικάσεται. 977, 16. ἐὰν μὴ ἐν νομοθέταις. nisi conscіis, consentientibus et jubentibus Nomothetis. 710, 18. ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων. 283, 6. ἐν προκλήσει διαθήκας ἐμαρτυρεῖτε. 1113, 5. ἐν ὑμῖν. coram vobis, in concione, in judicio vestro. 764, 15. 813, 9. ἐμοὶ ἐν χιλίαις [scil. δραχμαῖς] ἐστὶν ὁ κίνδυνος. periclitor, ne mille drachmis mulcter. 701, 1.
Enallage a) Casuum. Dativus pro Genitivo. τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ, pro τῶν ξένων αὐτοῦ. 15, 24. Nominativus absolutus pro Genitivo. ἃ — ἔνια, pro ὧν ἔνια. 1259, 18. Accusativus absolutus, vel consequentiæ, pro Genitivo. ὡς ἅπαντα Φίλιππον ποιήσοντα. 82, 11. b) Numerorum. Singularis pro Plurali. ut p. 1148, 8. 1249, 26. 1459, 20. Pluralis pro Singulari. ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι, pro συναχθῇ, aut οἱ βουλευταὶ συναχθῶσι. 249, 20. παντὸς δὲ τοῦ στόλου πλεόντων ἐν τάξει. 569, 1. ὅ,τι γνοίη-

σαν περὶ ἐμοῦ τούτοις [pro τούτῳ] ἤθελον ἐμμένειν. 1302, 21. ἐάν τις τὰ τῶν συκοφαντούντων ποιῇ, ἔνδειξιν κατ᾽ αὐτῶν [pro αὐτοῦ] εἶναι. 1325, 9. c) Generis. ταῦτ᾽ ἔλεγεν ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλὴ, ἐξεληλυθὼς, (pro ἐξεληλυθυῖα), quia oratio refertur ad rem significatam, scil. ὁ ἄνθρωπος. 552, 22. ἐγράφης τὴν τιμὴν αὐτῶν ὀφείλων, ὃ [pro ἣ, vel ὅση] ἀπετίσθη τῶν φιαλῶν. 1203, 13. ἃ οὗτος καταιτιᾶται περὶ αὐτῆς, ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομνυμένους. 1310, 1. d) Modi. Indicativi pro Infinitivo. ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι — ἔσται γὰρ ἅπαντα καλῶς, pro ἔσεσθαι. 237, 7. πολλοῦ γε καὶ δεῖ (pro δεῖν, vel δέον) διώρισεν. 631, 5. Infinitivi pro Indicativo. ἐφ᾽ ᾧ ἐπιγεγράφθαι (pro ἐπιγέγραπται). 1107, 10. Optativi pro Infinitivo. δέοι, pro δεῖν. 15, 22. et vice versa. ἐπειδὴ φῆσαι πάντας τοὺς δικαστὰς, pro ἐπειδὴ φήσαιεν πάντες οἱ δικασταί. 766, 1. e) Temporis præsentis pro præterito, aut imperfecto. καθυφῆκε καὶ — ἀπαλλάττεται, pro ἀπηλλάττετο. 1333, 4. et inverse. καὶ τότε καὶ νῦν ἤθελον, pro καὶ τότε ἤθελον, καὶ νῦν ἐθέλω. 855, 22. f) Constructionis. ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπιβουλεύει αὐτοῖς, αὐτοὺς δὲ περιορᾷν. 181, 10.

ἐνάλλεσθαι] insultare, conculcare alicui ventrem, calcibus obterere. 1259, 12.

ἐνάμιλλος] ἐνάμιλλα, consentanea, nil concedentia, τούτοις εὑρεθήσεται καὶ τὰ λοιπά. 786, 27.

ἐναντίος νόμος [subaudi ἑτέρῳ τινί]. 710, 14. τὴν ἐναντίαν ποτὲ ψῆφον ἔθεντο οὗτοι Θηβαίοις περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσαν. 361, 26.

ἐναντίως ἀκούειν. animis infestis. 450, 10.

ἐναποτιμᾷν] ἐναπετίμησεν αὐτῷ ἅπαντα. *Er [A] hat ihm [B] seinen Knecht überlassen, statt der Bezahlung der gesamten Schuldfoderung, die B an A hatte, ihm den Knecht angerechnet statt baaren Geldes [He [A] made over to [B] his slave as payment for all that was due, between B and A, reckoning his slave as ready money]*. 1253, 9.

ἐναποχρῆσθαι τῇ τινὸς ῥαθυμίᾳ. 218, 4.

ἐναργὴς καὶ σαφής. 179, 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραί. 326, 4. ὡς ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι. 425, 11. ἐναργὴς τοῖς ὁρῶσιν ἡ ὕβρις φαίνεται. 533, 5. σαφὲς καὶ ἐναργὲς παράδειγμα. 797, 24. ἐναργέστατόν ἐστι τῆς σῆς ἀρετῆς σημεῖον. 1407, 9. παρὸν οὕτως ἐναργὲς ἰδεῖν. 1435, 8.

ἐναργῶς ἐξελέγχεσθαι. 552, 11.

ἔνδεια] τοῦ δι᾽ ἔνδειαν ἀνάγκῃ ποιεῖν τι αἰσχρὸν ἀπηλλαγμένοι. 38, 6. οὐ λόγων ἐνδείᾳ δοκεῖ μοι τὰ πράγματα φαύλως ἔχειν. 151, 11. τὸν μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσοντα δι᾽ ἔνδειαν. 312, 24. μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐτράφης. 313, 10. ἵν᾽, εἴ τις ἔνδεια γίγνοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη. ut si tantum, quantum necesse esset ad satisfaciendum creditoribus, e rebus venditis non rediret, defectus e venditione mancipiorum suppleretur. 895, 22. τόνδε μὲν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἐνδείαις ὁρᾷν. 957, 17. εἴ τι δι᾽ ἔνδειαν εἶδε ποιούσας, ὧν οὐ χρή. 1118, 2. τῆς ἐσχάτης ἐνδείας αἴτιος. 1118, 23. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς δι᾽ εὐπορίαν πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ᾽ ἐνδείας. 1121, ult. τὴν ἔνδειαν, ὧν ἂν ἐκλείπητε, οὐχ εὑρήσετε τοὺς ἀναπληρώσοντας. 1466, 19.

ἔνδειγμα διαμονίας τινὸς εὐνοίας. 423, 13.

ἐνδεικνύειν vel ἐνδεικνύναι] τὴν ἔχθραν καὶ τὸ βούλεσθαι κωλύειν ἐνδεδεῖχθαι. 93, 2. Verbum est forense, deferre, denunciare aliquem, in foro versantem, quo accedere nefas ei sit, propterea, quod aut hominem occiderit, aut, ut ærarius fisco debens, infamia notatus fuerit. majestatis reum, aut perduellionis agere. ἐνέδειξεν ὡς προδότην. 126, 11. ἐνδεικνύειν τοὺς φεύγοντας. 636, 10. et 14. ἐνδεικνύεις ἐμὲ καὶ ἐμβάλλεις εἰς τὸ δεσμωτήριον. 1251, 10. (ergo carcer sequebatur τὴν ἔνδειξιν) οἱ θεσμοθέται εἰσαγόντων τοὺς ἐνδειχθέντας εἰς τὸ δικαστήριον. 707, 4. In Medio: ostendere, edere, proferre. οὐδὲν ἂν ἐνδείξαιτο οὐδὲ ποιήσειεν ἂν τοιοῦτον, ὑφ᾽ οὗ πεισθέντες ὑμεῖς. 67, 19. ἐνδείκνυσθαι εὔνοιαν τῇ πατρίδι. 87, 27. πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς. 61, pen. ἐνδείκνυσθαι τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ βίαν κρείττω τῶν νόμων οὖσαν. 535, ult. τῷ σώματι (laboribus corpore tolerandis) τὴν εὔνοιαν, οὐ χρήμασιν, ἐνεδείξατο. 561, 25. sese jactare, venditare, ostentare, studium suum alteri inserviendi, ei velut oggerere et ambitiose venditare. ἵν᾽ ἐνδείξηται ἅπασι τοῖς Ἕλλησι. 78, 8. ἐνδεικνύμενος τοῖς πρέσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππου παροῦσι. 375, 21. ἐνδεικνύμενοι [subaudi ἐκείνῳ] καὶ ὑπερκολακεύοντες. 391, 19. 579, 5. 725, 11.

ἐνδεῖν] μᾶλλον δ᾽ ἅπαντος ἐνδεῖ πόρου. 14, 23.

ἔνδειξις] denunciatio scripta, et persecutio in jure rei versantis in foro præter fas. ut proditoris patriæ, homicidæ, ærarii facti, nomine adhuc in tabulis publicis pendente. 504, 24. ἔνδειξιν δέδωκεν ὁ νόμος. facultatem apud magistratus denunciandi, vel indicandi. 636, 25. 1322, 7. ταῦτα γράψας εἰς τὴν ἔνδειξιν ἔδωκέ μοι ὁ πατήρ. 1323, 7. ubi est formula hujusmodi actionis, literis consignata. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγήν. illos licere persequi per actionem ἔνδειξιν dictam, et in carcerem abducere, vel actionem ἀπαγωγῆς contra eos capessere. 1325, 9. ὡς οὐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἰσὶν, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι. 1337, 24. ἔνδειξιν κατ᾽ αὐτοῦ εἶναι, καθάπερ ἐάν τις ὀφείλων

τῷ δημοσίῳ ἠλιάζηται. 716, 15. Ejusmodi actio est illa in Theocrinem a p. 1321. in seqq.

οἱ ἕνδεκα] Undecimviri rerum capitalium. οἱ ἕνδεκα τοὺς τοιχωρύχους καὶ τοὺς κλέπτας καὶ τοὺς ἄλλους κακούργους εἰσάγουσι. 940, 7. τοῖς ἕνδεκα γράψας ἀκολουθεῖν μεθ' ἑαυτοῦ. 608, 13. 720, 24, 726, 8. δησάντων αὐτὸν οἱ ἕνδεκα. 733, 12. intererant, si quis de crimine publico torqueretur. 1254, 2.

ἐνδεκάζειν] festos, lætos dies agitare. vel compotare. ἐνδεκάζοντας τοῖς αὐτοῖς τούτοις, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας. 1335, 7.

ἐνδέχεσθαι] οὐκ ἐνδέχεται. fieri non potest ut &c., rationi consentaneum non est ut &c. 859, 14. ὥστ' ἐνεδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν. 900, 18.

ἐνδεχομένως] qua pote, qua licet, pro ratione temporum. ἐνδεχομένως βουλεύεσθαι. 283, 5.

ἐνδεῶς] οὓς ἐτιμωρησάμην ἐνδεέστερον, ἢ προσῆκεν. 162, 3.

ἐνδιατρίβειν] commorari. ἐνδιέτριψεν αὐτόθι. 893, ult. moras nectere, cessator esse in nomine diluendo. ἐνδιέτριβε, καὶ οὐδὲν [scil. τῶν ὡμολογημένων] ἐποίει. 1172, pen.

ἐνδιδόναι] ἂν ἐνδῷ καιρός. patiatur, permittat. 45, 7. Κλειτάρχῳ ἐνέδωκεν αὐτόν. tradidit, permisit. 128, 6. ἐνδιδόναι προφάσεις. causas, prætextus præbere, suppeditare. 280, 19. οὐδὲ τὴν ὑποψίαν ἐνδιδοὺς τοῖς ἄλλοις. 1407, 3. μὴ συγχωρεῖν ἐνδόντα τῇ τῶν πλειόνων γνώμῃ. 1444, 2.

ἔνδον] domi, vel in arca numaria, vel in penetrali virginali, vel in horreo, apotheca. universe, quicquid clausum, obseratum, custodia tenetur. *unter Beschluss* [*in custody*]. ἀργυρίου ἔνδον ὀγδοήκοντα μνᾶς. 816, 24. σῖτος ἔνδον ἀποκείμενος. 1040, 26. καταστήσας τινὰς φυλάττειν ἔνδον, (fort. τὰ ἔνδον). 1040, 27. τῆς ἀδελφῆς ἔτι ἔνδον οὔσης τότε, καὶ παιδὸς οὔσης κόρης. adhuc in domo paterna versante, quippe quæ adhuc puella esset innubilis. 540, 4.

ἐνδόξως] ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες. 246, 24.

ἐνεγκεῖν χορηγόν. edere, nuncupare aliquem, ut choregatum capessat, veluti qui videatur ei gerendo idoneus. *vorschlagen* [*to propose*]. 496, 19. et 21. ἐνεγκεῖν ζημίαν ἀπροσδόκητον οὐ δύνασθαι. 796, 11. ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν, [id est, προσήνεγκεν]. solet afferre. 801, 14. τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἁμαρτήματα οὐκ εἰς τὸ πλῆθος, εἰς δ' αὐτοὺς ἤνεγκε τὰς βλάβας. nocent, incommodant. 801, 18. v. φέρειν.

ἐνέδρα] Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τὴν ἐνέδραν. 365, 12. ἦν δὲ ταῦτα ἐνέδρα μετὰ χλευασίας. 705, 2.

ἐνεδρεύειν] εἰ μὴ τῷ χρόνῳ τότε ἐνηδρεύθημεν. 836, 12. ἐνεδρεύσασα τὸν πατέρα μου. 1011, 3.

ἐνεῖναι] pro συνεῖναι, vel παρεῖναι, præsto esse. οὐ γὰρ δὴ τριήρεις γε πλείους ὁρῶ ἐκείνοις, ἢ ἡμῖν, ἐνούσας. 69, 1. si locus bene habet: οἷς ἐκ τῶν ἐνόντων μετριώτατα χρήσομαι. quam fieri per rerum præsentium naturam et rationem potest prudentissime atque modestissime. 312, 20. οὐ νῦν, ἐνόντων [scil. ἐν τῷ γραμματείῳ γεγραμμένων, cum semel prostent in libello scripta] ἀναισχυντεῖν. 1115, 6.

ἕνεκά γε τῶν ψηφισμάτων. si per aliud nihil, quam per decreta, staret. si summa rei versaretur in hoc, (neque aliud quidquam præterea requireretur, quam) ut essent decreta scripta. 32, 16. ἕνεκά γε τοῦ μηδὲν ἡμᾶς αὐτοὺς ἐθέλειν ποιεῖν. 130, 14. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα καὶ ἀθάνατον ἕνεκ' ἀσφαλείας. possit immortalis esse, si nihil aliud mortem inferret, quam vis externa, a qua securi sunt ejusmodi consiliorum auctores, gratia populari vallati. 142, 26. εἰ πάνυ χρηστός ἐστιν, ὡς ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω. etiamsi vir honestissimus sit, (et esto, per me quidem licet) *er mag es auch meinetwegen immer hin seyn, ich will nichts darwider einzuwenden haben* [*he may indeed be so, be it so, I say nothing to the contrary.*]. 461, 12. ἐμοὶ μὲν ὁ τοιοῦτος ἕνεκ' ἀναιδείας πᾶν ἂν ἑτοίμως ἔργον ποιῆσαι. si nihil aliud obstet, neque intercedat, tanta est impudentia, ut per eam nihil non patrare ausurus sit. 721, 15. Ita Herodotus, 20, 54. *wenn es lediglich auf den Wächter ankömmt* [*if it depends merely on the guards*]. ubi interpres male reddidit.

ἐνεξαπατᾶν] τὴν σὴν φύσιν οὐ πρὸς ἡδονὴν ἐνεξαπατηθῆναι καλήν. 1411, 10.

ἐνεπισκήπτεσθαι, δημευθέντων τῶν Ἀντιόχου, ἐν τῇ ἐκείνου οὐσίᾳ ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. libello magistratibus exhibendo testatum facere, sibi deberi æs quoddam in bonis Antiochi publicatis. 1197, pen. 1198, 5. et 15.

ἐνεργάζεσθαι] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφούμενοι τῇ Ἀρχιάδου οὐσίᾳ. exercendis Archiadæ fundis et pecuniis rem suam amplificantes. 1087, 22. ἐνεργάζονται δέος τοῖς πολίταις. creant, injiciunt. 1396, 22. ἐνεργάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις μοχθηρὰς συνηθείας. 1402, 13.

ἐνεργὸς] opponitur τῷ ἀργῷ, æs quod fœnore exercetur, ei, quod iners in arca jacet. τά τ' ἐνεργὰ αὐτῶν καὶ ὅσα ἀργά. 815, 15. 816, 14. ὅπως ἐνεργοὶ ὦσιν. quo haberent unde possent quæstum facere, negotiationem exercere, haberent quod agerent. *damit sie was anfangen, entrepreniren könnten* [*in order that they may*

θηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων. 840, 11. ἐντιθεὶς ἐμὲ εἰς τὰ τούτων γόνατα. 840, 19. ἐντίθεσθαι εἰς πλοῖον χρήματα. *Waaren an Bord bringen lassen, das Schiff befrachten lassen* [*to have goods shipped, to have the ship freighted*]. 885, 16. 968, 4. ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον. sibi sua manu ingerente in sinum, et ibi abscondente. 1156, 26.

ἐντιμᾶν] τούτῳ ἐν ταῖς τεσσαράκοντα μναῖς ἐνετιμᾶτο τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια τῶν χιλίων. cui 40. minæ in dotem promissæ fuissent, 30. in numis præsentibus accepisset, decem reliquæ autem in vestem et mundum muliebrem essent imputatæ. 1036, 12.

ἔντιμος] ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. *in ziemlich hohen Preise* [*at a sufficiently high price*]. 1285, 18.

ἐντὸς] οὐ μέντοι ἐντὸς ὢν εἰπεῖν. ista dixisse, cum secum non esset, h. e. mente peregrinante velut extra corpus, et aliis in rebus, non in re præsente, versante. 913, 18. nos quoque usurpamus *nicht wohl derheime seyn* [*not to be sufficiently reserved*], pro nugari, aliena garrire, delirare. 917, 18. ἐντὸς ἀνεψιότητος. citra consanguinitatem, qui a peremto propiores in consanguinitate sunt, quam consobrini. 1068, ult. ἐντὸς τῶν μέτρων ἐπικατατέμνειν. *einem in seine Schacht kommen, oder einhauen* [*to come into, or dig, in the shaft of another*]. perrumpere in alienum cuniculum in metallifodinis. 977, 8.

ἐντριβὴς] in aliqua re usu longo exercitatus. ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβής. 418, 23.

ἐντυγχάνειν] οὐ μέλλοντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐντεύξεσθαι. 363, 1. αὐτὸς δ' ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων οὐδοτιοῦν ἐπαύσατο Φιλίππῳ. congrediens cum Philippo. 396, 8. ἀφθόνως τούτοις ἐντύχωσι, quid est? 1424, 20.

ἐξαγγέλλειν] per nuntios, vel literas prodere, significare. εἰσὶ γὰρ, εἰσὶν οἱ πάντ' αὐτῷ ἐξαγγέλλοντες παρ' ἡμῶν, πλείους τοῦ δέοντος. 45, 3.

ἐξάγειν] οὔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων οὐδέν. 276, 5. ἐνθένδε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἄκοντας. hinc (ex Urbe) coegi eos quamquam invitos proficisci, et velut expuli, vel extraxi. 389, 23. de scena deducere saltatorem, vel magistrum chori. 533, pen. 534, 3. ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οἰκίας τἀνδράποδα. 845, 17. ἐξάγειν ἐκ γῆς. aliquem e prædio, in quod velut suum immigrare vult, educere et vi eum a possessione arcere. 865, 6. 887, 1. ἐξῆγεν ἡμᾶς, *er hat uns hinaus gewiesen* [*he has ejected us from it*], φάσκων αὐτοῦ εἶναι, aiens illa bona sua esse. 1090, 9. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. injicit manum pueris Athenis alio clam et furtim ablegandis. 895, 10. 896, 19. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν. 917, 26. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. 1040, pen. 1041, 17. ἐξάγειν τὸ ὕδωρ πάλιν εἰς τὴν ὁδόν. 1276, 13. et 17. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo, quod maceriam ulterius, quam olim fuerat, in viam publicam produxit. 1278, 3. hoc significatu dixit Thucydides p. 61, 88. μείζων ὁ περίβολος πανταχῆ ἐξήχθη τῆς πόλεως. ἐξάγεσθαι, ab impetu, seu mentis, seu orationis, sive suæ, sive alienæ, efferri, extra se rapi, ad inconsulte, suamque in fraudem, seu loquendum, seu agendum impelli. καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν, νῦν λέγειν ἐξάγομαι. 411, 9. ἅ τις ἄφνω, τὸν λογισμὸν φθάσας, ἐξαχθῇ πράττειν. 527, 16. ἀνασχόμενον τότε καὶ μηδὲν ἀνήκεστον ἐξαχθέντα πρᾶξαι. 538, 22. 1458, 13.

ἐξάγιστος] τοὺς δὲ πονηροτάτους καὶ ἐξαγίστους ὀνομαζομένους. exsecrabiles, piaculares. 798, 6.

ἐξαγωγὴ] τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακε. ea conditione, ut ex urbe alio exportaretur, neque rursus illuc rediret. 763, 13. 787, 8. ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου, veniam frumentum e portu exportandi, καὶ ἀτέλειαν, et quidem cum remissione vectigalis statuti, ἔλαβεν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι, eo prætextu, quoniam præ se ferret, id frumentum a se Athenas pervectum iri. 917, 27. ἐξαγωγῆς γενομένης. cum nos de possessione hereditatis, quam adieramus, deducti essemus. 1090, 23.

ἐξαιρεῖν] excipere, excerpere, item eripere. ἐξεῖλεν ὑμῶν τὰ χωρία. eripuit. 658, ult. ἐξεῖλες τὸ μέσον τούτων. præteristi, transmisisti, excepisti. 631, 24. τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. separare a massa hereditatis partes æquales aliis partibus inde jam avulsis. 946, pen. ἐξειλόμεθα κοινῇ τὴν οἰκίαν εἰς ἔκτισιν τῆς προικός. excepimus et seorsim posuimus domum, a reliqua herciscundæ hereditatis massa separatam. 1025, 1. ἐπεσκοποῦμεν, εἴ τι ἐξαιροῦνται ποθὲν ἐκ τοῦ πλοίου. 932, 26. ἐπειδὰν τάχιστα ἐξαιρεθῇ τὰ χρήματα. ut primum merces e navi exemtæ, exoneratæ essent. 909, 17. ἐξελόμενοι ὅπου μὴ σῦλαι ὦσιν Ἀθηναίοις. navibus exoneratis, mercibus in continente expositis. 927, 4. ἐξαιρεῖσθαι τὸν σῖτον. frumentum e navibus expromere. 1211, pen. τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος. 1283, 21. 1286, 1. εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι πάντας ἀνθρώπους δεινοί. vindicare. 135, 8. ἐξείλετο ἄμμε ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων. 256, 2. τὸ γνῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιστον οὐδεὶς ἂν ὑμῶν ἐξελέσθαι, eripere, δύναιτ' ἄν. 711, ult.

ἐξαίρετος] οὐδ' ἔστιν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει. 124, 4. ἐν ἅπασι τοῖς δράμασι

ἔξαρχος καὶ προηγεμών. choreæ ductor, præsultor. 313, 27.

ἐξαφαιρεῖν] πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξαφελέσθαι. vindicare. 100, 8.

ἐξεγγυᾶν] ἐξεγγυηθέντα. illum, pro quo fidejussores spoponderunt. 713, 1. ἐξηγγυημένοι. datis pro se fidejussoribus dimissi. 394, 9. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα. *Bürgschaft für niemanden leisten [to become security for nobody].* 724, 6.

ἐξεγγύησις, citat Harpocr. ex orat. in Aristocratem, vel, ut Valesius correctum it, Timocratem. Sed in neutra legitur.

ἐξείλλειν ἐκ τῆς ἐργασίας. ex opere (metallico) vi expellere. 976, ult. 977, 1.

ἐξεῖναι] τὸ δοῦναι ὑμᾶς ἐξεῖναι ἀφείλετο, citat Demetrius Phalereus p. 144. §. 227. ex or. Leptinea.

ἐξειπεῖν] ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα κακὰ ἐξεῖπον. 540, 9.

ἐξείργειν δέει καὶ φόβῳ τὴν δίκην. 555, 14. ἐκ τοῦ θεάτρου. 572, 12. et 18.

ἐξελαύνειν τὸ ὁμολογούμενον γένος. 1089, 1.

ἐξελέγχειν] μὴ οὖν ἐξελέγχητε ὡς κακῶς ἔχει τὰ Ἑλληνικά. 188, 25. ἐξελέγχονται αἱ δυνάμεις ὑπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ὡς οὐδὲν οἷαί τε οὖσαι ποιεῖν. 50, ult. ταῦτα μὲν ἐξελέγχονται [scil. ψευδόμενοι]. 92, 9. πάλαι πάντες ἦσαν ἐξεληλεγμένοι. jam dudum e multis constiterat documentis, fidi illis non posse, et opes eorum esse contemnendas et nullius momenti. 233, 3. ἵνα εἴη ἀκριβῶς ἐξελέγξαι με. 1216, 19.

ἐξελευθερικοὺς νόμους, citat e Demosthene Julius Pollux III. 81.

ἐξεπίστασθαι ἀκριβῶς. 418, 10.

ἐξερᾶν] effundere (aquam). ἐξέρα τὸ ὕδωρ. 963, 9. 993, 17.

ἐξερημοῦν] ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος. 1053, 15. πῶς οὖν ἂν μᾶλλον ἄνθρωποι ἐξερημώσειαν οἶκον, ἢ εἰ—. 1076, 24. ubi docet, quibus rebus gens aliqua desoletur. οἶκος ἐξερημούμενος. *eine ausgestorbene Familie [a family become extinct].* 1073, 14.

ἐξέρχεσθαι] ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων, τἀκόλουθα τούτοις πράττειν. 312, 24. τῶν ἀνδροφόνων τῶν ἐξεληλυθότων. qui ob cædem patratam e patria ultro emigrarunt. 634, 12. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι. 501, 10. ἐξεληλύθεσαν οἱ χρόνοι. præterierant. 655, 11. ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἤδη ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς πόλεως. desierunt, exstincta, obliterata, exstirpata. 688, 20. ἐν τῷ ἐξελθόντι ἐνιαυτῷ. 900, 27. τοῦ ἐξελθόντος μηνός. mense proximo præterito. 978, 3. ἐξῆλθέ μοι ὁ χρόνος τῆς τριηραρχίας. elapsum est. 1209, 18. 1210, 26. στρατείαν ἐκείνην οὐκ ἐξελθών. in illa castra non egressus. 1353, 24.

ἐξετάζειν] τότ' ἀκριβῶς αὐτὰ ταῦτα πάντ' ἐξετασθήσεται, id est, ἐξελεγχθήσεται. 23, ult. οὐ γάρ ἐστι πικρῶς ἐξετάζειν, τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ἡμῶν πρώτων ὑπάρξῃ τὰ δέοντα. 26, 4. πρὸς πλεονεξίαν καὶ τὸ πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι τοὺς λογισμοὺς ἐξετάζων. 67, 16. δύναμις ἐξητασμένη (*gemustert, levied*) καὶ παρεσκευασμένη. 180, 3. ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων, ἃ κατεψεύσω μου, ἐξετάσω. 229, 3. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμην τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν. gessi me. *bin ich befunden worden, oder habe mich finden lassen, mich gewiesen [I have been always found, I have always appeared, I have proved myself].* 286, 4. ἐξὸν αὐτῷ μετὰ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων ἐξετάζεσθαι. 376, 9. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν. 330, pen. οἷα σὺ τὰ πράγματα πεποίηκας, τοιαῦτα ἐξεταζόμενα φαίνεται. 378, 1. τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἰς ἐξητάζετο [id est, εὑρίσκετο]. 434, 23. οὐδ' ὅλως ἐν οὐδενὶ τούτων ἐχθρὸν ἐξεταζόμενον. 535, 24. ἐξετάζεσθαι πανταχοῦ ἐχρῆν τὸν φιλότιμον. 566, 27. οὐδαμοῦ τῶν συγχαιρόντων τῷ δήμῳ ἐξητάσθη. 579, 20. ἐξητάσθης οὐδενὸς τούτων κατήγορος. 613, ult. ἐξετάζομαι ἐν γραφαῖς δημοσίαις καὶ ἀγῶσι. 701, 21. παρῆν καὶ ἐξητάζετο. 795, 8. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε. 918, 19. πρὸς τὸν ἄρχοντα—οὐδέπω καὶ τήμερον ἐξήτασται. ad magistratum nunquam accessit, in ejus foro se nunquam conspiciendum præbuit. 980, 5. ἐξετάζεσθαι φιλοτιμούμενον καὶ προθυμούμενον εἰς ἃ δεῖ τῇ πόλει. 1121, 24. τῶν μὲν ἄλλων ἴδοι τις ἂν τοὺς οἰκέτας ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐξεταζομένους. *zur Rede gestellt, zur Rechenschaft gezogen [brought to account, called to give an account].* οὗτος δ' αὖ τοὐναντίον τὸν δεσπότην ὁ δοῦλος ἐξετάζει, ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων. 1124, 22. ἐξετάζειν τὸν ἄλλου βίον τολμᾷς. 1125, 21. ἐξήταζες τὸν ἡμέτερον πατέρα ὅστις ἦν. 1126, 13. ἐν ἅπασιν ὅσοισπερ ἕκαστος ὑμῶν ἐξητασμένος φαίνεται. 1305, ult. ἐξητάσθη περὶ τούτων μηδεὶς λόγος. 1307, 1. ἐξετασθεὶς οὐδαμοῦ πώποτε ὡς ξένος. 1307, 20. ἐγὼ δὲ οὐ μόνον φανήσομαι αὐτὸς ἐξητασμένος πρῶτος, me meimet copiam fecisse, *mich zu erst eingestellt, eingefunden habe [I appeared among the first]*, versatus inter primos, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους παρακεκληκώς. 1470, 8. 1469, 16. μόνου τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια. 1469, 22. τοιαῦτά ἐστιν ἐφ' οἷς ἐξηταζόμην ὑπὲρ ὑμῶν. 1468, 11. 1476, 15. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν. comparare, exigere. 1485, 17. τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου ἕνεκα ἐξητασμένη. comparata, excogitata, *zugepasset, angemessen, zugeschnitten [rendered perfectly conformable with, prepared in exact conformity with]*, (disci-

plina Platonica). 1490, 15. et sic quoque p. 471, pen. πάντα ἐξητασμένα ἐπὶ τὸ βέλτιον.

ἐξέτασις] πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε· οὐ παραιτοῦμαι. 308, 25. 499, 11.

ἐξετασμὸς] τῆς ἡμετέρας ἔχθρας δίκαιον ἦν ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν τὸν ἐξετασμὸν ποιεῖσθαι. æquum erat, nos nostrarum simultatum inter nos dimicationem facere, fortunamque odiorum nostrorum mutuorum, in nobismet ipsis, non in aliis periclitari. Exponit orator ipse in proximo πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι. 230, 15.

ἐξεταστικὸν, scil. ἀργύριον, idem est, ut videtur, atque μισθὸς τοῦ ἐξετάζεσθαι, id est, τοῦ παρεῖναι καὶ ὁρᾶσθαι ἐν μέσῳ στρεφόμενον, merces data civibus invalidis, qui emeritis stipendiis, arma ferre et munia castrensia obire non valentes amplius, in urbe manerent, sic dicta, quoniam ἐξητάζοντο, præsto essent, copiam sui, quoties usus et necessitas esset, facerent magistratibus. *merces præsentiæ*. 167, 17.

ἐξεταστικῶς] τοὺς παρέργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας. non cum proposito diligenter et severe pensitandi consilia in concione agitata. 215, 10.

ἐξευρίσκειν] comminisci; meditando indagare. προφάσεις ἀδίκους ἐξευρών. 152, 7. τὰς εἴκοσι μνᾶς ἐκέλευον αὐτὴν ἐξευροῦσαν αὐτοῖς ἀποδοῦναι. *erschwingen, auftreiben, ausfindig machen* [*to raise, to furnish, to make up*]. unde, unde extundere. 1354, 27.

ἐξέχειν] de sole oriente, ultra oram cœli exsurgente. πρὶν ἂν ἥλιον ἐξέχειν. 1071, 3.

ἐξηγεῖσθαι τῷ κήρυκι τὸν νόμον. formulam legis ad populum recitandam præconi verbatim præire. 363, 18. docere de jure sacrorum. ἤροντό με, πότερον ἐξηγήσωνταί μοι μόνον, ἢ καὶ συμβουλεύσωσι. 1160, 10. ἐξηγησόμεθά σοι τὰ νόμιμα. 1160, 13.

ἐξηγητὴς] magister, qui alium docet, monet, instruit, consilia a se reperta subministrat, *der Anstifter, Rädelsführer* [*the chief instigator, he who puts the whole machinery in play*]. Λάκριτος ἦν ἁπάντων τούτων ὁ ἐξηγητής. *er drehete die Bolzen, die andere verschiessen musten* [*he prepares the weapons which the others are to use*]. 928, 20. interpres cæremoniarum et juris sacri. ἐλθὼν ὡς τοὺς ἐξηγητὰς, ἵνα εἰδείην, ὅ,τι με χρὴ ποιεῖν περὶ τούτων. 1160, 4.

ἐξήκειν] ad finem vergere, excurrere, vel jam præterisse. ᾧ μήπω ἡ προθεσμία ἐξήκει. tempus præstitutum nondum elapsum est. *dem seine Frist noch nicht verstrichen ist* [*the term allowed to whom has not as yet expired*]. 1055, 4. μελλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας. 1154, 8. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔδει τὰ λύτρα καταθεῖναι. 1250, 17. τὸν χρόνον ἐξήκοντα τῆς τριηραρχίας. 1211, 9. 1212, 26.

ἐξηκονταταλαντία. 183, 8. et 11. classis contribuentium, quorum summam contributionis universæ conficiunt sexaginta talenta.

ἑξῆς πάντα. omnino omnia, nullo excepto. 722, pen.

ἐξιέναι] ὁ μηδὲ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληροῦ. qui, sorte jacta super delectu militari, vota faciebas, ut nomen tuum in iis ne prodiret, quibus necesse esset in castra exire. 558, 15. εἶτα τότ' ἔξιμεν. tum exibimus in castra. 730, 10. ἐξόδους λαμπρὰς ἐξιοῦσαν. in publicum. 1182, 27. μήτε τοὺς ἐξιέναι [in aciem, in castra] κελεύοντας διὰ τοῦτο νομίζειν ἀνδρείους εἶναι. 1457, 1.

ἐξιστάναι et ἐξίστασθαι] in activo, mente dejicere, exsternare. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. *das entstellet sie* [*that confounds them*]. de statu mentis dejicit. 537, ult. ἐκστῆναι, decedere, discedere, deviare ab aliquo instituto vitæ, vel præcepto, vel decore. ἐξέστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλιπον. 143, 13. ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. 230, 3. ἐξίσταμαι οὐδενί. nemini concedo, de via quasi decedo honoris causa, aut certamen, contentionem cum nemine defugio. 331, 8. ἐξειστήκει τῶν ἑαυτοῦ δι' ἀπορίαν. bonis cesserat. 900, 20. 981, 3. ἀπώλετο ἐκεῖνος καὶ τῶν ὄντων ἐξέστη. *er machte Banquerout* [*he became a bankrupt*]. decoxit. 1120, 24. πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα. infitiatum, oratione a se amolitum. *ablehnen* [*to exculpate one's self, to disown*]. 363, 28. ὑπὲρ δόξης οὐδένα πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν. defugerunt. 460, 2. 617, 15. ἐξέστηκα τὰ τοιαῦτα. devito, declino. 891, 3. σταμνοὺς ὀγδοήκοντα ἐξεστηκότος οἴνου. corrupti, acidi facti. 933, 25.

ἔξοδος] expeditio militaris, exitus in castra. ναυμαχίας, ἐξόδους πεζὰς, στρατείας. 259, 20. 287, 22. processus matronæ in publicum in vestitu splendido, et comitatu ancillarum. λαμπρὰς ἐξόδους ἐξιοῦσαν. 1182, 27.

ἐξοικεῖν] Athenis alio transferre habitaculum. ἐξῴκηκε Μεγάραδε. 845, 19.

ἐξόμνυσθαι] jurato aliquid recusare, detrectare, ejurare, excusata valetudine, vel alia quapiam sontica causa, cur imperata facere minus possis. 378, 18. ἐξόμνυσθαι ἀῤῥωστεῖν. jurato valetudinem excusare. 379, 17. ἐξόμνυσθαι ἀναγκάσω. cogam eum juratum infitiari, aut factum id esse, aut se scire id factum. 396, 19. 1119, 10. et 24. 1190, 10. ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομνυμένους, 1310, 2. ταῦτα οὐκ ἂν ἐξομόσαιτο Εὐβου-

λίδης. non facile ausit Eubulides hæc jurato infitiari. 1317, 7. ἀναγκάσω αὐτὸν μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτόν. 1354, 4.

ἐξορίζειν] exterminare, ultra fines amandare. ἐξορίσαι δεῖ ὑμᾶς τοῦτο τὸ θηρίον. 798, 25. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι. 808, 16.

ἐξόριστος. 548, 27.

ἐξορκίζειν] jurejurando adigere. καθ' ἕνα ἕκαστον πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες. 1265, 6.

ἐξορκοῦν] idem, scil. in præscriptam jurisjurandi formulam jubere jurare. 388, 16. 1119, 7. 1243, 26. (*auf den Eyd treiben, to make one swear.*) 1369, pen. 1371, 17. 1372, 1. b) jurisjurandi religione exsolvere, resecrare. 535, 23.

ἐξορμίζειν] navem e portu eductum tenere stantem extra portum ad ancoram. ἐξορμίζειν τὴν ναῦν ἐκ τοῦ λιμένος. 895, 8. et 11. 900, 12.

ἐξορύττειν τὰς ἐλαίας. 1073, 26.

ἐξορχεῖσθαι] præsultare, præsultorem agere. αὐταῖς πέδαις ᾤχετο ἐξορχούμενος. 614, 23.

ἐξούλη] ἐξούλης δίκη, actio unde vi manuque. Si quis de prædio, domove, quam possessum ierit, ἐξίλλεται, expellitur. 528, 13. ἐξούλης λαχών. 540, 24. ἐξούλης δίκην ὑπομένει φεύγειν. actionem adversus se institui agive patitur, ut adversus eum, qui bona pecuniasque alteri debitas per nefas detineat, eique deneget, cui debeantur. 543, 27. ἐξούλης ἂν ἔφευγον νῦν, ἀλλ' οὐκ ἀργυρίου δίκην. ageret nunc mecum ex titulo detenti per nefas alieni, non æris debiti. 1240, 22.

ἐξουσίαν καταλείπειν. 213, 7. ἐξουσία τῆς εἰρήνης. cum per pacis veniam ea licet facere, quæ bello vetantur et impediuntur. 240, 22. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας. sed videte hominis confidentiam, audaciam, arrogantiam. 403, 26. ἐξουσίαν ταύτην σχήσετε. 428, 22. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὁρῶντας ποιούμενος. in licentia se jactans. 1356, 2. ἐν τοιαύτῃ οἶμαι ἐξουσίᾳ τεθραμμένη. 1362, 13. ἀνουθέτητος ὤν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ. 1477, 14.

ἔξω] *foris*, h. e. in campo, in castris, ut opponatur ei, quod *domi*, h. e. in urbe, vel pace est. ἔξω γενέσθαι. 16, pen. ἔξω τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄντων. cum sui (Thebanorum) peditesque equitesque (h. e. universæ copiæ) foris, sub dio, sub pellibus agerent. 299, pen. τοῦ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε. 49, 25. ἔξω βλέπειν. ad amicitias extraneas respectare. 332, 15. ἔξω αὐτῆς οὖσα ὑπὸ τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ τραύματος ἡ γυνή. 403, 4. τοὺς δὲ χείρους μὲν τούτων, ἔξω δὲ τοῦ πονηροὺς ἄγαν κληθῆναι. qui nondum ad famam prorsus perditorum et profligatorum hominum grassati sunt. 798, 3. ἔξω πέντ' ἐτῶν. post quinquennium. 989, 27. κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι προσελθόντες, οὐκ ἐγὼ τῶν ἄλλων ἔξω (id est, χωρίς). 1257, 23. ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἔξω τοῦ πράγματος οὖσι. 519, 21. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν. extraxerunt negotium ultra mediam noctem. 1265, 3. ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν. nefanda verba jactare a causa præsente aliena. 1308, 22. ἔξω τῆς γραφῆς πολλὰ κατηγορῶν. 1347, 5. πῶς οὐκ ἔξω χρὴ τοῦ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτοὺς ἡγεῖσθαι. qui fiat, ut vobis ipsis minus videamini desipere. 1450, 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. ignara, ab iis aliena. *welche davon nichts weiss* [*which were unknown to them*]. 1490, 14. ἔξω με προπηλακισμοῦ γενέσθαι. 1471, 19.

ἐξωθεῖν] ἐξωσθήσομαι τοῦ εἰπεῖν. excludar opportunitate dicendi. 720, 4.

ἔξωθεν] τοῖς ἔξωθεν λόγοις, rebus a præsente alienis, ἡγμένος. 228, 11. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες. 437, 11. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεισι. 780, ult. ἔξωθεν μετεῖχον αὐτῷ τοῦ δανείσματος. 1284, 22.

ἐξώλεια] ὤμνυε κατ' ἐξωλείας. jurabat ita, ut ipse semet extremæ pesti devoveret. 553, 17. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτοῦ καὶ τοῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας. 642, 14. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ. tametsi mala omnia sibi fuisset imprecatus jurans, si sciens falleret, tamen falsum juramentum dixit. 1305, 12. ἐπαρασάμενον αὐτῷ ἐξώλειαν. 1204, 11. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τῇ οἰκίᾳ. 747, 13. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοὺς ποιεῖν. 1315, 11.

ἐξώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτε. 332, 21. εὔχεσθαι αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν. 363, 23. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης. 395, 7. ὧν γένος ἐξωλέστερον οὐδέν. 1342, 7.

ἐξωμοσία] jusjurandum, quo quis negat se nosse rem, aut gestæ interfuisse. 1119, 26. voc. ἐξωμοσία Harpocr. h. v. citat ex orat. de falsa legat.

ἑορτή] λαμβάνετε αὐτὰ εἰς ἑορτάς. 14, ult. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ἀναλίσκειν. 1351, 27.

ἐπαγγελία ἐστὶν ἡμῖν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. jus denunciandi. 602, 11.

ἐπαγγέλλειν] denunciare, sive indicando rem factam, sive imperando faciendam. ἐπαγγέλλειν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. referre ad Thesmothetas apud eos denuntiare. 600, 22. ἐπαγγείλας Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀπαντᾶν. cum denunciassem, h. e. ut rem certo tempore locoque condicto faciendam imperassem. 1041, 4. 1069,

adhuc plus erogare sumtuum. 1219, 25. 1223, 13.
ἐπαναμιμνήσκειν] καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα ἕκαστον ὑμῶν ἐπαναμνῆσαι βούλομαι. 74, 8.
ἐπαναπλεῖν. 1292, 2.
ἐπαναφέρειν] *in Rechnung bringen* [*to bring to an account for*]. 1034, 8. referre, imputare ut causæ rei. οὐδ᾽ εἰς μίαν οὔτε δεινότητα, οὔτ᾽ ἀλαζονείαν ἐπανοίσει. 59, 26. ταῦτα δὲ κύρια ἔσεσθαι, ἐπειδὰν ἑαυτὸν ἐπανενεχθῇ. 78, ult. τὸν ἀριθμὸν τῶν χρημάτων εἰς τοὺς συνεπιτρόπους ἐπαναφέρει. causatur eos ista, aut accepisse, aut furatos esse, ipsis imputat. 829, 4.
ἐπάνειμι δὴ πρὸς τὰς ἀποδείξεις ὡς τὰ τούτων ἀδικήματα — Hermog. 417, 10. ἀλλ᾽ ἐκεῖσε ἐπάνειμι, ὅτι — 281, 26.
ἐπανέρχεσθαι] εἰς τὰ γράμματα ἐπανελθεῖν. ad tabularum inspectionem receptum habere, si quid incidat dubii. 837, 14. 904, 6. ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τοὺς Ἐλευσινίους, ὅθεν ἦν τοεξαρχῆς. 1087, 8. ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν ὁ παῖς. 1331, 23. ἐπανελθεῖν (enarrare) τοῦθ᾽ ὑμῖν βούλομαι. 1351, 23.
ἐπανέχειν] ἐπὶ ταῖς παρ᾽ ἡμῶν ἐπανέχοντες ἐλπίσιν. *drauf harrende* [*confiding therein*]. alti quasi et pasti spe nostri auxilii perdurantes in malis suis cum patientia. 357, 10.
ἐπανήκειν] redire. αὐτὴ (ultro, sponte sua) ἐπανῆκεν εἰς ἐμέ. 1156, 3.
ἐπανιέναι] remittere (a v. ἱέναι asperato) de pretio annonæ. ab immodico ad æquius pretium devenire. ἐπανῆκεν ὁ σῖτος. *der Fruchtpreis hat abgeschlagen* [*the price of corn has fallen*]. 889, 9. δεῖ δὲ ταῦτα ἐπανέντας. 26, 27. τὸν παρόντα φόβον. 287, 7. b) ἐπανιέναι (ab ἰέναι *eundo*, cum leni) εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν. 1087, 23.
ἐπανορθοῦν] ταῦτ᾽ ἐπανορθωσάμενοι. 12, 19. de ἐπανορθώσει pacis cum Philippo contractæ multa fit mentio p. 81. et 82. τοὺς ἰδίους πολέμους ἐπανορθώσασθαι. 179, 17. τὴν τῆς φύσεως κακίαν ταῖς παρ᾽ ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς ἐπανορθοῦσθαι. 570, 10. ὑμᾶς δεῖ τοὺς ἐπανορθοῦντας φαίνεσθαι. compescere flagitia, corrigere. 922, 16. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἁμαρτήματα ταῖς ἡμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται. 1232, 13. ἀπὸ τῶν ἰδίων τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθώσειν. 1232, 10. ἐπανορθούμενοι τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα. 1295, 20. ἀμείνους ἐστὲ τὰ τῶν ἄλλων δεινὰ ἐπανορθοῦν, ἢ τῶν ὑμῖν αὐτοῖς συμβαινόντων φροντίζειν. 1429, 1. ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον. 1447, 1.
ἐπανόρθωμα τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων. 774, 19.
ἐπανόρθωσις τῶν νόμων. 707, 7.
ἐπάνω] οἱ τούτων ἐπάνω τὰς προσηγορίας ἔχοντες. 1390, 26.
ἐπαρᾶσθαι] τί οὖν ταῦτ᾽ ἐπήραμαι καὶ διετεινάμην οὑτωσὶ σφοδρῶς. 275, 5. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἐμαυτῷ. 747, 13. 1204, 11. ἐπαράσεσθαι ἀράς τινας δεινὰς καὶ χαλεπάς. 1268, 25. ἐπαρώμενος ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ, ἐπαρασάμενος ἃ οὔτ᾽ ἐγένετο, οὔτ᾽ εἶδεν, οὔτ᾽ ἤκουσεν ἀνθρώπων οὐδενός. 1348, 15.
ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις. 316, 1. ὅσα ἐδυνάμην ἑκάστῳ ἐπαρκέσαι. administrare, præbere. 1214, 5.
ἐπαρτᾶν] τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ. 332, ult. τοσοῦτος ἐπήρτηται φόβος. 666, 14.
ἔπαρχος (lectio corrupta). 521, 27.
ἐπαυξάνειν τὴν ῥᾳθυμίαν. 38, 1. οὐ δὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν. 43, 15. σοῦ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασιν, ἃ ποιεῖς, μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει (exaggerat) τῷ σώματι. 1406, 6.
ἐπαυτοφώρῳ ἐξελέγχειν. 378, 12.
ἐπαχθής] ἐπαχθεῖς λόγους πορίσασθαι. 269, 21. ἐπαχθὴς qui sit. 580, 17. ad 22.
ἐπείγειν] ἵνα μὴ δοκοῖεν ἔλαττον ἔχειν ἐπειχθέντες. in eo, quod ita festinassent. 394, 17. διὸ ταῦτα πρᾶξαι ἠπείχθησαν. 867, 4.
ἐπεῖναι] ἐπόντος τοῦ φόβου τούτου. hac formidine imminente. 517, 15. εἰ μηδεὶς ἐπῆν ἀγὼν, μηδὲ κίνδυνος. si nullum certamen maneret, exspectandum, vel timendum foret. 517, 17. ἔδειξα καὶ διεμαρτυρόμην, ὅτι ὅρος οὐδεὶς ἔπεστι τῇ ἐσχατιᾷ. 1040, 16. 1047, 23.
ἐπείσακτος] aliunde importatus. σίτῳ πάντων ἀνθρώπων πλείστῳ χρώμεθ᾽ ἐπεισάκτῳ. 254, 21. 466, 22.
ἐπεισέρχεσθαι] ἐπεισελθόντες εἰς τὸ χωρίον. *noch obendrein* [*yet over and above that*], etiam insuper in prædium meum irruperunt, (præterquam, quod gregem ovium abegerunt). 1155, 8.
ἐπεισιέναι] ex improviso supervenire conclusis alicubi, irrumpendo, quo non licebat. μὴ τοὺς ἰδιώτας ἐπεισιέναι (id est, εἰσιέναι ἐπ᾽ αὐτούς). 776, 18.
ἐπεισπηδᾶν] ex improviso cum vi alicujus in domum irrumpere. 1156, 8.
ἐπεμβαίνειν τῷ καιρῷ. oportunitate temporis adversi abuti ad insultandum afflicto. 579, 22. b) in navem inscendere, in locum aliorum, qui inde excessissent. τοῖς ὕστερον ἐπεμβᾶσιν ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων. 1214, 25.
ἐπεξαμαρτάνειν] vetustis peccatis nova addere. οὐχ, ὅτι πολλάκις ἡμάρτηται πρότερον, διὰ τοῦτο ἐπεξαμαρτητέον ἐστί. 595, 11.
Epexegesis. τὴν βουλὴν, τοὺς πεντακοσίους.

776, 16. quasi dicere voluisset, senatum, non illum Areopagiticum, sed hunc majorem, Dviros.

ἐπεξεργάζεσθαι] prioribus facinoribus adhuc alia nova addere. ἓν δ' ἐπεξειργάσατο τοιοῦτον —. 274, 18.

ἐπεξέρχεσθαι] litem persequi. 501, 14. 1324, 24.

ἐπεξιέναι] ἐπεξῄειμεν τοῦ φόνου τὸν Ἀρίσταρχον. 549, 24. ὅπως ἐπέξει τῷ μιαρῷ. memento hunc impurum in jure persequi. 583, 23. ἂν ὁ παθὼν (peremtus) αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι, τὸν δράσαντα οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστιν ἐπεξιέναι. 983, 22. ἐπεξιέναι [scil. τῷ φονεῖ τοῦ φόνου] μέχρις ἀνεψιαδῶν κελεύει ὁ νόμος. 1161, 9. 1323, 19. τὸ τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπεξιέναι. 553, 3.

ἐπέρεσθαι] interrogare, in suffragia mittere. ταῦτ' ἐπήρετο ὁ ἐπιστάτης. 594, 26.

ἐπέρχεσθαι] in mentem venire. ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν εἰπεῖν ἐπελθεῖν. 9, 9. 1420, ult. πολλάκις ἔμοιγε καὶ τοῦτ' ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι. 124, 25. 173, 18. ἴσως δέ τισι θαυμάζειν ἐπελήλυθε. 668, 4. ἀλλ' ἐάσω τό γ' ἐπελθὸν εἰπεῖν μοι. 206, 27. οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι. incessisse. *angewandelt habe [had seized upon, had befallen]*. 738, 12. οἰόμενοι δεῖν διαπράττεσθαι ὅ,τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις. 1050, pen. ὧν ἕνεκ' ἐπῆλθέ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστίν. 1464, 4. b) invadere hostiliter, cum armis. 278, 22.

ἐπερωτᾶν καθ' ἕκαστον. 1030, 19. ἐπερωτᾷ [scil. τὸν θεὸν] ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου. 1072, 12.

ἐπέτειος] in annum durans, valens. ὁ νόμος κελεύει τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα ἐπέτεια εἶναι. 651, 16.

ἐπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς. 274, pen.

ἐπευωνίζειν] *wohlfeil geben [to sell cheap]*, vilis indicare, vili vendere. 687, 24.

ἐπέχειν] inhibere, insistere. ἐπισχὼν, ὧν ὥρμηκε. 179, 14. ἐπισχεῖν ᾤετό τινας τοῦ τοιοῦτόν τι ποιεῖν. 505, 16. τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. cessationem fori indixistis, soletis per eos dies jurisdictionem suspendere. *ihr stellet das Rechten ein [ye suspend judicial proceedings]*. clauditis fora. 518, 20. ἐπισχεῖν ἐδεῖτό μου τὴν δίαιταν. 541, 24. ἐπίσχες est formula, qua oratores jubent scribam recitantem insistere. quam ad rem utebantur quoque voce πέπαυσο. sæpissime locorum occurrit. v. p. 718, 14. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε. 1128, 16. ἐπισχεῖν μοι ὀλίγον χρόνον. 1154, 9. b) obtinere, dominari, eminere. τύχην τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἣ νῦν ἐπέχει [id est, ὑπερέχει, καὶ ἐπιπολάζει καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ κράτος ἔχει] χαλεπὴν καὶ δεινήν. 311, 22.

ἔπηλυς] τοὺς εἰς τὰς ἐπήλυδας ἐλθόντας πόλεις. 1390, 6.

ἐπηρεάζειν καὶ διαφθείρειν τὰ πράγματα. 97, 9. πλὴν εἴ τι τούτοις ἐπηρεάσαι δέοι. 331, 13. ἐπηρεάσαι τισὶν ἰδίᾳ, οἷς ἀηδῶς ἔχει. 500, 15. ἐπηρεάζειν ἐμοὶ συνεχῶς. 519, 13.

ἐπήρεια ἐχθροῦ. 229, 8. ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου. 229, 14. τῆς περὶ τὸν χορὸν ἁπάσης ἐπηρείας. 522, pen. πρὸς ἐπήρειαν δημηγορεῖν. 1426, 17.

ἐπὶ] cum Genitivo constructum significat a) *super*, vel *in*. (nam sæpe istiusmodi præpositionum significationes inter se sunt admodum connexæ, ut vix discerni satis possint.) ἐπὶ πολλῶν ἄν τις ἰδεῖν δοκεῖ μοι τὴν τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γενομένην. 18, 1. ubi æquipollet præpositioni ἐν. sequitur enim statim: οὐχ ἥκιστα δ' ἐν τοῖς παροῦσι πράγμασι. ἐπὶ τῆς τοιαύτης γνώμης γίγνεσθαι. 42, 4. οὐχ οἷός τ' ἐστὶν ἔχων, ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων. iis acquiescere. 42, pen. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπὶ τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένης. 232, 15. ubi possit ἐπὶ etiam reddi per *coram*. coram veritate, h. e. coram tribunali veritatis. τὰ τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοπεῖν. 298, 3. ubi possit etiam *ex* reddi. τῷ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων, scil. ὄντας. qui sunt in capite rerum gerendarum, iis præsunt. 309, 9. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέαντο θρασὺν ὄντα καὶ βδελυρόν. aliis in rebus, locis, temporibus. 515, 10. οὐκ ἐπὶ τούτου μόνον, ἀλλ' ἐπὶ πάντων. 526, 21. ἐφ' ἑκάστης μαντείας. 532, 3. ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πράγματος. 538, 4. ἐπάταξε χορηγοῦντα ἐπὶ κόῤῥης. 562, 9. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόφασιν λαβών. arrepto prætextu, se id fecisse in pompa et temulentia. 573, 1. ἐπὶ ταύτης τῆς ὑπερηφανίας ὄντα. 578, 20. ἐπὶ καιροῦ τινὸς αὐτοῖς ἐπιθεμένου Κερσοβλέπτου. 655, 17. ἐπὶ τῆς ἑκάστου φύσεως πάλαι τοῦτο τὸ πρᾶγμα κέκριται. *in* vel *coram*. 770, 12. ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν ὄντες. 1419, 4. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης. 1189, 20. conf. p. 946. 14. ubi cum dativo constructum legitur. b) *per*. ταῦτα πειράσομαι ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν. per summa rerum momenta eundo, capitulatim. 1390, 23. c) *propter*. ἐπὶ πάντων ὁμοίως ὀργίζεσθαι. in omnes criminosos et omnia crimina pariter animadvertere. 574, 3. potest etiam ad *super* n. a. referri. d) *de*. κοινοὺς ἐπὶ πάντων ἐπαίνους ποιήσομαι. 1392, 23. e) *apud*. τὴν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ μάχην. 300, 16. τὸ ἐργαστήριον τὸ ἐμὸν, τὸ ἐπὶ Θρασύλλου. 973, pen. verum Harpocr. ibi citat ἐπὶ Θρασύλλῳ. f) *coram*. ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου. 1367, 17. g) *ætate, memoria*. ἐπ' ἐμοῦ γὰρ, οὐχὶ πάλαι, ταῦτα

γέγονε. mea ætate, me superstite. 28, pen. τῶν ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων. 34, pen. ἐφ' ὑμῶν. ætate vestra, et res gerentibus vobis, *aut*, auctoritate vestra. 984, 3. h) *cum*. οὔτ' ἐπ' ἀληθείας (id est, μετ' ἀληθείας) μηδεμιᾶς εἰρημένα. 230, 19. ἐγὼ μὲν ἦν ἐπ' ὀνόματος τούτου. cum hoc nomine, h. e. in ejus possessione et usurpatione, gessi id et usurpavi. 1000. 21. i) *sponte*, vel *spontis*. ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν, sponte vestra per vosmet ipsos, sine adventitio magistro, monitore, vel instigatore, οἷοί τε ἦτε ταῦτα συνιέναι. 656, 7. ἐφ' ἑαυτοῦ. sponte sua, arbitratu suo, 688, 26. τὴν βουλὴν (senatum Areopagiticum) κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἐφ' ἑαυτῆς, suæ spontis, εἶναι, in secreto, procul a turba, res suas agere, nemine interpellante. 776, 21. ὅπου δ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐφ' αὐτῶν, per se, in natura sua, simpliciter, destricta ab omni fuco adventitio, ὑμῖν ἐστὶν ἐμφανῆ ποιῆσαι. 1106, 14. k) *pro*, vel *ex*. νόμους ἐπὶ καιροῦ τεθέντας. leges pro modo et necessitudine temporis cujusque latas. *gelegentlich, nach Anweisung, Veranlassung und Erforderniss der iedesmaligen Umstände* [*as occasion offered, according to the indication and exigency of existing circumstances*]. 484, 20.

Cum Dativo constructum significat a) *super*. ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι. rebus præesse. 21, 19. quamquam reddi quoque potest *in*: in actione rerum esse. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. commentariensis numularii, qui mensæ ejus præest. 946, 14. conf. p. 1189, 20. ubi cum genitivo constructum legitur. πλευσεῖσθαι ἐπὶ τοῖς χρήμασι. navigaturum eadem in nave, qua merces, ita ut iis invigilet. 928, 11. b) *in*. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν. 22, 25. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότα (subaudi εἰλημμένον). 378, 12. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς. 533, 4. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες. in judiciis peculatus, vel repetundarum. 605, 20. τοῖς ἐπὶ τῇ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. sectam cupiditatis sectantibus. 662, 17. ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ. 738, 25. ἐφ' ἑαυτοῖς οὐκ οἴονται τὰ αὐτὰ δίκαια εἶναι. 744, 27. ἐφ' οἷς οἱ νόμοι κελεύουσι, id est, ἐν τούτοις, ἐν οἷς. 803, 14. c) *penes*, in arbitrio et potestate alicujus. οὓς ἐφ' ὑμῖν ἐστὶ κολάζειν. 90, 16. ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες. cum vestram in potestatem dedissent. 300, 10. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσται. 420, 1. ἐπὶ τῇ τῶν ῥητόρων δυνάμει καταστῆσαι τὸ πρᾶγμα. 596, 21. ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσται. 604, 27. ἐπὶ τούτῳ ἐγίνετο, ὁπότε βούλοιτο ὑμῖν ἀποδοῦναι. 1185, 13. μὴ ποιεῖν τὴν τῶν βουλομένων ἀναλίσκειν φιλοτιμίαν ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων πλεονεξίᾳ. 1234, 19. μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν. 1341, 15. d) *adversus*, in fraudem, damnum, molestiamve alicujus. ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει τινὰς τῶν Θηβαίων. Thebanorum nonnullos colit et promeretur, quo reip. nostræ noceat. 70, 16. ἐπὶ τοῖς πλήθεσιν ἰδίᾳ δυνάμεις κεκτημένους. 661, 17. ἐφ' ἡμῖν ὄντα. contra nos facientia, nobis noxia. 665, 15. ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσι τὴν πόλιν. 701, 14. τὰ ἐπὶ τῷ πλήθει νενομοθετημένα δεινά. 739, 6. τοὺς νόμους ᾤετο, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἀδυνάτοις, οὕτω καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἰσχύειν. 742, 20. quamquam hoc ad locum *de* et *in* quoque referri potest. ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἔσεσθε τὸ ἔθος τοῦτο κατεσκευακότες. 1236, 5. ὑπερῆρεν ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. adversus se stantes. 1395, 23. e) *ob*, *propter*, sive causam, unde res profecta et effecta fuit, sive finem propositum significat. ἀδοξία ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. exsistens, efflorescens e facinoribus, ea consequens. 12, 19. potest hoc etiam ad locum *post* referri. εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ, pro mercede, τι λέγοιεν. 398, 19. τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν. ob præclara facinora, vel e gloriosis factis, vel post ea venientem. 35, 11. τῶν ἐπὶ μικροῖς λήμμασι, quæ aut sperant, aut jam abstulerunt, πολλὰ καὶ μεγάλα ὑμᾶς ἁμαρτάνειν πεισάντων. 58, 8. ἐπ' ἀνδρίᾳ δόξαν ἔχειν. 155, 4. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι. 246, 14. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γε. non enim profecto benevolentiæ ergo. 317, 8. τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι. spe lucri, aut devincti largitionibus. 447, 23. ἐφ' αἵματι φεύγειν. ob reatum cædis contractum. 548, ult. φέρειν χαλεπῶς ἐπὶ —. 550, 8. ἐπ' οὐδενί. nulla de causa, vel nullum ad finem. 558, 9. ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων. eo quod invito sibi Athenis manendum fuisset, judicii causa, cujus exitum præstolaretur. 571, ult. ἐπὶ χρήμασι. 610, 12. 752, 19. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν. quarum tuendarum et exercendarum gratia. 776, 24. παλλακὴν ἣν ἄν τις ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχῃ. potest varie reddi. tametsi alicui liberi sint. item, in damnum liberorum. ego vero sic arbitror accipiendum. ob liberos ingenuos. quorum pater, viduus factus, pellicem sibi adsciscat, quæ curam liberorum gerat, eos alat, lavet, comat, vestiat, regat. 637, 5. ἐπὶ δίκαις λαμβάνειν χρήματα. jurisdictionis ergo, quo jus corrumpatur, et secundum largitores dicatur. 1137, 5. ἐπὶ ταῖς ἀποψηφίσεσι κατηγοροῦσι. 1300, 12. ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις πρᾴως φέρειν. 1339, 20. τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστὲ, διαφθαρέντων. *über welchen zu*

halten, ihr da seyd, ihr dazu bestellet seyd [*for the maintenance of which ye are constituted*]. 1427, 1. ἐπ' εὐνοίᾳ. ob benevolentiam, ex animi propensione, aut, ad eam declarandam. 1481, 4. ἐφ' οἷς, quibus criminibus obnoxium, ἀφήκατε Ἀριστογείτονα, ἐπὶ τούτοις Δημοσθένην ἐκβεβληκότες, ob eadem ipsa, vel, earum obtentu. 1483, 26. f) *pro.* studio, vel spe adipiscendi, vel fine proposito, vel lege dicta et conditione stipulata, sub pacto, item pignore opposito. ἐπὶ πολλῷ, scil. τόκῳ. sub pacto magni fœnoris. *unter Bedingung und Zusage einer starken Zinse* [*under the condition and promise of a high rate of interest*]. 13, 22. 103, 2. ἐπὶ μεγάλοις τόκοις. 13, 20. ἐπὶ μικροῖς λήμμασι. 58, 8. ὅρκους παρά τινος λαμβάνειν ἐπὶ ταῖς συνθήκαις. quo jurejurando spondeatur, operam datum iri, ut pacti conditionibus serviatur. 235, 14. οὐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην. 238, 19. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati se corrumpi spe ductum, aut vinculis obstrictum largitionum. 240, ult. 398, 23. ἐπὶ σωτηρίᾳ πάντα πράττειν. salutis ergo, quo navis servetur. 293, 1. ἐπ' ἀργυρίῳ λέγειν. pro mercede, seu sperata, seu jam data. 398, 19. ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου δωρεαῖς ἅμιλλαν ποιεῖσθαι. ubi honores a plebe tribuendi quasi præmia sunt certantibus proposita. 490, 1. ἐφ' ἑαυτῷ χρήματα τῶν τοιούτων (id est, ἀντὶ τῶν τοιούτων) λαμβάνειν. pro semet, h. e. pro præstatione corporis sui, pro patientia plagarum aliarumve talium contumeliarum mercedem accipere, neque pœnas earum in jure repetere. 529, 2. ἐπ' ἔχθρᾳ ὑβρίζειν. sive inimicitia incitatum, sive, quo simultatem prodat atque satiet. 532, 14. μή τι γε ἐφ' ᾧ ἑτέρους εἰσπράττειν, id est, ἐπὶ τῷ ἑτέρους εἰσπράττειν. 607, 10. ἐπ' ἐλευθερίᾳ προεστάναι τῶν Ἑλλήνων. quo Græci libertate gaudeant. 661, 16. ἐπὶ τοῖς νόμοις. secundum leges, vel earum tuendarum ergo. 718, 8. ἐπ' ἀργυρίῳ πράττειν τι. 762, 20. ἐπὶ δραχμῇ (sub pacto, sponsione dandarum in minas singulas drachmarum singularum menstruatim) δεδανεισμένον ἀργυρίου τάλαντον. 816, 12. 819, 1. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς ὀφείλειν τὴν προῖκα. 818, ult. δανείζειν τινὶ ἐπ' ἀνδραπόδοις. pro mancipiis oppigneratis. 822, 8. τὴν ἐμὴν μητέρα ἐγγυῶν ἐπὶ ταῖς ὀγδοήκοντα μναῖς. despondens ei matrem meam sub conditione 80 minarum, ut aut neutrum sine altero haberet, aut utrumque una. 840, 18. κύριος τῶν ἐμῶν γενόμενος ἐπὶ τούτοις. sub conditione, ut iis pactis staret. 840, 21. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς δανείζων (id est, διὰ τοῦ δανείζειν) κερδάνας. magno quæstu facto per fœnus e bonis meis fœnori elocatis. 855, 13. ἐφ' ὅσῳ μισθοῦσι τοὺς οἴκους. 862, 19. ἐπὶ σίτῳ δανείζειν. æs mutuum alicui credere, quo frumenta coemat, quibus e venditis nomen contractum diluat. 885, 17. ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποθήκῃ. sub sponsione, vel præstatione alicujus pignoris. 908, 21. ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ ὀφείλειν χρέα πολλά. 1041, 19. οὔτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ, *auf Pfand* [*on pledge*] οὔτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκε. 1185, 12. ἐπὶ μισθῷ συνηγορεῖν. 1232, pen. ἐπ' ὀκτὼ ὀβολοῖς δανείζειν τοῦ μηνὸς τὴν μνᾶν. 1250, 20. ἐπὶ τῇ νηὶ δανείζεσθαι τρισχιλίας. super navi, ut ea creditori oppigneretur pro arrha æris reddendi. 1283, 18. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανείζονται. in hanc legem. *auf diesen Vertrag* [*on this stipulation*]. 1284, 17. ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδούς. juris æqui pervertendi ergo, quo veritas et sanctimonia judiciorum violetur. 1137, 3. ἐπὶ θυγατρὶ διδόναι προῖκα τριάκοντα μνᾶς. quo filiam elocet. 1362, 8. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τοκοφορεῖν. 1362, 26. g) sub obtentu, prætextu. ἐπὶ τῷ τῶν θεῶν ὀνόματι. *auf den Nahmen, und auf Rechnung der Götter* [*in the name, and on the score of the gods*]. 495, 7. ἐπ' ὀνόματι τῆς πόλεως. quasi fiat ad reip. commodum, e rep. 917, pen. h) *post, secundum.* τὴν ἐπὶ Κυνὶ, scil. δύντι ὥραν. post occasum Caniculæ. 927, 3. 936, ult. i) *apud,* vel *coram.* τόπον τινὰ ἐν Φρεαττοῖ καλούμενον ἐπὶ θαλάττῃ. 646, 9.

Cum Accusativo denique constructum ἐπὶ significat a) *ad.* ut, ad agendum gerendumve quid. μὴ προσάγειν (scil. πρὸς ὑμᾶς) τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, scil. ὅπως πρὸς ὑμᾶς προσαχθῶσι. 234, 22. ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατεστήσατε Χαβρίαν. ad bellum hoc gerendum constituistis. 677, 17. ἐπὶ καλὸν ἢ χρηστὸν πρᾶγμα χρήσιμος. 779, 14. ἐπὶ κεφαλὴν, præcipitanter, festinato, sine mora, εὐθὺς εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 11. ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἶναι. in bonum cedere, proficere, salutare esse. 1072, 15. ἐφ' ἃ εἰσεποιήθη. quæ bona ut adipisceretur, ideo fuisset adoptatus. 1089, 6. εἰς τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀρχιάδου ὄνομα ἐγγραφῆναι. (ubi potest quoque *apud* reddi). 1091, 26. 1091, 14. ἐπὶ δίετες ἡβήσῃ. ad biennium, totum biennium. 1135, 4. ἀπογράφειν τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. præfinire terminum bidui, quo transacto veniendum sit ad judicium. *auf übermorgen vorladen, vorbescheiden, bestellen* [*to summon, cite, or appoint for the day after to-morrow*]. 1151, ult. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγδοον. 1212, 1. τὴν ἐφ' ἡμέραν τροφὴν αὐτοῖς διαρκῆ διδόναι. 1214, 6. ἐπὶ τοὺς τόκους ἧκον οἱ δεδανεικότες. ad exigendum usuras. 1225, 14.

b) *apud*, vel *super*. ἐγγύη ἡ ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 895, 15. ἀποδοθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *an die Banc wieder zurück bezahlt waren* [*were paid back again into the bank*]. 896, 7. ἀποστερεῖσθαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος. *die Summe, die in der Banc stund* [*the sum actually in bank*]. 900, 14. προσώφειλε τὰ ἕνδεκα τάλαντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *an die Banc schuldig, dass sie es an ihm zu fodern hatte*, aut *dass man das Geld an der Banc zu fodern hatte* [*indebted to the bank, for which the bank had a claim on him*, aut *which he had a claim on the bank for*]. 945, 23. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *er ist auf die Banc schuldig*, oder *der Banc schuldig* [*he is indebted at the bank*, or *to the bank*]. 1111, 12. c) *adversus*, in damnum. ἑτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν. 16, 10. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε. 22, 8. ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστί. hæc in caput vestrum struuntur. 73, 27. ἁρπάζων Φίλιππος οὐ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἁρπάζων. quo vos oppugnet, et copiis e raptu coactis vos subvertat. 146, 20. Θηβαῖοι τούτοις ἀεὶ συμμάχοις ἐπὶ Λακεδαιμονίους χρῶνται. 209, ult. ἐπιτείχισμα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. 248, 13. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστί. 450, 11. ἔχει ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν. 537, 5. τότ' ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρή. 555, 23. ἐνεδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν. 900, 18.

ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν. 278, 21. ἐπιβῆναι τῆς χώρας. 1394, ult. Θετταλίας ἐπέβη. 12, pen.

ἐπιβάλλειν] convenire, congruere, competere pro rata portione. τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον μέρος μετειληφέναι νομίζω τὴν πόλιν. 312, 2. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς ἀτιμίας ἅπασι καὶ μάλιστά γε σοι. 317, 1. b) irrogare mulctam, sive simpliciter, sive cum addito ζημίαν, aut ἐπιβολήν. 572, 19. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριος κατὰ τὸ τέλος. 1076, 19. In medio: in animum inducere, conari. ἐπιβάλλεσθαι λύειν τοὺς ὅρκους. 282, 14. et 27.

ἐπιβάτης] ἐπιβάται sunt, aut ministri naucleri, *die Matrosen* [*the common sailors*], aut vectores quicunque, præter milites classiarios. nam hi eo nomine non veniunt. 883, 13. et 23. 1286, 6. καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις. 1209, 11. verum Harpocrat. ait milites classiarios ἐπιβάτας appellari.

ἐπιβιοῦν et ἐπιβιῶναι] ἐπιβιοῦντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου πλέον ἢ πένθ' ἡμέρας. 1033, 15. 1034, 3. 1273, 3.

ἐπιβολὴ] mulcta arbitraria. 572, 19.

ἐπιβουλεύειν] ἀμφότερα οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους. 134, 25. τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα καὶ τοὺς στεφάνους ἐπεβούλευσε διαφθεῖραι. 520, 2. ἐπεβούλευσε τοιαύτην λαβεῖν τῶν πεπραγμένων δίκην. clandestinis et malitiosis consiliis machinatus est talem adipisci ultionem. 542, ult. ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἐμοῖς ἐπιβουλεύοντα. 865, 5. ἐπιβουλεύειν μηδὲν ὑγιὲς ποιεῖν. 932, 7. ὡς ἐπεβούλευον ἀτιμῶσαι καὶ τὰ ἔσχατα πρᾶξαι. 973, 19. οὗτος εἴς τε χρήματα καὶ τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν ἐπεβουλεύθη. 593, 9. οὐ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλεύων, τοῦ πιστεύεσθαι ἕνεκα δίκαιον γεγονέναι. 742, 9. ἃ τοὺς ἄλλους ἐπεβούλευσε ποιῆσαι, παθὼν αὐτός. 884, 1. ἐπιβουλεύων ἀποδρᾶναι. 900, 13.

ἐπιβουλὴ] ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτη καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα. 154, 10.

ἐπιγαμίαν διδόναι δήμῳ τινί. jus uxores ex se ducendi, ut illæ peregrinæ mulieres pari jure sint in urbe, quo ducantur, atque urbanæ ipsæ. 256, 6. ποιήσασθαι. 291, 4.

ἐπίγαμος θυγάτηρ. nubilis. 1009, 14. 1025, 4.

ἐπιγίγνεσθαι] supervenire, accidere, contingere, ut v. c. morbi solent. ἐπιγενομένης δὲ ἀῤῥωστίας Πασίωνι. 946, 14. τὰς ἐπιγενομένας μισθώσεις ὡς οὐκ ἀπείληφε. *die fälligen Pachtzinsen* [*the farmers' rents that had become due*]. statis dependendas temporibus mercedes, sibi competentes et e bonis provenientes. *die ihm zu, oder anheim fallenden.* [*falling in to, devolving on him*]. 947, 7. οἱ ἐπιγιγνόμενοι. post nascentes, posteri. 689, 16. 1371, 2.

ἐπιγνώμων, censor, æstimator, arbiter, τῆς τιμῆς, pretii, τοῦ παιδός. 978, 11.

ἐπίγραμμα] ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς τυγχάνειν. 491, 5. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου. 615, pen. πρὸς τριάκοντα μνῶν ἐπίγραμμα ὑπὲρ τοσούτων χρημάτων εἰς τοσοῦτον ἀγῶνα καθέσταμεν. in discrimen mulctæ tam enormis pendendæ devenimus ob læsionem, cujus rei agimur, quæ læsio, prout ipse libellus accusatoris eam æstimavit, pluris non est, quam dimidii talenti. 985, 12. est igitur ἐπίγραμμα taxatio, vel æstimatio damni a reo accusatori dati literis consignata.

ἐπιγράφειν] φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς. 1378, 1. ἠνάγκασαν αὐτοὺς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνούσας τοῦ ἔργου. 1378, 13. b) litem æstimare, cum actor in libello accusatorio indicat ipse, quantam mulctam sibi debere reus videatur. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ἐτίμησαν. sed etiam mulctam ei irrogarunt eam, quam ego meo in libello accusatorio indicaveram. 847, 7. In medio: curare, vel pati, auctor esse, ut a commentariensi alicujus nomen in tabu-

triæ. 566, 23. οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες. 285, 19.

ἐπιδρομὴ] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν. 559, 25.

ἐπιείκεια] fama præclara honestatis et probitatis. ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλωμεν. 919, 5.

ἐπιεικὴς] probus, honestus, fidus, frugi. μηκέτι τὸν νοῦν αὐτῷ ὡς ἐπιεικεῖ προσέχειν. 606, 2. τί δὴ ταῦτ' εἶα, φάσκων ἐπιεικὴς εἶναι; 606, 3. ἐπιεικεῖς δοκῶσιν εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια. circa meum et tuum. 915, ult. οὐδὲν εἰδὼς τὴν τούτων πονηρίαν, ἀλλ' οἰόμενος ἐπιεικεῖς εἶναι ἀνθρώπους. 925, 10. ἐπιεικῆ δόξαν ἔχων. 1343, 2.

ἐπιεικῶς] sæpenumero, crebro, plerumque. 10, 7. 450, 14. b) sic satis. ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. hinc proficiscentibus ipsis, erat pretium frumenti sic satis ingens. *in ziemlich hohen Preise* [*at a sufficiently high price*]. 1285, 17. ἐπιεικῶς ἔσχε τὸ σῶμα. sic satis commode. 1364, 27.

ἐπιέναι] accedere, aggredi, adoriri, invadere. ὡς ἐπιὼν (id est, ἐξ ἐπιδρομῆς) ἅπαντα ἤλπιζε τὰ πράγματα τότε ἀναιρήσεσθαι. se eversurum et subacturum esse omnia a primo statim impetu, aggressu, cedentia statim, neque resistentia. 15, 12. b) de rebus futuris, imminere, instare, appropinquare. τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου. 423, 27. τῆς ἐπιούσης ἑκάστῳ τύχης μὴ οὔσης προδήλου. 633, 26. ὅσα περὶ τῶν ἐπιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοί. de rebus futuris. 1487, 5. c) in mentem venire. οὔτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν, οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπήει. 392, 27. εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν ἐπήει αὐτῷ τὰ τοιαῦτα σκοπεῖν. 576, 27.

ἐπιζήμιος] τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ κειμένοις ἐπιζημίοις. 280, 16. locus perobscurus, ænigmati simillimus.

ἐπιζητεῖν] idem quod simplex, vel ἀναζητεῖν. εἰ μὴ ἡ βουλὴ, senatus Areopagiticus, ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρωπον καὶ συλλαβοῦσα —. 271, 16.

ἐπιθάνατος ἦν ἐμοῦ ἀποδημοῦντος. morti propinqua. 1225, 1.

ἐπιθυμεῖν] πολλοὶ πολλάκις μειζόνων ἐπιθυμοῦντες, τὰ παρόντα ἀπώλεσαν. 658, 8. ἐπιθυμήσας τῶν χωρίων μου. 1272, 3.

ἐπιθυμητὴς] ἐπιθυμηταὶ τῶν ἡμετέρων ἐθῶν καὶ νόμων. 661, ult.

ἐπιθυμία] τοῖς δ' ἔθεσι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν. 638, 13. οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id est, τέλος, vel παῦλαν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας. 658, 7. τὸν εὖ φρονοῦντα δεῖ τὸν λογισμὸν κρείττω τῶν ἐπιθυμιῶν πειρᾶσθαι ποιεῖν. 1438, 11.

ἐπικαθῆσθαι] ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. *der Factor, Buchhalter, der oberste Gehülfe des Banquiers* [*the agent, bookkeeper, head clerk of a banker*]. 946, 13. 1189, 20. 1193, pen.

ἐπικαίειν] ulcus amburendo sistere. 798, 24. v. ἀποκαίειν.

ἐπίκαιρος] μὴ προσλαβὼν τοὺς ἐπικαίρους τῶν τρόπων. opportuni. 234, 14.

ἐπικαλεῖν τεθνεῶτι. de defuncto queri. 1241, 5.

ἐπικαρπία] τὴν οὐσίαν πότερον ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν, e vectigalibus, reditibus annuis, ἢ τἀρχαῖα ἀναλίσκων διῴκηκε. 829, 8. 834, 2.

ἐπικατατέμνειν [scil. fodinas metallicas] τῶν μέτρων ἐντός. cuniculos suos in alienos adigere. *dem Nachbar in seine Schacht einhauen* [*to cut into his neighbour's shaft in the mines*]. 977, 7.

ἐπικηρυκεία] induciæ, pax, tranquillitas ad certum tempus per fetialem indicta. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν. 61, 23.

ἐπικηρυκεύεσθαι] depecisci, decidere cum aliquo. 888, pen.

ἐπικηρύττειν] præconis voce mercedem publice ei promittere, si quis aut vivum aliquem, aut caput ejus dedat promulgantibus. διὰ ταῦτ' αὐτῷ τοὺς Θηβαίους χρήματα ἐπικεκηρυχέναι. 347, 26.

ἐπικινδυνεύειν] ὅτι τὰ χρήματα ἤδη ἐπικινδυνεύεται τῷ δανείσαντι. merces ab hoc temporis articulo inde jam nunc, periculo creditoris ire per mare. *das Guth gienge nunmehr in See auf Risco des Gläubigers* [*that the merchandise is from this moment forward sent to sea at the risk of the creditor*]. 915, 13.

ἐπικίνδυνος] anceps, periculi plenus. ἐπικινδύνους ἔχουσα προσόδους. vectigalia dubia. 948, 2. ἀκούειν μὲν ἡδεῖαι, πράττειν δ' ἐπικίνδυνοι. 1452, 22. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου πειρᾶσθαι παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι. 1470, 14.

ἐπίκληρος] virgo patre orba, heres, contentioni obnoxia, quis ejus et corpore et bonis sit potiturus. 182, 15. ὅσα εἰς ἐπικλήρους [scil. ἥκει] πρὸς τὸν ἄρχοντα. 976, 12. nam Archon Eponymus earum causas disceptabat. ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τοκέων τῷ ἄρχοντι προσέταξαν ἐπιμελεῖσθαι. 940, 10. ἐπικλήρου qui sit κύριος, tutor, jure præditus eam elocandi. 1134, ult. sqq. jura quædam earum 1135. circa finem. ἐπικλήρου εὐπόρου κληρονομήσας. 1311, 17.

ἐπικληροῦν] per sortem addicere, attribuere. ταῖς μεγάλαις ἐπικληρῶσαι συμμορίαις μέρος ἓν χρηστὸν ἑκάστῃ. 183, 21. εἶτ' ἐπικληρῶσαι τὰς φυλάς. 184, 6. et 9. τοῖς χοροῖς τοὺς αὐλητάς. 519, 1. ἐπικεκληρωμένων ἤδη τῶν δικαστηρίων. judicibus jam sortitis et curias, ubi essent sessuri, et causas, quas essent tractaturi. 978, 5. ἐπεκλήρωσεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. iis, qui armamenta nautica a debentibus exacturi essent, senatus per

ἐπιμελής] οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν. 310, 3. ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς εἰδέναι. 359, 21. μαινοίμην γὰρ ἄν, εἴ τί μοι τούτων ἐπιμελὲς εἴη. 937, 25.

ἐπιμελητής] ἐπιμεληταὶ erant, alii τῶν φυλῶν, *Viertelsmeister* [*chiefs of wards*]. 519, 3. alii τῶν συμμοριῶν, *Gildenmeister* [*heads of corporations*]. 1145, 15. et 21. alii τῶν νεωρίων, *Admiralitetsherren* [*heads of the admiralty*]. 612, 21. 1145, 13. alii τοῦ ἐμπορίου, *Deputirten zum Handelsgerichte* [*members of the commercial court of judicature*]. 941, 15. 1324, 9. alii τῶν μυστηρίων, qui pacem publicam et bonum ordinem tuerentur in sacris Cereris, et necessaria ludis appararent. 570, 6. alii εἰς τὰ Διονύσια. 519, 17.

ἐπιμένειν] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος. 727, 27.

ἐπιμιγνύναι, ἐπιμίγνυσθαι] νόμον ἔθεντο τὴν γυναῖκα τοῦ βασιλέως ἀστὴν εἶναι καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἑτέρῳ ἀνδρί. 1370, 21.

ἐπιμιξία] πλείους τότ' ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι, commercia, πρὸς ἀλλήλους, ἢ νῦν. 79, 18.

ἐπινέμειν] pastura, pecus ad pastum agendo, carpere, devastare prædium. τῶν γειτόνων ἐπινεμόντων καὶ διὰ τοῦ χωρίου βαδιζόντων. 1274, 27.

ἐπινεύειν] μὴ δῆτ', ὦ πάντες θεοί, μηδεὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐπινεύσειε. 332, 18. ἐπινεύειν τὰ ψευδῆ σιγῇ. 560, 7.

ἐπινίκια] οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου, ἃ Θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθυον, εἱστιᾶτο ἐλθών. 380, 22. ἑστιᾶν τὰ ἐπινίκια. 1356, 8. et 17. ἐπινίκια τῆς νίκης τοῦ ἅρματος. 1356, 17.

ἐπίνοια] τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδα ἔχων. sperans fore, ut dii sapientia quæque et salutaria consilia in mentem injiciant. 1463, 4.

ἐπιξενοῦν] διὰ τὸ ἐκεῖνον ἐπεξενῶσθαι πολλοῖς. propter jus hospitii cum multis contractum, vel propter notitias et familiaritates cum multis peregre contractas. 1224, 2.

ἐπίξηνον citat Etymologicum M. p. 362, 23. e Demosthene, quod in eo non legitur, pro mensula culinari, in qua carnes contruncantur. verum est apud Dem. ἐπιξενοῦν. quod auctor Etymologici cum ἐπίξηνον confudisse videtur.

ἐπιορκεῖν] οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν ἔχειν. 20, pen. εἰ μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλόν. 189, 5. εἰ μὴ περιφανῶς αὐτὸν ᾔδειν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὅρκους ἐπιωρκηκότα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις. 1203, ult. οὐδὲ θεοὺς ἔδεισεν, οὓς ἐπιώρκησε. 1204, 20. ῥᾷον ὀμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὁτιοῦν (scil. ποιεῖν). 1269, 13.

ἐπιορκία] ὡς καὶ τῆς ἐπιορκίας αὐτοκράτορος ὄντος ἐκείνου. 215, 2. τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν οἴκαδε ἀπενέγκησθε. dedecus et conscientiam perjurii, et diras in perjuros a præcone dictas. 409. 11. τὴν ἐπιορκίαν ἐπενεγκάμενος τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει. 642, 24. πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίας προσκτήσησθε. 409, 9.

ἐπιπέμπειν] οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θεοῦ ἐπιπεμφθεῖσαν. 738, 14.

ἐπιπίπτειν] διὰ τὸ ἐξαίφνης πολλοὺς ἡμῖν ἐπιπεπτωκέναι τοὺς ἀμφισβητοῦντας. 1173, 23.

ἐπιπλεῖν] σῖτον, ὃν ὁ παρ' ἡμῶν ἐπιπλέων ἐπρίατο, noster commissarius, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὼς πλέων, ἐφ' ἧς ὁ σῖτος, eadem nave vectus, qua frumentum pervehebatur. 885, 18. ἐπέπλει ταμίας Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ. 1188, 20. 1189, 2. ἐπέπλει ἐπὶ τῆς νεώς. 1284, ult. 1285, 9. οἱ δ' ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις. 1285, 9.

ἐπίπληξις] διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις. 1406, 25.

ἐπιπλήσσειν] increpare. 200, 22. ἐπιπλῆξαι ῥᾴδιον. 983, 3. τοῖς ἀφανῆ καὶ ταπεινὴν τὴν φύσιν ἔχουσιν, οὐδ' ἐπειδὰν μὴ καλῶς τι πράξωσιν, ἐπιπλήττομεν. 1412, 1.

ἐπιπολάζειν] eminere, dominari, veluti spuma summa in aqua natat. δέκα οὐχ ὅλοις ἔτεσιν, οἷς ἐπιπολάζει. 117, 16.

ἐπιπολαῖος] μὴ τὰς ἐπιπολαίας ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. vulgares, triviales. *die über die Seele hinrauschen, vorbey streichen, nicht haften, keine Spur, noch Frucht zurück lassen* [*which pass rapidly through the mind, which glance over it without leaving a trace or acquirement behind*]. 1418, 1.

ἐπιπολῆς] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστιν. vel illa ipsa quoque, quæ superficiaria in se sint, levemque atque tumultuariam operam poscant. 1412, 21.

ἐπιπόλιος] incanus, qui incipit canescere. 1267, 21.

ἐπιρρωννύναι] ἐπιρρώσειε τὴν πόλιν. 143, 6.

ἐπισημαίνεσθαι] rerum ab aliquo in magistratu, vel imperio gestarum, pecuniarumve administratarum exhibitas ab eodem rationes laudare, ratas habere, probare, assensuque suo velut obsignare. 310, 21.

ἐπισιτίζεσθαι] οἵ τε στρατιῶται εἶχον οὐδέν, ὅτου ἐπισιτίσαιντο. ære carebant, unde de commeatu necessario sibi prospicerent. 1223, 8.

ἐπισιτισμός] commeatus. ἐπισιτισμὸν ἔχοντες ἡμερῶν τετταράκοντα. 280, 11. copiæ frumentariæ, et facultates eas adipiscendi. 671, 18. σὺν τῷ ἐπισιτισμῷ. una cum annonis, victualibus, illo censu comprehensis. 909, 4.

ἐπισκέπτεσθαι] noscitare, adspectu explo-

rare, visitare, oculis suis alicujus rei conditionem indagare. ἐπισκεψομένους ἔφη τοὺς στρατιώτας πεπομφέναι κατ' εὔνοιαν. 113, 24. 249, 26. ἐπισκεψάμενος τοὺς νόμους τοὺς Δράκοντος. 1161, 3.

ἐπισκευάζειν] reparare, restaurare, reficere. τὰς ὁδούς. 36, 17. τὰ φρούρια. 379, 27. τὰ πομπεῖα. 615, 3. 755, 7. ἐπεσκευάσθη navis rupta καὶ πλώϊμος ἐγένετο. 1294, 24. 1295, 18.

ἐπισκευαστὴς πομπείων. 618, 4. 758, 14.

ἐπισκευὴ τειχῶν. reparatio mœnium. 329, 4. καὶ ἄλλας ἐπισκευάς. alia instrumenta. 819, 25.

ἐπισκήπτειν] in activo, præcipere, mandare, præsertim, cum moriens facit. 840, 15. ὅτι δόντος καὶ ἐπισκήψαντος τοῦ σοῦ πατρὸς ταῦτ' ἐπράχθη. 954, 15. In medio, queri aliquid, obtendere, prætexere, exceptione uti, in aliquam latebram calumniæ forensis se abdere. τούτων οὐδὲν ἐπεσκήψασθε. 162, 8. præsertim exceptionem falsi dicti testimonii obmovere. οὐδ' ἥτινι [scil. μαρτυρίᾳ] τούτων [scil. τῶν μαρτυριῶν] τὴν ψευδομαρτυριῶν [scil. πρόφασιν] ἐπεσκήψατο. 846, ult. τούτοις οὐκ ἐπεσκήψατο, δηλονότι τἀληθῆ μεμαρτυρηκότας εἰδώς. 854, 15. ὅταν οὖν ἐπισκήψωμαι αὐτῷ, πόθεν τὴν ἀπόδειξιν τοῦ τἀληθῆ μαρτυρεῖν ποιήσεται. quid si autem actione falsi dicti testimonii eum persequar, qui fidem præstabit veritati sui testimonii. 904, 12. ἐπισκηψάμενος ταῖς μαρτυρίαις ὁ ἀδικηθείς. 1139, 7.

ἐπίσκηψις] titulus protestandi contra factum illegitimum. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκήψεως τήν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι. ut idem agendi jus sit tam in testimonium, quam in extestimonium, e titulo falsi, vel fraudis commissæ. 1130, ult. μάλιστά μου πιστεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν. 1154, 22. b) mandatum, præceptum, delegatum, fidei commissum, κἂν οἰκέτης ᾖ, τούτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι. servi peremti hero incumbere, ut mandata morientis de ulciscenda sui cæde, et de pœnis a peremtore sumendis suscipiat atque exsequatur. 1161, 11.

ἐπισκοπεῖν] inspicere, speculari, lustrare, noscitare. ἐπεσκοποῦμεν, εἴ τι ἐξαιροῦνταί ποθεν ἐκ πλοίου. 932, 26. In medio de amicis ad ægrotum invisentibus, quo, quomodo se habeat, cognoscant. 1261, 3. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοπούμεναι. 1364, 11.

ἐπίσκοπος] epithetum Minervæ, quasi ad urbem suam invisens, et in statum atque fortunas ejus inquirens, eamque gubernans et tuens. 421, 27.

ἐπισκοτεῖν] luminibus officere, obumbrare, obscurare. νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατορθοῦν. 23, 26. 155, 23. οἰκίαν ᾠκοδόμησε τοσαύτην, ὥστε πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ. 565, 25.

ἐπισπᾶν] ἐπισπασθέντος βρόχου. 744, 9. εἶτ' ἐπισπασθῶσιν ἕκαστοι περαιτέρω τοῦ συμφέροντος ἑαυτοῖς. 62, 4.

ἐπίστασθαι] οὐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, ἀλλ' ἐπίστασθαί σε χρὴ περὶ τῶν μεγίστων. 1414, 11.

ἐπιστατεῖν ἄλλοις. 1412, pen.

ἐπιστάτης πολλῶν ἔργων ὤν. 264, 26. princeps prytanum quoque die. 594, 26. 596, 4. 797, 15. οὐδὲ τῶν κοπρώνων ἐπιστάτας ἑλέσθαι. 785, 13.

ἐπιστέλλειν] imperare, mandare. παρὰ τὰ ἐπεσταλμένα. 249, 26.

ἐπιστήμη] οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. non licet affirmare, literas eo nil conferre, ut ad recte sapiendum atque arbitrandum literatus illiterato præstet. 1413, 26. ἐπιστήμῃ λέγειν τὰ βέλτιστα ζητεῖτε παρὰ τοῦ παριόντος. ut optima quæque vobis suadeat, eaque, quæ suadeat, certissime cognita et perspecta habeat, usu suo, fama, meditatione, viis aliis quibuscunque verum exploratur. 108, 26. τὰ μὲν μικρὰ δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης ἠναγκαζόμεθα ἐπιτελεῖν. 1415, 16.

ἐπιστολὴ] μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, πολεμῆτε Φιλίππῳ. 48, 19. τολμῶν ἐπιστολὰς πέμπειν τοιαύτας. 157, 3. ἔστι μὲν οὖν ἔργον ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ. ut literarum scriptor in proposito recta suadendi perseveret. 1463, 15.

ἐπιστολιμαῖος] μή μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους, μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους δυνάμεις. nolite ad me commemorare, jactare — illas, quas jactare soletis, copias ingentes, non spirantes, non pedibus suis, non in armis, non in acie, non in campo stantes, sed examines, pictas solummodo et literis consignatas illis, quas ad imperatores vestros mittitis, quibus non ipsos milites, sed spem solummodo militum ad ipsos mittendorum mittitis. 45, 12. ipse Demosthenes paulo post hujus dictionis vim exponit in illis: ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμεῖτε. literis scriptis solummodo, non armis, bellum geritis. 48, 19. Imitatus est hujus dictionis elegantiam Philostratus p. 185, 11. ubi ξυνουσίας ἐπιστολιμαίους dixit, congressus, colloquia per literas. et p. 285, 7. ἐπιστολιμαῖοι ξυμβουλίαι.

ἐπιστομίζειν] ἐπιστομιεῖν ἡμᾶς ἔφη τοὺς αὐτῷ ἀντιλέγοντας. 85, 4.

ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν χώραν. 255, 26.

ἐπιστρέφειν] οὐκ ἐπεστράφη. pensi non faciebat. 665, 5. οὐδὲν ἐφροντίσατε, οὐδ' ἐπεστράφητε ἐπ' οὐδενὶ τούτων. in vos quasi convertebamini. *ihr gienget in*

euch [*ye turned in upon yourselves*]. 133, 24.

ἐπιστροφὴ] animadversio, attentio mentis, cura. οὐδεμίαν ἐποιήσασθε ἐπιστροφήν. *zu Herzen nehmen, ein Einsehen haben* [*to look narrowly into, take into serious consideration*]. 158, 24. 439, 14.

ἐπισυμμαχία] mutua, reciproca belli societas, ut utra pars armis infestis impetatur, alteri necesse sit, illi parti succurrere. 160, 13.

ἐπισύρειν] tumultuarie disputare, non diligenter, non subtiliter, sed rapide, ut auditores celeritate orationis pervertas, otio ipsis erepto, rem sedate meditandi. *drüber hin rauschen, oder ruschelen* [*to hurry over in a noisy bustling manner*]. 496, 23.

ἐπισφαλὴς] τὴν δύναμιν ἔτι ἐπισφαλεστέραν κατεσκεύακεν, ἥπερ ὑπῆρχε φύσει. 22, 14.

ἐπίταγμα] πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ὀξέως γίνεται. 399, 12. πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι. nimis multa et nimis pretiosa atque sumtuosa exigebat illa meretrix a suis amatoribus. 1354, 13.

ἐπιτάττειν. 1288, 8. οὐκ ἔνι, αὐτὸν ἀργοῦντα, τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μή τι γε τοῖς θεοῖς. 24, 22. τοῖς μὲν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. 27, 1.

ἐπιτάφιος] ἐπιταφίους λόγους ποιεῖσθε. 499, ult.

ἐπιτείνειν] ἐπέτεινεν ἔτι μᾶλλον. *Spannete er die Sayten noch höher* [*he screwed the chords to a higher pitch, he raised his pretensions still higher*]. 1287, 3. ἐπετέταντο αἱ τιμαί. pretia annonarum incendebantur, incalescebant. 1290, 17.

ἐπιτειχίζειν] castellum, vel aliud quid simile cervicibus alicujus imponere, quod eum coerceat, compescat, conterreat, in officio contineat. τυράννους κατέστησε, τὸν μὲν ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς ἐπιτειχίσας. *auf die Nase hinsetzen, wie eine Brille* [*to plant under the very nose, as a check and restraint*]. 99, 2. τυραννίδα. 133, 22.

ἐπιτείχισμα] castellum, munimentum, quo tu in agri tui finibus exstructo vicinos, freno veluti quodam injecto, coerces, unde cum tuum agrum tuearis, tum in finitimum repente et libere atque ex tuto incurras, eumque vexes, et quo te præda onustus celeriter recipias. τοιαῦτα ἔχων ἐπιτειχίσματα τῆς ἑαυτοῦ χώρας. 41, 19. ἐπιτείχισμα κατασκευάζοντος ὑμῖν Εὔβοιαν. 106, 3. ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδοτιοῦν παρακινεῖν. 193, 27. ἐπιτείχισμα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. 248, 13. τὸ ἐπιτείχισμα καθεῖλε. 1343, 10.

ἐπιτειχισμὸς] machinatio insidiosa, alterius luminibus obstruens, et impetus ejus refrænans. ἕτερον ἐπιτειχισμὸν ἐζήτει. 254, 20.

ἐπιτελεῖν] ὅπως ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῇ. *zu Stande käme* [*might come to a stand, be established*]. 235, 8.

ἐπιτέμνειν τὴν κεφαλήν. scalpello concidere, sulcare quasi vulneribus. 1018, 8.

ἐπιτήδειος] amicus, familiaris. b) idem quod ἄξιος, dignus, meritus. εἴ τισιν ἐκεῖναι τοῦτο παθεῖν ἐπιτήδειαι, ἀλλὰ τό γε πρᾶγμα οὐκ ἐπιτήδειον (convenit) γίγνεσθαι. 610, 20. et 24. οὐδ' ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι, οὐδ' ἀπολωλέναι. 1473, 10. videtur tamen quodammodo ab ἄξιος differre. id quod constat ex illo dicto p. 1485, 14. οὔτε γὰρ ἄξιος, neque enim merui istam contumeliam, οὔτ' ἐπιτήδειος, neque par sum ei ferendæ. c) τὰ ἐπιτήδεια, necessaria vitæ degendæ præsidia, vel adminicula, alimenta, quotidianus victus et cultus. τὰ ἐπιτήδεια ταύτην ἐργασομένην, καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν. 1358, 12. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα οὐ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια. *nicht Hunger zu leiden, nicht zu Kropdorren* [*not to suffer hunger, or to have a scarcity of food*]. 1359, 12. τὸν ἔχοντα [scil. αὐτὴν] παρέχειν καὶ τὰ ἐπιτήδεια τῇ ἀνθρώπῳ. 1360, 21.

ἐπιτήδευμα] ἐπιτηδευμάτων τοιούτων ἠγνευκέναι, οἷα τούτῳ βεβίωται. 618, 10. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. 1417, 6. ὁποῖ' ἄττα τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾖ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν [scil. αὐτούς]. 37, 12. et 173, 26. τῆς τῶν ἐπιτηδευμάτων συμβουλίας διαμαρτόντες. 1412, 6.

ἐπιτιθέναι τινὶ ἐπιστολὰς, addere proficiscenti literas alteri reddendas. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδέδωκας, ἅς σοι ἐπεθήκαμεν. 915, 17. ἐπιθείς σοι, εἰ οἷόν τ' ἦν, τὴν οὐσίαν. 1126, 2. πίστιν. jurejurando aliquid confirmare. 165, 2. ἡ μήτηρ ἠθέλησε πίστιν ἐπιθεῖναι κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς. per caput meum dejerare sororisque meæ. 854, 16. 860, 18. 1196, 17, et ult. 1243, 27. τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων. mulctam irrogare. 797, 26. ἐπέθηκαν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἠδίκουν. 1392, 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι. non insidiabantur calamitatibus, non captabant opportunitates, si quæ inciderent, adversitatibus perculsos funditus perdendi. 643, 10.

ἐπιτιμᾶν] increpare, objurgare. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φαίη τις ἂν ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι. 13, 26. Cum dativo. 558, pen. vitio vertere, objectare. τοῖς Πεισιστρατίδαις ἐπετίμων ὡς ἐπάγουσι τὸν Πέρσην. 160, 15. reprehendere, vituperare. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. 246, 9. δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν. de conditione nostra queri, pacem illam insecuta, et illinc enata. 381, 26. ἣν μέντοι δικαίου πολίτου τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾶν, citat Schol. Hermog. p. 129. οὐ τοῦτ' ἐπιτιμῶ. 502, 12.

μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας. 1231, 7. τοῖς ἁμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμᾶν. 1258, 17. ἐπ' ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ. 1472, 4. 1474, 8. ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήνεγκα. 1479, 11. Passivo. ὁ σῖτος ἐπετιμήθη. pretium annonarum accensum fuit, crevit. 918, 22. ἐπιτιμώμενον ὁρῶντες ἐν Πειραιεῖ τὸν σῖτον. 1208, 2.

ἐπιτίμησις. 1475, 18.

ἐπιτιμία] caput, status civilis, jus in foro standi. ἐπιτιμίαν ἑτέρου ζητεῖν ἀφελέσθαι. 230, 10. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον. ad redimendum caput, seu integritatem famæ et jurium civilium recuperandam. 329, 12. cui opponitur ἡ ἀτιμία.

ἐπιτίμιον] pœna, vel mulcta. τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἀπέτινες. pœnas in tabulis contractus consignatas dependisti. 915, 1. προσόφλοντες τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν. 939, 27. pœna istæc erat carcer. νόμοι καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι ἐπιτίμια. 229, ult. ἔνοχοι τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις. 238, 11.

ἐπίτιμος] oppositum τῷ ἀτίμῳ, qui, capite non minutus, integro et pleno gaudet jure civili, statum in foro tuetur. ὧν τὰ χρήματα ἐπίτιμα. quorum bona non confiscantur, sed salva manent exsulibus, ut de iis disponere pro lubitu possint. ἐξουσίαν εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, ut loquitur Harpocrat. v. ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ — 634, 13. ἐπίτιμον ὄντα. in functione honoris publici versantem. 534, 15.

ἐπιτρέπειν [subaudi τὴν δίκην, aut τὴν κρίσιν] arbitro causam disceptandam permittere. 78, 18. ἴσῳ καὶ κοινῷ δικαστηρίῳ. 85, 23. περὶ τῶν αὐτῶν ἑτέρῳ διαιτητῇ. 1020, 19. περὶ τῶν πληγῶν ἐπιτρέπειν ᾧ ἐὰν κελεύσω Ἀθηναίων. 1152, 14, et ult. 1178, 13. κατὰ τοὺς νόμους ἐπιτρέψω. 1244, 13. τοῖς εἰδόσιν ἐπιτρέπειν ἐβουλόμην. 1274, 10.

ἐπιτρέχειν] μικρὰ ἐπιδραμοῦμαι. breviter, paucis perstringam in tempora superiora recurrens. 217, 7. cum studio, contentione, ardore accurrere, in rem involare, quo potiaris et aufferas. οὐκοῦν ἡγεῖσθε αὐτὸν κἂν ἐπιδραμεῖν. 831, 11. 859, 1.

ἐπιτρίβειν] pessumdare, affligere. τοὺς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι. 260, ult. ἐπιτρίβει τοὺς ἥρωας κακῶς ὑποκρινόμενος. 288, 20.

ἐπιτριηραρχεῖν] imperium trierarchi ultra præfinitum a legibus et more tempus extrahere, continuare per menses adhuc plures, loco successoris cessantis. ἐπιτετριηραρχημένων ἤδη μοι τριῶν μηνῶν. 1212, 27. ἤδη τρεῖς μῆνες ἐπετετριηράρχηντό μοι. 1214, 7. 1216, 10.

ἐπιτριηράρχημα] productio trierarchalis imperii ultra terminos legitimos. 1206, 11. sumtus ab ejusmodi continuatore facti loco successoris. τὸ ἐπιτριηράρχημα ἀποδιδόναι τοῦ χρόνου, οὗ ἐπανήλωσα ὑπὲρ τούτου ἐπιτριηραρχῶν. 1223, 13.

ἐπιτροπεύειν] πότερον οὕτως ἐπιτροπευθεὶς τοῦτον τὸν λόγον ἀπεδέξατο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων. 829, 9. ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα. 866, 2. ἐπιτροπεῦσαι et ἐπιτροπευθῆναι κατὰ τὰς διαθήκας. 1112, 28.

ἐπιτροπὴ] id est, ἐπίτρεψις, permissio, qua causa scil. arbitrio judicis pedanei permittitur. πεισθέντες ὑπὸ τῶν παρόντων εἰς ἐπιτροπὴν ἤρχοντο. 897, 1. λῦσαι βουλόμενος τὴν ἐπιτροπήν. arbitrium, causæ definitionem per arbitratum. 897, 24. 898, 14. ἡ ἐπιτροπὴ τούτῳ πρὸς Παρμένοντα τρίτον ἔτος γέγονε. jam tertius annus est, ex quo lis hæc arbitro commissa sit. 900, 1.

ἐπίτροπος καὶ κηδεμών. 988, 2.

ἐπιτυγχάνειν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ ἐπιτυγχάνητε τούτου. hoc si minus consequamini. 1168, 1. ἐπιτύχῃ τοῦ ἀγῶνος. vinceret causam. 1175, 16. opponitur in continenti ἐὰν δ' ἄρα ἀποτύχῃ. δόξης ἐπιτυγχάνων. 1490, 10.

ἐπιφαίνεσθαι] repente intervenire rei, quæ fit, impediendi ergo. 522, 9.

ἐπιφέρειν] τὴν ἐπιορκίαν τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει ἐπενεγκάμενος. dedecus, culpam, pœnas et pestem perjurii consciscens. *über seine Kinder bringen* [*to bring upon his children*]. 642, 24. ἐπιφέρειν αἰτίαν. conferre, imputare. 692, 13. 899, 21. ἐπιφέρειν ὅπλα. inferre. 977, 7. ἡ μήτηρ μου τάλαντον προῖκα ἐπενεγκαμένη. secum in domum afferens, vel inferens. 1014, 4. et 22. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ. in exsequiis proferre, præferre hastam. 1160, 14. ἐπιφέρει [scil. ἐπ' ἐμὲ], conjicit, intorquet, προφάσεις ἀτόπους τινὰς καὶ ὑπονοίας καὶ αἰτίας ψευδεῖς. 1177, 15. 1309, 1. 1348, 18. τῆς ἀνελέγκτου νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας. 1471, 11. 1475, 27.

ἐπιφημίζων τοὺς θεοὺς πράττειν τι. prætexens honestum et speciosum deorum nomen. 495, 10.

ἐπίφθονός ἐστιν. invidia publica ardet. 981, 24.

ἐπιχαίρειν [scil. κακοῖς ἀλλοτρίοις]. malis alienis illætari. 126, 19. 558, pen.

ἐπίχαρτος] homo tam miseræ sortis, ut de malis et sordibus ejus inimici lætentur, vel lætari possint. μὴ περιίδητε τὰς ἐμαυτοῦ θυγατέρας τοῖς ἐμαυτοῦ δούλοις καὶ τοῖς τούτων κόλαξιν ἐπιχάρτους γενομένας. 1127, 12.

ἐπίχειρα] merces, præmium, redhostimentum. μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων. 1484, 4.

ἐπιχειρεῖν τινί. insidiari, adoriri. 179, 8. dicitur etiam ἐγχειρεῖν τινί. 179, 15. Μεγάροις ἐπιχειρῶν. 248, 14. ἐκ τούτων ῥαδίως τοῖς λοιποῖς ἐπιχειροίη πράγμασιν. 234, 17.

ἐπιχειροτονεῖν] ἐπειδὰν ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας. 48, 17. εἰρήνη ἐπιχειροτονηθεῖσα. suffragiis approbata, rata habita. 235, 9. ἐπεχειροτόνησεν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος [scil. τὸ ψήφισμα]. 261, 17. τοὺς δὲ προέδρους ἐπιχειροτονεῖν ἐπάναγκες. plebis voluntatem χειροτονίᾳ significatam insequente suo assensu comprobare, et confirmare. 712, 25.

ἐπιχειροτονία νόμων. solemnitas, qua leges, seu novæ, seu vetustæ restauratæ, voluntate plebis in suffragia missæ ratæ jubebantur esse. 706, 7. ἀπεχειροτονήθη τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν. in suffragatione, in comitiis. 1330, 17. ἐὰν δέ τις τῶν προέδρων δῷ τινὶ τὴν ἐπιχειροτονίαν. ejus causa mittat in suffragia. 716, 19.

ἐπιψηφίζειν] suffragandi copiam facere et suffragia colligere atque dinumerare erat τοῦ ἐπιστάτου, principis prytanum. ὁ ταῦτα ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης. 596, 4. μὴ εἰσάγειν περὶ τούτων εἰς τὸ δικαστήριον, μηδ' ἐπιψηφίζειν τῶν ἀρχόντων μηδένα. 717. 22. 746, 23. 749, 2. ἐπιψηφίζεσθαι. post vetustius aliquod decretum novum ferre, quo illi aut toti, aut ex parte obrogetur. 378, 27.

ἐπόγδοος] δανεισάμενοι πεντήκοντα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγδοον. ut de singulis quibusque minis octoni oboli fœnoris menstrui darentur. 1212, 2. claris verbis exponit ipse orator p. 1250, 20. ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς δανείσαντι τὴν μνᾶν μηνὸς ἑκάστου. ita ut 50. minæ tulerint fœnoris annui 600. drachmas, seu 6. minas. fuit ergo hæc proportio fœnoris annui ad totam sortem, ut 6. ad 50. seu 12. ad 100.

ἐποικοδομεῖν] τειχίον παλαιὸν ἐπῳκοδόμησε. 1278, pen.

ἐπομβρία] imber, nimbus, procella. 1274, 21.

ἐπομνύναι] ἐπόμνυμι Δία, Ποσειδῶ etc. 747, 12.

ἐπονείδιστον ἤδη ἐστὶ τὸ πολιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐπιεικέσι. 806, 6.

ἐποπτεύειν] τὴν δὲ ταῦτα ἐποπτεύσουσαν καὶ φυλάξουσαν δύναμιν. 168, 13.

ἐπόπτης] ὥσπερ ἐπόπται τῶν στρατηγουμένων. 47, 4.

ἐπορχεῖσθαι] canticum saltatione prosequi, tripudiis concelebrare. ἐπορχούμενοι ὕης ἄττης. 313, 26.

ἑπτακόσια στάδια ἀπὸ τῆς πόλεως γενέσθαι τὸν πόλεμον ἐποίησε. 304, 12.

ἐπωβελία] mulcta pecuniaria reo in causa pecuniaria condemnato pendenda, par toti summæ, quæ ab actore peteretur. τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, μνᾶς ἑκατόν. 834, 24. locus hic est classicus. Petebat Demosthenes ab Aphobo, tutore suo, nomine male gestæ tutelæ, et lacerati patrimonii sui, decem talenta. quæ decem talenta æquivalent 600. minis. Jam si causa caderet Demosthenes, non solum decem illa talenta, seu 600. minas amitteret, sed præterea quoque sextam hujus summæ partem, hoc est 100. minas, mulctæ nomine dependendas haberet. τὴν ἐπωβελίαν κινδυνεύειν. 835, 24. 841, 22. 880, 9. 1103, 15. ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς ἐπωβελίαν. 1251, 4. ergo tota summa, de qua contendebatur, erat 3660. drachmæ, seu 36. minæ cum 60. drachmis. 1284, 2.

ἐπῳδὴ] ταῦτα τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδάς, carmina quibus incantandis morbi depellerentur, λαβὼν παρὰ τῆς θεραπαίνης. 793, ult.

ἐπωνυμία] cognomen, deridiculi et joci causa adscitum vel additum alicui, nomen castrense, *Spitznahme*, *Sobriquet* [*a nickname*]. ἐπωνυμίας σφίσιν αὐτοῖς πεποίηνται. 1261, 16.

ἐπώνυμος] a) qui nomen alicui de se dat, vel communicat. οἱ ἐπώνυμοι, decem heroes, e quorum nominibus decem tribus, totum populum Atheniensem conficientes, appellatæ erant. πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων ἐκτιθέναι τοὺς νόμους. 705, 19. 707, 13. τῷ ἐπωνύμῳ τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς. 1326, 9. b) cognominis, qui cum altero commune nomen gerit, aut ex ejus nomine ductum. μὴ καταισχύνῃ ταύτην [scil. τὴν Δίκην] ἧς ἐπώνυμός ἐστι, *nach der er genennet wird* [*after whom he was named*], δικαστής. 773, 2. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοι ἐστέ. 1072, 25.

ἐρανίζειν] cum dativo, stipem alicui conferre, et translate operam navare. ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν. ob eam operam, [mentiendi puta et calumniandi, et insontes vexandi] quam satellitibus suis præstat. 999, 24. Cum accusativo, exigere, corrogare stipem. τοὺς φίλους ἐρανίσας. collatitia stipe ab amicis collecta. 1484, 2.

ἔρανος] Erant Athenis collegia seu corpora civium, inter se in societatem coeuntium, ad necessitates amicorum pecuniis collatitiis sublevandas, quæ pecuniæ aut sine fœnore credebantur amicis obæratis, quo creditoribus satisfacerent, olim aliquando pro ipsorum commoditate reddendæ, cum ad meliorem fortunam redissent, sive prorsus gratuito donabantur, ut virgines e. c. dote carentes possent cum dote elocari, aut viduæ orphanive honeste ali. *milde Stiftungen, oder Zuschusskassen, Nothleidenden aus der Noth zu helfen* [*charitable institutions or banks for advancing money to necessitous persons*]. *Fisci ad pias causas.* unde multas scite excogitatas senten-

tias et comparationes duxit orator, et tam crebro usurpavit, ut earum elegantia ipse fuisse delectatus, earumque usurpationem affectasse videatur. *πληροῦν ἔρανον*, dicitur, et *πληρωτὴς ἐράνου*, collector, qui collationes a debentibus exigit. *ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνου ἐκάθησθε πληρωταί*. 776, 7. *καλὸς ἔρανος χάρις δικαία*. *eine hübsche Steuer, oder ein ansehnlicher Spaarpfennig* [*an honourable contribution, or considerable savings*]. quam reponas tibi velut in arca, usurus olim, cum ipse tute indigeas. 1490, ult. *ἔρανος πολιτικὸς καὶ κοινός* [*eine Leihcasse, zu der alle und iede Bürger, ohne Ausnahme, das ihrige beytragen—a fund for making loans to the citizens without distinction, formed by individual subscriptions.*] *ἔστι πάνθ', ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἕκαστος ποιεῖ*. refunduntur enim sui cuique numi, iidem, quos intulit, sive probi fuerint, sive mali commatis. h. e. mercedem quisque fert facinorum suorum naturæ eorum parem. 776, 10. *διτάλαντον εἶχεν ἔρανον δωρεάν*. duo talenta pecuniæ ab amicis collatæ tulit, nomine doni gratuiti, quod refundere non deberet. 329, 16. ergo erant alii *ἔρανοι* ab iis, qui accepissent, collatoribus rursus repræsentandi. *ἔρανον ἀποδοῦναι*, rependere, refundere, *abtragen, wiedererstatten* [*to pay, repay*]. *τούτῳ τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐνεχειρήσαμεν ἀποδοῦναι*. *ihn mit seiner eignen Münze zu bezahlen* [*to pay him with his own money*]. 1348, 3. *συλλέγειν*. 1249, pen. *τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐραστῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα*. redimendæ libertatis ergo. 1355, 9. *φέρειν*] *τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς φύσεως, καὶ παρὰ τῶν νόμων δικαίως* [*im gehörigen vollen Maase—in just measure*] *φέρειν, καὶ ἑκόντως ὑποτελεῖν*. 142, 1. *ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπους φέρειν παρ' αὑτῶν εἰς τὸν βίον αὑτοῖς ἔρανον παρὰ πάνθ', ἃ πράττουσιν*. 547, 10. 574, 11. *εἰσφέρειν*] *χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσοιμι*. 1249, 5. *εἰ μὴ τῆς ἐμῆς εὐνοίας τοῦτον ἄν σοι κάλλιστον ἔρανον εἰσενεγκεῖν ᾤμην*. 1417, 14. *ἐράνους λέλοιπε πλείστους*. *er ist aus vielen Cassen weider heraus getreten, abgegangen, oder, er ist ihnen in Resten geblieben, hat seine Beyträge nicht entrichtet* [*he has quitted, deserted, many clubs, or has remained in arrears with them, has not paid his subscription*]. 821, 13.

ἐραστής. 1402, 7. et 21.

ἐρατὸς] *πόλεμον, ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίαν*. 422, 16.

ἐργάζεσθαι] laborare, molestum laborem corpore peragere. *τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις*, metallifodinis, *ἐργαζομένοις*. 1048, pen. laborando efficere, parare. *τὰ ἐπιτήδεια*, necessaria alimenta, *ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν*. 1358, 12. *τῷ γάρ τις θνητῷ εἰκάσειεν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται*, injicit, *πόθον τοῖς ἰδοῦσι*. 1404, 18. facere, patrare, ut facinus. *ἄξια θανάτου εἴργαστο αὐτῷ εἰς ἐμέ*. (in passivo, quod est inventu rarius.) 1252, 20. rem familiarem exercenda negotiatione, h. e. emendo et vendendo, præsertim per mare, item arte cambiali, credendis in fœnus numis, seu terrestri, seu maritimo fœnore, *auf Bodmerey, durch den Handel, und Geldmäkeley zu Wasser und zu Lande* [*on bottomry, by traffic, and money-broking by sea and land*], augere, quæstum facere. *μέτρια ἔχων, τούτοις ναυτικοῖς πειρῶμαι ἐργάζεσθαι*. 893, 24. *αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις* [ut nos quoque usurpamus *den Handelsleuten—merchants*] *οὐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσί*. 922, 11. *ἐργαζόμενοι χρήμασιν ἄνθρωποι*. pecuniis elocandis in fœnus et permutandis quæstum facientes. 957, 27. *μίσθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ αὑτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο*. *die nicht eine fremde Bank im Pachte hatten, sondern in ihrer eignen, auf eigne Rechnung, auf ihr eignes Risco, sassen* [*who did not farm the funds of others, but traded on their own account, at their own risk*]. 960, 9. *εἴργασται πλέων καὶ κινδυνεύων*. ipse suo corpore incerta marium periclitando et molestias itinerum maritimorum tolerando, negotiatione ultra mare, nonnihil emolitus est. *hat was vor sich gebracht* [*has gained somewhat*]. 982, 7. *ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ δὶς ἢ τρίς*. *mit dem nähmlichen Capitale zwey bis dreymahl Geld verdienen* [*to make twice or thrice as much money on the same capital*]. 1292, 3. *εἰργασμένοι πολλὰ χρήματα παρὰ τὴν σιτηγίαν*. 1293, 8. *ἐργάζεσθαι ξένῳ οὐκ ἔξεστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ*. 1308, 9. quæstum meretricium facere. *εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν*. 1351, 21. 1352, 11. *ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται*. hinc quæstum facit, his artibus vitam sustentat, ut colonus ex agricultura, sive ut negotiator e mercium distractione. 794, 22. *ἀνθρώποις ἐν ἐμπορίῳ*, *auf der Börse* [*on the exchange*], *καὶ χρήμασιν*, *und mit Geldwechsel* [*and with money-changing*], *ἐργαζομένοις*, *ihr Gewerbe treiben* [*to carry on their business*]. 957, 27. *πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι προαιρουμένων*. 1297, 8. *ἐργάζεται* [pro *ἐνεργάζεται*] *τοῖς ἀκούουσιν ἰσχυρὰν ὑπόληψιν*, v. locum Stobæi sub v. *διαβολή*.

ἐργασία] quæstus, opificium, quo exercendo victus paratur. *Gewerbe, Hand-*

thierung [*trade, handicraft*]. ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὥσπερ ἐργασία τις ᾖ. 503, 17. ἐργασία καὶ δυναστεία. 772, 1. ἐργασίαν τῆς τραπέζης μισθοῦσθαι. a domino mensæ argentariæ certa mercede annua veniam redimere, mensam illam exercendi. 946, 3. ἐργασία. exercitatio operis metallici. *eines Hammerwerks* [*a forge*]. 976, ult. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. ut pecunias suas cœco fœnore per mensam Phormionis exercere possit, eoque modo quæstum faciat, sine ullo impendio (*denn das Vermögen in umlaufenden, werbenden Gelde brauchte man der Casse, oder dem State, nicht zu versteuren. denn wer konnte alsdenn wissen, was einer in solchem Gelde besass—for there was no necessity for paying any tax on the floating capital to the funds or to the state, for who could tell how much any one possessed of this sort*) neque necesse haberet pecunias suas bonis immobilibus mutare, de quibus certa vectigalia ærario publico erant dependenda. 1121, 17. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ τούτοις εἰσὶν ἐργασίαι. præsidia adversus reliqua injuriarum genera his sunt provincia, h. e. fundus vectigalibus uber. 1342, 23. ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας. a quæstu meretricio. *er hat sie aus dem Bordelle geheurathet* [*he married her from a brothel*]. 270, 15. ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον ὢν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῆς κατὰ τὴν θάλασσαν. 893, 20. οἱ περὶ τὰς ἐργασίας ταύτας ὄντες. versantes in ista pecuniarum fœnebri negotiatione. 953, 18. τὸ μὲν κτῆμα, *ein in liegenden Gründen bestehendes Vermögen* [*landed property*], ἀκίνδυνόν ἐστιν, ἡ δ' ἐργασία, *das Geldnegoce* [*money-traffic*], προσόδους ἔχουσα ἐπικινδύνους. 948, 2. ἔχων τό τε δάνειον, *das von uns aufgenommene Capital* [*the capital borrowed from us*], καὶ τὴν ἐργασίαν, *und das damit erworbene, gewonnene Geld* [*and the money acquired, gained on it*]. 1283, pen.

ἐργαστήριον] collegium improborum factiosorum hominum ad pestem, seu publicam, seu privatorum quorundam, congressum, conspiratum. *Rotte, Meute* [*a gang, faction*]. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνεστηκότων ἐν τῷ Πειραιεῖ. ad pestem negotiatorum. 885, 1. 978, 6. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν. 995, 8. 1010, 24. b) lupanar, ubi scorta corpore æra merent; vel popina, ganea. ὁπόσαι ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται. 1367, 26. et 27. ἐν ἐργαστηρίῳ τεθραμμένον ἐκ παιδός. 1486, 7.

ἐργάτης] οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἐργάται. 933, pen. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον. 1362, 10.

ἔργμα] πλουτοῦσι δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι. 422, 7.

ἐργολαβεῖν] aliquid habere et facere sibi provinciam quæstuosam. quæstum ex aliqua re facere. 608, 12. 750, 21. ἐργολαβῶν αὐτῷ. mercenariam operam ei locans. 784, 25. ἠργολάβηκεν ἑαυτόν. ipse semet sibi fecit provinciam, vendidit operam suam spe lucri. 885, 11. ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως. jura, vectigalia, bona, fundos reip. suum vertat ad quæstum, eaque vendat et prodat. 1323, 22. ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν (*in Erwartung—in expectation*) πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. 1482, 25.

ἔργον] οὐ λόγους ἐροῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον δεικνύναι ἕξουσιν. 21, 17. οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις, οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν. quibus negatur hoc, ut seduli possint exercitationi suorum cujusque operum vacare, e. c. rusticæ rei, negotiationis, fabricarum omnis generis, neque ut quieti teneant quisque sua possideantque, ut domicilia, fundos, pecunias, uxores, liberos, cognatos. 22, 25. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας. 25, ult. ἔργων ἀργυρείων οὐκ ἐπιθυμεῖν. 100, 27. τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων οὐδαμοῦ ἄξια τῆς πόλεως. 176, 1. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος λόγους. 189, 26. τὰς βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι. 191, 10. τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα. non jacto solummodo verborum vanitate labores pro vobis reapse non toleratos, sed ipsas eorum veritates, vera itinera terra marique peracta, vera frigora, veros æstus, veros terrores, veras vigilias, vera discrimina pro vestra salute toleravi. 281, 7. ἔργον. negotium molestum. 716, 21. fœnus e pecuniis credito datis, seu fœnori elocatis, rediens. *die Zinsen, das Interesse* [*the interest*]. 816, 16. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον, *das Capital* [*the capital*], καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. *die Zinsen von* 12. *Iahren her* [*the interest for* 12 *years*]. 819, 2. ἔργα. res arte et manibus confectæ. 820, 2. ἐπ' ἐργαστηρίῳ ἐν τοῖς ἔργοις, argentifodinis, τοῖς ἐν Μαρωνείᾳ. 967, 17. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις. 1039, 19. 1044, 9. et 17. 1046, 2.

ἐρεθίζειν τὰς τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν διανοίας. 1411, 9.

ἐρέπτειν vel ἐρέφειν] tegere domum tecto. Λασθένης ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις. tignis Macedonicis, gratuito ipsi donatis. 426, 1.

ἐρευνᾶν τὸ γραμματεῖον. 788, pen.

Ἐρεχθεῖδαι (pro Ἐρεχθεΐδαι). 1397, 16.

ἐρήμη] τὴν ἔρημον [quod pro ἐρήμη h. l. est usurpatum] δεδωκότα [scil. δίαιταν, aut δίκην]. pronunciasse adversus Midiam,

ex titulo contumaciæ, quippe qui die dicta in judicio non comparuisset, vadimonium deseruisset. 542, 4. ἐρήμην αὐτοῦ κατέγνω τὴν δίαιταν. 903, 8. ἐπιδημοῦντος τούτου καὶ οὐκ ἀπαντήσαντος πρὸς τὸν διαιτητὴν, ἐξήμην κατεδιήτησεν. 1013, 21. εἷλον ἐρήμην· οὐ γὰρ ἀπήντα. 540, 22.

ἐξημία] ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε ἐξημίας ἐπειλημμένοι. 36, 3. 174, 10. ἐπὶ πολλῆς ἡσυχίας καὶ ἐξημίας ὑμῶν. ubi alii codd. dant ἠρεμίας. 168, 15. τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐξημίας ἀπολαύειν. *sich die Abwesenheit der etwanigen Gegner zu Nutze machen* [*to profit by the absence of their respective adversaries*]. 171, 23.

ἔρημος] desertus, derelictus, carens domino, tutore, vindice, qui aut rem destitutam sibi arroget, aut oppressum servet et liberet. πρᾶγμα ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν — ἔρημον ἀνείλετο. 143, ult. τὰ παρ' οὐδέσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν. 145, 16. χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ. 361, 22. ἔξημον ποιεῖς τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμησομένων. 488, 17. τὸν νόμον ἔθηκαν, ὅπως μάρτυς εἴη τοῖς ἐρήμοις. desertis ab amicis, testibus, patronis, advocatis. 953, 5. ἔξημον ἦν τοῦ θεραπεύσαντος τὸ νόσημα. 1364, 10. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη. 1399, 12. ἔξημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων. 1400, 16. φοβοῦμαι, μήποτ' ἔξημοι τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρούντων γένησθε. 1482, 2. ἔξημος interdum pro ἐρήμη [scil. δίαιτα, vel δίκη] usurpatur. 542, 4. δύο δίκας ἐρήμους μου κατεδιῃτήσατο. 1272, 8.

ἐρίζειν] sponsione contendere, *worüber* oder *worum wetten* [*to lay a wager upon* or *about any thing*]. 136, 17.

ἔριθος] qui aut quæ opus aliquod, e. c. lanificium, manibus, aut corpore suo, pro mercede facit. *Tagelöhner* [*day-labourers, mechanicks*]. τιτθαὶ πολλαὶ καὶ ἔριθοι καὶ τρυγήτριαι γεγόνασιν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως κακῶν ἀσταὶ γυναῖκες. 1313, 6.

ἔρις καὶ ταραχὴ παρὰ πᾶσιν ἄκριτος. 231, 9.

Ἕρκειος Ζεύς. 1319, 27.

ἕρκος ὑψηλὸν ὑπερέθορεν. 422, 24.

ἕρμαιον νομίσαντες ἑαυτοῖς τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν. 986, 17.

Ἑρμῆς] Herma, cippus. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐν τοῖς Ἑρμαῖς ἐτύγχανον. 491, 4. περιτυχὼν αὐτῷ περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ Πυλίδι. 1146, pen. οἰκίδιον παρὰ τὸν ψιθυριστὴν Ἑρμῆν. 1358, 7.

ἐῤῥωμένος. 24, 4.

ἐῤῥωμένως] fortiter, acriter, bona fide, omni nervorum contentione. 13, 14.

ἐρυθριᾶν] pudefieri. κἂν ἑτέρου λέγοντος ἐρυθριάσειε. 270, 1.

ἐρυθρὸς] μονονοὺκ ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας πέμπειν. 438, 19.

ἔρχεσθαι] de rumore, vel nuncio perlato. ἦλθε γὰρ ἀμφότερα. nam utriusque rei rumores, vel nuncii, huc perferebantur. 30, 3. δίκαιον ἦν τὴν ἴσην ὀργὴν ἐλθεῖν παρ' ὑμῶν τοῖς ἐπιχειροῦσιν ἐξαπατᾶν, ὅσην τοῖς δυνηθεῖσιν. a vobis proficisci ad eos, qui —. 1458, 9. ἡνίκα ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τοῦ πολέμου. instet, immineat, prope accedat. 1396, 23. Cum præpositionibus a) εἰς. εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν. 13, 24. εἰς τοῦτο [scil. ὀργῆς] ἐλήλυθεν ὁ δῆμος. 159, 20. εἰς κρίσιν. 161, 22. εἰς τοσοῦτον πλεονεξίας. 161, pen. εἰς ταὐτὸν ἐλθεῖν ἐμοί. 593, 20. εἰς ὑμᾶς [alloquitur judices] ἐλήλυθεν. progressus est ad vos. 813, 9. et nude ἔρχεσθαι usurpatur, sine εἰς τὸ δικαστήριον. οὔτ' ἐγκαλῶν οὐδεὶς πώποτ' ἦλθεν, οὔτε μεμφόμενος. 1272, 22. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἐλθών. 896, 4. εἰς ἐπιτροπὴν ἤρχοντο. descendebant eo, ut disceptationem causæ arbitrorum arbitratui permitterent. 897, 1. b) cum ἐπί. τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν. 168, 2. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα animis armisque infestis. 187, 1. ἐπ' ἄλλο δίκαιον ἔρχομαι. 214, 10. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων. 341, 18. ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρή. 555, 24. ἣν [scil. συκοφαντίαν] εἰκὸς προσδοκᾶν ἐκείνους ἐλθεῖν ἐφ' αὐτούς. 625, 14. οὐ κατώρθωσεν, ἣν ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ, ὁδόν. 702, 1. μεθ' ὅσης ἐπιβουλῆς ἐληλύθασιν ἐφ' ἡμᾶς. nos adorti sunt. 985, 14. ἔρχεσθαι ἐκ τῆς συμμορίας ἐπὶ τὴν ναῦν. dicitur is, qui, collegio allectus fungentium trierarchalibus muniis, ordine vicium ad se deveniente, ad functionem classicorum munium accedit. 1147, 27. ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία. marito et patre absente irrumpere ad uxorem et liberos ejus. 1164, 3. ἐνεχυράσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 1163, 16. c) cum πρός. εἴ τι [id est, κατά τι] τῇ μητρὶ αὐτῶν πρὸς ὀργὴν ἦλθε. si qua in re offendit horum matrem, aut si quid simultatis cum matre intercessit. 1001, 11. πρὸς τὸ φαυλότατον ἐλθεῖν [scil. τὰ πράγματα] ἐάσαντας. 1446, pen. d) ὡς, quod idem est atque πρός. τί ποθ' ὡς ὑμᾶς τοῦ πράγματος ἐλθόντος ἔγνωτε. 584, 10. ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν. 383, 8.

ἔρως] contentio, rixa cum altero, super amore communi. 1144, 26. b) Amor, Cupido, numen. τοιοῦτος εἶ, οἷος ἄν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἔρωτι γένοιτο. 1407, 25.

ἐρωτᾶν] εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς. 242, pen. εἶτα σύ μ' ἐρωτᾷς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι. 325, 4. τοῖν ἀντιδίκοιν ἐπάναγκες ἀποκρίνεσθαι ἀλλήλοις τὸ ἐρωτώμενον. 1131, pen. ἤδη γάρ σ' ἐρωτῶ, citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 16. extrema.

ἐρωτικὸς] τῶν ἐρωτικῶν συνταγμάτων τὰ πλεῖστα αἰσχύνην μᾶλλον, ἢ τιμὴν, περιάπτοντα τούτοις, περὶ ὧν ἐστὶ γεγραμ-

μένα. 1401, 8. ὃ μάλιστ' ἂν ἐρωτικὸν λάβοις τοῦ λόγου, περὶ τοῦτ' ἐστίν. pars disputationis ea, quam habeas maxime amatoriam, h. e. in prædicatione amoris versantem. 1401, 14.

ἐσθὴς] τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα διαφθείρειν. 519, 27. ubi etiam docet, cur eam vestem sacram appellet.

ἐσθίων .κατέφαγε, citat Hermogenes p. 252, 17, ut videtur e Demosthene.

ἐσκεμμένως] data opera, præmeditata fraude. ποιοῦσιν ὑμᾶς κακόν. 749, 7.

ἑσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἧκε δ' ἀγγέλλων. 284, 20. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας. 311, 13.

ἑστιᾶν] εἱστίακα τὴν φυλήν. 565, 10. τὰ ἐπινίκια. 1356, 8. et 17. τὴν δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἑστιάσαι. 1017, 7.

ἑστίασις p. 414, 1. commemorata est illud convivium, ad quod Demosthenes legatos Philippi invitavit.

ἑστιάτωρ] qui in ludis populo epulas de suo præbet. 463, 15. 996, 24.

ἐσχάρα. 1385, 2.

ἐσχατιὰ] villa, prædium procul Urbe dissitum, secessus Plinio dictus. ἐπορευόμην Κυθήραδε εἰς τὴν ἐσχατιὰν αὐτοῦ. 1040, 13. οὐδεὶς ὅρος ἔπεστιν ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ. 1040, 17.

ἔσχατος] τοῦτο γὰρ ἤδη τοὔσχατον. 119, ult. εἰς τοὔσχατον ἐλθεῖν τὰ πράγματα ἐᾶν. 346, pen. ἐξ ἧς [scil. νόσου] εἰς τοὔσχατον [scil. κακοῦ, vel κινδύνου] ἦλθον. 1261, 1. ἐπ' ἐσχάτων γῆς. 1488, 9.

ἔσω] vid. εἴσω.

ἑταίρα] τὸ ἀξίωμα τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν εἰς τὰς ἑταίρας ἥξει. 1384, 3. ἑταίρα [subaudi τις ἐκ] τῶν μισθαρνουσῶν. 1354, 8. ἑταίρας et παλλακῆς discrimen. 1386, 19. εὐποροῦντα οὕτως, ὡς καὶ δύο ἔχειν ἑταίρας, αἳ μέχρι φθόης, καλῶς ποιοῦσαι, προπεπόμφασιν αὐτόν. 1481, 22.

ἑταιρεῖν] prostibulum agere, corpore quæstum facere. τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι. 612, 5. οὗ τὸ σῶμα ἡταιρηκότος οὐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἱερὰ εἰσιέναι. 616, 14. τίνα τῶν πολιτῶν ἑταιρεῖν, ὥσπερ σὺ, μεμίσθωμαι. 1125, 9.

ἑταίρησις] περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου. legis pœnas in illos cives sancientis, qui sodalem et congerronem se alicui pro mercede præbuissent, ejusque libidinum administrum, et corpore quæstum fecisset turpem et infamem. quæ quæstio ad forum thesmothetarum pertinebat. 599, 24.

ἑταιρία] factio, sodalitium, manus, globus sceleratorum, in pestem reip. aut fraudem honestorum, conjuratorum. ἑταιρία μαρτύρων συνεστῶσα. 560, 5. ἑταιρίας συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. 1137, 4. 1335, 23.

ἑταῖρος] in sensu malo, Satelles, minister scelerum, superbiæ, immanitatis, consiliorum perniciosorum. τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταίρους. *seine Rotte* [*his gang.*] 521, 11. ἑταίρους καὶ φίλους e Midiana citat Aristides de C. D. p. 244.

Ἐτεοβουτάδαι. 573, 10.

ἑτερόπλους] ἑτερόπλοα χρήματα, sunt nummi periculo navigationis ad aliquem locum, ad aliquod emporium, commissi, non item reditus in illud emporium, ubi nummi creduntur. οἱ δανεισταὶ εἴχοντο αὐτοῦ οἱ τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντες. *die bloss auf die Hinfahrt, nicht aber auch zugleich mit auf die Herfahrt, Geld vorgestreckt hatten* [*who advanced money merely on the voyage out, and not on the voyage home*]. 909, 25. 914, 4. ἑτεροπλόῳ τῷ ἀργυρίῳ κεχρημένος. qui usus est pecunia credita tantum, donec in portum, quo tendebat, pervenit, quo facto statim eam reddidit, neque exspectavit, donec in eum portum reverteretur, unde pecuniam mutuatitiam sumserat. 916, 2. 1291, 25.

ἕτερος] τρίτον δὲ ἕτερον [id est ἄλλο, diversum a prioribus] πρὸς τούτοις ἐστὶ δικαστήριον. 644, 17. ἕτερος λόγος οὗτος. mea culpa in ea re nulla est. aut, alia hæc est causa, huc nil pertinens. 240, 25. ἕτερος ἦν, καὶ οὐχ ὁ αὐτός. 911, 7. ἑτέραν ὁδὸν ἐλθόντες. 1157, 12. b) secus, atque tu velis. τὰ ἕτερα [id est, τὰ ἐναντία ἡμῖν, καὶ ἃ ἡμεῖς οὐκ ἐβουλόμεθα] ψηφίσωνται οἱ δικασταί. 1175, 18. ἑτέραν [id est, ἐναντίαν] τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανερῶς θορύβου. 142, 26. c) aliquis, nescio qui, quicunque tandem, infinite. ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποθήκῃ. opposito pignore nescio quo. 908, 21. ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημιῶν ἐμπορίᾳ. in negotiatione nescio qua. 1236, 23.

ἑτερόφθαλμος. 744, 18.

ἑτέρως] secius, quam oportebat. τῶν δ' ὡς ἑτέρως συμβάντων. 298, 22. εὖ εἰδὼς ἢ καὶ ἑτέρως πως. quam dictionem tanti fecit Eustathius, ut eam duceret sibi imitandum esse ad Odyss. B. p. 1448, 2. his verbis: τὸ δὲ λογέμπορος διὰ τί παροξύνεται, καὶ μὴ πρὸ δύο συλλαβῶν ἔχει τὴν ὀξεῖαν κατὰ τὸ συνέμπορος, καὶ μεγαλέμπορος, λύσαι ἂν ἕτερός τις εὖ εἰδὼς, ἢ κατὰ τὸν Δημοσθένην ἢ [sic] καὶ πως ἑτέρως.

ἑτέρωσε βλέπειν. 1471, 15.

ἐτησίας] φυλάττων τοὺς ἐτησίας. 48, 26. 93, 13.

ἑτοιμάζειν] πολλοῦ χρόνου τροφὴν εἰσιν ἡτοιμασμένοι. 690, 8.

ἕτοιμος] pone hoc adjectivum omitti solet εἰμί. 111, 20. εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἕτοιμοι ἦτε. 1479, 24. ἕτοιμον εἰς πάντα τὰ καθ' ὑμῶν. 1481, 15.

ἑτοιμότης] promtus et paratus ad inserviendum animus, studium, contentio, officiositas. ἡ δ' ἀπ' αὐτῶν ἑτοιμότης, οὐκ ἂν δυναίμην εἰπεῖν, ὅση καὶ οἵα ὑπάρχει.

1268, 7.

ἑτοίμως] οὔτε τόθ' οὕτως ἑτοίμως πρὸς ἐλευθερίαν εἶχον ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν. 120, 13. ῥᾳδίως καὶ ἑτοίμως προϊέμενον. 247, 14. μαρτυρεῖν. 1137, 26. δημηγορεῖν. 1424, 20. ἑτοίμως καὶ γενναίως τοῦτο χειροτονεῖτε. 1466, 25. ἑτοιμότατα αὐτῷ [scil. τῷ λόγῳ]. citissimi et paratissimi videmur esse ad jactandum nos, eaque promittendum, quæ præstare nil curamus. 21, 22.

εὖ] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. 16, 1. εἴ τις ἄλλος εὖ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς εὖ πράττων. rebus adhuc utens secundis. 469, 14. ἀλλ' οὐ τὸ μέγα εὖ ἐστὶν, ἀλλὰ τὸ εὖ μέγα, Stobæus citat, ut dictum Demosthenis, p. 55. εὖ πάσχειν] ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνῆσθαι τὸν πάντα χρόνον, τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι αὐτῶν. 316, 7. ὑμῶν ἕκαστος οὔτε τὸν εὖ ποιοῦντα τὴν πόλιν ἑαυτὸν εὖ ποιεῖν ἡγεῖται, οὔτε τὸν κακῶς, κακῶς. 412, 6. τοῦτο ἐπ' ἐκείνου μὲν, εὖ ποιοῦν, οὐ συνέβη. hoc in illo quidem non evenit, qua de re est, quod nobis congratulemur ipsi, diisque gratias agamus. 667, 18. ἀλλὰ τό γ' εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε. 427, 18.

εὐαγγελίζεσθαι] τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος. significans cum congratulatione, sibi esse res lætas et jucundas auditu, quarum eum certiorem possit facere. 332, 9.

εὐαγὴς] pius, sanctus, religionibus deorum consentaneus. ἀλλ' εὐαγὲς ἦ τὸ ἀποκτεῖναι. 122, 16.

εὐαρμοστία τῇ τῶν τρόπων κρατήσας τῆς πρὸς αὐτοὺς δυσχερείας. 1407, 4.

εὐβουλία] τῆς εὐβουλίας, sapientiæ et felicitatis in capiendis consiliis, ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομιδήν. 1416, 7.

εὐγενὴς] κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης. 1313, 20.

εὐγνώμων] εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυχεῖν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. 1486, 1.

εὐδαιμονίαν θαυμαστὴν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχειν. 143, 21. τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν. 324, 25. λέγεταί ποτε ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης εὐδαιμονίας Ἀλκιβιάδης. 561, 4. ὅρον καὶ κανόνα τῆς εὐδαιμονίας τὴν ἐλευθερίαν, citat Aristides de dictione civili p. 166, pen. nescio, an designet locum p. 324, 25.

εὐδαιμονίζειν] ἐφ' οἷς τις οὐκ ἂν αὐτὸν εὐδαιμονίσειε καὶ τὴν αὐτοῦ τύχην. 314, 2. πολλά [id est, κατὰ, vel διὰ πολλὰ] τις ἂν Φίλιππον εὐδαιμονίσας τῆς τύχης, εἰκότως τούτου μάλιστ' ἂν εὐδαιμονίσειεν ἁπάντων. 362, 12. ἑαυτὸν τῆς περιουσίας εὐδαιμονιεῖ. 550, 20. 910, 16.

εὐδαίμων καὶ μέγας καὶ φοβερὸς πᾶσιν Ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις. 106, 12. εὐδαίμων εἰς ἢ δύο ὑπὲρ τὴν πόλιν. beatus, opulentus, affluens copiis rerum. 172, 7. εὐδαίμονες τῷ δικαίῳ λογισμῷ. 1399, 13. εἶτα θαυμάζετε, ἐπειδὰν ὁ δεῖνα εὐδαίμων ὑμῖν ἢ καὶ ὁ δεῖνα. 1461, 7.

εὕδειν] εὕδοντα πόλεμον ἐπεγείρει. 422, 15.

εὐδιαβόλως ἐχούσης τῆς τοιαύτης ἡλικίας. 1406, 10.

εὐδοκιμεῖν] εὐδοκίμησεν ὁ Πύθων παρ' ὑμῖν ἐν τῇ κατηγορίᾳ. 81, 24. ἀκούσῃ λέγοντας εὐδοκιμοῦντας ἐν ὑμῖν. 383, ult. εὐδοκιμῶν οὐ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις νόμος. 530, 15. τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι. 1425, 5. οὐδενὸς εὐδοκιμεῖ πράγματος ἡ προαίρεσις, ἐὰν μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέρον καὶ καλὸν λάβῃ. 1457, 12.

εὐδοξεῖν. 94, 26. 500, 14.

εὐδοξία] μέλλει συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ. 228, 3. εὐδοξία, ἣν ζῶντες ἐκτήσαντο, καὶ τετελευτηκόσιν ἀποδοθείη. 1389, 19. εὐδοξίαν πλείστην ταῦτα τοῖς ζῶσιν ἂν ἐνέγκῃ. 1400, 15. εὐδοξίας πατρῴας κληρονομεῖν. 1400, 21. εὐδοξίαν τὴν περὶ σαυτοῦ. 1407, 19. εὐδοξίας ἕνεκα τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις. 1468, 2. 1476, 25. τὰς εὐδοξίας, laudes, τὰς τῆς πατρίδος θεραπεύειν. 332, 6.

εὐεργεσία δαιμονία καὶ θεία παντάπασι. 18, 10. εὐεργεσίαν τινὶ ψηφίζεσθαι. decreto publico alicui titulum Euergetæ attribuere, jus dare illius tituli honorem usurpandi. 475, 10. ἐφικνεῖσθαι εὐεργεσιῶν. esse in ejusmodi loco, vel conditione rerum, ut bene de patria mereri possis. 494, 10. ὁπόσοις ἐστὶν εὐεργεσίας πρόφασις ἡτισοῦν πρὸς ὑμᾶς. 661, 3. δι' ὧν ἀκούετε, τὰς εὐεργεσίας, οὐκ ἐξ ὧν ἑωράκατε, ὑπειληφότες. metientes beneficiorum magnitudinem, non ex iis, quæ vosmetipsi videritis, sed iis, quæ solummodo fama acceperitis. 1479, 20. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτόν. *bey ihm einlegen* [*to lay upon him*]. 193, 22. τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομιμνήσκειν μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν. 316, 10.

εὐεργέτημα μέγιστον εἰς πάντας. 1390, 12. εὐεργέτημα τῆς ὑμετέρας τύχης ἔγωγε κρίνω, τὸ μὴ πάλαι πάντ' ἀπολωλέναι. 1449, 27. τῆς παρ' ἐκείνων [τῶν θεῶν] εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην. 12, 8.

εὐεργέτης] εἰ παρ' ἐκείνῳ τις τοὺς ἐκείνου εὐεργέτας κακῶς λέγοι. 407, 26. ἔθος ἐστὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τοὺς εὐεργέτας καὶ ἄλλους τινὰς εὖ ποιεῖν τῶν μὴ χρηστῶν. 469, 1. Hunc honorem sortiti statuis in foro dedicatis cohonestabantur, et in Prytaneo epulabantur, aliisque decoribus afficiebantur. 446, pen.

εὐετηρία] ὁρῶντες τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγοράν. affluentes rerum venalium copias et pretiorum salubritatem. 144, 11.

εὐήθεια] μηδ' εἰς τὴν εὐήθειαν τὴν τοῦ τότε πολέμου βλέποντας ἐκτραχηλισθῆναι. 124,

6. διὰ τὴν ἡμετέραν εὐήθειαν καὶ φιλανθρωπίαν, e Demosthene citat Thomas M. h. v. p. 382. καθόλου φαίνεσθέ μοι ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἔσεσθαι. 251, 4. οὐκ ᾤετο δεῖν τῆς ἡμετέρας εὐηθείας ἀπολαύειν. 717, 2. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε. 773, 8. εὐηθείας ταύτης δίκην δεῖ ὑμᾶς διδόναι. 1454, 1. πολλῆς ἐστὶν εὐηθείας μεστός. 1482, 27. ἐὰν δὲ δείξῃς, ὡς δι' εὐήθειαν, ἢ ἄγνοιαν, citat Porphyrius ad Hermogenem p. 163, 11.

εὐήθης] τοῦτο παντελῶς εὐηθες ᾠήθης. 228, 27. εὐήθης ἀναμαρτήτως. 1407, 22.

εὐθέως παραχρῆμα ἔδειξεν. 1237, 21.

εὐθηνεῖν, vel εὐθενεῖν] εὐθηνεῖν καὶ εὐδοξεῖν. 94, 25. εὐθηνούντων [vel εὐθενούντων] τῶν πραγμάτων. 321, 7. τὴν πόλιν εὐθηνεῖσθαι. 413, 9.

εὐθυδικία] ἀπολογεῖσθαι κελεύουσιν οἱ νόμοι, εὐθυδικίαν εἰσιόντα, οὐ κατηγορεῖν τοῦ διώκοντος. defensionem ita peragere, ut reus destricte neget crimen, et a se amoliatur, docendo se reum ejus non esse, nequaquam vero orationem in probris consumere in accusatorem retorquendis. 908, 7. προλαβὼν δέ μου, ὥστε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι. 1103, 11. Ergo reus in hoc genere causarum pone accusatorem dicebat causam, et agnoscebat forum competens, neque defugiebat judicii de se potestatem, neque exceptione ulla utebatur. Sunt ergo εὐθυδικία et παραγραφὴ inter se opposita. adscribe verba Scholiastæ ad Hermog. p. 115.

εὐθύνειν πόλιν. gubernare civitatem. 418, 24. εὐθύνει δίκας σκολιάς. 423, 3.

εὐθύνη] exactio, examinatio, item redditio rationis gestæ provinciæ. εὐθύναι τῶν πεπολιτευμένων ῥᾴδιαι. 17, 14. δικαστὰς οἴκαδ' ἐλθόντας τῶν εὐθυνῶν. 53, 23. στρατηγίας τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖς. 308, 23. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων. qui rationes ab eo repetitum ibant. 341, 18. τὰς Ἀθήνησιν εὐθύνας κατηγορεῖν. in aliquem agere in foro Attico ex titulo reddendæ rationis. 366, 25. τοῦτο γάρ εἰσι πρεσβείας εὐθύναι. 367, 2, εἰς τὸ δικαστήριον εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνας δικάσοντας. 382, 3. εὐθύνας λόγων ὑφέξει. 398, 17. Non solum εὐθύνη in nominat. sing. sed etiam εὐθύνα reperitur. 717, 19. ὑμᾶς τὰς εὐθύνας διδόναι ποιοῦσι. 1459, 5.

εὐθὺς ἰδόντες. statim ut videritis, ab ipso protinus conspectu. 151, 16. τῷ προσγράψαι τὸ ΕΥΘΥΣ. 639, 10. εὐθὺς ἀπεκτονὼς Κότυν, id est, εὐθὺς μετὰ τὸ ἀπεκτονέναι Κότυν. 662, 10. εὐθὺς τοῦ ψηφίσματος ἀναγινωσκομένου. 81, 12. ita apud Xenophont. Ephes. p. 53. ad finem. εὐθὺς ἀχθέντος. *gleich drauf, so bald er war ins Haus gebracht worden* [*immediately, as soon as he was brought into the house*]. εὐθὺς παραχρῆμα ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται. 1178, 14.

εὐκαίρως πρὸς ἅπαντα ταῦτα συγκεκραμένην τὴν ἐκ τοῦ φιλοσοφεῖν παιδείαν. 1414, 7.

εὐκαταφρόνητος] πρὸς τηλικοῦτον ὄγκον πραγμάτων εὐκαταφρόνητος. 154, 20. βάρβαρος καὶ εὐκαταφρόνητος. 1110, ult.

εὐκατέργαστος] πολλῷ πάντα εὐκατεργαστότερα ὑμῖν ποιήσει. 1464, 15.

εὔκλειαν ἀγήρων καταλελοίπασι. 1399, 14.

εὔκοσμος. 422, pen.

εὐκτὸν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ μηδὲν ἐξαμαρτάνειν. 1408, 2. εὐκτὸν θνητῷ φύντι φίλον γενέσθαι τῷ πάντων κυρίῳ. 1410, 27.

εὐλάβεια] εὐλαβείας ταῦτα οὐ μικρᾶς δεῖται. 425, 5. 517, 21. εἰς φόβον καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν, suspicionem, metum, καθιστάνειν. 625, 13. μετὰ τῆς ἀκριβεστάτης εὐλαβείας τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκόσιν. 1403, 1.

εὐλαβεῖσθαι τὸν φθόνον. 327, 12. εὐλαβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις. 1258, 12. εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Thomas M. h. v. p. 388.

εὐλαβὴς] μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται. 1450, 18.

εὔλογος] εὐλόγους προφάσεις εἰλήφεσαν. 277, pen. εὔλογα et εἰκότα ut diversa copulantur. 1106, 1. τῶν πεπραγμένων οὐδὲν οὔτ' εὔλογον, οὔθ' ἁπλοῦν, οὔθ' ὁμολογούμενον αὐτὸ ἑαυτῷ φαίνεται. 1114, 15.

εὐμαθὴς] εὐμαθέστεροι γενήσεσθε πρὸς τὰ λοιπά. 705, 11.

εὐμεγέθης μαρτυρία. 625, 22.

εὐμενὴς] τὸ τῶν θεῶν καὶ τῆς τύχης εὐμενὲς συναγωνίζεται. 53, 6.

εὐμενῶς ἐχόντων ὑμῶν ἀκροατῶν τυχεῖν. 1101, 7. εὐμενῶς φέρειν τοὺς ὄντας. qualescunque sunt. 1486, 2.

εὐμνημόνευτος. 1296, 10.

Εὐμολπίδαι] δικάζεσθαι πρὸς Εὐμολπίδας. 601, 27. ergo proprium illis erat tribunal, ubi de religionibus cognoscebatur.

εὔνοια] τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημα. 12, 8. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστῇ. 20, 22. πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔχειν ὁρῶ ὑμῖν ἐνούσας. 24, 19. 156, 20. φασὶ δ' εὐνοίᾳ διδόναι, καὶ τοῦτο τοὔνομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα. 96, 10. ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνέχηται. 154, 7. μεῖζον οὐδὲν ἂν ὑμῖν γένοιτο ἀγαθὸν ἢ παρ' ἁπάντων ἑκόντων ἀνυπόπτου τυχεῖν εὐνοίας. 191, 25. ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν τοσαύτην ὑπάρξαι μοι εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα. 225, pen. 227, ult. εὔνοιαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀποδιδόναι. 226, 10. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας. 227, 9. ἣν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὔνοιαν ἐνδέδειχθε. 228, 24. ὅπως ἂν ὑμᾶς δύνασθαι νομίσῃ,

οὕτω πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἔχοντα. 678, 21. τὴν παρ' ὑμῶν εὔνοιαν δεῖ μή τισιν ὥσπερ ἐκ γένους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα ἀεὶ λέγουσιν ὑπάρχειν. 1427, 15. πόλις, παρ' ᾗ πλείστην εὔνοιαν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἠπιστάμην. 1471, 26. ἡδέως ἂν ὑμῖν τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησαίμην. 1483, 19.

εὐνοϊκὸς] τοῖς ἐν κινδύνῳ καθεστηκόσιν εἰκὸς ὑμᾶς εὐνοϊκωτέρους ὑπάρχειν. 1299, 12.

εὐνοϊκῶς. 197, 4. 227, 22. 516, 12. 675, 8. 924, 24. 967, 8. 1490, 19. εὐνοϊκωτέρως. 1228, 14.

εὐνομία πάντ' ἀποφαίνει εὔκοσμα καὶ ἄρτια. 422, pen. b) numen. τὴν τὰ δίκαια ἀγαπῶσαν εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησαμένους, ἣ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει. 772, 23.

εὐνομούμενος] εὐνομουμένη πόλις. 744, 2.

εὔνους] οὐδεὶς ἂν τούτοις εὔνους γένοιτο, ὑφ' ὧν ἄν τι κακὸν πείσεσθαι προσδοκᾷ. 1448, ult.

εὐοδεῖν] sine obstaculo viam suam expedite peragere. ᾗ μὲν ἂν εὐοδῇ, iter planum et liberum invenit aqua, φέρεται. 1274, 19.

εὐοῖ σαβοῖ. 313, 26.

τὸ εὐορκεῖν περὶ πλείστου πᾶσιν ἐστὶ ποιητέον. 654, 4. ὃς οὐχ ὅπως εὐορκῇ πρόνοιαν ποιήσεται. 1204, 5.

εὔορκος] εὔορκα γνόντες δικασταί. 310, 16. εὔορκον θέσθαι ψῆφον. 522, 19. 626, 27. εὔορκα ταῦθ' ὑμῖν ἐστί. 525, 12. τὰ εὔορκα ἔσεσθ' ἐψηφισμένοι. 605, 20. εὐορκοτέραν περὶ αὐτῶν θήσεσθε τὴν ψῆφον. 846, 3. εὔορκον αὐτοῖς μαρτυρεῖν. 1312, 25.

εὐπορεῖν] μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον. 13, 20. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσῃ πρὸς ἃ δεῖ. 33, 27. τότε ἡ πόλις γῆς εὐπόρει, νῦν δ' εὐπορήσει. 492, 2. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις. 671, 13. εὐπορήσας ἄλλοθεν χρημάτων. cum aliunde numos extudissem. 1019, 13. οὐκ εὐπόρουν ἀργυρίου. 1249, 7. b) conferre, contribuere, largiri. εὐπορῆσαι αὐτῷ δέκα μνῶν. cum spopondisset 10. minas ipsi daturum. 894, 19.

εὐπορία] τοῖς ἐκεῖθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἄγουσι. 59, 3. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιόν ἐστι τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας. 1121, pen. τοὺς φανερῶς ἐξ εὐπορίας πονηρούς. 1122, 10. εὐπορίαν τὴν ἐν τῷ παρόντι κρείττω ἡγούμενοι τοῦ μέλλοντος φόβου. satius esse pecunias se nunc accipere, tametsi verendum sit, ne largitionis pœnas postmodum sint daturi, quam ut nunc egeant metu vacantes. 1211, 21. ὡς αὐτῇ ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν. 1357, 7.

εὔπορος] τὰ Φιλίππου πράγματα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν εὐπορώτερα. 369, 18. τοὺς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτοὺς παρέχειν τῇ πόλει. 1045, 23. εὔπορα [scil. ὀφλήματα]. nomina, vel debita, exactu, redactu facilia. *gute Schulden* [*good debts*]. 1209, 7.

εὐπόρως διέκειντο. abundabant pecunia. 900, 17. pro ῥᾳδίως. εὐπόρως λύσειν. 276, 26. εὐπόρως εἰπεῖν ἔχει. 1427, 21.

εὐπραξία] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη. 23, 27. 155, 24.

εὐπρέπεια] ἐπὶ τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπείᾳ σεμνυνομένους. 1402, 6. πρὸς τὴν εὐπρέπειαν ἀνθηρόν. 1404, 21.

εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα. 1016, 23.

εὐπρόσωπος] λόγους εὐπροσώπους καὶ μύθους συνθείς. 277, 5.

εὕρημα] οὐδὲν τούτων ἐστὶ καινὸν, οὐδὲ ἡμέτερον εὕρημα. 484, 9. πᾶς ἐστὶ νόμος εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν. 774, 18. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται. inventis scite et solerter excogitatis. 808, 14.

εὑρίσκειν ἰδίους πολέμους. sibi excogitare, et sua veluti manu serere bella, sibi propria et a bellis reip. sejuncta. 26, 8. εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος. 52, ult. ὅσα ἠλπίσαμέν τινα πράξειν ὑπὲρ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν εὕρηται. effecit, ut ea contra nos pararentur et adversa nobis evenirent. 54, 19. οὐδ' ἐν μεσογείᾳ ἀρχήν τινα εὕρηκε. aliqua machina solerter constructa tyrannidem sibi comparavit. 69, 1. εὑρίσκειν λόγον. comminisci, meditando extundere. 181, 27. 292, 9. 494, 26. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εὑρήσει. h. e. docebit, monstrabit observatori quærenti, quid agendum sit. *es wird sich von selbsten finden, weisen, lehren. die Sache wird einen schon von selbst drauf führen* [*it will appear of itself. the thing itself will guide you*]. 184, 18. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τοὺς αἰτίους εὕρῃ. prodat. 376, 26. ὅσα ἂν οὐδὲ καταρώμενος ἄν τις αὐτοῖς εὗρε, commentus sit, acri meditatione extuderit, τοσαῦτα πεπονθέναι κακά. 188, 12. ὅμως τοῦθ' εὕροντο. hoc tamen consecuti sunt ingenii subtilitate. 363, 1. ὃ δίκαιον ἦν εὑρεῖν ἅμα [id est προστάττειν] καὶ συμφέρον. 596, 22. 642, 2. καὶ τοῖς οὖσιν, ὅπως ἄδεια γενήσεται, κακούργοις, εὑρίσκει, reperit machinam, docet rationem a se callide excogitatam, καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι. 733, 21. πολλοὺς τοὺς ἀσελγεῖς εὑρήσετε καὶ τοὺς ὑβρίζοντας ὑμᾶς. efficietis, ut exsistant. 745, 7. εὗρεν οὖν τοῦτο ποιῶν, ὃ πεποίηκε, τοὺς νόμους νόμῳ καταλῦσαι. consecutus hoc est fraude a se astute excogitata. 748, 23. εὑρίσκεσθαι ἀτέλειαν. 457, 8, 461, 18. 661, 23. ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς φήσει πεποιηκέναι, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὑρεθήσεται. 771, 25. εὑρίσκεσθαι, impetrare, ἄφεσιν τῶν τόκων. 1293, 6. μὴ εὑρομένῳ παρὰ τοῦ δήμου. qui non impetrarit. 1381, 2.

Εὐρυβάτης] pro quovis proditore, impuro, sacrilego et conscelerato homine. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, οὐ πόλεως, οὐδ' ἀνθρώπων χρηστῶν διαπράττεσθε. 233, 8.

εὐρύχορος] εὐρυχόρους κατ' ἀγυιάς. 531, 4.

εὐρυχωρίαν πολλὴν ἐχούσης τῆς ἀκροπόλεως. 428, 14.

εὔρωστος. 1397, 15.

εὐρώστως ὑπέμειναν τὸν προσιόντα κίνδυνον. 1397, 9.

εὐσέβεια] ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας. 226, 3. εὐσέβειαν τὴν πρὸς θεοὺς διαφυλάττειν. 227, 21. ὅ, τι μέλλει συνοίσειν πρὸς εὐσέβειαν ἑκάστῳ. 228, 3. τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρημένον. tantam modestiam pudoremque religionis. 533, 17.

εὐσεβὴς] παραβαίνειν τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν. eorum, quæ ab hominibus in rebus sanctis, religiose cavendis, sedulo vitandis, ne reverentia deorum lædatur, eorumque cieatur animadversio, habeatur. 280, 10.

εὐσεβῶς μηδενὶ ὑμῶν ἔχει τούτου ἀποψηφίσασθαι. nemo vestrum salva religione hunc absolvere potest. 407, 8. ὅπως τὰ πρὸς θεοὺς εὐσεβῶς ἕξει. 1460, 9.

εὐσχήμων] εὐσχήμονας καὶ πολλοὺς ἔχει λόγους. præclare copioseque de iis disputari potest. 1391, 16.

εὐσχημόνως] εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας ὁρᾶσθαι τὰ δεινά. 1400, 10.

εὔτακτον καὶ χρήσιμον ἐμαυτὸν παρέσχον. 1226, 3. et 10.

εὐτάκτως] εὐτακτότερον τούτων ζῶν ἂν φανείην. 1125, 1.

εὐτρεπὴς] εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς. 45, 2.

εὐτρεπίζειν] πάνθ' ὃν ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον. 12, ult. εὐτρεπίσηται μόνον τοὺς ἐνθάδε. 633, 24.

εὐτυχεῖν] τοὺς εὐτυχοῦντας ἀεὶ δεῖ περὶ τῶν ἀτυχούντων τὰ βέλτιστα βουλευομένους φαίνεσθαι. 196, 22. οἷς εὐτυχήκεσαν (Thebani) ἐν Λεύκτροις, secunda fortuna, qua usi fuerant in illa pugna, οὐ μετρίως ἐκέχρηντο. 231, 4. τὸ λίαν εὐτυχεῖν κινδυνεύει ἐνίοτε ἐπαχθεῖς ποιεῖν. 580, 16. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 3. εὐτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ. 1039, 16. πάντα τἄλλα εὐτυχῆ τὴν πόλιν κρίνων, ἓν οὐδεπώποτε εὐτυχῆσαι τοῦτο νομίζω —. 1460, 23. ᾤετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι. 1477, 15.

εὐτύχημα] τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων. 1122, pen.

εὐτυχὴς] εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων τὴν πόλιν τὴν ὑμετέραν ὑπολαμβάνω καὶ θεοφιλεστάτην. 1486, ult.

εὐτυχίαν quandam sibi peculiarem arrogat Demosthenes, 59, ult. ἕλοιτ' ἂν τις οὐχ ἧττον τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου. 156, 13. δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις δεινότητος καὶ σοφίας ὁρῶ κρατοῦσαν. 59, ult.

εὐφημεῖν ἐξὸν καὶ ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι. 800, 13.

εὐφημία] ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν παρειχόμην. 1472, 5.

εὐφήμως πάντα λέγειν δεῖ. 1435, 26.

εὐφραίνειν] αἰσχρὸν, ἃ θεωροῦντας ἡμᾶς εὐφραίνει, ταῦτα μὴ ἐθέλειν ἀπαγγεῖλαι. 1409, 18.

εὐφροσύνη. 422, 5.

εὐφυῶς] εὐφυέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν. 1414, 1.

εὔφωνος. 320, 17.

εὐχαριστεῖν] gratus esse. 257, 2.

εὐχαριστία] gratus et memor animus. 256, 19.

εὐχερὴς] τὸν μιαρὸν καὶ λίαν εὐχερῆ. 547, pen.

εὐχερῶς ὀνείδη φέρειν. 34, 7. ὦ λέγων εὐχερῶς πᾶν ὅ,τι ἂν βουληθῇς. 248, 10. πάντ' οἶμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν. 315, 3. sine cunctatione. πᾶς τις εὐχερῶς ἑαυτὸν σώζει. 1396, 24. εὐχερῶς ἀκούειν. 1450, 14.

εὔχεσθαι] πλὴν, εἰ δέον εὔξασθαι, παραλείπει· εὔξασθαι γὰρ ῥᾴδιον, πάνθ', ὅσα βούλεταί τις, εἰς ταὐτὸ ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ. 33, 16. τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις. 225, 2. ἐπειδὰν εὔξηται ὁ κήρυξ. vota conceptis verbis fecerit. 706, 9. ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι. 800, 13. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. votis factis, vos, victoria potitos, manubiarum et spoliorum partem omnibus esse dedicaturos. 1467, 2. εἶτα ἃ Φίλιππος εὔξαιτ' ἂν τοῖς θεοῖς, ταῦτα ὑμῶν τινὲς ἐνθάδε ποιοῦσιν, citat Hermog. p. 179.

εὐχὴ] τίνας ἂν εὐχὰς ὑπολαμβάνετε τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι τὸν Φίλιππον, ὅτ' ἔσπενδεν, ἢ τοὺς Θηβαίους. 381, 10. εὐχῆς, οὐ νόμου, διαπράττοιτ' ἂν ἔργον. rem agat, optabilem illam quidem, et dignam, quæ votis et precibus a diis flagitetur, verumtamen ea natura, ut legis formula concludi nequeat. 722, 19. ὥσπερ εὐχὴν ἐπιτελοῦσα. simulacrum aliquod, vel donarium votivum, voto facto diis condictum. 1405, 20.

εὐψυχία] οὐδὲν ἐπιδιδόναι πρὸς ἀνδρίαν, οὐδὲ πρὸς εὐψυχίαν. 1408, 16. ergo differunt ista inter se, sed qui? videtur ἀνδρία esse constantia, fortitudo, nobilis et sobria mens, sui semper conscia memorque in gestu rerum, ut neque a spe, neque a terroribus se dimoveri a proposito patiatur. εὐψυχία autem impetus animi, promti, excitati, gestientis, cum ardore et alacritate, lætitiaque et spe certa boni eventus ad rem gerendam ruentis.

εὔωνος] ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις. 255, 11. εὔωνον σῖτον

ὠνούμενοι. 409, 1. ἵνα, ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾖ ὁ σῖτος, δεῦρο κομίσωσιν, ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται, εἰς ἄλλο τι καταπλεύσωσιν ἐμπόριον. 1285, 13.

ἐφάμιλλος] ἐφαμίλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας πᾶσι κειμένης. 331, 9. ἐφάμιλλον ποιεῖν τὸ ἀλλήλους εὖ ποιεῖν. 488, 13. ἐφάμιλλον φιλοτιμίαν. 1396, 2.

ἐφεδρεύειν] τὰ μὲν κακὰ ἔξουσιν αὐτοὶ, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεύων ἕτερος καθεδεῖται. 61, 3. οὔκουν βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν. 100, 10. 135, 10.

ἐφεκτὸς] ἐφεκτοὶ ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι. de singulis minis mense quoque dabantur in fœnus oboli seni, de bonis immobilibus, prædiis et domibus. 914, 10.

ἐφεξῆς οὑτωσὶ καθεζόμενος. in continenti, proxime a latere assidens; immediate, ut vulgo usurpant. 553, 13. τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὑτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων λυπεῖ. 103, 15. ubi οὑτωσὶ non cum ἁρπάζων, sed cum ἐφεξῆς cohæret. *omnino, prorsus. durch die Bank weg* [*without exception*]. ita ut dico, ad literam, cunctam Græciam, nemine excepto. πάντας τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε ἐφεξῆς. 576, 12.

ἐφέσιμον τὴν παρ' ὑμῶν γενομένην γνῶσιν ὡς ἑαυτὸν ποιούμενος. *er zieht die Appellationen von euch an sich* [*he transfers the appeal from you to himself*]. 78, ult.

ἔφεσις] οὐκ ἂν ἐδώκατε τὴν εἰς ὑμᾶς ἔφεσιν. 1301, 4.

ἐφέτης] ἐφέτας δὲ διαγινώσκειν. 632, 3. οἱ ἐφέται, sunt iidem atque, οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς. 1069, 6.

ἔφηβος] τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων. 438, 18.

ἐφηγεῖσθαι] præire, præeundo viam monstrare, deducere magistratum aliquo, ad latebras furis, vel sicarii, in rem præsentem, ad loca et corpora delicti. ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ. 601, 20. 803, 15.

ἐφήδεσθαι] οὐκ ἐπιτήδειος ὁ καιρὸς ἐφησθῆναι. 196, 21. Θηβαίοις ἐφησθῆναι ὁτιοῦν παθοῦσι. 231, 2. τοὺς νῦν περιοφθέντας ἐφηδομένους ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε. 1428, 8.

ἐφιέναι, ἐφίεσθαι] ἐφίενται μὲν, ἐάν τις ἐᾷ. 193, 12. ἐφῆκεν ἡμᾶς εἰς τὸ δικαστήριον. remisit nos ad tribunal. 913, 23. ἐφίεσθαι τῶν ἀλλοτρίων. 937, pen. ἐφιᾶσιν εἰς ὑμᾶς καὶ τὰς πάνυ μικρὰς δίκας. ab arbitri sententia ad vestram provocant. 1017, 27. ἀδυνάτων ἐφίεσθε. 1487, 25.

ἐφικνεῖσθαι] ὧν οὐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ. 178, 5. 361, 25. 1423, 5. ἐφικνεῖσθαι τοῦ τριηραρχεῖν. pervenire ad eam fortunarum amplitudinem, ut trierarchum agere possis. 465, 23. ἐφικέσθαι εὐεργεσιῶν. eo loco rerum esse, ut bene possis de patria mereri. 494, 3. ἐφῖκται πάντων, ad omnes permanavit, aut pervagata est, ἡ τούτου κακοπραγμοσύνη. 800, 16.

ἐφιστάνειν, ἐφιστάναι, ἐφίστασθαι] coram esse, adstare, præsto esse. ἐφεστηκότων ἔτι τῶν πρεσβευτῶν. 346, 2. b) rebus præesse, ut præsunt magistratus, et imperatores. οἱ ἐφεστηκότες. 26, 12. et 14. ἐφίστασθαι ἐπὶ τῆς πολιτείας. 436, pen. δυνάμεις, ἃς διαλελυμάνθαι τοὺς ἐπιστάντας. 1439, 25. τῶν ἐφεστηκότων στρατηγῶν. 1466, 3. πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη. 1466, 6. super aliquo aliquem collocare, seu præsidem, vel vigilem. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον οὐδεὶς ἂν ἐπὶ ποίμνια ἐπιστήσειε φυλάττειν. 807, 3. δεῖν φύλακας ἐφιστάνειν ἐπὶ τοὺς ταπεινὰ πράττοντας. 807, 6. figere palos in fronte agrorum, vel prædiorum, ad indicandum, eos oppigneratos esse. ὅρους ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 1029, 27. c) instare, urgere, premere. ἐφειστήκει αὐτῷ Καλλίστρατος. 1187, 6. d) super aliquid aliquem, præsertim repente, ducere, admovere, immittere. ut copias, quibus eum opprimat. ἐπιστῆσαι τὰ πράγματα. 444, ult. ἐπιστήσεται μέγεθος δυνάμεως. subito superveniet. 66, 24. μηχανήματα. 115, 7. et 17. 124, 2. 254, 27. συκοφαντίας ἐπὶ τὰς εὐθύνας. 264, 7. e) ἐπιστῆναι. accedere ad remp. gerendam. 245, 11. 305, 9. f) animum attendere. διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν. 70, 16. g) imminere, impendere. τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον. 287, 5.

ἐφόδιον] δι' ἀπορίαν ἐφοδίων. 34, 10. decem legatis in commeatum addebant Athenienses X. millia drachmarum, universis, quam summam, et enormem, et inauditæ liberalitatis, prædicat Demosthenes. 390, 23. οὐδ' ὁδὸν μακρὰν βαδίσαι, οὐδ' ἐφόδια ἀναλίσκειν. 441, 2. ὑμῖν δ' οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας ἐστὶν ἐφόδια ἐν τῷ κοινῷ. 690, 8. ἐφόδιον δοῦσα ὀκτὼ δραχμάς. 787, 18. ἐφόδιον λαβὼν τὸ — adminiculo, prætextu usus. 917, 14. ἀποδοὺς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προστιθείς. 1212, 19. διωμόσατο οὐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανά. 1204, 23.

ἐφορᾶν] πάντ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν, ἃ χρὴ πράττεσθαι. 38, 12. ἐφορᾶν πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων. 772, pen.

ἐφορία] scil. ἀγορὰ, conventus finitimorum in limite cujusque suo, ad merces permutandum. ἐφορίας ἀπεσχημένον. 631, ult. 632, 23. et 26.

ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς πόλιν μεγάλην. insidiari suis oportunitatibus rei bene gerendæ, ad instar piratarum, qui coram portubus ad ancoram stantes, in sinu quodam maris obscuriore, naves speculantur et præstolantur e portubus egredientes, mercibus onustas; quas evectas insecuti derepente consectantur et

oppressas expilant. 30, 18. βοήθειαν κωλύσαι τὴν ἐν Πύλαις, ἐφ' ἣν αἱ πεντήκοντα τριήρεις ὁμόσε ἐφώρμουν. 444, 26.

ἔχειν ἡσυχίαν. 13, 12. πῶς ἔχουσι [subaudi τοῦ νοῦ, vel κατὰ τὸν νοῦν, vel τῆς γνώμης] Φιλίππῳ. quo sint animo erga Philippum. 22, ult. ἐχόντων, ὡς ἔχουσιν, ἡμῖν [id est πρὸς ἡμᾶς] Θηβαίων. ita animatis. 30, antep. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐν εὐνοίᾳ [id est εὐνοϊκῶς] ἔχειν, vel εὐνοεῖν ἡμῖν. 284, 11. τὸ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει. res sic se non habet. *so ist es nicht recht. das ist die rechte Weise nicht. das sollte so nicht seyn* [*it is not right so. that is not the right way. that should not be so*]. 137, 6. ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς. 230, 25. ὃ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται δίκαιον εἶναι, ἑκατέρους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν. 81, 4. ἔστι γὰρ ἔχειν καὶ τἀλλότρια, καὶ οὐχ ἅπαντες οἱ ἔχοντες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν. 83, 14. αἰτίαν] ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίους ἔχειν καλόν. 998, 8. βούλησιν] τίνα οὖν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα βούλησιν ἔχειν δοκεῖ. 794, 17. διάνοιαν ἔχειν. 1472, 25. δίκην ἔχεις. est penes te jus et facultas jus tuum in foro petendi et persequendi. 890, 3. διαιτητῶν ἐχόντων τὰς δίκας. lites sub cura, fide, administratione sua habentibus, eas versantibus et tractantibus. 1153, 4. διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε, ἔχων ἐξουσίαν. 608, 8. ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν. 11, 7. νόμον ἔχειν. 794, 16. εἴ τις ὑμῶν ἄλλως πως ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν, ἢ ὡς δέον αὐτὸν τεθνᾶναι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει. 537, 5. Κερκυραίῳ τινὶ τῶν ἐχόντων νῦν τὴν πόλιν. e numero principum remp. Corcyream nunc in potestate habentium. 763, 9. οὐκ ἔχω τούτου πρότερον πρόσταγμα, scil. προστάττειν. 1485, 9. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος, οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας. 311, 12. χρέα πολλῶν ταλάντων ἔτ' ἔχων. nomina sibi debita, a se exigenda. *Activschulden, ausstehende* [*outstanding debts*]. 957, 5. χρήματα ἔχειν, subaudi ἀπαιτεῖν. *zu fodern haben* [*to have to demand*]. αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν, *sie hätten noch weit mehr zu fodern* [*they would have much more to demand*], ὧν ἐδεδώκειμεν χρημάτων, *als was wir vorgeschossen hätten* [*than what we had advanced*]. 970, 4. simpliciter pro *posse*. τούτους ᾤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν. 1473, 3. b) pro dives, locuples esse, subaudito χρήματα. τούτους περιορᾶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὄντας, αὐτὸν ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα. 1123, 25. c) secum habere, subaudi μεθ' ἑαυτοῦ. τὰ παιδία ἔχων ὀδυρεῖται. 574, 23. 575, 14. 608, 14. d) in potestate habere. νῦν ἔχετε ἄνθρωπον. 440, 27. λαβὼν δ' ὑπερήμερον, καὶ ἔχων [subaudi τὰ τούτου], οὐδενὸς ἡψάμην. 540, 23. e) capere, mancipare, manu injecta sibi vindicare, *in Beschlag nehmen* [*to take possession of, lay hands on*]. 886, 7. f) in corpore gerere, ut vestem, *anhaben* [*to have on, wear*]. τρίβωνας ἔχουσι. 1267, 22. g) scire, nosse. οὐδ' ὅ, τι χρὴ ποιεῖν ἕξετε. ne consilium quidem in promtu habebitis, sed incerti eritis, quid agendum vobis sit. 425, 10. h) in se tenere, importare, prodere, indicare, insimulare. τῷ τὴν κατηγορίαν ἀδικήματα ἔχειν. 268, 17. i) creare, efficere, afferre, vel etiam valere. ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει. 142, pen. k) inhibere sese, insistere. ἔχε αὐτοῦ. desine. 1109, 6. In Medio. ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται. *er hält sich an den Schlag* [*he attends to the blow*]. h. e. consectatur plagam, sequitur vestigia ictus, illuc identidem obmovet scutum et prætendit, ubi jam ictus fuit. non quo plaga inferenda impetum minatur, non præcavet vulnus, sed facto jam succurrere festinat. 51, 26. τούτων γὰρ εἰχόμην. iis enim mordicus inhæsissem, eaque acriter exagitassem. 251, ult.

ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν. 11, 6. μήτε πρὸς ἔχθραν μηδένα ποιεῖσθαι λόγον, μήτε πρὸς χάριν. 90, 2. μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν πρόφασιν τῆς παρασκευῆς ποιεῖσθε. 192, 6. τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν ἅπαντες φοβοῦνται. 218, 7. τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας ὑπαρχούσης πατρικῆς. 530, 7. ἃ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεηθεὶς, ταῦτα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι. 1185, 27. τῆς ἰδίας ἔχθρας οὐδὲν μίγνυμι εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα. 1465, 23. causa odii et simultatis. διὰ ταύτην τὴν ἔχθραν ἐπιτίθεταί μοι. 1301, 18.

ἐχθρὸς] οὐκ ἔστι τῶν ἔξω ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητε. 104, 26. 124, 20. ἐπειδὴ δ' εἰς Μακεδονίαν ἦλθε, καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων. 439, 19. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθρῶν μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος. 638, 5. ἐπὶ μὲν τῶν δικαστηρίων καὶ τοῦ βήματος ἐχθροὺς εἶναι φάσκοντας ἀλλήλοις, ἰδίᾳ δὲ ταὐτὰ πράττοντας καὶ μετέχοντας τῶν λημμάτων. 1335, 3. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτε ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τούτων ἐχθροὺς εὕροιτε ἄν. 1448, 27. οὓς κἂν ἐχθρὸς, εἰ μέτριος εἴη καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι. 1479, pen. ἐχθρὸς θεοῖς gravissimum et turpissimum erat probrum. 241, 12. 245, 16. διὰ τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν. 611, 15. ἐχθρὸς τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης φύσεως. 1121, 12. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι, citat Schol. Hermog. p. 45.

ἐχῖνος] vidulus, bulga, in quam conjiciebantur chartæ, quarum usus esset in foro, cum essent in judiciis proferendæ atque recitandæ. *der Documentenbeutel*,

1135, 4. ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι. 1136, 14.

ἡγεῖσθαι] ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιώσειεν ἄν τις τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς εὖ βουλευομένους ἡγεῖσθαι χρή. gubernare res et tractare pro sensu tuo; præparare et instruere necessaria, quo fiant, quæ factu opus sint, et quo mala imminentia defendantur; præire et viam monstrare rebus, qua tu eas ire velis, non sequi coactum, quo te illæ rapiant; imperare rebus, non servire. 51, 17. ἡγεῖσθαι τῶν συνθηκῶν. in articulis fœderis, vel pacti, primo loco stare, princeps et primaria conditio esse, reliquas omnes conditiones ordine atque dignitate anteire. 213, 26. ἡγεῖσθαι τὰς πομπὰς ἐφ' ἵππου ἀλλοτρίου. 571, 3. τῷ τῶν Κερσοβλέπτου πραγμάτων ἡγουμένῳ. 654, 22. τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας, οὐ λογισμὸς, οὐδ' αἰδὼς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια ἡγεῖται. 779, pen. ἡ πόλις τῇ ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τοῖς Ἕλλησι τῆς ἐλευθερίας. 1377, 27.

ἡγεμονεύειν] ὅλου ἡγεμονεύουσαν τοῦ βίου philosophiam. 1412, ult. ἡγεμονεύει ἁπάντων ἡ ἐν ἀνθρώποις διάνοια. 1412, 16.

ἡγεμονία] ὃ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτοὺς ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν. 217, ult. τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν. 246, 23.

ἡγεμὼν] ῥήτωρ καὶ ἡγεμὼν τῆς συμμορίας. 26, 24. ἡγεμὼν [sodalitatis puta] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ. 172, 3. ἡγεμὼν τῆς εἰρήνης. 233, 14. παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν. 329, 17. ἡγεμόνες τοῦ πολέμου οἱ στρατηγοί. 436, 27. ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος. 533, 24. ἡγεμὼν συμμορίας ἐγενόμην ἔτη δέκα. 565, 12. 836, pen. ἡγεμόνας τοσούτων ἀγαθῶν. auctores, creatores, effectores, qui pepererunt quasi tanta post insecuta bona. 1123, 24. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν [scil. τῆς πονηρίας] καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται. 1263, 25.

ἥδεσθαι] ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι ποιήσειεν ἄν, ὅσον ἂν ῥηθῇ, μετὰ δὲ ταῦτα οἴχεται. 1442, pen.

ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη. 1354, 23. ἡδέως ἔχειν τινί. bene alicui velle, amicus ei esse, gaudere bonis ejus. 60, pen. 181, 7. φιλοφρονεῖσθαι πρὸς ἅπαντας καὶ ἡδέως ἔχειν. comis, blandus, affabilis, hilaris esse. 1418, 11.

ἤδη] μὴ τὴν ἤδη χάριν τοῦ μετὰ ταῦτα παντὸς χρόνου περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι. 664, 23. ὡς ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη. nam sæpenumero et factum est, et fit, ut res aliter exeant, quam tu sperasses. 210, 6. τῆς τῶν ἱππέων βοηθείας ἤδη δεῖν, pro ἔτι. 567, 12. pro τότε, tum. παντελῶς γὰρ ἤδη ἄκυρα ἦν τὰ τιμήματα. hoc si verum esset, hoc si valeret, tum —. 746, 7. ὅτι διὰ βασάνων ἐκ τῶν παίδων ὁ ἔλεγχος ἤδη [tum, vel certo certius] ἔσοιτο. 1242, 15. tum demum, neque citius. τοῖς δ' ἐκ τούτων μετέδωκεν ἤδη ὁ δῆμος ἁπάντων. 1376, 18.

ἡδονὴ] ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖν. 13, 23. ὃ μέντοι πρὸς ἡδονὴν τούτῳ δέδοται. 226, 23. ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς. 437, 3. et 6. ταῦτά τισιν ὑμῶν ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν. sunt, quos hæc juvent. 806, 8. ἡδονὴν οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ, αἱρεῖσθαι χρεὼν, ut dictum Demosth. citat Stobæus p. 70. quamquam alii codices Democrito tribuunt.

ἠθοποιΐα nobilis, a rhetoricis celebrata, est p. 412, 18.

ἦθος] σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἤθει μένοντας. 35, 19. ἀλλ' οὐκ ἐχρήσατο τῷ αὐτοῦ ἤθει τῷ τυραννικῷ. 212, pen. τὸ τῆς πόλεως ἦθος ἀψευδὲς καὶ χρηστόν. 460, pen. quem locum Thomas M. hac voce, p. 417. ita interpretatur: ἤγουν τὴν κατάστασιν καὶ τὴν γενναιότητα. τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς πόλεως ἦθος μιμεῖσθαι. 613, 8. ἦθος τῆς πόλεως ἔχοντα δεῖ φαίνεσθαι. 753, 10. ubi declaratur, quale illud ἦθος sit. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἠθῶν ἐνεφάνισεν. 1405, 11. σοὶ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασι μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι. 1406, 5.

ἠΐθεος] juvenis nondum maritatus. ἠΐθεον ἔτι ὄντα. *da er noch Iunggesell war* [*while he was yet a bachelor*]. 1352, 8.

ἥκειν] νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει τις οὗτος. 11, 26. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμός τις ἥξει. 17, 4. οὐ μόνον τὰ συμμαχικὰ Φιλίππου ἥκοντα πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν. 154, 15. τοὺς ἐπὶ τοῦθ' ἥκοντας, ἵν' ἡμῖν διαλεχθῶσιν. 234, 22. πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς ἑκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν. 241, 4. τὸν ἥκοντα παρήγαγον. eum, qui e castris, aut e confinio venisset, producebant. 285, 5. νῦν ἐπὶ τόνδε ἥκειν. infesto cum animo aggredi, adoriri. 319, 7. ἐπειδὴ δὲ ἧκεν ἡ ἐκκλησία. 346, ult. ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἧκε. *kam, ankam* [*pertained, appertained*]. 350, 14. ἥκει ἐπ' ἐκείνους αἰτία. *kommt auf sie, trift sie* [*pertains to them, concerns them*]. 624, 19. ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τούτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων. 959, 11. ἥκουσι νῦν δανεισταὶ καὶ ὀφλήματα, πλέον ἢ τριῶν ταλάντων. 1047, 27. ἥξετε ἐπ' ἐμέ. me ad fungendum muneribus publicis vocabitis, trahetis. 1049, 7. ἧκον οἱ δεδανεικότες ἐπὶ τὸν τόκον. 1225, 14. ὅθ' ἥκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες. domum redeuntes ab expeditione Euboica. 11, 10. οὓς δὲ ὁ πατήρ μοι παρέδωκε βοηθοὺς καὶ φίλους, εἰς τούτους ἥκω. receptum habeo, convertor, εἰς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, καὶ δέομαι. 1127, 8. παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν

ἥκεις. (ubi ἥκεις, ni quis velit, accipi potest pro φαίνῃ). 1404, 2. ἃ δ' εἰς αἰσχύνην ἥκει, τούτων οὐδ' εἰς ἐλπίδα οὐδεὶς ἔρχεται. 1407, 12. ἐπειδὴ δ' οὐχ ἧκον οὗτοι. bis non redeuntibus. 479, 4. ἥξει δ' ἐπὶ ταῦθ' ἅπερ ἀεὶ λέγει. confugiet ad usitatam sibi excusationem. 1002, 16.

Ἡλιαία] judicium majus, aut maximum, populi personam universi repræsentans, D. aut M. aut MD. virorum, de causis capitalibus pronuncians. item porticus, ubi judicium illud agebatur. ἡ δίαιτα ἦν ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ· ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν — φυλὴν διαιτῶντες. 1142, 25. p. 720, 24. τὸ δικαστήριον idem est atque Heliæa, ut patet ex ejusdem paginæ versu penult.

ἡλίασις] jus in illo judicio sedendi, et functio judicatura. οὐδὲ δῶρα δέξομαι τῆς ἡλιάσεως ἕνεκα. 747, 7.

Ἡλιαστὴς] Ἡλιαστῶν ὅρκος. 746, 18.

ἡλιαστικὸς] ἐκ τῶν ὀμωμοκότων τὸν ἡλιαστικὸν ὅρκον. 706, 25.

ἠλίθιος] τοῦτό γε τὸ σοφὸν αὐτοῦ ἠλίθιόν ἐστι. 83, 17. 1148, 4.

ἠλιθίως. 822, 3.

ἡλικία] οἱ ἐν ἡλικίᾳ. ætatem militarem agentes. 17, 11. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν. 38, 10. ποιῶν τοῦθ', ὅ, τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχοι [scil. ποιεῖν,] καὶ ὅτου καιρὸς εἴη. 38, 16. τοῦθ' ἡλικίας ἔχων. 220, 5. εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας ἑτέρου βελτίων τὴν ἰδέαν. 413, 27. ἧς τῇ μὲν φύσει πατήρ εἰμι, τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, proceram staturam et florentem ætatem, οὐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε. 1024, 26. κἂν παῖς, κἂν γέρων, κἂν ἡντινοῦν ἄλλην ἔχων ἡλικίαν ἥκῃ πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς νόμους, τεύξεται τῶν δικαίων. 1341, 12. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἑκάστης. 1351, 12. νεωτέρα οὖσα, διὰ τὸ μήπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι. quia nondum ad nubiles annos, ad ætatis maturitatem et justam staturæ proceritatem modumque virium idoneum pervenisset. 1352, 12. ἕως εἰς τὴν νῦν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. ad hoc seculum hominum, quod nunc in terris vivit. 1392, 13. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν πειρᾶσθαι ἀναγκάζομαι. 1470, 13. διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκ ἂν οἷός τ' ἦν τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν. 1471, 17.

ἡλικιώτης] æqualis ætate. 1026, 2.

ἡλίκος] post θαυμάσιος vel talia additum, reddi potest Latino *quam*. ταῦτα δὲ θαυμάσια ἡλίκα καὶ συμφέροντα ἐδόκει πεπρᾶχθαι. mirum est dictu, quam e rep. ista ita gesta fuisse visa fuerint. 348, 24. σὺ τῷ μεγάλα ἢ θαυμάσια ἡλίκα δοῦναι. 469. 19. ὑπὲρ ἡλίκων καὶ ὅσων ἦν τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης. 1109, 17.

ἥλιος] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύνοντος ἀπαλλάττωνται πολεμίους κρίνειν. 197, 7. τῶν ὑπὸ τουτονὶ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων. 316, 16. οὔτε τὸν ἥλιον ᾐσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. non pudebat eos solem intueri, vel in publicum prodire, in conspectum hominum venire. 426, 19. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν. oriri, ultra horizontem adscendere. 1071, 3. Apophthegma Demosthenis a Plutarcho Moral. p. 531, 8. relatum: τί ποιήσουσι τὸν ἥλιον ἰδόντες, οἱ μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸν λύχνον ἀντιβλέπειν.

ἡμέρα] οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες. qui pro diaria, non ultra unum diem duratura gratia, comitate, festivitate Philippi, palmaria reip. commoda, in quibus summa rerum vertitur, projecerunt. 107, 8. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει. 285, 21. πολλὰ μία ἡμέρα, καὶ δύο, καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς σωτηρίαν. 293, 17. προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνεύειν. 618, 9. ἡμέρα ἐν ἱκνουμένᾳ. die stato veniente, quum rite fit, atque legitime. 1072, 27. τὸ ἐφ' ἡμέραν, adverbialiter. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς οὐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου. 1214, 6. τῆς ἡμέρας, subaudi ἑκάστης. in dies singulos. 491, ult. τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. vitæ quotidianæ. 1262, 1.

ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον. 1081, 26.

ἥμερος] ἥμεροι ἄνθρωποι καὶ φιλάνθρωποι. 530, 5.

ἡμίεκτον] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι. 918, 11.

ἡμικλήριον] τοῦ ἡμικληρίου ἔλαχε. in jure postulavit dimidiam hæreditatis partem. 1173, 6. et 17. 1175, 14. 1178, 22.

ἡμιμέδιμνος. 1278, 23.

ἡμιμναῖον] semissis minæ. ἀνδράποδα ἡμιμναίων πέντε ἄξια. duas minas cum dimidiata. 1246, 7. ἡμιμναῖα τρία ἐδόθη τούτῳ τῷ ἀδωροδοκήτῳ. una mina cum dimidio. 1333, 11.

ἥμισυς] οὐ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ [scil. μερίδι] δεῖ χρηστὸν εἶναι. 430, 8. ἀλλ' ὅμως τὸ ἥμισυ τοῦ γένους αὐτῷ συμβαλόμενοι. 691, 16.

ἡμιτάλαντον] ἡμιταλάντων πέντε. id est, 2 talent. et $\frac{1}{2}$. 956, 18.

ἦξαν. 1155, 10. dubium, utrum ab ἄγειν, an ab ἀΐσσειν sit repetendum. verumtamen prius est potius.

Ἤπειρος] Asia major minorque. στόλον ἐξ ἁπάσης Ἠπείρου ἐλθόντα. 1392, 6.

ἤπιος] πάντες ἠπιώτεροι, molliores, commodiores, faciliores, γενήσονται. 1464, 22.

ἠπίως] ὑμᾶς δ' ἠπιωτέρως ἔχειν πρὸς αὐτῶν. mollius, clementius. 1296, 7.

Ἥρα] ὁ ἄρχων ὀφειλέτω χιλίας δραχμὰς τῇ Ἥρᾳ. 1068, 10.

τὰ Ἡράκλεια, ludos Herculis, ἐντὸς τείχους θύειν ἐψηφίζεσθε εἰρήνης οὔσης. 368, 11. 379, pen.

Ἡρακλῆς] προεκρίθην κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐ-

γενιστάτοις τῆς ἱερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ. 1313, 21. 1318, 16.

ἠρίον] monumentum sepulcrale genti commune. οἷς ἠρία ταὐτά. 1319, 27.

ἡρωϊκὸς] οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν. 1391, 22. locus fabularum de heroibus.

ἥρως καλαμίτης. stramineus. 270, 10. μηδ' ἥρω τινὰ τὸν τυχόντα. 288, 17. ἥρως ὁ ἰατρός. 419, 22. ἥρως ἀρχηγέτης, οὗ ἐπώνυμοί ἐστε. 1072, 25. εἴτε ἥρωες ἦσαν, εἴτε θεοί, citat Hermog. p. 241. ex Aristocratea. est p. 643, 9.

ἡσυχίαν σχήσει. 13, 12. 521, 12. 624, 8. 1179, 21. τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρούειν. 63, 20. ἡσυχίαν, otium, ἐκείνῳ ποιοῦσι πράττειν ὅ,τι βούλεται. 102, pen. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα λαβεῖν ἑτέρους ἐᾶσαι. 143, 18. ἦγεν ἡσυχίαν. 237, 20. 246, 19. 622, 24. ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὕπουλον. 327, ult. ἔστι γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα. 328, 1. δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ. 422, 5. κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν. nemine interpellante. 709, 13. ἃ δ' ἐκ τῶν νόμων οὐκέτι μοι προσῆκεν, ἡσυχίαν εἶχον. ab iis me abstinui, ea omisi. 1161, 8. λογισμὸς δ' ἐφ' ἡσυχίας τοῦ συμφέροντος. 1105, 27. διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν, pudorem, modestiam, sedationem morum, ἀβελτέρων εἶναι δοκούντων. 1405, 17. opponitur enim τῇ αὐθαδείᾳ.

ἡσύχιος] ἡσύχιον γὰρ ἡ καλοκαγαθία. 777, 5. οὐ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον αἱρῇ. 150, 11.

ἦτρον] regio stomachi, vel quod intra os sterni et umbilicum est. 1260, 22.

ἧττα] τῆς μὲν ἥττης οὐ μετέχειν. 1394, 21. βεβαίους ποιεῖται ἥττας. 1448, 2. ἡ περὶ τούτων μετάγνωσις ἧττα τῆς προαιρέσεώς ἐστι. mentem hujusmodi in rebus mutare tantundem est atque cladem consiliorum accipere, h. e. cœpta et instituta sua omnia cernere perturbata et eversa. 1466, 24. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἧττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι γίνεται. 1486, 3.

ἡττᾶν] ὅταν γὰρ ἡττῆται στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων. cum imperator in potestate est miserorum militum mercenariorum, domino carentium mercedem dante, neque facere potest, quominus illorum libidini imperiisque pareat. 53, 15. ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἡττώμενος. 317, 11. [ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις ἡττᾶσθαι ἐνόμιζον. 127, 22. οὐδέ γ' ἡττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππου. 326, 1. ἡ πόλις ἡ τῶν Ἀθηναίων ἥττητο τῷ πολέμῳ. 391, 13.] ἡττᾶσθαι ἄλλου τινὸς δόξετε. videbimini alicui fini sequiori, causæ deteriori cessisse. 584, 13. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται, *nachstehen muss* [*must give place*], τοῦ φθόνου. 792, 26. ὑμεῖς δὲ μὴ ἡττᾶσθε. *kehret euch daran nicht, lasset euch dadurch nicht irre machen* [*do not trouble yourselves with that, do not let that mislead you*]. 415, 17. οὔτε ναυμαχίας, οὔτε πεζῆς μάχης ἡττᾶτο. 120, 18. ἡττησθε δὲ οὐδὲ ἅπαξ οὔτε τῶν δούλων τοῦ βασιλέως, οὔτε αὐτοῦ ἐκείνου. 197, 15. οὐδαμοῦ πώποτε, ὅποι πρεσβευτὴς ἐπέμφθην ὑφ' ὑμῶν, ἡττηθεὶς ἀπῆλθον τῶν Φιλίππου πρέσβεων. 308, 10. [ἐγὼ μόνος οὐδετέρου τούτων ἡττήθην. 1469, 1.]

Ἡφαιστεῖον] templum Vulcani. 898, 6.

ἧχασι (ab ἄγω) e Demosthene recitat Phrynichus p. 44. occurrit bis, in de falsa legat. 346, 24. et in prima in Aristog. 772, 5. conf. Dorville ad Chariton. p. 481.

Θ.

Θάλαμος] cella abstrusior, penitior. εἴ γέ τις ἢ φεύγων ἐν μυχῷ, ἢ θαλάμῳ. 422, 25.

θάλαττα] ἀξιῶν ὑφ' ὑμῶν κατασταθῆναι εἰς τὴν θάλατταν. in potestatem et arbitrium maris immitti. 80, 6.

θαμά. 422, ult.

θάνατος] τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς παρ' ὑμῖν κρίνεται περὶ θανάτου, πρὸς δὲ τοὺς ἐχθροὺς οὐδεὶς οὐδ' ἅπαξ ἀγωνίσασθαι τολμᾷ περὶ θανάτου. 53, 26. τὸν ἀνδραποδιστῶν καὶ λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἱροῦνται τοῦ προσήκοντος. 53, ult. ὅπως μὴ γίγνωνται θάνατοι [mortes violentæ, sed sine cruore effuso] καὶ σφαγαί. 215, 22. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει. 345, 25. 521, 24. θάνατον καλὸν εἵλοντο μᾶλλον, ἢ βίον αἰσχρόν. 1397, 9. θανάτου ἄξια εἴργασται αὐτῷ εἰς ἐμέ. 1252, 19. πᾶσιν ἡμῖν ὀφείλεται ὁ θάνατος, citat e Demosthene Clemens Alex. Strom. VI. p. 750, 8. ed. Pott.

θάπτειν] τελευτήσαντα αὐτὸν ἔθαψεν ἡ πόλις. 690, 3. θάψαι τὴν μητέρα εἰς τὰ πατρῷα μνήματα. 1320, 21. οὓς ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν. 297, 17.

Θαργήλια. 517, ult.

θαρρεῖν] καίτοι ὅστις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐτόλμησε θαρρεῖν, quem nil puduit, confidentem, læto et hilari vultu, rectis cervicibus, velut re bene gesta, incedere, τί οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι. 314, pen. θαρρεῖν, οὐκ ἐπὶ τῷ τοὺς ἐχθροὺς μὴ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κἂν βούλωνται κρατῆσαι. 1441, 20. οὔτε Φίλιππος ἐθάρρει τούτους, οὐθ' οὗτοι Φίλιππον. neque Philippus fidebat his, neque hi Philippo fidebant. 30, 15. τὸ ἐξελέγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ πεποιηκότα τοῦτον — θαρρῶ καὶ πάνυ πιστεύω. certus sum, fore, ut hunc coarguam. 342, 4. συμβαίνει μοι τὸ μὲν καθ' ὑμᾶς, καὶ τὸ προσήκειν μοι τῆς πόλεως, θαρρεῖν. 1299, 15.

θάτερον] ἀγαθά, ἢ θάτερα. sequiora, seu adversa. 597, 3. pro ἕτερα. ἀνὰ θάτερ,

πρὸς τοὺς Θεσμοθέτας, Ἀθηναῖον ὄντα ξένης θυγατέρα αὐτῷ ἐγγυῆσαι, ὡς αὐτῷ προσήκουσαν. 1362, ult.

Θεσμὸς] ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθω. 1069, 9.

Θεωρεῖν τὸν τρόπον. 12, 24. θεωρῶν καὶ σκοπῶν, diligenter, undique, susque deque, omni ex parte contemplans, meditans, εὑρίσκω. 19, 23. τοῦτο θεωροῦντας εἰ τἀληθῆ λέγω. hoc quærentes. 29, 15. θεωρεῖν τι πρός τι, aliud cum alio conferre, comparare. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. 230, 27. κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι. 330, 7. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτό. 987, 24. θεωροῦντες ὑμᾶς πῶς τοῦτο τὸ πρᾶγμα κρίνετε. 1297, 9. θεωρεῖτε γὰρ τὸ παρὸν πρῶτον. 93, 9. ἐκλογιζομένοις καὶ θεωροῦσι. 555, 8. εἰ τοῖς τεκμηρίοις θεωρήσετε. 578, 23. ποῖόν τινα δεῖ ἕκαστον νομίζειν, οὐκ αὐτοὶ θεωρεῖτε. 1234, 11.

Θεώρημα] res, quæ seu oculis spectatur, seu mente cernitur. ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι. 247, 22.

Θεωρία] collegium a civitatibus ad ludos publice deputatorum. θεωρίας εἰς τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πανηγύριας ἀποστέλλειν. 256, 14. pompatica sacrorum processio. ἀποστῆναι τῆς πατρίου θεωρίας. 380, 22. θεωρίαν ἄγειν τῷ Διὶ τῷ Νεμίῳ τὴν κοινὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως. 552, 6. ἡ θεωρία οὐκ ἐδόκει ἐξ ἴσου ἅπασι τοῖς δικασταῖς εἶναι. verebar, ne non omnes pariter judices in tabula proscripta cernere, vel oculis consequi possent et legere. 1055, 18. ἱππικῶν θεωρίαν, ἢ γυμνικῶν ἄθλων. 1393, 2. ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν [id est, θεωρούμενα μένει ἀκίνητα]. cum spectantur, manent immobilia. 1406, 3.

Θεωρικὸς] τοὺς περὶ τῶν θεωρικῶν [subaudi χρημάτων] νόμους λύσατε. 31, 13. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν. 37, 5. ὡς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνταί τινες. 141, 2. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ [scil. ἀργυρίῳ] τεταγμένος. 243, pen. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τότε ὢν ἐπέδωκα τὰ χρήματα. 264, 10. ἧκε, Παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει πρὸς τὸ θεωρικόν. 1091, 24. ἀπῆλθε τὸ θεωρικὸν οὐ λαβών. 1091, ult. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά. 1346, 19.

Θεωρὸς] θεωροὺς εἰς τὰ Πύθια πέμψαι. legatos ad ludos Pythios publice mittere, qui iis nomine P. A. interessent et ejus personam repræsentarent, donaque a civitate missa offerrent una cum sacris. 380, 20. θεωροὺς αἱρετοὺς ἐννέα πέμπειν κελεύει. 531, 17.

Θηρᾶν] τῶν πλείστων, ὅταν ὦσι νέοι, ἐκ τῆς σιωπῆς τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων. 1407, 17.

Θηρίον] τοὺς καταράτους τούτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων. in me instigantibus atque immittentibus. 332, 2. maledictum turpe. bellua, pro homine impuro, conscelerato, et inimico sævo. οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεῦον. 745, 4. πάντα τὰ τοιαῦτα θηρία. 772, 6. οὐδὲν ᾔδει οἵοις θηρίοις ἐπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις [subaudi aut οὖσι ad θηρίοις, aut πλησιάζων ad τούτοις]. 925, 14.

Θησεῖον] ædes Thesei. 270, 8.

Θητικὸν] scil. ἀργύριον, tributum, vel vectigal annuum, quod Athenis inquilini pro jure incolatus, et pro venia, quæstum opera mercenaria faciendi pendebant. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ θητικὸν τελοῦσι. 1067, 27.

Θίασος] collegium certa quædam sacra facientium, et eorum per vias solennis processio, jubilantium, tripudiantium, cantantium, vociferantium et lascivientium. τοὺς καλοὺς θιάσους ἦγαγε διὰ τῶν ὁδῶν. 313, 23. ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις κυλινδούμενον. 403, 19. θιάσους συνάγειν. 431, 25.

Θλίβων τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας. 313, 25.

Θνήσκειν] τέθνηκε Φίλιππος; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ. 43, 10. τεθνᾶσι τῷ δέει διὰ τοὺς τοιούτους ἀποστόλους. 53, 10. τοὺς τεθνεῶτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ. 330, 5. τεθνᾶσι τῷ φόβῳ. 366, 25. ἐπειδὴ ἐπύθετο αὐτὸν παρ' ὑμῖν τεθνεῶτα. in judicio vestro mortis damnatum, extremum luisse supplicium. 383, 19. τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βούλομαι. 138, 7. τεθνάναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ ποιῆσαί τι Φιλίππῳ [scil. πρὸς χάριν] κολακείᾳ. 127, pen. ἐγὼ δ' οὐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε. etc. 434, 6. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα. 488, 21.

Θνητὸς] πρὸς ἄνδρα θνητὸν — γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον συνθέσθαι. 358, 16.

Θοιμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν. 442, 14. θοιμάτιον προέσθαι. 583, 20.

Θόλος] δύο ἔτη διετράφη ἐν τῇ Θόλῳ. 419, 26.

Θορυβεῖν] admurmurare cum significatione laudis et assensus. καί μοι μὴ θορυβήσῃ μηδεὶς, πρὶν ἂν ἀκούσῃ. 60, 27. θορυβοῦντες, ὡς ὀρθῶς λέγεται. 72, 5. 97, 15. ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι καὶ ἐπαινέσαι σπουδάζετε. 109, 11. πολλοὺς ἔφη τοὺς θορυβοῦντας εἶναι, [id est, τοὺς συναινοῦντας] ὀλίγους δὲ τοὺς στρατευομένους. 375, 22. ἐκλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας. 577, 9. θορυβηθῆναι. fremitu concionis perturbari, interpellari. 1421, 20. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea quod obstrepitis, nil ideo magis desinunt oratores concionibus molestis vos vexare. 1462, 15. ἐγὼ δέ φημι δεῖν (καὶ μή μοι θορυβήσητε ἐφ' ᾧ μέλλω λέγειν, ἀλλ' ἀκούσαντες κρίνατε. 167, 4.

Θόρυβος] τὴν κρύβδην ψῆφον ἑτέραν τοῦ φανερῶς θορύβου. diversam et contrariam murmuri concionis ad dicta cum assensu

I.

consiliarii novem Archontum, sed identidem non nisi singuli. ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς, καὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ τοῦ Ἱερομνήμονος, καὶ ὅσαι μετὰ τῶν ἐννέα ἀρχόντων κυαμεύονται ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ κήρυκος etc. 747, 2.

ἱεροποιεῖν εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς. 552, 3.

ἱεροποιὸς] Hoc de v. insignem locum habet Etymologus p. 468, pen. haustum ex aliquo bonæ notæ lexico rhetorico. in Harpocratione non est, neque in Suida, neque in Ulpiano, neque in aliis Scholiastis Demosth. οἱ λοιποὶ [Strategi puta] τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. 47, 13. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα, ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τρίτον αὐτόν. 552, 6. erat hujus magistratus victimas inspicere et probare, aut reprobare vitiosas. 570, 7. 1331, 4.

ἱερὸς] ἱερὰ χώρα. 277, 10. ἱερὰν ἐσθῆτα, eam vestem appellat, quæ ludorum ergo comparata sit atque gestetur. 519, 27. ἱερὸς νόμος, pars ea juris Attici, quæ de jure dierum festorum, præcipue Liberalium, præcipit. 525, 18. οὐδὲ τῶν ἱερῶν αὐτῶν [scil. χρημάτων], ἕνεκα τοῦ πλεονεκτήματος, ἀπέχηται. 1204, 5. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην, καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι. 1374, 1. τὸ ἱερὸν, per excellentiam templum Delphicum. 446, 5. ἱερὰ τριήρης. 50, 1. 570, ult. οὔθ' ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων. 422, 8. τῶν ἱερῶν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ. 702, ult. τῶν ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν [decuplam furti luitionem] ὑφήρηται. 726, 23. τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας. 1335, 7. ubi dictio hæc proverbialiter est usurpata. τὰ ἄῤῥητα ἱερὰ θύειν. 1369, 25. ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων. per victimas plenum robur adeptas, vel majores. 1365, 17. τὸ ἱερὸν, Delphicum puta, προδέδωκας, citat Schol. Hermog. p. 145, 10.

ἱεροσυλεῖν τὰ ὅπλα. 1318, 27.

ἱερόσυλος] τοῖς ἱεροσύλοις τὸν δεσμὸν ἀφαιρῇ. 737, 24.

θύνειν ἑορτὰς νόμοις πατρίοις. 531, 3.

Ἰθύφαλλος. 1261, 17. 1262, 6. 1263, 5.

ἱκετηρία] οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος. 262, 16. 703, 23. ἱκετηρίαν ὑμῖν προκεῖσθαι νομίζοντες τὸν παῖδα τοῦτον. 1078, 25.

ἱκνεῖσθαι] ἡμέρᾳ ἐν ἱκνουμένᾳ. 1072, 27. conf. p. 1073, 2. ubi orator ipse interpretatur per ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις.

ἵλεως] ὃν οὐδὲ τῶν ἐν ᾅδου θεῶν εἰκός ἐστι τυχεῖν ἵλεων. 786, 16.

ἰλιγγιᾷν. v. ναυτιᾷν.

ἱμὰς] ἱμάντα τις φερέτω. 402, ult.

ἱμείρειν] χρήματα δ' ἱμείρουσιν ἔχειν. 422, 6.

ἵνα] cum indicativo, loco optativi, vel conjunctivi. ἵνα ἦν, pro ᾖ, vel εἴη. 47, 18. ἵνα ὡς εὐσχημονέστατα ἐφαίνετο. 958, ult. 1273, 9. et 14. ἵνα μὴ συνέβαινεν, ὅπερ νυνὶ γίγνεται. ne accidisset. 1434, 3. ἵνα ἐπιεικεῖς ἐνομίζοντο εἶναι. 1441, 9. 1444, 13.

Ἰοβάκχεια. 1371, 24.

ἴον] ὥσπερ ἴων ἢ ῥόδων ὄντας. 615. 11. 755, 16.

ἰοὺ, ἰοὺ] vox irati vanas minas spargentis. 406, 8. βοῶν καὶ κεκραγὼς ἰοὺ, ἰοὺ, καὶ πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω ποιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. 784, 19.

ἴπτειν] *kneipen, klemmen, schrauben* [*to knip, pinch, screw*]. ὁρῶν ὑμᾶς ἰπουμένους. vos pungi ab aculeato hoc dicto, ægre id ferre. 1441, pen.

ἱππαγωγὸς] scil. ναῦς. navigium comparatum equis per mare trajiciendis. 46, 5.

ἱππαρχεῖν. 567, 21. 570, 12.

ἵππαρχος] erat in equestri militia eodem loco, atque ὁ στρατηγὸς in pedestri. τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον. 290, 4. ἵππαρχον ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐν ταῖς πομπαῖς οὐ δυνάμενον. 570, 5. οὐκ ἐχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγοὺς, καὶ φυλάρχους, καὶ ἱππάρχους. 47, 11.

ἱππεὺς] homo medii ordinis. 1068, 1.

Ἱπποδαμεία] forum Piræei. 1190, 27.

Ἱππόδρομος] locus Athenis. γεωργῶ πρὸς τῷ Ἱπποδρόμῳ. 1155, 9. 1162, 15.

Ἱπποθοωντίδαι. 1398, 26.

ἵππος] ἵππου δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν. 428, ult. equus, quem quis in usus reip. sumtu suo aleret. ποῖος γὰρ ἵππος; ποία τριήρης; ποία στρατεία. 431, ult. ἵππον οὐκ ἐτόλμησε πρίασθαι ὁ λαμπρὸς καὶ πλούσιος οὗτος, ἀλλ' ἐπ' ἀλλοτρίου ταῖς πομπαῖς ἡγεῖτο. 571, 1. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων. 1046, 11.

ἱπποτρόφος μέγας καὶ λαμπρός. homo locuples, qui equum publicum ære suo alit. 331, 19. 1046, 8.

ἰσηγορία] οὐκ ἔσθ' ὅπως ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν αἱρουμένοις εὖνοι γένοιντ' ἄν. 195, pen. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ ἐλευθερίας μετουσίας ἀφαιρεῖσθαι. 555, 16. ἰσηγορίαν πρῶτον καταστησάμενος τῇ πόλει Theseus. 1397, 24.

ἰσομοιρεῖν ἁπάντων. 1172, 27. 1176, 12.

ἴσος] οὐκ ἄχρι τῆς ἴσης ἐστὶν ἕκαστος [τῶν συμμάχων] εὔνους [τοῖς ἑαυτοῦ συμμάχοις σῶς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων. 61, 12. πολεμήσετε ἐξ ἴσου. 101, 21. 137, 18. ἐξ ἴσου ποιεῖν τοῖς ἑτέροις. 145, 2. οὐδὲ ὑπὲρ τῶν ἴσων ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔσθ' ὁ κίνδυνος. 147, 26. οὐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν οὖσαν. 179, 21. ἐν πολέμῳ οὐκ ἴσῳ γενησόμεθα. 179, ult. οὐ περὶ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι. 226, 15. ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκροατής. 227, 23. ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ. 442, 15. ἴσα et ὅμοια copulantur. οὐ μέτεστι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν πρὸς τοὺς πλουσίους τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ὁμοίων. 551, 9. τῶν ἴσων μετέχειν [scil. γερῶν, vel

K.

[scil. εἰς τὸ βουλευτήριον, vel εἰς τὴν ἐκκλησίαν] μέλλωσιν [scil. οἱ πρυτάνεις]. 1269, 11.

καθαιρεῖν] οὕτως ὀφείλει ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν. 20, 11. καθαιρεῖν τὰ τείχη. 429, 16. καθαιρεθέντων τῶν στεφάνων. 616, 10. 756, 20. ἐν ὁδῷ καθελών. 637, 3.

καθαίρεσις τῶν στεφάνων. 755, 8.

οἱ καθάπαξ ἐχθροί. professi, vel præcise, abrupte, rebus in omnibus, et citra spem reconciliationis. 294, 11. ἐν οἷς καθάπαξ τινῶν κύριος κατέστη. 304, 22. τοῖς καθάπαξ ἀτίμοις. quocunque tandem modo. 779, 6.

καθαρεύειν] ἁγνεύω τῶν μὴ καθαρευόντων. 1371, 23.

κάθαρμα] homo impurus, piacularis. 296, 26. τοὺς μὲν καθάρματα, τοὺς δὲ πτωχοὺς, τοὺς δὲ οὐδὲν ὑπολαμβάνων εἶναι. 574, 18. καθάρματα τούτῳ πάντες εἰσὶ καὶ πτωχοὶ, καὶ οὐδὲ ἄνθρωποι. 578, 19.

καθαρὸς] ἂν καθαραὶ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῇ. si rationes acceptorum et expensorum inter se constent, ut neutra in parte quicquam excedat, aut reliquum maneat. *dass eins mit dem andern rein aufgeht* [*that one be fairly balanced by the other*]. 303, 22. καθαρὰν εἶναι γράψας τὴν θάλασσαν. dandam esse operam, ut mare a piratis purgetur. 1339, 9. cui cruore humano manus non sunt pollutæ. τὸν τούτων τινὰ ἀποκτείναντα καθαρὸν εἶναι. 122, 17. κἂν καταλεύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαροὺς νομίζω. 362, 4. καθαρὰς χεῖρας οὐκ ἔχοντες. 719, 23. σαφῶς ἐπιδείξας μὴ καθαρόν. 933, 19.

κάθαρσις αἵματος πάνυ πολλή μοι αὐτομάτη συνέβη. evacuatio. dejectio. 1260, 24.

καθαρῶς] ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς, bona fide, sancte, caste, integre, incorrupta cum religione, ἀνθειστήκει Φιλίππῳ. 127, 5. καθαρῶς δηλοῦν. plane docere. 159, 1. καθαρῶς ἐπεδείχθη. 271, 5. καθαρῶς πολῖται. 1315, 25.

καθέζεσθαι] ἐκαθέζετο διαιτητής. 1360, 8. καθέζεσθαι εἰς τὸν Κεγχρεῶνα. otiari, feriari, cessare ab opere faciundo. 974, 16.

καθείργειν] οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθείρξαντες ὑμᾶς. 37, 8.

καθεκτὸς] compescendus. 515, 11.

καθέλκειν τριήρεις. *vom Stapel lassen* [*to launch*]. 29, 25. 108, 17. 217, 18. 1207, 13. 1455, 26. οἴχεται φέρον [scil. τὸ ἀργύριον] καὶ καθέλκει τὸν λογισμόν. 60. 8. οὗτοι δ' οὐδὲ καθείλκυσαν, scil. τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα. 1229, 11.

καθήκειν] ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἀφ' ἑαυτοῦ ποιεῖν. 141, 11. ἐν τοῖς καθήκουσι χρόνοις. 1371, 25. ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις. 1372, 8.

καθῆσθαι] desidere, nil agere. 25, 10. καθήμεθα μηδὲν ποιοῦντες. 24, 20. κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. 43, 1. ὑμεῖς οἱ καθήμενοι. vos, qui in concione sedetis, ut stantes oratores et ad vos verba facientes audiatis, eorumque auctoritates perpendatis. 66, 12. εἰ δ' ὅ,τι βούλεται ζητῶν ἕκαστος καθεδεῖται, καὶ ὅπως μηδὲν αὐτὸς ποιήσῃ σκοπῶν. 130, 10. ἐξ ἴσου κάθησθε ἀκροώμενοι. 151, 15. ἐκάθηντο τρεῖς ὅλους μῆνας ἐν Μακεδονίᾳ. 235, 22. τὰς δ' ἄλλας ἐκαθήμεθα ἐν Πέλλῃ. 389, ult. καθήμενον ἴστε τοῦτον [scil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης. 1111, pen. τοὺς καθημένους ὑπὲρ τῶν νόμων. ad judicandum. 1329, 19. ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται. prostibula. 1367, 26. εἴ τις Ἀλέξανδρον ὑπείληφεν εὐτυχῆ, ἐκεῖνο λογισάσθω, ὅτι πράττων, καὶ πονῶν, καὶ τολμῶν, οὐχὶ καθήμενος, ηὐτύχει. 1466, 10.

καθιέναι] θοιμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν. 442, 14. λογοποιοὺς κατὰ τὴν ἀγορὰν καθίεσαν. 704, ult. λόγον καθιέναι. clam furtive emittere et in aures audientium insinuare malitiosas orationes. 858, 10.

καθιεροῦν] ὅθεν ἡ Κιῤῥαία χώρα καθιερώθη. 277, 6. καθιερώσαντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ. affirmantem, se, ni faceret, bona sua omnia Minervæ esse donaturum. 1204, 12.

καθίζειν] judicandi potestatem dare. ἄν τε πεντακοσίους, ἄν τε χιλίους, ἄν τε ὁπόσους δὴ ἡ πόλις καθίσῃ. 585, 27. περὶ τῶν νομοθετῶν καθ' ὅ,τι καθεδοῦνται. 706, 23. 708, 1. καθιεῖ ἡμῖν ἡ πόλις ἐφ' ἑκάστῳ τούτων δικαστήριον. 997, 23. ἐὰν δὲ καθίζεσθαι κελεύσῃ. 532, 20.

καθιστάνειν] κατεστήσαμεν Φίλιππον τηλικοῦτον. 11, 25. τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων. 13, 2. νομοθέτας καθίστατε. 31, 10. ὑφ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν κατασταθῆναι. induci in maris arbitrium atque velut in provinciam a legitima potestate immitti. 80, 6. καθιστᾶσι τὴν πόλιν εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον [τῆς πολιτείας puta]. 92, 18. καταστήσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν. 271, 10. καθιστάναι ἑαυτὸν εἰς λόγους περὶ τῶν πεπραγμένων. 351, 16. ἀντὶ δὲ τοῦ τὰ πάτρια ἐν τῷ ἱερῷ κατασταθῆναι. celebrari, rite peragi. 446, 5. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς ἓν συνῆλθε, καὶ τὰ πράγματα κατέστη. ad quietem et pristinum statum redierunt. 460, 14. καταστήσασθαι πρὸς ἐμὲ τὸ πρᾶγμα. actionem adversus me detorquere. 543, 15. ἐπὶ λόγοις μεμηχανημένοις καὶ μάρτυσιν οὐ τἀληθῆ μαρτυρεῖν εἰθισμένοις τὸ πρᾶγμα καταστήσας. 860, 22. κατέστησε τοὺς ἐγγυητάς. 890, 10. μαρτυρεῖν ἐμοὶ καθιστάντας ἑαυτοὺς ὑποκινδύνους. 1032, 17. εἰς ταὐτὸ καθιστάνειν. in statum priorem restituere. 1044, 27. καθίστασθαι εἰς λόγον. 1234, 5. πρὸς τὰς καθεστηκυίας τιμὰς τοῦ σίτου γράμματα ἔπεμπον. prout

esset quoque tempore pretium annorum. 1285, 11. ἀπαγγελοῦντα τἀνθάδε καθεστηκότα. rerum qui nunc esset status. 1285, 25. ὡς εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστηκότος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοιτο. 1396, 15. ἐναντία τῇ καθεστώσῃ πολιτείᾳ δημηγορῶν. 1420, 5. τῶν τοῖς καθεστηκόσι συνηγωνισμένων. rerum constitutioni præsenti. 1464, 18. εἰς ὑμᾶς κατέστην. ad vos prodii, coram vobis adstiti. 1030, 3.

καθομολογεῖν] condicere, recipere. 1287, 13.

καθυποκρίνεσθαί τινα. histrionicis declamationibus, gesticulationibus et præstigiis aliquem decipere, eique veritatem eripere. 449, 16.

καθυφιέναι, καθυφίεσθαι] remittere aliquid de studio suo, patique, seu per mollitiem segnitiemve suam, seu in gratiam alterius, aliquid suorum sibi eripi, aut elabi. 30, 24. colludendo et connivendo alicui aliquid injustum indulgere. 206, 17. τῷ μὴ καθυφεῖναι ταῦτα σεμνύνομαι. 262, 12. καιρὸν καθυφιέναι τοῖς ἐναντίοις καὶ προδόταις. 343, 3. καθυφίεσθαι τὸν ἀγῶνα πεισθεὶς ἀργυρίῳ ὁπόσῳ δήποτε. omittere, sinere in oblivionem abire. 526, 27. ἀπαλλαγῆναι καὶ καθυφεῖναι τὸν ἀγῶνα τοῦτον. 563, 19. καθυφέντων τῶν κατηγόρων. *den Process sinken, fallen, liegen liessen* [*to drop the process, plea*, &c.] 652, 21. καθυφῆκε τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς. sivit alterum meæ sororis furari dotem atque intervertere. 854, ult. περὶ ὧν καθυφῆκας—ὁμοίως σε ὀφλισκάνειν, ὥσπερ ἂν αὐτὸς ἔχῃς. 855, 3. ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως. quod aliis prodat et vendat reip. bona, vectigalia, eosque illa furari tacitus et sciens patiatur, neque indicet, ex eo quæstum facere. 1323, 22. καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα, καὶ διαλέλυται πρὸς τὸν ἄνθρωπον, εἰδὼς πεποιηκότα τι τούτων—. 1325, 15. πολλὰς ἑτέρας [scil. γραφὰς] προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος καθυφῆκε. 1333, 3.

καὶ] respondet interdum Latino *vel*. ut in illo: τὸ δυσμαχώτατον τῶν Φιλίππου πραγμάτων ὑμῖν καὶ βέλτιστον, id est, οὐ μόνον οὐ κακόν ἐστιν, οὐδὲ χαλεπὸν, οὐδὲ φοβερὸν καὶ δεινὸν, ἀλλὰ καὶ βέλτιστον. sed vel saluberrimum quoque. 10, 9. redundat eleganter initio orationis. καὶ θεάσασθε. 542, 11. item in: οὐδέπω καὶ τήμερον. 543, 27. initio psephismatum legumve. 723, 12. καὶ γάρ τοι, pro τοιγάρτοι. 744, 9. καὶ δὴ, formula argumentandi, et dubia obmovendi. 318, 3. item in concessione ficta petiti. καὶ δὴ λέγει. fingamus, ponamus tantisper eum hæc ita disputare. 856, 15.

καινὸς] λέγεταί τι καινόν; γένοιτο γὰρ ἄν τι καινότερον, ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ Ἀθηναίους καταπολεμῶν. 43, 8. ἀπορῶ, τί ποτ' ἔσται καινότερον, ἐὰν ἐμοὶ ὁμολογήσητε πολεμεῖν. nescio, neque comminisci possum, quid tandem possitis agere, aut instituere novum, nondum ausum, si bellum aperte mecum geratis, qui ista in pace audeatis. 160, 2. τραγῳδοῖς καινοῖς, et eodem significatu, τραγῳδῶν τῇ καινῇ [scil. ἐπιδείξει]. 243, 17. 244, 1. καινότατον δ' ἐστι πάντων τὸ γιγνόμενον. 1293, 10.

καινοτομεῖν] μηδὲν καταλύηται, μήτε καινοτομῆται. 1370, 24.

καιρὸς] καιρὸν παραπεπτωκότα ἀφεῖναι. 11, 8. νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει. τίς οὗτος; ὁ τῶν Ὀλυνθίων. 11, 26. τὴν ἐκείνου ἀκαιρίαν καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας. 16, 4. εἰ Φίλιππος καθ' ὑμῶν λάβοι τοιοῦτον καιρόν. 16, 9. καιροῦ πρὸς τοῦτο παρέστη. 20, 12. μηδένα καιρὸν μήθ' ὥραν παραλείπειν. 24, 25. πόλιν μεγάλην τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς ἐφορμεῖν. 30, 19. μὴ γενέσθαι [scil. hanc pacem] μᾶλλον εἶχε τοῖς πράγμασι καιρόν. 60, 16. ἂν καιρὸν λάβητε. 70, 15. οὐ βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν ὑμετέραν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν. 100, 9. τὸν καιρὸν ἑκάστου τῶν πραγμάτων οὐκ ἦν πρίασθαι. 120, 26. πέρα τοῦ καιροῦ. magis, quam expedit. 208, 7. νομίζετε τὸν καιρόν [*die Zeitumstände, the circumstances of the time*] ποτ' ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν. 214, 5. ἐμὲ οὔτε καιρὸς, οὔτ' ἄλλο ὁτιοῦν ἔπεισε, citat Schol. Herm. p. 175, v. p. 325, 8. εἰ παρελήλυθεν ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς, ὁ τοῦ γ' εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρὸς ἀεὶ πάρεστι τοῖς εὖ φρονοῦσι. 241, 23. τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιροὺς, οὐχὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος θεραπεύειν. 327, 25. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι. 343, 2. καθυφιέναι καιρὸν τοῖς ἐναντίοις καὶ προδιδόναι. 343, 3. σώζειν καιρόν. recuperare opportunitatem amissam. 343, 4. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται τῇ πόλει. 343, 19. μάλιστα δὲ νῦν ἐπὶ καιροῦ τοῦτο γένοιτο. e re, opportune. 424, 2. τῶν συμβάντων καιρῶν ἐποιήσατε κύριον. 350, 5. καιροὶ μικροὶ μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι γίνονται. 506, 27. κἂν τις ἄρ' ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς, tempus calamitosum, adversum, οὐκ ἀπορήσετε τῶν ἐθελησόντων ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύειν. 508, 3. ἄχρι τοῦ, aliquousque, καὶ φιλεῖν οἶμαι χρὴ, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας, neutra in parte modum verum et justum migrantes. 660, ult. παρὰ τοὺς μεγίστους καιρούς. temporibus maxime suspiciosis, ubi salus publica summum in periculum adducta libratur in ancipiti, ubi summa res agitur, aut servandi, aut ammittendi omnia. 470, 12. ὑμεῖς ἐποιήσασθε ἐν καιροῖς τισὶ Ἀριοβαρζάνην πολίτην. propter rationes quasdam politicas, pressi necessitatibus quibusdam, quibus serviendum esset. 666, 18. καιρὸς, res, quam quis sibi es-

se, aut contingere magni facit. τίνος ἕνεκα καιροῦ περιποιεῖται. 681, 21. ὃν [scil. καιρὸν] οὐ συμπαρασκευάζειν καθ' ὑμῶν αὐτῶν ὀφείλετε. 681, 22. τοῖς καιροῖς ἐναντιοῦται. opportunitatibus rei bene gerendæ. 805, 22. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε. 918, 18. ἀπολείπεσθαι καιροῦ. opportunitatem e manibus dimittere. pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari. 918, 19. ὡς ἐν καιρῷ ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει. 1206, 17. ἡγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον ἡμῖν ἐπιτηδειοτέρους καιροὺς παραδώσειν. 1413, 9. λαμβάνουσιν, ὅσα ἂν μὴ τῷ πολέμῳ δύνωνται, τοῖς καιροῖς. 1445, 4. καιρῷ τινὶ ληφθεὶς, correptus, oppressus, καὶ οὐκ ἀδικήματι. 1470, 24. τὸν παρόντα καιρὸν ὁρῶν — δόξαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν δυνάμενον κτήσασθαι. 1463, 9.

καιροφυλακεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν, id est, φυλάσσει τοὺς τῆς πόλεως καιρούς. observat reip. tempora, seu prospera, seu adversa, iisque servit et in rem suam utitur. 678, 17.

κακαγγελεῖν] mala nunciare, 315, 23.

κακηγορίας δίκην ἰδίαν φεύξεται. 524, 22. 540, 21. 1262, 19. τῇ κακηγορίᾳ ἔνοχον εἶναι τὸν τὴν ἐργασίαν τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν πολιτῶν ἢ τῶν πολιτίδων ὀνειδίζοντά τινι. 1308, 3.

κακηγόριον] κακηγορίου δίκην αὐτῷ ἔλαχεν. 544, 18.

κακία] opponitur τῇ μεγαλοψυχίᾳ, ignavia, ignobilis, dejectus, degener animus. 247, 23. πᾶσαν ἔχει κακίαν. 319, 8. ἃ δ' ἂν δι' ἀνδρῶν κακίαν πραχθῇ, βεβαίους ποιεῖται ἥττας. 1448, 1. λοιδορίας, ἣ μηδεμίαν κακίαν, καθ' ὅτου λέγεται, δείκνυσιν. 1486, 4.

κακίζειν τὴν τύχην. 327, 22. probris insectari, increpare, objurgare. 538, 12. 1257, 24.

κακοδαιμονεῖν] furiosus esse, a furiis agitari. κακοδαιμονοῦσι γὰρ ἄνθρωποι καὶ ὑπερβάλλουσιν ἀνοίᾳ. 93, 23.

κακοήθεια. 542, 12.

κακοήθης. 228, 26. 970, 22.

κακοήθως πολιτεύεσθαι. 251, 22. δεινὸς οὐ κακοήθως. 1407, 23.

κακολογεῖ, citat e Demosthene Julius Pollux II. 119.

κακόνους] 1449, 5. κακονούστατον ἀνθρώπων ἁπάντων. 623, 4.

κακοπάθεια] πολλὰς ὑπομένειν κακοπαθείας. 1412, 26. τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν. 1471, 18.

κακοπαθεῖν] οἱ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρέμενον. 1188, 25.

ἡ κακοπραγμοσύνη τούτου ἐφῖκται πάντων. studium ejus et contentio mala concienda; vel malitiosa sedulitas aliena mala rimandi et in lucem proferendi. 800, 17.

κακὸς] τῶν ἐν Θρᾴκῃ κακῶν ἐπιθυμεῖν. 100, 21. 135, 17. ἑτέρῳ, ὅτῳ κακὸν δώσομεν, ζητεῖν. 230, 16. ὅστις κλέπτης ἀλλοτρίων κακῶν ὑπέμεινεν ὀνομασθῆναι. 1119, 15. κακῶν τῶν παρόντων εἵλοντο τὰ ἐλάχιστα. 1334, 18. κακός. ignavus, imbellis, timidus. 1457, 3. ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. carmen ab initiandis dicendum. 313, 19. κακὰ ὁμοῦ ῥητὰ καὶ ἄρρητά τινι εἰπεῖν. 612, 8. v. χείριστος et χείρων.

κακοτεχνεῖν. 848, 4. εἴπερ μὴ κοινῇ μετὰ τούτου ἐκακοτέχνει. 904, 25. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν. 932, 7. κολάζειν τοὺς κακοτεχνοῦντας καὶ σοφιζομένους. 942, 26. πάλαι ἤδη ἀρξάμενοι, οὐδὲ νῦν παύονται κακοτεχνοῦντες. 1050, 10.

κακοτεχνία] ὑπόδικον τῶν κακοτεχνιῶν. 1139, 11. τῶν κακοτεχνιῶν [ἕνεκα, vel προφάσει puta] ἐπὶ τοῦτον ἔλθοιμι. titulo malæ fraudis, versutiæ, imposturæ, hunc aggrederer actione forensi. 1201, 7.

κακοῦν τοὺς γονέας. male habere et tractare. 719, 22.

κακουργεῖν] κακουργῶν τοὺς νόμους εἴληπται. corrumpens, adulterans, latronis in modum spolians, et contruncans. 721, 20. τὰ ἀληθῆ καὶ μὴ κακουργούμενα τῶν πραγμάτων, ἁπλῶς, ὡς ἂν ἐξ ἀρχῆς πραχθῇ, τοιαῦτά ἐστιν. 878, 5. πάντες ἀποσταῖεν τοῦ κακουργεῖν, ἢ κακόν τι πράττειν. 766, 25. τῷ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα, οὐδενὸς λείπεται. 1111, 2. de furibus et latronibus præcipue usurpatur. ὅσοι κακουργοῦντες βλάπτουσί τι τοὺς ἐντυγχάνοντας. 1342, 15. κλεπτῶν καὶ λωποδυτῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα κακουργούντων ἕκαστος. 763, 24.

κακούργημα] ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος. 727, 28. νόμον ἔθετο ὄνομα τοῖς αὐτοῦ κακουργήμασι. 749, 5.

κακουργία] τῶν παρ' ὑμῖν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν. 730, 13.

κακοῦργος] fur, sicarius, grassator in compitis et semitis, latro, pirata. κακοῦργοι sunt in numero eorum, quos statim, indicta causa, liceret in carcerem ducere. τοῖς κακούργοις, τοῖς πατραλοίαις, τοῖς ἀστρατεύτοις. 732, 14. φυλακήν τινα τῶν κακούργων ποιήσασθαι. 1339, 4. ubi piratæ designantur.

κακῶς πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντας τοὺς Ἕλληνας [id est, κακόνως καὶ ἐχθρῶς καὶ ὑπούλως, *schwürig, missvergnügt, übelgesinnt* [*ill-disposedly, inimically, malevolently*], καὶ στασιαστικῶς. 245, 19. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα μὴ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια. *die an gut Futter gewöhnt war* [*who were accustomed to good living*]. non parce, neque sordide, tenuiter, jejune victitare. 1359, 12. κακῶς ἔχει τὰ πράγματα ποιούντων ἡμῶν μηδὲν τῶν δεόντων. 1440, 11. κακῶς ποιεῖν τὴν ἐκείνου χώραν. 14, 8. θύρα κακῶς ἑστηκυῖα. 1158, 16.

κάκωσις] τοῖς τῆς κακώσεως [subaudi τῶν γονέων] νόμοις εἴη οὗτος τότε ἔνοχος. 141,

ult. ἐάν τις ἁλοὺς τῆς κακώσεως τῶν γονέων [subaudi γραφῇ] εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλῃ. 732, 20. κακώσεως [subaudi τῆς γυναικὸς] γραφὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀποφέρειν. 1332, 13.

Καλαμίτης ἥρως. 270, 10.

καλεῖν] ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει, οὐ μόνον εὔνουν, ἀλλὰ καὶ —. 285, 22. de magistratibus reos ad se, ad forum suum, causæ dicendæ ergo, vocantibus, vel admittentibus. 406, 27. 407, 5. οὐδ' ὑπακοῦσαι καλούμενος ἠθέλησας. 434, 16. καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, τοὺς θεοὺς ἅπαντας. 274, 24. κληθέντες οὗτοι πρὸς Ξενόφρονα. ad cœnam invitati. 402, 15. qui cum altero facultates permutaret, is eum ἐκάλει, quem ad ejusmodi permutationem citaret. 1040, 10. ἐκαλεῖτο τοὐμὸν ὄνομα. appellabatur in recitatione nominum reliquorum municipalium. 1301, ult. 1302, 9. καλουμένης τῆς γραφῆς. cum actores, una cum reis actionis, ad judicem citarentur. 1336, 9. κάλει παῖδα. vox heri servo stomachantis, et flagra in eum poscentis. heus tu, voca mihi puerum, qui flagris hunc servum nequam, aut ancillam mali moris, dedolet. 402, pen. καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων. 1324, 12.

καλινδεῖν] ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδούμενον. 403, 19.

καλιστρεῖν] Harpocr. ex orat. Dem. in Evergum et Mnesibulum citat ἐκαλίστρουν.

καλλιερεῖν θύοντας Διῒ ὑπάτῳ. 1072, 17.

κάλλος] οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν ἡμῖν ἱερῶν καὶ τῶν ἐν τούτοις ἀναθημάτων. 35, 15. κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς. 1403, 25.

καλοκαγαθία. 1453, 21.

καλὸς] οὐδαμοῦ γὰρ ἂν ἐν καλλίονι σώζοιτο τῇ πόλει. 185, pen. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν. 246, 4. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαὶ, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο. 252, 9. τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν [locus gloriandi] ἐστιν εἰπεῖν μοι. 311, 4. conf. 310, pen. τί δήπου φήσομεν καλὸν, scil. πρόσχημα. quem honestum, et vel speciosum modo prætextum proferemus. 661, 15. ἐν μὲν ἐκείνοις τὸ λυσιτελὲς ἐξαρκεῖ, ἐν δὲ τούτοις καὶ τὸ καλὸν προσεῖναι δεῖ. 1433, 10. καλὰ καὶ σωτήρια ταῦθ' ὑμῖν γέγονε τὰ ἱερά. 1460, 12. et 17. ironice. καλήν γε νῦν ἀπειλήφασι χάριν. 128, 2. καλήν γε ὕβριν ἧμεν ἂν ὑβρισμένοι. *da würden wir schon recht angekommen seyn. da würden wir eine schöne lange Nase davon getragen haben* [*we should have come off finely then. we should have put on famous long faces*]. 660, 20. φύσις οὐ πρὸς ἡδονὴν ἐξαπατηθῆναι καλή. idonea, prona, facilis. 1411, 11.

καλῶς ποιοῦντες ὑμεῖς τοὺς καρποὺς κεκόμισθε. in quo vos laudo, vel, idque merito vestro. 304, 26. πλουτοῦσι τὰ μάλιστα καὶ καλῶς ποιοῦσι. et quod divites sint, id vero laudo congratulorque. 582, 20. καλῶς καὶ δικαίως διαιρήσεσθαι. 1172. 5. 1175, 19. 1180, 25. καλῶς ἂν ἔχοι τοῦτον τὸν τρόπον διάγειν. 1428, 5. οὐδὲν μᾶλλον ἔχει καλῶς. decorum est. 662, 24. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι. 664, 22. καλῶς. recte ais. audio. 998, 24.

κάμηλος] τί τοῦτ' ἔστι πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἃς βασιλεῖ τὰ χρήματα φασὶν ἄγειν. 185, 22.

κάμνειν] ὅσου γυνὴ ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παροῦσα κάμνοντι ἀνθρώπῳ. 1364, 13.

κανηφορεῖν. 1072, 22.

κανοῦν. 618, 7. 1371, 18.

κανὼν] ἃ τοῖς πρότερον Ἕλλησιν ὅροι τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνες ἦσαν, ἀνατετροφότες. 324, 27.

κάπηλος πονηρίας. 784, 7.

καπνίζειν αὐτοὺς φήσαντες ὀψοποιουμένους τοὺς παῖδας. aientes se fumo suffocari, a pueris nostris excitato, cœnam apparantibus. 1257, 15.

κάπρος] στὰς ἐπὶ τομίων κάπρου. 642, 18.

κάρη στεφάνοις πυκάσαντες. 531, 6.

καρκῖνος] morbus. ὥσπερ οἱ ἰατροὶ, ὅταν καρκῖνον, ἢ φαγέδαιναν —. 798, 23.

καρπὸς] ταύτης [τῆς μελέτης] τοὺς καρποὺς ἔδει καλοὺς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι. 328, 18. καρποὶ, οἷς ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι. 1390, 10. ὕφαιμοι οἱ βραχίονες καὶ οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτῆς ἐγίγνοντο. 1157, 3.

καρποῦσθαι λιμένας καὶ ἀγοράς. 15, 21. τὴν οἰκείαν ἀδεῶς καρπούμενοι. 16, 18. 17, 10. 71, 2. τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας. 419, 19. τούτου τὴν δόξαν τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καρποῦται. 478, 3. δι' ἀπληστίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται. 614, 7. 754, 13. καρποῦνται πλεονεξίαν. 662, 6. καρπώσασθαι ἔδωκεν ἐκ τῶν ἐμῶν ἑβδομήκοντα μνᾶς. 814, 19. λαβόντες ὡς αὐτοὺς καὶ καρπωσάμενοι δέκα ἔτη τοὺς ἀνθρώπους. 821, 24. καρπούμενος δύο οὐσίας ἱκανὸν διατελεῖς. 1045, 14. καρποῦνται τὰς ὠφελείας ἰδίᾳ. 1232, 2. καρπούμενος τὰ ἡμέτερα. 1283, 27. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἑκάστης. 1351, 12. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ βουλομένους καρποῦσθαι. 1460, 25.

κᾆτα] pro καὶ εἶτα, et sic, et propterea, et tum prout consentaneum erat et necesse factu. κᾆτα διέψευσται. 15, 13.

κατὰ] cum Genitivo universe a) *de*, sive ad laudem rei, sive ad criminationem, reprehensionem, notam. ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον. summa laus, quæ de vobis prædicari possit. 68, 2. τὴν ὁμοίαν ἐποιήσατο πιστὴν αἰτίαν κατ' αὐτοῦ. adversus eum. 646, 4. μάταιαι δὲ καὶ αἱ κατὰ Θηβαίων ἐλπίδες. de Thebanis. 367, 24. κοινὸν ὑπάρχει κατὰ πάντων τῶν συνδίκων. ad omnes pertinet, omnibus

commune est. 503, 13. καθ' ἑνὸς μόνου πράγματος οὐ τὰ κράτιστα ἔγνωκεν. *in* vel *de* una sola quapiam re non optime censuit. 1412, 5. ἐγὼ δὲ ταύτην τ' ἀληθῆ εἶναι τὴν δόξαν νομίζω κατὰ τῆς πόλεως, καὶ βούλομαι [scil. ἀληθῆ εἶναι].1429, 6. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις. 1464, 26. pertinet huc etiam illa dictio κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου σκέψασθε. de toto reliquo futuro tempore, h. e. rationem a vobis haberi velim etiam universi postmodum futuri temporis, vel, quod attinet ad futurum tempus. *in Absicht, in Betrachtung, in Beziehung auf* [*in regard to, in respect to, in reference to*]. — 615, 27. 756, 5. b) *per* in formulis dejerandi, per alicujus caput. ὤμνυε κατ' ἐξωλείας. jurans dixit, si sciens falleret, velle, ut dii male se perdant. 553, 17. 554, 23. μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω, καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμνύναι ταῦτ' ἂν [subaudi αὐτὴν] ἐθέλειν. nemo vestrum existimet, velim, matrem nostram unquam commissuram fuisse, ut per capita nostra, qui sumus ejus liberi, dejeraret. 852, 18. φασὶ γὰρ παραστησάμενον τοὺς παῖδας αὐτὸν, κατὰ τούτων ὀμεῖσθαι καὶ ἀράς τινας δεινὰς ἐπαράσεσθαι. 1268, 24. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ. pejerat, sciens et volens, tametsi perjurium excidio suo sanxisset. 1305, 12. Pertinet huc quoque dictio: εὔχεσθαι κατὰ νικητηρίων. rogare deos victoriam, cum voto, h. e. cum cautione, sponsione, vel conditione sacrorum et præmiorum ab ipsis, victoria potitis, offerendorum. 1467, 1. Cum accusativo inservit κατὰ a) formandis tum genitivis, cum plures genitivi concurrerent, alii ex aliis nexi; unde exstituram seu orationis perplexitatem, seu asperitatem soni, alterum genitivum duorum accusativo mutant, addentes κατά. unde similis exsistit dictio nostræ, *in Ansehung* [*on account of*]. vel reddi potest per *quod attinet*. τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα, id est, τὰ ὑμῶν, vel τὰ ὑμέτερα ἐλλείμματα. vestra delicta, a parte vestra profecta. *von eurer Seite* [*on your part*]. 26, 3. τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς, pro τῆς φυλακῆς τῆς θαλάττης. custodiæ maris. 80, 17. τῷ καθ' ἑαυτὸν φόβῳ, id est, τῷ παρ' ἑαυτοῦ, aut ἀφ' ἑαυτοῦ φόβῳ. terrore sui. 341, ult. συμβαίνει μοι τὸ καθ' ὑμᾶς θαῤῥεῖν, id est, τὸ ὑμέτερον μέρος. quod ad vos attinet, vel, a vestra parte, securum et fidentem esse. 1299, 14. b) *apud*, a parte. κατὰ τὸ συμφέρον ἱσταμένων. facientibus cum eo, quod expedit. 283, 17. c) *in*. τὰ τοῦ πολέμου ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι. 10, 13. potest huc quoque referri dictio, τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς, pro τῆς ἐν θαλάττῃ. 80, 17. d) *secundum, juxta*, ex formula vel cautione præscripta. αἱ συνθῆκαι, καθ' ἃς ἐδανείσατο. 791, 5. e) *per*. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δουλεύωσι. 117, 27. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν κατὰ πρυτανείαν. singulis quibusque prytaniis honore defunctis. 1353, 22. ἐπὶ τῷ καθ' ἡμέραν μισθῷ. mercede diurna, diaria. 1382, 4. κατὰ διακοσίας, καὶ τριακοσίας, [scil. δραχμὰς] ὁμοῦ τι τάλαντον διακεχρημένον. universe talentum ferme fœnori huc illuc creditum, aliis ad ducentenas drachmas, aliis ad trecentenas. *bey, oder zu* [*at*]. 817, 1. διελάμβανον τοὺς ἄρτους κατ' ὀβολόν. obolatim, per obolos singulos. 918, 9. καθ' ἡμίεκτον μετρούμενοι. *sie liessen sich das Getrayde zu halben Metzen, halbe Metzenweise, zumessen* [*they had the corn measured to them by half pecks*]. 918, 11. καθ' ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐξετάσαι. sigillatim, unumquodque eorum seorsim, per singula eundo. 230, 20. καθ' ἕνα ὑμῶν παρ' ἑκάστου δίκην λαμβάνει. 782, 22. quod idem est, ac si dixisset παρ' ἑκάστου ὑμῶν καθ' ἕνα. ut καθ' ἕνα sit adverbialiter usurpatum, pro *viritim*. bene habet ille locus. f) *pro*. γεγόνασι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι. pro se quique, seorsim ab aliis. 145, 11. ἐπειδὴ τὸ καθ' αὑτὸν [scil. μέρος] ἐτάχθη κινδυνεύειν. pro sua virili parte, tanquam privatus, miles gregarius, non imperator. 482, 8. ἤδη καθ' ἑαυτὸν ὄντι. *als er nun schon aus seines Herrn Dienste ausgetreten war, und seine eigne Handlung, für sich selber, unter seinem eigen Namen, und auf sein eignes Risco, angefangen hatte* [*when he had left his master's service, and gone into business for himself, in his own name, at his own risk*]. 945, 20. ἵνα μηδὲν ἐλλείπῃ τῷ δήμῳ, τὸ κατ' ἐμέ. pro mea virili, quantum in me unum hominem veniret. 1210, 20. μέγιστα ὑπάρχοντά μοι κατ' ἐμαυτὸν σύμβολα εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς. 1473, 15. g) pro modo, in comparatione rerum inter se. μεῖζον φορτίον, ἢ καθ' αὑτὸν, ἀράμενον. quam pro suis viribus. quam ferre posset. 156, 6. εἰ δὲ τῷ δοκῶ μείζονας, ἢ κατ' ἐμαυτὸν, λέγειν λόγους. quam pro mea persona. 171, 9. πολλῷ μείζονα, ἢ κατ' Ἀμφίπολιν, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς. multo majora, quam quæ comparari possent cum mediocritate beneficii in Amphipoli præstiti. 409, 14. πολλὰ κἀγαθὰ ὑμᾶς εἰργασμένοι, οὐ κατὰ τὰς Μειδίου λειτουργίας. non tam jejuna et contemnenda, atque essent contributiones a Midia præstitæ. 569, 15. ἀπαλείφειν ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθ' ὅ,τι ἐκτίνῃ. quatenus dependeret, eatenus nomen factum deminui, expungi de nomine tantum, quantum dependeret. 1338, 9. χρηματίζειν καθ' ὅ, τι καθεδοῦνται. in deliberationes ire ea *de* re, de qua identi-

dem deliberatio proposita. et consessus indictus fuisset. 706, 23. 715, 5.

καταβαίνειν] *ἵππου δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλασσαν βασιλέα*. 428, ult. *ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων*. 1046, 11. *καταβῆναι εἰς τὸν Πειραιᾶ*. 1238, 16. *κατέβη ἐξ Ἀρείου πάγου*. 1373, 8. de oratore, fine dicendi facto, de suggestu descendente. 169, 24. *κατέβη μάλα σεμνῶς* [scil. *ἀπὸ τοῦ βήματος*]. 348, 9. *κἀγὼ καταβαίνω*. 351, 4. *καταβαίνων ἀπὸ τοῦ βήματος*. 375, 20. ubi est integra dictio. *καταβάς*. e concione domum reversus. 782, 22.

καταβάλλειν] prosternere. *καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν*. 1155, 13. *οὐδὲ σπέρμα δεῖ οὐδένα καταβάλλειν τῶν τοιούτων πραγμάτων*. 748, 13. b) dependere, numerare pecuniam debitam. *ἐὰν δὲ μὴ καταβάλῃ τὸ ἀργύριον*. 712, ult. *τὰς ἐκ τῶν νόμων προσούσας ζημίας καταβάλλειν*. 727, 4. *τοὺς ἔχοντας τά τε ἱερὰ χρήματα καὶ τὰ ὅσια καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον*. 730, 27. 1353, 22. c) deponere, aut deponenda curare in tabulario publico seu testimonia, seu leges, seu alius generis monumenta literis consignata. *ἡ μαρτυρία κατεβάλλετο ἐνταῦθα*. 921, 4. *τῶν νόμων οὐκ ἐώντων ψευδεῖς γραφὰς εἰς τὰ δημόσια γράμματα καταβάλλεσθαι*. operam dare et ita comparare, ut monumenta literarum falsa in chartarium publicum inferantur. 243, 25. *νόμον καταβαλόντα*, aut si quam tamen legem jam proposuisset, tulisset, ejus auctor factus esset, *ἐᾷν ἐν ὑπωμοσίᾳ*, illam sinere jacere et in oblivionem abire. 260, 24.

καταβλάπτειν] *διπλάσιον ὀφείλειν, ἢ ὅσον ἂν καταβλάψῃ*. 629, 23. *ἄν τις καταβλάψῃ τινὰ ἑκὼν ἀδίκως*. 636, 2. *καταβεβλαμμένον οὐδὲν λόγου*. 1278, 8.

καταβολὴ] pensum præstandum, pensio quæque pecuniaria, veniente dicta die dependenda. *καταβολαὶ τῶν τελῶν*. 731, 8. *καταβολὴν μίαν ἢ δύο θείς*. 791, 21. *καταβολὴν τῇ πόλει τοῦ μετάλλου*. 973, 4. *τὰς καταβολὰς καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν*. 1353, 22. *ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολάς*. 1484, 18. b) tempus quodcunque orbe suo circumacto recurrens, et hinc insultus morbi per certa temporum intervalla incrudescentis. *ὥσπερ περίοδος, ἢ καταβολὴ πυρετοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ*. velut pensio quædam æraria stata die dependenda. 118, 20.

καταβραβεύειν τινά. nequam artibus aliquem circumventum evertere. 544, ult.

κατάγειν τὰ πλοῖα. piraticam exercere, naves ex alto ad litus deducere, cogere invitas ad appellendum ad oram tuam, non quo ipsæ tendebant, sinere procedere; sive ut illinc sumas merces, quibus tu ipse indigeas, e. c. species annonarias, sive, ut cogas tibi certa vectigalia dependere. *das Stapelrecht ausüben, ausbringen* [*to exercise staple-right*]. *Βυζαντίους ἐῶμεν τὰ πλοῖα κατάγειν*. 63, 19. 217, 10, 16. quas naves *ἁπάσας εἰς τοὺς ὑμετέρους λιμένας κατήγαγον*. 480, 15. 1207, 27. simpliciter est, *κατάγειν*, aliquo abducere navi. *εἰς Χῖον ἐπέτρεψαν τὰ χρήματα καταχθῆναι*. pervehi, devehi. pro simplici *ἀχθῆναι*. 941, 23. 942, 8. b) domum, ad sedes suas veras, pristinas et debitas reducere, præsertim exsulem. *δῆμον κατάγειν*. democratiam restituere. 198, 27. 212, 17. et 26. *εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων*. 248, 19. *καταγήοχεν*. 249, 18. *τῶν ἐκ Πειραιῶς καταγαγόντων τὸν δῆμον*. 430, 6. *κατάγοντας Ἀργαῖον*. reducentes in regnum, restituentes. 660, 13. c) deverti aliquo, hospitandi gratia, vel commorari alicubi. *καταγομένων εἰς τὴν οἰκίαν*. 1190, 26. 1218, 19. *μηδεπώποτε ὡς αὐτὸν κατάγεσθαι*. hospitio ejus nunquam uteretur. 1242, 12. *κατήγετο παρὰ τούτῳ κἀκεῖνος*. 1242, 14.

καταγελᾷν τῶν ἐν τοῖς νόμοις γεγραμμένων δικαίων. 1043, 19. *οἱ ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει*. 53, 10.

καταγέλαστος] *τῇ δὲ, ὧν προσῆκε* [scil. *παρασκευασθῆναι*] *παρασκευῇ καταγέλαστος*. 106, 15. *καταγέλαστος ὁ λόγος*. 213, 18.

κατάγελως] deridiculum, ludibrium. *ὥσπερ ἐπὶ καταγέλωτι ἀντιδικοῦντες εἰσεληλύθασι*. *gleich als zum Spasse, zur Kurzweile* [*as if for a joke, for pastime*]. 1295, 23.

καταγίγνεσθαι] *ἔχω χρυσοχοεῖον, ἐν ᾧ καὶ καταγίγνομαι*, soleo plerumque versari, commorari, *καὶ ἐργάζομαι*. 521, pen.

καταγινώσκειν] est universe, opinari, suspicari, statuere, seu mente tacita, sive secundum, sive adversus aliquem, vel aliquid. verumtamen sæpissime in partem deteriorem accipitur. *πρότερον μὲν οὖν ὑμῶν κατεγίνωσκον*. secius de vobis arbitrabar, aut vobis irascebar, aut, vos reprehendebam. 284, 4. *κατεγνωκότα τοῦτον ἑαυτοῦ*. hunc suimet pœnitere, ipsummet sese sua sententia damnare. 407, 7. *τοῖς σφόδρα κατεγνωκόσιν ἑαυτῶν*. qui nimis de semet ipsi desperant. nimis abjecte de se censent. 1402, 24. *οὕτως ἀδιήγητόν τινα κατεγνώκασι τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν*. de ea suspicantur, vel prædicant, jactant. *trauen ihr zu, sagen ihr nach* [*to suppose it capable of, report of it*]. 219, pen. *οὐ γὰρ ἂν καταγνοίην ὑμῶν οὐδενός*. non facile de vestrum quoquam tam sinistre atque tam ignominiose existimem. 515, 22. *ὕβριν ἄν τις κατέγνω μόνον τῶν πεπραγμένων*. prædicet, solummodo contumeliam esse. 530, 20. et paulo post: *κἂν ἀσέβειαν καταγινώσκῃ*. etiamsi facinus impium

erga deos aiat esse. v. 21. ἀγεννὲς οὐδὲν ὑμῶν καταγινώσκω. haud arbitror in vos cadere posse dedecus ullum animi degeneris. 563, ult. Μηδισμὸν κατέγνωσαν [αὐτοῦ]. 688, 25. τοσαύτην ὑμῶν εὐήθειαν κατέγνωκεν. 875, 6. τίς ὑμῶν ἂν καταγνοίη μου τοσαύτην μανίαν. 1319, 4. οὐκ ἔχω τί καταγνῶ. quid censeam prædicemve. 1477, 6. καταγινώσκετε, decernitis pro pœna, δεσμὸν τῶν ἀκοσμούντων. 725, 8. 729, 26. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ χρήματα τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικούμενοι. ad dependendam æris illam summam eos condemnavisse. 754, 22. παρανόμων αὐτοῦ κατέγνωτε, subaudi δίκην. pronunciastis reum esse legum latarum malarum, perniciosarum, cum vetusto jure pugnantium. 790, 19. καταγνώσονται τὴν ἐπιτροπήν. sententiam se dicturos esse, tutelam male gestam esse. 861, ult. καταγνοὺς ἀδικίαν αὐτοῦ. 879, 14. ἀδικεῖν. 581, 1. ὥστ' ἐκείνους κλοπὴν αὐτοῦ καταγνῶναι. 1326, 19. τὴν αὐτὴν κατέγνω παρανομίαν τῶν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας πεπραγμένων, ἣν τῶν ἐπ' ἐκείνων [scil. τῶν τυράννων, πεπραγμένων κατεγνώκατε] ὑμεῖς. 718, 21. ἕως ἂν ἐκτίσῃ ὅ,τι ἂν καταγνωσθῇ αὐτοῦ. 721, 2. παρανοίας [scil. δίκην] καταγνώσετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι. 1444, 16. In passivo. κατεγνωσμένης ἤδη τῆς δίκης. 872, 27.

καταγνύναι] τὴν κλεῖν κατεαγότα. 247, 11. κατεαγέναι τὴν κεφαλὴν, ἢ ἕτερόν τι. 1268, 3.

ἡ κατάγνωσις αὐτῶν παραδοθῇ τοῖς θεσμοθέταις ὑπὸ τοῦ γραμματέως. formula condemnationis literis consignata. 720, 21.

καταγοράζειν φορτία. *Güter, Fracht, Ladung einkaufen* [*to buy goods, freight, lading*]. 908, ult. 909, 2.

καταδεδιέναι, vel καταδείδειν. 521, 10, 1442, 2.

καταδεὴς] pauper, egenus, deficiens. 141, 1. καταδεέστερος ὢν τούτων πολύ. 813, 16. καταδεεστέραν εἰς τὸ παρὸν δύναμιν. 1472, 9.

καταδεεστέρως περὶ πάντα ταῦτα ἔχουσι. *sie können es ihr in dem allem nicht gleich thun* [*they cannot compete with her on all these points*]. 1182, pen.

καταδεικνύειν] instituere, sancire, docere. *aufbringen, zuerst anordnen* [*to broach, order for the first time*]. τίνος ἕνεκεν ἐφ' ἡμῶν πρώτων καταδειχθείη τοιοῦτον ἔργον. 492, 23. δικαστήρια. 647, 13. ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεύς. 772, 26.

καταδειλιᾶν. 1410, 5.

καταδέχεσθαι] rursus ad communionem civitatis juriumque suorum admittere. 802, 18. 1317, 21. et 25.

καταδιαιτᾶν] de arbitro condemnante. 541, ult. 542, 6. cui opponitur ἀποδιαιτᾶν. 897, 23. 1006, 5. 1013, 21. οὐκ ἔφη με καταδιαιτήσασθαι αὐτοῦ τὴν δίκην. negabat me effecisse, ut arbitrium contra se daretur. 1013, 23. ὁ διαιτητὴς οὐ κατεδιαίτα, ἀλλ' ἀπιὼν ᾤχετο ἀποδιαιτήσας τούτου τὴν δίαιταν, ἑσπέρας ἤδη οὔσης. 1190, 8. κατεδιῃτήσατό μου δύο δίκας ἐρήμους. efficiebat, ut bis adversus me, ceu contumacem, pronuntiaretur. 1272, 9.

καταδικάζειν τὴν διπλασίαν, scil. ζημίαν, vel ἔκτισιν, item τὴν δεκαπλασίαν. 733, 5. κατεδικάσατο ἐμοῦ ἀδίκως. effecit, ut judices contra jus et fas adversus me pronuntiarent. 1144, 17. πλείονος ἄξια, ἢ κατεδικάσασθε. *mehr beträgt, als die Geldbusse, in die ihr meinen Mann habt schlagen lassen* [*amounts to more than the fine, in which you have got my husband mulcted*]. 1156, 17.

καταδίκη] mulcta pecuniaria tibi dictata. κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. *einstreichen, in Empfang nehmen* [*to take in, take possession of*]. 1154, 27. ἀπολαβεῖν. 1155, 2. ἔχοντες ἄξια τῆς καταδίκης. cum in ovibus et pastore jam habeatis tantum, quanti est mulcta viro meo irrogata. 1156, 23. τὴν καταδίκην ἐκτέτικε. 543, 25.

καταδουλοῦν] ὁρῶν καταδουλούμενον πάντας ἀνθρώπους. 249, 2.

καταδῦναι, καταδύεσθαι] præ pudore terra mergi dehiscente. οὐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ κατέδυ. 578, 26. παρακάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. pudore non exanimatur. 616, 28. 757, 8. καταδῦσαι τὴν ναῦν ἐβουλεύσαντο, navem ponto demergere, ἵνα τοὺς δανείσαντας ἀποστερήσαιεν. *um das Ihrige brächten* [*to deprive of their property*]. 883, 19. καταδυσομένης τῆς νεὼς αὐτίκα μάλα. 884, 7.

καταθεῖν] καταθέων καὶ φέρων καὶ ἄγων ἡμᾶς. 740, 26.

καταισχύνειν λόγῳ τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν. 260, 3. οὐ κατῄσχυνας οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ. 314, 9. μὴ καταισχύνῃ [ὁ δικαστὴς] ταύτην [τὴν Δίκην], ἧς ἐπώνυμός ἐστι. 773, 1. marem stupro vitiare. 1125, 12.

καταιτιᾶσθαι. 553, 7. καταιτιάσηται μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα. 1306, pen.

κατακλᾶν] φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων κατέκλασε. 1251, 24.

κατακλείειν νόμῳ. 49, 16. κατακλεισθέντες εἰς Σαλαμῖνα. 597, 11. κατέκλεισαν ἴδιον πρᾶγμα ψηφίσματι. 649, 27. τῆς πόλεως εἰς κίνδυνον μέγιστον κατακεκλῃμένης. 803, pen.

κατακλίνειν] κατακλίνεσθαι, accumbere, καί τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον. 402, 23.

κατακλυσμὸς] ὥσπερ τινὰ κατακλυσμὸν ἡγούμενος γενέσθαι τῶν πραγμάτων. immanem rerum perturbationem, ubi summa imis miscentur, velut in diluvio. 299, 21.

κατακοινωνεῖν. 889, 6.

κατακομίζειν ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ταχί-

σειν. deportare, convehere, compellere in urbem ex agris. 238, 15. 379, 26. *κατακομίσαι τὴν ναῦν.* reducere in portum, unde exisset. 1223, 25. *τὴν ναῦν εἰς Ῥόδον κατεκόμισε.* appulit. 1283, 21. *κατακομίζειν ναῦν εἰς ἐμπόριον.* 1286, 18. 1289, 9. 1291, 9.

κατακοντίζειν] *μικροῦ μὲν ἅπαντας κατηκόντισαν.* 277, 20.

κατακόπτειν] *Ἰφικράτης τὴν Μόραν κατέκοψε.* 172, 26. *τὰ Πομπεῖα κατακόπτειν.* 608, 4. *τοὺς στεφάνους.* 615, 15. 755, 22. *τοὺς κύνας τοὺς γευομένους τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν.* 782, 16.

κατακόρως, ad satietatem, ad ravim usque, id est ultra modum, intemperanter et petulanter, tanquam qui ea satiari non possit, sed ingurgitet sese, velut diuturna fame cruciatus, *χρώμενος τῇ νῦν παρούσῃ τύχῃ.* 289, 16.

κατακούειν] obedire, obtemperare, parère. *ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινός εἰσι.* 15, pen. *ἕως ἔτι συνίσταται τὰ πράγματα καὶ κατακούομεν ἀλλήλων.* alii alios audimus et serimus verba facientes. 74, 7.

κατακρημνίζεσθαι. 446, 11.

κατακωλύειν. 352, 14. 895, 11. *κατεκωλύθη τοῦ εἰς Σικελίαν πλοῦ.* 896, 20. *ἵνα μὴ κατακωλύοιμι τοὺς πρέσβεις.* 1248, 1.

καταλαζονεύεσθαι. 569, 9.

καταλαμβάνειν] occupare. *in Besitz nehmen* [*to take possession of*]. *εἴπε τῶν τὰ θέατρα*, sedes in theatris, *καταλαμβανόντων.* 1443, 21. de tempestate subito cooriente, homines occupante, ut effugere nequeant. *καταλαμβάνει κίνδυνος αὐτοὺς ὑπὲρ σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας.* 259, 6. *οὕτω μέγαν ἐπεπείσμην εἶναι τὸν κατειληφότα τὴν πόλιν κίνδυνον.* 301, 27. *τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τοὺς χρησίμους ἐξετάζετε.* 918, 18. invenire, deprehendere, incidere in aliquid. *ἀπρασίαν καταλαβὼν πολλὴν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε.* 909, 23. In passivo: deprehendi, occupari, corripi, capi, compediri. *οὐ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει.* 262, 19. *κατείληπτο σοφιζόμενος.* 567, 18. *ὑπὸ δεσμοῦ καταληφθείς.* 1133. 13. *ὑπ' ἀνάγκης.* 1133, pen.

καταλείπει μαρτυρίαν ἀνθ' ἑαυτοῦ, ὅτι παρανομεῖ. 486, 15. *καταλείπειν τὴν δίαιταν.* ad arbitrium haud venire, sui copiam arbitro non facere jus dicturo; vadimonium deserere. 544, 21. *οὐκ ἂν περιεῖδον ἐμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον.* 901, 18. *ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον.* ipsis hinc discedentibus, pretium annonarum sic satis magnum fuerat. 1285, 18. *ἡμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλέλοιπε τοῖς βουλομένοις αἰτιᾶσθαι.* 1286, 15.

καταλειτουργεῖν] ludis edendis rem familiarem exhaurire. *καταλελειτουργηκὼς πολλά.* 956, 20.

καταλεύειν] *κἂν καταλεύσαντας αὐτοὺς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαροὺς ἔσεσθαι νομίζειν.* 362, 3. *μονονοὺ κατελεύετε.* 449, 20. ut apud Petronium: 'Sinum saxis onerabam, ut ei ceu furioso sanguinem de capite detraherem.'

κατάληψις] *τῶν βουλευσάντων τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ.* 347, 22.

καταλιθοῦν] saxis obruere. *zu Tode steinigen* [*to stone to death*]. *Κυρσίλον καταλιθώσαντες οὐ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.* 296, 10.

καταλλαγή] *καταλλαγὰς*, fœdera, reconciliationem pacis, reditum in gratiam, *ἃς ἂν ποιήσηται ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους.* 10, 14. *ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ.* quanti esset intertrimentum. *das Agio* [*the agio*], h. e. quæ esset monetæ cujusque differentia ratione valoris ad monetam Atticam. *wie viel man beym Umsatze verlöhre, oder gewönne* [*how much one lost or gained in the exchange*]. 1216, 18.

καταλλάττεσθαι [*verwechseln, to exchange*] *φανερῶς τὸ χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις. das Gold gegen Silbergeld vertauschen, sich für Gold vom Banquier Scheidemünze geben lassen* [*to exchange gold for silver, to get small coin from the banker for gold*]. 376, 3.

καταλογίζεσθαι] imputare, *anrechnen* [*to impute*]. *οὐχ ἵνα εὐεργέτημά τι καταλογίσηται πρὸς ὑμᾶς.* 78, 6. enumerare, *herrechnen* [*to reckon*]. 829, 22.

κατάλογος] codicilli militares. *τοὺς ὑπὲρ τὸν κατάλογον.* emeritos stipendia, militia defunctos, veteranos. 167, 17. album civium. *τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.* 1208, 5. *οἱ ἐκ τοῦ καταλόγου ναῦται.* nautæ a rep. conscripti, ejusque mercede conducti. 1211, 15. opponuntur illis, quos tu privatim, tuo ære, tuave gratia contraxeris.

καταλύειν] *ἀρχὴν κληρωτὴν ψηφίσματι καταλύσας ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ.* 608, 1. *πάντες ἐβόων λέγοντες τὸν δῆμον καταλύεσθαι.* democratiam everti. 170, 13. *τότε πρέσβεις δεῦρ' ἀφικόμενοι παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη.* 252, 24. *ὅταν αἱ τῶν παρανόμων γραφαὶ ἀναιρεθῶσιν, ὁ δῆμος καταλύεται.* 1333, 7. *δικαστήρια καταλυόμενα.* 647, 13. *πατρῴαν καὶ παππῴαν δόξαν αἰσχρὸν ἐν σοὶ καταλύειν.* 150, 27. *πολλὰ δ' ἔχων ἔτι περὶ σοῦ εἰπεῖν, αὐτοῦ μοι δοκῶ καταλύειν τὸν ἔπαινον.* 1411, 13. *καταλέλυκα τὸ πλεῖν.* desii mare arare. 893, 23. *εἰ πρᾶγμα δίκαιον, ὡρισμένον ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου, νῦν καταλύσετε ἐφ' ὑμῶν.* 984, 2. *ἄμισθον τὸ στράτευμα καταλελύσθαι.* exercitus eo dissolveretur, quod merces non esset. 1188, 7. *καταλυθεισῶν τῶν τριηρέων.* 1188, 22. 1199, 6. *τὴν Θηβαίων ὕβριν ὑμῖν καταλύσειν.* 375, 8. *καταλύειν παρά τινι.* alicujus hospitio uti.

252, 24. 763, 10.
καταλυσις] τριήρους ὁμολογεῖται αὕτη εἶναι πρώτη, ὅταν τις μισθὸν μὴ δῷ. 1209, 23.
καταμανθάνειν] ἆρά γε ὁρᾶτε καὶ καταμανθάνετε. 660, 21.
καταμαντεύεσθαι] τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι. opinatione mera suspicantes. 1400, 4.
καταμαρτυρεῖν] τίς μου καταμαρτυρεῖ δῶρα λαβεῖν. 377, 25. αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαυτοῦ καταμαρτυρήσεις. 378, 3. τῶν μαρτυριῶν, ὅσαι ἐκείνου χρήματα ἔχειν κατεμαρτύρουν. 847, 11. καταμαρτυρεῖ αὐτὸς αὐτοῦ, μὴ ἐξ ἐκείνου γεγονέναι. 1022, 11. 1065, 23. 1187, pen. 1189, 12. 1195, 13. καταμεμαρτυρημένον τἀληθῆ. victum et oppressum testimoniis, iisque veris. 860, 26. κατ' ἀλλήλων καταμαρτυροῦσι. 836, 25. ubi præpositio tantum non redundat. τὰ ψευδῆ μου κατεμαρτύρησε, et, τἀληθῆ κατεμαρτύρησα. 1115. circa finem.
καταμέμφεσθαι] εἰ τὰ πρὸ τοῦ κατεμέμφου. 506, 10. καταμέμφῃ σεαυτὸν, tui temet pœnitet, καὶ πένης ὢν οὐκ ἂν ἔχοις τὰς χιλίας ἐκτίσαι. 601, 22. καταμεμφόμενος τὴν ἐμαυτοῦ ἡλικίαν. diffidens ei, de ea desperans. 844, 12.
καταμένειν οἴκοι. 354, 27. ὅσοι, δέον ἐξιέναι, in castra ire, κατέμενον, domi manserant. 577, 3.
καταμιγνύειν] καταμίξετε εἰς ὑμᾶς αὐτούς. 789, 19. καταμίξαι τὴν προῖκα εἰς τὴν οὐσίαν Ἀφόβου. 866, 26.
καταναυμαχεῖν] prœlio navali vincere. κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίους. 477, 20.
κατανέμειν θέαν. 234, 23. τὴν ἱερὰν χώραν σπείρουσι καὶ βοσκήμασι κατανέμουσι. 278, 22. κατανέμεσθαι, de colonis agrum inter se portionibus æquis dividendum curant, vel partiti possident exercentque. 279, 2. κατανεῖμαι δὲ τοὺς Πλαταιεῖς εἰς τοὺς δήμους. 1380, pen.
καταξιοῦν] dignum honore habere, deferre alicui honorem. κατηξιοῦτε ταύτην ὁμοίως αὐταῖς μετέχειν τῆς πόλεως. 1383, 11.
καταπατεῖν] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε. 88, 2. τὰ ἄλφιτα καθ' ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι. quamvis non nisi perminutissimas portiones ad mensas aufferatis annonas, tamen tanta cum importunitate et tam conferto in agmine ad eas petendas ruentes, ut præ angustiis spatiorum vosmet pæne conculcetis atque elidatis. 918, 11.
καταπαύειν] τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα ταῖς τῶν ἰατρῶν τέχναις καταπαύεται. 808, 14.
καταπέμπειν λῃστάς. in mare piratas emittere. 162, 11.
καταπεφρονηκότως. 219, 25.
καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ. 569, 5. ὅπως ἡ ναῦς καταπλεύσεῖται δεῦρο. 885, 4. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτό. 886, 4. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσεν ἐκ τῆς ναυαγίας Ἀθήναζε. 910, 24. εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον οὐ καταπλέουσι. 932, 13. καταπλεῖν μέλλων ἐπὶ τὴν κρίσιν. 1188, 18.
καταπλήσσειν] ἡλίκον πλεονέκτημα μὴ καταπεπλῆχθαι διὰ τὸν βίον. 979, 4.
κατάπλους] ἐπειδὴ ὁ Σικελικὸς κατάπλους ἐγίγνετο. ut classis frumentaria e Sicilia Athenas pervenit. 1285, 21.
καταπολιτεύεσθαι] astutis strophis circumvenire. 102, 22. 442, 21.
καταποντίζειν] κατεπόντισαν ἐπιδόντα ἀποσφαττόμενον τὸν υἱόν. 677, 6. 888, 17.
καταποντισταὶ et λῃσταὶ copulantur ut similes inter se. 675, ult. 676, 3.
καταπράττειν] exsequi, effectui dare. τῷ καταπραχθῆναι τὰ γραφέντα. 254, 13. ex animi sui sententia conficere. 309, 7.
καταπτήσσειν] κατέπτηχε μέντοι πάντα ταῦτα νῦν, οὐκ ἔχοντα ἀποστροφήν. 21. præ metu sese demittunt et subjiciunt. *sie schmiegen sich* [*they cringed*]. 42, 21.
καταπτύειν] τίς οὐχὶ κατέπτυσεν ἂν σοῦ. 295, 8.
κατάπτυστος] οἱ κατάπτυστοι Θετταλοί. 240, 9. 559, 23.
καταρᾶσθαι] ὅσα ἂν οὐδὲ καταρώμενος ἄν τις αὐτοῖς εὕρε, τοσαῦτα πεπονθέναι κακά. 188, 12. οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται. 270, 20. τῷ δ' ὁ κήρυξ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν. 319, pen. καταρώμενος [subaudi σαυτῷ] καὶ διομνύμενος. 320, 7. καταρᾶσθαι τῇ πατρίδι. 381, 15. ἐν τῷ δήμῳ κατηρῶ Φιλίππῳ. 435, 2. οὐδὲ, ἃ καταράσαιντ' ἂν οἱ ἐχθροὶ, ποιοῦντες. 617, 23. διόπερ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κήρυξ, οὐκ εἴ τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾷ. 653, 5. τὸ καταράσασθαι συμβουλεύοντι ἴσως ἔστ' ἄτοπον. 1440, ult. ἃ γάρ τις ἂν καταράσαιτ' αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ. 1489, 2.
κατάρατος] πρὸς τοὺς καταράτους Μεγαρέας. 175, 24. τοῦ καταράτου Κυρηβίωνος. 433, 21.
καταῤῥαθυμεῖν] τὰ κατεῤῥαθυμημένα ἀναλήψεσθε. per secordiam amissa recuperabitis. 42, 14. 765, 13.
καταράττειν (quod est ab ἀράττειν), vel καταῤῥάττειν (quod est a ῥάττειν)] cum vi, impetu et celeritate dejicere, proturbare. κατέῤῥαξεν εἰς τὴν θάλασσαν ἅπαντας. 675, 19.
καταῤῥεῖν] περὶ αὐτὰ καταῤῥεῖ. in semet et per semet dilabuntur. 21, 4. τὸ καταῤῥέον τοῖς χωρίοις [id est, εἰς τὰ χωρία] ὕδωρ. 1274, 16.
καταῤῥηγνύειν] οὐδὲ κατεῤῥήγνυε τὰ παρασκευαζόμενα ἱμάτια εἰς τὴν ἑορτήν. 535, 2.
κατάρχεσθαι τῶν ἱερῶν. 552, 3.
κατασιωπᾶν] *dazu stille schweigen* [*to be*

silent about]. πάντες ἄνθρωποι πρὸς τὰ μήτ' ἀληθῆ μήτε δίκαια τῶν ἐγκλημάτων, οὐ κατασιωπᾶν, ἀλλὰ παραχρῆμα ἀμφισβητεῖν εἰώθασιν. 1035, 6.

κατασκάπτειν Πορθμόν. 248, 15. ἀνάγκη ἦν ἡμῖν ὁρᾶν πάντα ταῦτα, οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα. 361, 22. τὰ τῶν Φωκέων τείχη κατεσκάπτετο, οἱ δὲ Θηβαῖοι ἦσαν οἱ κατασκάπτοντες. 445, 25. κατασκάψας τὴν Ἠετιώνειαν. 1343, 8.

κατασκεδαννύναι] ὥσπερ ἑωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πονηρίας κατασκεδάσας. 242, 13. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσεούρουν. 1257, 17.

κατασκευάζειν] apparare, instruere, expolire, exornare, armare, convenienter, aut necessitati rei, aut commoditati, aut decori, aut proposito cujusque, præsertim solerter, artificiose, et sæpenumero quoque malitiose. Primum videamus exempla usus honestioris, vel etiam ancipitis, tum improbioris quoque videbimus. Usurpatur itaque κατασκευάζειν ἀγῶνα. 1020, 3. 1025, 10. ὁ δὲ οὐδὲν δεόμενος τριήρεις κατασκευάζεται, καὶ νεωσοίκους οἰκοδομεῖται. 80, 19. κατασκευασθέντος τοῦ ἀγῶνος τοῦτον τὸν τρόπον. certamine ad hunc modum condicto inter nos atque comparato. 1176, 3. κατασκευάζειν τὸ θρυλλούμενον ἀπόρρητον. 19, 27. ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν Ἑλλήνων ἑαυτῷ. 246, ult. γνῶσιν. efficere fraudulentis machinationibus, ut sententia pronuntietur. 544, 3. γραμματεῖον λελευκωμένον καὶ οἴκοθεν κατεσκευασμένον. quod testis secum in forum attulit, domi jam comparatum, ut statim sine ullo ulteriori apparatu posset produci et exhiberi. 1132, 9. γραφήν. 547, 27. ἀσεβείας γραφήν. 593, 14. 702, 6. ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀττικήν. 248, 13. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν. 995, 8. ὅσα ἦν αὐτῇ ὑπ' ἐκείνου κατεσκευασμένα περὶ τὸ σῶμα ἱμάτια καὶ χρυσία. 1356, pen. κατεσκεύασα τὴν ναῦν ἰδίοις σκεύεσιν ἅπασι. instruxi armamentis omnibus de meo. 1208, 17. κατασκευάσαι σαυτῷ καὶ ναύτας καὶ ἐπιβάτας καὶ ὑπηρεσίαν. 1218, 9. οἷς κατεσκευασμένην ὁρᾶτε τὴν πόλιν et τὰς ἰδίας οἰκίας. 689, 18. et 21. τὰ ἐν Εὐβοίᾳ κατασκευασθησόμενα ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς. 409, 6. πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον οἷς ὑπελάμβανε σωθήσεσθαι. 293, 2. κατεσκεύακε τὴν πόλιν αὐτοῖς. 691, 1. ἔπραττον, ὅπως ἡ πόλις ληφθήσεται, καὶ κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν. 126, 21. κατασκευάζειν πρᾶγμα τῇ πόλει λυσιτελές. 622, 26. πρόκλησιν. 1113, 20. ἡγοῦμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι. 14, 26. οὐδ' ἐν τῷ Πειραιεῖ ἄφθονα ἦν ὀθόνια καὶ στυππεῖα καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τριήρης. 1145, 7. τριήρει χρῆσθαι πρὸς πάντα εὖ κατεσκευασμένῃ. 1220, 10. κατασκευάζειν τυραννίδα. 246, ult. κατασκευάζων ὁ Δράκων φοβερὸν καὶ δεινὸν τὸ ἄλλον ἄλλου φονέα γενέσθαι. 505, 12. τέχνην ταύτην κατεσκευασμένη. quam artem ipsa sibi commenta erat, solerter excogitaverat. 1351, 8. Sæpissime sequiorem in partem usurpatur, pro comminisci, confingere, falso prædicare, facere verbis hominem, aut rem, alium, aliamve, quam reapse sit, consuere dolos, subornare falsos testes, aliosve similes nequitiæ administros, per quos tute tuum inimicum vexes. παροίνους μέν τινας καὶ ὑβριστὰς οὐ κατασκευάσει, ἀγνώμονας δὲ καὶ πικρούς, oratione nos facit, h. e. falso nos jactat esse importunos, scævos, acerbos. 1261, 22. ὄντων γὰρ ἡμῶν τοιούτων, ὁποίους τινὰς ἂν καὶ σὺ λόγῳ κατασκευάσῃς. 1126, 19. κατασκευάσας, mentitus, ὡς ἐγὼ εἰμὶ αἴτιος, me esse auctorem, vel in culpa. 550, pen. εἰ δὲ μὴ ποιοῦντος σοῦ, [scil. ταῦτα] κατασκευάζουσι, ex condicto atque comparato inter se criminantur, καταψευδόμενοί σου. 558, 26. ὁ γὰρ οἷς ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ. 115, 11. εἰ δὲ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου ἐπιστεύθη παρ' ὑμῖν. 593, 10. εἴτε γὰρ ἦσαν ἀληθεῖς [αἱ συμφοραί,] οὐ σοὶ ῥητέαι [scil. ἦσαν] — εἴτε μὴ προσηκούσας [scil. τοῖς λοιδορηθεῖσι] κατεσκεύαζες. 612, 17. κατασκευάζειν οὐδὲν ἄλλο ἢ — machinari. 1047, ult. χρέα ψευδῆ. 1048, 18. διαθήκας ψευδεῖς ἧκον κατεσκευακότες. quas tabulas ipsi subjecerant. 1051, 12. τεκμηρίῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐχρώμην, ὡς κατασκευάζουσιν, [scil. καὶ αὐτά]. 1105, 14. κατεσκευάκασι πᾶν τὸ πρᾶγμα. 1107, 19. διαθῆκαι κατεσκευασμέναι. testamentum subdititium, commentitium. 1107, ult. ἐκ τοῦ τούτου τρόπου πάντα ἐλέγχεται πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα. 1114, 17. κατασκευάσαντες ὀρφανούς, ἢ ἐπικλήρους. commenti a semet ipsis subjectos et subornatos quosdam orbos et orbas heredes patrimoniorum, qui nulli essent. 1255, 15. πολιτείαν αὑτοῖς κατασκευάζειν. ne sibi per fraudem et nefas arrogarent nomen et jus civitatis, cives se gererent, qui non essent. 1381, 16. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεισταὶ φανήσονται. præsentes antestabar, me nihil palorum fixum hic cernere, eosque id meminisse jubebam, quo testari mihi possent, si postmodum fiat, ut creditores exsistant et cooriantur submissi, et subornati, precibusve inducti, ut se simularent in hos fundos pecunias credidisse. 1047, 24. τὸν ἀνεψιὸν τὸν ἑαυτοῦ κατεσκεύασεν subornavit, ἀμφισβητεῖν μοι τῶν χωρίων. 1272, 6. ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι καὶ πρότερον

ἐπιβουλεύων μου τοῖς χωρίοις, τὸν ἀνεψιὸν κατεσκεύασε. 1281, 12. πῶς οἷόν τε τούτους ἅπαντας, μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχοντας [scil. συγγενεῖς ἐμοῦ] κατεσκευάσθαι. qui fieri potest, ut hi omnes, tot numero qui sint, si consanguinei mei reapse non essent, adducerentur, impellerentur gratia, precibus, fraude et machinationibus meis, ut se consanguineos meos falso ferrent. 1306, 4.

κατασκεύασμα] causa conficta, criminatio insidiosa et mendax, astuta machinatio. 147, 9. 555, 3. 624, 24. τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης. figmentum hoc, mimus hic testamentarius. 1109, 18. b) opera, quibus urbs exornatur. τὰ τῆς πόλεως οἰκοδομήματα καὶ κατασκευάσματα. 689, 15.

κατασκευασμὸς] callida machinatio. 705,3.

κατασκευὴ] *Hausrath* [*household furniture*], supellex domestica. κατασκευὴν τῆς οἰκίας τὴν οὖσάν μοί ποτε ᾤοντο καταλήψεσθαι. 1155, 21.

κατάσκοπος οὗτος αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει. 273, 2.

καταστασιάζεσθαι] dicitur is, qui ab inimicorum contra se conjuratorum numero, machinationibus, pertinacia, importunitate, immanitate, et potentia in rep. opprimitur, ut jus, quod ei sit certissimum atque luculentissimum, tamen obtinere nequeat. καταστασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου. 1081, 12. συγκεκοινωνήκαμεν τῆς δόξης ταύτης οἱ κατεστασιασμένοι. 1299, 20. 1301, 13. 1304, 3. 1328, 22.

κατάστασις] constitutio, h. e. forma, status rerum. ἐν τοιαύτῃ δὲ καταστάσει. 245, 24. αὕτη ἐγένετο τῶν περὶ Θήβας πραγμάτων ἀρχὴ καὶ κατάστασις πρώτη. 291, 9. b) constitutio, seu actus constituendi, sistendi coram, exhibitio, præstatio. τὴν κατάστασιν εἶναι τῶν ἐγγυητῶν, id est, ἐξεῖναι καταστῆσαι ἐγγυητάς. 727, 5. et 14. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον [scil. δίκην] ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως, ἐπωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμάς. defert me ad ærarium, h. e. in ejus tabulis nomen meum scribendum curat, ut ærarii, propterea, quod causa cecidissem, ubi actum esset de rebus postulatis coram sistendis, ubi multatus essem. 610. drachmis, tametsi ne citatus quidem in jus fuissem. 1251, 3. Conf. p. 1283, 26.

καταστρέφειν] in Medio, sub potestatem suam redigere. 12, 22.

κατάστρωμα] tectum navis, *Schiffsverdeck* [*a ship's deck*]. προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας ζύρσας. 910, 9.

κατασχίζειν] κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων. 540, 2.

κατατάττειν] deputare, delegare, constituere. κατατάττοντάς με καὶ προχειριζομένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν. 773, 17. κατετάξατο τοῖς φυλέταις ὑπὲρ αὑτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ. decidit, transegit cum municipalibus pro se suoque fratre, ut sibi liceret, æs, quod ipsi duo municipalibus deberent, per otium certis dierum intervallis, vel certis pensionibus, *auf Termine* [*by instalments*], dependere. 1327, 6.

κατατείνειν] κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου. distentus, distractus, excruciatus. 1172, 14.

κατατιθέναι] deponere, dependere, præsenti numerata pecunia luere, vel reluere furta. τῶν χρημάτων [de summa vobis debita] δραχμὴν οὐ κατέθηκαν ὑμῖν. 705, 6. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι [offert], καταγελάσει. 563, 27. ἢ ὅσον καταθεὶς παύσεται τῆς ὕβρεως. 564, 2. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς Ἕλλησιν. 1377, 23. κλέμμα] μηδ', ἃ κλέπτοντες φανερῶς ἐλήφθησαν, καταθῶσι. 700, 20. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη τὰ λύτρα καταθεῖναι. 1250, 18. οὐ γάρ ἐστιν ὄφλημα, ὅ,τι χρὴ καταθέντα ἐπίτιμον γενέσθαι. 546, pen. οὔτ' ἂν καταθῆτε, ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα. 185, 25. οὐδ' ὅσων ἂν τιμὴν καταθέντες δούλους κτήσωνται. 530, 8. κατατιθέασιν αὐτῆς τιμὴν τριάκοντα μνᾶς. 1354, 16. ἃ τοὺς κυρίους διεκρούσαντο μὴ καταθεῖναι. quæ æra debita quominus dependeret, ipsos dominos [creditores] per tam longinquum tempus variis strophis ludificatus est. 988, 7. τὴν ὠφέλειαν εἰς μέσον καταθείς. 488, 13. In Passivo. ἢ νῦν εἰσὶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν [subaudi ἐκεῖ] κατατεθῶσι. illuc conjiciantur. 720, 20. In Medio. γράμματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν. operam dabant, vel auctores erant, ut deponerentur ibi asservanda. *liessen niederlegen, aufheben* [*to cause to be deposited, laid up*]. 121, 21. κἀκεῖνα [τὰ γράμματα] πάλιν κατασημηνάμενοι, παρ' Ἀριστογένει κατεθέμεθα. 1034, 21. ἵνα μὴ διπλᾶ κατάθωνται, ἃ οὐκ ἠδύναντο ἁπλᾶ. 1484, 16. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτόν. magnam apud eum inire gratiam. *einlegen, verdienen* [*to gain, to merit*]. 193, 22. τὰ ὅπλα. 84, 17. 216, 9. ὅπως ἐβούλοντο τὸν πόλεμον κατέθεντο. componebant. 425, 26. παρ' ᾧ κατεθέμεθα τὰς συνθήκας. 1170, 16. χάριν. promereri, inire gratiam, velut arrham reddendæ gratiæ penes eum deponere, aut semen quasi mutuorum officiorum spargere. 416, 5. καταθήσεσθαι χάριν πρὸς αὐτὴν τὴν ἄνθρωπον. 1351, ult. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι. 626, 7. καταθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα. operam daturus, vel effecturus, impetraturus, ut magistratus nos in custodiam mitteret. 1284, 2. γέγραπται

τοῦτον τὸν τρόπον, ὃν [id est, καθ' ὃν γεγραμμένα τινὰ] τις ἂν εἰς βιβλίον καταθοῖτο. ad calamum dictet, a librario suo excipi et in chartis exarari jubeat; vel etiam ipse exaret. 1401, 19.

κατατιτρώσκειν] ὑπὲρ τοῦ μείζω ποιῆσαι τὴν ἀρχὴν, κατατετρῶσθαι πᾶν τὸ σῶμα. 158, 7.

κατατρίβειν τὴν ἡμέραν δημηγορῶν. 1301, 22.

κατατυχεῖν] votis et spe potiri. 288, 2.

καταφαγεῖν] e Demosthene videtur Hermogenes p. 252, 17. citare hoc: ἐσθίων κατέφαγε.

καταφαίνεσθαι] pro simplici φαίνεσθαι aut δοκεῖν. ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. 348, 23.

καταφάναι] a φημί. καταφαίην ἂν ἔγωγε. aiam. 614, 22.

καταφανὲς οὐ βουλόμενοι ποιῆσαι τὸ πλῆθος τῆς οὐσίας τὸ καταλειφθέν. 826, 15.

καταφανῶς οὑτωσὶ ἐξελέγχονται. 932, 9.

καταφέρειν] μηκέτι καταφερέτωσαν [τὸ ἔγκλημα] ἀπὸ τούτου [τοῦ διαιτητοῦ] ἐφ' ἕτερον δικαστήριον. 545, 9. supellex, quæ διὰ τὴν χρείαν κατηνέχθη, e superiori tabulato in inferius deducta, vel delata fuerat. 1158, 15.

καταφεύγειν] construitur cum εἰς, ἐπὶ et πρός. καταφεύγειν εἰς τοῦτο τἀκριβὲς οὐκ ἠθέλησεν. ad hoc certissimum cognoscendi veri adminiculum descendere noluit. 874, 8. εἰς τὴν ἄνθρωπον καταφεύγων. ad ancillæ confessionem confugiens, et in ea acquiescens, eique totam rem permittens. *es alles darauf ankommen lassen [to let it rest entirely on that]*. 1143, 15. καταφεύγομεν εἰς ἕνα, ἢ δύο ἀνθρώπους. solos eos testes ederemus. 1305, 27. καταφεύξεται εἰς τὸν ἑαυτοῦ βίον ὡς μέτριον καὶ σώφρονα. 793, 11. μηδ' ὑπὲρ τούτων εἰς βάσανον [*es auf die Tortur ankommen lassen, to let it come to the torture*]. μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος. 879, 26, 1153, 15. εἰς τοὺς μεγίστους ἐλέγχους. 852, 23. εἰς τὴν τοῦ βίου μετριότητα καὶ σωφροσύνην. 793, 1. εἰς ὅρκον. 1148, 12. οὐκ εἰς τὰς ἰδίας προφάσεις, ἀλλ' εἰς τὰς Ἀμφικτυονικάς. 280, 18. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι [id est, φανερὸν πᾶσιν ἦν, ὅτι ἀναγκασθήσονται] ἐφ' ὑμᾶς καταφεύγειν. constabat inter omnes futurum esse, ut Thebani cogerentur ad vos receptum habere. 231, 17. οὐ διὰ ταῦτα προεῖντο τοὺς καταφεύγοντας ἐφ' ἑαυτούς. 258, 17. ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν ἔδωκεν ὁ νόμος. 892, ult. καταφεύξεται πρὸς ὑμᾶς. 100, 4. καταφεύγων πρὸς τούτους ὄντας συγγενεῖς. 1307, 21.

καταφρονεῖν] ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν. nihil rerum omnium negligendo, neque existimando quicquam esse tam minutum, ut cura sua sit indignum. 472, 4. καταφρονεῖν ὑμῶν αὐτῶν. 690, 13. ὅσῳ μᾶλλον καταφρονήσωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ἁμαρτήσονται. 1448, 8.

καταφρονητικῶς. 1075, 11.

καταφυγὴν οὐκ ἔχων μεγάλων ἀδικημάτων. 1131, 15. ἀποκεῖσθαι προσήκει τούτοις τὰς τοιαύτας καταφυγάς. receptus, latebras, excusationes, subterfugia. 1263, 20. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαί, id est, οὗ καταφεύγουσιν οἱ ἐν ἄλλοις ἠδικημένοι. 1342, 23. καταφυγὴν εἰς ὑμᾶς τῶν ἀδικηθέντων ἐποιήσατε. 1301, 7. τὸν δῆμον — ὃς τοῖς ἀτυχήσασι κοινὴν ἀεὶ ἔχει καταφυγήν. 1477, 13.

καταχαρίζεσθαι] καταχαρίσασθαι πάντα ταῦτα ὑπ' ἐμοῦ πεισθέντας. mihi gratificatos esse per singularem quandam indulgentiam, vel prædilectionem, vel conniventiam. 1031, 23. 1032, ult. καταχαρίσασθαι καὶ προέσθαι τι τῶν τοιούτων. 806, 19.

καταχεῖν, vel καταχέειν] defundere super aliquid. 1123, ult.

καταχειροτονεῖν] οὐ θάνατον κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος. 350, 27. μιᾷ γνώμῃ κατεχειροτόνησεν αὐτοῦ. 515, 3. καταχειροτονήσαντες προδεδωκέναι τὰς ναῦς. cum sublatis manibus declarassetis, vos censere, naves ab illis proditas esse. 1230, 18. περὶ τὰ μυστήρια ἀδικεῖν Εὐάνδρου κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος. 571, 15. καταχειροτονηθὲν αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτήν. 578, 24.

καταχειροτονίαν ἐποιήσατο ὁ δῆμος. 516, 7. καταχειροτονίαν τὴν ὑμετέραν προδῷ. 553, pen.

καταχηρεύειν τὸν βίον διὰ τοὺς παῖδας. in liberorum gratiam ætatem degere in conditione viduæ. 852, 15.

καταχρῆσθαι] τοιαύτῃ καταχρῆται ἀπολογίᾳ. 1203, 8. τῷ λόγῳ καταχρωμένους ἐνοχλεῖν. 212, 1. τοὺς αὐτοὺς λόγους λέγειν, οἷσπερ νῦν κατακέχρηται. 939, 5. susque deque jactat, creberrime ad ravim, cum fastidio et odio ingerit. 1062, 14. 1141, 27. 1151, 7. temere, verbotenus tantum asseveret, non reapse approbet. 1195, 22. 1197, 21. καταχρήσασθαι τοῖς ξύλοις εἰς τὴν οἰκοδομίαν. 1194, ult. οὐ δεῖ τῷ πιστευθῆναι — εἰς τὸ μεῖζον δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι. 430, 11. μᾶλλον προϊδεῖν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεσθε αὐτῇ [scil. τῇ προθυμίᾳ]. 1457, 11. κενῇ προφάσει κατεχρῶ ταύτῃ καὶ ψευδεῖ. 277, 17. καταχρήσεσθαι τούτοις ἔμελλε τεκμηρίοις. 1148, 3. 1201, 14. simpliciter usurpatur hoc v. sine λόγῳ, aut προφάσει. κατεχρήσατο πρὸς τοὺς δικαστὰς, ὅτι ἐγὼ —jactabat ad judices. 1179, 7. Cum accusativo. τὸ ἀργύριον τὸ πεπορισμένον — ἐνταῦθα κατεχρησάμην. in hæc impendi. 1154, 16.

κατάχυσμα] τὴν δέσποιναν γῆμαι, ἢ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχεεν. 1123, ult.

καταχωνεύειν] colliquare, *einschmelzen* [*to melt*]. 617, 22.
καταψεύδεσθαι] τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων χειροτονεῖν. plebiscitum legatis Philippi mendaciter ea imputans, velut ab ipsis dicta, quæ non dixissent. 81, 13. v. et versu 18. τὰ πλεῖστα κατεψεύσατό μου. 228, 9. 229, 2. τῶν προγόνων. 493, 10. σοῦ. 558, 26. 559, 14. κατεψευσμένοι πάντα εἰσὶν ἡμῶν. 1274, 4. ἐν οἷς εἴ τις ἐμοῦ κατέψευστο. ipse, velim ea in mala incidat, si quis ea de me sparsit mendacia, ob quæ pessum ivi. 1483, 5.
καταψευδομαρτυρεῖν] καταψευδομαρτυροῦμαι. prægravor, obruor multitudine et improbitate falsorum testium. 559, 14. οὐ καταψευδομαρτυρησάμενος. non obrutum falsis prædicationibus testium a me subornatorum. 846, 23. καταψευδομαρτυρηθείς. 904, 17. 1101, 1. initio orat. 1. in Stephanum.
καταψηφίζεσθαι] ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου. 228, 18. καταψηφίζεσθαι τοῦ νόμου. reprobare, repudiare. 507, 6. et 9. κατεψηφίσασθε αὐτοῦ τὰς ἐνδείξεις. condemnastis eum in causis ἐνδείξεως contra eum institutis. 790, 15. πολλὰς ἐνδείξεις ἤδη κατεψηφίσασθε ἰδιωτῶν ἀνθρώπων. 805, 1.
κατεγγυᾶν] αὐτὸν προσεκαλοῦ καὶ κατηγγύας πρὸς τὸν Πολέμαρχον. vadatus esses. poposcisses eum vades. curasses ab eo [Proto] tibi prædes sisti coram tribunali Polemarchi. *du würdest dir von ihm haben Bürgen stellen lassen* [*you would have made him give you security*]. 890, 9. et 17. κατηγγύησα τοὺς παῖδας. *ich habe Arrest oder Beschlag auf die Knechte gelegt, verkümmert* [*I have attached, made a seizure of, the slaves*]. impetrato prætoris edicto cavi, ne quis eos vendere, vel alio quopiam pacto abalienare posset, sed ut mihi pro pignore creditæ pecuniæ traderentur. 895, 21. κατεγγυῶ τὴν ναῦν καὶ τοὺς παῖδας. *ich lege Arrest drauf. verkümmere sie ihm* [*I lay an attachment upon them, sequester them*]. 895, pen. ἀφαιρούμενος αὐτὴν Στέφανος κατὰ τὸν νόμον εἰς ἐλευθερίαν, κατηγγύησεν αὐτὴν πρὸς τῷ Πολεμάρχῳ. *hat für sie gut gesagt, oder Caution gestellet* [*has been bail for, given bond*]. 1358, 19. ἤκουσα [Athenas] κατηγγυήθη ὡς ξένη οὖσα πρὸς τῷ Πολεμάρχῳ. 1361, ult.
κατεγγύη] ἐμπεσόντος [scil. εἰς τὸ δεσμωτήριον] ἀνθρώπου Ταναγραίου πρὸς κατεγγύην. *weil er für einen andern gut gesagt hatte* [*because he had given bail for another*]. quia pro alio quopiam caverat. 788, 17.
κατειπεῖν] cum genitivo, prodere, indicare aliquem. *einen verrathen, angeben* [*to betray, inform against*]. nominatim appellare de re turpi. 393, pen. κατεῖπεν αὐτὸς αὐτοῦ, πρὶν βασανίζεσθαι, ὅτι χιλίας δραχμὰς ὑφείλετο. 1171, pen.
κατεπαγγέλλεσθαι] spondere, condicere. κατεπήγγελτο ἑαυτὸν τούτῳ. addixit ei suam operam. 885, 12.
κατεπείγειν] incitare, impellere, cogere, urgere, instare. *drängen, treiben, Noth thun* [*to urge, drive, compel*]. τοῖς καιροῖς χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ τὸ συμφέρον κατεπείγουσι. 220, 7. ἀλλά, περὶ ὧν ἴσως οὐδὲν κατεπείγει νῦν ἀκοῦσαι. 705, 23. τὸ τῆς ἑορτῆς κατεπεῖγον. 709, 2. οἱ χρῆσται, creditores, κατήπειγον αὐτόν. 894, 6. συμβουλεύσας ἃ μάλιστα κατεπείγει. 1403, 8. οὐ μόνον πρὸς τὸ τὰ κατεπείγοντα ὁρᾶν αὐτάρκη. 1405, 8.
κατεπιορκεῖν] pejerando causam vincere. ὑπὲρ τοῦ μὴ προσυβρισθῆναι παρὰ τῶν, ὡς σύ, κατεπιορκησομένων τὸ πρᾶγμα. 1269, 24.
κατεργάζεσθαι ἐλέφαντα καὶ σίδηρον. *verarbeiten* [*to work up*]. insumere in opera inde efficienda. 816, 19. 823, 17. τὴν ἀργυρῖτιν. 974, 28. κατείργασται τοῦτο. perfecit, obtinuit, consecutus est, quod volebat. 1121, 19.
κατέρχεσθαι] redire. ὅθεν τις μὴ ἐξέπεσε τὴν ἀρχήν, οὐκ ἔνι δήπου κατελθεῖν εἰς ταύτην. 636, 24.
κατέσθειν vel κατεσθίειν] κατέσθοντας τὰ ὄντα καὶ παροινοῦντας. 992, 25. ἃ φησι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατεσθίων. 782, 10.
κατέχειν] τοῖς ἥρωσι τοῖς τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν κατέχουσι. 289, 27. τῶν κρατίστων ὀρεγόμενοι, τὰ μὲν διδακτὰ τέχνῃ, τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν. 1413, 24. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν. 1413, 20. ἡνίκα τὰ πλοῖα τούτου κατέσχον. *anhielten, arretierten* [*to attack, seize*]. 1121, 3. τῷ πολέμῳ κατέχονται. 1207, 23. τὰ πράγματα κατέχειν βίᾳ. principatum, summam rerum. 20, 19. ταῖς ὑποσχέσεσιν ὑμᾶς κατέχων. tenens, extrahens, ductitans, ludificans vos. 608, 7. ἀδίκως τοσαῦτα χρήματα. 842, 21. κατεχόμενοι ὑφ' ὑμῶν καὶ ἐξελεγχόμενοι. *festgehalten* [*to arrest*]. 935, 11. οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον. 422, 4.
κατηγορεῖν] οὐδεὶς τῶν φευγόντων κατηγορεῖ ἑαυτοῦ. 33, 8. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τοῦτον. 230, 7. τίς γὰρ ἂν ἕλοιτο κατηγορεῖν κρινόμενος, ἔχων ὅ,τι ἀπολογήσεται. 407, 18. κατηγορεῖ τοῦ ὅρκου, ὃν ὤμοσα. queritur de jurejurando a me dicto. 1044, 7. τὸ κατηγορεῖν τοῖς πεπραγμένοις ἐστὶν ἐγκαλούντων. 1426, 6. τῶν βεβουλευμένων κατηγορεῖν αἱροῦνται. 1444, 21. παύσασθε περὶ τούτων κατηγοροῦντες ἀλλήλων. 99, 18. τοὺς ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων αὐτοῦ λόγους. 369, 3. Cum gemino genitivo, personæ reique. παρανόμων, ἢ

παραπρεσβείας, ἤ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας [subaudi ἕνεκεν] αὐτοῦ κατηγορεῖν. 515, pen.

κατηγόρημα] πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ σοῦ τρόπου κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad ea, quæ animi tui moribus vitio dari possunt. 314, 21. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα πάντα κατηγορήματα αὐτοῦ. crimina quibus gravatur. 369, 9.

κατηγορίαν στεφάνου καὶ ἐπαίνου νῦν ἥκειν συνεσκευασμένον. 319, 3. ὥσπερ τὸ κατὰ τοὺς νόμους ὀμνύειν, τοῦτ' ἄξιον κατηγορίας ὄν. 1044, 11. ὁρῶν ὑμᾶς ἐμὲ προχειριζομένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν. 773, 18.

κατήγορος] κατηγόρους εἶναι νομίζω τῶν ἀδικούντων χαλεποὺς, οὐ τοὺς ἐν τοιούτοις καιροῖς ἐξετάζοντας τὰ πεπραγμένα, ὅτ' οὐδεμίαν δώσουσιν [scil. οἱ ἀδικήσαντες] δίκην· ἀλλὰ τοὺς τοιοῦτόν τι συμβουλεύειν δυνηθέντας, ἀφ' οὗ τὰ παρόντα βελτίω γένοιτ' ἄν. 1431, 8.

κατιδεῖν οὐδ' ἐκεῖνο δύναμαι λογιζόμενος. 664, 25.

κατιέναι] ἐὰν κατίῃ τις, ὅποι μὴ ἔξεστι. 636, 19.

κατοικίζειν] εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ Ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει. 289, 13. 208, 19. 209, 21.

κατοίχεσθαι] fato suo defungi. τοὺς προσήκοντας τοῖς κατοιχομένοις ποιεῖν [scil. τὰ νομιζόμενα]. 1073, 1. τὰ τῶν κατοιχομένων νόμιμα οὐ περιεῖδον ὑβριζόμενα. 1391, 12.

κατοκνεῖν] οὐ κατοκνήσας εἰπεῖν τἀληθῆ. 142, 17. 622, 16. 844, 11. 1390, 19. 1412, 19.

κατομνύναι] κατωμόσατο. jurejurando affirmabat. 995, 24.

κατορθοῦν] μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν. 322, 16. εἰ κατορθώσειεν, ἣν ἐπ' ἐμὲ ἦλθεν ὁδόν. 701, ult. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπηρμένος. 967, 2. οὐ γὰρ ἧττον ὑμέτερον ἔσται τῶν χρησομένων, τὸ κατορθωθὲν, recte et sapienter excogitatum, ἢ τοῦ πρὸς ὑμᾶς εἰπόντος. 1430, 9.

κατορύττειν] ὡς τέτταρα τάλαντα κατέλιπεν ὁ πατὴρ κατορωρυγμένα. in arca abscondsa, conclusa. 830, 6. κατωρύττετο τὰ χρήματα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. 859, 9.

κάτω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω. 22, 23.

κάτωθεν] idem quod κάτω. ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ. 21, 5. ὁ κάτωθεν νόμος. lex illi modo recitatæ proxima subjecta. 629, 16.

κεγχρεὼν] taberna vel officina metallica, ubi metalla liquata granulantur, h. e. in minutos globulos contunduntur. 974, 16.

κεῖσθαι] κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε. forte accidebat, ut æs ab ea pro incolatus jure dependendum, reperiretur depensum et in tabulis pro depenso scriptum. 787, 27. ἔφη τὸ ἀργύριον αὐτοῖς εἶναι κείμενον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. 1156, 19. τὸ τῷ ὑφ' ἑαυτοῦ πρότερον κειμένῳ [id est, τεθειμένῳ] νόμῳ τἀναντία θεῖναι. 720, 13. αἱ συνθῆκαι, καθ' ἃς ἐδανείσατο κείμεναι. 791, 6. τὰ τέλη κείμενα ἐκείνῳ. *wenn es sich aus den Zollbüchern wiese, dass er die Ausund Eingangsgebühren richtig gemacht hätte [if it appeared from the toll-books that he had properly accounted for the import and export duties]*. 887, 7. περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῷ νόμῳ κειμένων [id est, γεγραμμένων]. 972, 13.

Κεκροπίδαι. 1398, 21.

κενὸς] κενὴ λοιδορία. 19, 11. κενὸν ψήφισμα. 53, 7. κενάς γε χάριτας χαρίζῃ τούτοις. 306, ult. κενώτατον πάντων λόγον λέγουσι. 821, 11.

κέντρον] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον. 786, 4.

κεράμιον] ἐπ' οἴνου κεραμίοις Μενδαίοις τρισχιλίοις. 926, 6. ταρίχους κεράμια ἕνδεκα. 934, 25. ἀποκλινθῆναι κεράμιον ἐλαίου. 1278, 24.

κεραννύναι] κρατῆρα κεράσαι. 531, 25. πολλαὶ τῶν πόλεων ἀργυρίῳ χρῶνται πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον κεκραμένῳ. 766, 11.

κερδαίνειν] δωρεὰν, ἀφ' ἧς ἐγὼ κερδανῶ μηδὲν, ἐὰν λάβω. 402, 4. κερδαίνειν ὃν ἐκεῖνος ζῇ χρόνον. 762, pen. ἐπὶ τῷ κερδαίνειν πᾶν ἂν οὗτος ποιήσειεν. 1121, 26.

κέρδος] τίς οὕτω δυστυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος προέσθαι βουλήσεται. 187, 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίου πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προῃρῆσθαι. 1429, 4. κέρδος ποιεῖν τὸν σῖτον. *das Getrayde mit Vortheil absetzen [to sell corn to profit]*. 889, 4.

Κέρδων] Nomen servile. 1252, 28.

κέρμα] κέρματα διδούς. offerens pecuniam. 549, 27.

κευθμών. 315, 22.

κεφάλαιον] οὐκ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ἀμελουμένων εὐθὺς τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. extremus finis rei, in quem omnes singulares actiones ad idem genus referendæ exeunt, vel propositus finis, ad quem omnes actiones collineant. 133, 15. δεῖ τὰ αὐτὰ εἶναι κεφάλαια τῆς δυνάμεως. 180, ult. coronis, cumulus impositus. δύο ταῦτα ὡσπερεὶ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ νενεανιευμένοις ἐπέθηκε. 520, 27. τὸ κεφάλαιον τῶν ἀδικημάτων. 815, 6. τῆς ἐμῆς οὐσίας ὅλον τὸ κεφάλαιον ἀνῃρήκασι. 834, 5. ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν πειράσομαι. 1390, 24. βούλομαι ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπανελθεῖν. 442, 20.

κεφαλὴ] ἃ νῦν ὑμᾶς αὐτῷ ἐπὶ κεφαλὴν δεῖ τρέψαι. 381, 15. μὴ εὐθέως ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν. 1042, 11. τὴν δ' ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπουσιν. 1488, pen. οἵων εἰς τὴν

κεφαλὴν αὐτῶν ἀποστρέψειαν οἱ θεοί. 1491, 9. ἃ σοι καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ τρέψειαν εἰς κεφαλήν. 322, 23. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἀναθεῖεν ἅπαντες ἐπὶ τὴν κεφαλήν. 323, ult. ὦ κακὴ κεφαλή. 442, 4. ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλή. 552, 22.

κηδεία, κατὰ Δημοσθένη, Julius Pollux. iii. 30.

κηδεμὼν ἡμῶν ἐφάνης. 614, 3. ἐπίτροπος καὶ κηδεμών. 988, 2.

κήδεσθαι τῆς πατρίδος. 96, 25. εὔηθες, τὰ οἰκεῖα αὐτοὺς προεμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι. 129, 25. ἐνταῦθα ἡμῶν ἐφάνητε κηδόμενοι. 754, 8. κήδεσθαι φῇ τῆς πόλεως. 760, 17.

κηδεστὴς] interdum uxoris pater, interdum uxoris frater, interdum sororis maritus. δυοῖν κηδεσταῖν παρεστηκότοιν, οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε. 433, 19. ἕλοιτο ἑτέρῳ μᾶλλον ὀφείλειν, ἢ κηδεστῇ τὴν προῖκα. 867, 12. vitricus. 954, 7.

κηδεύειν] καὶ διὰ τοῦτο κηδεύσειεν αὐτῷ. ideoque se affinitatem cum illo contraxisse. 1372, 25.

κηκὶς] galla, *Galläpfel* [*gall-nuts*], quæ usurpantur a fabris cultellariis, ad inducendum nigrum colorem manubriis cultrorum. 816, 20. 827, 3.

κηλεῖν] τούτοις κεκήλησθε. 144, 12. ὑφ᾽ ὧν [scil. σχολῆς καὶ ἡσυχίας] κεκηλημένοι. 145, 27.

κῆπος] καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. 1155, 13. ὥστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κήπῳ. 1225, 14.

κὴρ] labes. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας, ὅστις ποτ᾽ ἦν θεῶν ὁ τῆς ὄψεως προνοηθείς. 1405, 1.

κήρυγμα] δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτου γιγνομένου. 253, 7. κηρύγματα ποιησαμένου Πορισάδου ἐν τῷ Βοσπόρῳ. per præcones invulgari pluribus locis curasset. 917, 24.

κηρυκεῖον] μόνοις ὑμῖν οὐδαμόσε ἐστὶν ἄνευ κηρυκείου βαδίσαι. 1232, 4.

κῆρυξ] ὅταν Ἀλέξανδρος ἦλθε περὶ τούτων κῆρυξ. internuncius, interpres, conciliator. 68, 15. τῷ δ᾽ ὁ κῆρυξ καταρᾶται καθ᾽ ἑκάστην ἐκκλησίαν. 319, pen. τοῦθ᾽ ὅταν ἢ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον. 399, 14. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε. ut, cantorem si quem deligere velitis, vocem ejus primum exploratis, eumque ad edendum vocis specimen vocatis. 449, 26. διόπερ καταρᾶται καθ᾽ ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ, οὐκ ἐάν τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ᾽ εἴ τις ἐξαπατᾷ. 653, 6. intererat torturæ mancipiorum. 1144. 7. μονονουχὶ ὑπὸ κήρυκος πωλοῦσι τὰ κοινά. 1234, 15. ἣν γὰρ ὁ κῆρυξ κατὰ τοὺς νόμους φωνὴν ἀφίησι, ταύτην κοινὴν τῆς πατρίδος [scil. φωνὴν] ἐστὶν ἡγεῖσθαι. 285, 10. τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος, τίς ἀγορεύειν βούλεται. 292, 3. οὐ πρύτανις, οὐ κῆρυξ, οὐκ ἐπιστάτης, οὐχ ἡ προεδρεύουσα φυλὴ τούτου κρατεῖν δύναται. 797, 14.

κηρύττειν] κρύπτει αὐτὸν ἐκείνη τὰς πρώτας ἡμέρας, ἃς ἐζήτουν καὶ ἐκήρυττον οἱ ἕνδεκα. 787, 17. κηρύττων ἐν Πειραιεῖ διατελεῖ. 1081, 23.

κίβδηλον καὶ ἄπιστον ὅλην τὴν πόλιν ποιεῖν. 508, 15.

κιβώτιον] ὕστερον εὑρίσκουσι τὸ γραμματεῖον ἐν κιβωτίῳ τινί. 788, ult.

κιγκλὶς] ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων. 776, 17. κεκλεισμένης σοι τῆς παρρησίας, οὐ κιγκλίσιν, οὐδὲ θύραις —. 778, 12.

κίναδος] vulpecula, homo nequam, veterator. *eine Canaille* [*a rascallion*]. 281, 22. τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι. 307, 23.

κινδυνεύειν] οἱ πολιτευόμενοι, δι᾽ ὧν τὰ μέγιστα κινδυνεύεται τῇ πόλει. 432, 26. κινδυνεύοντα τὴν ἐπωβελίαν [pro περὶ τῆς ἐπωβελίας]. 835, 15. τὴν ψευδομαρτυρίαν. 1033, 1. οὕτως, ἔφη Iphicrates, τὸν στρατηγὸν δεῖν κινδυνεύειν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γένηται, ἀλλὰ τά. 1457, 16.

κίνδυνος] ὅτι σε οὐ κατέστησαν εἰς κίνδυνον, φιλοκινδυνότατος εἶ ἀνθρώπων. 501, 16. ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἐστὶ κινδύνοις. 611, 11. τῷ εἰς ἐμὲ ἥκοντι κινδύνῳ οὐχὶ συμφέρον πρᾶγμα. 1311, ult.

κινεῖν] πάντα κινεῖται, κἂν ῥῆγμα, κἂν στέρμα—24, 6. οὐχ ἧττησθε ὑμεῖς, ἀλλ᾽ οὐδὲ κεκίνησθε. 112, 5. ὅπλα. 216, 8. ὥσπερ τὰ ῥήγματα, καὶ τὰ σπάσματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται, 294, 22. ad iram ciere. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. 537, ult. ἱερὰ χρήματα. 615, 22. 755, ult. τὸν ἐχῖνον κεκινηκέναι. 1119, 4. τὴν μνήμην. 1489, 11. πέρα τοῦ μετρίου τὰ καθεστηκότα ἐκίνουν. 117, 7. οὐδὲν ὁμοίων ὄντων τῶν νῦν τοῖς πρότερον, οὐδὲν ἡγοῦμαι πλέον, ἢ τὰ τοῦ πολέμου, κεκινῆσθαι καὶ ἐπιδεδωκέναι. 123, 14.

κιστοφόρος, vel, quod alii præferunt, κιττοφόρος. 313, pen.

κίχρημί σοι τῶν ἐμῶν κτημάτων ὅ,τι βούλει. usurpandum tibi concedo. 1250, 11.

κλαίειν δάκρυσι. 872, ult. ὡς κλαύσαιτο Φρυνίων, εἰ ἅψαιτο αὐτῆς. *es sollte ihm übel bekommen, wenn er sich an ihr vergriffe* [*he would come badly off, if he ventured to meddle with her*]. 1357, 27. κλαιήσει citat e Demosth. Pollux I. 64. ubi Jungermann. in annotat. complures locos Demosthenicos indicat, in quibus hæc forma futuri legitur. Conf. e. c. Nostri p. 980, 23. καὶ τὰ παιδία κλαήσεται citat ex or. de F. L. Thomas M. v. κλάειν, ubi v. Oudendorp. v. 536.

κλείειν] τῶν ἐμπορίων κεκλεισμένων. 22, 27. κλείσαιτε τὸν Πορθμόν. 236, 16. 389, 5. κεκλεισμένης σοι τῆς παρρησίας, οὐ κιγκλίσιν, οὐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοσούτοις ὀφλήμασι.

quæ propriæ scriptæ sunt certo cuidam civium generi. τῶν ἱερῶν καὶ κοινῶν μετέχειν, subaudi δικαίων. participare divina et civilia vestra jura vobiscum, quæ civibus omnibus sunt communia. 1300, 4. μὴ πείσαντα τὸν δῆμον, μήτε κοινὸν τὸ πρᾶγμα καταστήσαντα. re non ad omnes relata, ut libera possent consilia et arbitria de ea ab omnibus agitari. 1337, 13. τὸ γὰρ ὀρθῶς ὅ,τι πρακτέον ἐστὶ, νέον ὄντα δοκιμάσαι, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ γνώμης φρονίμου κοινὸν σημεῖόν ἐστι. commune indicium est, perinde hujus, atque illius. 1408, 9.

κοινοῦσθαι πρᾶγμα. inter se communicare. 890, 13.

κοινωνεῖν] μήτε τῶν ἐν Ἀμφικτύοσι κοινωνεῖν ἐθελῆσαι. 381, 27. οὐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ὅτῳ κοινωνήσουσιν, ἀλλὰ νοῦ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς. 780, 11. μεθ' ἁπάντων τῶν ἀποβαινόντων ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ, κοινωνήσουσιν. 1437, 14. ἦσαν γὰρ ἂν, ἦσάν μοι φίλοι τῶν αὐτῶν [scil. βουλευμάτων, vel κλοπῶν αὐτοῖς] κεκοινωνηκότι. 410, 10. ἐνδεκάζοντας τούτοις καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν [id est, πονηρευμάτων κρυφίων καὶ ἀποῤῥήτων] κοινωνοῦντας. 1335, 7. ubi proverbialis est dictio. μετάλλου. 977, 21. κεκοινωνήκασι τοῦ μνήματος τούτου. 1078, 2. ὅλως οὐδὲν οὔτε σεμνὸν, οὔτε σπουδαῖον εὑρήσομεν, ὃ μὴ νόμου κεκοινώνηκεν. 808, 17. δικαίως δεῖ τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν. 142, ult. κοινωνεῖν τούτῳ μηδένα μηδενὸς, μήτε πυρὸς, μήτε λύχνου, μήτε βρωτοῦ, μήτε ποτοῦ. 789, 3. κοινωνεῖ οὐδενὶ φιλανθρωπίας, οὐχ ὁμιλίας οὐδεμιᾶς. 786, 3. κεκοινωνηκότες τοιαύτης φιλαπεχθημοσύνης. communem inter se habentes. 1268, 15. Cum dativo. ἀλλὰ τί ταῦτα κοινωνεῖ τῷ γένει. quid hoc facit ad inquisitionem in alicujus genus. 1309, 23. τὸν περὶ τῶν μελλόντων πραγμάτων γνώμην ἀποφαινόμενον κοινωνεῖν δεῖ τοῖς ἀπ' αὐτῶν γενομένοις. participare, sive laudem, sive reprehensionem ex eventis exsistentem. 1436, 11. κοινωνεῖν ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο τοῖς πεπολιτευμένοις. pertinere etiam hoc ad res a me in rep. gestas. 244, 20.

κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι. 118, 14. ἆρά γε μικρὰν ἡγεῖσθε βλάβην τὸ τὸν ἅπαντα βίον ἐν κοινωνίᾳ τῆς τούτου δόξης καὶ τῶν ἔργων εἶναι. 999, 27.

κοινωνικός. 182, 16. v. Harpocr.

κοινωνοὺς ἔχητε καὶ τῶν κινδύνων καὶ τῶν ἀναλωμάτων. 129, 12. ὡς ἄρα ἐγὼ πάντων, ὧν κατηγορῶ, κοινωνὸς γέγονα. 404, 12. οὓς ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς ἐπὶ ταῖς θυσίαις σπονδῶν καὶ κρατήρων κοινωνοὺς πεποίησθε. 431, 19. κοινωνὸς, consors, socius negotiationis. *ein Handlungsgesellschafter, Compagnon [a partner]*. 909, 15. 915, 27.

κοινῶς ἐθέλειν ἀκούειν. animo æquo, et ambabus partibus pariter patulo. 1436, 24.

κοιταῖος ἐν τῇ χώρᾳ γίγνεσθαι. ruri manere per noctem, ab urbe abesse. 238, 6.

κοκκύζειν, de cantu gallorum gallinaceorum e Demosthene citat Julius Pollux V. 89.

κολάζειν et τιμωρεῖσθαι copulantur. 122, 22. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν. 363, 25.

κολακεία] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγούμενοι. 1099, 9. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε. 1128, 16. τεθνάναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακείᾳ [id est, πρὸς κολακείαν, aut ἐκ κολακείας] ποιῆσαί τι Φιλίππῳ [scil. πρὸς χάριν, vel προσφιλές]. 127, pen.

κόλαξ] οἱ δὲ τοὺς κόλακας, καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτοὺς, μᾶλλον ἢ τὰς μάχας δεδίασι. 155, 6. ὃς εὐτυχούντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης. 1121, 5. ὑμᾶς ἀξιοῖ τοὺς αὑτοῦ κόλακας καὶ ὑμετέρους ἡγεῖσθαι φίλους. 1448, 24.

κόλπος] γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα. 322, 14. ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον. 1156, 26. περὶ τὸν Ἀργολικὸν κόλπον. 1237, 9.

κομιδὴ] recuperatio amissi. τῆς εὐβουλίας ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομιδήν. 1416, 7. depensio debiti æris a parte debitoris, vel recuperatio ejus a parte creditoris. οὐκ ἔνι τὴν κομιδὴν γενέσθαι τούτων τῶν χρημάτων. 987, 13. adverbialiter, plane, profecto, prorsus. ἁπλῶς καὶ κομιδῇ τετυφωμένως. 665, 13.

κομίζειν] afferre. ὑπὲρ τοῦ τἀκεῖ χρήματα ὀφειλόμενα, ὥς ἔφη, κομίσαι δεῦρο, λειτουργεῖν. 59, 1. adducere in medium, coram sistere, exhibere. ὅταν τις τὸ σῶμα παραδιδῷ κομίσας. de servo vel ancilla cujus corpus herus ad torturam præbet. 1142, pen. ἵνα κομίσῃ τὴν ἄνθρωπον καὶ παραδῷ μοι. 1143, 10. 1144, 6. In passivo: vehi navi. ὥσπερ ἐν πλοίῳ τῶν μὲν ἱστίῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι. 1465, 7. In medio: recuperare, aufferre, lucrari. τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε. 42, 13. θάνατον τὴν ζημίαν ψηφισαμένων, ἄν τις εἴπῃ κομίζεσθαι. Salamina oportere ab hostibus recuperari. 420, 24. πόθεν οἱ μὲν [morte mulctati] τὰς ψυχὰς, οἱ δὲ [carcere, exsilio, ignominia affecti] τὸ μὴ δεινὰ πεπονθέναι κομιοῦνται; 792, 15. ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἀκολουθοῦντα κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. ut me comitatus ad mensam numularii, ibi a me acciperet summam æris, qua mulctatus essem. 1154, 27. τῇ ὑστεραίᾳ ἐκομίσατο τὸ ἀργύριον τῆς δίκης. æs, quod ipsi sententia judicum addictum esset, ut a me ipsi dependendum. 1162, 17. οὐκ ἀνενηνόχασι, in indicem non retulerunt, κεκομισμένοι ταύτην, cum tamen eam ab illo recuperarint, penes quem oppignerata hæserat. 1031, 9. ἐν ᾗ [epistola] ὑπέσχετο τὴν Χεῤῥόνησον κο-

μιεῖσθαι τῇ πόλει. *wieder dazu verhelfen [to procure again for it]*. 670, 26. 671, ult.

κόνδυλος] ὅταν κονδύλοις. 537, ult.

κονίαμα] καὶ κρήνας, καὶ κονιάματα. 175, 4.

κονιᾶν] ἐπάλξεις, ἃς κονιῶμεν. 36, 16. ἃ οἰκοδομεῖτε, καὶ κονιᾶτε. 689, 24.

κονιορτὸς] appellatio probrosa Euctemonis. 547, ult.

κοπρὼν, κοπρῶνος] oletum, sterquilinium, latrina: an κοπρώνης, νου] redemtor stercorum in semitis abjectorum. οὐδὲ τῶν κοπρώνων ἐπιστάτας ἑλέσθαι. 785, 13.

κόπτειν] κοπτόμενοι ταῖς στρατείαις. molestissimis et inexplicabilibus militiarum laboribus fracti, macerati. 22, 22. κόπτειν τὴν θύραν. pultare. 1156, 18. μήθ' ὑμῖν ἐνοχλῶ, μήτ' ἐμαυτὸν κόπτω. fatigem. 1439, 18. 1446, 15.

κορδακισμὸς] κορδακισμοὺς οὐ δυνάμενος φέρειν. 23, 13.

κορεῖν] everrere. τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν. 313, 12.

κόρη] virgo, puella nondum nupta. τῆς ἀδελφῆς ἔτι παιδὸς οὔσης κόρης. quorum alterum prius indicat, eam tum adhuc impuberem fuisse, nondum nubilem, alterum posterius, nondum nuptam, neque virum passam. 540, 5.

κόρος] τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα τὸ ἄχρι κόρου. 400, 2. οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον. continere petulantiam et superbiam ex affluentia copiarum natam. 422, 4. κόρον παύειν. 423, 1.

κόῤῥη] ὅταν ἐπὶ κόῤῥης. 537, ult. Ταυρέαν ἐπάταξεν ἐπὶ κόῤῥης. 562, 9.

Κορυφαῖος ἡγεμὼν τῆς φυλῆς. 533, 24. pluresne ergo erant ἡγεμόνες, quorum princeps Κορυφαῖος appellaretur, an voc. Κορυφαῖος scholium est vocabuli ἡγεμών?

κοσμεῖν] τὸν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσοντα. 321, 14. εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ. 422, 5. κοσμήσαντες τὰ ἱερὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων. 597, 10. κοσμεῖν καὶ περιστέλλειν. 958, ult. ἐτάχθην κοσμῆσαι τὸν τάφον. 1393, 3.

κοσμιότης] modestia, lenitas orationis. ἐν ἀποῤῥήτῳ δὲ καὶ διὰ κοσμιότητος. 1372, 13.

κόσμος] οἰκοδομήματα μέν γε καὶ κόσμον τῆς πόλεως, καὶ ἱερῶν καὶ λιμένων, καὶ τῶν ἀκολούθων τούτοις. 174, 20. τὸν ὅλον κόσμον [orbem rerum creatarum] καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ὥρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 18. κόσμῳ [κατεσκεύασα τὴν ναῦν] ὡς οἷόν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα. 1208, 18. κόσμον χρυσόπαστον ἔχειν. 1217, 20. ὥσπερ εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστῶτος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοι. 1396, 15. καὶ γὰρ ταῦτ' ἐκείνοις ἂν εἴη μάλιστα ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ. eos ornet. 1400, 13. μετὰ κόσμου [id est, κοσμιότητος] καὶ σιγῆς ἀκούειν. 1421, 9. ὁ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κόσμος συνταράττεται καὶ διαφθείρεται κατὰ τοῦτον. 775, 18.

κουρεῖον] tonstrina. οὐδὲ προσεφοίτα πρὸς τούτων τι τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων. 786, 8.

κουφίζειν λόγῳ τὰς παρούσας συμφοράς. 1400, 7.

κράζειν] βοῶν ὁ βάσκανος οὗτος καὶ κεκραγώς. 271, 11. 294, pen. 784, 19.

κρατεῖν] τῆς ὑμετέρας ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκε Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκε. 112, 3. κρατεῖν τὸν ἀγῶνα. in certamine vincere. 520, ult. καὶ οὐ πάντα γε ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἦν κεκρατημένος. 1010, 18. ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν. aut si vel unus intercedat, potior ejus esto sententia. 1069, 4. τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ, κρίνεται. 1394, 23. τὰς ἀρχὰς ἁπάσας, ἅμα τῷ τὸν ὑπηρέτην εἰπεῖν μετάστητε ἔξω, τῶν νόμων κρατεῖν. gaudere plena potestate jussu legum exsequendi, vim legum exercendi. 776, 24. κρατεῖν τοὺς ἄῤῥενας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀῤῥένων. potiores jure mares esse fœminis. 1067, 7.

κρατὴρ] κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινωνός. 431, 19. κρατήρων εἴργεσθαι τὸν ἀνδροφόνον. 505, 15. κρατῆρας ἱστάμεν κατ' ἀγυιάς. 531, 10. κρατῆρα κεράσαι. 531, 25. κρατῆρας ἱστάμεν καὶ χορούς. 1072, 21.

κρατηρίζειν] sacris arcanis initiare, vel imbuere, cratere aquæ pleno, quæ super initiandorum capita effundebatur. 313, 16.

κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι. 381, 12. κατὰ κράτος, luculenter et invicte, ἐξελεγχόμενος τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν. 913, 15.

κραυγάζειν. 1258, 26.

κραυγὴν ἀκούσητε πρὸς τῷ δικαστηρίῳ. 764, 21. μὴ καταπλαγῆτε ὑπὸ τῆς τούτου κραυγῆς. 1024, 2. κραυγὴν καὶ θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν ἐποίουν. 1258, 2. κραυγὴ καὶ βοὴ τῆς μητρὸς καὶ τῶν θεραπαινίδων ἦν. 1295, 25.

κρέας] τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ᾤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ παιδὸς, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες. 1078, 23.

κρήνη] κρήνας καὶ λήρους. 36, 17. 175, 4. αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα πέφυκεν ἐπιλείπειν. 186, 15.

κριθαὶ] τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε. 1039, 12. τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτωκαιδεκαδράχμους. 1045, 4. κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηραινομένους ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους. 1278, 21. De κριθίνῳ Demosthene v. Schol. ad Hermog. π. ἰδεῶν, p. 415.

κρίνειν] cernere, secernere, discernere, disceptare, dirimere, rem quamcunque dubiam, ut litem, aut exitum belli. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας. 25, ult. εἰ ἐκρινόμην μὲν ἐγὼ, κατηγόρει δ' Αἰσχίνης, Φίλιππος δ' ἦν ὁ κρίνων, citat Schol. Herm. p. 67, 33. locus est p. 407, 22. χωρὶς κρίνειν [id est, χωρίζειν] τούς τ' εὖ καὶ σαφῶς, καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας. 1341, 16. τύχην τὴν οὕτω κρίνασαν τὰ πράγμα-

τη. 327, 22. ἀγνώμονος τύχης, οὐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα. 1468, 16. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετε. multæ prætensionum, seu controversiarum a solo verbo, vel a sola auctoritate Lycurgi disceptabantur, ut, prout ille quodque, seu affirmaret, seu negaret, seu probaret, seu improbaret, id ita ratum et certum haberetur. 1476, 1. interpretari, ut onirocrita somnia. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστα τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται. cujusmodi est extremum quodque eventum, ejusmodi fuisse etiam superiora omnia instituta judicantur. 12, 17. E fine solemus anteriora interpretari. *Ende gut, alles gut* [*all's well, that ends well*]. τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ θεὸς παραδῷ, κρίνεται. 1394, 24. τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς περὶ θανάτου κρίνεται. *muss über sich Halsgerichte halten lassen. muss über sich erkennen lassen, ob er den Hals verwirkt habe* [*must be capitally tried. tried for his life*]. 53, 26. κακούργου μὲν κριθέντα ἀποθανεῖν, *nach Urthel und Recht* [*according to law and justice*], στρατηγοῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις. 54, 1. κρίνεσθαι ταῦτα, spectari, μὴ τῇ τοῦ προστυχόντος ὀργῇ, μηδὲ βουλήσει. 1263, 4. ἐν οἷς ἅμα κρίνων, κριθήσεσθαι προσδόκα παρὰ πᾶσι. 1417, 8. κρινεῖτε ὃν ἂν βούλησθε, ὀργισθέντες· ἐγὼ δὲ βούλομαι τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς ὀφθῆναι πρότερον ἀμυνομένους, ἢ τοὺς πολίτας κρίνοντας. in jus vocantes, cognitioni forensi subjicientes, vel etiam condemnantes. 1432, 18. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετε ὁποῖόν τί ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾠήθητε. 1442, 6. κρίνετε τοὺς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις. 1467, 14. Sæpe accusare, in jus vocare, diem dicere, reum facere significat. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τοῦτον. 230, 7. 581, 13. μήτε κριθέντα. sine formali processu juris, ut causa ejus neque ab accusatore ad judices deferretur, neque a reo defenderetur, neque a judicibus decerneretur. 610, 13. ὑπισχνούμενον κρινεῖν, εἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δή. 781, 1. ἑπτὰ γραφὰς κέκρικάς με. ibid. 6. ἐκ παντὸς τρόπου τὸν κρινοῦντά τινας καὶ συκοφαντήσοντα ζητεῖν. ibid. pen. τούτῳ μὲν οὖν τοὺς ἐμοὺς μάρτυρας ἔξεστι κρίνειν. 920, ult. περὶ ὧν δ' ἂν μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα καταιτιάσηται, πῶς οὐ δεινὸν, εἰ τοὺς παῖδας ὁ βουλόμενος κρινεῖ. 1306, ult. Denique etiam condemnare significat. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quæ est atrox injuria atque contumelia legum et judicum auctoritati oblata. 215, 4. εἰ τοὺς ἄλλους ῥαδίως κρίνων, ἐμὲ μηδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ τοῦτο ποιήσεις. 581, 13. εἰ διὰ τὴν αὐτὴν πρόφασιν τοὺς μὲν θανάτου κρίναντες, τοὺς δὲ στεφανώσαντες φανεῖτε. 1230, pen. οὕτως ἐπαύσαντο οἱ Ἀρεοπαγῖται κρίνοντες τὸν Θεογένην καὶ ὀργιζόμενοι αὐτῷ. 1373, 13.

κρίσις] ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις ἐμοὶ τούτων τὴν κρίσιν εἶναι νομίζω. e rebus a me in rep. gestis spectandum et arbitrandum judico, rectene ista et convenienter facta et ex vero scripta sint. 244, 14. τὴν δόξαν τοῦ πολέμου τοῦ δοκεῖν δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι. 62, 24. ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἥδε κρίσις. hoc fatum, vel effatum. 322, 15.

κριτὴς τῶν πεπραγμένων. 17, 16. προδιαφθείρας τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν. 520. 26.

Κρόνια] Κρονίων ὄντων. 708, 13.

κρόταφος] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς πτέρναις φορεῖτε. 88, 1.

κροτεῖν] plaudere, assensum plausu significare. 586, 20. pultare, pro κρούειν μετὰ κρότου. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἠξίουν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς. 1259, 21.

κρότος] τοσοῦτον κρότον καὶ θόρυβον καὶ ἔπαινον γενέσθαι παρὰ πάντων. 402, 8. 519, 9.

κρύβδην] ἑτέραν δὲ τὴν κρύβδην ψῆφον τοῦ φανερῶς θορύβου. 142, 26. οὐδὲ γὰρ εἰ κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος, λήσει τοὺς θεούς. 415, 25. μὴ ἔλαττον ἑξακισχιλίων, οἷς ἂν δόξῃ κρύβδην ψηφιζομένοις. 715, 4. 1375, 16.

κρύπτειν] λάθρα καὶ ἰδίᾳ, κρυψάμενοι τούτους, ἐπράττομεν ταῦτα. 1033, 9. οὐδὲ κρύπτεται τὸ πρᾶγμα. 873, 20.

κτᾶσθαι] πολλοῖς τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ δοκεῖ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον. 16, 3. δύναμιν βεβαίαν. 20, ult. πολὺ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι. 25, 23. εἰρήνην τούτοις, ἃ μηδ' ἤλπισαν πώποτε, κτησαμένην. 429, 19. οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων κτῶνται μὲν τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ τῷ μηδενὸς καταφρονεῖν. 472, 2.

κτέανα] οὐδ' ἱερῶν κτεάνων, οὔτε τι δημοσίων φειδόμενοι κλέπτουσιν. 422, 8.

κτῆμα differt ab ἔγκτημα. 87, 8. κτήματα, fundos, ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ. 239, pen. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν, τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρά. 617, 8. κτήματα περίεστιν αὐτῷ ἀθάνατα, τὰ μὲν τῶν ἔργων ἡ μνήμη. 617, 16. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα. nobis in hereditatem immigrantibus, aut immigrare conantibus. 1090, 8. κτῆμα, peculium, officina, res quæque possidentis propria, ubi negotiatio cujusque suo periculo exercetur, nemine alio interveniente, opponitur τραπέζῃ, vel ἐργασίᾳ, tabernæ numulariæ, ubi pecuniæ alienæ fœnore exercentur, parte lucri alia ad dominum, alia ad numularium redeunte. 947, 26.

κτῆσις] παρόμοιόν ἐστιν ὥσπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως. 12, 9. tres modi legitime aliquid acquirendi et possidendi. πῶς ἂν τις γένοιτο βεβαιοτέρα κτῆσις τῆς — 165, 8. κτῆσις ἀγαθοῦ. 328, 13. εὐνοίας, ἢ δόξης. 328, pen. πρὸς κτῆσιν χρημάτων ὁ δῆμος οὐδεπώποτε ἐσπούδασε, πρὸς

tuum, quod totum sit reip. et unde nihil ad ipsos privatim redeat. 1459, 25.

κύων τοῦ δήμου. 782, 7. τοὺς γευομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν. 782, 15. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον οὐδεὶς ἐπὶ ποίμνια ἐπιστήσειε φυλάττειν. 807, 3. μείναντες τὴν ἐπὶ κυνὶ [scil. δύντι] ἡμέρας δέκα ἐν Ἑλλησπόντῳ. post occasum Caniculæ. 927, 3.

κώδων] ταῦτα οὗτος μονονοὺ κώδωνας ἐξαψάμενος διαπράττεται. 797, 13.

κωλύειν] ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν. 1069, 4. κωλύει οὐδὲν, ἔφη. 1154, 18. οὐδὲν ἂν αὐτοὺς ἐκώλυε τεθνᾶναι. 1230, 22. οὐ γὰρ ἂν τά γ' ἤδη γεγενημένα κωλῦσαι δυνηθείημεν ἄν. 1432, 27. κωλύειν, μὴ ἐπιτρέπειν. 175, 25. κωλύειν τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην. interdicere, ne exportare auderent. 1040, pen.

κωλυτὴς] εἰ δ' ἔδει τούτων κωλυτὴν φανῆναι. 248, pen.

κωμάζειν. 321, 16. κωμάζει ἐν ταῖς πομπαῖς ἄνευ τοῦ προσωπείου. 433, 22. ἐκώμαζε [Neæra] μετ' αὐτοῦ. 1356, 1.

κώμη] διῳκισμένους κατὰ κώμας. 366, pen.

κῶμος] pars quædam et ritus Bacchanalium. 517, pen. comissatio. ὡς ἄλλους πολλοὺς ἐπὶ κῶμον, ἔχων αὐτὴν ἦλθεν. 1356, 4.

Κῷος οἶνος. 933, 15.

κώπη] κώπας τις ὑφείλετο. 170, 12. ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἱστίων, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι. 1465, 7.

κωφότης] τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾷν. 411, 25.

Λ.

λαβὴ] capulus, ansa. λαβαὶ μαχαιρῶν. 819, 25. ὅπως μήποτε τοῖς ἐπιβουλεύουσι λαβὴν δώσετε. 1420, 9.

λαγχάνειν] adipisci aliquid per sortem, interdum quoque ex necessitate juris civilis, secundum sententiam a judicibus latam, ut honorem, seu magistratum, sacerdotium, hereditatem, jus in judicibus sedendi; item operam dare, ut per sortem id, quod cupis et ambis, tibi addicatur, verbo in jure poscere, ut hereditatem, virginem cum hereditate, diem causæ tuæ cognoscendæ. Construitur cum Nominativo, Genitivo, Dativo, Accusativo et Infinitivo. Usurpatur modo simpliciter et nude, modo cum substantivis adjunctis. εἰ ἔλαχον ἱερεὺς, si a sorte sacerdos nuncupatus fuissem, ὡς προεκρίθην, ut antea a municipalibus lectus fueram. 1313, 24. κατιδόντες Θεογένην λαχόντα βασιλέα. regem sacrorum a sorte nuncupatum. 1369, 16. ὁ μηδὲ λαχεῖν εὐχόμενος τῶν ἐξιόντων, ὅτ' ἐκληροῦ. cum in delectu militari nomen tuum periclitaretur, optabas, ut id in eorum numero, quibus in castra exeundum esset, nullum esset. 558, 14. ubi subauditur εἷς. φόνου ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν, subaudi δίκην. egomet ipse memet cædis patratæ reum agere. 554, 4. ἐλάχομεν τοῦ κλήρου πρὸς τὸν ἄρχοντα. postulabamus in jure hereditatem exhibendo Archonti libello petitorio, quo titulos prætensionum nostrarum exposueramus. 1089, 17. 1090, 24. λαχεῖν ἔδει τῆς ἐπικλήρου [scil. δίκην]. 1136, 4. ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἕτεροί τινες ἔλαχον τοῦ κλήρου τοῦ Κόνωνος. 1173, 3. πρὸς τοὺς εἰληχότας ἡμῖν παρεγραψάμεθα. 985, 1. τέτταρας εἰλήχασι δίκας ἡμῖν. 985, 10. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἦρξε δοκιμασθείς. 1306, 14. ἡνίκα τὰς δίκας ἔλαχον τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις. 539, 23. οὐκ ἄν ποτε τὴν δίκην αὐτῷ ἐλάχομεν. 907, 10. λαγχάνουσιν οἱ Πλαταιεῖς δίκην Λακεδαιμονίοις εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας χιλίων ταλάντων. 1378, 10. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσι. 912, 2. λαγχάνει βουλεύειν. a sorte creatur senator. 1346, 2. ὁ δ' ὢν ἂν ἀφῇ πάλιν λαγχάνων. 972, 19. πρὸς τὸν βασιλέα μὴ λαγχάνειν. causam ad forum Regis sacrorum non deferre. 1160, 21. πείσαντα ὑμῶν τοὺς λαχόντας [subaudi δικάζειν]. 1136, 9. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν. 1067, 5.

λαγῶ [id est, λαγωοῦ] βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν. 314, 24.

λάκκος] lacus, in quem mustum, seu vinum recens infundebatur, aut derivabatur e torculari. τὸν λάκκον συντρίψας. 845, 17.

Λακωνίζειν. 1267, 22. 1357, 11.

λαλεῖν] τῶν πάνυ τούτῳ λαλούντων ἡδέως. 578, 16. μέγα λαλεῖν. 1124, 26.

λαμβάνειν] verbum creberrimi et multiplicis usus, cujus significationes, quæ sunt numero plurimæ, prout fortuito occurrent, ita alias ex aliis ponemus. nam in hujusmodi verbis vix locum habet ordinis diligentia. amplecti, suum facere, ad usus suos convertere. τοῦτ' ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε. 9, 7. adipisci, quoquo modo acquirere. ἂν ὅσα τις λάβῃ, καὶ σώσῃ. 12, 10. λάβοι καιρὸν κατά τινος. 16, 9. τὰς δίκας λαμβάνειν. jus accipere, h. e. sententiæ ab arbitris latæ, vel legum præcepto parere. 79, ult. vincere, domare, subjugare, constringere. ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ. 115, 10. devincire sibi mentes hominum deditas et veluti captas, aut fascino quodam obstrictas. ἐκ τούτων ᾤχετ' ἐκείνους λαβὼν εἰς τὸ μηδοτιοῦν τῶν μετὰ ταῦτα προορᾶν. 239, 17. τὸ λαβεῖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι. 267, 5. λαβὼν αἵρεσιν, optione data, cum ipsius arbitrio permissum fuisset, optare utrum vellet, αἱρεῖται τὸ ἀσπιδο-

πηγεῖον. 947, 20. οὐ γὰρ ἂν γέλως ἔλαβεν ὑμῶν οὐδένα, incessisset, occupasset, εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἱλκόμην. 1263, 9. ὡς δ' ἐπανῆκεν ὁ σῖτος, ἄλλην εὐθέως ἔλαβε γνώμην. 889, 10. παρὰ τῶν πολιτῶν λόγῳ μετὰ τῶν νόμων τὰ δίκαια λαμβάνοντες. 490, 13. καὶ νῦν ἐκγενήσεται, ἐὰν βούλωνται, παρ' ἐμοῦ ἐν ὑμῖν λαβεῖν τὸ δίκαιον. jus suum a me repetere. 1024, 23. ἣν τοίνυν ἕκαστος ἂν ὑμῶν δίκην ἀξιώσειε λαβεῖν, *Recht sich verschaffen* [*to get one's right*], ταύτην νομίζετε κἀμοὶ νῦν προσήκειν. 1127, ult. τῶν μὲν πολλῶν ἐπειδὰν ἁμάρτῃ τις, ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε. 155, 12. εἰ μετὰ τοῦ πράττειν ἃ προσήκει, καὶ τὸ λαμβάνειν [scil. τὸ θεωρικὸν ἀργύριον] κατασκευάσεσθε. 166, 16. ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται. 294, 22. τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν. 324, 15. ἐν ὅσῳ τὸν νόμον λαμβάνει, scil. ὁ γραμματεύς. interea dum scriba legem a se recitandam in codice legum, aut in farragine schedarum ad hanc causam pertinentium a me ipsi tradita quærit et invenit. 550, 2. λαμβάνειν cum δέχεσθαι conjunctum. οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον ταῦτα οἱ Θηβαίων πρέσβεις. 384, 9. ταύτην τὴν ὀργὴν καὶ νῦν ἐπὶ τουτονὶ λάβετε. 743, 23. τοὺς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ ληψομένους. 1452, 26. ἀδικήματος οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν. 319, 11. in potestate habere, tenere, præsertim reum, facinorosum, ut effugere nequeat. de judice corpus delinquentis præsens coram suo tribunali habente, ut de eo pro arbitrio statuere possit. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες. 605, 21. τῶν ἀδικουμένων ὅταν ποθ' ὑπ' αὐτοῖς λάβωσι τὸν ἠδικηκότα, τότε τιμωρήσασθαι. 754, 26. τὸν παρὰ τοὺς νόμους λέγειν, ἢ πράττειν τι βιαζόμενον λαβόντες ἀφήσετε. 778, 7. deprehendere in flagitio, vel facinore. οὕτω φανερῶς αὐτὸς σαυτοῦ εἰλημμένος προδότης. 320, 18. δόξετε φθονήσαντες, οὐχὶ πονηροὺς λαβόντες, ἀφῃρῆσθαι. 499, 18. δίκην τὸν ἀεὶ ληφθέντα ἣν προσήκει διδόναι. 526, 7. κοινῇ νῦν, ἐπειδήπερ εἴληπται, πᾶσιν ὑπὲρ ἁπάντων ἐστὶ τιμωρητέος. 561, 1. ἐπειδὴ τοὺς νόμους κακουργῶν εἴληπται. 721, 20. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι καὶ πλεονεκτήμασι πάλιν εἴληπται. 798, 10. δεδώκατε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐὰν μὲν λάθωσιν, ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν. 1232, 15. ἐφ' ᾗ μοιχὸν οὗτος ἐτόλμησε λαβεῖν. 1369, 12. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρί. 1367, 2. interpretari, æstimare. παρὰ τὴν ὀργὴν τὰ βουλήματα λαβών. e severitate vestra vestrorum animorum sententias et propensiones arbitrans, vel colligens. 805, 21. ὃ μὲν οὖν ὥσπερανεὶ μάλιστα ἐρωτικὸν τοῦ λόγου λάβοις. habeas, existimes. 1401, 14. accipere, vel exigere largitionem, muneribus corrumpi. λαβὼν ὁτιδήποτε. placatus, sopitus mercedula nescio qua, quantumvis exigua. 784, 20. παντελῶς τἄλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαβεῖν νομίζουσι. 1233, 6. παρ' ὧν οὐδεὶς ἂν ἀξιώσαι λαβεῖν, τοῦτον παρὰ τούτων ἥδιστα λαμβάνειν, πωλοῦντα τὰς γραφάς. 1333, 18. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν, οὔ φασι λαμβάνειν ἀπὸ τῆς πόλεως. negant se quicquam fructus, aut emolumenti a rep. percipere. 1341, 26. ubi etiam λαμβάνειν cum addito χρήματα legitur. ver. 25. In medio: occupare, apprehendere, corripere, potiri. πᾶσαν ἀνατρέψειε τὴν πόλιν, εἰ λάβοιτο ἐξουσίας. 779, 27. δηλῶσαι ὡς εἶχεν εὐνοϊκῶς ὑμῖν, καιροῦ τοιούτου λαβόμενον. 675, 9. λαμβάνεσθαι καιρῷ, adversa rerum quadam conditione, veluti procella opprimi. ὅτι καιρῷ τινὶ ληφθεὶς, καὶ οὐκ ἀδικήματι, τῇ — ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως. 1470, 24.

λαμπρὸς] τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρόν. hoc est illud nobile argumentum, quo fidit, se effert et jactat. 377, 26. 430, 27. λαμπρὰ φωνή. 403, 16. 405, 16. ὁμολογῶ Μειδίαν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρότατον [ἐν τῷ λειτουργεῖν] γεγενῆσθαι. 564, 11. ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός. 329, 24. καὶ ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικά ἐστιν αὐτῶν. 1267, 25. τοὺς κινδύνους, ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἦσαν λαμπροί. 427, 16.

λαμπρότης] magnificentia, liberalitas, in muneribus edendis. τίς οὖν ἐστὶν ἡ λαμπρότης, καὶ τίνες αἱ λειτουργίαι. 565, 21.

λαμπροφωνότατος. 329, 25.

λανθάνειν] ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ. sin autem sensim et sine sensu disperdiderit bona, ignorans, ea sibi inter manus diffluere et contabescere. 12, 11. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν. 363, 25. ὥστε ἕκαστον, ὡσπερανεὶ παρεστηκότος αὐτοῦ, μηδ' ὧν ἂν ἐνθάδε πράξῃ, μηδὲν ἡγεῖσθαι λήσειν. 411, 20. οἱ νέοι, ἄνπερ ὦσι μέτριοι, πάνθ' οὕτω ποιοῦσιν, ὥστε μάλιστα μὲν πειρᾶσθαι λανθάνειν, ἄν τε μή, φανεροί γ' εἶναι τοῦτο βουλόμενοι ποιεῖν. 796, 24. μὴ λαθεῖν διαῤῥυὲν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. ne quotidianis impendiis faciundis carperet pecuniam et sic ea sibi haud sentienti inter manus difflueret. 982, 10. μὴ λήσειν τοὺς θεοὺς, ὅ,τι ἂν ἕκαστος ὑμῶν ψηφίσηται. 1388, 14. λήσομεν ἔργον μισθοφόρων ποιοῦντες. muniis militum mercenariorum fungemur, quamvis ipsi nesciamus. 661, 6.

λαρυγγίζειν. 323, 1.

λάχανον] ὥστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κήπῳ. 1225, 13.

λέγειν] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. 9, 11. οἱ λέγοντες ὑμᾶς οὔτε πονηροὺς, οὔτε χρηστοὺς ποιήσουσιν, ἀλλ' ὑμεῖς τούτους, ὁποίους ἂν βούλησθε. 176, 25. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα. 488, 21. οὐδὲν

αὐτοῖς λέγει. nil cum illis expostulat, nil queritur. 1239, 27. χωρὶς κρίνειν τούς τ' εὖ καὶ σαφῶς καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας. 1341, 16. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστώνην λέγειν ἃ πάσχουσι. 1485, 22. ὡς ὁ νόμος λέγει, id est, κελεύει. 599, 14. ἀλλ' οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι. 610, 25. 778, 5. λέγω, pro id est, puta. 1306, 1. λέγειν per ellipsin abest. ante εἶτα deest λέγων οὕτως. 349, 2. καὶ τὴν εἰρήνην, id est, καὶ ὅτι λέγει τὸ ψήφισμα, τὴν εἰρήνην. 356, 4. οὐκ ἀνάσχησθε [scil. λέγοντας αὐτοῦ] ὡς οὐ δεῖ δίκην, ὧν εἶπεν, ὑποσχεῖν. 398, 24. (sic quoque Dionys. Halicarn. L. VII. A. R. p. 1388, 10. edit. Lips. τέλος ἐπήνεγκεν, ὅτι — id est λέγων, ὅτι.)

ληλατεῖν] τὴν ἱερὰν χώραν, ἐρχόμενοι μεθ' ὅπλων, ληλατοῦσι. 280, 8.

λεία] τὴν Μυσῶν λείαν καλουμένην τὴν Ἑλλάδα οὖσαν ὀφθῆναι. 248, 23.

λειαίνει τραχέα. 423, 1.

λείπειν ἔρανον. 776, 12. ἔλιπε τὴν μαρτυρίαν. deseruit, præstare recusavit testimonium promissum. 1190, 4. τοὔνομα μὲν τῆς τιμωρίας ἔλιπεν ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις, τὸ δ' ἔργον ἀφείλετο. 728, 10. ἔλιπεν ὁ Φράστωρ τὸν ὅρκον καὶ οὐκ ὤμοσεν. 1365, 21. μὴ λειφθῶ τῷ λόγῳ τῶν τότε γεγενημένων. 1409, 16. λείπειν τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην τάξιν ἐν τῇ πολιτείᾳ. 200, 14. 737, 25.

λειπομαρτύριον] τιθέντος δέ μου δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου. 1190, 6.

λειποταξία. 568, 8.

λειποτάξιον] λειποταξίου γραφή. 547, 27. λειποταξίου προσεκλήθη [scil. κλήσει, vel δίκῃ, vel κατηγορίᾳ]. 999, 12.

λειτουργεῖν τι τῶν καθηκόντων. ad salutem reip. aliquid agere. 1428, 2. ἀξιῶ τοῖς λειτουργοῦσιν ἅπασι χάριν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν. 992, 5. ὥστ' ἀξιοῦσθαι λειτουργεῖν. 833, 26. quo e loco colligitur, quibus in facultatibus non essent nisi singula talenta binave, eos immunes ab onere munium fuisse, qui autem plus in bonis haberent, iis necessitatem functionum incubuisse. λειτουργεῖν a Demosthene usurpari, ut vocabulum proprium, de scenicis, Libero Patri famulantibus, auctor est Julius Pollux III. 143.

λειτουργία] εἰσὶ παρ' ἡμῖν αἵ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι, καὶ αἱ πολιτικαί. quibus soli cives obstringerentur. 462, 14. οὐκ ἂν δυναίμην δύο λειτουργίας λειτουργεῖν, οὔτε οἱ νόμοι ἐῶσιν. 1209, 2.

λεκτικὸς] τοῖς λεκτικοῖς τῶν λόγων. disputationibus illis, quæ destinatæ sunt, ut solummodo ore pronuntientur, non ut literis mandatæ posteris tradantur. 1401, 19. patet ex opposito τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις. vel sunt disputationes, scriptæ quidem illæ quoque, sed populariter, ea oratione, qua in sermonibus cum familiaribus et in vita communi utimur. Conf. Xenophont. Mem. Socr. IV. 3. initio.

λέμβος] διαμαρτὼν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη. 883, pen. εἰς τὸν λέμβον ἐμβαίνειν. 884, 5. ἀπεσώθη ἐν τῷ λέμβῳ. 910, 12.

λεπτὸς] τὰ λεπτὰ πλοῖα ὑπομενοῦμεν. 219, 14. λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν. 1472, 13.

λεύκη] populus alba. θιάσους ἐστεφανωμένους λεύκῃ καὶ μαράθρῳ. 313, 24.

λευκὸν ζεῦγος ἐκ Σικυῶνος. 565, 27.

λευκοῦν] λελευκωμένον γραμματεῖον. 1132, 8.

λεύκωμα] album, tabula rasa. ἀναγράψας τὸν νόμον εἰς λεύκωμα. 707, 12.

Λεωκόριον. 1258, 25. 1259, 6.

Λεωντίδαι. 1398, 4.

λήγειν] λήγων ἐνιαυτός. 731, 10.

λήθη] τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν. 320, 5. μή τινα λήθην — ὑμῖν ἐμπεποιήκῃ. 342, 10.

ληΐζεσθαι. 639, 27.

ληκύθιον. 736, 7.

λῆμα] fortitudo, fidentia animi, audentia. μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος, [subaudi ὑπὲρ, vel ὑπό]. 322, 10.

λῆμμα] quæstus, emolumentum, lucrum. 26, 13. τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε. 37, 24. οὐδὲν λῆμμα οὐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι προσηρτημένον. 60, 3. τοῦτο τοὔνομα ἔχει ταῦτα τὰ λήμματα. munuscula, largitiones, quibus corrumpitur is, cui dantur. 96, 11. οὐκ αἰσθάνονται πάντα μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. 157, 9. ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα. 325, 13. οὕτως ἔκφρων ἦν καὶ ὅλος πρὸς τῷ λήμματι. 380, 14. παντὸς ἥττων λήμματος. qui nulli corruptelæ largitionali resistit. 450, 9. λῆμμα μηδέν ἐστι λαβεῖν ἐμοί. 523, 24. λῆμμα τοῦτο δι' ἔνδειαν, οὐ δι' ὕβριν λαμβάνων. 573, 13. ubi significatur triobolum, quod inter judices dicta sententia discessuros distribuebatur. τίνος ἂν ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκεῖ λήμματος. 721, 12. πρὸς τῷ λῆμμά τι ἀπ' αὐτῶν μηδὲν γεγονέναι, καὶ αὐτὰ τὰ ὑποτεθέντα ἀπόλωλεν. non solum quæstum, vel usuram inde nullam retuli, sed pignora adeo ipsa quoque perierunt. 822, 12. τὸ λῆμμα τοῦθ' ἕκαστος ὁμολογῶν λαβεῖν. 825, ult. quo loco sensu honesto est usurpatum, pro re summa æris, quam quis acceptam fert. λῆμμα κέρδους. 1105, 24. λῆμμα ἀργυρίου. *Geldpost, die man in Empfang genommen hat* [*a sum of money which one has received*]. 1201, 9. μετέχοντας τῶν λημμάτων. 1335, 4. εἰδότες, ὅτι τούτοις ἀπὸ τῶν λημμάτων [de furtis, rapinis] τὸ μέρος δοτέον, ἐξ ἀνάγκης μείζω παρὰ τῶν ἄλλων αἱροῦνται ἁρπάζειν. 1342, 12. τὰ δεινὰ ταῦτα μικροῦ λήμματος ἀποδόμενος. illas horribiles minas

τὸν λογισμὸν [bonam mentem, sanam rationem] ἀεὶ τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν. 1438, 11. τοὔνειδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων. *ich konnte den Gedanken des Kerkers nicht vertragen* [*I could not endure the idea of prison*]. 1471, 17. εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. quarum exspectatio eos fallat. 1482, 26.

λογιστὴς δίκαιος τῶν πραγμάτων. 11, ult. παρὼν, ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταί. recuperatores, qui rationes gestorum honorum a decedentibus repetebant, et exhibitas explorabant. 266, 9. λογισταῖς ἅμα καὶ μάρτυσιν ὑμῖν χρώμενος. 304, 6. 406, 26.

λογογράφος] qui mercede conductus reis orationes scribit coram judicibus habendas. 417, pen. οὐ σὺ λογογράφος καὶ θεοῖς ἐχθρός. 420, 3.

λογοποιεῖν] rumores a se confictos serere. ἀνοητότατοί εἰσιν οἱ λογοποιοῦντες. 54, 15. λογοποιοῦσι περιϊόντες. 69, 17. 578, 15.

λόγος] multa significat, et multipliciter usurpatur. a) est oratio, sermo, disputatio. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. 21, 20. ἆρά τις ἡμῖν λοιπὸς λόγος, citat e Demosthene Alexander Num. de figuris sentent. p. 18, 9. verum hæc dictio penes Demosthenem nulla videtur esse, sed pro λόγος, sufficiendum νόμος. οὐ λόγους ἐμαυτοῦ λέγω, ἀλλὰ γράμματα τῶν προγόνων. 121, 19. τί δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων ἀγαθὸν γέγονεν. 169, 20. τὸν περὶ τηλικαύτης πόλεως λόγον ῥηθησόμενον — παντὸς ἑνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζους εἶναι δεῖ φαίνεσθαι. 171, 11. λόγον οὐδένα ἐβουλόμην θρασὺν οὐδὲ μάταιον ἔχοντα μῆκος εὑρεῖν. 181, 25. καταισχύνειν λόγῳ μόνον τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν. 260, 2. λόγον εἶπεν οὐχ ὑπὲρ Θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν, ἄξιον εἰρῆσθαι. 384, 17. οἷς ἐστὶν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία. 399, 5. συλᾶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. mansit illis quidem sua gloria, at tutamen contendisti eam illis eripere, et eripuisti, quantum in te fuit, et quatenus oratione potuit eripi. 442, 5. διοικίζειν τῷ λόγῳ. 445, 27. τῶν λόγων τούτους χρὴ δικαιοτάτους καὶ πιστοτάτους εἶναι, οὓς ἂν οἱ καθήμενοι τῷ λέγοντι μαρτυρῶσιν ἀληθεῖς εἶναι. 520, 25. τὸν πρότερον λόγον εἰπόντα ἔξεστι μεταστῆναι. 643, 4. ἐποιήσατο λόγους περὶ τούτων ὁ Δημοχάρης. 818, 8. ἐν τῷ τούτου λόγῳ, ἢ ἐν τῷ προτέρῳ, ἢ ἐν τῷ ὑστέρῳ. 1181, 20. οὐκ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν. 1462, 11. ἐκ τοῦ θορυβεῖν οὐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. quod obstrepitis, non ideo liberamini tædio orationum ad vos habendarum. nil ideo minus orationes ad vos habentur. 1462, 16. b) expositio rei gestæ. λόγος τοῦ πράγματος. expositio naturæ rationumve rei. 1089, pen. c) ratio, sensus communis, facultas colligendi. *Vernunft* [*reason*], ratiocinium. μηδέποτ' ἐκ λόγου ταῦτα σκοπεῖτε. 783, 2. ὡς καὶ ἔχει λόγον. prout etiam consentaneum est. 1090, 13. d) consilium, deliberatio, exputatio et veluti calculatio, futurorum, aut agendorum. λόγον ἐμαυτῷ διδούς. cum in consilium mecum issem, ipseque a memet rei gestæ causas et rationes repetissem. 1103, 18. e) ratio, *die Rechnung, Rechenschaft, Rede und Antwort* [*an account, &c.*], ut gesti honoris, aut tutelæ, aut pecuniarum quarumque administratarum iis reddenda et approbanda, qui suscipere atque examinare eam jussi sunt. τὸν μὲν τῶν χρημάτων λόγον παρὰ τούτων λαμβάνειν, τὸν δὲ τῶν ἔργων παρὰ τῶν στρατηγῶν. 101, 16. τοῦ ἰδίου βίου παντὸς λόγον διδόναι καὶ τῶν κοινῇ πεπολιτευμένων. 227, 26. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων. 371, 19. καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης. *auf Rechnung der Tugend und Ehre* [*with respect to virtue and honour*]. h. e. respectu virtutis et gloriæ, earum si ratio habeatur. 385, 11. ἐγγράφειν τὸν λόγον. 762, 14. δοκιμασθεὶς ἐνεκάλουν [accusabam Aphobum] καὶ τὸν λόγον ἀπῄτουν. gestæ tutelæ puta. 868, 5. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἐπιτροπῆς. 988, 24. εἰς λόγον καταστάς. vocatus ad rationem reddendam. seu, potitus copia dicendi. 903, 20. περὶ πάντων ἠναγκάζοντο εἰς λόγον καθίστασθαι. rationem reddere. 1029, 7. f) facultas, copia dicendi, causam agendi. λόγον διδόναι. 26, 18. 27, 9. 508, 16. 1220, 20. λόγου τυχεῖν. ad dicendum admitti. audientiam impetrare. copia potiri cum populo agendi. 229, 13. ἐξέκλειον τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους. 349, 5. 371, 14. 622, 19. 764, 26. 1103, 15. ἵν' ἐμαυτῷ ἐξ ἴσου λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω, subaudi τοῖς ἐμοῖς ἀνταγωνισταῖς. quamquam ea in re, in copia dicendi puta, si ea potiar, nihilo sim præstiturus adversariis meis, quippe quibus æqualis sit futura dicendi licentia. 73, 18. g) jactantia, loquacitas, garrulitas. ὅσῳ χρῆσθαι αὐτῷ [τῷ λόγῳ puta] ἑτοιμότατα δοκοῦμεν, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν ἅπαντες αὐτῷ. 21, 22. 158, 16. h) causa, res, de qua agitur, certamen, contentio. ἄλλος ἂν εἴη λόγος. alia causa, alia res foret. nonnihil valeret hoc ratiocinium. 114, 23. 168, 11. λόγος ἕτερος οὗτος. causa diversa est ab hac. nil pertinet ad hanc disputationem. 240, 25. οὐ γὰρ ἂν ἡγοῦμαι περὶ τούτου μόνον ἡμῖν εἶναι τὸν λόγον πρὸς ἐκείνους. 206, 27. περὶ τῆς ἡγεμονίας πρῶτος ἐποίησε τῇ πόλει τὸν λόγον πρὸς Λακεδαιμονίους εἶναι. 477, 24. ἐμοὶ πρὸς τούτους λόγος ἐστί· *ich habe bloss mit ihnen zu thun*,

und meine Sache auszumachen [*I have to do only with them, and to settle my business*]: τούτοις δὲ ὁ λόγος ἔστω πρὸς τὸν ναύκληρον. *sie mögen sich dafür an den Rhederer halten, und den belangen* [*let them look to the owner of the vessel for that, and sue him*]. 942, 18. οὐχ ὅπως λόγος ἐστὶν ἡμῖν περὶ τοῦ τόκου. 1292, 7. i) verba sine re, nugæ, offuciæ verborum, excusationes frigidæ, commentitiæ. *Ausrede* [*evasions*]. οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔτ' ἐστὶν ἡμῖν. 10, 27. ὅπως μὴ λόγους ἐροῦσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον ἕξουσι δεικνύειν. 21, 16. λόγοι ταῦτα καὶ προφάσεις. 93, 5. οὐδὲν ἀλλ' ἢ λόγοι παρ' ἐμοῦ, δεῖ δ' ἔργων τῇ πόλει. 108, 5. τὸ μέγιστον ἁπάντων, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἤδη. 406, 23. εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας εἶναι φήσει, ἐκεῖνό γε οὐ λόγος. 488, 2. ὃ δ' οὖν δεινότατον, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἤδη. 540, 10. νομίζετ' εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν. 962, 22. μὴ ἐᾶτε λόγους αὐτοὺς λέγειν. 1324, 4. τίμημα, ὃ λόγῳ καὶ φθόνῳ μοι γέγονε. mulcta, quæ per meram calumniam, h. e. per ignominiam a mendacibus obtrectationibus mihi adspersam, et ob invidiam ex illis calumniis adversus me commotam mihi irrogata fuit. 1477, 5.

λοιδορεῖσθαι] λοιδορηθέντος δ' αὐτοῖς ἐκείνου, καὶ κακίσαντος αὐτούς. 1257, 23.

λοιδορία] λοιδορίας χωρίς. 150, 6. φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κατηγοριῶν ἀκούειν ἡδέως. 226, 21. πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ τρέψεσθαι. 228, ult. λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ διαφέρειν ἡγοῦμαι. 268, 15. τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀντικαταλλαττόμενοι. 273, 22. πάμπολυ λοιδορία καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐστί. 600, 4. λοιδορίας μηδεμιᾶς ἀρχὴ γενέσθω ὃ μέλλω λέγειν. 1444, 24. λοιδορία καὶ ταραχὴ ἡ εἰωθυῖα πάντα τὸν χρόνον βλάπτειν τὰς πόλεις. 1458, 24. τὰς ἰδίας λοιδορίας ἀκροώμενοι κάθησθε. 1459, 1. αἱ τῶν ῥητόρων πρὸς ἀλλήλους ἄνευ κρίσεως λοιδορίαι. 1459, 4. ὅσα μέντοι λοιδορίας χωρίς ἐστι. 1476, 11. λοιδορίας οὐδέν ἐστ' ὄφελος, ἢ μηδεμίαν κακίαν, καθ' ὅτου λέγεται, δείκνυσιν. 1486, 3.

ὁ λοιμὸς] convicium, vel probrum. homo pestilens. 794, 5.

λοιπὸς] pro πᾶς. οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστι. 983, 22. μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν, pro μηκέτι τοῦ λοιποῦ, vel εἰς τὸ λοιπὸν κοινωνεῖν τῆς φιλίας. 553, 2.

λοῦσθαι ἐν βαλανείῳ. 1217, 24.

λουτροφόρος] puer impubes, vel virgo potius, cognatione proximus, qui et in nuptiis, et in funere, si quis improles, vel potius cœlebs, decessisset, aquam e fonte Enneacruno haustam efferebat. v. Harpocrat. h. v. et Vales. p. 120. ἄγαμος ὢν τελευτᾷ, τί τούτου σημεῖον; λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ τάφῳ. 1086, 15. ἡ λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ μνήματι. 1089, 23. ego vero suspicor, fuisse λουτρ. virginis imaginem saxo tumuli insculptam, ubi quis conditus esset, qui nunquam matrimonium inisset.

λύειν a) proprio primario significatu solvere, absolvere, ut catenis vinctos. ἔλυσαν εἱρκτῆς τοὺς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας. 764, 11. b) tollere, dirimere, destruere, ut legem. 31, 12. 486, 14. τὴν ὑμετέραν ψῆφον λύει, καὶ ποιεῖ μηδενὸς ἀξίαν. 700, 13. ἀποδοὺς τοὺς στεφάνους ἔλυσε τὴν προβολήν. 584, 15. ὑμετέρα ἀγνωμοσύνη, ἣν τῷ μεταγνῶναι λύσετε. 1469, 9. πᾶς ὁ παρὼν λέλυται φόβος. 178, 20. 1423, 18. λέλυται πάντα, dissoluta, conturbata ruunt et feruntur omnia, ἀνέῳκται, συγκέχυται ὁ βίος. 777, 9. In Medio: solvere, redimere e captivitate, sive alium, sive semet. εἴ τινας ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην. 316, 4. ὡμολογήκειν ἥξειν, οὓς ἐλυσάμην, καὶ κομιεῖν τὰ λύτρα. 395, 2. τοὺς αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων ἐλύσατο. 412, 21. οἱ νόμοι κελεύουσι, τοῦ λυσαμένου ἐκ τῶν πολεμίων εἶναι τὸν λυθέντα. 1250, 1. ἐξ καὶ εἴκοσι μνῶν λελυμένος εἴη. sese depectum sibi esse libertatem e vinculis pro 26. minis. 1248, 24. 1477, 2. ἑαυτοὺς ἔφασαν λύσασθαι. 394, 11. hinc orta est notio emendi, præsertim mancipium a mangone, meretricem a lenone, quæ est redemtio eorum e captivitate, quo ex alia servitute, dura et misera, in aliam molliorem et liberaliorem transeant. τὴν μὲν λέλυσαι, τὴν δ' ἐκδέδωκας ἑταίραν. 958, 13. ἑταίραν δὲ λυσάμενος, ἔνδον ἔχει. 1182, 14. Similis est ista notio, fundum oppigneratum reluendo expediendi, et sibi revindicandi. ἵνα μοι λύσωνται τὸ χωρίον, ἀποδόντες — τριάκοντα μνᾶς. 1215, 20.

Λυκεῖον. 736, 6.

Λυκιουργεῖς φιάλας. 1193, 11.

λύκος] οἷος, οὓς μὲν αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν. 782, 8.

λυμαίνεσθαι ῥήσεις. 315, 22. θεῶν τινὸς, ἢ τύχης ἰσχὺς, ἢ ἡ τῶν στρατηγῶν φαυλότης — ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις. 326, ult. λελύμανται τὸ ἱππικὸν ὑμῖν. 570, 20. λυμαίνεσθαι quid sit, exponitur, scil. vincire, flagellare, torquere. 630, 25. τοὺς τῷ γήρᾳ βοηθοὺς λυμαίνῃ. 733, 26. δούλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου. 1109, ult. αὕτη ἐστὶν ἡ λυμαινομένη πάντας ἡμᾶς. 1182, 14.

λυπεῖν] ἄν τι λυπῆσθε τῷ πολέμῳ. 103, 23. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν — δεῖ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς. 323, 6. εἰ ἐν οἷς οὐδὲν ὠφελοῦμαι ποιῶν, λυπῶ τινὰς, πῶς οὐκ ἀτυχῶ. 982, 23. τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας περίεστι (*das haben sie darvon, that's what they have got by it*) οὐ τὸ δο-

κεῖν εἶναι τοιούτους, citat Plutarch. Moral. p. 547. antep.
λύπη] τῆς ὑπὲρ ἁπάντων λύπης πλεῖστον μετεῖχε. 322, 2.
λυπηρὸς] ἀνάγκη πολλὰ λυπηρὰ ἐκ τοῦ πολέμου γίγνεσθαι. 146, 27.
λύσις] λύσεις αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχων. 107, 14. λύσιν εὑρίσκειν. 703, 5. λύσις τούτω παρ' ἡμῶν ἔν τινι ῥητῷ χρόνῳ ἐγέγραπτο ἐν ταῖς συνθήκαις. cautum erat, ut intra certum tempus posset illam officinam a nobis redimere, reluendo ære, quod nos in eam credidissemus. 967, pen. ἀλλ' ὅμως ἁπάντων τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται, τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι. 983, 17. λύσιν τοῖς ὀφλήμασι ταύτην τὴν δίκην οἰόμενος. per hanc litem sperans se effecturum, ut illæ priores criminationes dilutæ et sublatæ habeantur. 1013, 18. κἄν τι χαλεπὸν συμβῇ τοῖς τοιούτοις, ἀπόλυσις γίνεται. 1479, 1. ῥᾳδίας εἶναι τὰς λύσεις τῶν ἀτυχημάτων. 1480, 4. ἐμαυτῷ λύσιν τῆς βλασφημίας πορίσασθαι. 1484, 8.
λυσιτελεῖν] ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν χωροῦσιν ἅπαντες. 26, 15.
λυσιτελὴς] ἐν ἐκείνοις τὸ λυσιτελὲς ἐξαρκεῖ. 1433, 9.
λύτρον] εἰσενεγκεῖν αὐτῷ ἐκέλευέ με εἰς τὰ λύτρα. ut ad pretium, quo ipse redimeretur e captivitate, partem pecuniæ ego conferrem. 1248, 25. 1249, 5. ἐὰν μὴ ἀποδῶ τὰ λύτρα. 1250, 3. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη δεῖν τὰ λύτρα καταθεῖναι. 1250, 18.
λυτροῦν] μηδ' ἐκ τῶν ἰδίων λελυτρῶσθαι πένητες ἄνθρωποι. 394, 18.
λύχνος] v. sub ἥλιος.
Λῷος] nomen mensis apud Peloponnesiacos. 280, 12.
λωποδυτεῖν] καθ' ἕκαστον οὑτωσὶ τῶν Ἑλλήνων περικόπτων καὶ λωποδυτῶν. 116, 19. ὕβριζε καὶ ἐλωποδύτει. 1264, 15.
λωποδύτης] λωποδυτῶν ἀπαγωγή. 1256, 8. λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἱροῦνται τοῦ προσήκοντος. 53, ult. λάβε τὸν περὶ τῶν λωποδυτῶν νόμον. 1264, 11.

M.

μὰ] οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. 297, 11.
μαγγανεύει καὶ φενακίζει. 794, 2.
μάγειρος] οὔτε γὰρ μαγείρῳ μαχαίρας οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει. 784, 11.
μαθητὴς Ἰσοκράτους. 928, 7. μαθητὰς συλλέγει. 938, 8.
μαίνεσθαι] μηδ' εἰ πάνυ μαίνοιτο. 186, 9. οὐχ οὕτω μαίνομαι. 242, 22. ἡ ποιοῦσα τοῦτον περαιτέρω μαίνεσθαι. 1182, 15. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην, εἰ μή. 1239, 9. πλὴν εἰ μὴ τοῦτό τις εἴπῃ, μανέντες. 719, 1.
μάκαρες] ἐν μακάρων νήσοις. 1400, 1.
Μακεδὼν] τί γένοιτο νεώτερον, ἢ Μακεδὼν ἀνὴρ καταφρονῶν τῶν Ἀθηναίων; 157, 2.
μακρολογεῖν] τί ἂν ὑμῖν μακρολογοίην. 1011, 14. 1421, 11.
μακρὸς] στοὰ μακρά. 918, 10. μακροῖς λόγοις καὶ κατηγορίαις προσέχειν. 1329, 19. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες. 1339, 12.
μάλα] redundat. τῷ βδελυρῷ τούτῳ μάλα βεβίωται. 563, 17.
μαλακία] διὰ μαλακίαν, ἢ ῥᾳθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα. 158, 10. ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν. 219, ult. αὐτὸν εἰς μαλακίαν ἔσκωπτον. 308, 18. οὔτε μαλακίαν, οὔτε ἀνανδρίαν προσοῦσαν ἐμοὶ εὑρήσετε. 1473, 24.
μαλακίζεσθαι] ταῦτα πάσχοντες μέλλομεν καὶ μαλακιζόμεθα. 120, 7. 754, 27.
μαλακὸς καὶ ἄτολμος. 106, 22. ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε. molles, remissos, segnes. 358, 6. πρόβατα πεντήκοντα μαλακὰ [nisi ibi leg. potius est μάλιστα]. 1155, 4.
μάλη] pro μασχάλη. οὐδ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις ἐγένετο. clam, furtim. 848, 12.
μάλθη] cera. ἐν μάλθῃ γεγραμμένην παρέχειν τὴν μαρτυρίαν. 1132, 13.
μάλιστα] circiter, ferme. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομήκοντα μνᾶς. 815, 4. μάλιστα τάλαντον. 839, 19. εἰ τὰ μάλιστα ἐγίγνετο ἡ πρόκλησις, ὡς οὐκ ἐγίγνετο. 1108, 27. οὐχὶ ταὐτὰ μάλιστα ἕκαστοι ἐσπουδακότες, ταῦτα πάντες ἔπραξαν. 62, 8. μάλιστα τρία τάλαντα. ferme 3 tal. quamquam optimo jure plus poteram ponere. 819, 3. τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ εὔνουν ὄντα τοῖς μάλιστα [subaudi εὐνοοῦσιν] ὁμοίως. *so gut, als immer einer* [*as well disposed as any one*]. 1473, 12.
μᾶλλον] redundat. πολὺ δικαιότερον τοῖς ἐξ ἀρχῆς ῥηθεῖσι τεκμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον τεκταινομένοις. 921, 21. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ Τιμοθέῳ ὑπηρετεῖν. 1185, 17. ἡγοῦνται περὶ πλείονος αὐτοῖς εἶναι, καλοὶ κἀγαθοὶ δοκεῖν εἶναι μᾶλλον, ἢ Τιμοθέῳ χαρίσασθαι τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντες. 1195, 11. μᾶλλον ἔτι, ἢ νῦν, [scil. ἐστὶ] τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν, φοβερώτερον ποιῆσαι. 31, 26. μᾶλλον pro μάλιστα, et subauditur in talibus τῶν ἄλλων, aut est pro simplici σφόδρα. καὶ πιστεύονται μᾶλλον παρ' ὑμῖν. 1336, 22.
μανδραγόρας] ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσιν, ἤ τι φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον, ἐοίκαμεν ἀνθρώποις. 133, 1.
Μάνης] nomen servile. 1127, 25. 1253, 6.
μανθάνειν] τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας, sapientes, intelligentes, quale quodque sit, ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν. 1232, 18. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ὀρθῶς ἅπαντά ἐστι, μηδὲν οἴεσθαι γιγνώσκειν πρότερον, πρὶν ἢ μαθεῖν. 1422, 3. τί οὖν μαθόντες — quanam igitur de causa. 141, 19. 495, 20.

μέταλλον] παρὰ τῶν τὰ μέταλλα ἐωνημένων. 435, 6. μέταλλον παρὰ τῆς πόλεως πρίασθαι. 977, 13. μετάλλου δημευθέν. 1039, 23. τὸ ἀργύριον, ὃ ἔφερε καταβολὴν τοῦ μετάλλου τῇ πόλει, ὃ ἐγὼ ἐπριάμην ἐννενήκοντα μνῶν. 973, 5.

μεταξὺ] ἐὰν τὸ μεταξύ τις ἐγχειρῇ λέγειν. auctor fieri consiliorum mediorum. 202, 15. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὅρκων. ut inter assensum P. A. in pacem et confirmationem ejus a Philippo temporis intercederet quam plurimum. 233, 27. μεταξὺ δειπνοῦντες. inter cœnandum, de media cœna surgentes. 284, 23. ἐάν τις εἰς τὸν Πειραιᾶ μεταξὺ καταπλεύσῃ. tenente expeditione bellica. 1209, 25.

μεταπείθειν] oratione aliam in sententiam traducere. 303, ult. τυχὸν μὲν ἴσως καὶ μεταπεισθείητε. 1438, 21.

μεταπέμπεσθαι τοὺς ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχήν. 567, 17. μεταπεμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων. cum eum invitasset in rus suum. 1367, 1. τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθ' ἂν αὐτοὺς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ, citat Hermogenes p. 306. ex or. pro Corona.

μεταπίπτειν] ταχὺ μ. εἴθισται. 805, 26.

μεταποιεῖν] νόμους, τοὺς μὲν μεταποιῶν, τῶν δ' ἀφαιρῶν. 268, 5. αἴτιος ἢ τὸν θεσμὸν συγχυθῆναι, ἢ μεταποιήσῃ αὐτόν. 640, 3. collato versu 13.

μεταῤῥιπτεῖν] κινεῖ καὶ ἀναιρεῖ καὶ μεταῤῥιπτεῖ. 797, 11.

μετάστασις] πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην μεταβολὴν δεικτέον. magnam insignemque demonstrare oportet morumque animorumque commutationem. 21, 24.

μεταστρέφειν] οὐδέν γε φροντίζων, οὐδὲ μεταστρεφόμενος. respectans. 585, 11. μεταστρέφειν τὰς αἰτίας. criminationes in intorquentem retorquere. 1032, 1.

μετατιθέναι] προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις. 303, 10. In medio. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξιῶν ὑμᾶς. 304, 3. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα. 320, 13. μεταθέσθαι ἡμᾶς [scil. τὰ ὀνόματα], permutare, μεγάλην ἀτιμίαν ἔφερε καὶ ἀνανδρίαν. 996, 16. μεταθέσθαι τὸν φόβον. metum ab aliis ad alia transferre. 287, 7. ἵνα δὴ μηδὲν μετάθησθε. reprehendatis, mutetis consilia, instituta. 379, 10. τὸν τρόπον μεταθήσεται. 450, 21.

μεταφέρειν] μετήνεγκε τὴν ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας ἀδικίαν εἰς τὸν ἑαυτοῦ νόμον. 724, ult. μεταφέρῃ τοὺς λόγους ἐπὶ πράγματα μὴ προσήκοντα. 491, 17. μεταφέροντες τὸ τῶν λειτουργιῶν ὄνομα ἐπὶ τὸ τῶν ἱερῶν. 495, 14. μετενεγκόντες τὸ συμβησόμενον κατὰ τὸν τοῦ κινδύνου λογισμόν. 210, 9. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τοὺς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας. 262, 25. μετενεγκεῖν τοὺς χρόνους transponere, trajicere, miscere tempora. 303, 8.

μεταχειρίζεσθαι τοὺς πολλοὺς ὠμῶς. 753, 13.

μετεῖναι αὐτοῖς, ὧνπερ Ἀθηναίοις μέτεστι — πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων, id est, πλὴν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐννέα ἀρχόντων. 1380, 25.

μετεντιθέναι] οὐχ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέθεντο. transonerarunt, transportari curarunt. 1290, 19.

μετεξαιρεῖσθαι] μετεξειλόμην τὸν γόμον. curavi merces ex alia navi in aliam aliasve egerendas. 1290, 10.

μετέρχεσθαι] ἐκέλευσα τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακούουσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἴη. arcessere. 1149, 27. μετελθὼν [inde transgressus] εἰς τὸ Ποσειδῶνος ἱερόν. 1472, 9.

μετέχειν] καίπερ οὐδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι, μετριώτερον αὐτὸν ποιήσειν. 1486, 12. εἰ τῆς ἀλλήλων ἀρετῆς μὴ μόνον τῇ φύσει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπαίνοις μετάσχοιεν. si non modo virtute similes posteri sint majoribus, sed etiam pariter, atque hi, prædicentur. 1392, 26. ἕκαστος ὑμῶν ἰδίᾳ μεθέξει τῆς δόξης τῶν κοινῇ γνωσθέντων. 507, 22. οὐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τοῦ ἐξαπατᾶσθαι. 690, 17. λάθρα καὶ βίᾳ ὑμῶν μετεῖχον τῶν ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν. 1300, 4. τῶν λογισμῶν. 116, 3. μὴ μετάσχοιεν ὧν ὑμεῖς τοὺς θεοὺς αἰτεῖτε. 255, 14. φιλοσοφίαν — ἧς οἴομαι δεῖν σε μετασχεῖν. 1412, 18.

μετεωρίζειν] vana spe circumactum, aut suspensum aliquem ad stulta et temeraria cœpta impellere. μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη. 169, 23.

μετέωρος] ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων, καὶ τοῦ μέλλοντος ἀδήλου. 378, 23. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους. 1213, 24. μετεωροτέρας τῆς ὁδοῦ γενομένης καὶ στενωτέρας. 1279, ult.

μετοικεῖν. 632, 20.

μετοίκιον] census ab inquilinis quotannis pendendus pro jure in urbe habitandi, 496, 15. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου. 691, 3. εἰ μὴ κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε, scil. apud magistratum, Poletas sic dictos. 787, pen. πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε. 787, 27. κἀκεῖ μετοίκιον τέθεικε. 845, 20. τὸ μετοίκιον καταθείς. 1315, 22.

μέτοικος] ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε. 50, 21. αἵ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι καὶ αἱ πολιτικαί. 462, 13. inquilini sextam bonorum partem ærario dependebant. 612, 4. de inquilinorum epicleris, seu virginibus cum hereditate relictis judicabat Polemarchus. 1135, 26.

μετουσία] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις τὴν μετουσίαν κοινὴν καὶ ἴσην ἔθεσαν οἱ νόμοι καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς. 199, 15. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ τὰς τῆς ἐλευθερίας μετουσίας ἡμᾶς ἀφαιρεῖσθαι. 555, 17. τὰς κληρονομίας καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν μετουσίαν τοῖς αὐτοῖς ἀπέδωκε.

fuisset. 1026, 1.
μηχάνημα] τοὺς τὰ μηχανήματα ἐφιστάντας. 115, 7. τὸν τοῦτο τὸ μηχάνημα ἐπὶ τὴν πόλιν ἐφιστάντα. 115, 16.
μιαιφονεῖν συγγενεῖς ἑαυτῶν καὶ πολίτας. 424, 26.
μιαιφονία] ἀλλ' ἥ γε τούτου πικρία καὶ μιαιφ. καὶ ὠμότης. 795, 7.
μιαρὸς] οὐ τί γένοιτ' ἂν αἴσχιον, ἢ μιαρώτερον. 257, 12. ἵν' εἰδῇς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα καὶ μιαρόν. 322, 6. ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες. 324, 21. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἀκήκοα πώποτε πρᾶγμα μιαρώτερον. 931, 27. μιαρὸν, μιαρὸν τὸ θηρίον τοῦτο καὶ ἄμικτον. 788, 9.
μίασμα] ἵνα μὴ μιάσματα, μήτ' ἀσεβήματα γένηται ἐν τοῖς ἱεροῖς. 1374, 11.
μιγνύναι] οὐ μίγνυμι τῆς ἰδίας ἔχθρας εἰς τὰ κοινῇ συμφέροντα οὐδέν. 1465, 22.
μικρολόγος] ἀνελεύθεροι οἱ Μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι. 1357, 9.
μικρὸς] τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἱρούμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 23. ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν [scil. ῥῆμα]. ne verbum quidem. 352, 21. [p. 353, 11. est οὐδὲ γρύ.] ἐὰν δ' ἐπὶ μικροῖς σεμνύνηταί τις. 757, 17. εἰ μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσῃ, scil. τὸ φιλοσοφεῖν. si philosophiæ studium parvi non ducas. 1416, 21. μικρότατος pro ἐλάχιστος. 1455, 19. ἐλάττω μικροῖς. *nur um ein Weniges minder* [*only a little less*]. 858, 4.
μικροψυχία] φθόνου καὶ μικροψυχίας ἐστὶ σημεῖον, οὐδενὸς δὲ χρηστοῦ. 319, 5. τίνα ἐν αὐτῷ μικροψυχίαν ἑνεωρακώς. 401, 18.
μικροψύχου ποιεῖν ἔργον ἀνθρώπου. 319, 9.
μιμεῖσθαι] ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετάς. 174, 8. τὸ μὲν σχῆμα τοῦ Σόλωνος ἐμιμήσατο Αἰσχίνης, τὴν δὲ ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν οὐκ ἐμιμήσατο. 420, 21. οὐ γὰρ, εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐπράχθη, σὺ δὲ τοῦτ' ἐμιμήσω, διὰ τοῦτ' ἀποφύγοις ἂν δικαίως. 595, 16. καλὸν τὸ μιμήσασθαι. 686, 3.
μῖμος] μῖμοι γελοίων. 23, 21.
μισαθήναιος] μισαθηναιότατος. 687, ult.
μισανθρωπία] τίς γάρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μεστός. 264, 3. μισανθρωπίας ταῦτα σημεῖα, οὐ σωφροσύνης. 1122, 13.
μισεῖν] μὴ ζητεῖτε, ὅντινα ἀνθ' ὧν Φίλιππος ἐξαμαρτάνει, μισήσητε. 136, 14. πῶς οὐ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας, [scil. τὰ αὐτά]. 159, 23. τοὺς αὐτοὺς καὶ μισεῖν, καὶ φιλεῖν, οὓς ἡ πατρίς. 319, 14. τοὺς τεθνεῶτας οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ. 330, 5. οὐθ' — οὕτως αὖ μισεῖν, ὥστ', ἂν παυσάμενος βούληται φίλος εἶναι, κωλῦσαι τὸ ἐξεῖναι ταῦτα ποιεῖν. 660, 28. ἄχρι του καὶ φιλεῖν, οἶμαι, χρὴ, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. 660, ult. ὃς ἂν σοι δανείσῃ, τοῦτον δημοσίᾳ μισεῖσθαι προσήκει. 982, 12. οὐ γὰρ οὕτω τούτους μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ. 1161, 19. οὐδείς ἐστιν, ὅστις οὐκ ἐπετίμα τῶν παρόντων, καὶ ἐμίσει· τελευτῶντες δὲ καὶ αὐτοὶ ἑαυτοὺς, [scil. ἐμίσουν]. 1265, 11.
μισθαρνεῖν] τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασπάσασθαι παραβαλεῖτε. 136, 15. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν. 1351, 21. ἐμισθάρνει τῷ βουλομένῳ ἀναλίσκειν. 1352, 14.
μισθαρνίαν τὴν τούτου εἰδότες. 242, 17. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα. 320, 13.
μισθὸς] οὐ γάρ ἐστιν ἄρχειν μὴ διδόντα μισθόν. 47, 2. μισθοὺς μείζους ἐπράττετο τοὺς βουλομένους αὐτῇ πλησιάζειν. 1359, 1. μισθοῦ λέγει, [subaudi ἀντί]. 151, 17.
μισθοῦν] mercede elocare. *vermiethen, verpachten, in Sold geben* [*to let out, let for hire, let on lease*]. ἑαυτὸν ἐπί τι. 232, 10. ταῖς ἐκείνων τέχναις καὶ πανουργίαις μισθώσας αὐτὸν, καὶ παρασχὼν ὑπηρέτην. 704, 20. τάλαντον εἰσπραττόμενοι ταλάντου μισθοῦσι τὰς τριηραρχίας. 564, ult. τὸν Θρασύλοχον πείθει, τῆς ἑαυτοῦ τριήρους τὴν τριηραρχίαν μισθῶσαι τῷ Καλλίππῳ. 1222, 26. σκεψάμενοι τὸν ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βουλόμενον, μεμισθώκασι τὴν λειτουργίαν, [id est, τὴν τριηραρχίαν]. 1230, 5. In medio: conducere mercede. *abmiethen, in Sold nehmen* [*to hire, to take into pay*]. πάλιν μισθοῦται τὸν κατάπτυστον τουτονί. 236, 23. πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησε; μισθοῦται τοῦτον. 276, 27. Τιμοθέου μισθουμένου τοῦτον καὶ τὸ στράτευμα. cum Timotheus eum una cum copiis ejus conducere vellet, quamquam haud impetravit. 669, 14. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθουμένων. qui vectigalia publica redimunt, ut agros, vineas, sylvas, pascua, piscinas, metallifodinas, lapicidinas, salinas, alia talia, unde fructus ad ærarium redeunt. 713, 5. θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι. qui [nomine heri puta] fundi alicujus domino certam mercedem darent, aut dandam promitterent, pro æstatis unius proventu ex illo fundo edito. 1253, 15. οὗτος ἦν ὁ ὠνούμενος καὶ μισθούμενος ὑπὲρ αὐτῶν. hic loco servorum suorum stipulabatur redemtionem, *schloss den Kauf-oder Pachtcontract* [*closed the contract of purchase, or of lease*], et dependebat stipulatam mercedem. 1253, 17. μισθωθεῖσα ὑπὸ Νικαρέτης. *Neæra war in ihrer Frau Lohn und Brode* [*Neæra received board and wages from her mistress*]. 1382, 9.
μισθοφορὰ] conditio militis mercenarii; quæ erat contemta. οὐκοῦν σὺ μισθοφορὰν λέγεις. 38, 1.
μισθοφορεῖν] μισθοφορήσας παρ' ἐκείνῳ. 669, 6.

μισθοφόρος] μισθοφόρων ἀνθρώπων ἔργον ποιοῦντες λήσομεν. 661, 7.

μίσθωμα] τέλος εἶχε τὸ μίσθωμα. *die Miethe war nun aus* [*the time of hire was over*]. ea res perfecta jam erat, ob quam Æschines operam suam Philippo mercede addixerat. 379, 20. p. 713, 4. pro μισθώσιμα dant alii libri μισθώματα.

μισθώσιμος] τὰ μισθώσιμα μισθοῦσθαι. vectigalia reip. elocabilia, quæ quotannis, aut tertio, sextove quoque anno hastæ subjiciuntur, et plus licentibus a τοῖς πωληταῖς addicuntur, redimere. 713, 4.

μίσθωσις] *Pacht* [*rent*], merces annua e condicto, vel pacto præstanda. μίσθωσιν οὐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο. 960, 8. τοὺς μὴ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῶν τῆς θεοῦ. 1069, 26. μισθώσεως, seu elocationis mensæ numulariæ exemplum, seu formula. 1111, 6. μισθώσεις τεμενῶν εἰσπράττειν. 1318, 20.

μισθωτὸς] ἄνθρωποι μισθωτοὶ, ὧν οὐδ' ἂν ἀρνηθεῖεν ἔνιοι ὡς οὐκ εἰσὶ τοιοῦτοι. 124, pen. μισθωτὸς καλὸς κἀγαθὸς καὶ δίκαιος γέγονε. 374, 25. πότερα μισθωτοὶ [*Tagelöhner —day-labourers*] ἢ οἰκέται. 1199, 21.

μισοπόνηρος. 584, 12.

μῖσος, ἂν τούτοις τις ἐπιτιμᾷ. 121, 9. τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν. 168, 2.

μνᾶ] τριηράρχους, ὧν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλουν [nisi potius ἔκπλουν leg. est] εἴληφε. 1231, 13.

μνᾶσθαι. μεμνῆσθαι] συνανάλωσε καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν. memoriam gratiæ fortunæ habendæ. 12, 12. καίπερ ὄντες οὐ δεινοὶ τοὺς ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι. 73, 12. ἥσθη τε τοῖς λόγοις καὶ ἐπῄνει, ὅτι μέμνηται εὖ παθών. 1192, 12.

μνασιδωρεῖν] munera diis offerre. proprie, meminisse munerum dandorum. 531, 13. 1072, 24.

μνῆμα] οὐ μὰ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας. 297, 15. μνήματος ὄντος κοινοῦ ἅπασι τοῖς ἀπὸ Βουσέλου γενομένοις. 1077, 22. οὐ κεκοινωνήκασι τοῦ μνήματος τούτου. 1078, 2. μνῆμα ἑαυτοῖς ἰδίᾳ ἐποιήσαντο ἄπωθεν τοῦ Βουσελιδῶν μνήματος. 1078, 3. ᾗ τὸ μνῆμα ᾠκοδόμησεν ὁ θεοῖς ἐχθρὸς οὗτος. 1125, 14. τὸ μνῆμα φυλάττειν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. 1160, 16. τὰ μνήματα παλαιά ἐστι, καὶ πρὶν ἢ ἡμᾶς κτήσασθαι τὸ χωρίον γεγενημένα. 1275, 15. ἔθαψε τούτους εἰς τὰ πατρῷα μνήματα. 1307, 9. τίς ἐστιν, ὅστις εἰς τὰ πατρῷα μνήματα τοὺς μηδὲν ἐν γένει προσήκοντας τιθέναι ἐᾶσαι. 1307, 12. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι. cenotaphium ejus est in Ceramico. h. e. inscriptum est nomen ejus stelæ, exhibenti nomina eorum, quicum in Sicilia occubuissent, ibique sepulti essent, Athenis cohonestati sunt titulo tumuli publici, sed inanis. 1310, 15. τὰς μαρτυρίας τῶν φρατόρων καὶ συγγενῶν καὶ δημοτῶν καὶ ὧν τὰ μνήματα ταῦτα. 1311, 5.

μνημεῖον] οὐκ ᾐσθάνετο, ὅτι οὐ τοῦ τάφου μνημεῖόν ἐστι τὸ οἰκοδόμημα, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας. monumentum hoc esse, testans, ibi conditas esse alicujus vita defuncti exsuvias. 1125, 16.

μνήμη] ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην. 273, 19.

μνημονεύειν] οὐδ' εἴ τι συνέβη παρὰ τῶν θεῶν χρηστὸν, μνημονεύουσιν. 12, 15. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων ἀνθρώπων. 1468, 26. μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι [id est, ἕως πάρεστι χρῆσθαι ταῖς χάρισι] μνημονεύειν τὰς χάριτας. 1478, 13.

μνημονικὸς] μνημονικώτατος. 329, 25.

μνημονικῶς] ὡς εὖ καὶ μν. καὶ ἐπιμελῶς περὶ ἑκάστου κατηγορήθη. 1383, 7.

μνησικακεῖν. 257, 15. 258, 12. μνησικακεῖν πρὸς τοὺς βουλομένους σώζεσθαι. 259, pen. μνησικακεῖν qui dicendus sit. 685, 7. ἐσώσατε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ οὐκ ἐμνησικακήσατε, citat ex or. pro Corona Minucianus p. 140, 10.

μοῖρα] sors, portio rata, competens, ut hereditatis. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν. 1067, 5. b) modus, ratio, locus, numerus, conditio, τάξις. τὸν ἄγοντα καὶ φέροντα τἀμὰ ἐν πολεμίου μοίρᾳ. non aliter, atque hostis faciat. 639, 25. c) fatum, fatalis necessitas. μοῖραν δ' οὔ τι φυγεῖν ἕτερον. 322, 17. τῶν δημοτικῶν τοὺς μὲν ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται. 1482, 4.

μοιχὸν] λαβεῖν ἐπὶ ταύταις ὁ νόμος οὐκ ἐᾷ, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι. 1367, 25. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρί. 1367, 2. ἐφ' ᾗ ἂν μοιχὸς ἁλῷ γυναικὶ, οὐκέτ' ἔξεστιν αὐτῇ ἐλθεῖν εἰς οὐδὲν τῶν ἱερῶν τῶν δημοτελῶν. 1373, ult.

μόνος μόνῳ συνῄει. 273, 1. μόνον interdum omittitur. παρακαλεῖν καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, οὐ λόγοις [subaudi μόνον], ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις. 158, 14.

Μόρα] cohors quædam Spartana. τὴν Μόραν κατέκοψεν Ἰφικράτης. 172, 26.

μοσχεύειν] novellos, tenellos stipites ad justam proceritatem educare. 785, 4.

Μουνυχία] οὐκ ἐν Μουνυχίᾳ ἐκαθίζετο. 262, 17.

μουσικὴ] quicquid scite et ingeniose scriptum est, sive soluta, sive ligata oratione. ὑποθέσεις τῆς αὐτῶν μουσικῆς πεποιῆσθαι. 1391, 19.

μοχθηρὸς] μοχθηρὰ τὰ πράγματα ἐν τῷ Βοσπόρῳ καταλαβών. forum frigidum. *schlechte Messe, schlechten Markt, wenig Käufer, wenig Geld unter den Leuten* [*a bad market, bad fair, few buyers, little money amongst the people*]. 909, 21.

μυεῖν] μυῆσαι αὐτὴν ἐβούλετο. 1351, 26.

μυθολογεῖν] τῷ ὑπογυιότερα εἶναι τοῖς χρόνοις οὔπω μεμυθολόγηται. 1391, 21. μυθολογουμένας τὰς Λεωκόρας. 1398, 5.
μύθους λέγοιμι. me fabulas narrare, h. e. garrire, nugari. 1219, 14. τῶν εἰς μύθους ἀνηνεγμένων. 1391, 14.
μυθώδης. 641, 19.
Μυλωθρός. 1251, 5.
μυλῶν] ἐν τῷ μυλῶνι προσῆκεν αὐτὸν εἶναι μᾶλλον, ἢ — 1111, ult.
οἱ μύριοι. senatus Arcadum. 344, 13. 403, 10. μή μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους. 45, 12.
μυροπώλιον. 786, 9. 911, 14.
μῦς] ἄρτι μῦς πίττης γεύεται. 1215, 10.
Μυσὸς] τὴν Μυσῶν λείαν καλουμένην. 248, 23.
Μυστήρια] εἰς Μυστήρια τὴν γυναῖκα ἄγει ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους. 565, 26. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ὑπὲρ αὐτῆς ἀναλώσῃ. 1351, pen. 1352, 1. ἐπεδήμησαν εἰς τὰ Μυστήρια. ob Mysteria, per eorum occasionem, versarentur in urbe. 1352, 19. τούτου τοῦ μηνὸς [Boedromione] μετὰ τὰ Μυστήρια. 29, ult. ergo Mysteria mense Boedromione agebantur.
μωρία καὶ κακία τὰ τοιαῦτα ἐλπίζειν. 128, 9. μωρία ἂν εἴη λέγειν. stultum sit id docere, quod nemo nesciat. 397, pen.

N.

ναυαγεῖν] ἐναυάγησεν οὐ πόῤῥω τοῦ ἐμπορίου. 910, 7. 933, 11. θέαν ἡδίστην ἐν τοῖς ἱππικοῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα. currus eversi et confracti. 1410, 10.
ναυαγία] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον αἰτιῷτο ναυαγίας. 293, 5. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσαν ἐκ τῆς ναυαγίας Ἀθήναζε. 910, 24. τούτοις δ' οὐδὲν προσήκει τῆς ναυαγίας. neque navis, neque mercium naufragio corruptarum quicquam ad eos pertinere. 934, 3.
ναυαρχεῖν πλοίων. 251, 3.
ναυκλήριον] ὃς μέγιστα τῶν Ἑλλήνων κέκτηται ναυκλήρια. plurima navigia, merces mercede per mare vectantia. 690, ult.
ναύκληρος] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον πάντα ἐπὶ σωτηρίᾳ πράξαντα τῆς ναυαγίας αἰτιῷτο. 293, 1. οὔτε ναῦν, οὔτε ναύκληρον, οὔτ' ἐπιβάτην ἐστὶν ἀναχθῆναι, τὸ τῶν δανειζόντων μέρος ἂν ἀφαιρεθῇ. 922, 12.
ναυκρατιτικὸς] v. χρήματα. 703, 15.
ναῦλον] onera navis, *die Fracht, das Guth* [*the freight, the cargo*], merces navi impositæ. ἡμᾶς τὸ ναῦλον σφετερίσασθαι. 882, 13. δεδανεικὼς ἐπὶ τῷ ναύλῳ, καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ πλοίῳ. 933, 22. τὸ ναῦλον τῶν ξύλων παρασχεῖν. vecturam, h. e. mercedem vecturæ, tignorum. 1192, 3.
ναυμαχεῖν] οὐ μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας. 297, 13.
ναυμαχία] τὴν περὶ Νάξον ἐνίκα ναυμαχίαν Χαβρίας. 172, 27. ναυμαχίᾳ τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐνικήθητε. 1230, 15.
ναυπηγεῖν] αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα. rogare veniam navigia ædificandi. 219, 11. et 21.
ναυπηγήσιμα ξύλα. 219, 17.
ναύτης] ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem fert menstruam] τριάκοντα μόνας δραχμάς. 1231, 11. ὅταν μὲν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ. 801, 13.
ναυτιᾶν] Schol. ad Aristotelis Rhetoric. p. 56. a. 39. citat hunc e Demosthene locum, quem non reperio: ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὄντες, ὑπὸ τοῦ σάλου καὶ τῶν κυμάτων ταρασσόμενοι ναυτιῶσι, καὶ ἀηδῶς [nam sic leg. est, non ἁπλῶς, quod est excusum] ἀφορῶσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὕτω καὶ ὁ δῆμος ναυτιᾷ καὶ ἰλιγγιᾷ ἀφορῶν πρὸς τὰ πράγματα.
ναυτικὸς] ναυτικά. sortem pecuniarum, in fœnus nauticum datam, seu creditam in naves, sub conditione fœnoris nautici præstandi. *auf Bodmerey* [*on bottomry*]. 816, 26. ναυτικαὶ συγγραφαί. 932, 4. ναυτικὸν ἀνειλόμην [id est, χρήματα ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ]. 1213, 3. τόκους ναυτικοὺς ἐπράττετο ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων. 1288, 11. τὸ ναυτικὸν [scil. πλήρωμα], copiæ navales. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἀπώλετο. 597, ult. ὁρῶν τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον. 260, 9.
νεάλης δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου. 788, 23.
νεανίας] pro eo, qui in opere suo gnavus, sedulus, robustus, strenuus, acer est. ἐν τίσιν οὖν σὺ νεανίας, καὶ πηνίκα λαμπρός. 329, 23.
νεανιεύεσθαι] juveniliter se jactare in pollicendo, præter id, quod quis vere vult, et sibi permissus, ambitione nulla stimulante, sit daturus. καί τι καὶ νεανιευσαμένου τοιοῦτον, ὡς οὐδὲν οὐ ποιήσει. 401, 24. νεανιεύσεται καὶ περιϊὼν ἐρεῖ. 416, 23. ὡσπερεὶ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ νενεανιευμένοις ἐπέθηκε. 520, pen. οὐδ' ἐνεανιεύσατο τοιοῦτον οὐδέν. 536, 26.
νεανικὸς] μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν. magnum, præclarum. 37, 10. 173, 23. 579, 9. ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικὰ αὐτῶν ἐστί. 1267, 25. οὐ γὰρ ἡγεῖτο λαμπρὸν, οὐδὲ νεανικὸν οὐδὲν, οὐδ' ἄξιον εἶναι θανάτου. 557, 26.
νεβρίζειν] hinnulum agere, h. e. hinnuli pelle indutus per semitas discursitare in sacris arcanis. 313, 16.
νεήλατα] genus placentarum. 314, 1.
νέκυς] ἐπειδὰν ἐξενεχθῇ ὁ νέκυς. 1071, 10.
νέμειν τιμάς. 500, 7. 685, ult. νεμεθεῖσα οὐσία. 956, 12. συγκεχωρηκέναι τὸ τρίτον νείμασθαι μέρος. concessisse, ut quadrans hæreditatis solummodo sibi attribueretur. 996, 14. ὅτι νενεμημένος εἴη. sibi patrimonium esse cum fratre her-

utuntur, διαφθείρουσι θάνατός ἐστιν ἡ ζημία. 508, 14. 765, pen. ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι τοῖς ἰδιώταις εὑρημένον, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκα, τοὺς δὲ νόμους τῆς πόλεως ἡγεῖται νόμισμα εἶναι. 766, 4. ὥσπερ, εἰ νόμισμα ἐκρίνετε, ὁποῖόν τι ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾤηθητε. 1442, 6.

νομοθεσίας ratio, Athenis usurpata, exponitur p. 705, 17.

νομοθετεῖν] qua ratione Solon præceperit. 485, 6. sqq. βούλομαι δ' ὑμῖν, ὅπως ἐν Λοκροῖς νομοθετοῦσι, διηγήσασθαι. 743, ult. νομοθετῶν αὐτὸς αὑτῷ. 1286, pen. νομοθετεῖτε ὑπὲρ ὅλου τοῦ ἐμπορίου. 1297, 7.

νομοθέτης] νομοθέτας καθίστατε. 31, 10. Σόλων οὐδὲν ὅμοιος ὢν τούτῳ νομοθέτης. 601, 6. ὅμοιός γε νομοθέτης Σόλων καὶ Τιμοκράτης. 733, 17. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι. 808. 16. τῶν πόλεων ταύτας ἂν ἴδοιμεν ἄριστα οἰκουμένας, ἐν αἷς ἄριστοι νομοθέται γεγόνασι. 108, 13. b) Nomothetæ, peculiaris magistratus Athenis, de vetustis legibus antiquandis et de novis ferendis statuens. 706, 22. sqq.

νόμος] in prædicatione legum, hoc est juris, sive naturalis, sive scripti, sive ejus omnis, quod recte et ordine fit, pæne tota versatur oratio in Aristogitonem secunda. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος —φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 7. νόμος πᾶς ἐστὶν εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν, δόγμα δὲ ἀνθρώπων φρονίμων. 774, 18. ἆρά τις ἡμῖν λοιπὸς νόμος (conf. scripta sub v. λόγος). πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων πολλάκις εἰσὶν ἐψηφισμένοι τοῖς νόμοις χρῆσθαι τοῖς ὑμετέροις. 765, 7. τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων, ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις, citat Schol. Hermog. p. 88. τόθ' ὑμεῖς τοὺς νόμους ἔχοντά με πλησίον ἡγεῖσθε παρεστάναι. 575. 15. νόμισμα τῆς πόλεως ὁ νόμος. 766. 4. lex est alia naturalis, alia civilis, seu scripta. οὐ μόνον παρὰ τὸν γεγραμμένον νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον. 639, 23. οἱ νόμοι τίθενται δυοῖν ἕνεκα. ut injuriæ et prohibeantur, et pœnas dent. 774, 25. εἴπερ οἱ νόμοι πάντες τοῦ δικαίου ἕνεκα καὶ τῆς τῶν χρηστῶν σωτηρίας τίθενται. 1480, 18. ὅλως οὐδὲν οὔτε σεμνὸν, οὔτε σπουδαῖον εὑρήσομεν, ὃ μὴ νόμου κεκοινώνηκεν. 808, 17. τὸν ὅλον κόσμον — νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 19. opponitur consuetudini. τὸ ἔθος νόμον ποιεῖν. consuetudinem vulgarem in vim legis transferre, h. e. quod existimarem, ab omnibus quod fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque legem scriptam. 414, 8. νόμοις οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν. juxta leges. 665, 27. ὃν ἂν αὐτὸς ἕκαστος νόμον τῇ φύσει δῆλος ᾖ καθ' ἑτέρων ἔχων, τούτου τυγχάνειν παρ' ἑκάστου δίκαιός ἐστι καὶ αὐτός. *wie man andern begegnet, das muss man auch von andern gewertigen und sich gefallen lassen* [*according as one treats others, that must one also expect from others and put up with it*]. 794, 14. οὓς ἂν ἑλών τις πολέμου νόμῳ. pro more, vel jure belli, prout in bellis fieri solet, et fas est. 41, pen. νόμοι αἰκίας [id est, περὶ αἰκίας] et βλάβης. 525, 14. διαιτητῶν. 544, 14. 545, 2. ἐπικλήρων. 979, pen. ἑταιρήσεως. de fornicatione. 599, 24. λωποδυτῶν. 1264, 11. ὕβρεως. 525, 14. 1264, 10. νόμος αἰσχρὸς ὅταν κύριος ᾖ, ἁπάσης τῆς πόλεως ὄνειδός ἐστιν. 764, 1. θάνατον ζημίαν ὡρικέναι, ἐάν τις νόμον οὐκ ὄντα παράσχηται. 807, ult. οἱ πονηροὶ νόμοι βλάπτουσι τὰς ἀσφαλῶς οἰκεῖν οἰομένας πόλεις. 471, 25. τυγχάνειν τῶν νόμων. seu beneficio legis potiri, seu pœna legitima affici. adipisci ea, quæ jus civile cuique pro ejus merito tribuit. 1081, 15. ἀγαπῶσιν ἡμῖν, ἐάν τις ἡμᾶς ἐᾷ τῶν νόμων [id est, τῶν ἐν τοῖς νόμοις τεταγμένων] τυγχάνειν. 1089, 12. οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἐστί σοι. hæc fœmina de jure tua non est, nullo pacto, nullo titulo juris, ad te pertinet. 1160, 22.

νοσεῖν] Θετταλοὶ νοσοῦσι καὶ στασιάζουσι. discordiis et simultatibus inter se laborant, nolunt legibus, aut magistratibus parere. 22, 7. πρὸς νοσοῦντας ἐν ἑαυτοῖς καὶ τεταραγμένους προσπέσῃ. 123, ult. αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν. 240, 27.

νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. 424, 3. τοῦ μὲν [φθόνου puta] νοσήματος ὄντος. 1481, 12.

νουθετεῖν] ὥστε οὐδὲ παθὼν ἐνουθετήθη. 798, 9. τὸ μὲν οὖν νουθετεῖν τοῦτον μανία. 798, 17. ὁ δῆμος ἅπας τοὺς ἐνοχλοῦντας ἑαυτὸν νουθετεῖ θορύβοις. 798, 19. οὐδένα ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς [subaudi ὀνείδη] ἀκοῦσαι [subaudi οὕτως ἡσυχίως καὶ ῥαθύμως] νουθετουμένους, ὡς ὑμεῖς [scil. ἀκούετε] τὰ μὴ προσόντα [scil. ὑμῖν] κακῶς ἀκούοντες. 1453, 25.

νουμηνία] ταῖς νουμηνίαις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβαίνοντες. 799, ult.

νοῦς] τοιοῦτον ἔχουσι νοῦν. 185, 4. νοῦν ἔχειν ὀφείλετε. 1452, 16. τοῦτ' ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι. 1463, 2.

νῦν] pro ἔναγχος, nuper, novissime. 361, 20.

νὺξ] ἔξω μέσων νυκτῶν ἐποίησαν εἶναι τὴν ὥραν. negotium ultra mediam noctem extraxerunt. 1265, 3.

Ξ.

ξαίνειν κατὰ νώτου πολλὰς [scil. πληγάς]. 403, 3.

ξεναγεῖν] πάντες οἱ ξεναγοῦντες οὗτοι. 665, 25. ξεναγῶν ἤδη καί τινων ἄρχων στρατιωτῶν. 669, 3.

ξένη] regio peregrina, solum extraneum, quatenus patriæ opponitur. ἐπὶ ξένης περιϊὼν ὁρῶμαι. 1484, 5.

ξενία] exceptio hospitis epulo hospitali. ἐπὶ ξενίαν καλεῖν. 81, 19. b) conditio peregrini Athenis commorantis, præsertim qui pro cive se gerat. οὐδὲ γὰρ οἱ ξενίας ἁλισκόμενοι ἀγανακτοῦσιν ἐν τῷ οἰκήματι τούτῳ ὄντες. 741, 19. ξενίας γραφὴν φεύγοντα. 1481, 18. εἴ τις αὐτὸν ξενίας γράψαιτο. 1020, 23. c) necessitudo amicitiæ cum peregrino contracta. ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ἐμοὶ ὀνειδίζων· ἐγὼ σοὶ ξενίαν Ἀλεξάνδρου; πόθεν λαβόντι; ἢ πῶς ἀξιωθέντι; 242, 20.

ξενίζειν] τοὺς παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἐξένισα, καὶ πάνυ γε λαμπρῶς. 414, 10. b) peregrinum quid in sermone sonare. διαβεβλήκασί μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένισε. 1304, 6. et 11.

ξενικὸς] ἐξ οὗ δ' αὐτὰ τὰ ξενικὰ [scil. στρατεύματα] ὑμῖν στρατεύεται. copiæ mercenariæ, aliunde conductæ. 46, 25. μὴ ξενικὸν πολὺ συστήσηται. 186, 23. εἰ ξενικὰ [scil. τέλη] ἐτέλει. num contributiones eas dependerit, quæ peregrinis Athenis commorantibus dependendæ sunt pro jure incolatus. 1309, 5.

ξένιον] ξένια dona hospitalia, citat e Dem. Poll. III. 59.

ξενολογεῖν. 1019, 12.

ξένος] ξένοι. milites mercenarii. 15, 24. 23, 2. b) amicus extra urbem. οὔτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν οὐδείς ἐστί μοι. 194, 19. c) peregrinus Athenis commorans. ξένον μηδένα ἀγωνίζεσθαι βουλόμενοι. 532, 17. ἐργάζεσθαι οὐκ ἔξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ. 1308, 9. εἰ νόθος, ἢ ξένος ἦν, ἐξῆν τούτοις κληρονομεῖν τῶν ἐμῶν πάντων. 1315, 8. ξένῃ γυναικὶ συνοικοῦντα παρὰ τοὺς νόμους. 1349, 13. lex de conjugiis cum peregrinis. 1350, 17. sqq. ξένην ἐάν τις ἐκδιδῷ ὡς ἑαυτῷ προσήκουσαν. 1363, 4. εἶδεν ἃ οὐ προσῆκεν αὐτὴν ὁρᾷν ξένην οὖσαν. 1369, 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι. 1374, 2. πρὶν τοὺς ξένους εἰσιέναι. 1375, 19. ergo non prius in forum admittebantur peregrini, quam concio discessisset.

ξενοτροφεῖν. 157, 11.

ξηραίνειν. 1278, 22.

ξυληγεῖν] materiam e Macedonia in portum Atticum advectam in domum suam inducere. 376, 2.

ξύλον] collare ligneum, tormentum servile. 270, 9. b) lignum quodcunque. λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὸν πατάξῃ. 645, 15. ξύλα κλίνεια. 816, 19. c) mensa, vel taberna numularii in foro sita. 1111, 22.

O.

ὁ, ἡ, τὸ] ἔδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι. 128, 17. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν. 308, 3. τὰ καὶ τὰ πεπονθὼς ὁ δεῖνα παρ' ἐμοῦ. 560, 18. τὸ μὴ, pro ὥστε μή. ἀφῆκαν τὸ μὴ θανάτῳ ζημιῶσαι. 688, 27. οὐδὲ λόγος λείπεται τὸ μὴ οὐ πονηροῖς εἶναι. 722, 26. Iphicrates dictitabat δεῖν τὸν στρατηγὸν προαιρεῖσθαι κινδυνεύειν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γενήσεται, ἀλλὰ τὰ —. 1457, 16. τὸ ῥᾷστον τοῖς ἀδικεῖν καὶ συκοφαντεῖν προῃρημένοις. id quod est factu facillimum. 904, 10. b) ὃ initio sententiæ, pro δι' ὅ. 368, 12. 779, 13. c) pro οὗτος. πᾶσιν ἐν τῷ τόπῳ, pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ. 565, 25.

obliqua oratio. v. indicem grammaticum.

ὀβολὸς] τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν πάντες μέμνηνται. pecuniæ theatricæ. 169, 1. τοὺς μὲν οὐκ ἔστι πλείονος, ἢ δυοῖν ὀβολοῖν, ἀξίους εἶναι. 169, 2. ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἄν. 234, 24. διελάμβανον κατ' ὀβολὸν τοὺς ἄρτους. 918, 9. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς τὸν δῆμον ὥσπερ ἀσθενοῦντα διάγουσι. 1459, ult.

Ὀβριμοπάτρη] epithetum Minervæ. 421, 27.

ὄγκος] πρὸς τηλικοῦτον ὄγκον τῶν πραγμάτων εὐκαταφρόνητος. 154, 20.

ὅδε] τάδε. res, opes, majestas, libertas, Græcorum, præsertim Atheniensium. 134, 4.

ὁδοίπορος. 439, 6.

ὁδοποιεῖν] ἐμπεσὸν τὸ ὕδωρ δὶς καὶ τρὶς τὰ χωρία ἐλυμαίνετο καὶ μᾶλλον ὡδοποίει. viam sibi patefaciebat. 1274, 27.

ὁδὸς] via quæcunque, seu publica, seu privata, seu proprio sensu, seu translato. τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν ἀσφαλῆ παρασχήσει. 31, 19. τίς πεποίηκεν ἄχρι τῆς Ἀττικῆς ὁδὸν διὰ συμμάχων καὶ φίλων [subaudi, ἡμῖν ὄντων] εἶναι Φιλίππῳ. 448, 21. ἐὰν πολλὰς ὁδοὺς δῷ διὰ τῶν νόμων ἐπὶ ἠδικηκότας. 601, 18. εἰ κατορθώσειεν, ἣν ἐπ' ἐμὲ ἦλθεν ὁδόν. 702, 1. ἐφ' ἑκάστην ἀπαντᾷ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων. 712, 3. τῶν πρὸ ὁδοῦ τι περαίνοιτε. in itinere vestro proficiatis. 1443, 20. τὰς ὁδοὺς ἀγαπᾷ κατασκευάζουσα. semitas, vias publicas. 175, 3. ἐν ὁδῷ καθελών. in via publica. 637, 2. εἰς τὴν ἑτέραν ὁδὸν ἐλθόντες. in semitam vel angiportum proximum. 1157, 13. b) mensura distantiarum locorum inter se. τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς Ἀττικῆς τῆς μάχης γεγενημένης. 293, 13. c) processus, *Gang* [*course, progress*]. ἐὰν ταῦτα οὕτως εἰς ὁδὸν καταστῇ. hæc ubi semel fieri cœpta, et velut in viam immissa fuerint. *in den Gang gebracht, oder gekommen* [*set agoing, set afloat*]. 184, 16. ὁδῷ βαδίζειν ἐᾶν δεῖ. *man muss es seinen Gang gehen lassen* [*one must suffer it to take its course*]. 772, 18. d) ratio. modus. ἁπλῶς δὲ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν περὶ τῶν δικαίων διαλέξομαι. 263, 23. ἐξ ἀρχῆς

εὐθὺς τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην. 332, 4. τοῖς πονηροῖς ὅπως μὴ δώσουσι δίκην, ὁδὸν δείκνυσι. 733, 20.

ὀδυνηρὸς] εἰς τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον. 1471, 4.

ὀδύρεσθαι] ἀπορῶ, τί πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν. 1470, 12. ὀδύρεσθαι παρ' ὅλην τὴν ἐπιστολήν. 1473, 18. οὗτός ἐστιν ὁ τὰ Θηβαίων ὀδυρόμενος πάθη, Hermogenes citat p. 256, pen. et p. 351, ult.

ὅθεν] ab eo inde temporis articulo, quo—. 371, 4.

ὀθόνιον] ὀθόνια. *Segeltücher* [*sail-cloths*]. 1145, 6.

οἴδημα] *Schwulst* [*swelling*]. 1260, 18.

οἴεσθαι] αἰσχρὸν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τίς γὰρ ἂν ᾤήθη ταῦτα γενέσθαι. 128, 15.

οἴκαδε] τὰς παρ' ἐκείνου δωρεὰς λαμβάνοντες οἴονται οἴκαδε λαμβάνειν. ultro sibi delata, quasi domum missa, gratuita esse, non mercedem operæ seu jam præstitæ, seu adhuc præstandæ. 80, pen. 157, 6. οἴκαδε ἀποφέρεσθαι τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν. 409, 22.

οἰκεῖν] οἱ χωρὶς οἰκοῦντες. 50, 22. ἢ ἐκείνους μὴ δεῖν ἐν Ὀλύνθῳ οἰκεῖν, ἢ αὐτὸν ἐν Μακεδονίᾳ. 113, 14. οὕτως ὠμῶς ἀνῃρέθησαν, ὥστε μηδένα, μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκήθησαν, εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα εἰπεῖν. 117, 23. πάντες οἰκοῦμεν τὰς πόλεις, ἢ τῶν προγόνων παραδόντων, ἢ κατὰ πόλεμον κύριοι καταστάντες. 164, 27. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν. 242, 1. οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν [scil. χώραν, hoc est πολιτεύεσθαι] νόμοις. vitam civilem domi, in patria agere juxta præscriptum legum. 665, 27. οἰκήσεται ἡ πόλις, pro οἰκηθήσεται. 1341, 20.

οἰκεῖος] τὴν οἰκείαν καὶ τὴν ὑπάρχουσαν ἀδεῶς καρπούμενοι. 16, 18. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκείᾳ χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει. 168, 7. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος. 245, 3. οὐδέν μοι πρὸς τούτους οἰκεῖον, οὐδὲ κοινὸν γέγονε. 414, 25. οὐ τοὺς γεγραμμένους μόνον νόμους, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα ἀναιρεῖ. 1117, 25. οἰκείους εἶναι τοὺς ναύτας τῆς τριήρους τῆς ληψομένης τὸν στέφανον. pertinere nautas ad eam navem, ejus esse, non alius, vel in ea mansisse, non illinc discessisse. 1233, 9.

οἰκειότης] οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν. non verba certis et firmis argumentis caritates approbare. verba non esse testes mentiri nescios voluntatum. *dass der oder iener mein Bruder, mein Schwager, mein Vetter heist, das ist darum noch lange kein Beweiss, darum noch keine giltige Bürgschaft dafür, dass er auch mein Freund sey* [*that any one is called my brother, my brother-in-law, my cousin, is yet far from being a proof, is still no sufficient pledge, that he is my friend also*]. 237, 11. libertas et fides in loquendo atque monendo, docendo, cohortando, corrigendo, quæ cernitur in familiaritate. 773, 15. οἰκειότητος ταύτης προσγενομένης. 814, 27. οὐκέτι τὴν κατὰ τοὺς νόμους οἰκειότητα ἔλιπεν ἑαυτῷ. 1088, 15. τὴν γὰρ τῆς οὐσίας οἰκειότητα, οὐ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων, διετήρεις. operam dabas, ut substantiæ quidem, non autem eorum, qui vos adoptassent, necessarius haberere. h. e. pluris faciebas, te compotem hæreditatis esse ab illis relictæ, quam necessitudinis jura observare. 1088, 22.

οἰκειοῦν] ὃ μόνον ἔθνος, οὐχ ἅπασιν, ἀλλὰ τοῖς καλοῖς καὶ σώφροσιν οἰκειοῦσθαι πέφυκεν. 1402, 22.

οἰκέτης] οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων. 313, 13. πῶς γὰρ δίκαιον ἐν οἰκέτου σώματι ἢ δύο ὠφληκέναι τάλαντα, ἢ τὸν συκοφαντοῦντα μηδὲν ζημιοῦσθαι. 978, 15. τίς δ' ἂν οἰκέτῃ παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ. 981, 11. οἰκέτης ὑμῶν εἰ ἦν, οὐ πολίτης. 1048, ult. οἰκέτην διάκονον τρέφειν. 1359, 14.

οἰκέτωρ ἐν Σκύρῳ. domicilium haberet in Scyro, non ut civis, *nicht als ein Landeskind* [*not as a native*], sed ut inquilinus, adventitius. 1236, 22. conf. p. 1238, 23. ubi μέτοικος appellatur.

οἴκημα] œcus, camera, *Zimmer, Cammer, Behältniss* [*an apartment, chamber, conservatory*], apotheca, cella, ubi frumentum, oleum, vinum, ligna, alii tales rei rusticæ proventus reconduntur. παρεσημηνάμην τὰ οἰκήματα. 1040, 20. 1041, 12. ὃν ἐξῆχεν ἐκ τῶν οἰκημάτων σῖτον καὶ οἶνον καὶ τἄλλα, ἀφελὼν ἀπὸ τῶν θυρῶν τὰ σημεῖα. 1044, 25. b) carcer. 789, 2. εἰς τὸ οἴκημα ἂν ᾔει. 890, 13. καταθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα. impetraturus, effecturus, ut magistratus nos in carcerem conjiciat. 1284, 2.

οἰκία] gens, genus, familia. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησεν. adversus tyrannos Thessaliæ, totamque eorum prosapiam et cognationem. 22, 8. γένος et οἰκία differunt. γένος sunt liberi, et descendentes necessarii: οἰκία adscendentes et collaterales. 642, 15. οἰκίας ᾤκει δύο. *er hatte eine doppelte Haushaltung, oder Wirthschaft* [*he had a double household, or establishment*], duas uxores una, binosque liberos et geminam rem familiarem. 1002, 13. εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν· οὐ γὰρ ἡγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου. 1157, 16. ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίου τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ. 21, 4.

οἰκίδιον. 1319, 12. 1358, 6.

οἰκίσκος] κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. 258, 20. Sic appellabant Attici, teste Harpocr. caveam aviculārem, *einen Vogelbauer, Taubenschlag, Hünersteige* [*a birdcage, dovecot, henhouse*];

ὀλιγωρεῖν] εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγωρήσετε. 14, 10. ὁρῶ δ' ὑμῶν ἐνίους Φίλιππον πολλάκις ὀλιγωροῦντας. 197, 26. τοῖς οὕτως ὠλιγωρημένοις. vobis, qui tam contemptim, susque deque tractamini. 217, 23. ὀλιγωροῦσι τοῦ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι. 1233, 4.

ὀλιγωρία] levitas animi, supinitas, socordia, qua res summi faciendas, religionem, famam, salutem, parvi facimus. πλείστης ὀλιγωρίας καὶ ἀναιδείας μεστόν. 405, 13. 1269, 3. b) delictum, error. κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν. *nach Maasse des Verbrechens [according to the measure of the crime]*. 249, pen.

ὀλίγωρος] οὐδεὶς οὕτως ὀλίγωρός ἐστιν, ὅστις οὐχὶ βοηθήσειεν ἄν. 764, 23. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον αὐτοῦ τὸν τρόπον ὄντα εἰδυῖα. deum hominumque contemtorem. 1357, 25. ὦ λίαν ὀλίγωροι, οὔτε τοὺς ἄλλους, οὔτε ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε. 1483, 24.

ὀλιγώρως] οὐκ ὀλ. ὑμᾶς βουλευομένους εὑρήσει. 189, 10. ὀλ. καὶ ῥαθύμως φέροντες, 1383, 15. οὕτως αἰσχρῶς καὶ ὀλιγώρως ἐάσετε ὑβρίζουσαν εἰς τὴν πόλιν. 1381, ult.

ὀλολύζειν] ἐπὶ τῷ μηδένα πώποτε τηλικοῦτον ὀλολύξαι σεμνυνόμενος. 313, 20. ὀλολύζειν ὑπέρλαμπρον. 313, 22.

ὅλος] τὰ ὅλα, universa resp., subaudi πράγματα, aut συμφέροντα. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα Φιλίππῳ πεπρακέναι. 234, 26. πλάσμα ὅλον ἐστὶν ἡ διαθήκη, [id est, δι' ὅλου]. totum testamentum aliud nihil est, quam impostura. 1110, 18. ὅλος πρὸς τῷ λήμματι. 380, 13.

Ὀλύμπια] sacrum, quod Jovi Olympio fiebat. ἐπειδὴ γὰρ Ὄλυνθον εἷλε Φίλιππος, Ὀλύμπια ἐποίει. Pellæ puta, aut ubicunque locorum esset, dummodo non Pisæ, in Peloponneso. 401, 13. b) Ὀλύμπια νικήσας [scil. παλαίσματα], in ludis Olympicis, παῖδας στάδιον. 1342, ult.

Ὀλυμπιᾶσιν] apud Olympiam. 561, 26.

ὀλύραι] milium. ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς Θρακίοις σιροῖς. 100, ult. 135, 27.

ὅλως] denique, ut brevis sim, ut omnia uno verbo complectar. καὶ ζῶμεν ὅλως τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτούς. 760, 14. καὶ ὅλως μὴ νέος, μὴ πρεσβύτερος τὰ προσήκοντα πράττοι. 777, 20.

ὁμιλεῖν] ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνήρ. 417, 18.

ὁμιλία] οὐκ ἀσφαλεῖς ταῖς πόλεσιν αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὗται λίαν ὁμιλίαι. 71, 9. δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἡστινοσοῦν ὁμιλίας, ἐξαρέσηται. 1396, 25. τὰς τῶν τυχόντων ὁμιλίας οὐ χρὴ προσδέχεσθαι. 1406, 21. ὁμιλίας τῆς τῶν θεῶν ἠξιώθησαν. 1410, 25. δι' ὁμιλίας πεῖσαι προσέχειν αὐτῷ τὸν νοῦν. 1468, 27. κρῖναι, τί τῶν πραγμάτων δυνατὸν ἐξ ὁμιλίας προσαγαγέσθαι. *durch Zureden [through persuasion]*, blandis adhortationibus et persuasionibus. 1466, 2.

ὄμμα] τῶν ὁρωμένων ἐπιφανεστάτου ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δ' αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων. 1405, 5.

ὀμνύναι] ἀλλὰ καὶ τῷ τοὺς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι. 227, 17. ὤμνυε τὴν εἰρήνην. 236, 8. ὀμόσας τὸν ὅρκον. 679, 16. ὀμόσας καθ' ἱερῶν. 1306, 21. ἣν μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμνύναι ταῦτ' ἂν ἐθέλειν, εἰ μὴ σαφῶς ᾔδει τὰ εὔορκα ὀμουμένη. 852, 19. ὀμνύω τοὺς θεοὺς ἅπαντας. 622, 22.

ὁμογνωμονεῖν] περὶ ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντες ἑαυτοῖς, εἰς τοῦθ' ὁμογνωμονοῦντες ἀεί. 281, 21.

ὁμογνώμων. 151, 13. 897, 5. 1345, 16. 1383, 16.

ὅμοιος] σὺ δὲ ὅμοιος, Αἰσχίνη; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σός; 330, 25. οὐ μέτεστι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν πρὸς τοὺς πλουσίους τῶν ἴσων οὐδὲ τῶν ὁμοίων. 551, 10. οὐδὲν ὅμοιος ὢν τούτῳ νομοθέτης. 601, 6. ὅμοιός γε Σόλωνι νομοθέτης Τιμοκράτης. 733, 16. ὅμοιός γε Δεινίας τούτῳ. cavillatio. 1118, 16. ὅμοιόν γε, (οὐ γὰρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν, ἢ φιλοτιμίαν ἴσην ἔχον ὑμῖν. 616, 16. ἐκεῖ γὰρ τῆς ἀρετῆς ἆθλον, τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι μετὰ τῶν ὁμοίων. 489, 21.

ὁμοιοῦν] τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ συμβαίνουσιν ὡμοιωμένων. 1408, 22.

ὁμοίως] perinde, omnino, *gleich durch die Bank weg [entirely, in the lump]*. πάντας ἀφαιρεῖσθαι κελεύουσιν ὁμοίως. 483, 5. b) idem quod ὅμως. nihilominus, hoc non obstante. 1119, 13.

ὁμολογεῖν] τί, τοὺς ὁμολογοῦντας ἐχθροὺς ἔχοντες, [id est, ὁμολογοῦντας, ὅτι εἰσὶν ἐχθροί,] ἑτέρους ζητοῦμεν. 181, 2. ὡμολογεῖτο ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. 230, 2. οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἑάλωκεν. 408, 10. 1014, 27. ὁμολογηθεισῶν [τῶν χιλίων δραχμῶν puta] ἀπολαβεῖν [scil. ἐμὲ] ὅταν Πολύευκτος ἀποθάνῃ. cum inter nos condictum esset, ut ego has mille drachmas post excessum Polyeucti demum ferrem. 1029, 14. οὐδ' ὁμολογῆσαι περὶ τούτων οὐδενός. condixisse, recepisse se. 840, 2. ὡμολογεῖτο τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων ὑπὸ τῆς γυναικός. 1035, 17. ὁμολογουμένας πεποίηνται συνθήκας. ab utraque parte comprobata et pro ratis habita pacta. 235, 6.

ὁμολογία] τὸν κελεύοντα νόμον κυρίας εἶναι τὰς ὁμολογίας, ἃς ἂν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσωνται. 1042, 22.

ὁμόνοια] τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 3. τοῦτο πρῶτον ὑπάρχειν τῆς ὁμονοίας σημεῖον, κοινῇ διαλῦσαι τὰ χρήματα. 460, 19. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ. 617, 27. ἐκ δὲ τούτων ἡ κοινὴ καὶ πάντων ἀγαθῶν αἰτία τῇ πόλει μένει καὶ καθέστηκεν ὁμόνοια. 797, 9. πρῶτον ἀπάν-

ὀπωρώνης. 314, 13.
ὅπως] οὐχ ὅπως ἀφελέσθαι, ἀλλ' — non solum nil detrahere, sed etiam —. 142, 6. 518, 11. v. in Ἐπιστ. ά. ὅπως μὴ ψεύσεται, 1466, 17. subaudi ὁράτω.
ὁπωστιοῦν] οὐδ' ὁπωστιοῦν ἐγνώριζον τοὺς ἀνθρώπους τούτους. 924, ult.
ὅραμα τοῦτο ἐποιεῖτο ὁ δῆμος αὐτοῦ καλὸν καὶ λυσιτελές. 1460, 26.
ὁρᾶν] τοὺς δὲ πολεμίους μηδὲ ὁρῶσι. 168, 1. πρὸς τοὺς νῦν ὅρα με ῥήτορας, πρὸς σαυτόν. specta me tecum, h. e. contende me ad te, compara me, et dijudica sic discrimen, quod nos intercedit. 331, 6. οὕτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι. 796, pen. οὕτως ὁρῶντες τὰ τῶν ἠτυχηκότων ἔργα, ὥστε, τὸ τῆς παροιμίας, ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν. 797, 3. Φορμίωνα πάλιν ἑώρακε, rursus ad Phormionem respicit, observat, veneratur, ei se dedit, inservit, fidit, supplicat, καὶ τούτῳ γέγονεν οἰκεῖος, ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων τοῦτον ἐκλεξάμενος. 1120, pen. τί δήποτε οὐχ ἑώρα τὰ δίκαια ταῦτα. ad animum sibi revocabat, considerabat, meditabatur. 1478, 21. τοὺς λογισμοὺς ὁράτω τοὺς περὶ τούτων. 627, 10. οὐ δημοτικώτερον δήπου τὰ τῶν πολλῶν ἀδικήματα ὁρᾶν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων. 614, 11. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο (οὐχ ὁρᾶς) γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα. 305, 3.
ὀργὰς] ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάδα. 175, 25.
ὀργὴ] οὐ τοὺς αἰτίους ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε. 14, 2. τούτῳ τὴν ὀργὴν, animadversionem, castigationem, εἰς τὰ ἄλλα ἔχετε. 259, 5. 556, 13. οὐκ ἴσην τὴν ὀργὴν ὁ νόμος ἔταξε τῷ δράσαντι, ἂν θ' ἑκὼν, ἄν τ' ἄκων. 528, 4. ὀργὴν ταύτην καὶ νῦν ἐπὶ τοῦτον λάβετε. 743, 22. ὀργὴν εἰ μὴ εἴχετε τῆς ἐκείνων πονηρίας μετριωτέραν. 1230, 21. εἴπερ, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δήσαιμι, ἢ πατάξαιμι. 1251, ult. ὀργῇ περιπέπτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας. 1470, 25. οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρός ἐμε ποιήσειεν. 1471, 14. χάριν, ἂν ταύτης ἄξιος ᾖ, καὶ τοὐναντίον ὀργὴν, ἂν τοιαῦτα φαίνηται πεποιηκὼς, ποιεῖσθε. 370, 10. συναδικηθείημεν διὰ τὴν τοῦ πράγματος ὀργὴν, [id est, ὑπὲρ, vel κατά]. 1300, 11. ὅσοις πρόσεστιν ὀργὴ τῶν πραττομένων. iracundia ob delicta. 1105, 23. εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτων. si qua in re cum horum matre dissedit, ab ea offensus. 1001, 11. τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ. 74, 3. ὁρῶ γὰρ ἐνίους, οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα [scil. ἥκοντας, vel ὄντας] τὴν ὀργὴν ἀφιέντας. 74, 6. τυγχάνειν ὀργῆς. 1478, 7. τίνος ὀργῆς τετυχήκασι παρ' ὑμῶν. 571, 11. οὐδεμιᾶς ὀργῆς — προϊστάμενος. 1469, 12. δημοσίας ὀργῆς καὶ τιμωρίας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν. 525, 7.
ὀργίζεσθαι] οὕτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος. 514, 10. ὀργιζόμενοι ἐπὶ πάντων ὁμοίως φαίνεσθε. 574, 3. δόξετε ὀργιζόμενοι τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικούμενοι. 754, 22. τῶν ὀργιζομένων ἐστὶν ὀξέως κακόν τι τὸν λελυπηκότα ἐργάζεσθαι. 754, 24. ὀργίζεσθαι, μὴ τοῖς αἰτίοις, ἀλλὰ πᾶσιν ἐφεξῆς. 1447, 4. ὀργιεῖται Φίλιππος, εἰ καταψηφιεῖσθε τῶν πεποιημένων τὴν εἰρήνην πρὸς αὐτὸν, citat Apsines p. 698, 9.
ὀργίλος] ὀργίλους καὶ τραχεῖς ὑμᾶς ἔσεσθαι νομίζω. 73, pen.
ὀργίλως καὶ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἔχειν. 583, 12. ὀργ. ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας. 1121, pen. ὀργίλως ὑμᾶς ἔχειν εἰκός ἐστι ταῦτα πάσχοντας. 1447, 2.
ὀρθὸς] ἥδε [patria puta] ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης ἔπι Πλέοντες ὀρθῆς. 419, 8. ἐὰν μὲν ὀρθότερον φανῇ τις λέγων, ὧν ὑμεῖς ὡρμήκατε. 1421, 24.
ὀρθῶς] ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι, citat Hermogenes p. 245, 12. ex or. pro Corona. καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ. 101, 23. πολλάκις συμβαίνει τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον τοῦτο μὲν λέγειν μὴ ὀρθῶς, ἕτερον δέ τι. 1421, 6. μὴ πάνθ', ὡς ἕκαστος ὑμῶν ἔχει γνώμης περὶ τῶν παρόντων, ὀρθῶς ἐγνωκέναι πεπεῖσθω. 1430, 5. οὐδ' ἰδίᾳ ῥᾴδιόν ἐστιν ἅπαντα ὀρθῶς πράττειν. 1450, 11. ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς καιροῖς. 12, 14. ὦ τί ἂν εἴπῶν σέ τις, ὀρθῶς προσείποι. 232, 21.
ὁρίζειν] τὴν εἰρήνην ταύτῃ ὁρίζονται. 91, ult. affirmare, asseverare. 115, 20. τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον δικαίως φέρειν. 142, 1. Βυζάντιον ὁρίζειν τῆς τούτων χώρας. illorum [Selymbrianorum] agrum habere pro Byzantio, h. e. pro territorio Byzantino. 198, 16. ἃ γὰρ ὥρισω δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες, ταὐτὰ δήπου ταῦτα καὶ κατὰ σοῦ προσήκει τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν. 416, 18. ὁρίσας ὃ δίκαιόν ἐστιν. 615, 20. ὡρισμένοι χρόνοι. 643, ult. ὡρισμένος τὴν οἰκίαν δισχιλίων. cum domi curasset ὅρους, seu palos apponi, ad indicandum, eam pro viginti minis oppigneratam esse. 877, 11. ὁρίζειν τὸν χρόνον. 952, 21. τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος οὐδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας. 1291, 12.
ὁριστὴς] τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ὁρισταὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατοῦντες γίνονται. 199, 17.
ὁρκίζειν] ἢ οὐκ ἂν ὡρκίζομεν αὐτόν. sacramento adegissemus. 235, pen. 678, 5.
ὅρκος] τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι [scil. αὐτῷ]. 235, 13. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν. 390, pen. ἀποδιδόναι τινὶ τοὺς ὅρκους. 443, 15. ὅρκος Ἡλιαστῶν. 746, 18. παρὰ τὴν τοῦ δόντος, deferentis, ἐκείνῃ τὸν ὅρκον εὐήθειαν. 1002, 3. ὅρκος Γεραιρῶν. 1371, 22. κύριος ὢν τοῦδ' ὅρκου καὶ τῶν γραμματείων. 1301, 20. τὸν νόμιμον τοῖς φράτορσιν ὅρκον. 1315, 19. ἐμβαλομένου ἐμοῦ ὅρκον εἰς τὸν ἐχῖνον. 1203, 26. ἐπὶ τούτοις δίδωσι τὸν ὅρκον· ἡ δὲ δεξαμένη [scil. αὐτόν]. 995, 22.
ὁρμᾶν] πρὸς τὸν ἐκ Πέλλης ὁρμώμενον. e Pella

oriundum, vel inde prima elementa fortunarum et rerum gestarum adeptum. 78, 13. ἐκ τῶν πόλεων φυγάδας ὁρμήσαντας. 216, 5. et 7. πρὸς δὲ τοὺς παρὰ τούτου λόγους λαβὼν ὡρμηκότας ὑμᾶς. 356, 14. ὡρμηκότα τὸν ἄνθρωπον φίλον εἶναι. 685, 10. ὥρμησεν ἐπὶ ταύτην τὴν σκῆψιν. 917, 7. ὀρθότερον ὧν ὑμεῖς ὡρμήκατε. quam ea sunt, quæ vos cupiatis. 1421, 25. ὡρμηκὼς κατ' ἐμαυτὸν εὐνοϊκῶς ἔχειν σοι. 1490, 19. ὡς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν [subaudi ἀνανήψαντες]—ἴσως ἂν ὁρμήσαιτε, [scil. πρός γενναῖόν τι ἐπιχείρημα]. 44, pen.

ὁρμεῖν] stare ad ancoram, vel in portu. οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς, subaudi ἀγκύρας. *er hat mit der Bürgerschaft nicht einerley Interesse* [*he has not a common interest with the citizens*]. causa ei non est cum civibus communis, neque spes eadem, neque metus. 319, 18. ὥρμει τὸ πλοῖον ἐνταῦθα. 932, 19. μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτοὺς ἐᾶτε. 1295, ult.

ὁρμὴ] εἰς ὁρμὴν τοῦ τὰ δέοντα ποιεῖν προτρέψαι. 309, 4.

ὁρμητήριον] ὁρμητήρια κατασκευασθησόμενα ἐφ' ὑμᾶς. 409, 6. portus, unde piratæ excursiones in circumjecta faciant. 445, pen. ὁρμητήριον τηρεῖν et καταλείπειν ἑαυτοῖς. 681, 5. et 11.

ὁρμίζειν] appellere navem ad continentem. περιπλέοντι καὶ ὁρμιζομένῳ εἰς τὰς νήσους. 80, 10. δέκα ναυσὶ μόναις εἰς Πέρινθον ὁρμισαμένων. 675, 14. ἔστιν ὅμοιον εἰς φωρῶν λιμένα ὁρμίσασθαι, ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς Αἴγιναν, ἢ εἰς Μέγαρα ὁρμίσαιτο. 932, 14.

ὄρνις] τὸν εἰς τοὺς ὄρνις εἰσιόντα. in forum pullarium, aviarium. 417, 21.

ὄροβοι] ὀρόβους ἴστε ὄντας ὠνίους. tanta erat annonarum caritas, ut vel ciceres magni venirent. 598, 4.

ὅρος] finis, terminus, meta, quo quid tendit, aut ubi desinit, sive proprie, sive translate; ut regionis, vitæ, spei et contentionis, inprimis pali ad domos agrosve fixi, ad indicandum, eos oppigneratos esse. ἃ τοῖς προτέροις Ἕλλησιν ὅροι καὶ κανόνες ἦσαν τῶν ἀγαθῶν, ἀνατετροφότες. 324, 26. ἁπάντων τούτων [scil. τῶν πραγμάτων, vel διώξεων, vel μέμψεων, vel ἀδικημάτων] ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι. 983, 17. πᾶσι πάντων ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶν ἡ τελευτή. 1478, 7. ὅρον [scil. τῆς ἐπιθυμίας] οὐδεὶς ἔχει τῶν εὖ πραττόντων. 658, 7. ἕνα ὅρον θέμενος, hac una meta sibi proposita, παντὶ τρόπῳ με ἀνελεῖν. 584, 24. ὅρον τοῦτον τεθείκατε τῇ βουλῇ. regulam, normam, præscriptum. 598, 7. πέρα τοῦ ὅρου ἐλαύνειν. ultra fines ditionis. 634, 13. τὴν ἐφορίαν ἀγορὰν ὅρον προγράψας. 633, 2. ἔστι πᾶσιν ὅρος τοῖς ἀνδροφόνοις εἴργεσθαι τῆς τοῦ παθόντος πατρίδος. 634, pen. οὐδεὶς ὅρος ἔπεστι τῇ ἐσχατιᾷ. 1040, 16. 1047, 23. τοὺς ὅρους ἀνασπᾶν. 1188, 3. οἱ τεθέντες ὅροι. 791, 6. et 11. τίθησιν ὅρους ἐπὶ μὲν τὴν οἰκίαν δισχιλίων, ἐπὶ δὲ τὸ χωρίον ταλάντου. 876, 9. τοὺς ὅρους ἀπὸ τῆς οἰκίας ἀφαιρεῖ. 876, 18. ἱστάνειν τοὺς ὅρους. 879, 11. et 27. ὅροι αὐτῆς [scil. τῆς οὐσίας] ἔστησαν. 1187, 19. διέθετο ὅρους ἐπιστῆσαι χιλίων δραχμῶν ἐμοὶ τῆς προικὸς ἐπὶ τὴν οἰκίαν. 1029, 27.

ὀρρωδεῖν] οὐκ ὀρρωδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι. 127, 25. μὴ χρὴ ὀρρωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν. 152, 9.

ὀρφανία] τὴν ὀρφανίαν ὀδύρεσθαι. 990, 8.

ὀρφανικὸς] τῶν ὀρφανικῶν [scil. χρημάτων]. 182, 15.

ὀρφανὸς τοῦ πατρὸς κατελείφθην. orbus patris, h. e. orbatus patre. pater adhuc puero mihi decessit. 1320, 19. προδοὺς τὸν ὀρφανόν. 1332, 18.

ὄρχεις] τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων. 1269, 10.

ὀρχεῖσθαι μεθυσθέντας τοιαῦτα, οἷα—[scil. ὀρχήματα]. 23, 16.

ὀρχήστρα] τετυπτῆσθαι ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης, e Midiana refert Minucianus p. 150, 5.

ὃς] ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς, pro οὐ πάλαι. haud ita pridem. 40, 21. ὅ, pro διὸ, quapropter. 779, 13. 802, 20. post ὃ δὲ interdum omittitur τοῦτο ἐστίν. 1396, 4. τὸ συνοικεῖν τοῦτ' ἐστὶν, ὃς ἂν παιδοποιῆται, id est, ἐάν τις ἂν παιδοποιῆται. 1386, 17. ἃ δὴ δέομαι, id est, δι' ἃ δὴ δέομαι. 626, 21. ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τοὺς φυγάδας κατάγων, utrumque pro τινάς. 248, 18. conf. ὅστις.

ὁσαχοῦ κύριος γέγονε. 682, 12.

ὁσημέραι. 707, 13.

ὁσία] τὸ δὲ τῆς ὁσίας, ὅτι δήποτ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηνται. 556, 9. οὔτε θεοὺς, οὔθ' ὁσίαν, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐποιήσατο ἐμποδὼν τῷ τοιούτῳ λόγῳ. reverentiam neque erga deos, neque erga homines, aut res humanas. 548, 21.

ὅσιος] τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν οὐδὲν οὔτε βέβαιον, οὔτε ὅσιον. 662, 18. ὁσίαν καὶ δικαίαν θέμενοι ψῆφον. 587, 2. τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων, καὶ τῶν ὁσίων, καὶ τῶν ἱερῶν. 633, 2. τούτων γε οὐδ' ὅσιον, οὐδὲ θέμις τῷ μιαρῷ τούτῳ μεταδοῦναι. 794, 12. τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν ὑφῄρηται, τῶν δὲ ὁσίων — τὸ ἥμισυ. 726, 24. τοῦτον τὸν νόμον, δι' οὗ τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων τοὺς θεοὺς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ. 703, 1. τὰ δὲ ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμέτερα. 738, 7.

ὁσιοῦν] ὁσιοῦσθαι τὸν κατιόντα. redeuntem ab exsilio domum rursus certis cærimoniis consecrari, h. e. idoneum reddi communioni juris vitæque civilis. *wieder ehrlich gemacht werden* [*to be restored to one's rights*]. 644, 9.

ὅστις] pro ὥστε. οὐδεὶς τῶν ἁπάντων Ἑλλήνων τηλικοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσει, ὅστις—. 181, 17. οὐδένα οὔτ' ἀναίσχυντον, οὔτε τολμηρὸν οὕτως εἶναι, ὅντιν' ἀντιποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων. 1395, 18. οὐδεὶς οὔτε νέος, οὔτε γέρων, ὀλίγωρος οὕτως, ὅστις οὐχὶ βοηθήσειεν ἄν. 764, 24. τίς οὕτως ἀλόγιστος, ὅστις ἐθελήσειεν ἄν. 536, 7. In Neutro ὅ, τι. μηδ' ἂν ὁτιοῦν ᾖ. ne si quidem quodcunque tandem contingat. 445, 16. λελοιδόρηκε δὲ οὐδὲν ὅ,τι οὐ, id est, πάντων, ὧν εἶπεν, οὐδέν ἐστιν, ὅ,τι οὐ λελοιδόρηκε, vel, πάντα ἐστὶ λοιδορήματα. 1309, 11. Huc refero quoque formulam illam in clausulis orationum, οὐκ οἶδα, ὅτι [vel potius ὅ,τι, id est, δι' ὅ,τι quam ob rem] δεῖ πλείω λέγειν· οὐδέν γε μᾶλλον, ἢ ὁτιοῦν. non magis hoc facimus, quam ullum aliud, quod ut faciamus nunquam adducemur. *Das lassen wir wohl bleiben* [*we will let that alone*]. 1287, 20. ῥᾷον ὀμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὁτιοῦν. quam aliud quodcunque facere, quod factu sit facillimum. 1269, 13.

ὅτι μὴ] nisi si quid. οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἄλλη πρόσοδος, ὅτι μὴ συκοφαντήσας τινὰ λάβοι. 1358, 14. μὴ ὅτι non solum non — v. sub μή.

οὐ] solitarium, absolutum, integram quasi per se sententiam exhibens. quod etiam insequente vocali, sic manet, non adsciscens κίνδυνος· οὐ γὰρ ὑφ' αὑτῷ ποιήσασθαι βούλεται Φίλιππος τὴν πόλιν. οὔ. nequaquam. ἀλλ' ὅλως ἀνελεῖν. 147, 27. οὐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δέ· οὐδὲ, ἔγραψα μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσα δέ· οὐδὲ, ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους. 288, 7. non licet, affirmantes prius, posterius infitiari: vel, non solum prius feci, sed etiam posterius. οὐδένα πώποτε προὐδώκατε τῶν φίλων, Θετταλοὶ δὲ οὐδένα ὅντινα οὔ. 657, 25. Redundat οὐ, in illis: μᾶλλον ἢ οὐκ ἐκ τῶν —. 1198, 14. μᾶλλον ἢ οὐ τὸν χαλκὸν ὑποθεῖναι. 1200, 12. οὐ περὶ τῶν ἐμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσεσθε Πολυκλέα, ἢ οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν. 1226, 23. οὐκ ἂν, subaudi τοῦτο ποιήσοντες. καὶ χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφανοῦτε, οὐκ ἂν, εἴ γ' ἐχθρὸν ἡγεῖσθε. 659, 24. οὐ γὰρ, tu negas? *nicht wahr* [*is it not true?*] quidni? ὅμοιόν γε (οὐ γὰρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν. 616, 16. καλά γε (οὐ γάρ;) ὦ ἄνδρες, τά γεγραμμένα. 673, 19. εὔνους γε. οὐ γάρ. 674, 14. οὐχ ὁρᾷς. ἀγαθῇ γε (οὐχ ὁρᾷς;) τύχῃ συμβεβιωκώς. 315, 18. οὐχ ὅπως, non solum non, insequente ἀλλὰ, vel ἀλλὰ καὶ, sed etiam. οὐχ ὅπως, ὧν ἡ πόλις δέδωκεν, ἀφελέσθαι τι, ἀλλ', εἰ καὶ μηδὲν ἦν τοιοῦτον, ἄλλοθεν σκοπεῖν, ὅπως μηδενὸς ὄντες ἐνδεεῖς περιοφθήσονται. 142, 6. τῷδε οὐχ ὅπως ἐγκαλεῖν ᾤετο δεῖν, ἀλλ' ἐπῄνει, [id est, ἀλλὰ καὶ ἐπῄνει]. 955, 24. οὐχ ὅπως ἐπέσχον, ἀλλὰ καὶ — οὕτω διέθεσαν. 1156, 24. ἡ δὲ γῆ, οὐχ ὅπως καρπόν τινα ἤνεγκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ—ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν. 1225, 11. οὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται. 1263, 24. ἡμῖν δ' οὐχ ὅπως περὶ τοῦ τόκου ὁ λόγος ἐστὶν, ἀλλ' οὐδὲ τἀρχαῖα ἀπολαβεῖν δυνάμεθα. 1292, 7. οὐχ ὅπως ἐξεπλάγης — ἀλλὰ τῇ ἀνδρίᾳ — κρείττων ἐγένου. 1410, 4. 1467, 1. epistolæ secundæ.

οὐδαμόσε ἔξω ἔδωκα τὴν θυγατέρα. 1076, 7.

οὐδαμοῦ τοῦτον λέγω. hunc nullo in loco habeo. pro homine non habeo. 419, 1. οὐδαμοῦ γενήσονται οἱ μετὰ τούτου συνεστηκότες. nil effecturos fuisse. 1303, 22. οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος—. 328, 24. ὑμῶν δ' οὐδεὶς ἦν οὐδαμοῦ. 331, 13. οὐδαμοῦ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον. 376, 22.

οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. multum abest. *weit gefehlt* [*far from it*]. 138, 26. et alibi passim locorum. subauditur ἀλλὰ τοῦ παντὸς, non deest multum, sed deest totum. *es ist gar nichts an der Sache* [*there is nothing at all in it*]. οὐδ' ὀλίγου δεῖ, subaudi ἀλλὰ πάνυ πολλοῦ. 206, 8.

οὐδεὶς] οὐδένων εἰσὶ βελτίους. 23, 6. παρεωρᾶσθαι καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει. 23, 14. οὐδὲν pro τι, post præmissam infitiationem. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει τοιοῦτον οὐδέν. 665, 17. οὐδεὶς ὅστις οὐκ, pro πᾶς. περὶ ὧν οὐδένα κίνδυνον [subaudi, ἐστὶν εἰπεῖν] ὅντιν' οὐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι. 295, 7. φαῦλον καὶ οὐδέν. nullius momenti. 1107, 17. τοὺς δ' οὐδὲν ὑπελάμβανον εἶναι. 574, 19. οὐδὲν οὐκέτι εἴη ἡ ἄνθρωπος. actum de ea esse atque conclamatum. jam nullam esse. 1159, 25. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. 529, 11. οὐδὲν ἄλλο, pro δι' οὐδὲν ἄλλο. οὐδὲν ἄλλο, ἢ πεπεισμένος ὑπὸ τούτων. 81, 6. πρώην ἔδωκέ μοι βιβλίον, οὐδὲν ἄλλ' ἢ βουλόμενος δοκεῖν μοι δεδωκέναι τὴν ἀπόφανσιν. 1043, 13.

οὔκουν] videtur pro οὐ μόνον usurpatum esse p. 142, 19. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὠμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην, οὔκουν Ἀθηναίων γε, οἶμαι, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων ὥστε —.

οὐλὴ] cicatrix. ἕλκη—ὧν ἔτι τὰς οὐλὰς ἔχει. 1248, 27.

οὐμενοῦν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ. imo vero, nemini alii dicendi copiam faciebat. 274, 16. verumtamen non. 330, 12. δεινῶν μὲν ὄντων, οὐμενοῦν ἐχόντων ὑπερβολήν. atrocia quidem, verumtamen non ita, ut aliud nihil sit adhuc atrocius. 786, 26.

οὐρανὸς] στρατιώτας τρέφειν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. auris pascere copias. 96, 16.

οὖς] auris. ὑμῖν ἐνέπλησε τὰ ὦτα λόγων. 169, 21. δεῖ τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι· διέφθαρται γάρ. 170, 1.

οὐσία] ἣν ἐνταῦθα ἐκέκτητο φανερὰν οὐσίαν ταύτην ἐξαργυρίσας. 59, 5. τὴν ἄδειαν, ἣν κοινὴν οὐσίαν οἱ νόμοι παρέχουσιν ἡμῖν. 582, 8. οὐσία γὰρ οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε

τὰ καθ' ἡμέραν δύνασθαι ἀναλώματα ὑποφέρειν. 1359, 7. καθιερώσαντα τὴν οὐσίαν ἑαυτοῦ. 1204, 12.

οὔτε] insequente non altero οὔτε, sed μήτε. θρασὺς καὶ βδελυρὸς, οὔτ' εἰμὶ, μήτε γενοίμην. 106, 23. et necesse erat sic fieri in ista sententiæ ratione; nam οὔτε si usurpasset orator, exstitisset hæc sententia: neque futurum est, ut unquam fiam. id quod non vult dicere, sed hoc, et in votis habeo, ut nunquam fiam: deus avertat, ut fiam. οὔτε indicasset, quod res illa nunquam sit eventura; μήτε, quod tu nolis eam evenire.

οὗτος] de re in proximo sita, aliasve nota. εἷλε τῶν νήσων τούτων τὰς πολλάς. harum insularum, quas vulgo simplici hoc insularum nomine designamus, et, quæ sint, nemo ignorat. 480, 7. ἁπλῶς τούτους ἅπαντας. universe gentes illas Illyrici, quas vos omnes probe nostis, ut necesse nil sit earum nomina a me recitari. 15, 26. adscribe insignem locum Harpocr. v. προπύλαια ταῦτα. οὗτος eleganter, et cum significatione aliqua gravitatis redundat. τοῦ δικαίαν καὶ εὔορκον θέσθαι τὴν ψῆφον, ὁ κωλύσας ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι λόγος, οὗτος αἴτιος ἔσται. 522, 20. 775, 10. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν, οὗτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος. 280, pen. τοῦτ' ἐκεῖνο. quasi id fieret hac ipsa sola de causa, nulla alia, [quo pecuniam ille mihi dandam afferret]. 583, 18. οὗτος plerumque est oratoribus adversarius, sive is est reus, sive accusator. τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι, pro τοιοῦτοι. ejusmodi sermones jactantur. 96, 22. οὗτοι interdum sunt magistratus, aut judices, aut universe Athenienses. μηδὲ ὧν οὗτοι κύριοί εἰσιν. 941, 11. ἃ τῆς τούτων φιλανθρωπίας εὕρετο ὁ σὸς πατήρ. 958, 27. καὶ γὰρ ἐκείνους, καὶ τουτουσὶ, καὶ ὅλην τὴν πόλιν ἠδίκεις καὶ κατῄσχυνες. 558, 24. Accommodatur interdum pronomen præmisso casui, ut: ἀδείας δοθείσης, καὶ ταύτης, pro καὶ ταῦτα. et id quidem sub hac conditione. 715, 9. τί τοῦτο λέγων. 632, 23. ubi aut τί accipitur pro διὰ τί, aut λέγων in constructione tacite est iterandum, quasi scriptum esset τί λέγων, *quid ille significans*, τοῦτο λέγων, *in his verbis*: aut subauditur βούλεται, aut βουλόμενος, aut τοῦτο est pro ἐν τούτῳ, vel κατὰ τοῦτο. οὗτος interdum pro ὅς. ἃ κοινὰ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ἀγωνιζομένοις — καὶ οὐδεὶς αὐτὸς ἑαυτῷ ταῦτα φέρει τῶν κρινομένων, pro, καὶ ἃ οὐδεὶς φέρει. 794, 10.

οὕτως] sic nude, destricte, sine restrictione, exceptione, vel determinatione aliqua, id ipsum, quod vocabulum subjicit, vel prout vocabulum usu vulgari frequentari solet, nihil aliud, brevibus ut dicam, *ad literam*. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς οὑτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων, καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμᾶς ἁρπάζων. 103, 15. ἣν ἂν οὑτωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν. 122, 11. οὐχ οὕτως οὔτε πρὸς χάριν, οὔτε δι' ἄγνοιαν. non solummodo gratiæ causa, neque alii solummodo per ignorantiam, sed —. 127, 20. εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως [id est, ἁπλῶς] ἀνιάτως [non enim ὥστε insequitur]. 332, 20, τὸ μὲν πρῶτον οὑτωσὶ πίνειν ἠνάγκαζον ἡσυχῇ καὶ τρώγειν. sic bibere et sic edere, sedate, tranquille, composite, ut alii homines solent. 402, 20. ἐν διατριβῇ οὕτως ἰδίᾳ. in congressu mere privato. 537, 18. ἐφεξῆς οὑτωσὶ καθεζόμενος. in continenti, proxime a latere assidens, immediate, ut vulgo usurpant. 553, 13. ὁρῶν ὥσπερ ἄλλον τινὰ, οὑτωσί. non certa quidem scientia, verum tamen probabili quadam conjectura ex intuitu exsistente, cernebam et colligebam illum juniorem me esse, atque alium quemcunque intuens idem affirmassem. *so nach dem Augenmasse [as far as appearances went]*. 1002, 22. καθ' ἕνα οὑτωσὶ πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες. 1265, 6. b) tum demum, hoc facto, neque citius. 644, 8. 802, 20. c) sequente, non ὥστε, sed ὅστις. 764, 24. 1105, pen.

ὀφείλειν] debere. ὀφείλειν τὴν προῖκα κελεύει ὁ νόμος ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. *die Minam mit $1\frac{1}{2}$ Drachma monathlich zu verinteressiren [at the interest of $1\frac{1}{2}$ Drachms the Mina per month]*. 818, ult. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. 1111, 12. τὸν νόμον τὸν κελεύοντα ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ærarium esse, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ, qua condemnatus mulctæ ab judicibus fuerit, ἐάν τ' ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μή. 1328, 11. 1337, pen.

ὄφελος] εἴπερ τι τῶν νόμων ὄφελος. leges si quid valent. 1255, 4. ὄφελος μηδοτιοῦν ἔσται τοῖς μετρίοις τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. 1262, 2. ὄφελος οὐδὲν τῆς ἀληθείας. 1267, 17. ὄφελος οὐδὲν οὔτε τῶν νόμων, οὔτε συγγραφῆς οὐδεμιᾶς. 1283, 13.

ὀφθαλμὸς] ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον. 247, 11. τίσι δ' ὀφθαλμοῖς ἑωρῶμεν ἂν τοὺς εἰς τὴν πόλιν ἀφικνουμένους ἀνθρώπους. 295, 10. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [scil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρέχειν τὸν ἑαυτοῦ. 744, 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψαι, ἄμφω ἐκκόψαι παρασχεῖν. 744, 20. χεῖλος διακόψαι, τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι. 1259, 13.

ὄφις] τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων. 313, 25. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος, ἠρκὼς τὸ κέντρον. 786, 4.

ὄφλειν] condemnari mulctæ. *verwirken, verbühren [to incur a penalty, forfeit]*. mereri, vel aufferre condemnationem ad mulctam. οὐ μικρὰν ζημίαν ὀφλήσειν μέλλουσαν. 459, 24. τὴν μητέρα αὐτοῦ ὄφλουσαν ἀποστασίου [scil. δίκην, aut ζημίαν] ἀπέδοσθε. 790, 2. κἂν ἀστρατείας τις

ὄφλῃ. 732, 21. ὦφλε τὴν δίαιταν. ab arbitro condemnatus est. 862, 2. ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ. 1328, 11. 1337, pen.

ὄφλημα] ἤκουσι νῦν δανεισταὶ καὶ ὀφλήματα πλέον ἢ τριῶν ταλάντων. 1047, 27. μὴ ἐκτιθέντος τοῦ ὀφλήματος ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας, διπλοῦν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. 1347, 15.

ὀφλισκάνειν] ἄνοιαν ὀφλισκάνων. ita stulte se gerens, ut probrum stulti et mereatur, et aufferat ab omnibus. 16, 24. ὀφλισκάνειν αἰσχύνην. 18, pen. 52, 14. 1419, 12. ἡλίκην ἂν ὠφληκότες παράνοιαν ἦτε. 660, 22. οὔτ' εὐθὺς παραχρῆμα δίκην ὀφλισκάνειν βουλόμενος. 849, 5.

ὀφρὺς] τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακας. 442, 11.

ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ταῖς πομπαῖς οὐ δυνάμενον. 570, 5.

ὄχημα] ἀντ' ἐκείνου [scil. τοῦ ἵππου τοῦ πολεμιστηρίου] ὄχημα ἑαυτῷ, τηλικοῦτος ὤν, ἐώνηται. 1046, 12.

ὀχληρὸς] οὐδέν ἐστι πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον, τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς. 427, 20. ὀχληρός τισιν ὑμῶν εἶναι δοκῶ, πολλάκις λέγων περὶ τῶν αὐτῶν. 1455, 5.

ὄχλος] ὄχλον μάταιον τοὺς περὶ τούτων λόγους νομίσητε. molestiam, orationem molestam, gravantem, obstrepentem. 299, 22. οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο. 348, 23. ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους. 405, 18.

ὀψὲ γὰρ ἂν φιλάνθρωποι γεγονότες εἶεν. 206, 9. ὀψέ ποτε· ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. 270, 21. εἰκὸς ἦν καὶ εἰς ὀψὲ ψηφίζεσθαι. usque ad seram vesperam. 1303, 14. ὀψὲ τῆς ὥρας ἐγίγνετο. 541, ult.

ὀψία] δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. 1301, pen.

ὀψίως] ὀψιαίτατα. tempore diei ad ultimum extracto, tam sero, quam fieri posset. 1301, 25.

ὄψις] forma oris, vultus. 413, pen. τῆς ὄψεως τῇ φύσει. 1124, 25. κἂν ὁπωστιοῦν μετρίαν ὄψιν ἡ φύσις ἀποδῷ. 1383, 27. κάλλος ἐπὶ τῆς ὄψεως. in vultu. 1403, 25. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας ὅστις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς σῆς ὄψεως προνοηθείς. 1405, 2. ἡ τῶν λόγων δύναμις ἔλαττον ἔχει τῆς ὄψεως. 1411, 16.

ὀψοποιεῖσθαι] καπνίζειν αὐτοὺς ὀψοποιουμένους τοὺς παῖδας. 1257, 16.

Π.

πάειν] πεπᾶσθαι ἀδίκως. 422, 6.

πάθος] affectio, perturbatio animi. οὐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν. 805, 23.

παιὰν] τοὺς παιᾶνας [Philippi puta] ᾖδεν. 450, 3.

παιωνίζειν ἐπὶ ταῖς τῶν Ἑλλήνων συμφοραῖς. 321, 16.

παιδαγωγεῖον κορεῖν. 313, 12.

παιδαγωγός. 1156, 5.

παιδάριον ἀστὸν εἰσπέμψαντες, scil. in hortum. 1251, 26. τὸν Κέρδωνα ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο. 1252, pen.

παιδεία] ποῦ δὲ παιδείας σοι μνησθῆναι. 269, pen. παιδεία πᾶσα δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης τινὸς συνέστηκε. 1413, 12. ὅλως ἅπασα φύσις βελτίων γίνεται παιδείαν προσλαβοῦσα. 1413, pen. παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τοὺς ἀναισθήτους ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι. 1477, 23. παιδείαν ἀπεδέχου. 1490, 11. ἐπαίδευσε ταύτην τὴν παιδείαν, ἣν ὑμεῖς αἰσθάνεσθε πονηρὰν καὶ ἄδικον. 938, 10.

παιδεύειν παιδείαν. 938, 10. γράμματα. 1123, 18. παιδία ἐπισταμένη θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἐμπείρως. 1351, 7. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως [id est, μετὰ σωφροσύνης καὶ πρὸς σωφροσύνην]. a magistro pudente ipso, et ad pudorem discipulo indendum. 1384, 11.

παίδευμα] οὐδὲ γὰρ ἐξαρχῆς ἐν πᾶσι τοῖς παιδεύμασιν ἦσαν ἐπιφανεῖς. 1393, 24.

παίδευσις] instructio, subornatio falsi testis, subornatore dicenda et agenda docente atque subjiciente. οὐκ ἐκ παιδεύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀληθείας ἔλεγε. 921, 23.

παιδιὰ] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, οὕτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι. 796, 27.

παιδοποιεῖσθαι] ἐξ ἧσπερ ὁ βάσκανος οὗτος πεπαιδοποίηται. 794, 1.

παιδοτριβεῖν, docere, erudire, τὸν ἀεὶ βουλόμενον εἶναι πονηρόν. 771, 26.

παιδοτρίβης] τὸν ἐκ Σικυῶνος παιδοτρίβην κατήγαγε. 216, 11.

παιδοτροφία] διὰ παιδοτροφίας ἐλλελοιπότες τὰς εἰσφοράς. 613, 17. 753, 21.

παίει με πύξ. 1252, 8. παίομεν καὶ ἄγχομεν οὓς ἂν ἡμῖν δόξῃ. 1263, 7.

παίζειν] παίζοντες οἷα ἄνθρωποι νέοι. 1261, 15.

παῖς] οἱ παῖδες, scil. ἀγωνίζονται ἐν τοῖς Διονυσίοις. 517, 27. δίκαιον τοὺς παῖδας τὴν ἀειλογίαν παρέχειν. 1306, 27. ὅταν εἰς τοὺς παῖδας καὶ τὴν εὐδοξίαν ὁρᾷ τἀναντία γιγνόμενα [id est, ὑμᾶς ὄντας ἀχαρίστους] ὧν μόνων, καὶ τελευτῶσι πᾶσιν, ὅπως ἕξει καλῶς, μέλει. 1476, 25. τοὺς παῖδας, οὓς κἂν ἐχθρός, εἴπερ μέτριος εἴη, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι. 1479, 27. ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τοὺς γονέας, οὕτω πρὸς ἅπαντας τοὺς πολίτας ἔχειν. 1485, pen.

παλαιὸς] ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά. 597, 18.

παλαιστής. 214, 20.

παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. 1285, 6.

παλιγκάπηλος πονηρίας. 784, 8.

πάλιν λαβεῖν (quasi unum sit verbum), καὶ ποιήσασθαι υἱὸν, 1364, 18. p. 1365, 13.

est πάλιν ἀναλαβεῖν. πάλιν, pro quoque, pari modo. ἵνα μὴ πάλιν ὑμῶν αἰσθομένων. vobis item sentientibus, perinde atque Lacedæmonii senserant. 365, 13. πάλιν (retro) ἥκειν (redire domum) ἐκ τῆς πρεσβείας. 346, 10.

παλίνδικον e Demosth. citat Julius Pollux. VIII. 26.

Παλλάδιον] τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ δικαστήριον ἀκουσίων φόνων. 643, 20. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου, [scil. δίκην]. 1348, 12.

παλλακὴ] ἐπὶ παλλακῇ, ἣν τις ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχῃ. 637, 5. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως. 1386, 20. ut Harpocration et alii multi, ita Eustathius quoque ad Odyss. Ξ. p. 1758, 7. pro θεραπείας dat παλλακείας.

παμπλήθης] πάμπληθες ἀπέχειν. 347, 8. γεωργίαι παμπληθεῖς. 386, 5. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι. 496, 25.

παμπόνηρος] ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη. 267, 7. 794, 23.

Παναθήναια] εἰς τὰ Παναθήναια φήσας ἀποπέμψειν, [scil. captivos Athenienses]. 394, 2. Παναθηναίων ὄντων τῶν μεγάλων. 1091, 23. 1352, 24.

πάνδεινος εἴ τις. 378, 8. πάνδεινον ἔσται πρᾶγμα. 1267, 17.

πανδημεί. 280, 14.

Πάνδια] festum Athenis in honorem Jovis. μετὰ τὰ Πάνδια. 517, 10.

Πανδίονι. 517, 3.

Πανδιωνίδαι. 1397, pen.

πανδοκεῖον τὸ πρὸ τοῦ Διοσκορείου. 390, 26.

Πάνεμος] mensis quidam Corinthiacus. 280, 14.

πανήγυριν φαύλως ἢ κακῶς κατεσκευάσθαι. 144, 15.

πανουργεῖν πανουργίας περὶ τὰ ναυτικὰ συμβόλαια. 943, 1.

πανοῦργος καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι. 10, 2.

πανταχόθεν τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖται. 674, 2.

πανταχῶς. 1457, 23.

πάντοθεν. 219, 25.

πάνυ] ἡ οὐσία οὐδὲ τριῶν ταλάντων πάνυ τι ἦν. omnino, universe. 1347, 14.

παππῷος] παππῴα δόξα. 150, 26.

παρὰ] cum Genitivo, *a*, *de*. τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν. judicio vestro, sententia vestra. 593, 8. ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τούτων τυχεῖν. securitatem ab his, ab horum incursionibus. 1342, 22. παρ' αὐτῶν ἂν με ἔτρεφον. de suo. 833, 21. θυγατέρας παρὰ σφῶν αὐτῶν ἐκδόντας. e re sua privata. 835, 17. ὁ παρὰ Φιλίππου στρατηγός. 249, 17. ubi aut redundat παρὰ, aut subauditur τεταγμένος. Cum Dativo, *penes*. πολὺ χρησιμώτερα ὑμῖν ὑπάρχει [scil. τὰ χρήματα] παρὰ τῷδε ὄντα. 962, 12. εἰ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου παρ' ὑμῖν ἐπιστεύθη. 593, 11. Cum Accusativo, *per*, *propter*, *sub*, *secundum*, *pro*, *secus*, *præter*. a) per, cum tempus significat. παρὰ ταύτην τὴν ἀποδημίαν. toto illo itinere. 395, 11. παρὰ τοὺς μεγίστους καιρούς. temporibus longe difficillimis atque gravissimis. 470, 12. παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν. durante toto tempore choregatus. 514, 8. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα. flagrantibus, vel recentibus adhuc delictis. 229, 19. 230, 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγών. 303, 14. 523, 6. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων ἀγανακτεῖν. 966, pen. b) per, ob, propter. οὐδὲ γὰρ οὗτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν. 43, 15. οὐ παρ' ἓν, οὐδὲ δύο, τὰ πράγματα εἰς τοῦτο ἀφῖκται. 110, 15. εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τοὺς παρόντας καιρούς. per rationes temporum, quæ tum erant. 307, 3. εἰ δὲ παρὰ τὸ προαισθέσθαι ἐκωλύθη, τίς ὁ ἐκλαλήσας. 354, 22. παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας — παρὰ δὲ τὰς τῶν εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῶν ἀφθονίας, πάντα τὸν χρόνον ἡ σωτηρία τῇ πόλει. 465, 5. ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίου — παρὰ τὴν πενίαν, καὶ τὴν ἐρημίαν. 545, 22. ἵνα μηδὲν ζημιωθῇς παρὰ τοὺς μάρτυρας. 860, 7. οἱ μὲν οὖν παρά τι τῶν ἄλλων δικαζόμενοι. 972, 17. αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις. 1404, 1. ὡς οὐδὲν πρὸς τὸ εὖ φρονεῖν παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. 1413, 26. c) secundum, ex tempore, pro re nata. παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβών. pro vel ex acerbitate vestræ animadversionis animorum vestrorum inclinationes interpretans. 805, 21. παρὰ τὰς τριάκοντα μυριάδας δίδωσιν ὑμῖν μυρίους μεδίμνους. *an ieden 300000 Scheffeln Getrayde schenket er euch ie 10000 Scheffel* [*for every 300000 measures of wheat he gives you 10000 measures*]. 467, 6. παρὰ τοὺς χρωμένους διαλλαττόντων. differentium, pro diversa natura, indole, moribus eorum, qui iis utuntur. 1402, 17. d) secus, præter, adversus, contra quam oportebat. παρ' ὅλον τοῦτον τὸν νόμον εἴρηται τοῦτο τὸ ψήφισμα. invita et repugnante toto hoc juris civilis titulo. 648, 11. πρῶτον μὲν παρὰ τοὺς νόμους νομοθετοῦντα· primum, quoad formam, abhorrenter a formula legislationis in jure civili constituta : δεύτερον δὲ, ὑπεναντία τοῖς οὖσι νόμοις γεγραφότα, quodammodo adversantia, quoad materiam, seu argumentum, universo juri civili. 734, 8. ὑποδύῃ παρὰ πάντα ταῦτα. præter ista omnia subterfugis, elaberis, *du gleitest darenben hin, wuschest bey ihnen allen vorbey* [*you pass over, slur*], non obstantibus illis, quæ te videntur tam

arcte stringere, et tam tenaciter tenere. 778, 20. πάντων, ὅσα ἐκλείπει, δέον παρὰ τοῦτο γίγνεσθαι. quæ oportebat fieri, nisi hoc obstaret. 140, 25. τῶν νικᾷν ἂν παρὰ τοῦτ᾽ οἰομένων χορηγῶν. existimantium, vel sperantium, se procul dubio victoria fuisse potituros, nisi hoc intercessisset. 534, 6. πάνυ γὰρ (οὐχ ὁρᾷς;) παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, εἰ τουτὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τουτὶ διελέχθην, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα. quod hoc verbo, non illo sum usus, quod manum huc, non illuc jactavi, ideo sic se habent res Græcorum, non istoc modo. *um eines Wortes, um dieses Wortes willen, — um einen solchen, und nicht einen solchen Schwung der Hand, steht es mit uns so, und nicht so* [*for a word, on the score of this word — for such, and not such, a motion of the hand, things are with us so, and not so*]. 305, 3. ταῦτα οὐ παρὰ μικρὸν, *nicht um ein kleines* [*of no trifling import*], ἀγωνιζόμενος παρ᾽ ὑμῖν, ἀπελυσάμην. non minuto quodam et vix noscitabili momento argumentorum me purgantium, sed magno et insigni præpondio argumentorum innocentiæ meæ, vincente luculenter et elevante momenta me gravantia. 593, pen. τὴν φιλοσοφίαν ἐὰν μὴ παρὰ μικρὸν ἡγήσῃ. pro re contemnenda duces. 1416, 21. παρὰ τρεῖς ψήφους ἀφῆκαν. ob tria solummodo suffragia, numero plura, a parte absolventium; quæ si ei defuissent, condemnatus abisset. 688, 26. παρ᾽ ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε. absolvistis quidem eum, ob suffragiorum absolventium potiorem numerum. verum ille numerus perpaucis solummodo suffragiis numerum vincebat condemnantium. quæ pauca suffragia si ei defuissent, infamia eum notassetis. 743, 21.

παραβαίνειν] oratione præterire, intactum, indictum relinquere per oblivionem. ἔστιν ἃ τῶν ψηφισμάτων παρέβην. 298, 11. παραβαίνοντες, silentio transmittentes, ἀφ᾽ ὧν ἂν μεγάλους ἐπαίνους κομίσαισθε. 1453, 15. παραβὰς τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας. violatis pactis. 624, 1.

παραβάλλειν] τοῖς παρ᾽ ἐκείνου μισθαρνοῦσι παραβαλεῖτε διασπάσασθαι. 136, 15. παραβάλλειν ναυσὶν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον. 163, 3. παραβάλλοντος. tanquam exemplum proponente vobis, quod in pronuntianda sententia imitemini. 1292, 10.

παραβοᾷν] συκοφάντης τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα καὶ γραφομένων μισθοῦ. 1359, 16.

παράβυστον] ἐν παραβύστῳ. 715, 21.

παραγγελία] invitatio, cohortatio ad præstandam sibi in judicio advocationem, aut ad dandam secundum se litem. 341, 2. studium partium, cum factio quædam reis sibi deditis in judiciis præsto est, eosque auctoritate, gratia, potentia sua pœnis eripit meritis. πολιτεία, ἐν ᾗ συγγνώμη καὶ παραγγελία τῶν νόμων μεῖζον ἰσχύουσι. 432, 11.

παραγγέλλειν] rogare, ambire, prensare manus, advocationem alicujus deposcere. 515, 19. μὴ πάνυ δὲ οἷοί τε παραγγέλλειν. postulare. 1461, 3.

παράγειν] producere, proferre in medium, spectatum aut auditum. τὸν ἥκοντα [e Bœotia] παρήγαγον. producebant prytanes ad concionem. 285, 5. τίνα γὰρ παραγαγὼν εἰς τὸ δικαστήριον, ὧν ᾐτιᾶτο, τούτων ᾕρηκε κατηγορῶν. 805, 14. ἐξαπατᾷν δ᾽ ὑμᾶς πειράσεται, πλάττων καὶ παράγων [afferens] πρὸς ἕκαστα τούτων κακούργους λόγους. 594, 13. b) a recta via detorquere, in transversum agere. unde notio decipiendi. ταῦτ᾽ ἴσως λέγων παράγειν ὑμᾶς ζητήσει —. 487, 9. μὴ δὴ παραγόντων ὑμᾶς. 497, 6. ἄν τι φενακίζειν ἐγχειρῇ καὶ παράγειν οὗτος. 604, 4. λόγος, δι᾽ οὗ προσδοκῶσιν ὑμᾶς παράξειν. 684, 11. ἃ νομίζω μνημονεύοντας ὑμᾶς ἄμεινον φυλάττειν, ἂν παράγειν καὶ φενακίζειν οὗτοι ζητῶσιν ὑμᾶς. 691, ult. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν οὗτοι, καὶ παράγουσιν, [id est, καὶ διὰ τούτου παράγουσι, aut τοῦτο γὰρ πλάττοντες παράγουσι]. 987, 14. 1128, 5. 1129, 2. ἕτερα, ὑφ᾽ ὧν παράγεσθε πολλάκις. *ihr euch vielmals lasset dahin reissen* [*you are often carried away with*]. 412, 8. c) navi vehere sarcinam aliquam minorem, obiter, velut accessionem quandam justi oneris, vel si mavis, transvehere ex alio loco in alium. ὅτι ὀγδοήκοντα κεράμια μόνα [scil. οἴνου] παρήγετο ἐν τῷ πλοίῳ. 934, 5. et 20.

παραγίνεσθαι] adesse. δυοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθοῖν — οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται. 658, 6.

παράγραμμα] proscriptio, res, quæ proscribitur, in tabula publice fixa exarata nemini non spectanda et legenda proponitur. 997, 10. aut, si mavis, nota, quæ ad alicujus nomen, quo ab alio quodam cognomine dignoscatur, adscribitur.

παραγράφειν] νόμοι παραγεγραμμένοι. leges in tabula coram judicibus proposita scriptæ, ut considentium omnium oculis pateant. 263, 20. 487, 10. πρῶτον, τοῦ θέντος [ejus, qui pignori opposuit] τοὔνομα γράφειν [in tabulario creditorum et debitorum], καὶ τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀργυρίου· ἔπειτα παραγράφειν [ad latus illius annotationis adscribere] τῷ δεῖνι δεῖ ἀποδοῦναι. 1237, 2. παραγράφειν σεαυτὸν ἄλλου πατρός. alius te patris, quam cujus es, filium te ferre in scriptis a te exarandis. 1003, pen. In medio: curare nomen aliquod, aut rem quampiam a commentariensi publico in tabulis annotari,

registriren lassen [*to cause to be registered*]. παραγραψάμενοι Σόλωνα Ἐρχιέα διαιτητὴν, τούτῳ ἐπετρέψαμεν δικάσαι. cum Solonem in tabulis pacti curassemus arbitrum scribendum. 1013, 4. b) exceptione seu fori haud competentis, seu juris falso prætensi, actorem aliquem repellere, aut actionem refutare. παραγεγραμμένοι μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. cum ab actuario in tabulas referri curassemus, actionem hanc in me intentatam, ejusmodi non esse, quæ possit in forum induci. 882, 1. τὴν γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι Δημοσθένει. operam dare, ut in libello accusatorio de cæde commissa, nomen Demosthenis tanquam homicidæ, ab actuario annotaretur, tametsi actoribus ipsis constaret, hanc criminationem falsam, ementitam et flagitiosam esse. 549, ult. παραγράφεσθαι δεδώκασιν οἱ νόμοι, *die Rechtswohlthat der Ablehnung der zugeschobenen Anklage* [*the right allowed by law of filing an exception against a previous accusation*], περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας πάλιν δικάζηται. 984, 4. a fine. παρεγραψάμεθα μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην. 985, 1. 919, pen. παραγραψάμενον σαφῶς τοὺς νόμους. legum verbis in tabula a commentariensi plenis atque disertis exaratis atque proscriptis. 1337, 11. ὁ μὲν νόμος οὗτος ἐστὶ Δράκοντος, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ, οὓς ἐκ τῶν φονικῶν νόμων παρεγραψάμην. quas e jure criminali excerptas curavi a commentariensi in tabula publice coram vobis proposita exarandas. 636, 13. ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλοὺς, οὓς οὐ παρεγεγράμμεθα διὰ τὸ πλῆθος. 640, 20. 604, 2. unde notio exsistit, provocare ad legem, eam afferre, recitare, causæ suæ confirmandæ et approbandæ ergo. βούλομαι, παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, πρῶτον περὶ τῶν νόμων εἰπεῖν, καθ' οὓς παρεγραψάμην. per quas mihi licuit exceptione fori uti. 882, 1. orat. adversus Zenothemin. παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεσθαι. 939, 11. ὑπὲρ τῶν μὴ γενομένων ὅλως συμβολαίων Ἀθήνησι, μηδ' εἰς τὸ Ἀθηναίων ἐμπόριον παραγράφεσθαι δεδώκασιν, [scil. οἱ νόμοι]. rejicere actiones, ut illegitimas et locum in hoc foro prorsus nullum habentes. 908, 4.

παραγραφὴ] exceptio rei adversus actorem, actionemve, querentis, aut de foro haud competente, aut de tempore, modove procedendi illegitimo, negantisque se illa actione teneri, aut cogi ad purgandam causam suam posse. πάντα δ' ἤδη διεξελήλυθει [subterfugia puta forensia, *Rechtsbehelfe, legal subterfuges*] τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπωμοσίαι, καὶ παραγραφαὶ, καὶ οὐδὲν ἔτ' ἦν ὑπόλοιπον. 541, 23. τοῖς περὶ τῶν μὴ γενομένων συμβολαίων εἰς κρίσιν καθισταμένοις, ἔστι τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν δέδωκεν ὁ νόμος. 892, ult. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης. *einkommen mit einer Ablehnungsprotestation* [*to enter a protest, exception, demurrer*]. 912, 15. παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεσθαι. 939, 11. προλαβὼν δέ μου, ὥστε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι. 1103, 11. ergo in exceptorio genere actionum reus ante actorem dicebat causam; quod contra erat in ταῖς εὐθυδικίαις. παραγραφὴν ἡττημένος. hoc genere causarum. 1117, 4.

παραγωγὴ] stropha, versutia forensis, tricæ, offuciæ, cavillatio, quibus a recta via, aut a re præsente judex abducitur. παραγωγὰς δὲ τοιαύτας τινὰς ἐρεῖ, ὡς —. 652, 14. παραγωγὰς, ἃς οὗτοι ποιήσονται, χαίρειν ἐᾶτε. 693, 2. λόγος ταῦτα καὶ παραγωγὴ τοῦ πράγματος. 871, 7. ψευδόμενος δὲ καὶ παραγωγὰς λέγων, ἤδη τις δίκην οὐ δέδωκε. 1014, ult.

παράδειγμα] οὐ γὰρ ἀλλοτρίοις ὑμῖν χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις. 35, 1. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος. 305, 1. ζῶντα τοῖς λοιποῖς παράδειγμα ποιήσετε. ita castigate, ut alii, exemplo ejus moniti, sapere discant, et a similibus peccatis sibi cavere. 373, 21. 451, 10. 586, pen. παράδειγμα τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης. 420, 9. ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι. 425, 11. ὑμῖν μόνοις ἐστὶν οἰκείοις χρῆσθαι παραδείγμασιν. 427, 13. οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἑτέρων παραδείγμασι χρώμενοι, μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται. 1450, 17. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε. 1482, 13.

παραδεικνύειν] μείζω τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων οὐδένες ἄλλοι παραδείξασθαι δεδύνηνται. 178, 11. 1423, 11.

παραδέχεσθαι εἰς οἰκίαν. 1008, ult. τοῦτον τὸν μιαρὸν Χαρίνῳ τῷ προδότῃ παραδεξάμενον ταῦτα πράττειν. cum recepisset Charino ista facturum, id est, ei fidem suam obstrinxisset de istis perficiendis. 1334, 16.

παραδηλοῦν] oblique, tecte significare. 348, 7.

παραδιδόναι] tradere alicui partes. τὰ πράγματα Φιλοκράτει καὶ τούτῳ παρέδωκαν, ἐκδεξάμενοι δὲ οὗτοι πάντ' ἀπώλεσαν. 371, 18. reum judicibus. παρεκελεύοντο ἐπεξελθεῖν καὶ παραδοῦναι τοῦτον εἰς ὑμᾶς. 515, 6. παραδιδόναι τὰς προβολὰς, dicuntur prytanes, cum actiones προβολὰς dictas judicibus ei rei judicandæ delectis demandant. 517, 4. μή με Δημοσθένει παραδῶτε. 523, 27. ἐπὶ κρίσει, cognitionis ergo, παρεδέδοτο εἰς τὸν δῆμον, αἰτίας τῆς μεγίστης τυχών. 1187, 5. παρεδώκατε εἰς τὸ δικαστήριον. 1230, 18. ὑπισχνούμενος κρινεῖν, εἰσάξειν [scil. εἰς

τὸ δεσμωτήριον], παραδώσειν, [scil. τοῖς ἕνδεκα]. 781, 2. καλὰ παραδεδομένα [scil. ὑπὸ τῶν προγόνων τοῖς ἐκγόνοις, διὰ τῆς φήμης] καὶ μυθώδη. 641, 19. τὰ παλαιὰ, ὡς ἡμῖν ἀκοῦσαι παραδέδοται. 641, 22. de tutore pupillo, puberi facto, patrimonium tradente. 841, 16. παρέδωκεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. Senatus exactoribus, quorum esset a debentibus armamenta navalia repetere, perscripta in pittacio tradebat nomina debentium. 1145, 12. παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τοὺς προσοφείλοντας. 1327, ult. ὧν οὐδεὶς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα. 1337, 26. de corpore servili ad quæsitionem per tormenta dedendo. 1120, 7. 1140, ult. ὡς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ. quamcunque fortunam deus contribuerit. 1394, 23.

παράδοξος] ἐκ δὲ τοῦ παραδόξου, modo insperato, καὶ τοῦ παραλόγου, et abhorrente, inconsentaneo, ἐὰν ἄρα σωθῇ, σώζεται. 780, 4. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ δόξῃ κατωρθωκέναι. 1395, 16.

παραδῦναι] irrepere, clam, callide insinuare. ἐπὶ τὴν εἴσπραξιν παρέδυ. 608, 3. 750, 9. ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον παρεδύετο. 252, 2.

παράδυσις] subreptio, clandestina et insidiosa molitio jus aliquod illegitimum per usurpationem acquirendi, et pro legitimo deinceps exercendi. παράδυσις κατὰ μικρὸν καὶ ἐθισμός. 219, 7.

παραζευγνύναι] οἱ συνεχῶς οἵδε παραζευγνύμενοι σφίσιν. 1460, ult.

παραθεωρεῖν] παραθεωρήσας τοὺς πρὸ σοῦ γεγενημένους ἐνδόξους ἄνδρας. 1414, 22.

παραιρεῖσθαι] πᾶν ὅ,τι ἂν ἡ τύχη μέρος τοῦ σώματος βουληθείη παρελέσθαι. 247, 13. παρῃρημένοι τὰ ὅπλα. exarmati. 366, pen. οὐδέ γε τοὺς χρόνους ἴσον ἐστ' ἀδίκημα ὀλιγαρχίας ἢ τυράννου παρελέσθαι καὶ ὑμῶν. 399, 10. ταῦτα παραιρεῖται τὴν θρασύτητα. 406, 3. τοὺς μὲν ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται. de medio tollit. 1482, 4. πόλεις παρῄρηται, abstulit, suffuratus est, οὐδὲν αὐτῷ προσηκούσας. 289, 5. ἕως μὲν πόλεις παραιρούμενον αὐτὸν ἑώρα βαρβάρους. 289, 18.

παραιτεῖσθαι] iram, severitatem judicum deprecari. 516, 2. παραιτοῦμαι τοὺς πρὸς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας ὑπομεῖναι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἀκούειν. rogo, ut sustineant audire. 1475, 20. παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι. rogabo vos. 533, 3.

παραίτησις οὐδεμία ἦν, οὐδὲ συγγνώμη. 120, 26.

παραίτιος πάντων μεγίστου ἀγαθῶν. 256, 26.

παρακαθῆσθαι] assidere ad latus alicujus. τοῖς παρακαθημένοις φράζειν. 1152, 18. 1207, 2. παρακάθηται καὶ οὐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. 757, 8.

παρακαθίζειν] παρεκαθίσατο ἕνα [scil. arbitrum] ἑκάτερος. sibi adsciscebat, atque stipulabatur, ut arbitro a se edito sedendi et causam cognoscendi facultas esset. 897, 3.

παρακαθιστάνειν] aliquem ad latus alterius collocare. στρατιώτας οἰκείους ὥσπερ ἐπόπτας τῶν ἐστρατηγημένων παρακαταστήσαντας. 47, 5.

παρακαλεῖν] hortari, rogare, postulare. παρακαλεῖν δὲ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας, μὴ λόγοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις. 158, 14. πολλά με τὰ παρακαλοῦντα ἦν γράψασθαι τὴν Νέαιραν. 1345, 1. παρεκάλεσαν ἅπαντας εἰς σωτηρίαν. ad tuendam communem salutem. 1394, 9. ἃ δὲ κατὰ φυλὰς παρεκάλεσεν ἅπαντας εὐρώστους εἶναι. 1397, 15. ἐφ' ἃ τοὺς ἄλλους παρακαλῶ, ταῦτ' αὐτὸς πρῶτος οἴομαι δεῖν πράττειν. 1465, 24. b) advocare, invitare, rogare aliquem, ut nobis præsto sit in judiciis, ut testis, aut ut defensor et patronus atque collaudator causæ nostræ, item in alio quocunque nobis operam det negotio. παρακαλεῖν πάντας ἀνθρώπους. ut intersint rei, quæ geritur, velut testes. 915, 25. τῶν ἄλλων, οὓς παρεκαλέσαμεν ὅτ' ἐπεμαρτυρόμεθα 1074, 7. παρακληθέντες εἰς τοὺς Ἁγνίου ἀγρούς. 1074, 10. τὸν Κάλλιππον ὁ Λύκων οὐδαμοῦ, nullo in negotio, πώποτε παρεκάλεσε, adhibuit testem, socium, consiliarium. 1242, 4. παρεκάλει τινὰς ἐξ Ἀρείου πάγου. adduxisset ad meum lectum, ubi æger cubabam, ex Areopago senatores quosdam a se ad hunc actum rogatos. 1265, ult. μηδένα μάρτυρα παρεῖναι, διά τε τὴν ὥραν, καὶ διὰ τὸ μηδένα παρακαλέσαι. 1303, 7. βούλομαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ, πάλιν τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι, invocare, καὶ ἐναντίον ὑμῶν εὔχομαι. 227, pen. συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις. assentior rogatis, postulatis. 283, 22.

παρακαταβάλλειν] sacramentum, certam æris summam, cujus periculo certabatur, deponere ante litis contestationem. 1051, 22. 1090, pen. δεινὸν γὰρ ἐδόκει εἶναι, τὸν παρακαταβεβληκότα τοῦ κλήρου [subaudi χάριν] εἰσποιεῖν αὐτὸν, τῶν πραγμάτων ἀκρίτων ἔτι ὄντων. 1092, 20.

παρακαταβολή] *der Vorstand, die Caution, die man stellet* [*security, caution*], sacramentum illud judiciarium. ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς. 978, 19. παρακαταβολὰς εἶναι [τοῦ κλήρου puta, vel τῆς ἐπικλήρου] τῷ ἀμφισβητοῦντι. 1054, ult. παρακαταβολῆς οὐκ ἂν ἠπόρησεν. 1198, 5.

παρακαταθήκην ἔχετε τοὺς νόμους. 572, 7. παρακαταθήκην ἔνορκον εἰληφὼς ταύτην τὴν ἡμέραν παρὰ τῶν νόμων. 773, 5. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων. 840, 11. πα-

ρακαταθῆκαι τῆς τραπέζης. pignora apud mensam numularii deposita, seu pecuniæ mensæ argentarii creditæ, ut sub nomine, non veri domini, sed argentarii, quæstum facerent. 946, 1.

παρακατατίθεσθαι] τὰ ἴδια τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων οὖσιν ἐπιεικέσιν. 806, ult. παρακατατιθέμενος ἐμὲ κοινῇ πᾶσι μετὰ τῶν χρημάτων. 840, 14. τῷ δήμῳ παρακαταθέσθαι ἑαυτόν. 1480, ult.

παρακελεύεσθαι] ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ Φιλοκράτην φυλάξωμεν πολλὰ παρεκελεύετο. 345, 2. τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκελεύσατο. 1264, 22. παρακελευσάμενος ἀνθρώπους δούλους καὶ κατασκευάσας, ὡς Κυρηναίους εἶπαν. cum sibi auctoritate sua globum servorum adjunxisset, adhortatus eos, ut præsto sibi essent. 1348, 10. προθυμότερόν σοι παρεκελευσάμην. 1417, 20.

παρακινδυνευτικὸς] παρακινδυνευτικοῦ τινὸς ἅψασθαι λόγου. 783, 11.

παρακινεῖν] ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδοτιοῦν παρακινεῖν. 193, pen.

παράκλησις] οἱ μὲν ἐκ παρακλήσεως, ex advocatione et condicto, συγκαθήμενοι. 275, 20.

παράκλητος] advocatus, qui in judicio alicui præsto est, ejus causam oratione tuetur. τῶν παρακλήτων αὗται δεήσεις καὶ σπουδαί. 341, 10.

παρακολουθεῖν] comitari aliquem, ad latus eundo, velut amicus deducens aliquo, sive pone eundo, observando, consectando, quoquo tu eas, velut adulator et parasitus, vel etiam, ut inimicus omnes tuos gressus et dicta et facta acriter observans. οὓς σὺ ζῶντας μὲν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρηκολούθεις. 281, 22. παρηκολούθησε παρ' ὅλην τὴν λειτουργίαν ἐπηρεάζων ἐμοί. 519, 12. παρηκολούθησεν οὕτω φανερῶς καὶ μιαρῶς ἐπηρεάζων. 537, 1. ἐξετάζειν καὶ παρακολουθεῖν. 909, 18. παρακολουθεῖν σοι οἷς [id est, ἐν οἷς, vel παρὰ πάντα, ἃ] ἂν πράττῃς. 915, 18. μὴ τῆς αὐτῆς τύχης ἡμῖν παρακολουθησάσης. 1045, 8. παρακολουθῆσαί μοι φερομένῳ εἰς τὸ βαλανεῖον. 1260, 5. πυρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα. 1260, 20. παρηκολούθησέ μοι τοιαύτη νόσος. 1260, ult. παρηκολούθει αὐτοῖς [insectata eos est, Platæenses puta,] ἡ ἔχθρα παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων. 1378, 14. b) metaphorice, investigare, per vestigia eundo deprehendere, consequi mente, intelligentia, tenere. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει οὐ μόνον εὔνουν καὶ πλούσιον, ἀλλὰ καὶ παρηκολουθηκότα τοῖς πράγμασιν. 285, 22. ὁ τὰ τούτου πονηρεύματα ἀκριβέστατα εἰδὼς ἐγὼ, καὶ παρηκολουθηκὼς ἅπασι. 423, 24. παρηκολουθηκὼς ἐνίοις τῶν ἀδικημάτων. 683, 6, ἵνα μᾶλλον μάθητε καὶ παρακολουθήσητε τοῖς περὶ τὸν νόμον ἀδικήμασι. 703, 9. παρακολουθήσετε ῥᾷον ἅπασι τοῖς λεγομένοις. 1050, 7. 1051, 1. ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων οὐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι. 1083, 2. τοῖς εἰδόσιν ἅπαντα ταῦτα ὡς ἔχει καὶ παρηκολουθηκόσιν ἐξ ἀρχῆς. 1178, 12. εἴ τις μὴ ἀληθῶς παρηκολούθηκε τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. 1210, 16. ὅσα τυγχάνω δι' ἐμπειρίαν, καὶ τὸ παρηκολουθηκέναι τοῖς πράγμασιν, εἰδώς. 1463, pen.

παρακομίζειν] advehere, convectare navi, vel vehiculo. τὸ τάριχος ἀνθρώπῳ τινὶ γεωργῷ παρεκομίζετο ἐν τῷ πλοίῳ. 933, 26. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα. adducere, adigere ad sic dictum aggerem. *auf dem Molo, oder der Rhede auslegen* [*to put out of the harbour, and anchor in the roads*]. 1208, 4.

παρακρούεσθαι] decipere. οἷς πρότερον παρακρουόμενος, μέγας νῦν ηὐξήθη. 19, 18. ὅπως μὴ παρακρούσωμαι, μηδ' ἐξαπατήσω. 318, 1. παρακρουομένοις ὑπὲρ αὐτῶν. argumenta pro se afferentibus captiosa et falsa. 605, 24. ἐφενακίσθητε καὶ παρεκρούσθητε. 656, 5. ὡς ἂν μάλιστά τις ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι καὶ παρακρούσασθαι βουλόμενος. 725, 27. διὰ τί οὐ παρακρούομαι τοὺς δικαστάς. 1047, 12. οὐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρούσατο. 1060, 7. παρακρουόμενοι τηλικοῦτον πρᾶγμα, in tanta re, τοὺς δικαστάς. 1062, 17. τὸ λέγειν ἅ τις οἴεται χαριεῖσθαι, τῶν παρακρούσασθαί τι βουλομένων εἶναι νομίζω. 1421, 18.

παράκρουσις] impostura. 679, 3. φενακισμοῦ καὶ παρακρούσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα 760, ult.

παρακύπτειν ἐπί τι, in aliquid cursim velut atque obiter inspicere, rem attingere modo, degustandi ergo et explorandi, num arrideat, necne, periculi causa, tum celeriter ab eo resilire et ad alia pergere. παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον. 46, 27.

παραλαμβάνειν τριηραρχίαν. munus trierarchi capessere. 1148, 21. μάρτυρας. adsciscere, corrogare. 916, 4. et 19. 1159, 27. τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. suscipere debitores armamentorum, h. e. nomina eorum in pittacio perscripta, cum potestate armamenta ab iis debita reposcendi, atque redigendi. 1145, 18. τοῦτο τὸ τῆς συγγραφῆς οὐ παραλαμβάνεις. hanc particulam, vel clausulam tabularum non recitas, non affers, vel pensi non habes. 916, pen.

παραλανθάνειν] παρέλαθεν αὐτοὺς τοῦτο. effugit eos. 1134, 8.

παραλείπειν μηδένα καιρὸν καὶ ὥραν. 24, 25. 1322, 9.

παραληρεῖν. 1421, 10.

Παράλιον] statio navis imperatoriæ Parhali dictæ in portu Attico. μεταπεμψάμενος τὸν πατέρα εἰς τὸ Παράλιον. 1191, 25.

παραλλάττειν] præterire. ὅταν [τὸ ὕδωρ

puta] τὸ τούτου παραλλάξῃ χωρίον. 1276, 13.

παράλληλα] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ κἀμοὶ βεβιωμένα. 315, 4. παράλληλα γὰρ ἔσται φανερώτερα. 395, 24.

παραλογίζεσθαι] *vorsetzlich falsch rechnen, in der Rechnung den überlisten, dem die Rechnung abgelegt werden soll, ein X für ein Q machen [to reckon wrong on purpose, in reckoning to outwit the other party, to call tens hundreds]*. 822, 25. 1037, 15.

παράλογος] δοκεῖ μοι παραλογώτατον εἶναι. 163, 23.

παραλόγως] τοὺς παραλόγως δυστυχοῦντας ἐλεεῖν. 835, 7.

Πάραλος] navis publica. τοῦτον ἐχειροτονήσατε τῆς Παράλου ταμίαν. 570, 4. ταμιεύσας τῆς Παράλου. 570, 15.

παραμελεῖν] τὸ παραμελῆσαί τινας τῶν καλλίστων αἰσχύνην φέρειν. 1412, 3.

παραμένειν] παραμένωσιν, secum in castris, vel cum classe manerent, ἕως ἂν ἡ κρίσις αὐτῷ γένηται. 1188, 21. οἱ γὰρ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρέμενον· οἱ δὲ Βοιωτοὶ οὐκ ἔφασαν παραμενεῖν, εἰ μή τις αὐτοῖς τὴν καθ' ἡμέραν τροφὴν δώσοι. 1188, 26. πιστῶς ἤδη πολὺν χρόνον αὐτῷ παραμένουσιν. 155, 22. 1199, 11. 1209, 26.

παραμυθεῖσθαι] εὐήθης λόγος παρὰ τῶν παραμυθεῖσθαι βουλομένων τὴν πόλιν. 123, 5.

παραναγινώσκειν] ad quodque caput aliorum recitatorum alia, cum illis conferenda, velut ex opposito, aut ad latus recitare. 315, 21. 677, pen. coram concione recitare. 712, 9.

παραναλίσκειν εἰς οὐδὲν δέον. 167, 14. παραναλώσετε πάντα, ὅσα ἂν δαπανήσητε. incassum prodegeritis, quicquid insumseritis. 1432, 16.

παρανοίας καταγινώσκετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι. 1444, 16. εὔχεσθε πᾶσι τοῖς θεοῖς τὴν αὐτὴν παράνοιαν λαβεῖν ἐκεῖνον. ut eadem dementia illum quoque corripiat. 189, 8.

παρανοίγειν. 778, 12.

παρανομεῖν] οἴομαι περὶ κλήρου ἀγῶνα μηδένας ἄλλους παρανενομῆσθαι τοιαῦτα, οἷα ἡμᾶς. 1090, 6.

παρανομία] τὰ ἐκ τῆς παρανομίας συμβαίνοντα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῖν αὐτοῖς ποιησάμενοι θεωρήσαιτε. 808, 7.

παράνομος] τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γραφῇ, citat Hermog. p. 294. ex or. pro corona, et Thomas M. v. παρανόμων e Leptinea. Locus est p. 267, 7. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας, ἤ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας, ἔμελλον αὐτοῦ κατηγορεῖν. 515, 27. 790, 19. γενομένου τοῦ ψηφίσματος καὶ οὐδενὸς γραφομένου παρανόμων. 1149, 14.

παραπέμπειν] παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα αὐτῶν. classe armata comitante deduci et in itinere maritimo firmari adversus insultus hostium. 96, 9. παραπέμπειν τὸν σῖτον ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου. 251, 7. τοὺς οὐκ ὀρθῶς συμβουλεύοντας ὑμῖν παραπέμψαντες. cum contemtu transmissis. 283, 24. παραπεμπόντων ὑμᾶς. cum reliqui trierarchi vos in navibus suis huc ipsi comitarentur atque deducerent. 568, 14. παραπέμπειν αὐτοῖς τὰ σιτηγὰ πλοῖα. 1213, 1. παρέπεμψε τῷ δήμῳ τὸν σῖτον. 1224, 22.

παραπέτασμα] παραπετάσματι χρησάμενοι τῇ προκλήσει. 1107, 1.

παραπίπτειν] παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι. opportunitatem repente oblatam e manibus dimittere. 11, 8. παραπεπτωκὼς [si bene habet ista lectio, sed potius leg. videtur ὑποπεπτωκὼς] θαυμάζῃ τούτους, ὑφ' ὧν αὐτὸν προσῆκε θαυμάζεσθαι. 1127, 2. verumtamen Harpocr. quoque vulgatam edit.

παραπλεῖν. 933, 11.

παραπλὴξ] οὕτως ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας ποιεῖν τὸ δωροδοκεῖν. 426, 23.

παραπλησίως] ἆρά γε ὁμοίως καὶ παραπλησίως. 36, 1.

παραπολλύναι] παραπόλωλεν. velut per jocum, aut oscitantiam et secordiam judicum, pessumdatus est. 543, pen.

ἡ παραπομπὴ τοῦ σίτου. deductio classis frumentariarum navium, e Ponto per mare Athenas usque tuta, quæ fit comitantibus triremibus armatis. 249, 16. 1211, 25.

παραπρεσβεία] mala, improba, flagitiosa functio legationis tibi demandatæ. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας αὐτοῦ ἔμελλον κατηγορεῖν. 515, 27.

παραπρεσβεύειν] legatione demandata improbe, perfide fungi. οἱ προδιδόντες, καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες καὶ οἱ δωροδοκοῦντες. 401, 4. παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον. 740, 17.

παραῤῥεῖν] ἕτεροί γε λόγοι παρεῤῥυήκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς. 170, 25.

παρασημαίνεσθαι τὰς διαθήκας. *besiegeln [to put one's hand and seal to]*. testamenti tabulas nominis sui subscriptione, sigillique sui fide confirmare. 837, 12. ἀντὶ τοῦ τὰ σημεῖα ἐὰν τῶν οἰκοδομημάτων, ἃ παρεσημηνάμην. quæ obsignaveram. *versiegelt hatte [had sealed]*. 1039, 11. 1040, 20. 1041, 12. ἀνοῖξαι τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων. 1046, ult.

παράσημος ῥήτωρ. malæ, vitiosæ, improbæ notæ orator. 307, 26. παράσημον εἰσφέρειν νόμισμα. æs mali commatis. *verrufenes Geld, von schlechtem Gehalte, falschem Gepräge, geringem Schrote und Korne, Beyschlag, oder Nachschlag [bad money, base coin]*. 766, 6.

παρασκευάζειν] differt a κατασκευάζειν. οὔτε κατεσκευάσθε, οὔτε παρεσκευάσθε. neque jam paratas instructasque copias habe-

tis, neque comparatis eas. 168, 14. παρασκευάζουσιν συμφορὰς ἐν ταῖς πόλεσι. 215, ult. αὐτὸς παρεσκευάζετο, *setzte er sich in Positur, in gute Verfassung, zur Wehre und zum Angriffe* [*put himself in position, in good plight, for attack and defence*], καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο. 231, 14. παρεσκευάσθη ὑπὸ σοῦ. a te redemtus, reconciliatus tibi, ad partes tuas traductus fuit. 501, 21. παρασκευάσαι τοσούτους χρηστούς. 604, 15. παρασκευάζεσθαι. sibi comparare, conscribere, contrahere agmen amicorum, advocatorum in judiciis, factionem, globum. 813, 12. ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν. 840, 27. τοὺς μάρτυρας οὐ παρεσκευάσμεθα νῦν. 853, 5. παρεσκεύασται μάρτυρας ψευδεῖς. 852, ult. παρασκευασάμενος μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν. 1010, 24. πολλὰ καὶ ἀναίσχυντα παρεσκευάσαντο πρὸς τὸν ἀγῶνα. 1062, 11. μὴ τοῖς δυναμένοις ἄριστα παρασκευάσασθαι, iis, qui se norunt optime firmis præsidiis subsidiisque satellitum sibi deditorum munire, ἀλλὰ τοῖς ἀδικουμένοις τῶν πολιτῶν βοηθεῖν. 1085, 16. παρασκευασάμενός τινας τῶν δημοτῶν. cum suas in partes pertraxisset, subornasset, edocuisset, quid agendum ipsis dicendumque esset. 1092, 13. παρεσκευασμένους ὑπ' ἐμοῦ εἶναι τοὺς μάρτυρας. 1141, 23. 1386, 3. ἵνα μὴ ἐξαπατήσωσιν ὑμᾶς οἱ ῥήτορες, οὓς οὑτοσὶ παρεσκεύασται ἐπ' ἐμέ. 1177, 13. παρασκεύαζε σκεύη σαυτῷ. 1218, 5. τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη. 1223, 6. παρεσκεύασαν τοὺς ῥήτορας. 1228, 9. οὐ παρεσκευάσατο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου. 1266, 2. παρεσκευάζοντο. inter se condicebant. *si verabredeten, karteten es mit einander. legten es unter einander ab* [*they agreed, concerted, amongst each other*]. 1251, 8. παρεσκευασμένοι τούτῳ. cum hoc facientes, ab eo subornati. 1302, 8. ὑποψίαν εἴχομεν ἄν τινα παρεσκευάσθαι τούτους. illos nobis gratia donisque conciliasse. 1305, pen. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν διδάσκαλον. 1374, 13.

παρασκευὴ] πάσης παρασκευῆς εἷς ὁ αὐτὸς τρόπος. 180, pen. τὴν εἰρήνην ταύταις ἐλπίσιν, ostendendis ejusmodi vanæ spei præstigiis, καὶ παρασκευαῖς, machinationibus callidis et clandestinis, *Intriguen* [*intrigues*], comparationibus amicorum et ministrorum fidorum, atque sedulorum, καὶ ὑπαγωγαῖς, lenociniis verborum insidiosorum, εὕρετο παρ' ὑμῶν. 444, 22. παρασκευὴν ὑβρίζεσθαι, ἣν ἄν τις ἐκ τῶν ἰδίων πορίσαιτο εἰς τὴν λειτουργίαν. 518, 13. παρασκευαῖς ταῖς ἑαυτοῦ πιστεύων. apparatui, copiis ad hujus judicii periculum sustinendum comparatis, amicis, advocatis, opibus, gratia, potentia, fidens. 864, 17. πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μάρτυρας οὐ τἀληθῆ μαρτυροῦντας ὁ ἀγὼν ἔσται. cavillationes et conclusiunculas a longinquo jam præmeditatas, et cum aliis comparatas, ut quæ commenta reus proferat, eadem testes quoque emti et conducti confirment. 864, 20. παρασκευή, *ein Complott* [*a complot*]. 1053, 6. ἐνίκησεν οὐδεμιᾷ παρασκευῇ ἀδίκῳ, οὐδὲ συνωμοσίᾳ. 1059, 26. οὐ πάνυ ῥᾴδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι. 1078, 11. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυριζόμενοι, id est, πιστεύοντες. 1081, 16. κρείττων τῶν νόμων ταῖς παρασκευαῖς γενέσθαι. 1091, 18. παρασκευὴ τῆς ἀπολογίας. 1386, 2. τίς παρασκευή, καὶ πόση, καὶ πόθεν πορισθεῖσα. 1423, 17. ἔδει πρὸ τοῦ πολέμου ἐσκέφθαι, τίς ἔσται παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ. 1439, 20.

τὰ παρασκήνια φράττων. 520, 18. fort. aditus ad scenam, tabulatum, vel œcus ante scenam. *ein Vorsaal vor der Bühne* [*an antichamber before the stage*].

παρασπᾷν] μὴ παρασπάσηταί τι τῶν ὅλων πραγμάτων. ne quid avellat, carpat, arripiat. 10, 6.

παρασπονδεῖν] παρασπονδῶν καὶ λύων τὴν εἰρήνην. 85, 22. 248, 20.

παρασυγγραφεῖν] παρασυγγεγράφηκας ἡμᾶς. læsisti nos violando pacta inter nos inita. 1291, 17. 1293, 7.

παράταξις] οὐδὲν ἐκ παρατάξεως, οὐδ' ἐκ μάχης γιγνόμενον. 123, 24. καταστασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκου. oppressos a sodalitio improbo. 1081, 12.

παρατάττειν] οὐ μὰ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους. 297, 12. εἴ τις αὐτοὺς τοὺς παραταξαμένους ἐρωτήσειεν. 1395, 14. τοὺς παραταξαμένους — οὐκ ἐτόλμα συλῆσαι. 1477, 16.

παρατηρεῖν] ὅπως τοῦτο μὴ γένηται παρατηρῶν διετέλουν. 281, 16.

παρατιθέναι] παραθεὶς εὐθέως ἑξῆς. subjiciens statim jam dictis. 146, 3. παρέθηκε τὰ σκεύη ταῖς ἐκπλεούσαις ναυσί. 612, 24. οἱ διάκονοι Χαβρίου τράπεζαν παραθέμενοι. 1356, 10.

παρατρέφεσθαι] magna in familia, velut vile quoddam mancipium, accessio et cauda familiæ supervacanea, ali. ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον. 403, 23.

παραυτίκα] οὕτως ἡ παραυτίχ' ἡδονὴ καὶ ῥᾳστώνη μεῖζον ἰσχύει τοῦ ποθ' ὕστερον συνοίσειν μέλλοντος. 72, 16. νομίζοντας τὴν παραυτίκα οὐκ ἔσεσθαί ποτ' αἰτίαν ταραχῆς μεγάλης. 215, 10. προπέποται τῆς παραυτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. 34, 24.

παραφέρειν] εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα. 305, 5. ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς θεωρίας. tempestates statas ex ritu vetusto præterire sivistis sine donis atque cærimo-

niis. 531, 16. οὐχ ὡς ἐπιτιμῶν ταῦτα παρήνεγκα. in medium protuli. 1479, 11.

παραφρονεῖν] desipere. μαίνεται καὶ παραφρονεῖ. 1183, 2. παραφρονῶν ὡς οὐδεὶς πώποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ πειθόμενος πόρνῃ. 1183, 11.

παραφυλάττειν] pro simplici φυλάττειν. παραφυλάξετε τοῦτο ἐξ ἅπαντος τρόπου. 807, 10.

παραχειμάζειν] παραχειμάζοντι ἐκεῖ. hiemem ibi degenti. 909, 14. 1292, 4.

παραχρῆμα] ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν. ex tempore. 9, 8. παραχρῆμα τῶν λόγων λεγομένων. statim e vestigio, cum illi sermones adhuc sererentur. 81, 11. ἁπλῶς καὶ ὁμοίως οἷς ἄν τις ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἴποι. 1401, 20. πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἐπελθεῖν ἂν εἰπεῖν. 1420, ult. ἢ ὅπως οἱ παραχρῆμα λόγοι [in præsens solummodo probabiles] χάριν ἕξουσι. 1425, 4. ἕνεκα τῆς παραχρῆμα χάριτος πρὸς ὑμᾶς. quo in præsens, ad breve tempus gratiosi sint. 1449, 18. τοῖς ἐκ τοῦ παραχρῆμα συμβαίνουσιν ὀρθῶς χρῆσθαι. 1465, ult. ὅτι εὐθὺς παραχρῆμα, statim e vestigio, ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται. 1178, 14. ἔδειξεν εὐθέως παραχρῆμα. 1237, 21. καὶ παραχρῆμά γε. absolute, destricte, sine ulla exceptione, vel remissione, aut, ut paucis omnia complectar, et rotunde significem. 38, 2.

παραχωρεῖν] μὴ παραχωρεῖν τῆς τάξεως, ἣν ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον. 38, 24. παραχωρεῖν μηδενὶ τούτου, de hoc nemini concedere, nemini ejus veniam dare postulanti, scil. τοῦ στρατεύεσθαι, necessitatis militandi. 167, 19. δοκεῖτε γὰρ τῶν ἔργων τούτων παραχωρεῖν. 172, pen. ὅσων ἂν βασιλεὺς ἐγκρατὴς γένηται — παραχωρεῖν. 192, 19. de sententia sua alteri concedere. 212, 4. τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτους ἐθέλοντὰς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ. 247, 25. οὐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρει ἐλπίδων καὶ ζήλου καὶ τιμῶν. 317, 8. παραχωρῶ τῇ πόλει τῆς τιμωρίας. 523, 23. παραχωρήσονται τῆς ἀρχῆς. 655, 17. τίς δ' ἂν οἰκέτῃ παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ. 981, 11. ἁπάντων παραχωρεῖν ὑμᾶς ἡγούμενος. 1467, 7.

παραψυχή] ἵν' οὖν, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ' ἔχωμεν παραψυχήν. 1343, 21. παραψυχὴν τῷ πένθει τὴν τούτων εὔκλειαν ἔχοντες. 1399, 17.

παρεδρεύειν] παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ. 572, 10. 1373, 23.

παρεδρία, vel potius παρεδρεία] functio muneris parhedri, seu assessoris. 1373, 22.

πάρεδρος [scil. τοῦ ἄρχοντος]. 1332, 14, πάρεδρος γενόμενος regi sacrorum. 1369, 20. πάρεδρον τοῦτον ποιήσαντι, ἵνα διοικήσῃ τὴν ἀρχήν. 1372, 24. οὓς παρέδρους εἰκότως τις ἂν φήσειε τοῖς κάτω θεοῖς. 1399, pen.

παρειά] τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας θλίβων. 313, 25.

παρεῖναι] πρεσβείαν πέμπειν, ἥτις παρέσται τοῖς πράγμασι. 10, 1. πανταχοῦ αὐτὸν παρεῖναι τῷ στρατεύματι. 10, 12. τὸ ἀεὶ παρὸν προϊέμενοι. opportunitates quasque itentidem occurrentes rei bene gerendæ. 11, 23. ἐφ' ἅπασι παρεῖναι. rebus omnibus gerendis ipse adesse et interesse. 24, 24. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων. 41, 25. τὰ παρόντα περιορῶντας, περὶ τῶν μελλόντων τοὺς ἄλλους φοβεῖν εὔηθες. 129, 26. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ καὶ συνδικοῦσιν, qui ei præsto sunt opera consilioque. 911, 6. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται. copiosissime quisque jucundissimeque loquitur cogitatque de iis, in quibus cum maxime versatur. *wes das Herz voll ist, des geht der Mund über* [*when the heart is full, the mouth overflows*]. 1473, 19. ταῦτα νῦν ἐμοὶ πάρεστιν, ἃ μή ποτ' ὤφελε, scil. παρεῖναι. quæ satius erat mihi nunquam usu venisse. 1473, 20. ἄχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι, μνημονεύειν τὰς χάριτας, id est, ἄχρις οὗ πάρεστι [vel ἔνεστι] χρῆσθαι ταῖς χάρισι, μνημονεύειν αὐτάς. 1478, 13. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων [id est, περιόντων, ἔτι ζώντων] πλείω ποιεῖσθαι λόγον. 1479, 6. παρῆς, ἢ οὐ παρῆς, ὅτε ταῦτ' ἔλεγον, Αἰσχίνη; καὶ ἐγίνωσκες τὸ μέλλον, ἢ οὐκ ἐγίνωσκες; citat. Schol. ad Aristotelis Rhetor. p. 47. a. 23.

παρεισφέρειν νόμον. aliam legem ferre, alii abrogandæ oppositam. 484, 1. et 12. 485, 26. 487, 13. et 20.

παρεκλέγειν τὰ κοινά. clandestinis et minutis, sed crebris furtis remp. depeculari. 435, 21.

παρεμβάλλειν λόγους ἑτέρους. inserere, interpolare disputationes a causa alienas. 1026, 20.

παρενοχλεῖν] παρηνώχλησθε ἴσως καὶ ὑμεῖς. 242, 16.

παρεξετάζειν] παρεξετάσαι αὐτοὺς παρὰ τούτους. 741, ult.

πάρεργον] πάρεργα παντελῶς τἄλλα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. posthabent omnia cupiditati suæ. 1233, 5. μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸ προσέχειν τοῖς μέλλουσι ῥηθήσεσθαι. 1411, 21.

τοὺς παρέργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας. 215, 9.

παρέρχεσθαι] ὃ γάρ ἐστι χείριστον ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. 40, 13. τὰ παρελθόντα πράγματα πάντ' ἀπόλωλεν. 92, 19. παρελθοῦσιν εἰς τὴν δυναστείαν. 117, 4. εἰκότως, οἶμαι, τὰ ἔργα τοὺς λόγους παρέρχεται. superant, antevertunt. 132, 8. τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς παρελθεῖν.

vincere, obliterare, quasi cursu antevertere. 227, 20. ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι τῷ παρεληλυθέναι Φίλιππον εἴσω Πυλῶν. 237, 6. 238, 25. παρελθεῖν, præterire, evanescere, ἐποίησε τὸν τότε περιστάντα τῇ πόλει κίνδυνον, ὥσπερ νέφος. 291, 12. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν ἀεὶ ἀφεῖται. 292, 12. τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα, τὸ ἄχρι κόρου, παρελήλυθεν ἐκεῖνος φενακίζων ὑμᾶς. excidit merito honorificæ hujus appellationis, culpa sua titulum illum Evergetæ amisit. *verwirkt, verbührt* [*forfeited*]. 400, 2. τοῦτο γὰρ μικροῦ παρῆλθέ με εἰπεῖν. pæne me præterierat, fugerat. 550, 26. παρέρχεσθαι. proficisci agmine facto, castra movere. *marschiren* [*to march*]. 999, 8. παρῆλθον εἰς τούτους τοὺς λόγους. 1231, 27. τὰ παρεληλυθότα οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι. 1439, pen. ὃ τῶν παρελυληθότων ἐστὶ χείριστον, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. 1440, 9. παρελήλυθα ἐπὶ τοῦτο. hoc ut agerem ad vos prodii. 1454, 4. πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος. 1471, 10. τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας. 1487, 7. τῷ τάχει καὶ τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν παρῆλθες. 1410, 7. ἐὰν πέντε ἔτη παρέλθῃ. 989, 19. σὺ παρελθὼν ἀθρόων κατηγόρεις. progressus ad concionem, dicendi ergo. 559, 7. τοὺς κοινοὺς παρελθὼν νόμους. legibus communibus universæ civitati præteritis, insuperhabitis. 977, 14. ὃς παρελθὼν εἰς ὑμᾶς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, ἐνέπλησε τὰ ὦτα λόγων. 169, 21.

παρεύρεσις] commentum, prætextus vanus. μηδεμιᾷ παρευρέσει. 238, 6.

παρέχειν] εἰ τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ' ἡμεῖς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν. 11, 13. πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει. 15, 15. παρέχοντας κοινὰ τὰ ὄντα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εἰς τοὺς κινδύνους. 143, 4. καὶ νυνὶ παράσχεσθε τὴν εὔνοιαν. 228, 26. ἐάν τις νόμον οὐκ ὄντα παράσχηται. 807, ult. τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. præstat, alit de suo. 565, 1. ὁ παρασχόμενος αὐτόν. is, qui eum subornavit isti adversarium et calumniatorem. 1113, 25. ἕτερον ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τοὔνομα παρέχειν. 1246, 15. τοσαύτην εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν ἡ σὴ φύσις αὐτοῖς παρέσχεν. 1410, 14.

παρηγορεῖν] solari. πρὸς τὰ παρηγοροῦντα τρέπειν τὴν ψυχήν. 1400, 8.

παρθένον γαμεῖν tenebatur rex sacrorum, ἵνα κατὰ τὰ πάτρια θύηται τὰ ἄρρητα ἱερά. 1370, 22.

Παρθενὼν] templum Minervæ in arce. 174, 24. 597, 8. 617, 19.

παριδεῖν] παρεῖδε ταῦτα πάντα. contempsit. 637, 11.

παριέναι] (ab ἰέναι cum leni) prodire, procedere, inprimis ad concionem, cum populo agendi ergo. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον καταλελύσθαι ἔλεγον. 170, 6. ἠρώτα μὲν ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται, παρῄει δ' οὐδείς. 285, 6. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῄει. 1481, 17. οὔτ' Ἀλέξανδρος εἰς Θήβας παρῄει. 918, 21.

παριέναι] (ab ἱέναι cum aspero) omittere, transmittere. ὧν νυνὶ παρήκατε καιρῶν διὰ ῥᾳθυμίαν. 98, 16. οὔτε καιρὸν παριείς. 156, 26. τὸν ἑκάστου καιρὸν οὐ παρεθέντα, οὔτ' ἀγνοηθέντα, οὔτε προδοθέντα. 326, 24. πολλοὺς ὑμῶν μᾶλλον ἀξίους τιμᾶσθαι παρέντες. 415, 11. μηδαμοῦ παρεθῆναι. nusquam omitti non vexatus. 548, pen. παρέντες τοῦτο, ἐκεῖνο ποιοῦσιν. 1229, 3. παρεὶς τὸ χαρίζεσθαι. 1419, 11. In medio: intromittere, admittere, *einlassen* [*to admit*]. βαρβάρους καὶ δούλους, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται. 194, 27.

παριστάνειν] in Activo, proponere. τὴν ὑπόθεσιν τὴν οὐκ οὖσαν παριστάντες ὑμῖν. 28, 9. ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν — τοῦτο παραστῆσαι τοὺς θεοὺς ὑμῖν. in mentem vobis injicere. 226, 3. παραστῆσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν — γνῶναι. 228, 4. πλησίον τὴν δύναμιν δείξας καὶ τὰ ὅπλα παραστήσας [nisi περιστήσας præferatur]. 286, 20. παραστήσαντα ἐλπίδας. 448, 9. τὴν αὐτὴν ὀργὴν, ἥνπερ ἄλλ' ὁτιοῦν τῶν δεινοτάτων, παρίστη. 519, 20. οὐ γὰρ ἡ πληγὴ παρέστησε τὴν ὀργην, ἀλλ' ἡ ἀτιμία. 537, 22. παραστῆσαι τοῦτο παμπόλλην ὑμῖν ὀργὴν, εἰκότως ἄν μοι δοκεῖ. 1435, 13. οὐδεὶς ἂν, ταῦτ' ἀπαγγέλλων, δύναιτο τὸ δεινὸν παραστῆσαι τοῖς ἀκούουσιν οὕτως, ὡς ἐπὶ τῆς ἀληθείας — ἡ ὕβρις φαίνεται. 538, 3. ψήφισμα — δέος καὶ φόβον παριστάν. 654, 25. αἰσχύνην οὐ παριστᾶσιν. 1396, 23. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὔξαισθε, παρίστησιν. 1445, 21. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις. 1464, 27. παραστήσαντά, cum apposuisset, τινα τῶν οἰκετῶν φυλάττειν τὰ ξύλα. 1194, 19. παραστῆναι, præsens esse menti, obversari animo. δεῖ γὰρ ἐκείνῳ τοῦτο ἐν τῇ γνώμῃ παραστῆναι. 44, 25. adstare ad latus, præsertim rei, causam ejus oratione, advocatione adjuvare. ὥστε μοι παραστάντας ἐνταυθοῖ, βοᾷν οἷα πεπόνθασι. 366, 20. τῷ υἱεῖ τούτου πολλῶν πραγμάτων ὄντων, multæ causæ forenses exantlandæ cum essent, οὐ πώποτε παρέστη, nunquam operam ei navavit. 1120, 26. δυοῖν κηδεσταῖν παρεστηκότοιν, οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε. 433, 19. εἰ, παρεστηκότος τούτου, coram hoc, Κτησίας ὁ υἱὸς ἐφαίνετο πεποιηκὼς, ἅπερ οὗτος νυνί. 1263, ult. παρεστᾶσι πολλοὶ [scil. τῷ δικαστηρίῳ] adstant et circumstant, spectandi et audiendi gratia. 1297, 8. καιροῦ πρὸς τοῦτο παρέστη [nisi potius περιέστη] Φιλίππῳ τὰ πράγματα. res

Philippi eas ad necessitates devenere. 20, 13. παραστῆναι, cervicem jugo submittere, in potestatem victori se dare, dicto audientem esse, vel obsequi, parere, in potestate esse. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέστησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν ἀπώλετο. 597, ult. παρεστηκὼς καιρός. tempus præsens. 255, 25. In medio, παρίστασθαι, in mentem venire. οὐχὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι γινώσκειν. 28, 1. 1419, 22. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀφίσταται ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσωσι. 652, 26. παρίσταταί μοι δεῖσθαι τῶν ἀναγνόντων τόνδε τὸν λόγον. 1404, 14. b) ad latus suum stare jubere, *neben sich hintreten lassen* [*to cause to stand by him*]. παραστήσεται παιδία καὶ κλαήσει. 546, 20. δανείζονται μὲν μετ' ὀλίγων μαρτύρων, ὅταν δ' ἀποδιδῶσι, πολλοὺς παρίστανται μάρτυρας. 915, ult. παραστησάμενος τοὺς παῖδας, κατὰ τούτων ὀμεῖσθαι. 1268, 23. παραστησάμενος τοὺς συνεισομένους αὐτῷ τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντι. 1305, 11. unde notio domandi, subjugandi: nam παρίστασθαι est penes se collocare, stare ad latus suum jubere, cum interminatione, si vel latum unguem discedat. h. e. cogere aliquem, ut in fide tua atque auctoritate sit, vel ut in manu atque promtu. Ὄλυνθον παραστήσεται. sub potestatem suam rediget. 14, 12.

παρίσως] circiter, præterpropter. 606, pen.

πάροδος] τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικόν. qui hactenus solummodo civilis erat, donec vos ei veniam dedissetis ad vos prodeundi et vobiscum in concione agendi, partemque reip. gerendæ impertivissetis. 1411, 14.

παροικοδομεῖν] obfirmare, munire aliquid, operibus præstruendis. ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ παροικοδομεῖν εἰώθαμεν. 1276, 10.

παροινεῖν] ἀπώλετ' ἂν παροινουμένη. 403, 8. ἐπαρῳνήθη. 612, 20. μεθύων ἐπαρῴνει. 685, 14. ἣν ὥραν ἄλλοις δειπνοποιεῖσθαι συμβαίνοι, ταύτην ἂν οὗτοι ἤδη ἐπαρῴνουν. 1257, 13. παροινουμένους ὑπὸ τούτων. 1258, 6.

παρόμοιος] idem quod simplex ὅμοιος, aut pæne similis. ἀλλ' οἶμαι παρόμοιόν ἐστιν, ὅπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως. 12, 8.

παροξύνειν] φημὶ δεῖν ἐθελῆσαι καὶ παροξυνθῆναι. ira et indignatione accendi animisque exardescere ad injurias ulciscendum et depellendum. 10, 24. παροξύνειν stimulare animumque injicere sui ulciscendi. 21, 13. παρώξυνται, πείσεσθαί τι κακὸν προσδοκῶν, ἂν καιρὸν λάβητε. 70, 14. μικρῶν ὄντων τῶν παροξυνόντων. quo tempore vel minutissimæ quæque res iram accenderent. 403, 1. οὕτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος. 514, 10. παροξυνθέντας μᾶλλον τοῦ δέοντος. 805, 20. παροξύνεσθαι ὑφ' ἡδονῆς τινός. 1144, 27. εἰ γὰρ οἱ παρόντες [jurgio puta et conflictui manuum] ἀντὶ τοῦ κωλύειν, αὐτοὶ παροξυνοῦσι. 1264, 26. παρωξύνθαι τὴν πόλιν πρὸς τὰς ἀποψηφίσεις. 1299, 17. τοὺς εἰδότας παροξύνειν. 1415, 22. εἰ βουληθέντων ὑμῶν [scil. ἀνδρίζεσθαι] καὶ παροξυνθέντων ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ. 1448, 4.

παροξυντικὸς] πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι παροξυντικοὶ μὲν πρὸς τὸ —. 489, 4.

παροξυσμὸς] exacerbatio, iracundia. 1105, 24.

παρόπτεσθαι] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα. 133, 18. τὴν κοινὴν σωτηρίαν παρόψονται. 179, 19. παροπτέον τι καὶ παρανομοῦντα. 805, 9.

παρορᾶν] παρεωρᾶσθαι καὶ ἐν οὐδενὶ μέρει εἶναι τὸν τοιοῦτον. 23, 13. ἡγήσονται παρεωρᾶσθαι αὐτοί. 655, 15. ἀλλ' οὐ δὴ τὰ μέγιστά γε χρὴ παρορᾶν. 1450, 12.

παροργίζεσθαι] παροργισθέντας τι ὑμᾶς ἴδῃ πρός τινας. 805, 19.

παρουσία] τῶν δὲ πραγμάτων διὰ τὴν παρουσίαν, propterea quod in locis, ubique quæque gererentur, aderat, καὶ τὸ δύναμιν ἔχειν, κύριος ἐγεγόνει. 674, 24. πράξεως σύμβουλον, δι' ἣν καὶ μετὰ ταῦτ' ἀγαθοῦ τινὸς ἡμῖν ἔσται παρουσία. 1443, 1. τὰ τῆς τύχης ὀξείας ἔχει τὰς μεταβολὰς, καὶ κοινὰς ἀμφοτέροις τὰς παρουσίας, id est, τὰ τῆς τύχης ἀγαθά τε καὶ κακὰ κοινῶς πάρεστιν ἀμφοτέροις ἐναλλάξ. 1448, 1.

παῤῥησία] οὐδὲ γὰρ παῤῥησία περὶ πάντων παρ' ὑμῖν ἀεί ἐστι. 37, 16. καί μοι, πρὸς θεῶν, ὅταν ἕνεκα τοῦ βελτίστου λέγω, ἔστω παῤῥησία. 97, 23. λέξω δὲ μετὰ παῤῥησίας. οὐδὲ γὰρ ἄλλως δυναίμην. 95, pen. οὐδὲν ἂν εἴη τοῖς ἐλευθέροις μεῖζον ἀτύχημα τοῦ στέρεσθαι τῆς παῤῥησίας, Stobæus e Demosth. refert p. 145. παῤῥησία viguit apud Athenienses maxime, qui καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις μετεδώκατε αὐτῆς — ἐκ δὲ τοῦ συμβουλεύειν παντάπασιν ἐξεληλάκατε. 111, 10. sq. κεκλεισμένης σοι τῆς παῤῥησίας, οὐ κιγκλίσιν, οὐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοιούτοις ὀφλήμασι. 778, 12. οὕτως ἔλαττον ἰσχύει παρά τισι τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας. minoris fit jus et fas, quam fiducia et audacia loquendi. 1340, pen. παῤῥησίας μετέχειν τῆς καὶ τοῖς ξένοις δεδομένης. 1343, 19. τὴν παῤῥησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην. 1397, 1. ὡς ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστὸς οὐ παύεται. 1489, 10.

παῤῥησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων. 287, 14.

παρωθεῖν] de loco depellere, detrudere. παρώσας ἡμᾶς. 119, 17.

πᾶς] παντὸς εἶναι. cujusque esse, pro leve, facile factu esse. 13, 27. πάντα ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς, Philippus puta. 240, 11. πάντα ἦν Ἀλέξανδρος. in oculis ferebatur, summi fiebat. 660, 7. πάντα ποιεῖν, nihil intentatum relinquere, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσειε. 1045, 25. εἰς πᾶν [scil. κακοῦ] ἐλθὼν διὰ τὴν τούτων ὕβριν. 1261, 5. ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ εἶναι. in extrema despe-

βάνειν. 1296, 26. ἣν ἐπείσθητέ γε [subaudi δέχεσθαι], τούτων δίκην ἔχετε παρ' αὐτῶν. 991, 16. ὅσον ἔπεισεν, [subaudi αὐτὸν δέχεσθαι]. 1219, 25.

πειθὼ] ἡ τῶν λόγων πειθὼ τῆς τῶν ἀκουόντων εὐνοίας προσδεῖται. 1393, 13. πειθὼ τοσαύτη καὶ χάρις καὶ ἐν οἷς σπουδάζεις ἐστί σοι, καὶ ἐν οἷς παίζεις. 1407, 21.

πεῖραν ἡμῖν ἔργῳ δεδωκότος τοῦ χρόνου. 209, pen. σεμνύνομαι τῷ πεῖραν ἔργῳ δεδωκέναι. 262, 14. ἅ γε μηδ' εἰς πεῖραν ἔδωκε θεῶν εὔνοια. 293, 19. πεῖραν ἔργῳ λαβὼν τῆς ἐκείνου φιλίας. 663, 20. πεῖραν αὐτῶν πολλάκις δεδώκασιν. 707, 19. πείρας πολλὰς καὶ παντοδαπὰς προσάγοντες. 1380, 2.

πειρᾶν] ἔργῳ πεπείρασθε. 255, 9. τίς γὰρ Ἑλλήνων, ἢ τίς βαρβάρων, οὐ πολλῶν κακῶν καὶ μεγάλων πεπείραται. 311, 25. τοῦτο δὲ καὶ σπάνιον καὶ χαλεπὸν πεπειραμένος οἶδα ὄν. 1443, 3.

πείσματα e Demosthene afferunt nonnulli codices Julii Pollucis VI. 183. verum meliores ibi omittunt ὡς Δημοσθένης.

πελάγιος] πλοῦν καὶ πολὺν, longinquum iter maritimum, καὶ πελάγιον per altum mare, non ripas legendo. 1213, 4.

πέλαγος τοσοῦτον μέλλοντος πλεῖν. 916, 15.

πελιὸς] lividus, cruore stagnante sublutus. πελιὸν εἶχε τὸ στῆθος. 1157, 6.

πέμπειν] οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν. 47, 13. ἔπεμψεν ἐπὶ τὰ ξύλα. arcessivit tigna, misit, qui ea inde adduceret, advehenda curaret. 1195, 26.

πεμπταῖος] πεμπταῖα τὰ παρ' ὑμῶν ἐν Φωκεῦσι γενέσθαι λογίζομαι. calculatio mea efficit, ut a vobis hic actorum et decretorum fama quinto die post ad Phocenses pervenerit. 359, 18.

πέμπτος] τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων οὐκ ἔλαβε. 260, 20. οὐ μεταλαβών. 702, 7. τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ μετέδοσαν τούτῳ. 795, 6. 803, 13. τὸ πέμπτον μέρος εἶχον τοῦ ὕδατος. unam quintam partem universæ aquæ infusæ. 1052, 27.

πένεσθαι] ἱκανὸν γὰρ αὐτοῖς τὸ πένεσθαι κακόν. 1309, 25.

πενέστης] διακοσίοις ἱππεῦσι πενέσταις ἰδίοις βοηθήσαντι. 173, 6. 687, 2.

πένης] ὥσπερ ὑμῶν ἑνὸς ἑκάστου εἷς τίς ἐστι γονεὺς, οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινοὺς δεῖ γονέας τοὺς πένητας ἡγεῖσθαι. 142, 5. οἱ πενέστατοι καὶ ἀσθενέστατοι ἡμῶν ἐγγύτατά εἰσι τοῦ ῥᾳδίως κακῶς παθεῖν. 555, 10. μηδαμῶς τοὺς πένητας ἀτιμάζετε. 1309, 24. οὐ γὰρ, εἰ πένητες ἦμεν, ἠδικήκαμεν. 1312, pen. ἆρα μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν δοκῶ, citat Hermog. p. 358, 10.

πενθερὰ] ἀφήρησαι τὴν σαυτοῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. 1123, 1.

πένθος] πένθους πολλοῦ ἐν Βοσπόρῳ ὄντος. 910, 14. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη. 1399, 12.

πενία] ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας. 186, ult. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἴ τις πενίαν προπηλακίζοι, νοῦν ἔχειν ἡγοῦμαι. 312, 16. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δουλικὰ πράγματα τοὺς ἐλευθέρους ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν. 1313, 2.

πενιχρὸς] τῶν δὲ πενιχρῶν [id est, πενήτων] ἱκνοῦνται [pro ἀφικνοῦνται, vel ἔρχονται] πολλοὶ γαῖαν ἐς ἀλλοδαπήν. 422, 19.

πενταετηρὶς] quinquennium. πολλὰς πενταετηρίδας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διατρίψαντα. 740, 1.

οἱ Πεντακόσιοι] sunt senatus Athenis quotannis novas vices obiens. τῆς βουλῆς τῶν Πεντακοσίων. 1144, 19. ταῖς πεντακοσίαις [scil. δραχμαῖς] ζημιώσειεν, ὅσου ἦν [ἡ βουλὴ puta] κυρία κατὰ τοὺς νόμους. 1152, 10.

πεντακοσιομέδιμνος] homo ordinis primarii. 1067, ult.

πέντε] τοῖς ἀδικουμένοις ἱκανὰ τὰ πέντε ἔτη ἡγήσατο Σόλων εἰσπράξασθαι. 952, ult. ἐὰν τὰ πέντε ἔτη παρέλθῃ τοῖς ὀρφανοῖς [ex quo puta puberes et sui juris facti fuerint] καὶ μὴ δικάσωνται, neque jus suum repetierint a tutoribus, μηκέτ' εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς δίκην περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκλημάτων. 989, 18.

πεντεκαιδεκαναΐα] numerus quindecim navium. 183, 2.

οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς iidem sunt atque οἱ ἐφέται. 1069, 5. πεντήκοντα ἔτεσιν ὕστερον. 1378, 18. πεντηκονταταλαντία, citat e Dem. Julius Pollux IX. 52.

πεντηκονταρχεῖν] διὰ γὰρ ἐκείνου πεντηκονταρχοῦντος καὶ ἠγοράζετο καὶ ἀνηλίσκετο. 1215, 1.

πεντηκόνταρχον ἕτερον αὐτὸς ἐγὼ λαβών. 1212, 21. ergo trierarchi subcenturiones ipsi sibi deligebant.

πεντηκοστεύεσθαι] *sich verfunfzigen lassen*, das ist *den 50ten Pfennig abtragen* [*to pay every fiftieth penny*]. quinquagesimam dependere. 932, 27.

πεντηκοστὴν καινήν τινα τῆς ἱππικῆς εὕρηκε. novam quandam commentus est rationem redimendi veniam equestris militiæ. 568, 12. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἐωνημένος. *er hatte den Zoll vom eingehenden Getrayde gepachtet* [*he had farmed the duty on imported corn*]. 1353, 21. τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες. 738, 5.

πεντηκοστολόγος. 558, 18. λάβε τὴν τῶν πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν. indicem mercium, de quibus sive portum subeuntibus, sive exeuntibus, quinquagesima depensa est, *das Buch, den Cafaster, der im Hafen verzolleten Güther* [*the book, the register of the goods that have paid the duty in the harbour*]. 909, 10.

ἡ πεπρωμένη τούτους ἀνεῖλεν. 1396, 8.

ἐχθρῶν. 44, 11. περιγίνεσθαι τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως προσήκει τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ. 1403, 15. περιγεγενῆσθαι τῶν χαλεπῶν καὶ δυσκόλων ἁπάντων. 1407, 2. πολλῶν, ὄντες οὐ πολλοὶ, περιγίγνονται. 1445, 3. οὐ σκοπῶν, ὅπως ἀλλήλων περιγενήσεσθε. 1469, 26. b) superesse, reliquum esse, redundare. ἄλλως τε καὶ τούτου μόνου περιγίγνεσθαι μέλλοντος. præsertim cum hoc solum ipsi reliquum futurum, hunc unum sit laboris fructum ablaturus. 31, 23. τὸ μὲν φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ δύναμιν μεγάλην ἔχειν ἐκείνῳ περιγέγονε. 144, 3. περιγενόμενα χρήματα. facultates, quæ a proscriptione superfuissent. 1014, 20. τοσοῦτον ἐδέησε περιγενέσθαι τι τοῖς ἐκείνου παισὶ τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. 1015, 8. τὰ σκεύη τὰ τῇ προτεραίᾳ περιγενόμενα. quæ die ante relicta mihi, neque ablata fuissent. 1159, 8. ὅτι οὐχ οἷός τ' ἔσται περιγενέσθαι. fieri non posse, ut morbo superato, convalescat, et salvus discedat, in vivis superstes maneat. *mit dem Leben darvon kommem [to come off with life]*. 1168, 16. οὐ πολλὴ ἐλπὶς αὐτὸν περιγενήσεσθαι. 1364, 20. οὐ μικρὰν ζημίαν νομίσαι, εἴ τις ἀηδὴς δόξα τῇ πόλει παρὰ τοῖς πολλοῖς περιγένηται. *am Ende, nach geschehener That zurück bleibt, wenn der Staat das davon hat [at last, when all is over, if the state gets that by it —]*. 1433, 24. περίεστι δέ μοι ταῦτα, *ich habe am Ende das davon [I have got that in the end]*, ἃ τοῖς κακόν τι νοοῦσιν ὑμῖν περιγένοιτο, *zu Theile werden, angedeihen möge [would fall to, be the lot of]*. 1483, 18. ἐκ δὲ τούτων περιγίγνεται, exsistit, *am Ende kommt das davon [in the end that comes of it]*, ὑμῖν μὲν ἡ σχολὴ — τούτοις δὲ αἱ χάριτες καὶ ὁ μισθός. 102, ult.

περίδειπνον] epulæ funebres in honorem defunctorum. 321, 25.

περιδεῶς μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας. 155, 4.

περιεῖναι] pæne idem significat, quod περιγίγνεσθαι. a) superior esse. περιέσται τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων. 14, 16. πανταχοῦ κρατοῦμεν καὶ περίεσμεν τῷ λόγῳ. 132, 1. εἰ δὲ, ὡς ἀντὶ Φωκέων καὶ Πυλῶν Χεῤῥόνησος ἡμῖν περίεστιν, λέγῃ. 365, 22. ἡγούμην αὐτὸς πρῶτος περιεῖναι δεῖν αὐτῶν. 414, 14. τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκούοντας περίεστιν, οὐ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιούτους, citat Plutarchus Moral. p. 547, pen. δεῖ τούτων, ὅστις εὖ φρονεῖ, φυλαττόμενον περιεῖναι, μὴ προπιστεύσαντα κατηγορεῖν. 662, 19. ἡ εὐταξία, τῇ τῶν νόμων προσθήκῃ, τῶν αἰσχρῶν περίεστι. 777, 2. μετὰ τούτων [cum legibus] οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν περίεισι. 777, 8. ἐγὼ πολλῷ, multis partibus, τῷ δικαίῳ, per jus meum, vi juris æqui mihi competentis, περιεῖναι βουλόμενος. 978, 17. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεστι. 1089, 10. b) superesse, reliquum esse, *überschiessen [to remain over and above]*. item spissum, copiosum, numerosum esse. νῦν δὲ τοσοῦτον ὑμῖν περίεστι τοῦ πρὸς ἐμὲ μίσους. tantum vobis superest odii erga me. *ihr habt einen solchen Reichthum daran [you have such a fund of it]*. 160, 12. οὐδ' ἐνταῦθα ἔστη τῆς ὕβρεως, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν, [scil. τῆς ὕβρεως]. tanta redundabat insolentia, arrogantia, superbia ad injurias et contumelias exardescente. 520, 16. τοιγαροῦν περίεστιν ὑμῖν ἐκ τούτων. *das habt ihr davon. das kommt davon [you have that from it. that comes of it]*. 172, 6. τούτοις δὲ τοσοῦτον περίεστιν, ὥστε τοὺς ἠδικημένους προσσυκοφαντοῦσι. *der Kitzel sticht sie so, sie sind so übermüthig, verwegen, keck und frech [they are so arrogant, insolent, bold, and presuming]*. tantum ipsis superest spirituum, cupiditatis et insolentiæ. 1280, 1. εἰ δέ τῳ παρέστηκεν, ὡς πολύ μοι περίεστι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων. mihi multum otii superesse a gestu rerum mearum. 1483, 11. οὔκουν ἐκ τοῦ περιόντος ταῦτα ποιῶ. *das thue ich nicht für die liebe lange Weile [I don't do it for mere sport]*. non temere, non sine consilio. 1483, 15. περίεστι δέ μοι ταῦτα — *ich habe am Ende der Rechnung den Ueberschuss, das davon, das zum besten [at the end of the reckoning I have the overplus, have that from it, gain that]*. 1483, 17. τῇ πόλει τῶν ἐναντιουμένων ἐνδοξοτέραν εἶναι περίεστι. 1488, 26. οἰόμενοι περιεῖναί τῳ χρήματα, λογίζησθε. opinantes penes aliquem superesse adhuc aliquid æris, nondum erogatum illius, quod ipsi vos expendendum mandavissetis. *er müsse von der ihm zugestellten Summe Geldes noch was übrig behalten haben, das er zurück - oder herausgeben müsse [he must still have remaining some of the money that was intrusted to him]*. 303, 21. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως. *der Ueberschuss der Casse, der nach Abzuge der Ausgabe übrig bleibt, der Cassenbestand [the overplus of the fund, after the deduction of the disbursements]*. 1346, 17. ψηφίσμαθ' ὑμῖν περιέσται, copia quidem abundabitis decretorum, — βελτίω δ' οὐδὲν ἔσται τὰ πράγματα, neque tamen res ideo vestræ meliore loco erunt. 1432, 16. τεθάῤῥηκε καὶ πεπίστευκε περιεῖναι καὶ ζῆν. te in vivis esse superstitem mansurum. 585, 18.

περιελαύνειν] μὴ περιίδητε ἐμὲ περιελαθέντα ὑπὸ τούτου. 1049, 10.

περιεργάζεσθαι] εἰ μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων περιεργάσῃ. 150, 23. ἐξ ὧν ἐργάζῃ καὶ περιεργάζῃ. 150, 24. περιείργασμαι μὲν ἐγὼ, ineptus fui, vanam et supervacaneam

insumsi operam, περὶ τούτων εἰπὼν, περιείργασται δὲ ἡ πόλις ἡ πεισθεῖσα ἐμοί. 248, 25. περιεργάζεσθαι καὶ κοινῇ πάντας ἐνοχλεῖν. 805, 4.

περίεργον] τὸ προΐστασθαι τῶν Ἑλλήνων περίεργον ἐπείσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα. 143, 17. 1451, 19.

περιέρχεσθαι] πρεσβεῖαι, ἃς [id est, καθ' ἃς, vel ἐν αἷς] — περιήλθομεν. 129, 20. περιέρχεσθαι. circumire, ut candidati honorum solent suffragia colligentes. 171, 18. ἔτι καὶ νῦν περιέρχεται ὅπλα ἔχων. 216, 9. περιελθεῖν τὴν χώραν. 277, 9. πολλὰ γὰρ ἄλλα τις ἂν περιέλθοι τῷ λόγῳ. 1461, ult. (non intelligo) περιέρχεται τὴν ἀγορὰν κύκλῳ. 411, 16.

περιέχειν] περιέχοντος ὅρους κύκλῳ. 1274, 15.

Περιθοίδης. 1219, 20.

περιϊδεῖν γιγνόμενα. 246, 8. περιϊδεῖν τοσούτῳ ἧττον ἔφην, ὅσῳ φυγὰς καὶ ἀτυχῶν ἠδικεῖτο. 896, 2. οὐκ ἂν περιεῖδον ἐμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον. 901, 17. τὰ δὲ αὐτῶν τὸν ἐμὸν πατέρα περιεῖδον κομισάμενον. 1015, 21. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ περιεῖδον αὐτὸν ἀναρπασθέντα. 1348, 1.

περιϊέναι τὴν χώραν. 277, 18. οἱ δ' ἄλλοι περιΐητε τὰ τούτων ἀγαθὰ ζηλοῦντες. 1461, 8. ἐπὶ ξένης περιϊὼν ὁρῶμαι. 1484, 5. πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιϊών. coemit undecunque studiose exquisita. 412, 23.

περιϊστάνειν, περιΐστασθαι, περιστῆναι] In Activo: sepire, circumvallare aliquem velut agmine quodam, ut e. c. malorum, vel hostium. τὸ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἐπεξιοῦσι δικαίως, περιϊστάνειν ἔτι πλείω κακά. 555, 5. προσελθὼν καὶ περιστήσας τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ, τὸ ἐργαστήριον τῶν συνεστηκότων. 978, 6. περιϊστάναι τὰς αὐτῶν συμφορὰς εἰς ἐμέ. transferre. 1014. 17. b) περιστῆναι, supervenire, evenire ex insperato, et secus quam opinatus esses. τοῦτο καὶ ὑμῖν περιέστηκεν. 176, 23. devenire in aliquem statum, locumve, mutata rerum facie. *umschlagen, verkehrt, oder anders, als man dachte, ausschlagen [to be reversed, to have a result different from that which was expected].* ὅτι εἰς τοῦτο περιστήσεται τὰ πράγματα. 31, 5. εἰ τὰ πράγματα, εἰς ὅπερ νυνὶ, περιέστη. 295, 12. περιειστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, — αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν. 301, 8. τὸ πρᾶγμα εἰς ὑπέρδεινον ἐμοὶ περιέστη. 551, 2. τῷ δ' οὐδοτιοῦν ἄλλο, πλὴν πολιορκία, περιειστήκει. 671, 20. φοβοῦμαι, μὴ τὸ πρᾶγμα εἰς τοὐναντίον περιστῇ. 773, 9. ὁρῶν τὸ πρᾶγμά μοι περιεστηκὸς εἰς ἄτοπον. 969, 10. c) circumstare, obruere. ὁποῖ' ἄττ' ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα. 17, 15. χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης. 30, 24. τοῦ πολέμου τούτου περιεστηκότος Θηβαίοις. 209, 22. τοσοῦτος κίνδυνος καὶ φόβος περιέστη τὴν πόλιν. 293, 14. ἀνάγκη περιΐστατο καὶ τούτῳ. 407, 4. πηλίκα τῇ πόλει περιέστηκε πράγματα. 450, 13. ἀνάξιόν ἐστι τῆς νῦν περιεστηκυίας ἐμοὶ συμφορᾶς. 1470, 11.

περικαθῆσθαι κύκλῳ τὸ τεῖχος. 1213, 21.

περικαθέζεσθαι] περικαθεζόμενοι αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει. 1379, 23.

περικαλλὴς βωμός. 86, 21.

περικόπτειν] δεινὰ ποιοῦσιν οἱ ξένοι τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ περικόπτοντες. 92, 9. καθ' ἕνα ἕκαστον οὑτωσὶ τῶν Ἑλλήνων περικόπτων καὶ λωποδυτῶν. 116, 19. περικόπτειν τοὺς Ἑρμᾶς. 562, 14. οἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς νίκης περικόψαντες. 738, 14.

περιλαμβάνειν] πολὺ δὲ κάλλιον τὸ πάντα περιλαβεῖν, ἐφ' οἷς ἄν τις νοῦν ἔχων φιλοτιμηθείη. 1410, 16.

περιμένειν] ὑμεῖς μὲν περιμένητε μαθεῖν. 202, 16. 1424, 8. περιμένειν τὰ τοιαῦτα ἐφ' ἑαυτὸν ἐλθεῖν. 585, 2. ἀνελεῖν μὴ περιμείναντάς τι παθεῖν. 798, 26. περιέμεινεν ἂν τοῦτον τὸν καιρόν. 1314, 6. ἃ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε, ταῦτ' αὐτοὶ δημοσίᾳ μοι δοκεῖτε ἀναμείναντες, παθόντες αἰσθέσθαι. 1450, 20. πρὸ τοῦ περιμεῖναι μαθεῖν. 1463, 16. et 21. περιμένειν τὴν ὡραίαν. 1292, 5.

περινοστεῖν, πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλήν. 421, 22.

περίοδος, ἡ καταβολὴ πυρετοῦ, ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ. 118, 19. τὴν περιφανῶς ἐγνωσμένην ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην [id est, ὅτι εἰργάσατο]. quam inter omnes constat orbem terrarum obisse in gyrum veluti. 1382, 13.

περιοικοδομεῖν] περιῳκοδόμησεν ὁ πατὴρ τὸ χωρίον τοῦτο. maceria sepsit. 1272, 17. 1273, 1. περιῳκοδόμησε τὴν αἱμασιὰν ταύτην. 1274, ult. περιοικοδομῶν ὑμᾶς, id est, τὸ ὑμέτερον χωρίον. 1280, 5.

περιόπτεσθαι] περιῶφθαι τοιαῦτα πεπονθότας —. 362, 8. τοὺς νῦν περιοφθέντας, ἐφηδομένους ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε. 1428, 8. δι' ὑμᾶς περιόψεσθε ἀπολούμενον. 1484, 25.

περιορᾶν] idem quod περιϊδεῖν, contemnere, spernere, insuper habere, æquo animo aliquid fieri pati. περιεωρακυίας τι γιγνόμενον. 246, 13. μηδένα ἐν συμφορᾷ [scil. ὄντα, vel γεγονότα] δι' ἔνδειαν περιορᾶν. 412, ult.

περιορμίζειν] appellere navem. περιώρμισα ἐγὼ, καὶ διὰ ταῦτα στέφανον παρ' ὑμῶν ἔλαβον. 1229, 9. περιορμίσαι τὴν ναῦν. 1230, 9.

περιουσία] copia rerum, abundantia, opes, divitiæ. οὐ γὰρ εἰς περιουσίαν [subaudi τὴν αὐτῶν ἰδίαν] ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως. non eo remp. gerebant, quo ipsi inde ditescerent. 35, 23. περιουσίαις ταῖς οἴκοι ταύταις ἀφορμαῖς ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν χρήσασθε. 37, 20. ὡς ἑκάτεροι περιουσίας καὶ χρείας ἔχουσι. 166, 10. περιουσίᾳ τοσαύτῃ πονηρίας χρήσασθαι.

358, 21. εὐδαιμονίζειν ἑαυτὸν τῆς περιουσίας. 550, 20. ὅσα τῆς ἰδίας ἕνεκα τρυφῆς καὶ περιουσίας. 566, 2. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ —. 1185, 16. ἐκ περιουσίας dictio Demosthenica significat, joci gratia, aut otii fallendi ergo, *für die lange Weile* [*for sport, through wantonness*], necessitate nulla cogente, sed ex mera protervia, et lædendi libidine; vel ideo, quod aut faciens lucreris aliquid, aut, etiamsi nihil lucreris, tamen rursus nihil perdas, neque ideo deteriore loco sis. οὗτος δ' ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ. 226, 19. οἱ δ' ἐκ περιουσίας ὥσπερ οὗτος πονηροί. 1122, 2. τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία. quid igitur expedit eam nobis superesse. 366, 8. περιουσία ἐάν μοι ᾖ τοῦ ὕδατος. si aquæ mihi nonnihil supersit. 1351, 20.

περιπατεῖν] περιπατοῦντος, ὥσπερ εἰώθειν, ἐν ἀγορᾷ, ἑσπέρας. 1258, 22. οὗτοι δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ὑμετέρῳ. 932, 20.

περιπέτης] μή με καταστήσῃς ἀειδεῖ καὶ δεινῷ μηδενὶ περιπετῆ. 1490, 3.

περιπίπτειν] τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ. 74, 3. περιπεπτωκὼς μεγάλαις ζημίαις. 1039, 19. περιπεσόντες ἐμοί. [raro significatu] undique adorti me. 1259, 10. οὐδεμία ἐστὶν ἐλπὶς τῆς σωτηρίας τῷ περιπίπτοντι τοῖς ἀσελγαίνουσι. 1264, 26. ἐὰν μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεοκρίνῃ περιπέσωσι. 1339, 13. ὀργῇ περιπέπτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ αἰτίᾳ. 1470, 25. ταῖς μεγίσταις ἀτυχίαις περιπίπτειν. 1417, 18.

περιπλεῖν] περιπλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας. 236, 15. διὰ τὸ μὴ περιπλεῦσαι Πελοπόννησον. 1187, 4.

περιπλύνειν] εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες. cum cœno me abluissent. *abgespület und abgescheuert.* [*washed and cleansed*]. 1259, 27.

περιποιεῖν] operam dare, vel efficere, ut tu rem habeas, eave potiare. *zuschanzen, verschaffen* [*to get, procure, for one*]. περιποιῆσαι Ῥόδον αὐτῷ. adjicere Rhodum ejus ditioni. 193, 20. οὗτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε περιποιεῖ. 242, 7. περιποιεῖν Ἀφόβῳ τἀμὰ ἐζήτησε. 872, 26. διὰ ταῦτα περιποιῆσαι νῦν αὐτὸν ἁρμόττει. in vivis eum conservare, salvum superesse sinere. 806, 3. In medio: sibi acquirere, parere. περιποιεῖσθαι δόξαν παρὰ τοῦ πλήθους ὡς εἴη δημοτικός. 164, 9. τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας τοῖς παισὶ καὶ ἑαυτῷ, τὰ δίκαια γνόντα, περιποιήσασθαι. 416, 4. περιεποιήσατο αὐτῇ. ipsa comparserat. 1355, 10. τίνος ἕνεκα καιροῦ περιποιεῖται. sibi vindicat. 681, 21.

περιρρηγνύναι] περιρρήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης. 403, 3.

περιστέλλειν τὰ πάτρια. ritus patrios tueri, observare, cavere, ne obsolescant, nec violentur. *drüber halten* [*to hold by them*]. 744, 4. ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν καὶ περιστέλλειν [scil. τὴν φιλοτιμίαν]. beneficium sancte atque religiose servandi, custodiendi. 958, ult.

περιστοιχίζεσθαι] indagine et ambire, et claudi; illud in medio, hoc in passivo. στοῖχοι sunt series plagarum, quibus saltus, et stabula ferarum a venatoribus cinguntur. κύκλῳ πανταχόθεν μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. 43, 1. ὡς ἐπιβουλεύεσθε, ὡς περιστοιχίζεσθε. 72, 14.

περίστοιχος] φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων. in quincuncem positarum et maceria septarum. 1251, 23.

περισχοινίζειν] fune circumducto munire. τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ καθεζομένη περισχοινίσηται. 776, 20.

περιτειχίζειν] περιτειχίσαντες διπλῷ τείχει. 1380, 1.

τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες. 1380, 8.

περιτιθέναι δόξαν τοῖς εὖ ποιοῦσι. 1417, 3.

περίτριμμα ἀγορᾶς. homo circumforaneus, qui in foro conteritur. 269, 19. explicat Schol. Aristophanis Nubib. v. 259.

περιττῶς] ποιητικῶς καὶ περιττῶς ἁρμόττει συγκεῖσθαι. 1401, 22.

περιτυγχάνειν τούτοις. in hos incurrere. 1259, 7. 1260, 4.

περιφάνεια τοσαύτη τοῦ πράγματός ἐστιν. 1102, 2.

περιφανὴς ἀναισχυντία. 825, 20.

περιφανῶς] περιφανέστερον. 815, 18.

περιφεύγειν] fuga salvum evadere, ut e. c. vim morbi, aut fatalem necessitatem effugere. ὥστε τῶν ἰατρῶν μηδένα προσδοκᾶν περιφευξεῖσθαί με. *mit dem Leben davon kommen* [*to escape with life*]. 1256, 4. οὐκ εἰδώς, εἰ περιφευξοῦμαι. 1265, 24.

περιώδυνος. 1260, 25.

περιωθεῖν] περιωθῶν πάντα τρόπον καὶ ἐλαύνων τοὺς ἀνθρώπους. 570, 17.

πεφυλαγμένως ἐπιστέλλειν. 83, pen.

πηγνύναι] μὴ γάρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι. firma esse, stabilia, immota perstare. 42, 16. τὰ καλῶς οὕτω πεπηγότα τῇ φύσει καὶ τοῖς ἤθεσι τοῖς ὑμετέροις. 797, 10.

πήλινος] argilla, vel creta factus. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους, [scil. στρατηγούς. 47, 14.

πηλὸς] πηλῷ, argilla, καὶ τοῖς πιτύροις ἀπομάττων. 313, 17.

πηροῦν] τὴν χεῖρα τὸ σκέλος πεπηρωμένον. 247, 12.

πιθάκνη] seria. 871, 22.

πιθανὸς] πιθανὴν πρόφασιν ἐξευρεῖν δεῖ πρὸς ὑμᾶς. 599, 11. λόγους θαυμασίως πιθανοὺς ἔλεγε. 928, 14. ἵνα πιθανὸς γένηται, quo facilius atque certius ei fiderem, ut fieret probabilis, καὶ μὴ καταφανὴς

ἐπιβουλεύων. 1162, 3. τοὺς μὲν πιθανοὺς, probabiles in dicendo, populares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικοὺς εἶναι. 1401, 23.

πίθηκος αὐτοτράγικος. 307, 25.

πικραίνεσθαι] μήτε πικραίνεσθαι μήτε μνησικακεῖν. 1464, 18.

πικρίαν τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἣν κατὰ τῶν πολλῶν ἔχων ἀφανῆ περιέρχεται φανεράν ἐπὶ τοῦ καιροῦ καθιστάς. 580, 1. ἀλλ' ἥ γε τούτου πικρία καὶ μιαιφονία καὶ ὠμότης. 795, 7. τοῖς προάγουσιν εἰς πικρίαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν μὴ πείθεσθαι. 1482, 21.

πικρὸς] μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν ᾖ. 16, 20. πικρότατον πάντων τῶν κατηγόρων γενόμενον. 535, 12. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ. 1122, 23. μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας. 1231, 7. 1232, 25. ἀγνώμονας καὶ πικροὺς ἡμᾶς κατεσκεύασεν. 1261, 23. πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια. 229, pen. εἰ πονηρός ἐστιν Ἀριστογείτων ἁπλῶς, καὶ πικρὸς, καὶ συκοφάντης. 784, 2.

πικρῶς ἐξετάζειν. 26, 3. τοῖς ἀδικοῦσιν οὐ πικρῶς ἔχετε. 145, pen. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν. 450, 10. πικρῶς, destricte, præcise, sine ulla causatione, vel exceptione, καὶ ἁπλῶς τὰς προφάσεις ἀνέλητε. 599, 14. πικρῶς εἰσπράττειν. 939, 7. 1123, 4. πικρῶς ὑμῖν ἐπιτιμῶσι. 1476, 5. πικρῶς καὶ ταραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικούς. 1477, 7.

πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν περινοστεῖν. 421, 22.

πιμπλάναι] τοιούτων λόγων ἔπλησαν. 1491, 9.

πινάκιον μικρὸν ταῦτα πάντα κωλῦσαι δύναιτ' ἄν. 96, pen. πινακίοιν δυοῖν τὸν ἕνα κληροῦσθαι, ᾧ θάνατον ζημίαν ὁ νόμος λέγει. 998, 4.

πίναξ] γράψας ἐν πίνακι ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς τοῦ Ἁγνίου οὕτως ἐπιδεικνύειν ὑμῖν καθ' ἕκαστον. 1055, 16. εἰς τὸν Ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτόν. 1091, 6. ἐξελεγχόμενος δὲ πρὸς τῷ πίνακι. coram albo, id est, per album prolatum inspectumque. 1091, 16.

πίνειν] ἔπινον, ἐπειδὰν ἀριστήσωσι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν. 1257, 8.

πινυτός. 423, 6.

πιπράσκειν] τοῖς πεπρακόσιν ἑαυτοὺς εἰς τἀναντία τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσι. 215. 6. συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ᾐσθῆσθαι. 241, 10. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν ἐλάνθανε. 345, 5. 346. 4. δῆλος εἶ πεπρακὼς τὸ πρᾶγμα τούτοις. 739, 3. πραθεὶς εἰς Λευκάδα. 1304, 8. εἰ τὸ κωλῦσαι τὴν Ἑλλήνων κοινωνίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ Φιλίππῳ. 232, 26. πέπρακε γὰρ αὐτὴν [sororem], οὐκ ἐκδέδωκεν. 763, 8.

πίπτειν] ἐὰν δ' ἀνενέγκωσι Θηβαῖοι, καὶ σωθῶσι, καὶ μὴ πέσωσι. 210, 16.

πιστεύειν] εἰ [πόλις] εὐνοίᾳ συμμάχων πιστεύει καὶ τοῖς ὅπλοις ἰσχύει. 144, 20. ὁρῶ τοὺς Ἕλληνας ἐκείνῳ [regi Persarum] μᾶλλον πιστεύοντας, ἢ τισιν ἑαυτῶν. 179, 2. μηδὲν ὧν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ἐπιστεύσατε, ὑπολογισάμενοι. 259, 18. ἐπίστευσα. ἐξηπατήθην. ἥμαρτον. ὁμολογῶ. 374, 18. οὐ δεῖ — τὸ πιστευθῆναι προλαβόντα παρ' ὑμῖν, εἰς τὸ μείζω δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι. 430, 10. μὴ σοὶ πιστεύειν ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῆς δούλοις. 615, 21. οὐχ ὑγιαινόντων ἐστὶν, οὐδ' ὅταν τινὰ φίλον ὑπειλήφωσιν, οὕτω πιστεύειν, ὥστε, ἂν ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ, τὸ ἀμύνεσθαι σφῶν αὐτῶν ἀφελέσθαι. 660, 25. προέσθαι δὲ τὴν προῖκα οὐκ ἐπίστευσε. non ausus est. 866, 1. 867, 21. πεῖραν δοὺς, ὅτι χρηστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἐπιστεύθη. *traute man ihm* [*one had confidence in him*]. 957, 26. μάλιστά μου πιστεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν. 1154, 22. πῶς εἰκὸς τοῦτον τῷ πράγματι πιστεύειν. causa fidere. 1092, 6. τίς οὐκ ἄν, εἴπερ ἐπίστευεν ἑαυτῷ. causa sua fretus fuisset. 1120, 10. οἱ ναῦται πιστεύοντες ἑαυτοῖς [*trotzig auf sich selber, having confidence in themselves*], fidentes semet, et præferoces] ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν. 1211, 18. πλούτου τε καὶ τοῦ πρὸς ἅπαντας [id est, παρ' ἅπασιν, aut παρ' ἁπάντων] πιστεύεσθαι. haberi pro viro bono, honesto, fideli. 464, 20. οὐδὲ τῶν πολιτευομένων καὶ πιστευομένων παρ' ὑμῖν ὤν. 622, 12.

πίστις] fiducia. πίστιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν. testati sunt, vos ipsis videri temperantes atque continentes esse. 300, 10. μείζω τῆς πρὸς αὐτοὺς πίστεως. potentiorem, quam ut ei fidi possit, et quam ut cogi possit ad fidem datam servandam. 656, 19. εἰς πίστιν δέδωκας. pecuniam credidisti super solo debitoris verbo, nullo pignore interveniente. 886, 25. b) existimatio bona de probitate et honestate, qua flores valesque apud alios. *guter Credit* [*good reputation*], cum quis videtur vir bonus esse, eoque fidem non falsurus; eaque de causa fortunas nostras ei securi committimus. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν, πλούτου τε, καὶ τοῦ πρὸς ἅπαντας πιστεύεσθαι, μεῖζόν ἐστι τὸ τῆς πίστεως ὑπάρχον ἡμῖν. 464, 21. πίστις ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμόν. 958, 2. πίστις Φορμίωνι παρὰ τοῖς εἰδόσι τοσούτων καὶ πολλῷ πλειόνων χρημάτων ἐστί. 962, 4. c) assecuratio, certificatio, confirmatio, cautio, fidejussio, sponsio. ὧν ἐκεῖνος τὰς πίστεις ὑπερβάς. 153, 4. nam per deorum numina qui jurat, de ejus fide dii veluti cavent, spondent, auctoritatem suam interponunt, eum, cui jusjurandum præstatur, securum de satisfaciendo jubentes esse. πίστιν ἐκείνην βουλήσεσθε ἔχειν, ἥνπερ πρὸς Λακεδαιμονίους φα-

σὶν εἰπεῖν Ἰφικράτην. quam fidem ab Iphicrate aiunt apud Lacedæmonios [vel erga eos] commemoratam fuisse, h. e. quam fertur Iphicrates eos postulasse. 659, 6. προτεινόντων πίστιν ἥντινα βούληται λαμβάνειν. 659, 10. d) jusjurandum, quo fidens credit et se permittit exigens præstanti: hoc sensu sæpe usurpatur πίστιν διδόναι, λαμβάνειν, ἐπιτιθέναι, προστιθέναι. πίστιν, ἥτις εἴη μεγίστη, τούτῳ ἤθελον διδόναι. 1239, 22. ἠθέλησα πίστιν αὐτῷ δοῦναι, ἥνπερ ὁ νόμος κελεύει. 1241, 4. πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν. navat ipsis operam hanc, ut pro ipsis, ad juvandam eorum causam, meamque premendam, jusjurandum diceret, aut reciperet dicturum. 1250, ult. ἡ μήτηρ κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς πίστιν ἠθέλησεν ἐπιθεῖναι παραστησαμένη. 852, 15. πίστιν ἠθέλησα Τιμοθέῳ ἐπιθεῖναι. *ich erbot mich gegen den Timotheum zu einem Eydschwure* [*I offered to be put on my oath against Timotheus*]. deferebam ei jusjurandum a me adversus ipsum, si vellet, dicendum. 1196, 17. ἀνάγκη ἔσται αὐτῷ πίστιν ἐπιθεῖναι, ἣν ἂν κελεύῃ οὗτος. 1243, 27. τὴν τοῦ φίλος αὐτοῖς εἶναι πίστιν λήψεται. 180, 2. προσθέντος ὑμῖν πίστιν. *da ich mich zu einem Eydschwure vor, oder wider euch, erboten habe* [*having offered to be put on my oath before you*]. 1270, 9.

πιστὸς] τὰ πράγματα, ἅπερ πιστότατά ἐστιν ἁπάντων. 377, 27. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστήν. 873, 19. πιστοὶ πᾶσι γενήσεσθε. vobis nemo non fidet. 1465, 11. τουτὶ τὸ πιστὸν διδοὺς, ὡς —. hoc documentum certum quisque de se præstans, se talem non esse. 800, 11.

πιστῶς ἀκούειν, cum assensu fideque audire, dictis fidere. τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τοῦ ἀποστεροῦντος πιστῶς ἀκούσεσθε. testimonii partem eam, quæ defraudatori secunda est, cum approbatione audietis. 922, 1.

πίττη] ἄρτι μῦς πίττης γεύεται. jam tandem aliquando perspicere cœpit veram rei conditionem, quam sit misera et molesta et pœnitenda, quam olim pro summa felicitatis habens, nervos contendit omnes, ut ea potiretur. *nun kommen die Nachwehen* [*now to come the after-pains*]. 1215, 10.

πίτυρα] ἀπομάττων πηλῷ, καὶ πιτύροις. furfuribus. 313, 17.

πλανᾶν] οὐ πάνυ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι. illuc proficisci sine salvo conductu, seu securitate publica, sine comite et duce viæ certo et tuto, viis non directis, sed curvis et quasi furtivis, ne deprehenderer, aut conspicerer ab hostibus. 395, 6. πλανᾶν, lectorem auditoremve a re proposita ad aliena seducere attentionem ejus intricantia et perturbantia, verique sensum obtundentia. ἂν τοίνυν ταῦτα μὲν φεύγῃ, πλανᾷ δὲ, καὶ πάντα μᾶλλον λέγῃ. 448, ult.

πλάσμα ὅλον ἐστὶν ἡ διαθήκη. merum commentum, figmentum. 1110, 18.

πλάττειν] de figulo, vel sigillario, sigilla ex argilla cerave confingente. hinc illa translata dictio: ἐξ ὧν κατὰ μικρὸν ἡ δίκη αὕτη πέπλασται [pro συμπέπλασται]. 1239, 21. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους στρατηγοὺς εἰς ἀγοράν. 47, 14. λόγους πλάττειν. 268, 2. πλάττων καὶ παράγων κακούργους λόγους. 594, 13. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν οὗτοι καὶ παράγουσι. 987, 14. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος. 305, 1. προφάσεις πλάττων, καὶ ψευδεῖς αἰτίας συντιθείς. 778, 21. In medio: αἰτίας οὐκ οὔσας πλασάμενος. sibi commentus. 152, 6. καὶ ταῦθ', ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι [ex post factis] πλάττομαι καὶ προσποιοῦμαι. 389, 9. In passivo. πάντα πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα φαίνεται. 1114, 17. ἃ πέπλασται οὗτος, id est, τὴν αὐτοῦ ὑπόκρισιν. simulationem ejus, falsam, ementitam, modestiam et honestatis larvam. 1122, 11. τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀκνήσειεν ἄν τις προσελθεῖν. 1122, 20.

πλέθρον] πλέθρα γῆς ἑκατόν. 491, 27.

Πλειὰς] ὑπ' αὐτὰς τὰς τῶν Πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι οὗτοι ἦσαν. 1213, pen.

πλεῖν] ταύτης ἐπὶ πλέοντες ὀρθῆς. h. e. ætatem degentes in patria secundis rebus utente. 419, 8. οὐδ' ὅπως ὀρθὴ πλευσεῖται, προείδετο. 419, pen.

πλείω] adverbialiter, pro πλέον, seu μᾶλλον. 691, 14.

πλέον] οὐδὲν αὐτῷ πλέον ἔσται οὐκ ἔχοντι τοὺς πεισομένους. 177, 2. ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τούτων. plus, quam par est et expedit. 239, 4. ὥστε μηδ' αἰσθομένοις Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδέν. ut sentire Thebanis nihil prodesset, vel, ut ne si sentirent quidem Thebani, impedire possent. 354, 21. πῶς δίκαιον, ἐὰν μὲν πλείονος, πλεῖον, ἐὰν δ' ἐλάττονος, ἔλαττον. 879, 21. πλέον οὐδὲν ἦν ἀγανακτοῦσιν ἡμῖν. nil proficiebamus stomachando. 933, 7. μηδενὸς ἄλλου εἰσὶ πλὴν τοῦ πλέονος. nulli alii rei student, quam compendiis faciendis et locupletandæ rei familiari. 982, 4. ἄλλο μηδὲν σκοπῶν, ἢ ὅπως πλέον ἕξει. 1121, 12. τότε αἰσθήσεσθε ἡμαρτηκότες, ὅτε οὐδοτιοῦν πλέον ὑμῖν ἔσται. 1420, 11. οὐδὲν γὰρ πλέον prodest, εἶναι τὸν ἐροῦντα τὰ βέλτιστα, ἂν μὴ τοὺς ἀκουσομένους ἔχῃ. 1456, 4. τότε φήσετέ με δεινὰ πεπονθέναι, ὅτε οὔτ' ἐμοὶ πλέον οὐδὲν ἔσται, οὔθ' ὑμῖν. 1484, ult.

πλεονάζειν] sese attollere super reliquos, plus auctoritatis, jurium, potestatis sibi arrogare, quam conveniat. 117, 5. καὶ τοὺς πάνυ δεινοὺς ἑκάστοτε, ἐὰν πλεονάζωσιν, ultra modum se efferant, ἐπίστασθε

ϕοῦμεν αὐτοί. 564, 24. ἄμεινον ἐπληρωσάμην τὴν ναῦν ἐρετῶν ἀγαθῶν. 1211, 12.

πλήρωμα] τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. ministros classiarios, et nautas, seu remiges. 565, 1. πλήρωμα διεφθαρμένον. 1217, 22.

πληρωτὴς ἐράνου. contributor ad fiscum collegii privati, aut etiam collector, exactor (sed prius potius). 547, 18. 574, 22. ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνου ἐκάθησθε πληρωταί. 776, 7.

πλησιάζειν] aliquo, vel aliqua familiariter uti. οἵοις θηρίοις ἐπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις. 925, 14. φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις. 1258, 12. ἵν' ὡς μεγίστους μισθοὺς πράττοιτο τοὺς βουλομένους αὐταῖς πλησιάζειν. 1351, 11. τοὺς μετὰ σωφροσύνης πλησιάζειν ἀξιοῦντας. 1402, 10. Περικλέα πλησιάσαντα Ἀναξαγόρᾳ. ut discipulum magistro. 1414, 25. ἐκ τοῦ πλησιάσαι Πλάτωνι. 1415, 13. 1490, 9.

πλησίον] τὸν δὲ πλησίον πράξοντα. 182, 10. ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πόρρωθεν ἔξεστι φυλάξασθαι. 1428, 7. πλησίον ὄντας τῶν ἁμαρτημάτων. recentes a lapsibus. 1450, ult.

πλήττειν] λαγῶ βίον ζῶν, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν. 314, 25. ἴσασι δὲ οἱ πεπληγμένοι. ab eo læsi norunt usu suo, quam malignus et sævus ille sit inimicus. 782, 26. πληγεὶς τῷ κακῷ οὐδὲν εἶχον ποιῆσαι. 1119, 2.

πλίνθος] οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις. 325, 22.

πλοῖον] τριήρεις et πλοῖα ceu diversa copulantur. 44, 21. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεοκρίνη περιπέσωσι. 1339, 12. ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἱστῷ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι. 1465, 6. ὥσπερ γὰρ οἰκίας, οἶμαι, καὶ πλοίου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα δεῖ εἶναι. 21, 5. πλοίῳ στρογγύλῳ καὶ στρατιώταις ὀλίγοις Δίωνα ἐλθόντα. in nave oneraria, exigua, mercatoria. 506, 23. ἁμαρτήματα, ἃ περὶ τοὺς πλοῦς συμβαίνει. 101, 12.

Pluralis numerus verbi, in tertia persona, constructus cum neutrius generis nominibus adjectivis in numero plurali, ut: ἕκαστα et χρήσιμα — ἐδιηκονήθησαν (loco singularis). 1206, 18. οὐδὲ φυλάσσονται, servantur, σεμνὰ δίκης θέμεθλα. 429, 10.

πλούσιος] εἰ δὲ τοὺς πλουσιωτάτους, οἱ τριακόσιοι. 285, 16.

πλουτεῖν] τῶν πεπλουτηκότων καθ' ὑμῶν. 214, 26. ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας. 576, 1. οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν προσδοκᾶν χρὴ πλουτήσειν. 1232, 9. χρῶτο τῷ πλουτεῖν, μὴ ἐπὶ ταῦτα — ἀλλ' ἐπὶ τἀναντία. 550, 16. τὸ εἰς ταῦτα ἀποχρῆσθαι τῷ πλουτεῖν. 555, 22.

πλοῦτος] ὃ καὶ τοῦ Περσῶν ἐκράτησε πλούτου. 120, 16. πλοῦτον καὶ περιουσίαν, e Midiana citat Aristides de civili dict. p. 244. βασιλέα Περσῶν, ὃς τοσοῦτον κέκτηται πλοῦτον, ὅσον οὐδ' οἱ λοιποὶ πάντες. 153, 27. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρά. 617, 9. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα. 1118, 7. ὁ πλοῦτος, καὶ τὸ τάχος, καὶ ἡ ἰσχύς, καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια —. 1393, 9. πόλεως ἔγωγε πλοῦτον ἡγοῦμαι, συμμάχους, πίστιν, εὔνοιαν. 106, 9.

πλύνειν] πλυνοῦμεν ἀλλήλους. probris nosmet mutuis exagitabimus (proprie tractabimus et vexabimus. *wir werden uns unter einander hin und her stossen, zerren, schleifen, wie die Wäscherinnen die Wäsche [we shall push, tear, drag, each other about, as washerwomen do their linen]*). 997, 24. λοιδορουμένους καὶ πλύνοντας αὐτοὺς τἀπόρρητα. 1335, 5.

πλώϊμος] habilis navigationi. 1290, 1. ἐπεσκευάσθη καὶ πλώϊμος ἐγένετο. 1294, 24.

πνεῖν] ὡς πολὺς παρ' ὑμῖν ἔπνει. id est, vehemens, acer, plenis buccis, splendide spirabat, h. e. præpollebat, dominabatur in rep. 787, 20.

πνεῦμα] τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται Φίλιππος. 48, 24. τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλές. 49, 7. ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη. 328, 10. τὰ πνεύματα τούτων ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων. 1396, 12.

Πνὺξ] ἐὰν ἡ πόλις στεφανοῖ, τὸν στέφανον ἀνειπεῖν ἐν Πνυκί, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. 244, 2.

πόα] Scholiastes Aristophanis ad Equitum v. 603. ἑκάστη βοτάνη πόα λέγεται, ἡ δὲ σμήχουσα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ.

ποδαπὸς] ποδαπὴ ἦν. 1309, 6.

ποδοκάκη] δεδέσθαι δ' ἐν ποδοκάκῃ τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας. 733, 6.

ποθεῖν] πολλὰ τὴν ὑμετέραν ποθεῖ παρουσίαν. 168, 6.

πόθεν] ἀλλ' οὐκ ἔστι ταῦτα. οὐκ ἔστι. πόθεν; qui fiat? qui datum sit? πολλοῦ γε καὶ δεῖ. 241, 18. 242, 25. πόθεν λαβόντι; ἢ πῶς ἀξιωθέντι; 269, 27. οὐ μὰ Δί' οὐ Τιμοκράτει χρήσασθαι βουλόμενοι, πόθεν; ἀλλ' —. 749, 10.

ποθήκειν] Dorice pro προσήκειν. ποθήκοντας. 1072, 27.

πόθοδος] Dorice pro πρόσοδος, aditus. πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δῆμον πράτοις μετὰ τὰ ἱερά. 256, 8.

πόθος] ἐπὶ τούτους φέρεται τῷ πόθῳ. 1393, pen. ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον. 1404, 18.

ποιεῖν et πράττειν, ut diversa copulantur. 373, pen. ποιεῖν pro πάσχειν. ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν τοῦ πολλὰ καὶ χαλεπά, ὧν οὐκ ἠβουλήθημεν, ποιεῖν. 13, 25. ποιεῖν simpliciter, pro ποιεῖν ἀδίκημα, vel κακόν. παρὰ τοῦ πεποιηκότος. ab auctore

πολεμιστήριος ἵππος. 1046, 11.

πόλεμος] τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα. 13, 17. πολέμους ἰδίους εὑρίσκειν. 26, 8. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾴδιον. 180, 14. causæ bellorum, et quæ res iis quærantur. 195, 14. sq. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον Ἀμφικτυονικόν. 275, 19. πολέμου Φωκικοῦ συστάντος. 230, 27. τῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν εἰσφορῶν οὐδεὶς ἔστ' ἀτελής. 462, 16. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος, citat e Demosth. Stobæus p. 353, 1. num αἱρεῖσθαι πόλεμον verum sit, pro ἀναιρεῖσθαι, quæritur ad p. 161, 6.

πολιορκεῖν] ἓν χωρίον τῆς Ἀσίας δέκα ἔτη πολιορκοῦντες μόλις εἷλον. 1392, 5. ἀφ' οὗ δὲ πάλιν δημηγορεῖ, πολιορκεῖσθαι. vexari, exagitari. 783, 9.

πολιορκία] χρημάτων τ' ἐν σπάνει καὶ τῶν ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ καταστήσειν. ut reliquis copiis belli, tametsi paratis et præsentibus, tamen uti nil possit, quasi septæ sint obsidione quadam. 389, 6.

πόλις] πόλιν — οὐκ ἐκ τῶν ὠνίων δοκιμάζειν χρή. 144, 19. ubi docetur, quæ reip. sint vires et opes. quæ leges illæ sint, per quas stat, ut aut ingens, aut minuta sit resp. 504, 2. ταῦτα προῄρηται ποιεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν, quo latitet in hominis privati obscuritate et sordibus, neque ad honorum functiones pertrahatur, explicat ipse istis proximis, καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι. 1121, 15. πόλιν ἐκ τῶν ἡμετέρων σαυτῷ κτησάμενος. jus civitatis qui tibi redemeris ære nostro. 1126, 8. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν [subaudi ὀφειλόμενα]. dependere reip. statas et necessarias contributiones. 832, 22. ἃ δὲ πρὸς τὴν πόλιν [h. e. πολιτείαν, administrationem reip.] προσελθὼν διῴκηται. 1331, 15. ὡς αὐτῷ διελέλυτο πάντα τὰ πρὸς τὴν πόλιν. cum satisfecisset rationibus suis cum rep. seu ærario. 836, 14.

πολιτεία] jus civitatis Atticæ, conditio ejus, qui civis Atheniensis est. ὑμεῖς ἔδοτε Εὐαγόρᾳ τῷ Κυπρίῳ. 161, 11. Ἀθηναίοις δόμεν ἐπιγαμίαν, πολιτείαν, ἔγκτασιν γᾶς. 256, 6. μήπω τῆς πολιτείας αὐτῷ παρ' ὑμῖν οὔσης. 946, 5. b) resp. h. e. gubernatio reip. cum libertate et æquitate sub tutela legum, seu juris civilis. quatenus opponitur, sive oligarchiæ, sive aristocratiæ. ὅλως ἄπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννίς. 10, 21 οὐ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις αὗται αἱ λίαν πρὸς τυράννους ὁμιλίαι. 71, 8. εἰς ταύτην τὴν δουλείαν ὑπαγομένων, συγκινδυνεύειν καὶ τὴν παρ' ἡμῖν πολιτείαν. 196, 4. τοὺς δὲ τὰς πολιτείας καταλύοντας καὶ μεθιστάντας εἰς ὀλιγαρχίαν. 196, 12. 199, 14. ὅτι τὴν πάτριον μετεκίνησε πολιτείαν ἐφ' ἑαυτοῦ. 688, 26. πολιτείας Atheniensibus adamatæ prædicatio, et cum aliis formis gubernationis comparatio. 1396, 20. sq. τῆς πολιτείας παραχωρεῖν ἦν. de libertate civili decedere, deflectere, eam prodere. *sich derselben begeben* [*to abandon it*]. 1467, 11. Universe est πολιτεία quæcunque forma gubernationis, etiamsi minus libera, et servituti propior, ut fuit Lacedæmoniorum. ἐκεῖ γάρ ἐστι τῆς ἀρετῆς ἆθλος τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι. 489, 21. Denique, cujuscunque rei, vel negotii, gestio, seu conductio, administratio, gubernatio, præsertim subtilis, sollers, callida. τοῖς μὲν ὅπλοις, ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτείᾳ — *in Ansehung der Einfädelung, Leitung und Betriebes der Anstalten* [*in reference to the contrivance, conduct, and carrying on of the preparations*] — ὑπ' ἐμοῦ. 254, 18. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο. 257, 7. οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς; totus vitæ cursus. 399, 6. τῆς συνεχοῦς καὶ καθ' ἡμέραν πολιτείας. *Wandel, Betragen* [*conduct, behaviour*]. 1469, 11.

πολιτεύεσθαι] versari in gestu honorum et negotiorum civilium. πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας. 26, 24. τὸν τῶν πολιτευομένων βίων φιλαίτιον καὶ σφαλερόν. 150, 9. οὐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς ἔνιοι τὰ καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται. 151, 5. πεπολίτευσθε γὰρ ἐν τοῖς Ἕλλησι. 176, 23. οὐ δι' ἐμὲ, (οὐ γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε). 230, pen. πολιτεύεσθαι. civilem vitam agere ad legum præscriptum (conf. v. 27. ubi est νόμοις οἰκεῖν). 665, 20. ὅτε μέτριοι καὶ σώφρονες ἄνδρες ἐπολιτεύοντο. 1341, 22. παντὶ τῷ πολιτευομένῳ προσήκει —. 1485, 26. ἂν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω. quæ aut per alios, aut per me egi (nam πεπολίτευμαι est, quorum auctor et incœptor fui, dando et inveniendo ea consilia, quæ alii exsequerentur). 226, pen. τοὺς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολιτευμένων λόγους ἀφέντα με. 228, pen. τῶν τοιούτων πολιτευμάτων οὐδὲν πεπολίτευμαι. 107, 16. μάταιον ἀνάλωμα ὑπὸ τῶν ταῦτα πολιτευομένων. 143, 18. πολιτεύεται ὑπὲρ Φιλίππου. contendit pro Philippo. 151, 17. ὧν οὖν ἐκεῖνος μὲν χάριν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ πεπολιτευμένοις. 19, 3. πολιτεύεσθαι cum πράττειν (scil. τὰ κοινὰ) copulatur. 240, pen. 245, 3. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι, citat Schol. Hermog. p. 45. 13. ἃ μὲν οὖν πρὸ τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ προὔλαβε. 245, 8. πολιτευόμενοι νῦν ἃ τότε ἠρνοῦντο. 1482, 18. τοῖς καθ' ὑμῶν βουλομένοις πολιτεύεσθαι. 1468, 22.

πολίτευμα] οὐδέ γ' ἐμοὶ δικαίου τοῦ τ' εἶναι πολίτου, τὸ τοιαῦτα πολιτεύμαθ' εὑρίσκειν.

ταβολεύς. 784, 8.

πονηρὸς] πονηρόν, ὦ Ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης. 307, 21. ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων αὐτῷ εἰς τὰ πράγματα ἔδει, πονηροτέρους εὑρεῖν, ἢ ἐβούλετο. 362, 21. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα. 403, 21. ὅς, ἃ μηδεὶς ἐκέλευεν, ἐθελοντὴς πονηρὸς ἦν. 1120, 16.

πονήρως διετέθη. *es sahe gefährlich um ihn aus, es ward sehr schlimm mit ihm* [*he seemed to be in danger, he was in a bad way*]. 1364, 5. et 20.

πόνον τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεγκεῖν. 637, 18.

πορεύεσθαι ἐπὶ τοὺς ἰδιώτας. adoriri, infestare, accingi ad eos invadendum atque exagitandum. 781, 25. ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται. 1046, 13. πορεύονται αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἁγνίου τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες. 1066, 23. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα. nobis in hereditatem immigrantibus. 1090, 8. ὡς ἡμᾶς ἑώρα ὁμόσε πορευομένους. concedentes. *zurücken, nachgeben* [*to yield, concede*]. 1287, 18.

πορθεῖν] πορθουμένην ὁρῶντες τὴν ἐμὴν οἰκίαν. 1157, 11.

Πορθμὸς] Πορθμὸν κατασκάπτειν. 248, 15.

πορίζειν] de agricola fructus efficiente, aut de artifice opera manuum res parante fructuosas, e quarum distractione quæstum faciat. 22, 26. οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομαι. 184, 27. πορισαμένῳ τοὺς ἐγγυησομένους. 715, 12. τίς γὰρ οὐ πορίεῖται φαύλους ἀνθρώπους. 727, 16. ποῖον πόρον ὑμῖν πεπόρικεν. 805, 15. πεπορισμένων ἤδη τῶν τριάκοντα μνῶν. 894, 17. πορίεῖσθαι ῥᾳδίως λόγους περὶ ἀδίκων πραγμάτων. 938, 5. εἰ μισθὸς ἐπορίσθη τοῖς δικαστηρίοις. 999, 14. πεπορίσθαι πολλοὺς τοὺς συνεροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τοὺς μαρτυροῦντας τὰ ψευδῆ. 1081, 19. ἀργύριον πορίζειν. 1154, 10. et 14. πορίζομένους προφάσεις τοιαύτας. 1297, 19. ἀμηχανώτατος ὅ,τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι. 1392, 17. πορίζειν τροφὴν ἱκανήν. 1432, 13. πορίζεσθαι λόγους ἐπαχθεῖς. 269, 21.

ποριστὴς] αὐτοὶ πορισταὶ καὶ ταμίαι γενόμενοι. 49, 18.

πορνεία] οὗτος ἄλλον ἔκρινεν ἐπὶ πορνείᾳ. reum stupri egit. 403, 26. ὅσοι οἱ περὶ πορνείας ἐῤῥύησαν λόγοι. 433, 25.

πορνεύεσθαι] τοῦτον ὡς πεπορνευμένον κέκρικε. 414, 1. τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι. 612, 6. τὴν περιφανῶς ἐν ἁπάσῃ τῇ Ἑλλάδι πεπορνευμένην. 1381, pen.

πόρνη] πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιϊών. 412, 23. παραφρονῶν — γυναικὶ πόρνῃ πειθόμενος. 1183, 11. ἡ τῶν πορνῶν ἐργασία ἥξει εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας. 1384, 1.

πορνοβοσκεῖν] ὅτι πορνοβοσκῶν ἐξελεγχθήσεται. 1368, 3.

πορνοβοσκὸς] ὑπὸ πορνοβοσκῷ ἦσαν. 1354, 22.

πόρνος. 616, 12. ἐχθρὸς μέν ἐστι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Παυσανίᾳ τῷ πόρνῳ. 1489, 4.

πόρος] λέγουσι καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι πόρους, vias parandarum pecuniarum, ὧν ἕλεσθε, ὅστις ὑμῖν ἂν συμφέρειν δοκῇ. 15, 4. πόρου ἀπόδειξις. 48, 15. εἶναι γὰρ πόρον [χρημάτων puta], καὶ μέγαν. fundum, unde impensæ necessariæ erogentur, eumque ingentem. 124, 25. ἔστιν ὑμῖν πόρος, ὃν ἂν μὲν νῦν ζητῆτε, οὐχ εὑρήσετε, ἐὰν δὲ περιμένητε, εὑρήσετε. Sic citat Hermogenes p. 416. locum, qui aliter legitur p. 184, 25.

πόῤῥω] οὕτω μέχρι πόῤῥω προήγαγον οὗτοι τὸ πρᾶγμα. 282, 3. πόῤῥω που τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτευμένων τίθεμαι. 325, 21. οὐδὲν ὄνειδος ὅτου πορρωτέρω ἐστὶν ἡ πόλις. 499, 24. πόῤῥω τοῦ τι τοιοῦτον ἐλπίζειν νῦν ἐσμέν. 506, 11. πόῤῥω προειμένα καὶ πολὺν ἤδη χρόνον κακῶς διακείμενα. 772, 20. πρὶν πορρωτέρω προελθεῖν ἐπίσχητε. 1456, 13.

πόῤῥωθεν] πολλὰ πόῤῥωθέν ἐστι τὰ ἴδια. 143, 11. πόῤῥωθεν ἐξητακὼς ἐπιμελῶς. 285, 25. πόῤῥωθεν προδιηγήσασθαι τὸν νόμον ὡς ἐτέθη. 1376, 23. δεῖ σκοπεῖσθαι, ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πόῤῥωθέν ἐστι φυλάξασθαι. 1428, 7.

πόσος] ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ. 1216, 18.

ποταμὸς] ἐκ τῇ ἐπὶ τῷ ποταμῷ μάχῃ. 265, 20. 300, 16.

πότος] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας —. 796, 27. b) contentio cum aliquo super compotatione contracta. 1144, 26.

ποῦ pro πῶς. ποῦ δὲ γένοιτ' ἂν ταῦτα. 638, 17. ἐπειδὰν ἔρηται ὑμᾶς, ποῦ ἦτε. 1382, ult.

πρᾶγμα, πράγματα] negotia cujusque generis, sed præsertim gravia, ardua, molesta, contentionis plena, summi ad salutem aut exitium momenti, civilia, paci tuendæ, bellis gerendis, litibus inter cives componendis, commerciis et contractibus accommodata; sæpe resp. universa, opes, copiæ, quæ cuique sunt militum, aut sociorum, fortunæ omnes, tota salus. μὴ δεινὸς ὢν πράγμασι χρῆσθαι. *der sich nicht in Dinge, Welthändel finden kann* [*not being at home in the affairs of the world, not being up to, not understanding them*]. 10, 3. παρασπᾶσθαί τι τῶν ὅλων πραγμάτων. de universa Græcorum omnium potentia, libertate, fortunis, juribus, gloria. 10, 7. τὸν σώσαντα τὰ πράγματα [scil. ὑμῖν]. qui vobis statum vestrum, negotiationem, fortunas omnes salvas conservavit. 959, 17. τὰ παρ' οὐδέσι τούτων ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων. consultationibus de salute et gloria Græcorum tuenda. 145, 17. τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ

τῶν πραγμάτων. in actu rerum ad salutem communem facientium. 193, 16. πρὸς οὓς μηδέν ἐστί σοι πρᾶγμα. nulla tibi est rerum communio. 577, 18. τίς οὐκ εἶδεν, ὅσα πράγματα πράττων. 960, 26. ἦσαν ἐν Ὀλύνθῳ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι. ad clavum reip. sedentium. 125, 7. ἐκφύγοι τὰ πράγματα αὐτόν. opportunitates rerum a se designatarum ex animi sui sententia bene gerendarum effugiant. 236, 22. τῶν ἐκείνου πραγμάτων οὐδὲν στασιάζειν παρασκευάζομεν. de fortunis, opibus, copiis ejus, populis ei servientibus, sociis ei addictis. 157, 10. οἱ τέχνην τὸ πρᾶγμα, *das Ding* [*the thing*], πεποιημένοι. Significat exercitationem commutationis pecuniarum, cambiariam. 982, 2. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν. ipsa de causa, de qua nunc agitur. 1301, 11. τούτοις μὲν ἔξεστιν ἔξω τοῦ πράγματος βλασφημεῖν. infandas spargere criminationes a causa præsente alienas. 1308, 22. ἐρῶ δ' εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. 1317, 15. βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις. fortunis meis exinanitis. 1225, 3. τοῦτον πῶς εἰκὸς τῷ πράγματι πιστεύειν. causa sua fidere. 1092, 6. Τιμοκράτης τοσοῦτον ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα. omnes rationes. *alle Bedenken, Betrachtungen, Beherzigungen* [*all doubts, considerations*]. 702, pen. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα. ubi res absit, et ipsa facta. 21, 20. οἱ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλισκόμενοι. 792, pen. ὑμεῖς δ' οὕτω πως ἄνευ πραγμάτων, sine molestia, contentione, ταῦτα λαμβάνετε εἰς τὰς ἑορτάς. 14, pen. πάνυ πολλὰ πράγματα ἔσχον σκοπῶν. *es ist mir sauer geworden* [*it has become troublesome to me.*] 181, pen. δι' ἐμὲ εἰς πράγματα φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν. 323, 10. τούτῳ πολλῶν πραγμάτων ὄντων, cum litibus forensibus exagitaretur, οὐ παρέστη πώποτε. 1120, 16. μέγα πρᾶγμα. homo magni momenti. 928, 6. μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. nihil ad rem, incassum. 1026, 22. 1265, 7.

πραγματεία] εἰ δέ τῳ ταῦτα δοκεῖ δαπάνης πολλῆς καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι. 101. 22. μὴ κατοκνῆσαι, μηδὲ φυγεῖν τὰς ἐνούσας ἐν αὐτῇ πραγματείας. molestias, quæ studio philosophiæ insunt. 1412. 20. πραγματείας συχνῆς περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης. 1242, 3. τοσαῦται πραγματεῖαι καὶ λόγοι ἐγίγνοντο. 865, 17. ἐπιφανεῖς διὰ τῆς πραγματείας ταύτης γεγενημένους. per hoc vitæ genus, per hoc studium. 1416, 2. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν. 1413, 20.

πραγματεύεσθαι] πραγματευομένου περὶ ταῦτα. 889, 9. μισηθῆναι ἂν ἁπάντων ἀνθρώπων δικαιότατα ἐξ ὧν πεπραγμάτευται. 980, 26. πλεῖστα πεπραγματευμένων τῶν νῦν ζώντων ὑπὲρ ὑμῶν. qui plurimum contenderim, laboraverim, desudaverim, pro vobis. 1473, 13. καὶ ταῦτα κἀκεῖνα μιᾷ γνώμῃ πραγματεύομαι. 1483, 17. ἀσχολίας ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι· penuriæ temporis haud permittentis aliis rebus vacare, quoniam in eo, quod agas, satis et super habeas negotii: ἀνάγκη γὰρ ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον. 1081, 25. ὁ δὲ τοῦτο ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου ἐπραγματεύετο. 234, 4. πάνθ', ὅσα πραγματεύεται καὶ κατασκευάζεται νῦν. 135, 14.

πραγματώδης] οὐδέν ἐστι πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς. 427, 20.

πράκτωρ] qui fisco debita a debentibus exigebat, exactor. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἑτέρα πρακτόρων. 778, 18. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον. 1327, ult. ὧν οὐδεὶς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα. 1337, 26.

πρᾶξις] actio rei, effectio, res, quæ agitur, præsertim civilis, ad salutem civium omnium pertinens, magni momenti, arduæ molitionis. ἅπας λόγος μάταιος, τῆς πράξεως ἄμοιρος γενόμενος. omnis oratio, re cassa, vana est. h. e. omne consilium, cujus effectio omittitur, inane est et nil prodest. 158, 16. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐπιστήμην. prudentiam rerum civilium gerendarum, sive ad homines privatos, sive ad summam rerum pertinent. 1414, 15. δεῖ γὰρ τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι συμφέροντος τινὸς ἔργου πρᾶξιν προσεῖναι. non satis est eos laude florere eloquentiæ, sed necesse est, ut hac cum laude conjuncta sit altera istæc, ut dicantur orationum suarum auctoritate res reip. salutares effecisse. 1425, 6. τηλικαύτην πρᾶξιν, tractationem de re tanti momenti, καὶ συμμαχίαν, cujusmodi est accessio societatis tam validæ. 232, 22. ἀμάρτυρον τὴν πρὸς τούτους πρᾶξιν γεγενῆσθαι. tractationem, negotiationem, contractum, qualis emtori cum venditore intercedit. 875, 5. κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν. callidis artibus et dolis machinabantur et comparabant effectionem molitionis suæ, nequam illius et insidiosæ, et ad proditionem spectantis. 126, 22. b) idem significat atque εἴσπραξις, exactio nominum debitorum. νῦν οὐ περὶ πράξεως εἰσφορῶν ἐστιν, ἀλλ'—. 607, 13. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθουμένων τὰς πράξεις εἶναι τῇ πόλει. 713, 5. 731, 25. οἷς αἱ συγγραφαὶ τὴν πρᾶξιν ἐδίδοσαν τοῦ δανείου. 915, 3. τὴν δὲ πρᾶξιν εἶναι καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ἀμφοῖν. 1296, 19.

πρᾶος περὶ τοῦτον ἦν. 1164, 1. πρᾳότεροι δικασταὶ καὶ κριταὶ γίγνεσθε τῶν πεπραγμένων. 1422, 19. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρόσταγμα πρᾳότερον. 1485, 9.

πρᾳότης] ἐπὶ πρᾳότητος ταπεινῶν. 1405, 15.

ὁ νομοθέτης ᾔδει τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν πραότητα τὴν ὑμετέραν. 716, 26. πρατὴρ τοῦ ἐργαστηρίου ἡμῖν γίγνεται. 967, 22.

πράττειν] exercere, agitare aliquid, efficere, exsequi decreta. τὸ πράττειν τοῦ λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστερον ὂν τῇ τάξει [scil. τοῦ χρόνου] πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρεῖττόν ἐστι. 32, 17. οὐ γὰρ ἴσος πόνος καὶ ἱδρὼς πρό τε τοῦ λέγειν καὶ πρὸ τοῦ πράττειν ἐστί. 1452, ult. ἐπὶ τῷ πράττειν, in ipso actu et executione rerum, οὐδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε. 45, 23. τὸ πράττειν αὐτὸς ἕκαστος ἑαυτῷ προσήκειν ἡγήσατο. 182, 6. τοῖς δὲ πρέσβεσι τί τοῖς ταῦτα πράξασι; 386, 2. τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐγχειροῦσί τι πράττειν. 801, 8. τότ' ἐψηφίζεσθε τὰ ἄριστά με πράττειν. me res agere, exercere, honestissimas. 310, 19. εἴ γε πάνθ', ἃ προσῆκε, πραττόντων, οὕτως εἶχε [τὰ πράγματα] οὐδ' ἂν ἐλπὶς ἦν αὐτὰ βελτίω γενήσεσθαι. 1440, 13. πολιτεύεσθαι et πράττειν (scil. τὰ κοινὰ) copulantur. 240, pen. 244, ult. item πράττειν et ποιεῖν. 245, 27. 373, pen. πράττειν δίκαιον, est, aut exercere, aut deposcere. 218, 1. εἰρήνην. conficere. 30, 16. ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων πράττειν. meliore fortuna, quam antehac, uti, ad opes majores pervenire. 13, 13. μικρὰ καὶ φαῦλα. in rebus exilibus, jejunis, et miseris esse. 37, 11. ἔπραξε δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ πάτρια τὰ πρὸς θεούς. 1370, 1. τὰ αὑτοῦ. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὑτῆς πράττειν, rerum suarum satagere, seorsim, avulsam ab omni reliquorum Græcorum societate, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον. 150, 22. πράττειν τὰ αὑτοῦ φησί. sua se curare ait, negans, alienis vacare posse. 828, 4. φιλίαν. conciliare, conficere persuasionibus. 281, 19. τίς συμμαχία σοῦ πράξαντος, opera tua, te operario, γέγονε τῇ πόλει; 328, 27. Φιλιστείδης ἔπραττε Φιλίππῳ. studuit, factum voluit. 126, 3. ὅτι Θηβαίοις τὰ πράγματα πράττει. ea confectum it, quæ Thebani sibi confieri impense velint. 365, 15. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς. deposcentes, exigentes. 617, 24. ἠναντιῶσθαι τῇ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀρχῇ πραττομένῃ. in qua nunc laboratur, ut fraudulentis et clandestinis machinationibus compararetur. 323, 15. ἔπραττε τὴν ναῦν μὴ δεῦρο πλεῖν. contendit, modis et machinationibus omnibus efficere, ut navis huc ne appelleretur. 888, 14. et 19. τοῖς Θηβαίοις πρὸς μὲν τὸ τὴν χώραν κεκομίσθαι κάλλιστα πέπρακται, *sie haben ihre Sachen vortreflich gemacht* [*they have managed matters admirably*], πρὸς δὲ τιμὴν καὶ δόξαν αἴσχιστα. 62, 13. τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν. queri de conditione præsente, illam pacem consecuta. 381, 26. In medio πράττεσθαι, exigere, poscere. πραττόμενοι φόρους τοὺς Καρχηδονίους. 506, 19. καταστήσας εἰς φόβον, ἀργύριον πράξεται. 786, 7. εἰ ἐπεπράγμην Ἄφοβον τοῦτον τὴν δίκην [id est, τὴν καταδίκην]. si mulctam, Aphobo dictam, ab eo exegissem. 845, 4. ἵν' ὡς μεγίστους μισθοὺς πράττοιτο τοὺς βουλομένους αὐταῖς πλησιάζειν. 1351, 11. τὰ πεπραγμένα, res gestæ. αὐτοῖς τοῖς πεπραγμένοις φανερὰν οὖσαν ἀληθῆ. 1372, 5. b) acta, h. e. publice decreta, jussa effectui data, et probata. τὰ πεπραγμένα λῦσαι. *läng stgeschehene, genehmigte, und bisher giltig gewesene Dinge wiederumstossen* [*to overthrow, abolish, things done long ago, approved, and held valid till now*]. 724, 32. c) fortunæ cujusque, res ejus, sive ab eo gestæ, sive quæ ei quocunque modo evenerunt. ἐπανορθωσάμενοι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν. 12, 19. ἀγαπήσας τοῖς πεπραγμένοις. 13, 11. τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων τι ἐκδέχεσθαι. 61, 24. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ. 366, 21.

πραΰνει ἔργα ὑπερήφανα. 423, 4.

πράως καὶ μὴ πικρῶς. 315, 5. πράως καὶ μετρίως διακείμενα ἔχειν. 318, 24. ὅσῳ πραότερον καὶ φιλανθρωπότερον τούτῳ διελεγόμην, τοσούτῳ μᾶλλον κατεφρόνει μου. 1028, 10.

ἡ πρεσβεία] legatio. τοῦτο γάρ εἰσι πρεσβείας εὔθυναι. 367, 2.

πρεσβεῖον et τὰ πρεσβεῖα] præcipuum, prærogativa, ut e. c. portio, quam filius natu maximus, aut cohæredum quicunque, cui ea nominatim legata et excepta fuit, præ aliis cohæredibus, privam sibi tollit. *voraus wegnimmt* [*takes away first, beforehand*]. πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει. 955, 11. et 22. οὐ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ πρεσβεῖον ἔχοιμι τοὔνομα τοῦτο. 1003, 10.

πρεσβεύειν τὴν εἰρήνην. obeunda legatione pacem conficere, conciliare. 382, 17. ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα. 428, pen. ὅστις ἥδεται ταῦτα πρεσβεύων Φιλοκράτει. 417, 26. πρεσβεύειν, legatione fungi, εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. 421, 17. πρεσβεύειν, in legatione, vel, ex auctoritate legati, constituere, condicere conditiones. πρεσβεύειν πολλὰ καὶ δεινά. 400, 12. 416, 9. τοῦ τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευκότος. 440, 17. παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα, *der mitgegebenen Vorschrift des Verhaltens zuwider* [*contrary to decreed instructions for their conduct*], πεπρεσβευκότων. 346, 16.

πρεσβευτής] τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν; 342, 15. πρεσβευτὴς μέντοι καὶ πολίτης ὑμῖν προδότης, καὶ τρίς, οὐχ ἅπαξ, ἀπολωλέναι δίκαιος. 374, 26. b) agens quicunque in

rebus, internuncius, interpres ab homine privato collegiove aliquo, negotii alicujus expediundi gratia, cujusmodi homines nos *Factores*, vel *Procuratores*, usurpamus. 1121, 1.

πρέσβυς] unde πρέσβεις, legati. οἱ πρέσβεις οὐ τριήρων, οὐδὲ τόπων, οὐδὲ ὁπλιτῶν — κύριοι, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει, ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων. 398, 26.

πρεσβύτερος] præ senio pæne delirans, *kindisch, tudelig* [*childish, doting*], nescius quid agat. 1171, 16.

πρίασθαι] ἐὰν μὴ Φίλιππος αὐτοὺς πρίηται [scil. τοὺς δικαστάς]. 78, 19. τὸν καιρὸν ἑκάστου τῶν πραγμάτων οὐκ ἦν πρίασθαι. 121, 1. πρίασθαι καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι. 187, 23. ἡ δὲ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίω πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, eodem ære meliorem puellum emere, τοῦτον ἠγόρασε. 563, 7. ὀπώραν. hortum mercede conducere, ut fructus illius autumni conducentis sint. 1253, 14. τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτοῦ πριάμενος. 1369, 20. v. Stobæi locum sub v. δίκαιος.

πρὶν οὔ, pro πρὶν simplici, aut pro πρὶν ἤ, priusquam. 217, 17.

πρὸ] ἐμαυτῷ γ' εἰρῆσθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην. malim hæc a me dicta esse, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere. 1442, 16. τῶν πρὸ ὁδοῦ [id est, προὔργου] τι περαίνοιτε. rerum proficientium, expedientium. 1443, 20. οὐ γὰρ ἴσος πόνος πρό τε τοῦ λέγειν καὶ πρὸ τοῦ πράττειν ἐστί. 1452, ult.

προάγειν] impellere blandis verbis, lenociniis orationis, ad rem, quam nolis, invitum permovere, pertrahere ulterius, quam tu velis, aut te deceat, illicere, pellicere, ut si aura navem prorsum agat, aut vitulum prætensa fronte pertrahas ad stabulum, aut torculari promoveas nescio quid, *fortschieben, weiter schrauben* [*to urge on, force forward*]: et in passivo, evehi, ultra verum et rectum, ab impostura persuasionis, aut ab affectus concitatione abreptum. ἕκαστον εὑρήσετε πολλὰ προηγμένον, ὧν οὐκ ἐβούλετο, πρᾶξαι. 63, 2. ὡς ἄρα ἐγὼ προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν. 296, 24. οὐ δὴ ποιήσω τοιοῦτον οὐδὲν, οὐδὲ προαχθήσομαι. 316, 12. εἰς ἃ προήχασι τὴν πόλιν. 346, 24. ἐπειδήπερ εἰς τοιούτους προήχθην τοὺς λόγους. 349, 26. κἂν ἄρα εἴπητέ τι καὶ προαχθῆσθε ἐπαγγείλασθαι. 354, 11. πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει. 468, 12. προάγειν ὡς πονηροτάτους εἶναι τοὺς πολίτας. 603, 10. εἰς τοῦτο προήχθητε εὐηθείας καὶ ῥαθυμίας. 618, 1. προάγειν ἐμαυτὸν τούτῳ εἰς ἀπέχθειαν. 621, 5. εἰς ὅσην αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν προῆχε τὴν πόλιν. 772, 5. ἵνα μὴ, λοιδορούμενοι, τύπτειν ἀλλήλους προάγωνται. 1262, 21. τοῖς προάγουσιν εἰς πικρίαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν, πείθεσθαι. b) producere, ut maceriam ulterius in viam publicam, *weiter hinaus rücken* [*to move farther out*]. τὴν αἱμασιὰν προαγαγόντες, στενωτέραν τὴν ὁδὸν πεποιήκασι. 1279, 13. c) perducere, *bis wohin treiben* [*to bring to such a pass*]. εἰς τοῦτο ἤδη προηγμένα τυγχάνει τὰ πράγματα. 66, 1. τὸ πρᾶγμα εἰς τοῦτο προῆκτο. 970, 8. ἕως εἰς τὴν νῦν ζῶσαν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. 1392, 13. τὰ δ' αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις. 1404, 2. ἔτι καὶ νῦν ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον. 1447, 2. d) procedere, *fort gehn, weiter kommen* [*to go on, proceed further*]. ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ τῇ ὠμότητι, 289, 9. In medio, idem quod in activo, a) pellicere, impellere. οὔτ' ἐλπὶς, οὔτε φόβος, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐπῆρεν, οὔτε προηγάγετο. 325, 10. 1458, 11. ὁρᾶν, ὅπως μὴ προαξώμεθα τοὺς — εἰς ἀνάγκην πολέμου. 60, 19. b) serpere, latius permanare, gliscere, procedere. ἐπειδὴ δὲ ταῦθ' οὕτω προήγετο. 426, 7. c) educare liberos, instituere genere quodam morum. εἰ γὰρ οὕτω τοὺς ἑαυτοῦ προῆκται παῖδας. 1264, 3.

προαγορεύειν τὸν πόλεμον. 157, 20. diem dicere, denunciare, ut certa die locoque in foro ad causam dicendam adsint. 1160, 20. μέλλοντας γαμεῖν προηγόρευον αὐτῇ. 1354, 20.

προαγωγὴ] lenocinium. *Kuppeley* [*a playing the pimp*]. εἶθ' ὃν ὁρᾶτε ἐκ προαγωγῆς ὑμῖν ὄντα φίλον. non sponte sua, sed illectum spe lucri. 678, 19.

προάγων] ab ἀγὼν, præludium certaminis. προάγωνας ἑαυτῷ κατασκευάζων τῆσδε τῆς γραφῆς. 611, 8.

προαιρεῖσθαι] μὴ, περὶ σοῦ τὰ προσήκοντα λέγων, τοὺς οὐ προσήκοντας ἐμαυτῷ δόξω προῃρῆσθαι λόγους. 270, 18. τῶν πλείστων οὐδὲ ὃν ἂν προέλωνται, μετρίως ἐνεγκεῖν δυναμένων. 1407, 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίου πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προῃρῆσθαι. 1429, 5. Conf. locum e Stobæi p. 104. supra relatum sub v. δίκαιος. ἀλυσιτελὲς τὸ προελέσθαι τὰ τοῦ δήμου. se reip. gerendæ dedere. 1482, 1. ἐπειδὴ τὴν εἰρήνην ἐποιήσατο ἡ πόλις, σκέψασθε, τί ἡμῶν ἑκάτερος προείλετο. (citat Marcell. ad Hermog. p. 182. 38.)

προαίρεσις] voluntas, delectus, propositum, meta ad quam contenditur, studium, secta quam tu consecteris, via, ratio. οἱ τῆς ἐκείνου προαιρέσεως, scil. ἐχόμενοι. qui cum Philippo faciunt, sectam ejus sectantur. 132, 18. τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ὑπὲρ αὐτῆς τῆς προαιρέσεως ἔχθραν. odium dominationum, si ob aliud nihil, ob ea certe vel sola, ad quæ hujusmodi paucorum principatus contendunt. 168, 19. πολλῶν προαιρέσεων οὐσῶν τῆς πολι-

τείας, multæ quum essent viæ atque rationes ei sequendæ, si quis decrevisset operam suam reip. gerendæ addicere, τὴν περὶ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις εἱλόμην ἐγώ, *so wählete ich mir das Departement der Griechischen Agelegenheiten* [*I chose for myself the department of Greek state-affairs*], partem eam mihi delegi, quæ versatur in gerendis rebus iis, quæ nostræ reip. cum aliis Græcis populis communes intercedunt. 245, 5. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο. 257, 7. ἐν οἷς τὴν προαίρεσίν μου σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ συμβάντα συκοφάντει. 292, 16. ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ. 292, 19. μὴ τῇ προαιρέσει τῶν κοινῶν, in studio partium quoad res ad salutem publicam spectantes, ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι. 323, 8. τὴν τοῦ γενναίου καὶ τὴν τοῦ πρωτείου προαίρεσιν διαφυλάττειν. propositum hoc nunquam ex oculis dimittere, ut contendas populo tuo laudem hanc salvam conservare, ut habeatur generosus, et princeps Græciæ. 331, 25. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἄπιστος ἦν πρὸς Φίλιππον. 349, 14. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. his, qui tota vita nulli alii rei student, quam ut rem faciant. 662, 17. ὧν ὅμοιος ἐκεῖνος τούτῳ τῇ προαιρέσει τοῦ βίου. genere et instituto vitæ, quod sequendum et tenendum sibi proposuerunt. 666, 21. μελαγχολᾶν δοκῶν ἅπασι τῇ προαιρέσει τοῦ βίου. ob mores. 1183, 9. 1401, 17. δεῖ δὲ τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ [libelli] πρῶτον εἰδέναι· *die Absicht, den Endzweck* [*the aim, the object*]: βούλεται μὲν γὰρ —. 1401, 3. οὐδενὸς εὐδοκιμεῖ πράγματος ἡ προαίρεσις, εἰ μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέροι. nullius rei delectus, consilium, institutio, susceptio laudatur, nisi cujus exitus quoque conducat. 1457, 12. τότε ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτοῦ. studiis, partibus, emolumentis plebis quærendis sese dedidit. 1475, 1. οὐδ' ὅτι ταύτην τὴν προαίρεσιν [*Partie* [*line of life*], sectam, genus studiorum] ἀσφαλεστέραν οὖσαν ἑώρα. 1475, 4. οὔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῆς ὑμετέρας ἀκόλουθον ἂν φανείη. *euren übrigen Gesinnungen, und dem von euch bekannten Gemüthscharacter gemäss* [*corresponding with, agreeable to, your other opinions and acknowledged way of thinking*]. 1477, 1. ἀναίδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῇ πόλει ἰσχύει. studium malarum artium, in quod civitas cum delectu, volens sciensque exarserit. *vorsetzliche, geflissentliche Ruchlosigkeit* [*deliberate, wilful profligacy*]. 1478, 27. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, in studio bonarum artium, καὶ βίῳ σώφρονι. 1479, 1. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως. opera data, scientes, volentes. 1097, 22. ἃ γὰρ καταράσαιτ' ἄν τις αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ. 1489, 2.

προαισθάνεσθαι ἐκ πολλοῦ. 246, 7. προαισθανομένου μηδενὸς ἀνθρώπου. 702, 6. τοὺς ἀντειπόντας ἄν, εἰ μὴ προαίσθοιντο, λάθοι. 711, 22. προαισθόμενοι ἐπιόντας τοὺς Λακεδαιμονίους. 1380, 14.

προακούειν] περὶ ὧν βέλτιον ὑμᾶς προακοῦσαι. 604, 7. γενήσεσθε γὰρ εὐμαθέστεροι πρὸς τὰ λοιπά, ταῦτα προακούσαντες. 705, 12. πρὸς δὲ τοὺς τοιούτους λόγους βέλτιον προακηκοέναι μικρὰ πάντας ὑμᾶς. 759, 26. 955, 1.

προαλῶναι] prius, vel ante te, condemnatus fuisse, superiori ætate. εἴ τις ἐκείνων προήλω, σὺ τάδε οὐκ ἂν ἔγραψας. 595, 17.

προαναιρεῖν] τοὺς χρόνους εἰ μὴ προανεῖλε τῆς πόλεως. 398, ult.

προαναλίσκειν] *vorschiessen, vorstrecken, avançer* [*to advance, lay down for*], sumtus ab altero faciendos, ejus loco et nomine de suo erogare, quas postmodum debitor creditori refundat. 1031, 14.

προαναρπάζειν] actorem de medio tollere, priusquam is actionem ordiri potuisset. 555, 24.

προαπέρχεσθαι] προαπελθόντων πρότερον τῶν στρατιωτῶν. 1188, 24.

προαπεχθάνεσθαι. 179, 11.

προαπολλύναι] προαπόλωλεν ἐφ' ἃ ἐκπλέομεν. quarum rerum causa classes paramus, eæ prius pereunt, quam e portu evehamur. 50, 24.

προαποστέλλειν κήρυκα. 392, 15.

προβαίνειν] εἰς τοῦτο προβεβήκαμεν ἔχθρας. 163, 2. προβαίνοντος χρόνου. 1247, 18.

προβάλλεσθαι] in Medio, pro se obtendere, tenere projectum scutum, unde notio defendendi, sive sui, sive alterius. προβάλλεσθαι δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον, οὔτ' οἶδεν, οὔτ' ἐθέλει. 51, 27. ἐγχειρεῖν ἅπασι τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα προβαλλομένους, φέρειν δ' ὅ,τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ. 258, 23. τοὔνομα μὲν τῆς εἰρήνης ἡμῖν προβάλλεται. ostentat, objectat, aut pone nomen hoc refugit, sub eoque latitat. 112, 26. τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν τὴν συμμαχίαν ταύτην. se munivisse hac societate, eaque Philippo opponenda impetum ejus elusisse atque fregisse, veluti moles portui objectæ undas rejiciunt a tempestate illisas, aut sublicæ pontibus præductæ sustinent atque comminuunt tabulata glacie congelata, eoque pontes ipsos tuentur atque salvos conservant. 293, 20. ταῦτα προὐβαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς Ἀττικῆς. 325, 27. ἐκ μὲν θαλάττης προβαλέσθαι τὴν Εὔβοιαν πρὸ τῆς Ἀττικῆς, ἐκ δὲ μεσογαίας τὴν Βοιωτίαν —. 326, 1. νῦν δ', οἶμαι, τούτου προβέβληνται Πολύευκτος etc. præsident ipsi, præsidio suo eum

tuentur. *sie haben sich vor ihm hingestellt, als ein Schirm, oder als eine Wehrmauer, oder als eine Palisade [they have placed themselves before him as a protection, or as a bulwark, or as a palisade].* 560, 2. *προβέβληται Πλουτάρχου. er nimmt den Plutarchum in seinen Schutz [he takes Plutarch under his protection].* 579, 2. nisi potius *προβέβληται* separandum est a *Πλουτάρχου*, atque hoc nomen proprium cum *προξενεῖ* copulandum, ut sit sententia: nuncupatus honori gerendo, vel creatus est Midias. tum, proxenum Plutarchi agit. Hinc videtur explicanda illa difficilis et perobscura dictio: *τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ τῆς πολιτείας, τὴν προβεβλημένην καὶ ἄσπειστον πρὸς Φίλιππον.* cum inexpugnabili contumacia et implacabili odio resistentem Philippo. 349, 15. b) sistere, coram præsentem exhibere, sive semet, sive alium, *presentiren [to present].* unde nata est gemina notio, altera, semet honoris candidatum gerendi, munus aliquod ambiendi: altera, reum aliquem faciendi, nomen ejus deferendi, corpusque ipsum in judicium adducendi, item testem ad judices producendi. *ἔστω δὲ ὑπόδικος τῶν ψευδομαρτυριῶν ὁ μαρτυρήσας καὶ ὁ προβαλόμενος*, scil. *τὸν μάρτυρα.* qui produxit testem, eumque ut idoneum auctorem judicibus commendavit. 1132, 5. 1139, 10. *προβαλλόμενος*, offerens, oggerens et obtrudens semetipsum, *καὶ κελεύων ἑαυτὸν χειροτονεῖν εἰς τὰ Διονύσια ἐπιμελητήν.* 519, 16. *τοῦτον προὐβάλλετο, schlug ihn vor [proposed him]*, edito nomine ejus, commendabat eum, *εἰπὼν τὴν τοῦ σώματος ἀῤῥωστίαν, ἵν', ἔφη, συνδιοικῇ μοι.* 750, 10. *ὃν οὗτος προὐβάλετο διαιτητήν.* 1021, 17. *προβληθεὶς πυλαγόρας οὗτος.* denominatus, designatus, nuncupatus, delectus. 277, 1. c) deferre nomen alicujus de injuria data, reum facere, accusare, præsertim actione illa peculiariter *προβολὴ* dicta, insectari. *προὐβαλόμην ἀδικεῖν τουτονὶ περὶ τὴν ἑορτήν.* 514, 6. et hoc significatu sæpius occurrit usurpatum in illa Midiana. *τοῦτο* [id est, *παρὰ*, vel *κατὰ τοῦτο*] *αὐτὸν ἐγὼ προὐβαλόμην, καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον οἴσετε νῦν ὑμεῖς.* 523, 21. *προβαλλομένου αὐτὸν Μενίππου.* 571, 16. *τοῦτ' ἐδόκει δίκαιον ἔχειν ὁ προβαλόμενος λέγειν.* 572, 14.

πρόβατον] *ἕτερος δέ τις ἧκεν ἔχων πρόβατα, ἄλλος δέ τις ἵππους.* 426, 3. *ἃ δέ φησι φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατεσθίειν.* 782, 9. *ἀλλὰ μὴν τοὺς γευομένους κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν.* 782, 15. *ἐλθὼν*, repentina invasione, *τὰ πρόβατά μου λαμβάνει ποιμαινόμενα, von der Weide weg [from their pasture], πεντήκοντα μαλακὰ* [nisi potius *μάλιστα* leg. est, 50 admodum]. 1155. 3.

πρόβλημα] velum, operculum, latebræ, prætextus. *οὐδὲν ἄλλο ἔστι τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρόβλημα τοῦ τρόπου. ein Feigenblatt die Blösse seines bösen Herzens zubedecken [a figleaf to cover the nakedness of his bad heart].* 1122, 21.

προβολὴ] munimentum, propugnaculum. *προβολὰς ἑτέρας εὑρέσθαι.* 218, 21. sed alii *προσβολὰς* dant. b) *προβολαὶ* in foro Attico dicebantur actiones in eos, qui dierum sacrorum majestatem violassent pacemque turbassent aliquo crimine, seu auso, quod cum alio tempore liceret, illis tamen diebus vetitum per leges esset. *ἀναγνώσεται ὑμῖν τὸν νόμον, καθ' ὃν εἰσιν αἱ προβολαί.* 516, pen. 517, 4. et passim locorum in or. Midiana.

πρόβολος] *ἀνάγκη τούτοις ὡς προβόλοις, προσπταίοντας ὑστερίζειν.* 104, pen. *πρὸς οὓς ἔχουσας αὐτὸς λιμένας καὶ προβόλων ἐνέπλησας, πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου.* 795, 14.

προβουλεύειν] *δωρεαὶ προβεβουλευμέναι.* munera, de quibus dandis decretum prius SCto fuit, quam ea de re ad populum rogatio ferretur. 243, 5. *προεβούλευσεν ἡ βουλὴ ἐξιέναι.* senatus proposito SCto edixit exitum in castra. 567. 4.

προβούλευμα] *προβουλεύματος οὐδὲν ἐνταῦθα δεῖ.* 594, 27. *προσῆλθε τῇ βουλῇ. προβούλευμα ἐγράφη.* 703, 17. *ἄκυρόν ἐστι τὸ ψήφισμα. προβούλευμα γάρ ἐστιν. ὁ νόμος δ' ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα.* 651, 15. *κἀγὼ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβουλεύματος εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην.* ubi rogatio Ctesiphontis de aurea corona Demostheni decernenda significatur. 228. 7. *ψήφισμα*, si quid a plebe ratum nondum fuisset habitum, id *προβούλευμα* manebat. hinc est, quod p. 266, 12. *προβούλευμα* appellet id idem, quod modo versu 11. *ψήφισμα* dixisset.

προγίγνεσθαι] *ἐν τοῖς προγεγενημένοις καιροῖς.* 255, 22.

προγινώσκειν] *προεγνωσμένος ἀδικεῖν.* præjudicio datæ injuriæ notatus. 861. 23.

πρόγονος] abavus, avi pater. 1056, 22. et 33. *οἱ πρόγονοι*, majores, *οἱ ἐπαινοῦντες τοὺς προγόνους ὑμῶν.* 1423, 2.

πρόγραμμα] *τῶν προέδρων, τοῦ προγράμματος, τῆς εὐκοσμίας.* 772, 15.

προγράφειν ὅρον. 633. 2. *προγράφειν τοὺς πρυτάνεις αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας.* ut biduo post adesset ad judicium. 1151, pen. *ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγραφείσης.* publice proposito edicto, ut illuc exiremus, ad ibi præsidatum agendum. 1257, 5.

πρόδηλος] *εἰ μὲν γὰρ ἦν πρόδηλα τὰ μέλλοντα.* 293, 26. 294. 26.

προδιαφθείρειν τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι. 520, 26.

προδιδάσκειν] idem, quod simplex. *ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα διδασκάλων προδεδιδαγμένος.*

82, 21. ἐθίζειν καὶ προδιδάσκειν ἐστὶν ὡς πλείστους ἀδικεῖν ὑμᾶς. 767, 14. τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα πρᾴως ἔχειν, προδιδάσκει ἑτέρους ἀδίκους εἶναι. 1231, 26.

προδιδόναι] οὐδεὶς τὸ τοῦ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει. 241, 14. ὑμεῖς μὲν οὐδένα πώποτε προὐδώκατε φίλον, Θετταλοὶ δὲ οὐδένα πώποτε ὅντινα οὔ. 657, 24. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδέδωκας. 795, 12. τὸν ὀφθαλμὸν αὐτὸν προδιδόντα. *dass seine Augen ihn verliessen* [*that his eyes betrayed him*], id est, *dass sein Gesicht ihm ablegte* [*that his eye-sight failed him*]. 1239, ult. ὥσπερ τὴν πόλιν προδεδωκότι, τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο. δεινὸν ἡγοῦντο τὴν ἐκείνου προδοῦναι προαίρεσιν. ab ejus moribus, institutis, studiis desciscere. 1397, 25.

προδιηγεῖσθαι. 1345, 10, 1376, 23.

προδιοικεῖν] προδιῴκητο. prius adornatum fuerat atque constructum. 625, 5.

προδοσία] crimen proditionis. ἔνοχος ἔστω τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις. 238, 11. προδοσίας ἁλοὺς τρία τάλαντα ἀπέτισε. 740, 14. Conf. 1344. 1.

πρόδοσις] *Handgeld* [*an earnest, smart-money*]. manupretium, æs, quod militi e. c. recens conscripto, ad fidem pacti contracti firmandam, arrhæ loco in manum datur. δωρεὰς καὶ προδόσεις αὐτῶν ἑκάστῳ δοὺς μεγάλας. 1208, 16. 1210, 10.

προδότης] οὐδεὶς τῷ προδότῃ συμβούλῳ περὶ τῶν λοιπῶν ἔτι χρῆται· imposterum, postquam ejus opera semel usus est: οὐδὲν γὰρ ἂν ἦν εὐδαιμονέστερον προδότου. 241, 16. πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν. 242, 1. ὥσπερ οὐχὶ τοὺς ἀδικοῦντας τούτων ὄντας προδότας, [scil. τῶν ἀλῶν, τῶν σπονδῶν, καὶ τῆς τραπέζης]. 400, 18. ὃς τῶν εὐτυχούντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης. 1121, 6.

προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι διδόναι. jus in primo cuneo, seu primario scamnorum ordine sedendi. 256. 7. προεδρία, pro prærogativa, honore præcipuo. Plutarchus in vita Æmilii Pauli circa finem (II. 191, ult.)

πρόεδρος] τὸν πρόεδρον ὅν ποτέ φασιν ἐν ὑμῖν πληγῆναι. 525, 26. τοὺς δὲ προέδρους, principes prytanum, οἳ ἂν τυγχάνωσιν ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ προεδρεύοντες. 706, 20. τοῖς προέδροις, οἳ κεκληρωμένοι καθίζουσιν ἐξ ὑμῶν. 728, 27.

προειδέναι] προΐστε τοὺς λόγους, οὓς ἂν ἕκαστος εἴπῃ. 1445, 23. ἐκτιθέναι κελεύει τοῦ προειδέναι πάντας. 711. 20.

προειπεῖν] προειρημένον, cum esset indictum, denunciatum, ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνεύειν. 618, 9. προειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ. qui occideret aliquem, ad eum adeunto in foro, coram multis testibus, eique denuntianto, ut imposterum se foroque universoque territorio Attico abstineat, emigret, cum minis, si contra fecerit, actionis homicidii in eum instistituendæ. 1068, pen. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου [δίκην subaudi]. dixit ei diem de homicidio, in Palladio obeundam. 1348, 11. προείρηται μὲν ἃ μέλλω λέγειν ὑπὸ ἄλλων πρότερον. jam dudum ante me alii quoque hæc eadem oratione exsecuti sunt. 1391, pen. ταῦτ' οὖν φυλαττόμενος, legislator ταῦτα προεῖπε, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις. 711, 15.

προεισάγειν] προεισηγμένου ἐμοῦ [scil. εἰς τοὺς φράτορας]. 1004, 6.

προεισέρχεσθαι. 840, 5.

προεισφέρειν] ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν προεισενεγκεῖν. largitiones, contributiones spontaneas, gratuitas, dare pro se, et pro aliis, qui jam non possunt, sed postmodum facti locupletiores refundent. *vorstrecken, vorschiessen* [*to advance*]. 185, 15. ἡμεῖς οἱ προεισφέροντες. 564, 8. ἄγειν εἰς τοὺς προεισφέροντας. adigere ad necessitatem pro aliis indigentibus in antecessum dependendi. 1046, 24. προεισήνεγκα μέρος οὐκ ἐλάχιστον τῶν χρημάτων. 1208, 25.

προεισφορὰν ἂν μὴ κομίζηται. si minus recuperet id, quod in antecessum pro alio jam debente, sed dependere non valente, dependerit. 977, 19. ἔθηκα πρῶτος τὰς προεισφοράς. 1209, 3.

προεκλέγειν] καὶ ταῦτα προεξειλεγμένα. dudum ante, quam tu ad exigendum veneris, ab aliis exacta et redacta, vel ante statutam depensioni diem. 305, 18. τὰ μὲν εὔπορα ὑφ' ἑτέρων προεξειλεγμένα. 1209, 6.

προεξαγγέλλειν. 419, 15.

προεξανίστασθαι] εἰ μὴ προεξανέστημεν ἡμεῖς. paulo ante consurrexissemus. 282, 2.

προέρχεσθαι] εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ πράγματα μοχθηρίας. 29, 17. οἷ προεληλύθειν ἄνθρωπος ἀσελγείας. 42, 25. τοῦ ταῦτα οὕτως αἰσχρῶς προεληλυθέναι, id est, εἰς τοῦτο αἰσχύνης. 688, 17. εἰς ὑπηρέτου τάξιν καὶ σχῆμα ἡ πόλις προελήλυθε. devenit, 690, 22. εἰς τοῦτ' ἀναισθησίας καὶ τόλμης προεληλύθασι. 757. 7. προελθόντος εἰς τοῦτο τοῦ πράγματος. 1258, 7. ἐκ τῶν τοιούτων λόγων καὶ ἐλπίδων εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ παρόντα μοχθηρίας. 1419, 10. προέρχεσθαι pro παρέρχεσθαι, prodire ad concionem, agendi ergo cum populo. 1459, 14. ἄξιον δ' ἰδεῖν, ἐφ' ὅσον φρονήματος ἤδη προελήλυθε. 557, 24.

προευλαβεῖσθαι. 798, pen.

προευπορεῖσθαι] de pecunia prius comparata et præsente, quam ejus usus sit. 731, 3.

προέχειν] πολλῷ προέχει πρὸς τὸ — πράττεσθαι. multis partibus nobis est superior, nos post se relinquit. 10, 14. πλέον τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῷ κάλλει, τῶν ἡλικιωτῶν. 1401, 6. ὁ δανειζόμενος ἐν

ἐμῶν. *er nahm sich des Aphobi an [he took the part of Aphobus]*. 865, 7. προστάντες τοῦ πράγματος. causa ista ad curam tutelamque suam recepta. 869, 2. παρεῖχον ἐμαυτὸν, πολιτευόμενον, in tractatione reip., οὐδεμιᾶς ὀργῆς, οὐδὲ δυσμενείας οὐδ' ἀδίκου πλεονεξίας, οὔτε κοινῆς, οὔτ' ἰδίας, προϊστάμενον, nullius me gessi patronum, neque hominis privati, neque factionis, quem, aut quam, seu iracundia stimularet, seu simultas accenderet, seu cupiditas improba agitaret. 1469, 14. b) collocare aliquem ante se, pone tergum ejus se abdere, vel latitare. *einen vor sich treten lassen, hinter einen sich flecken [to put another before one, to hide one's self behind another]*. unde gemina notio, altera præficiendi, altera prætexendi. προστησάμενος τούτους. *weil er sich hinter sie gefleckt [under the mask of their name]*, per eos, personis et nominibus eorum abutens, clam, tectus et ignoratus agit partes suas, *er treibt seine Sache durch sie [he carries on his own affairs through them]*. 1131, 16. προΐσταται Στέφανον τουτονὶ αὐτῆς. ipsa sibi tutorem patronumque præficit. 1357, 25. στρατηγόν τινα τοῦ πολέμου, νοῦν ἔχοντα, προστήσεσθε. bello præficietis. 1432, 14. τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων δόγμα προστησάμενοι. *vorschieben, vorschützen [to hold out, bring forward, as a pretext]*, prætextu eo usi. 62, 4. τοῦ ἀγῶνος τὴν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προΐσταται. causatur, quamquam id falso quidem et mendaciter, cur hac me actione impeteret, aliam sibi nullam fuisse causam, quam suam mecum simultatem, aut suum mei odium. 230, 9. τὸ τῆς ἑορτῆς προστησάμενος κατεπεῖγον. 709, 1.

προΐσχειν] εἰ γὰρ ἑκάτερος τῶν ἀγωνιζομένων τὸν ἐναντίον προΐσχηται νόμον, οὐχ οἷόν τε εὔορκον θέσθαι τὴν ψῆφον, citat Schol. Hermog. p. 106. 16.

προκαθιέναι] εἰς δὲ τὴν ταραχὴν ταύτην καὶ τὴν ἀγνωμοσύνην παραινῶ μὴ προκαθιέναι τὴν πόλιν. demittere, conjicere primam, ante reliquos omnes. 179, 20. aliquem præmittere, summittere, subornare, qui ante tuum adventum omnia, quæ tu parata velis, præparet atque instruat, ut si tu e. c. fratrem in puteum demittas explorandi, aut elimandi ergo, antequam tute temet eo demittas. τοῦτον αὖ προκαθῆκεν ἐξαπατᾶν ὑμᾶς. periculum facturum, possitne Philippus vobis imponere. 365, 13.

προκαλεῖσθαι ἐπὶ τιμωρίαν. hortari, incitare ad sumendam vindictam. 586, 20. προκαλεῖσθε γὰρ πάντας ἐκ τούτων δημοτικοὺς εἶναι. allicitis, impellitis, permovetis. 1479, 13. b) sponsionem deferre. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς. 969, ult. προὐκαλούμην Ὀλυμπιόδωρον μέτρια καὶ προσήκοντα. conditiones modicas, tolerabiles, Olympiodoro deferebam. 1168, 7. τὴν ἐμὴν μητέρα τὸν αὐτὸν ὅρκον ὀμόσαι προὐκαλούμην. *ich erbot mich, auch meine Mutter sollte eben denselben Eyd abschwören [I offered too that my mother should take the very same oath]*. 1279, 15. προκαλοῦνται αὐτὸν οἱ γεννηταὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων. 1365, 16. προὐκαλεῖτο ἐπιδεῖξαί μοι τὴν οὐσίαν δέκα ταλάντων οὖσαν. 829, 12. προκαλοῦμαί σε ταυτί. 978, 26. ὧν μὲν ἐγὼ προὐκαλούμην, οὐδὲν ἐφρόντισε. 1302. 22. ἐπειδὴ τὴν ἄνθρωπον οὐ παραδιδόασιν, ἣν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλέσασθαι. quam ad quæsitionem dedendam aiunt a se ipsis ultro oblatam esse. 1151, 11. οὐ προκαλεσάμενοι εἰς ὅρκον τὸν πατέρα τότε. 1240, 27. προκαλοῦμαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν. 850, 13. ταῦτα δὲ προκαλουμένου ἐμοῦ. hæc me agente cum illo. 1217, 14. προκαλοῦνται ἐπὶ διακρούσει. *sie kamen mit einem Vorschlage*, oder *Anerbieten*, oder *Aufforderung, aufgezogen, bloss um die Sache aufzuhalten, [they come forward with a proposal, tender, summons, merely to prolong the business]*. 1265, 13. ἂν ὁ πατήρ μου προκαλῆται αὐτὴν, *sie auffodern sollte [should summon her]*, πρὸς τῷ διαιτητῇ, ὀμόσαι, ἦ μὴν τοὺς παῖδας αὐτοῦ εἶναι, τὴν πρόκλησιν μὴ δέξεσθαι. 1011, 8.

προκαλινδεῖσθαι] alicujus genua provolvi. ἐκείνου μὲν προὐκαλινδεῖτο, ὑμᾶς δέ ὑπερεώρα. 450, 3.

προκαταγινώσκειν] προκατεγνωκέναι μηδέν. neutram in partem præjudicium tulisse. 226. 9. προκατεγίνωσκεν ὁ δῆμος τούτου. vel ante ipsam causæ actionem, antequam judicium haberetur, populus eum præjudicio suo condemnavit. 586, 22.

προκαταλαμβάνειν] ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι προκαταληφθέντες. 397, 4.

προκαταλύειν] προκατέλυσαν τὸν πλοῦν. *sie fuhren nicht weiter [they proceed no farther with]*. iter maritimum finierunt, inhibuerunt. 1290, 14.

προκαταχρῆσθαι] διὰ τὸ προκατακεχρῆσθαι [scil. ταῖς ἐκκλησίαις]. propterea, quod concionibus antea nimis multis incassum habitis. salutare nihil neque decretum, neque effectum esset. 389, 13.

προκατηγορεῖν] facinus accusare, priusquam patraretur. 95, 25.

προκεῖσθαι ἱκετηρίαν ὑμῖν νομίζετε τὸν παῖδα τοῦτον. 1078, 26.

προκινδυνεύειν] τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀναλίσκετε εἰσφέροντες καὶ προκινδυνεύετε στρατευόμενοι. 25, 6. οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων. 297, 11.

πρόκλησις] sponsio forensis, actore reove alteri conditiones offerente, seu provocante ad edendum ea argumenta, quorum evidentia causam certam redderet

atque dirimeret. *προκλήσεις εὑρέθησαν τούτων, ὅσα μὴ δυνατόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς* [judices] *ἀγαγεῖν τῶν πεπραγμένων.* 1106, 8. b) tabulæ pacti, secundum quas sponsio facta est. *ἀντὶ τοῦ, τὴν πρόκλησιν ἀνοίξας, δεῖξαι τὰ γεγραμμένα.* 978, 22. *τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων.* 1288, 20. si quis conditionem, e. c. mancipii ad tormenta dedendi, deferret alteri, sponsionem istam deferens alteri de scripto recitabat, eoque assentiente conditiones, h. e. modi, loca, tempora, instrumenta torturæ, testesque interfuturi, in tabulis scribebantur; quæ tabulæ obsignatæ apud arbitrum deponebantur; et secundum eas servile corpus torquebatur. *ἀναγινώσκει μοι πρόκλησιν μακρὰν, ἀξιῶν ὅν φησιν οἰκέτην ταῦτα συνειδέναι, βασανίζεσθαι.* 978, 8. formula sponsionis hujusmodi. *προκαλοῦμαί σε ταυτί.* respondebat alter: *δέχομαι.* rursus prior: *φέρε τὸν δακτύλιον·* posterior: *λάβε.* prior: *τίς δ' ἐγγυητής;* posterior: *οὑτοσί.* 978, 26. *προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς οὐ δεξομένους.* 970, 1. formula hujusmodi sponsionis literis consignata. *Τάδε προὐκαλεῖτο Ἀπολλόδωρος Στέφανον, περὶ ὧν τὴν γραφὴν γέγραπται,* quibus de criminibus Apollodorus Stephanum de majestate compellavit, ut argumenta ederet Stephanus, quibus illorum criminum fides certaretur, Apollodorus eum invitavit, atque hortatus est, puta, *Νέαιραν, ξένην οὖσαν, ἀστῷ συνοικεῖν, ἕτοιμος ὢν τὰς θεραπαίνας παραλαμβάνειν τὰς Νεαίρας — τὰς εἰδυίας ἀκριβῶς — καὶ εἰ μὲν ὁμολογοῖεν — εἰ δὲ μὴ ὁμολογοῖεν, ἀφίστασθαι τοῦ ἀγῶνος ἤθελε τοῦ κατὰ Νεαίρας, καὶ εἴ τι βλαφθείησαν ἐκ τῶν βασάνων αἱ ἄνθρωποι, ἀποτίνειν, ὅ,τι βλαβείησαν.* 1387, 13. *ἂν ὁ πατήρ μου προκαλῆται αὐτὴν ὀμόσαι — τὴν πρόκλησιν μὴ δέξεσθαι.* 1011, 8. *περὶ τῆς προκλήσεως τοῦ ὅρκου εἰπεῖν.* 1203. 24. *μηδὲν ἄλλο πρότερον ᾠήθην δεῖν, ἢ τοῦτον προκαλούμενος ἐξελέγξαι.* 847, ult. *οὔθ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονε.* 848, 12. *πρόκλησιν ὁμοῦ διαθήκῃ μαρτυρεῖν.* 1106, 5. *βούλομαι δὲ καὶ περὶ τῆς προκλήσεως εἰπεῖν, ἣν οὗτοί με προὐκαλέσαντο, καὶ ἐγὼ τούτους.* 1253, 23.

προκρίνειν] *προεκρίθην κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης.* 1313, 20. *ἔλαχον ἱερεὺς, ὡς προεκρίθην.* si sors secunda quoque me sacerdotio perinde præfecisset, atque municipalium præjudicium eo me dignum habuerat. 1313, 24. *προκρίνας ἀξίους σαυτοῦ φίλους εἶναί.* 1411, 2.

προλαμβάνειν] rem, quam alter consectetur, occupare, ei præveniendo præripere. *πέπεισμαι τοῦθ' ἱκανὸν ἡμῖν προλαβεῖν εἶναι.* satis fore, si hac in re Philippum præveniamus. *ihm diesen Rang ablaufen, den Vorsprung abgewinnen, ihm den Vortheil vor dem Munde wegnehmen* [*to get the start of him, anticipate him, be before-hand with him*]. 28, ult. *οὐχ ἅπαντα ἡμῖν τὰ χωρία προείληφεν ἄνθρωπος.* 32, 27. *ἐπειδὰν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε καὶ μὴ πρότερον προλαμβάνετε.* præjudicium ne ferte. 44, 3. *τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τοῦ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων Φίλιππος διαπράττεται.* 48, 25. *βούλεται γὰρ ὑμῶν τοῦτο προλαβεῖν.* 79, 2. *ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι.* 234, 5. *προὔλαβε καὶ κατέσχε.* 245, 8. *πρίν τι τούτων προλαβεῖν.* 303, 4. *προλαβόντα κατεγνωκότας ὑμᾶς τὸν δεσμόν.* non tum demum, quum nosset, aliquem a vobis jam esse carcere damnatum, neque tum demum, quum nosset, illum damnatum ergo vos animis infestis exarsisse. 725, 8. *ἅπασι μέχρι τοῦ προλαβεῖν, bis er es weg hat* [*till he has got it*], *καὶ τυχεῖν ὧν δέοιτο, φίλον ὄντα, μετὰ ταῦτα δὲ ἐχθρὸν καὶ διάφορον γεγενημένον.* 970, pen. *προειληφέναι τι τῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ ἄνωθεν χρόνου.* 1085, 23. *προλαβὼν δέ μου, ὥστε πρότερον λέγειν.* 1103, 10. *προλαβόντες ἀργύριον πολύ. viel Handgeld zum voraus weggenommen, weggekriegt habende* [*having obtained much earnest-money before-hand*]. 1211, 5. 1217, 23. *ἂν ἕτεροι τῷ λόγῳ προλάβωσιν ὑμᾶς.* vos oratione sua præoccupaverint. 1439, 6.

προλέγειν] *οὐ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν.* 306, 1. *τῶν θεῶν οἷα προλέγουσιν ὑμῖν,* 436, 25. *οἷς ἅπασιν οἱ μὲν ὑπάρχοντες νόμοι δεσμὸν προλέγουσιν,* denuntiant, *ὁ δὲ σὸς λελῦσθαι δίδωσι,* 719, 25.

προλείπειν] idem atque simplex, vel *ἀπολείπειν*, vel *καταλείπειν*. *πρότερον γὰρ ἢ προλείπειν*, prius, quam hos deseram, ab his discedam, *ἀποκτείναιμ' ἂν ἐμαυτόν.* 1320, 24.

προμαντεία] jus ante alios oraculum Delphicum consulendi. *ἔχει δὲ καὶ τὴν προμαντείαν τοῦ θεοῦ.* 119, 16. *ἡ πόλις δὲ τὴν προμαντείαν ἀφῄρηται.* 446, 12.

προνοεῖσθαι] *ταῦτα δὲ πάντα προνοούμενοι ἐγράψαμεν τὰς συνθήκας.* 1170, 8. *ὑπὲρ ὧν προνοούμεθα.* 179, 14.

πρόνοια] *οὔτε πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν μελλόντων εἶναι, οὔτε λογισμὸν* —. 219, ult. *ὥστ' οὐκ ἐδόκει μοι χώραν οὐδὲ προνοίας οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι,* id est, *χώραν τῷ προνοεῖσθαι τῆς ἰδίας ἀσφαλείας.* 601, pen. *ἐμοὶ, τῷ τοσαύτῃ κεχρημένῳ προνοίᾳ τοῦ μηδὲν ἀνήκεστον γενέσθαι.* 539, 5. *μήθ' ἑορτῆς, μήθ' ἱερῶν, μήτε νόμων, μήτ' ἄλλου μηδενὸς πρόνοιαν ποιούμενον.* neque reverentem illa, neque caventem, ne violentur. 546. 7. *τὸ τοιούτου* [scil. *ἀνθρώπου*] *οἷον ἐγώ φημι δείξειν τὸν Χαρίδημον ὄντα, τοσαύτην πεποιῆσθαι πρόνοιαν ἐν τῷ ψηφίσματι.* 623, 8. *οὐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ὅτῳ κοινωνήσουσιν, ἀλλὰ νοῦ, καὶ φρενῶν*

ἀγαθῶν, καὶ προνοίας πολλῆς. 780, 12. εἰσὶ ταῖς πόλεσι πάσαις βωμοὶ καὶ ναοὶ πάντων τῶν θεῶν· ἐν δὲ τούτοις καὶ Προνοίας Ἀθηνᾶς, ὡς μεγάλης καὶ ἀγαθῆς θεοῦ. 780, 17. πρόνοιαν ἐποιησάμην, *ich habe mich gehütet* [*I have been on my guard*], τοῦ μήτ' ἐπὶ τὸν πατέρα τὸν τούτου εἰσελθεῖν, μήτ' ἐπὶ τὴν μητέρα. 1163, 19. ὑπολαμβάνω σωφρόνων ἀνθρώπων ἔργον εἶναι ἴσην πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῶν αὑτοῖς οἰκείων, ὅσην περὶ τῶν ἀλλοτρίων. 1429, 8. ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τοῦ συμφέροντος, ὅσηνπερ τοῦ δικαίου. 1433, 5. τῶν γὰρ ἐκ προνοίας [scil. φονευσάντων ἀνθρώπους] δεδήμευται τὰ ὄντα. qui homines ex præmeditato occidissent. 634, 23.

προξενεῖν] procurator, mandatarius, agens in rebus alicujus esse. οὔτε γὰρ προξενῶ τῶν ἀνδρῶν, οὔτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν οὐδείς ἐστί μοι. 194, 18. σὺ προὐξένεις αὐτῶν. 252, 25. προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλειωτῶν. 1237, 17. b) conciliare, adducere, inducere in alicujus usum et notitiam, *zuweisen, empfehlen* [*to introduce, recommend*]. οἷον ἄνθρωπον προὐξένησεν ἡμῖν. 969, 18. ὃν αὐτὸς οὗτος προὐξένησε. 1250, 20. προξενεῖ Πλουτάρχῳ. tyranno Eubœensi (ut exhibet Plutarchus Chæronensis p. 1011, 1). 579, 3.

προξενία] honos, vel munus Proxeni, cum resp. quædam aliquem constituit penes aliam quampiam remp. rerum suarum procuratorem; cujusmodi homines hodie *Residentes*, aut in emporiis orientalibus et Africanis negotiatorum Christianorum *Consules* usurpantur. 475, 10.

πρόξενος] εἰ ταῦτ' ἀκούσαιεν οἱ βάρβαροι, οὐκ οἴεσθε δημοσίᾳ πάντας ἡμᾶς ἑαυτῶν προξένους, patronos, advocatos, ποιήσασθαι. 530, 14. Proxeni decretis publicis, seu plebiscitis, creabantur. 497, 9.

προομνύναι. 859, ult. 861, 14.

προορᾷν] προορᾶτε πρὸ τῶν πραγμάτων οὐδέν. 52, 4. αἰσθάνεται ταῦτα καὶ προορᾷ Χαρίδημος. 664, 13. ἄμεινον ἐκείνου προορᾷ. 664, 22. τὰ μὲν οὐ προορῶσι, τὰ δ' εἰρωνευομένοις. 1394, 13. In Medio: πάνθ', ἃ προσήκει, προορώμενοι. 67, 24. μὴ προορωμένους, caventes, τὸν, πόλεμον. 63, 11. προορωμένους τὸ μέλλον φαίνεσθαι. 506, pen. προορᾶσθαι τὰς ὑμετέρας βουλήσεις. circumspicere vestras voluntates, quo tendant. 534, 12. φυλαττόμενον καὶ προορώμενον, μὴ καταισχύνῃ ταύτην. 773, 1. τὸ φαυλότατον, οἶμαι, τὸ τῆς λοιδορίας, πρὸ τοῦ τελευταίου καὶ δεινοτάτου προεώραται, τοῦ μὴ φόνον γενέσθαι. præcavit, cautione sua exclusit levissimum illud semen majorum malorum, quo certius et facilius excluderet atque præstrueret malo, quod in his extremumque et atrocissimum est, hoc est, quo cædes nulla fieret. 1262, pen. ἃ ἐγὼ προορώμενος καὶ λογιζόμενος, γράφω ψήφισμα, citat Hermogenes p. 278, 5. ex or. pro Corona.

προορίζειν] τὴν δ' οἰκίαν ὡς προωρίσατο δισχιλίων. domum pro XX minis sibi oppignerandam curaverit, ὅροις, seu palis ante eam ponendis. 877, 7.

προορμᾷν] de curru in certamine curuli alterum prævertente. τῶν μὲν [scil. ζευγῶν] προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιοχουμένων. 1409, 24.

προοφείλειν] μὴ μεγάλου ὄντος, ὃ αὐτῷ προωφείλετο. nisi magna fuisset ab eo ante accepta injuria, cujus ultionem læsus ab aggressore deberet ipse sibi repetere. *wäre es nicht was grosses gewesen, das er bey dem andern eingebrockt, das ist ihm zu Leide gethan, und ihn damit zur Rache genöthiget hätte* [*if it were not some grievous wrong, which he had received from others, which had been done by others, and forced him to seek revenge*]. 539, 18.

προπέμπειν] μέχρι φθόης καλῶς ποιοῦσαι προπεπόμφασιν αὐτόν. 1481, 22. πρόπεμπτα προσκαλεσάμενος — εἰσαγέτω εἰς τὴν Ἡλιαίαν. citatum quinto die post introducito. 1076, 21.

προπέρυσι] anno abhinc tertio retro. 467, 14. 901, 3.

προπέτεια] ἐπιπλήττων τι καὶ λοιδορούμενος τῇ τοῦ Τιμάρχου προπετείᾳ. 420, 12. προπετείᾳ τρόπου. 526, 17. προπετείᾳ καὶ θρασύτητι λαβὼν ἐξουσίαν. 612, pen. εἰ μὴ μετριωτέραν εἴχετε τὴν ὀργὴν τῆς ἐκείνου προπετείας. 663, 16. προπετείας καὶ τῆς μεγίστης ἀπονοίας σημεῖον. 1097, 27. προπετῶς διαμαρτυρήσας τὰ ψευδῆ. 1089, 19. προπετῶς ἐχρῆτο αὐτῇ. sine pudore, atque reverentia uti, nil parcere, nihil non turpe et flagitiosum in eam audere. 1355, pen.

προπηλακίζειν] τὰ μὲν ἄλλα ὡς προὐπηλακίζετο καὶ ὑβρίζετο ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ὠρειτῶν. 126, 9. τότε δὴ, τότε καὶ μισεῖ, καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει. 241, 22. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἴ τις πενίαν προπηλακίζει, alicui contumeliose objectet, νῦν ἔχειν ἡγοῦμαι. 312, 16.

προπηλακισμὸς] ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμὸν ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. 229, 9. εὐεργεσίαν εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν. 330, 14. ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι. 1471, 20.

προπηλακιστικῶς. 874, 14.

προπίνειν] *zutrinken* [*to drink to any one*]. cum potu, quem tu alii offeras, una aliud quoque quidpiam donare, hinc prodere. προπέποται τῆς αὐτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. vendita et prodita est resp. 34. 24. Thomas M. v. πίνει, p. 716. 1. ex orat. de F. L. citat: προὔπιε τὴν Ἑλλάδα. τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δ'

secum dissidebant. 143, 27. ἤ πρός τινα [subaudi ἄνθρωπον] δίκην ἥττηνται περὶ αὐτῶν. aut in horum mancipiorum causa eos ab hominum quoquam victos in foro esse. 821, 17. πρὸς ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας, in contentione nobiscum, qui sumus pauperes, καὶ ἀδυνάτους, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεστι. 1089, 8. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσίω, τότε ἐρῶ. ubi adversus eos actionem forensem suscepero. 1103, 25. εἰ δ' οὖν ἀναγκάζοι τις, πρὸς τοὺς τοιούτους ἡδύ ἐστιν εἰσιέναι. 1140, 6. κινδύνους ὅσους ἐκινδύνευσα αὐτὸς πρός τε χειμῶνας, καὶ πρὸς πολεμίους. 1213, 10. οἴομαι γάρ τί μοι καὶ τοῦτ' εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τούτου. 1241, 23. d) *cum*. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν. 61, 22. ὅπερ οἱ πολιτευόμενοι πεπόνθασι πρὸς ὑμᾶς. 176, 21. περὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα τὴν βουλὴν οὖσαν. de negotiis nostris cum rege Persarum. 179, 22. οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐστίν. *darf er dem Staate davon keine Rechenschaft geben. das geht den Staat nichts an* [*he need not give any account of it to the State. that does not concern the State*]. 528, 16. ἀργυρίῳ πρὸς χαλκὸν καὶ μόλιβδον κεκραμένῳ πολλαὶ τῶν πόλεων χρώμεναι σώζονται. 766, 10. πρὸς ἐμὲ τὴν οὐσίαν νειμάμενος. 1020, ult. e) *a*. τοῦ δικαίου μᾶλλον ἕνεκα, ἢ τοῦ πρὸς Λακεδαιμονίους φόβου. 204, 18. f) *apud*. γραφέσθω πρὸς τοὺς θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος. 529, 16. πρὸς διαιτητὴν ἣν αὐτῷ λαχεῖν. 602, 3. ἔλαχε πρὸς τὸν ἄρχοντα. 1054, 17. τὰς δὲ δίκας εἶναι περὶ τούτων πρὸς τοὺς ἄρχοντας. 1074, 27. οἱ ἄρχοντες, πρὸς οὓς ἂν ᾖ ἡ δίκη. quorum in foro lis certetur. 1075, 1. 1083, pen. ἀλλὰ καὶ εἴ του ἄλλου δέοιτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι, ὑπάρξειν αὐτῷ. *wenn er sonst noch was beym Timotheo zu schaffen hätte* [*if at any time he should have any point to carry through the influence of Timotheus*]. 1185, 23. μαρτυρίαν μὴ ἐμβαλέσθαι πρὸς τὸν διαιτητήν. 1190, 1. δεῖξαι πρὸς ὑμᾶς ἐμαυτὸν Ἀθηναῖον ὄντα. 1303, 27. τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀτυχήσαντος πρὸς τὴν πόλιν. quamquam ibi reddi quoque possit in tractatione reip., vel, in causa, quæ ei cum rep. vel fisco controversa erat. 1322, 2. γράφεται Φράστωρ Στέφανον γραφὴν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. 1362, ult. 1363, 7. οὐδὲ ταῦτ' ἐστὶν αἰτιᾶσθαι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν. apud tuum conspectum, id est, ei, qui te intueatur. 1404, 23. g) *in*. σοῦ πολλῷ βελτίων ὢν καὶ ἄμεινον φρονῶν πρὸς ἅπαντα. rebus in omnibus. 960, 2. h) *erga*, vel *cum*, in comparatione, item *pro*, *pro modo*. ἀνταναπληροῦντας πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους. comparantes cum opulentissimo quoque identidem egentissimos quosque, atque hos illi veluti contrapondium opponentes; ut in lance multa minuta pondera ingens pondus alteri lanci impositum exæquant. 182, 22. ὁρᾶτε τὴν πόλιν — ἐν ταύτῃ χρήματ' ἔνεστιν ὀλίγου δέω πρὸς πάσας τὰς ἄλλας εἰπεῖν πόλεις. opes, pæne dixerim æquipollentes, aut æquiparabiles cum opibus reliquarum civitatum omnium. 185, 3. καὶ τί τοῦτ' ἔστι πρὸς χιλίας καὶ διακοσίας καμήλους, ἃς τῷ βασιλεῖ χρήματ' ἄγειν φασὶν οὗτοι. 185, 21. ὁρῶ γὰρ ἅπαντας πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν καὶ τῶν δικαίων ἀξιουμένους. *dass man ihnen Recht widerfahren lässet nach Maasse der iedesmahl habenden, vorhandenen Macht* [*that justice is done them according to the measure of their power*]. prout sunt ipsis identidem vires et opes sive magnæ, sive parvæ, ita jura ipsis, aut conceduntur hoc ampliora, aut hoc magis denegantur atque decurtantur. extenditur et laxatur, aut contrahitur gyrus jurium. 199, 7. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. ex tempore quæque suo spectetis, h. e. judicia et consilia vestra rerum identidem præsentium natura accommodetis. 230, 26. οὐ τὸ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργύριον σκοποῦν. non metiens emolumenta modo pecuniarum ex aliqua re provenientium, vel potius, non spectans, neque consectans illud emolumentorum genus, quod in ære cernitur. *die Vortheile, die einem durch Geld und Guth zuwachsen* [*the advantages, which one reaps through money and goods*]. 461, 1. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον [scil. σῖτον], ὁ ἐκ τοῦ Πόντου σῖτος εἰσπλέων ἐστίν. unum frumentum Ponticum cætera omnia exæquat aliunde convecta. 466, 22. δικαίως αὐτὸν ἐξετάσω, πρὸς ἐμαυτὸν κρίνων. *nach mir schätzend, beurtheilend* [*judging of him by myself*]. 564, 16. ὅτε τὰ μητρῷα πρὸς μέρος ἠξίους νέμεσθαι. postulares facultatum a matre relictarum partem ratam, tibi ex hæreditate competentem, aufferre. 954, 18. τῇ ἐπικλήρῳ πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι ἕκαστον. unumquemque debere partem suam ratam æris conferre ad dotem ejusmodi puellæ. 1068, 4. οὕτως ὀλιγωροῦσι τοῦ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι, καὶ παντελῶς τἄλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. si cum largitionum captatione comparentur. *gegen das Geldschneiden, oder Geldfischen, alles andere für Kleinigkeiten ansehen* [*to deem every thing else as trifling in comparison with extortion and money-hunting*]. 1233, 6. μηδενὸς ἄλλου φροντίζοντας πρὸς τὸ μὴ δοῦναι. *über dem Bestreben ungestraft durch zu kommen alles andere vergessen* [*to forget every thing else in the endeavour to escape with impunity.*]

1270, 19. εἰ δὲ βούλεσθε, ἔφη, κομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τοῦ πλοῦ τοῦ πεπλευσμένου. partem fœnoris proportionatam spatio itineris maritimi universi, navigando exsuperati. *den Betrag des Interesses, der der zurückgelegten Fahrt gemäss ist [the amount of the interest, in proportion to the voyage which has been made]*. 1286, 26. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει. evenit, ut ipse memet cum Aristogitone comparem, ad eum exigam, et spectem. 1485, 17. σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. 1488, 3. i) πρὸς usurpatum loco τοῦ εἰς. εἰσήγαγες πρὸς τὸ δικαστήριον. 1144, 4. k) nude positum, pro, *præterea*, *insuper*. καὶ πρὸς, τὸ ἀνάθημα —. 531, 21. πρὸς δὲ, καὶ ἐκ γυναικῶν οἱ αὐτοὶ οὗτοι. 1084, 12.

προσάγειν] a) adducere, ut τοὺς πρέσβεις, scil. πρὸς τὸν δῆμον. 234, 20. 21. συκοφαντίαν τοῖς πράγμασιν. 372, 26. ἐπὶ δὲ τοῖς στεφάνοις, οὓς κατέκοπτεν, οὐ προσήγαγε [id est, adhibuit, προσεγράψατο, adscribi curavit, ut paulo post] aut προσέγραψεν, ut paulo ante, ταὐτὸ δίκαιον. 615, 16. προσάγειν ἱερεῖον (scil. πρὸς τὸν βωμόν). 1385, 2. b) accedere. ὁρᾶτε τὰ πράγματα ἐγγυτέρω προσάγοντα, id est, προσιόντα. 1428, 6. In passivo: μή τῳ προσῆχθαι. nulla re pati vos adduci—. 1454, 8. In medio: τοῦτο προσαγόμενον. hoc ad se allicientem, sibi adjungentem. 19, pen. κρῖναι, τί τῶν πραγμάτων ἐξ ὁμιλίας δυνατὸν προσαγαγέσθαι καὶ τί βίας προσδεῖται. 1466, 2. προσαγομένων [scil. σε] ἁπάντων ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν συνηθείας, 1406, 16.

προσαγωγεὺς (nisi potius προαγωγεὺς est)] leno, pararius, conciliator. προσαγωγεῖ τούτῳ χρώμενος τῶν λημμάτων. *er hielt sich ihn zu einem Windspiele, das ihm die Sporteln aufjagen und zuschleppen muste [he used him as a hound that was to hunt out and procure for him the perquisites]*. 750, 21.

προσαγωγὴ] lenocinium v. προαγωγή.

προσαιρεῖσθαι] insuper, præterea, adsciscere, deligere. προσαιροῦνται [scil. διαιτητὴν] κοινὸν αὐτοῖς. 1360, 10.

προσαιτεῖν. 96, 17.

προσαναγκάζειν] idem, quod simplex, aut, insuper adhuc cogere. οὐ γὰρ ἐκπιεῖν γέ με αὐτὸ [aquam] προσαναγκάσει. 1276, 26.

προσαναιρεῖν] προσαναιροῦσιν ὑμῖν. dii, præter alia, per oracula vobis mandata, hanc illorum velut appendicem identidem mandant. 532, 6.

προσαναλαμβάνειν] præter illa onera, quæ jam in nave tua habeas, adhuc alia nova suscipere. προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας. 910, 9.

προσαναλίσκειν] ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας προσαναλίσκοντες διετέλεσαν. 460, 3. πρὸς τοῖς αὑτοῦ καὶ τὰ τῶν ἄλλων. 1025, 20.

προσαπειλεῖν. 544, 27.

προσαποδιδόναι. 1036, 13.

προσαπολλύναι] ἐφ' οἷς ἐλεοῖντ' ἂν δικαιότερον, ἢ προσαπολλύοιντο. 1313, 4.

προσαποστερεῖν] ὑβρίσθην καὶ τῆς νίκης προσαπεστερήθην. 536, 14.

προσαποτίνειν. 1036, 17.

προσαποφέρειν] προσαπηνέχθη μου τοὔνομα ἐν τριττοῖς δήμοις. 1208, pen.

προσάπτειν ὠφέλειαν καὶ τιμήν. 1417, 4.

προσαρτᾶν] οὐδὲν λῆμμα οὐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι καὶ λέγω, προσηρτημένον. 60, 4.

προσατιμοῦν. 834, ult. 842, 16. 981, 1.

προσαφαιρεῖσθαι. 467, ult. 659, 6.

προσβάλλειν] πρὶν ἢ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν αὐτῶν. accedere, adoriri, aut admovere copias et tormenta. 104, 10. τοὺς καταράτους τούτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων. in me instigantibus atque immittentibus. 332, 2.

προσβλέπειν] τἀφανὲς ἀξίωμα καὶ τὸν Ἄρειον πάγον προσβλέπετε. intuemini eorum dignitatem, eorum exemplo et auctoritate vos tuemini. 1485, 7.

προσβοηθεῖν. 1377, 10. 1378, 26. 1379, 7.

προσβολὴ] insultus hostilis in oppidum, oppugnatio, vel obsidio. 360, 10.

προσγίνεσθαι] accedere. ψήφισμα οὐδενὸς ἄξιον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δόξαντα προθύμως. 32, 10. τὸ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν προσγέγονε. 502, 8. τῇ οὐσίᾳ τῇ παραδοθείσῃ τὴν ἐμὴν προσγεγενημένην. 841, 15. προσγένοιτο τούτῳ ἐξουσία ὁπόσα βούλοιτο κατηγορῆσαι. 1302, 17.

προσγράφειν] ad jam scripta clausulas quasdam novas adscribere. ὥσπερ καὶ τούτου προσγεγραμμένου. 217, 24. τὸν δημόσιον [scribam puta] παρεῖναι προσέγραψε. 615, 13. προσγράφειν τιμωρίαν ὀνόματι τῆς αἰτίας. 629, 1. 826, 24. 883, 6. 1095, ult. εἰ ἐάσαιτ' ἂν ἐμὲ ἐναντίον ὑμῶν προσγράψαι τι λαβόντα τὸ γραμματεῖον. 1115, 8. ἵνα, εἴ τι προσγράψαι βουληθῇ, ἢ ἀπαλεῖψαι, ῥᾴδιον ᾖ. 1132, 14. In medio: μὴ προσγραψάμενον τὴν αὐτὴν φυλακήν. 615, 24.

προσδεῖν] τὸ ἐπίλοιπον, ὃ προσέδει εἰς τὰς εἴκοσι μνᾶς. *was noch dran fehlte [what was still wanting]*. 1355, 11. προσδεηθεὶς ἀργυρίου. egens æris. 1186, 13. προσδεῖν et ἐνδεῖν differre videntur: ut prius sit, cum deest summæ jam paratæ et præsenti nonnihil ad complementum; posterius, cum prorsus nihil est in parato. οὐδενὸς ἡμῖν προσδεῖ πόρου· εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ· *so brauchen wir noch etwas darzu, nehmlich zu dem schon vorhandenen Vorrathe [we shall then need something more, namely, to the stores already provided]*: μᾶλλον δὲ ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου· oder vielmehr, dass ich recht sage, *es ist von Vorrathe*

ganz und gar nichts da, es fehlt uns nur an allem [or rather, to speak correctly, *there is no provision at all, we are in want of every thing*]. 14, 22.

προσδέχεσθαι] προσδεχόμενοι, amplectentes, pro suo habentes, καὶ τῆς οὐσίας μεταδιδόντες. 1307, 22. προσεδέξαντο. civitate puta, et in album civium retulerunt. 1317, 6. τοὺς ἐπαινοῦντας ἥδιον προσδέχονται πάντες, ἢ τοὺς ἐπιτιμῶντας. 1433, pen.

προσδιανέμειν] προσδιανέμεσθαι. iterum inter se dividere. 393, 26.

προσδικάζειν — ζεσθαι. 976, 2.

προσδιορίζειν] τὸ πότε οὐ προσδιορίζων. 414, 17. 496, 17.

προσδοκᾶν] ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν. 1468, 14.

προσδοκεῖν] ὥστ' ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι. præterea in opinionem, seu famam scævitatis, devenit, vel incurrit. 617, 7. 757, 18.

προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτήν. 319, 19. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις. 1464, 26. ἡ βδελυρία διασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει. 1478, ult.

προσδόκιμος] δύναμιν μεγάλην ἔχων ἐστὶ προσδόκιμος. adventus ejus magnis cum copiis exspectatur. 69, 23.

προσεγγυᾶσθαι τοῦ τῆς δίκης ὀφλήματος. præterea quoque se prædem ferre mulctæ reo irrogandæ. 879, 2.

προσεδρεύειν] προκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει. 14, 15. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων. 313, 11. οἵ συνέπλευσάν σοι καὶ προσήδρευον. assidebant tibi, a latere tuo non discedebant, observantes te, ne aufugeres. 914, pen.

προσεικειν] unde προσεοικέναι, quod idem est atque simplex. τοιούτοις δέ τισι προσέοικεν ὁ γράφων χρῆσθαι. hujusmodi vitiis obnoxius esse videtur. 505, 4.

προσεῖναι] καὶ πρόσεσθ' ἡ ὕβρις. 17, 5. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι, accedere ad jam præsentia, τἄλλα δὲ ὑπάρχειν, jam præsto esse. 32, 20. ὡς, ἐάν τις πρότερος εἴποι τὰ προσόνθ' ἑαυτῷ περὶ ἄλλου, ταῦθ' οὕτως ἔχοντα. 318, 3. τὰ προσόνθ' ἑαυτοῖς [scil. κακὰ, vel ὀνείδη πρᾴως] νουθετούμενοι. 1453, 25, καὶ οὐδοτιοῦν ἄλλο προσῆν. *er hatte übrigens in der Gotteswelt weiter nichts verbrochen* [*he had been guilty of no other offence in the world*]. 571, 25. δοῦναι δωρεὰν τὰς τρισχιλίας καὶ τὸ προσόν. et excessum. 949, 8.

προσειπεῖν] ὦ τί ἂν εἰπών σέ τις ὀρθῶς ἂν προσείποι. 232, 21.

προσεκβάλλειν [scil. τῆς πατρίδος] μετ' ἐκείνου κἀμέ. 555, 2.

προσεκχλευάζειν. 704, 24.

προσενεχυράζειν. *auf eines Person, oder Sachen Arrest legen* [*to lay an attachment on a person, or goods*]. 610, 17.

προσεντείνειν] περὶ τῶν πληγῶν, ἃς τὸ τελευταῖον προσενέτεινέ μοι. 518, 25.

προσεξαμαρτάνειν] πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῷ μείζω. 1295, 23.

προσεξανδραποδίζεσθαι. 375, 12.

προσεξεργάζεσθαι. 549, 19. 550, 16.

προσεξετάζειν. 586, 23. 722, 22.

προσεπικεῖσθαι] προσεπίκειται, urget, instat, ἡ πόλις ἀξιοῦσα εἰσφέρειν. 834, 19.

προσεπισφραγίζεσθαι] προσεπισφραγιζομένους τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι. 1487, 3.

προσεπιτροπεύειν, 833, 18.

προσέρχεσθαι] οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. copiam cum populo in concione agendi, ad eumque querelas suas deferendi. 229. 13. ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν ἔδοξέ μοι. 312, ult. προσελήλυθεν οὕτω πρὸς ὑμᾶς τἄλλα ἅπαντα. ita se gessit erga vos. 614, ult. προσεληλυθέναι μηδὲ πρὸς ἓν πρᾶγμα ἴδιον. 891, 2. οὗτος ὑμῖν οὐ προσῆλθε πέντε ἐτῶν. ad forum et actiones causarum non accessit. 783, 2.

προσευπορεῖν] *verschaffen, fournir* [*to provide, furnish*], præstare. τοσαῦτα χρήματα ὑμῖν προσευπορηκὼς Phormio. 962, 3. οὗτος ἔσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν τὰ χρήματα προσευπορεῖσθαι. *dass das Geld ausfündig gemacht, herbey geschafft werde* [*that the money should be found, provided*]. 731, 3.

προσέχειν, animum attendere, τῷ πολέμῳ. 10, 25. εἴ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν. si vultis quemquam ad eos attendere. 21, 26. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἴπομέν ποτε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν. 132, 8. b) navem ad terram continentem appellere. ὅτι ἀναγκαῖον εἴη τῇ νηὶ προσέχειν εἰς Ῥόδον. 1285, 25. c) præter alia, quæ jam habeas, insuper etiam aliud aliquid habere, tenere. καὶ τὴν οἰκίαν ἐν δισχιλίαις προσέξεις. 877, 26.

προσηγορία] ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ τὰς προσηγορίας ἔχοντα. appellationes. 72, 1. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐστὶν οὐδείς. 630, 1. τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας ἐπὶ ταῖς γεγονυίαις πράξεσι τίθενται. 1487, 7. τὸν πείσαντα τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν. 1487, 12. καὶ τούτων ἐπάνω προσηγορίας ἔχοντες. nominibus venientes ultra hæc quoque nomina excedentibus, vel adscendentibus. 1390, 26.

προσήκειν] προσήκων σοι οὐδαμόθεν ἐστὶν ἔλεος, οὐδὲ καθ' ἕν. 577, 26. τούτοις δ' οὐδοτιοῦν προσήκει τῆς ναυαγίας. *der Schiffbruch geht si gar nicht an* [*the shipwreck does not concern them*]. 934, 3. Nomine τῶν προσηκόντων etiam heri mancipiorum comprehenduntur. 1069, 17. construitur cum genitivo. προσήκειν ἡγούμενοι ἑαυτοῖς οὐδενὸς τῶν Ἁγνίου. 1056, 14.

προσηκόντως. 701, 7.

προσηλοῦν] *vernageln* [*to nail up*], clavis

τὰ προσκρούσματ' ἐκεῖθεν ἡμῖν συνέβη. 1257, 7.

προσκτᾶσθαι] μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε. 409, 9.

προσκυνεῖν] ὁ τέως ἔτι προσκυνῶν τὴν θόλον. 442, 19. προσκυνεῖν τοὺς ὑβρίζοντας, ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις, οὐκ ἀμύνεσθαι, τὸ κράτιστόν ἐστι. 549, 16.

προσλαγχάνειν] προσείληχε δίκην. non satis habuit frumentum nostrum detinere, sibi arrogans, sed insuper quoque litem nobis intentavit. 884, 26.

προσλαμβάνειν] insuper accipere. οὐδενὸς οὐδὲν ζημιουμένου τῶν — ἀλλὰ καὶ προσλαμβανόντων. 141, 18. ἐπὶ τούτοις οὗτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται. ob ea non modo non punitus, sed, vel donis quoque cumulatus. 386, ult. ὥστε καὶ δωρεὰς παρ' ἡμῶν προσλαβόντες. 834, 11. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν, καὶ τάλαντον προσλαβεῖν. 817, 10. b) adsciscere, assumere, ut homo cibos, planta succos humo imbibit, unde crescit, solidescit. πᾶσα φύσις βελτίων γίγνεται παιδείαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν. 1413, pen. Hinc metaphorice, ad partes suas, ad globum suum adjungere, ut si globus nivis de monte decurrens, per viam moles nivium alias ex aliis adsciscens et secum copulans, tandem enormis fit massa. τὴν ἑκάστων ἄνοιαν ἀεὶ τῶν αὐτὸν ἀγνοούντων ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων, οὕτως ηὐξήθη. 20, 7. τοὺς κρατουμένους τῷ πολέμῳ προσλαμβάνων. 145, 2. ὅπως καταλύσωσι τὸν δῆμον, προσλαβόντας τινὰς τῶν πολιτῶν. 194, 13. ἕτερόν τινα τῶν ἐπιτηδείων προσλαβόντες, τέταρτον. 1052, 9. προσειληφότες τό· Συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. præsertim novum nacti fulcrum speciosi prætextus. 415, 17.

προσμαρτυρεῖν. 1105, 2. 1107, 12.

προσμισεῖν τοὺς κοινοὺς παῖδας. præter odium, quo vir et uxor sese mutuo prosequuntur, una quoque liberos communes odisse. 1001, 16. 1017, 14.

προσμισθοῦν] οὐ φανήσεται προσμεμισθωκὼς ἰδίαν ἀφορμήν. *es wird sich nicht weisen, dass er überdem auch noch ein ihm eignes Capital auf Zinsen ausgethan gehabt habe* [*it will not appear that he had, besides, any capital of his own put out at interest*]. 948, 12. Χαρίδημον τοῦτον προσμισθωσάμενος. cum mercede conduxisset. *in Sold genommen hatte* [*had taken into pay*]. 663, pen.

προσνέμειν] οἱ δ' ἄλλοι προσνενέμησθε. illis adhæretis, illis accensemini, ut vilis et contemptus numerus, non capita estis, sed cauda. 26, 25. 172, 5. ὀκτακοσίους αὐτοῖς προσνείμαντας. 182, 14. προσνέμοντες ἑαυτοὺς τούτῳ. 783, 15. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτούς. 1392, 12. ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτόν. se dicavit, consecravit. 1475, 1.

πρόσοδος] aditus a) ad fana deorum, supplicatio. τῷ θυσίας καὶ προσόδους τοῖς θεοῖς, ὡς ἀγαθῶν τούτων ὄντων, ὑμᾶς πεποιῆσθαι. 254, 15. b) ad magistratus. πρόσοδον γράψασθαι πρὸς τὴν βουλήν. impetrare SCtum (efficere, ut sibi scribatur SCtum) quo facultas detur ad senatum adeundi cum eoque agendi. 715, 25. c) reditus, vectigalia. τὰς ἰδίας αὐτῶν προσόδους παραιρήσεσθαι. 71, 14. ὑπολαμβάνουσιν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον πρόσοδον ἔσεσθαι. 251, 18. τὰς τῶν συμμάχων συμφορὰς προσόδους τοῖς πρέσβεσι τοῖς ὑμετέροις γεγενῆσθαι. 386, 9. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσοδον. 816, 8. τοῦ ἐργαστηρίου λαβὼν τὴν πρόσοδον. 819, 9. δωρεὰς καὶ προσόδους ἐκ τούτων ὑπῆρχε λαμβάνειν. sportulas arbitrarias, quarum modus inconstans et incertus est, et vectigalia rata, certa. 1475, 2.

προσόμοιος] idem quod simplex. εἰ μὴ τύχῃ προσόμοιος ὢν τούτῳ, scil. quoad improbitatem. 593, 13.

προσομοιοῦν] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι. effecisse, ut similis videretur. 1398, 24.

προσομολογεῖν] idem quod simplex, condicere, idem affirmare, quod alter: item, spondere, recipere facturum ex condicto. οὐ γὰρ συμφέρει προσομολογῆσαι καὶ ταῦτα. 826, pen. 827, 10. 850, 20. 871, 15. καὶ αὐτὸς προσωμολόγησε ταῦτα καὶ καλῶς μ' ἔφη λέγειν. assensus est, probavit. 1169, 6. præter superiora, etiam hoc fassus est. 1172, 15. ἀληθῆ πάντ' εἶναι προσωμολόγουν. 1179, 16. οὕτω προσομολογοῦσι πλευσεῖσθαι δεῦρο. 1284, 17.

προσομολογία. 1007, 7.

προσορίζειν] προσωρίσατο τὴν οἰκίαν δισχιλίων. præter illos superius dictos ὅρους, curavit a magistratu domui quoque alios ὅρους apponi, ut oppigneratæ pro viginti minis. 877, 7. et 20.

προσορμίζειν] ποῖ δὴ προσορμιούμεθα. 52, pen. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας — πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου. 795, 15.

προσουρεῖν] ἀλλ' ἀμίδας κατεσκεδάννυον [scil. ἡμῶν] καὶ προσεούρουν [scil. ἡμῖν]. 1257, 18.

προσοφείλειν] idem quod simplex. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον. 1327, ult. b) insuper debere. ὡς ἀγαπώντων τοὐθ' ὑμῶν καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ. 650, 23. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. præterea quoque nos ut sibi debentes scripsit in tabulis rationis tutelæ nostræ a se gestæ. 825, 19. τὸ πάντων ἀνανδρότατον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν αὐτῷ προσοφείλετε. 37, 7.

προσόφλειν αἰσχύνην. 58, 10. debere, mere-

ri, culpa sua sibi consciscere. *verbühren, verwirken* [*to forfeit, have escheated*]. προσόφλοντας τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν. 939, 27. προσόφλων δὲ ἐπωβελίαν καὶ οὐδὲ λόγου τυχεῖν ἀξιωθείς. 1103, 15. 1327, 21.

προσοφλισκάνειν αἰσχύνην. meritam aufferre ignominiam. 93, 3.

προσπαραγράφειν] ad aliquid adscribere. 997, 6. et 9. 1237, 5. ubi videtur significare, ad annotationem secundariam, adhuc aliam veluti tertiariam adjungere, adscribere.

προσπαρασκευάζειν ἑτέραν δύναμιν. 94, 20. ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ Φίλιππος προσπαρασκευάζεται. 445, ult. non solummodo vestræ exspectationi non satisfacit, sed etiam insuper comparat et machinatur arces et portus, unde in vestros agros excurrat.

προσπέμπειν] ἑκάστῳ ἰδίᾳ προσπέμπων. 393, 18. δεομένων τούτων καὶ ἱκετευόντων καὶ τίνα οὐ προσπεμπόντων, [scil. ἐμοί]. allegantibus ad me, intercedendi ergo. 1152, 12.

προσπεριβάλλειν] οὐχ οἷός τ' ἐστὶν, ἔχων ἃ κατέστραπται, μένειν ἐπὶ τούτων, ἀλλ' αἰεί τι προσπεριβάλλεται. præter vetustas opes alias adhuc quærit novas, quas sibi, velut amiculum, aut carnes, circumponat. *er frisst sich immer mehr und mehr an* [*he goes on devouring more and more*]. 42, ult.

προσπεριγίγνεσθαι] οὐ μόνον ἱκανὸν σῖτον ὑμῖν ἀπέστειλεν, ἀλλὰ καὶ τοσοῦτον, ὥστε πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα προσπεριγενέσθαι. *überschossen, nach Abzuge der Unkosten übrig blieben in Casse* [*to remain as overplus, realize beyond satisfying the needs for the treasury*]. 467, 18.

προσπεριλαμβάνειν] προσπεριείληφεν ἅπαντα τὸν παρεληλυθότα χρόνον. 714, 23. προσπεριειλήφει τοὺς νόμους ἄν. 726, ult. προσπεριείληφε δὲ καὶ τὰ δικαστήρια. 765, 2.

προσπεριποιεῖν. *erübrigen. in den Schatz legen. zurücklegen, ersparen* [*to save. to lay up in the coffer. to put by, spare*]. 832, 24.

προσπίπτει τῷ Φαναστράτῳ, adoritur, aggreditur, καὶ κατεῖχεν αὐτόν. 1259, 8. προσπεπτωκέναι τὸ πρᾶγμα ἄφνω. 1302, 16.

προσπλεῖν] προσπλεύσας ἐν πλοίῳ. 646, 10.

προσποιεῖν] προσποιεῖ χάριν. apponit, addit, conciliat iis, quos commendat et prædicat, gratiam, reddit eos gratiosos et amabiles. 1393, 15. In medio: simulare, comminisci, fingere. μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς ᾖς, ἐμὸς δ' εἶναι [scil. ἐχθρὸς] προσποιῇ. 269, 9. προσποιούμενος σφόδρα ἑκὼν τὰ δίκαια ἀγνοεῖν. 848, 16. προσεποιοῦντο καὶ ἔφασαν εἶναι. 925, 11.

προσποίητος] fictus, simulatus. προσποιήτους ταυτασὶ ἔχθρας. 1334, ult.

προσπολεμεῖν φοβερός. 24, 12.

προσπορίζειν] προσπορισεῖ τὰ πλοῖα αὐτὸ τὸ στράτευμα ἀπὸ τοῦ πολέμου. præter ea stipendia, quæ miles a rep. fert, ipse sibi jure belli reliqua acquiret. 48, 9.

προσπταίειν] ἀνάγκη τούτοις, ὡς προβόλοις, προσπταίοντας ὑστερίζειν. 104, pen.

πρόσρημα] τῷ προσρήματι ἔνοχος. 630, 8.

προσσυνιστάνειν] προσσυνέστησεν ἡ σφετέρα καλοκαγαθία. insuper quoque commendavit. 1411, 5.

πρόσταγμα] ἐκ προστάγματος κατάγειν [τοὺς φυγάδας]. 216, 11. πρόσταγμα τοῦτο κοινὸν ἀπεδείχθη. 774, 15. προστάγματα ποιεῖται [ὁ νομοθέτης] τὰ δυσχερῆ ἅπαντα τοῖς προσήκουσι. 1070, pen. ὥσπερ τὸ σὸν πρόσταγμα τῆς συγγραφῆς δέον κυριώτερον εἶναι. 1295, 6. οὐ γὰρ ἔχω τούτου πρόσταγμα πρᾳότερον. 1485, 9.

πρόστακτος λειτουργία. functio extraordinaria, a peculiari SCto, aut plebiscito imperata, diversa ab illis encycliis, jam dudum ante statis et coordinatis, nemini ignotis, quæ non imperabantur. 256, 10.

προστασία] ἔπειτα προστασίαι πολλαὶ καὶ πανταχόθεν γίγνονται, καὶ τοῦ πρωτεύειν ἀντιποιοῦνται μὲν ἅπαντες, ἀφεστᾶσι δ' ἔνιοι. 145, 7. Lectio hæc bene si habet, significabit προστασία factio, globus (v. sub προΐστασθαι): possit tamen fieri, ut leg. sit, ἔπειτ' ἀποστασίαι π. *tum defectiones multæ.* verumtamen p. 872, 6. quoque προστασία Nostro est collusio, *Beeinträchtigung* [*collusion*], cum duo pluresve inter se coeunt, colludunt, de compacto, vel condicto agunt, contendentes causam iniquam adversus æquam tueri et obtinere. ταῦτ' οὐχ ὁμολογουμένη προστασία; *ist das nicht eine offenbare, unleugbare, eingestandene Beeinträchtigung?* [*is not that a manifest, undeniable, avowed collusion?*]

προστατήριος Ἀπόλλων. quia patronus Athenarum erat. 531, 8.

προστάτης] προστάται μὲν ὑμεῖς τῶν Ἑλλήνων ἑβδομήκοντα καὶ τρία ἔτη ἐγένεσθε, προστάται δὲ τριάκοντα ἑνὸς δέοντα Λακεδαιμόνιοι. 116, 22. 717, 11. ἐὰν ὑποληφθῆτε κοινοὶ προστάται τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας εἶναι. 199, 21. προστάτης τῆς πρὸς θεοὺς ἐπιμελείας. 618, 8. 758, 19. προστάτης. patronus inquilinorum. 788, 5.

προστάττειν] ὁποῖός τις εἰμὶ περὶ ἃ ἂν προστάξητε ὑμεῖς. 1207, 5. προσταχθέν μοι ὑπὸ τοῦ δήμου. cum a plebe mihi fuisset imperatum. 1210, 5. νομιστέον, οὐχ ὃς μικρὰ ἢ μηδὲν ὑμῖν προστάττῃ, τοῦτον ὀρθῶς λέγειν. 1419, 8. περὶ ὧν γε προσετάξατε [*mündlich, orally*] εἰπεῖν, ἢ πρᾶξαι, καὶ διαῤῥήδην ἐψηφίσασθε [scripto decreto præcepistis] ποιῆσαι. 342, 27. ὃν δ'

ἂν αὐτοὶ λάβητε, sub potestate vestra, μηκέτ᾽ ἐκείνοις περὶ τούτου προστάττετε, hujus puniendi negotium illis [diis] jam nunc ne demandate, delegate, amplius. 363, 26.

προστιθέναι] ὅποι τις ἂν προσθῇ μικρὰν δύναμιν, πάντ᾽ ὠφελεῖ. 22, 2. ἀφ᾽ ἧς κερδανῶ μὲν οὐδὲν, προῖκα δὲ προσθεὶς, ἐκδώσω. cum addita dote. 402, 5. τοὺς παρ᾽ ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος καὶ χρήματα προσθήσων [scil. αὐτοῖς, insuper daturus, additurus illis, in eos collaturus, quasi pro προσδώσων, aut προησόμενος, aut ἀναλώσων] ὑπῆρχεν ἕτοιμος. 307, 7. τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠξίουν ταύτην προσθέντα. 384, 23. τὸ περιὸν — προστίθημι αὐτοῖς. 825, 1. ἀποδοὺς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προσθεὶς, ἀπέπεμψα οἴκαδε. 1212, 19. πάνθ᾽ ὅσα ἐστὶ δίκαια ἐπιδείξαντος ἐμοῦ καὶ πίστιν προσθέντος ὑμῖν. et insuper dicto coram vobis jurejurando. 1270, 9. χρήματ᾽ αὐτῷ προστιθέντες οὗτοι τοῦ γένους μετεδίδοσαν. 1306, 12. λαβὼν τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐραστῶν εἰσηνέχθη αὐτῇ, καὶ προσθεὶς τὸ ἐπίλοιπον αὐτός. 1355, 16. In Medio, se adjungere partibus alicujus. ὁποτέροις πρόσθοιτο, τούτους ἐποίει κρατεῖν τῶν ἑτέρων. 154, 1. ὅσα μὲν ἑκουσίως προσετίθετο τῶν πολισμάτων, φρουρὰς εἰσαγηοχότας εἰς αὐτά. 238, pen. δῆλον ὅτι τούτῳ ὑμεῖς οἱ δικασταὶ προσθήσεσθε. 1060, 18. 1243, 5. διὸ ἐκείνῳ μᾶλλον προσετίθετο τὴν γνώμην, ἢ τούτῳ. 1243, 9. ἡμῖν ἂν προσθέμενοι τὴν ψῆφον, εὐορκοίητε. 1320, 16.

προστιμᾶν τῷ δημοσίῳ. æs ærario ut debitum adjudicare. *der Casse, als verfallen, anheimgefallen, anrechnen* [*to adjudge forfeited to the treasury*]. 528, 13. et 19. προστιμᾶν τὰς βλάβας. condemnare aliquem non solummodo causæ victæ, sed etiam insuper ad damna moræ actori reluenda impensasque forenses. 571, ult. velut accessionem a legibus statutæ pœnam adjungere adhuc aliam, e. c. carceris. ἐάν τινι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προστιμηθῇ δεσμοῦ. 712, 20. quamquam sæpe pro simplici τιμᾶν, taxare, *schätzen, einer Strafe wehrt erkennen* [*to rate, judge worthy of punishment or fine*], accipi potest. ἐάν τις ἁλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, προστιμᾶν αὐτῷ δεσμόν. 732, 19. προστιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπτῃ. 736, 13. συνεχώρησα, ὥστε τῷ Θεοφήμῳ πέντε καὶ εἴκοσι δραχμὰς προστιμηθῆναι. mulctam irrogari. 1152, 16. ἐὰν προστιμήσαι ἡ Ἡλιαία. προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμενον. licere autem volenti cuique postulare, ut judices, super pœnam a legibus indictam, reo adhuc aliam mulctam arbitrariam irrogent. 733, 8.

προστίμημα] mulcta quæcunque. ταῦτα [scil. τὰ δικαστήρια] ἄκυρα ποιεῖ τῶν προστιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένων. 700, 16.

προστρέχειν] προσδραμοῦνται [leges puta] καὶ παρέσονται βοηθοῦντες. 586, 4.

προστρίβειν, προστρίβεσθαι] affricare. προσετρίψατο πλούτου τινὰ δόξαν τοῖς κεκτημένοις. 617, 4. 757, 16. σκοπῶν ὅτῳ συμφορὰν προστριψάμενος —. 786, 6,

προστυγχάνειν] ὁ προστυχὼν ἀεὶ τιμωρείσθω. 799, 5.

προσυβρίζει τοὺς νόμους. præter illum, quem lædit, una legibus quoque insultat. 524, 24. 1269, 23. 1270, 22.

προσυπάρχειν] idem quod simplex. οὐδὲ ταφῆναι προσυπῆρχεν ἐμοί. 549, 12.

προσυπέχειν] τῆς δὲ τύχης [scil. λόγον] προσυποσχεῖν, [etiam casus fortuitos præstare, *auch mit für die Zufälle stehn* [*to answer for casualties also*] ἕν τι τῶν ἀδυνάτων. 1436, 7.

πρόσφατος κρίνεται. ad judicium vocatur delicto adhuc recente. 551, 15. νεάλης δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτοῦ τεταριχευμένου. 788, 23.

προσφέρειν] in Activo, afferre, allegare, recitare, ut verba legis, aut ad eam provocare. προσφέρειν οὔτε νόμον, οὔτε ψήφισμα. 937, 16. προσφέρειν τοιαύτας ἀπολογίας τοῖς κατὰ τοὺς νόμους ὀμωμοκόσι δικάσειν. 1333, 27. b) proponere, ut λόγον, conditionem. ἐξαίφνης λόγον μοι προσφέρει Ὀλυμπιόδωρος οὑτοσί. 1168, 22. c) referre, in vectigalibus annuis, aut dependere, *einbringen, abtragen, entrichten, abwerfen* [*to bring in, pay, realize, discharge*]. κλινοποιοὺς [servos, vel operas, *Gesellen, journeymen*] οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς [*reines Gewinnstes, net profit*] αὐτῷ προσέφερον [*des Iahres, yearly*]. 816, 11. αὐτοὺς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἠφάνικεν, οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ προσέφερον. 839, 16. In Medio, sese gerere certis modis erga aliquem. *iemanden begegnen, sich gegen ihn betragen, anstellen* [*to treat one, act towards one, behave to one*]. ἐπειδή τισιν οὐ μετρίως ἐδόκουν προσφέρεσθαι. 117, 1. τοῦτον τὸν τρόπον προσεφέροντο ἀνθρώποις τηλικαῦτ᾽ αὐτοὺς ἀγαθὰ εἰργασμένοις. 688, ult. 1419, 23. ἁπλῶς δὲ πεπεικότος αὐτὸν ὑμῖν προσφέρεσθαι. 1446, 9. εἴπερ ὑμεῖς δικαίως αὐτοῖς προσοίσεσθε. 1482, 11. item cum πρός. ἄριστα καὶ ἀσφαλέστατα προσοισόμεθα πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας. 1173, 14. ἢ πρὸς τοὺς ἄλλους εἰώθατε προσφέρεσθαι φιλανθρωπίᾳ. 1428, pen. b) præstare, exhibere. πυνθάνομαι τοίνυν, ὅτι πᾶσαν ὑμῖν Ἀθηναῖοι προσφέρονται φιλοτιμίαν. 284, 1.

προσφθέγγεσθαι] οὐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον. pronuntiandum est. 977, 26.

προσφοιτᾶν] οὐδὲ προσεφοίτα πρὸς τούτων τι

τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων, ἢ μυροπωλίων, ἢ ἐργαστηρίων. 786, 8.

προσφορος] conveniens, accommodatus. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοπούμεναι. 1364, 11.

πρόσχημα] prætextus, obtentus. τῷ μὲν προσχήματι τῆς τέχνης. 58, 16. b) species, forma exterior, præsertim honestior atque luculentior, dignitas, decus. μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν. 288, 1. ὡς ἐπὶ προσχήματος ἤδη τινὸς οὖσα. 1359, 2.

προσχωρεῖν] προσκεχωρήκασι πρὸς τούτους. 171, ult.

πρόσχωρος] accola, qui in finibus proximis habitat, vel et vicinus. τὸν μὲν Τίμαρχον οὐδ' οἱ πρόσχωροι πάντες ἐγίγνωσκον. 417, 9. τἀρχαῖα ἐνταῦθα συνῄεσαν οἱ πρόσχωροι παρά τε ἡμῶν καὶ τῶν ἀστυγειτόνων. 632, 25. 1073, 25. 1074, 6.

προσωνεῖσθαι] idem quod simplex. 823, 18.

προσωπεῖον] larva, dant alii, ubi meliores πρόσωπον exhibent, quod v. in b.

πρόσωπον] vultus, os. οὐ γὰρ ὅμοιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα, τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν, καὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ. 913, 4. τῶν ὁρωμένων [in corpore humano] ἐπιφανεστάτου ὄντος τοῦ προσώπου, τούτου δὲ αὐτοῦ τῶν ὀμμάτων [scil. ὄντων ἐπιφανεστάτων]. 1405, 5. b) larva histrionica. ἄνευ τοῦ προσώπου καιμάζει. 433, 22.

προτείνειν] protendere. τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος. 332, 9. πρεσβεύειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα· σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας [scil. αὐτὴν, ad accipiendum largitiones] καὶ ὑποσχὼν, subjectamque cum tenuisses ejus manui, qui dona sua tuæ ingereret. 421, 18. ἐξαπατώντων τι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ προτεινόντων, offerentibus, πίστιν, ἥντινα βούληται λαμβάνειν (ubi sic est construendum: προτεινόντων τὸ λαμβάνειν ταύτην τὴν πίστιν, ἥντινα βούληται λαμβάνειν. porrigentibus acceptationem illius jurisjurandi —). 659, 9. In Medio: φιλίαν προτενεῖται. offeret. *er wird euch seine Freundschaft anbieten* [*he will offer you his friendship*]. 179, 16. ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως προσέρχονται, κἂν δεδωκότες ὦσι τὰς εὐθύνας, τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένους. 341, 15. 1456, 17.

ἡ προτεραία] τῇ μὲν προτεραίᾳ, ὅτε ταῦτ' ἔλεγε. pridie ejus diei, quo ista dixit. 553, 10.

προτερεῖν] οὐδὲν προτερήσετε, *ihr werdet nichts dabey gewinnen*, oder, *vor mir zum voraus haben* [*you will gain nothing by it*, or *you will have no advantage of me*], ἔξω τοῦ ἐφθακέναι ἀδικοῦντες. 239, 9.

προτιθέναι] in Medio [Quid sibi velit V. D., parum intelligo. vid. infr. col. 2. v. 19.], ponere, ut e. c. facultatem in concione dicendi, aut deliberationem, item pœnas, quas leges criminosis denuntiant. ὅταν περὶ πραγμάτων προτεθῇ σκοπεῖν. 33, 19. εἰ περὶ καινοῦ τινὸς προὐτίθετο λέγειν. 40, 1. προθεῖναι περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι. 169, 12. οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλήν. 292, 13. ἐν κοινῷ δὲ τὸ συμφέρον ἡ πόλις προὐτίθει σκοπεῖν. 317, 6. οὐ προτεθέντος οὐδενὸς, [scil. ῥήματος, aut διαβουλίου, aut tale quid] περὶ τούτων, οὐδὲ δοθείσης ἀδείας λέγειν. tametsi nulla esset injecta ejus rei mentio, neque in senatu, neque in concione. 715, 13. εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀναβαίνουσιν, ἐν αἷς ὑμεῖς γνώμης ἀπόδειξιν, οὐ πονηρίας, τοῖς λέγουσι προτίθετε. 772, 9. τῶν νόμων τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια προτεθεικότων, εἴ τις —. 918, 5. In Medio: τὸν ἀποθανόντα προτίθεσθαι ἔνδον, ὅπως ἂν βούληται. vita defunctum, domi suæ, ut quisque volet, proponendum spectaculo curato. *seinen Todten so wie einer will, anputzen, und in dem Anzuge von seinen Leuten binnen seines Hauses zur Schaue hinlegen lassen* [*to array one's dead as one wishes, and to have the body laid out for show within the house by the servants*]. 1071, 1.

προτιμᾶν] ὧν οὐδὲν προτιμῶ. quæ tanti non facio. 80, 22.

προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν καὶ τὴν τοῦ τὰ δέοντα ποιεῖν ὁρμήν. 309, 4.

προϋπάρχειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, τῶν προϋπαρξάντων ἕκαστον κρίνεται. 12, 16. οὐ κατῄσχυνας οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ. eorum, quæ superiori tua vita seu egisses, seu tolerasses. 314, 9. τῶν προϋπηργμένων ἐπῄνει. ob pristina ejus de se bene merita laudabat. 1191, 26.

προὖπτος (pro πρόοπτος)] conspicuus, apertus, manifestus. εἰς προὖπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν. 32, 7. εἰς προὖπτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι, id est, ὥστε τὸν θάνατον αὐτὰς ἀναλῶσαι. 1397, 19.

προὐργιαῖος] quod extra usum est. unde comparativus προὐργιαίτερος. ἀλλ' ἕτερά ἐστιν ἑκάστῳ προὐργιαίτερα. 412, 7.

προὔργου] μηδὲν εἶναι προὔργου περὶ αὐτῶν εὖ λέγειν. nil prodesse. 57, 4. 1409, 9. τὸν φθόνον δεδιὼς, πρὸς ὃν οὐδέν ἐστι προὔργου τἀληθῆ λέγειν. 1468, 8.

προφαίνειν] de oraculo indicante facienda. 532, 3.

προφασίζεσθαι] προὐφασίζετο ἀεί τι καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο. 1173, 2.

πρόφασις] modo est causa vera; modo causa speciosa, prætensa, prætextus vanus; modo occasio, *die Veranlassung wozu* [*the occasion, motive to any thing*]. sæpe tam dubie usurpatur, ut vim ejus definire difficile sit. ἡ πρώτη πρόφασις, *der erste beste Vorwand, oder Veranlassung* [*the first fair pretext, or occasion*],

καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε. 20, 26. ξένια δ' ἦν ἡ πρόφασις. corruptioni prætexebatur largitio hospitalis. 393, 25. τὰς προφάσεις ἀφελεῖν. *die Ausflüchte, Ausreden* [*evasions, excuses*]. 26, 2. τοῖς μηδὲν τῶν δικαίων βουλομένοις ποιεῖν πρόφασιν παρέχει. 140, 24. πρόφασιν τῆς παρασκευῆς [ad bellum puta] μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν ποιεῖσθε. 192, 5. τὴν μὲν ἀληθῆ πρόφασιν [id est, αἰτίαν] τῶν πραγμάτων ἀπεκρύπτετο. 279, 21. σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ. 373, 10. τρεῖς εἶχε προφάσεις, μέθην; ἔρωτα, ἄγνοιαν. 526, 15. ἀφαιρῇ τὴν πρόφασιν μεθ' ἧς ἡ καλόν ἐστιν ἕκαστον τῶν ἔργων, ἢ αἰσχρόν. 635, 24. πολλαὶ προφάσεις τῷ μὴ κατὰ γνώμην πάντα συμβαίνειν. 1420, 15. ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου προφάσει. 502, 21. πολλά ἐστιν, ἃ προστάττει ποιεῖν τοῖς προσήκουσι, καὶ οὐδεμίαν πρόφασιν δίδωσιν, excusationem, cujus obtentu necessitatem hanc defugias, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης δεῖ ποιεῖν. 1067, 25. τὰς ἀναγκαίας προφάσεις [*Veranlassungen* [*motives*], invitationes ad facinus aliquod audendum, et rationes illius facinoris seu approbandi, seu excusandi, *und die Gründe der Rechtfertigung, oder Beschönigung—and the grounds of justification, or palliation*], ὅπως μὴ μείζους γίγνωνται, προείδοντο. 1262, 17.

προφέρειν] exprobrare, *vorrücken* [*to reproach, throw in one's teeth*]. ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι καὶ ἀπαίδευτον. 311, 10. προφέρειν τοὔνομα τοῦτο ὡς ὄνειδος. 576, 13. ἑκάστῳ τὰς ἰδίας συμφορὰς προφέρειν. 612, 14. δυστυχίαν. 1486, 2. epistola 2.

προχειρίζειν — ζεσθαι] προχειρίσασθαι δύναμιν, facere sibi copias, προχείρους, ad manum quasi paratas. 45, 10. ὡς προκεχειρισμένων καὶ ἑτοίμων τῶν ἀγαθῶν. 85, 7.

πρόχειρος] in promtu. προχειρότατον. proximum. 700, 10.

προχειροτονεῖν] προυχειροτόνησεν ὁ δῆμος, scil. Euctemonem, qui primus diceret, vel causam istam plebs scivit earum primam esse, quæ in ista concione agitarentur. 703, 18.

προώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτε. 332, 22. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης. 395, 7.

πρυτανεία. spatium menstruum ferme, quo tribus quædam, per prytanas e numero suo delectos, in senatu quinegntorum præsidebat. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος [scil. φυλῆς] πρώτης [quæ tribus prima est inter sortientes, seu penes quam prærogativa tum fuit] ἐνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας. die undecimo, ex quo illa tribus sedere cœpit. 708, 22. 712, 19. δέον αὐτὸν τὰς καταβολὰς, pensiones vectigalis, καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν, unaquaque tribu de prytaneatu decedente, vel defuncta. 1353, 23. ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ κατὰ πρυτανείαν. ergo unaquæque prytanea, seu tribus præsidens, suum sibi scribam proprium habebat. 720, 22.

πρυτανεῖον] curia, domus, in qua prytanes considebant res gerentes. οὔτε εἰς τὸ πρυτανεῖον ἠξίωσε καλέσαι· καίτοι τοῦτ', ἀφ' οὗ γέγονεν ἡ πόλις, οὐδεὶς πώποτε φήσει παθεῖν οὐδένας πρέσβεις. 350, 24. ἐπῄνεσα τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα. ad epulas archontum. 414, 9. ἐπῄνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. 1210, 22. τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ δικαστήριον, ubi causæ cædium agebantur a rebus inanimis datarum. 645, 15. b) in plurali τὰ πρυτανεῖα, sportulæ, mercedulæ judicum ante litis actionem tam ab actore, quam a reo dependendæ. πρυτανεῖα τιθέτω ὁ διώκων τοῦ αὐτοῦ μέρους. 1074, pen. πρυτανεῖα ἐκτίνοντός μου, τριάκοντα [scil. δραχμάς]. 1158, 22.

πρυτανεύειν] administrare, gubernare, dispensare, procurare, famulari. τὰ παρ' ὑμῖν διοικοῦντα Φιλίππῳ καὶ πρυτανεύοντα. 58, 18. πρυτανευόμενοι παρ' ἐκείνου. gubernati, ducti, acti ab eo. 126, 14. ὁ πρυτανεύσας ταῦτα καὶ πείσας. auctor atque moderator horum consiliorum. 191, 15.

πρύτανις] πάντες οἱ πρυτάνεις θύουσιν ἑκάστοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ συσπένδουσι. 400, 20. πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμη. e præsidum et reliqui senatus sententia. 238, 3. ἐπιμεληθῆναι θεσμοθέτας, πρυτάνεις, ἀγωνοθέτας. 266, 1. οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλουν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε. 284, pen. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον [assessores in suffragia mittere] παρὰ πάντας τοὺς νόμους. 542, 18. ἐὰν δ' οἱ πρυτάνεις μὴ ποιῶσι τὴν ἐκκλησίαν, ἢ οἱ πρόεδροι μὴ χρηματίσωσιν, ὀφείλειν τῶν μὲν πρυτάνεων ἕκαστον χιλίας δραχμὰς ἱερὰς τῇ Ἀθηνᾷ, etc. 706, 25. τοὺς πρυτάνεις καθίσαι νομοθέτας. 708, 25. τοὺς πρυτάνεις προγράφειν αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. 1151, pen. τοὺς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τοὺς καδίσκους ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ. 1375, 17.

πρῴην] τὸν πρῴην καὶ χθὲς ἐγγραφέντα. 1093, 3.

πρωρεύς. 884, 5.

πρωτεῖον] τὸ πρωτεῖον εἶχε. 151, 8. τὴν τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. rebus in omnibus hanc metam spectare, ut principatum obtineat resp. 331, 24. In plurali: ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα. 247, 4. ἐμὲ τὸν περὶ πρωτείων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα. 297, 26.

πρωτεύειν] ποῦ τούτων ἕκαστος ἐπρώτευεν; ἐν

linos patronis carentes, et universe bona proscriptorum publicata. 788, 6.
πωμάλα] neutiquam. 357, 2.
πῶς οὖν; scil. ποιοῦσι, vel ἐποίουν. 379, 15.

P.

ῥᾴδιος] πολὺ ῥᾷονι καὶ ταπεινοτέρῳ νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ. 11, 21. τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς ἀποδυράμενος, ὥσπερ ῥᾴων ἔσομαι. 1118, pen. λήσει τὸ ῥᾷστον τῶν ἔργων ποιῶν, αὐτὸν ἐξαπατῶν. 1424, 25. τὸ ῥᾷστον ἁπάντων. id quod omnium est factu facillimum. 1432, 22.
ῥαθυμεῖν] οὐκ ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀπέκλινεν. 13, 3. ἐπὶ πολλῷ ἐρραθυμηκότες. 13, 22. ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἔργοις ῥαθυμεῖτε, ὧν θάνατον κατέγνωσαν ὑμῶν οἱ πρόγονοι. 427, pen.
ῥαθυμία] τῆς ἰδίας ῥαθυμίας ἕνεκα τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι. 138, 5. ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥαθυμίας. 241, 7.
ῥαΐζειν] πάλιν ῥαΐσας. morbo relevatus, ut convaluit. 13, 2.
ῥαπίζειν] colaphis cædere. 787, 23.
ῥάπτειν] τὸ χεῖλος ἐρράφθαι. 1268, 2. 1270, 2.
ῥάσσειν] tundere, trudere. ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βάρβαρον. 1259, 11.
ῥαστώνη καὶ ῥαθυμία. 133, 12. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥαστώνην, ἅμα δ', εἴ τι γίγνοιτο, ἀναφοράν. 301, 23. ῥαστώνην μηδεμίαν διδόναι τοῖς ἀδικοῦσι. 722, 21. οὔτε τὴν ἐμαυτοῦ ῥαστώνην ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ. 1220, 23. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστώνην τὸ λέγειν ἃ πάσχουσι. 1485, 21.
ῥαψῳδεῖν] incassum garrire. οὐδὲν οὖν ἀλλ' ἢ ῥαψῳδήσουσιν οἱ πρέσβεις περιϊόντες. 181, 14. μάτην ἐρραψῳδηκότας ἡμᾶς ἔσεσθαι. 770, 14.
ῥεῖν] πάντες ὅσοι περὶ πορνείας ἐρρύησαν λόγοι. 433, 25. θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν. acriter multisque verbis, veluti torrente orationis, in vos invecto. 272, 20. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐρρύη, καὶ διαβῆναι οὐ ῥᾴδιον ἦν. 1379, 2.
ῥέπειν] ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα. 325, 13.
ῥῆγμα] κἂν ῥῆγμα κἂν στρέμμα. 24, 6. 156, 1. πάρεστιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ στρέμματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται. 294, 21.
ῥηγνύναι] οὐδεὶς ἐτόλμησε ῥῆξαι φωνήν. 126, 26. ῥαγῆναι τὴν ναῦν πλέουσαν ἐξ Αἰγύπτου. 1289, 15.
ῥῆμα] οὐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν. non verba caritates et necessitudines certis argumentis approbare, h. e. non ideo, quod homo mihi infensus frater e. c. meus dicatur, fratrem eum esse. non appellationes vulgo usurpatas, sed animos, efficere, ut alii aliis sint necessarii. 237, 10. οὕτω γὰρ εἶπε τῷ ῥήματι. *denn das waren seine eignen Worte [for these were his own words]*. 1457, 18. εἰ μὲν ῥημάτων ἥκετε ἀκουσόμενοι, ταῦτα λέγειν καὶ ἀκούειν χρή. 1462, 2. ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες. 1484, 24.
ῥητὸς] ἐκεῖνον ἕνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρήτων. fandorum et nefandorum, h. e. silentio premendorum. 10, 10. ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης. 268, 13. ῥητὰ καὶ ἄρρητα κακὰ ἐξεῖπον. 540, 9. 612, 8.
ῥήτρα] auctoritas senatus, alicui data, rogationis ad populum ferendæ. λαβὼν ἐκ τῆς βουλῆς ῥήτραν. 255, 21. vocabulum est Doricum.
ῥήτωρ ἡγεμὼν [scil. συμμορίας] καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτῳ. 172, 3. ῥήτωρ καὶ σύμβουλος. 257, 20. ἅμα Ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε. 270, 22. ῥήτορες πολλοὶ παρ' ὑμῖν γεγόνασι καὶ ἔνδοξοι καὶ μεγάλοι. qui ibi nominatim recensentur. 301, 17. ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, καὶ οὐχὶ τῶν πεπολιτευμένων ἐξέτασιν ποιήσειν ὑμᾶς. 303, 15. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν καὶ μὴ συκοφαντεῖν. 304, pen. ὧν γ' ἂν ὁ ῥήτωρ ὑπεύθυνος εἴη, πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε. quæ qualia sint, statim subjicit. 308, 24. ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη. 328, 9. ῥήτωρ, convicium, appellatio probrosa. 575, 24. ubi definit, qui sit rhetor. οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσήει τῷ Στεφάνῳ ἄξιον λόγου· οὐ γάρ πω ἦν ῥήτωρ. 1359, 15. ergo rhetores lautis alebantur salariis. οὐχ ὡς ἀπορούντων ὑμῶν ῥητόρων, οὐδὲ τῶν ἄνευ λογισμοῦ πᾶν ὅ, τι ἂν τύχωσιν ἐρούντων. 1463, 26. οὐ γὰρ δὴ πείσει γ' ὑμᾶς οὐδείς, ὡς ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες. 1341, 19.
ῥίζα] πλὴν εἰ συκοφάντου τις σπέρμα καὶ ῥίζαν ὑπάρχειν οἴεται δεῖν. 784, ult.
ῥίπτειν, vel ῥιπτεῖν] οὐκ ἔχειν ὅπου τὰ ἑαυτοῦ ῥιπτεῖ. 413, 11. ἐξορίσαι ὑμᾶς δεῖ τοῦτο τὸ θηρίον, ῥῖψαι ἐκ τῆς πόλεως. 798, 25. ἐκδιωκόμενος [e navi puta] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. 883, 27.
ῥὶς] ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα τἀνθρώπου. 788, 25.
ῥόδον] σαπροὺς εἶναι [scil. coronas] διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ ἴων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' οὐ χρυσίου. 615, 11. 755, 16.
ῥοδωνιὰ] τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν ἐκτίλλειν. 1251. 27.
ῥοπὴ μεγάλη, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἡ τύχη παρὰ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ πράγματα. 24, 13. 156, 10. ἐν μὲν προσθήκης μέρει ῥοπὴν ἔχει τινὰ καὶ χρῆσιν. 154, 18. ὅπερ οὐ μικρὰν οἴσειν ὑμῖν ἐλπίζω ῥοπήν. 234, 12. τῶν τριηρῶν τηλικαύτην ἐχουσῶν ἐφ' ἑκάτερα ῥοπήν. 598, 7. ῥοπὴν μεγίστην ἐφ' ἑκάτερον ἐργάζεται. 1412, 14.
ῥύμη τῆς ὀργῆς. 546, ult.

ῥυτὴρ] lorum, flagellum. ἧκεν οἰκέτης ἔχων ῥυτῆρα. 402, ult.

ῥυτὸν] genus quoddam poculi. κύμβια, ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων. 565, ult.

ῥώμη] vis, potentia, audacia. ῥώμην Φιλίππου διεξιέναι. 18, 17. ῥώμη Λακεδαιμονίων. 41, 4. οὐ παρὰ τὴν αὐτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ηὔξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν. 43, 14. οὐ φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν. 259, 1. σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρες τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός. 301, 25. 1220, 23. ἐν οἷς τὰς ἑαυτῶν ῥώμας, nervos, ἐπιδείκνυνται. 1342, 24. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρίαι καὶ θρασύτητες ἐὰν μὴ μεθ' ὑπαρχούσης ὦσι παρασκευῆς καὶ ῥώμης —. 1452, 21.

ῥωννύναι] τούτοις μὲν ἐρρῶσθαι λέγω. hos contemno, missos facio. 62, 21. πολλὰ ἐρρῶσθαι φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ. 419, 12. πολλὰ ἐρρῶσθαι τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν. 526, ult. ἔρρωσαι, καὶ σαυτῷ πιστεύεις; ἄπαγε τῆς κλοπῆς. 601, 19. τοὺς τἀναντία πράττοντας κατὰ πάντα ἑώρα ἐρρωμένους. 1475, 11.

ῥῶπος] scruta, merx vilis, extrudi non facilis. ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον. *er könne den Bettel nicht absetzen. niemand wolle ihm den Brass abkauffen [he could not get off his trumpery. no one would buy his trash]*. 910, 1.

Σ.

σαβοῖ. 313, 26.

σαθρὸς] οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν. 24, 5. 155, ult. κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν ᾖ. 24, 7. εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος. 52, ult. σαθρόν ἐστι φύσει πᾶν, ὅ,τι ἂν ᾖ μὴ δικαίως πεπραγμένον. 303, 25.

σακχυφάντης] textor carbasarius, seu linteorum crassiorum, unde sacci et vela confiunt, *Sack- und Segeltuch-macher [sack- and sailcloth-maker]*. 1170, 27.

σάλος] v. ναυτιᾷν.

σαλπιγκτὴν ἐκάλουν. 284, 26.

ἡ σανὶς ἡ παρὰ τῇ θεῷ κειμένη. tabula, cui inscripta erant nomina ærariorum, in arce, in æde Minervæ sita. 791, 11.

σαπρὸς] τοὺς στεφάνους σαπροὺς εἶναι διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ ἴων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' οὐ χρυσίου. 615, 10. 755, 15.

σατράπης] οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν σατράπαι καθεστῶτες. 153, 21.

σαφὴς] ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα. 425, 11.

σεισμὸς ὁ περὶ τὴν Χεῤῥόνησον. 899, 2.

σεμνολογεῖσθαι. 421, 19.

σεμνολόγος] pro convicio. 271, 19.

σεμνὸς] οἰκίαν ὁρᾷ τῆς τοῦ γείτονος οὐδὲν σεμνοτέραν οὖσαν. 35, 22. ἔνιοι τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας εἰσὶ κατεσκευασμένοι. 36, 21. 175, 9. 689, 14. et 21. σὺ δὲ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τοὺς ἄλλους. 313, 7. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιεῖν. 552, 6. τὸ τῆς ὁσίας, ὁτιδήποτ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται. 556, 10. τὰ σεμνὰ ἀναλώματα. tam splendida, vel tam invidiose tantoque cum supercilio jactata. 565, 22.

σεμνότης. 1405, 16. τοὺς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ ληψομένους. 1452, 26.

σεμνύνειν] παραλείπω, φυλαττόμενος τὸ λυπῆσαί τινας ἐν οἷς σεμνύνομαι. me effero. jacto. 313, 7. ἐπειδὴ γὰρ ἑώρων αὐτοὺς [Philippum, legatos ejus, Macedonas universos] ἐπὶ τοῖς τοιούτοις [splendidis puta opiparisque epulis] ἐκεῖ [in Macedonia, cum ibi essemus legatione fungentes] σεμνυνομένους, ὡς εὐδαίμονας καὶ λαμπρούς. 414, 12. ὑμᾶς ἐσεμνύναμεν. 415, 12. σεμνύνεσθαι ἐπὶ μικροῖς. 617, 5. 757, 17. οὕτων εὖ σεμνύνειν τὰ παρ' αὐτοῖς. jura sua tanti facere. 691, 5.

σεμνῶς ὀνομάζων. verbis quæsitis splendidisque enuncians. verbis pompatis, affectatam gravitatem præ se ferentibus. 237, 11.

σῆμα] monumentum, polyandrium, ubi multi sunt humati. ὅταν εἰς τὰ σήματα ἄγηται [ὁ ἀποθανών]. 1071, 7.

σημαίνειν] obsignare sigillo. οἱ ἐχῖνοι πρότερον ἐσημάνθησαν. 1143, 25. τούτων, ὧν ἐσημήναντο, γραμμάτων. *Briefschaften, die sie hatten besiegeln lassen [writings, which they had caused to be sealed]*. 837, 18. et 21. σημηνάμενοι [τὰς συνθήκας] τίθενται παρ' οἷς ἂν πιστεύσωσιν. 904, 5. σεσημασμένῳ (pro ἐσφραγισμένῳ) ex orat. pro nomine affert Harpocr. h. v. locus est. 999, 16.

σημεῖον] ἔξω τῶν σημείων, extra terminos indicantes finem ditionis Atticæ, aut portus Attici, *Gränzsteine, wo das Attische Gebiete, oder das Gebiete des Attischen Commerzcollegii auf hörte [landmarks, boundary-stones, where the Attic territory, or the district of the Attic customhouse, ceased]*, τοῦ ὑμετέρου ἐμπορίου. 932, 14. ἀντὶ τοῦ τὰ σημεῖα [sigilla] ἐᾷν τῶν οἰκοδομημάτων [œcorum, stabulorum, horreorum, cellarum] ἃ παρεσημηνάμην. 1039, 11. ἀφελεῖν τὸ σημεῖον ὁμολογεῖ, ὥσπερ ἂν ἄλλου τινὸς τὰ σημεῖα ἀφαιροῦντας [scil. τοὺς ἀνθρώπους], ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοῖξαι. 1041, 16. ἐπερωτᾷ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου. de ostento cœlitus prodito. 1072, 13. σημεῖον δέ. argumento autem, vel documento hoc est. 563, 6.

σιγᾷν] ὁ δὲ [sycophanta] σιγήσας, ἡνίκα ἔδει λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει. 291, 20. δίκη, ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ

γιγνόμενα. 422, 11. σιγῶντα δεήσει Χαρίδημον ἐὰν αὐτὸν ὑβρίσαι. 638, 14. μὴ νομίσητέ μ', ὦ 'Αθηναῖοι, ἀγνοεῖν, ὅτι ἀσφαλές ἐστι τὸ σιγᾷν, Stobæus velut a Demosthene dictum refert p. 214. 38. quamquam alii codices Dioni tribuunt; id quod editio Trincavelli facit.

σίδηρος] λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὸν πατάξῃ. 645, 16.

σιδηροῦς] ἀλύσει μονονοὺ σιδηρᾷ δεδεμένος. 778, 20.

σιρὸς] ὀλυρῶν, τῶν ἐν τοῖς Θρακίοις σιροῖς. 101, 1. 135, 28.

σιτηγεῖν] advectare frumenta, naviculariam frumentariam exercere. 467, 24. σιτηγεῖν εἰς τὸ 'Αττικὸν ἐμπόριον. 917, 26. σιτηγήσῃ ἄλλοσέ πη, ἢ 'Αθήναζε. 941, 4. 1287, 3.

σιτηγία] τῆς σιτηγίας κεκοινωνήκαμεν. 1286, 17.

σιτηγὸς] σιτηγὰ πλοῖα. 1213, 2.

σιτηρέσιον] frumentum militibus dispensandum, *Commissbrodt* [*commissariat-bread*], præter stipendia, τοὺς μισθούς· ἵνα δέκα ἕκαστος τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ. 48, 3. τοὺς μισθοὺς, οὓς — κατὰ μῆνα ἐδίδουν, παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων, πλὴν δυοῖν μηνοῖν μόνον μισθόν. 1209, 12. πρὸς τῷ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ εἰς τὴν ναῦν δεδομένῳ σιτηρεσίῳ. 1214, 21.

σίτησις] τὸ ψήφισμα, ἐν ᾧ τὴν σίτησιν, victum, alimentorum præbitionem, ἔγραψε Χαριδήμῳ ὁ πατήρ. 1331, 21. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ. 663, 10.

σιτίον] ἃ τοῖς σιτίοις ἔοικε τοῖς παρὰ τῶν ἰατρῶν διδομένοις τοῖς ἀσθενοῦσι. 37, 25. 1460, 2.

σίτισις v. σίτησις.

σιτοδείας παρὰ τοῖς ἀνθρώποις γενομένης. 467, 14.

σιτοπομπεία, et σιτοπομπία] convectio frumentariarum specierum e Ponto per Hellespontum in Atticam, deductio navium ejusmodi cum navibus aliis armatis, et jus, aut potestas illam convectionem, aut protegendi, aut inhibendi et interturbandi. βουλόμενος τῆς σιτοπομπείας κύριος γενέσθαι. 254, 22. 307, 16. τὴν σιτοπομπείαν ὅπως παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄρχι τοῦ Πειραιῶς κομισθήσεται, προϊδέσθαι. 326, 11. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις. 671, 13.

σῖτος] πλείστῳ τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπεισάκτῳ σίτῳ χρώμεθα. 466, 22. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνούμενον σῖτον ὁ ἐκ τοῦ Πόντου εἰσπλέων ἐστί. 466, 24. περὶ τὸν σῖτον ἀδικεῖν δόξαντες. 743, 4. σῖτον τῇ μητρὶ οὐ διδόντος τούτου. victum, annonas. 818, 5. ἀφιστάμεθα τοῦ σίτου. concedimus de frumento, renunciamus nostro in id juri. 887, 11. ὅτε ὁ σῖτος ἐπετιμήθη. pretio annonarum accenso. 918, 22. ὅπου ὁ σῖτος εἴη ὁ ἀπηλοημένος. *ausgedroschen* [*thrashed out, triturated*]. 1040, 22. τὸν σῖτον μετρεῖν τῇ μητρί. 1135, 5. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου [*des eingehenden Getraydes—of the imported corn*] ἐωνημένος. 1353, 21. ἀνείλετο τὴν δίκην τοῦ σίτου. 1363, 14.

σιτοφύλαξ] ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς. *aus den Zollbüchern der Kornschreiber* [*from the books of the excisemen*]. quorum erat vigilare, et cavere, ne frumenti quid, vectigali non depenso, in portum inveheretur, aut inde exiret. item præerant horreis publicis, et dispensabant annonas. 467, 5.

σιτώνης] magistratus, penes quem est cura frumenti publice coemendi et in horrea inferendi atque dispensandi. σιτώνην αἱρούμενος [ὁ δῆμος] ἐμὲ ἐχειροτόνησεν. 310, 2.

σιτωνίαν τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου. 918, 27.

σιωπᾷν] λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δ' ἀναλώσας. 252, ult. τῷ μηδὲν [scil. κακὸν] αὑτῷ συνειδότι, δεινὸν [scil. ἐστὶν] εἰ, σιγῶν, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι. 351, 18. ἄν τις ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου, ἀξιοῖ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾷ. 548, 27. σιωπῶν οὐδεὶς ὦφλε πώποτε, οὐδὲ ἀδικεῖν ὁμολογῶν. 879, 17. ἐρῶ καὶ οὐ σιωπήσομαι. 1126, 27. ἂν σιωπηθῇ τὰ παρὰ τῶν πολεμίων. 1432, 4.

σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος. 1176, 2. τῶν πλείστων ἐκ τῆς σιωπῆς, ὅταν ὦσι νέοι, τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων. 1407, 16.

σκαιὸς οὕτω καὶ ἀναίσθητος εἶ. 267, 12. σκαιὸς καὶ ἀνήκοος. 441, 14. οὐ μόνον εἰς χρήματ' ἀναιδὴς, ἀλλὰ καὶ σκαιός ἐστι. 616, pen. οὕτω σκαιός ἐστι καὶ βάρβαρος τὸν τρόπον. 805, 18.

σκαιότης] tarditas, cœcitas mentis et cruditas, rusticitas morum. διὰ δὲ σκαιότητα τῶν τρόπων, τῶν μετὰ ταῦτ' οὐδὲν προόψεσθαι. 70, 20.

σκάφος] ἕως γὰρ ἂν σώζηται τὸ σκάφος. 128, 21. σκάφη αὐτοῖς οἰκεῖα οὐχ ὑπῆρχε. 1377, 18.

σκέπτεσθαι] εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις. 9, 6. ἐκ τούτων ἄν τις σκέψαιτο οὐ χαλεπῶς. haud difficulter ex his meditando et arguendo colligat. 23, 1. οὐκ ἔστι δίκαιον ὄντα πολίτην [subaudi τινὰ] τοὺς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι. 198, 10. ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω. 576, 15. ἐσκέφθαι καὶ μεμελετηκέναι ὡς ἐνῆν μάλιστα, οὐκ ἀρνοῦμαι. 576. 17. Μειδίαν μέντοι μηδὲν ἐσκέφθαι πώποτ' ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ δίκαιον. 576, 26. οὐ τὸ συμβὰν ἐσκέψατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν. 637, 15. ἐσκέφθαι, σχολὴν ἄγοντα, τοιούτους λόγους. 749, 18. τῶν σωφρόνως καὶ καθαρῶς ζῆν αἱρουμένων οὐδὲ τὰ μετρίως ἐσκεμμένα διαμαρτάνεσθαι πέφυκεν. 1403, 21. οὐ γὰρ μόνον εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις.

1420, 26.

σκευαγωγεῖν] vasa convasata, sarcinas, alia, in locum tutum, ex agris in munita transferre. σκευαγωγεῖν ἐκ τῶν ἀγρῶν. 237, 21.

ἡ σκευὴ] τὴν σκευὴν [pro τὴν κατασκευὴν] ἔχοντες. de militibus, armis instructi. 558, 12.

τὸ σκεῦος, τὰ σκεύη] σκεύη φέρειν, domo exportare, aufferre, μηδὲν ὀφειλόντων ἀνθρώπων. 610, 22. γεωργικὰ σκεύη. 871, 22. ὀφείλοντα τοῦτον τῇ πόλει σκεύη τριηραρχικά. 1145, 1. εἰσπράττειν σκεύη ταῖς ναυσί. 1145, 9.

σκευωρεῖν] τὰ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ σκευωρούμενον. per clandestinas et malitiosas machinationes sibi studentem adjungere. 115, 5. σκευωρεῖσθαι περί τι. circa aliquid moliri, machinari, consilia callida et teeta agitare, colludere. 217, 16. ὃς καὶ τὰ Μικαλίωνος πράγματα ἐσκευώρηται. 885, 10. τοιαῦτα ἐσκευωρημένον καὶ πεποιηκότα. 884, 22. μίσθωσις ἐσκευωρημένη. locatio commentitia, conficta. 1103, 9. ἐσκευωρήσατο τὴν μίσθωσιν. 1116, 7. σκευωρουμένους [*listig, schelmisch, spitzbübisch einfädeln—to contrive craftily, knavishly, roguishly*] τἆλλα τὰ ἐν τῇ μισθώσει. 1134, 7.

σκευώρημα] machinatio malitiosa, impostura. ἀλλ' εἶναι τοῦτο πλάσμα καὶ σκευώρημα. 955, 3. σκευώρημα ἓν μόνον συνειδότες, τούτῳ κατὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκαλουμένων ἐχρήσασθε τεκμηρίῳ. 1035, 13.

σκευωρία] insidiæ, *Tücke, Arglist, boshafter Anschlag auf einen* [*tricks, knavery, evil designs upon one*]. περιγινομένου μου τῆς τούτων σκευωρίας. 1272, 8.

σκηνὴ] taberna, *Bude* [*a shop*]. τούς τ' ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον. 284, 24. b) scena, ubi histriones agunt partes suas. τούτων τινὰ [scil. τῶν ἡρώων] τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς. qui in scenam produci solent. 288, 18. c) papilio, tentoriolum, conopeum, acu pictum, filis sericis et aureis, sub quo exponi solebant vasa aurea, et argentea, monilia, gemmæ, uniones, alia pretiosa, vulgo *jocalia, Iuvelen* [*jewels*] dicta; aut fuit tapes lecto insternendus, *Bettdecke, oder Decke und Vorhänge für ein Himmelbette* [*a coverlet, or tester and curtains for a tester-bed*]. σκηνὴν δ' ἣν ἔχουσιν· οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν. 1031, 10.

σκηνοῦν] tentorium erigere, aut incolere. ἐσκήνωσαν ἐγγὺς ἡμῶν. tendebant prope nos, h. e. ipsorum tentorium erat nostro assitum. 1257, 5.

σκήπτεσθαι] prætendere, excusatione quadam, prætextu uti, provocare ad aliquid, ut ad testimonium nescio cujus, eo niti, causamque suam tueri. πῶς ἂν τῷ δίκαια ταῦτ' εἶναι νομίζειν σκήψαιτο. 12. σὺ δὲ σκήπτῃ, tu niteris, fidis, te purgas, te relevas, μάρτυρι, eo teste, αὐτῷ τῷ συναδικοῦντι, testem eum edens, qui criminum tuorum ipse socius et conscius est. 915, 14. 921, 13.

σκηπτὸς] εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπτὸς, *Orcan* [*hurricane*], [ἢ χειμὼν] μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων μείζων γέγονε. 292, pen.

σκῆπτρον] τοὺς τυράννους καὶ τοὺς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι. 418, 14.

σκῆψις] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔθ' ἡμῖν τοῦ μὴ — excusatio. 10, 27. καίτοι τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία. 373, 1. σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ; ἀλλ' οὐ δίκαιον. 373, 10. οὐδ' ἂν ταύτην τὴν σκῆψιν αὐτῶν τις ἀποδέξαιτο. 867, 8. ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθών. 966, 11. εἰκότως ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν. excusationem ignorantiæ. 1476, 19.

σκιὰ] περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς πολεμῆσαι. 63, ult. εἴ γ' εἶχε στιγμὴν, ἢ σκιὰν τούτων, ὧν κατεσκεύαζε. vel minimam probabilitatem. 552, 9. ubi dubium est, utrum ἢ σκιὰν ab ipso oratore, an a scholiasta profectum sit.

Σκιῤῥοφοριὼν] ὅσοι μῆνες, πλὴν Σκιῤῥοφοριῶνος. 1136, 2.

σκολιὸς] εὐθύνει δὲ δίκας σκολιάς. 423, 3.

σκοπεῖν] περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε. 9, 3. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτό. 987, 24. σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. 1488, 2. ὥσπερ ἂν εἰ χρέος ἐσκοπεῖτε ἴδιον. 791, 2. σκοπεῖτε δέ. sic absolute, ut plenam sententiam exhibeat. 241, 22.

σκορακίζειν] ὅταν τὰ μέγιστα κατορθώσωσι, τότε μάλιστα σκορακίζονται καὶ προπηλακίζονται. 155, 14.

σκορπίος] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον. 786, 4.

σκότος] πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας. 281, 1. λιπὼν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας. 315, 22. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν. 411, 26. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ζῆλος γέγονε. 1396, 18.

σκυθρωπάζειν] βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθρωπακώς. 1122, 12. ἐσκυθρωπάκασι μεθ' ἡμέραν. 1267, 22.

σκυθρωπὸς] τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀκνέσειεν ἄν τις προσελθεῖν πρῶτον. 1122, 20.

σκυλόδεψος] cerdo coriarius. 781, 18.

σκύτος ἔχων ἐπόμπευε. *mit der Hundepeitsche in der Hand* [*with a dog-whip in his hand*]. 572, 27.

σκῶμμα] εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται. 1261, 13.

σμικρὸς v. μικρός.

σοβαρὸς] *trotzig, schnöde* [*insolent, scornful*], superbus, arrogans, fastuosus. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον εἰδυῖα τὸν τρόπον αὐτοῦ ὄντα. 1357, 24.

σοβεῖν] cum fastu, jactatione corporis, fremitu, et vociferatione incedere, *einhergerauschet kommen, traben, mit Gebrause und Gesause daher fahren* [*to come rushing along, to sweep along with noise and clamour*]. ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς ἔχων, tametsi solus sit, secum tamen habens alias ternos, alias quaternos pedisseguos, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ, *sauset er einher, wie eine Wespe, oder Bremse* [*he buzzes along like a wasp, or gadfly*]. 565, ult.

σολοικίζειν] ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἴσως ὑπειλήφατε, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι. 1110, ult.

σὸς, σὴ, σὸν] Δημοσθένης, πρὸς κλέπτην, εἰπόντα, οὐκ ᾔδειν, ὅτι σόν ἐστιν, ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν οὐκ ἔστιν, ᾔδεις; Stobæus p. 146.

σοφίζεσθαι] σοφιζόμενος κατείληπτο. deprehendebatur in versutia, studens cives deludere, decipere. 567, 19. καίπερ οὕτω τούτου σεσοφισμένου. 853, 6. κολάζειν τοὺς κακοτεχνοῦντας καὶ σοφιζομένους, ὥσπερ οὗτοι σοφίζονται. 942, 27.

σόφισμα] εἰ τὰ τούτου σοφίσματα, cavillationes, conclusiunculas, προσδέξεσθε. 775, 7. σοφίσματα εὑρίσκουσιν ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι. 924, 2. 930, 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων. *der Ränke und Griffe, wodurch man kleine niedrige Vörthelgen erhascht, und erschleichet* [*tricks and arts by which little petty advantages are surreptitiously obtained*]. 1490, 14. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ τοῦτο εὕρηνται, commenti sibi sunt, σόφισμα. 1280, 22.

σοφιστεύειν] ἀναινόμενος τὴν τῶν σοφιστεύειν ἑλομένων δόξαν. 1415, pen.

σοφιστὴς] magister rationis, qua causæ forenses tractandæ sunt. 417, ult. εἶτ' οὐ σὺ σοφιστής; καὶ πονηρός γε; 420, 2. 848, 15. 937, 20. 24, et ult. quibus in locis convicium est, significans veteratorem, hominem malitiose callidum, argumentatiunculas subtiles et captiosas nectere, et rectum pravo mutare doctum. ἐπ' οὐδενὶ μᾶλλον ἐσπούδακεν, ἢ τῶν ἑπτὰ σοφιστῶν γενέσθαι. 1416, 11.

σοφὸς] ταῦτα σοφώτερα, ἢ καθ' αὐτὸν εἶναι. 1478, 16.

σπαθᾶν] διὰ ταῦτ' ἐσπαθᾶτο ταῦτα. propterea tam præcipitanter et inconsulte consuebantur ista. 354, ult.

σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων. 1122, 15.

σπάνις] ἐν σπάνει χρημάτων καταστήσειν. 389, 6. σπάνις ἀνδρῶν τοσαύτη μὴ γένοιτο τῇ πόλει. 779, 16. οὐ σπάνει τῶν τοῦτο βουλομένων. 1460, 22.

σπαράττειν, conviciando lacerare, τὰς κληρωτὰς ἀρχάς. 785, 18.

Σπαρτιάτην ποιεῖσθαι. 691, 10.

σπάσμα] πάρεστιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπάσματα τότε κινεῖται, ὅταν κακόν τι τὸ σῶμα λάβῃ. 294, 21.

σπέρμα] ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν οὗτος ἦν. 280, pen. ἀλλ' οὐδὲ σπέρμα δεῖ καταβάλλειν οὐδὲν ἐν τῇ πόλει τῶν τοιούτων πραγμάτων. 748, 13. πλὴν εἰ συκοφάντου τις, καὶ πονηροῦ, σπέρμα καὶ ῥίζαν, ὥσπερεὶ γεωργὸς, ὑπάρχειν οἴεται δεῖν. 784, pen.

σπερμολόγος. 269, 19.

σπογγίζειν τὰ βάθρα. subsellia ludi puerilis spongia detergere. 313, 12.

σπονδὴ] σπονδῶν μετεῖχε καὶ εὐχῶν. 380, 24. ποῦ σπονδαί; jura et officia ei debita, qui nobiscum ejusdem poculi consors est. 400, 17. οἱ ἀδικοῦντες τὰς ὅλης γε τῆς πατρίδος σπονδὰς παρέβαινον, καὶ οὐ μόνον τὰς ἰδίας. 401, 7. κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινωνός. 431, 18.

σπουδάζειν] ἐν οἷς ἑκάτεροι διατρίβετε καὶ περὶ ἃ σπουδάζετε, περὶ ταῦτ' ἄμεινον ἑκατέροις ἔχει. 66, 18. σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον. 211, pen. ἐσπούδασεν ἐφ' οἷς ἠδικημένῳ μοι συνῄδει. 514, pen. ἐσπουδάσατε αὐτοὶ πρότερον πρὸς ἐμέ. studuistis mihi. 515, 23. 624, 16. σπουδάζειν εἰς τὰ σά. 577, 14. σπουδαστέον ὑμῖν ἅπασιν ἐστὶν ὑπὲρ τῶν νόμων. 1041, ult. ὑπὲρ οὕτως ἁγίων καὶ σεμνῶν ἱερῶν ἄξιον ὑμᾶς σπουδάζειν. 1371, 10. σπουδάζει ἡ πόλις περὶ τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῶντας. 1389, 10. πρὸς μὲν χρημάτων κτῆσιν οὐδεπώποτε ὁ δῆμος ἐσπούδασε, πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ὃν [scil ἄλλο]. 617, 11.

σπουδαῖος] ὡς ταῦτα ὑμῖν ἐστὶ σπουδαιότατα. dignissima cura et contentione vestra. 701, 4. ὅσῳ τυγχάνει σπουδαιοτέρα, τοσούτῳ δεῖ προϊδεῖν, ὅπως καταχρήσεσθε αὐτῇ εἰς δέον. 1457, 10.

σπουδὴ] σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα προσδεῖσθαι. 123, 3. ἅπασά μοι σπουδὴ περὶ τοῦτ' ἐστι. 621, 9. τῶν ἐπὶ τούτῳ σπουδὴν ποιησομένων, ὅπως ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι. 1454, 11.

σταδιοδρομεῖν. 1386, 10.

σταθμὸς] ζυγὰ μονονοὺ καὶ σταθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπώλει. 784, 9. οὐ γὰρ δήπου ἄνευ γε σταθμοῦ ἔμελλεν οὐθ' ὁ ὑποτιθεὶς παραδώσειν. 1199, 26. ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν καὶ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. *gleich als wenn hier die Rede wäre von Gleichheit in Maass und Gewichte* [*just as if the question here was of equality in weights and measures*]. 1477, 27.

στάμνος] seria, testa. στάμνους ὀγδοήκοντα ἐξεστηκότος οἴνου. 933, 25.

στασιάζειν] πυνθάνεσθαι γὰρ αὐτοὺς ὡς νοσοῦσι καὶ στασιάζουσιν ἐν ἑαυτοῖς. 113, 26. οὐδὲν τῶν ἐκείνου πραγμάτων στασιάζειν παρασκευάζομεν. 157, 10. ἐστασιάζετο αὐτῷ τὰ τῶν Θετταλῶν. 444, 3. στασιάζειν ὑπὲρ τοῦ δήμου. 561, 16. ἐστασίασαν οἱ δικασταὶ ἐν ἀλλήλοις. 1053, 5. ἡνίκα στασιάζοι πρός τινας. dissideret cum quibusdam. 658, 11.

στασιαστικῶς. 245, 20. ἀδίκως καὶ στασια-

ergo coram iis judicabantur causæ proditorum patriæ. ϐουλῆς καὶ στρατηγῶν γνώμῃ. 282, 10. ergo ad deliberationes de rebus bellicis, h. e. qua ratione belli gerendi patria ab hostibus defendi posset, Strategi a Senatu adsciscebantur. τὸν ναύαρχον ἀναπλεῖν ἐντὸς Πυλῶν, καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις ἐξάγειν Ἐλευσῖνάδε. 290, 3. ergo, ut Navarchus classi, ita Strategus pedestribus copiis, et Hipparchus equestribus præerant, sed ita, ut Strategi major esset potestas et dignitas, quam Hipparchi. ἡ τῶν στρατηγῶν φαυλότης ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις. 326, pen. ἡ βουλὴ ἔθυσε, συνειστιάθη, — οἱ στρατηγοὶ, σχεδὸν, αἱ ἀρχαὶ ἅπασαι. 400, 26. ergo Strategi, secundum Senatum, principes erant magistratus. οἷον, οὐχ ὅτι στρατηγὸς ἂν ἠγνόησε φάσκων εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχὼν ἄνθρωπος. 671, 11. οὐκοῦν ὑπόλοιπόν ἐστιν οἱ στρατηγοί; ἀλλὰ τοὺς τριηράρχους καθιστᾶσιν, ἐμπορικὴν δὲ δίκην οὐδεμίαν εἰσάγουσιν. 940, 16. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ [scil. ἡμᾶς] ἐγγράφουσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν. 996, ult. ergo codicillos classium tenebant Strategi, quas in classes cives coordinabantur. ἐποίουν οἱ στρατηγοὶ τοῖς τριακοσίοις τὰς ἀντιδόσεις. 1040, 9. hoc e priori necessario sequebatur, ut scilicet Strategi præessent permutationibus facultatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ταύτην τὴν ἀπογραφήν. 1043, pen. παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμϐάνων. 1209, 12. καὶ γὰρ μισθὸν οὐδένα λαβὼν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ὀκτὼ μνῶν. ergo Strategi militibus et annonas et stipendia erogabant. 1210, 3.

στρατιώτης] στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι. 14, 25. αὐτὸς ὢν, οἶμαι, θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ. 375, 24.

στρατιωτικὸν [scil. ἀργύριον]. stipendia militaria. 167, 16. χρήματα στρατιωτικά. 14, 20. et sq. 1187, 26. 1209, 9. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικά. 1346, 18.

στρέμμα] κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα. 24, 6. 156, 1.

στρεπτὸς] στρεπτοί. panes in gyrum contorti. 314, 1.

στρέφειν] ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακά. 422, 19. στρέφων πανταχῆ. 552, 13. τότε τἄνω κάτω πάντα χρὴ νομίζειν ἐστράφθαι. 792, 27. ἄνω καὶ κάτω τοὺς νόμους, τοὺς διαιτητὰς, πάνθ', ὅσα ἂν ϐούληται, στρέφει. 544, 2.

στρώματα ὑποσπᾶν. Betten, Decken, etc. *einem unter dem Leibe wegreissen* [*to take away the bed and bed-clothes from under one*]. 762, 4. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια. *sich Bet- und Tischzeug -leihen lassen* [*to borrow bed-clothes and table-linen*]. 1191, 1.

στυγερὸς] μὴ στυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν. 322, 13.

στύππιον] *Hanf*, oder *Werg* [*hemp*, or *tow*]. ὀθόνια, *Segeltücher* [*sailcloths*], καὶ στύππια, καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τριήρης. 1145, 6.

συγγένεια] ὥσπερ αἱ συγγένειαι τὰς ἰδίας οἰκοῦσιν οἰκίας, οὕτω καὶ τὴν πόλιν οἰκεῖτε δημοσίᾳ. 796, 17.

συγγενὴς] πλὴν εἰ μὴ συγγενεῖς φήσει τοὺς μισθουμένους αὐτόν. 722, 9. de fratre et filio. πρὶν φάσκειν ἡμέτερος συγγενὴς εἶναι. priusquam se meum fratrem, meique patris filium ferret. 1001, 18. δεινόν ἐστιν, εἰ καὶ καθ' ὅτου τις τὰ ψευδῆ μαρτυρῇ, πολλῷ δὲ δεινότερον, εἰ κατὰ τῶν συγγενῶν. 1117, 24.

συγγενικῶς καὶ φιλανθρώπως οἰκεῖτε τὴν πόλιν. 797, 2.

συγγνώμη τοῖς ἐξελεγχομένοις. 121, 9. συγγνώμη ἀδελφῷ ϐοηθεῖν. *sich seines Bruders annehmen gesetzt auch er hätte Unrecht, das ist was menschliches, das kann einem niemand verargen* [*to take his brother's part, even supposing he was in the wrong, that is humane, no one can blame him for that*]. proverbium, quo æquum censeris facere, fratrem, h. e. necessarium tuum, etiamsi in causa iniquiore, tuens. 415, 16. ἀφαιρεῖται τὸ τῆς συγγνώμης ὠφέλιμον. 633, 23. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενὸς εἰσὶ, neque clementia et ignoscendi facilitate ducuntur, neque ulli alii rei dant operam, πλὴν τοῦ πλείονος, quam cupiditati. 982, 3. ἐὰν δὲ πλούσιος δι' αἰσχροκέρδειαν ταῦτα ποιήσῃ, συγγνώμης τεύξεται. 1231, 17. δεδώκατε γὰρ τοῖς βουλομένοις ἀδικεῖν, ἂν μὲν λάθωσιν ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν. 1232, 16. συγγνώμην ἐμοὶ εἴχετε τοῦ ὀργίζεσθαι αὐτοῖς. 1247, 7.

συγγράφειν] καταφρονήσαντες οὗτοι τῆς συγγραφῆς, καὶ τῶν ἐπιτιμίων, ἃ συνεγράψαντο αὐτοὶ οὗτοι καθ' αὑτῶν. pœnarum, quas hi ipsi voluerunt in tabulis contractus consignari, et adversus sese scribi. 1286, 2. τὴν ναῦν ἥκουσι κατακομίζοντες εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον, εἰς ὃ συνεγράψαντο. quem in portum quoque ut appellerent navem suam, expressis verbis pepigerant et spoponderant in tabulis contractus. 1286, 19. συγγραψάμενοι εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον. *ob sie gleich eine Obligation in ihrem Namen haben aufstellen und ausfertigen lassen, die sa lautet, dass sie mit Schiff und Waaren in euren Hafen anlegen wollten* [*though they had an obligation drawn up in their name, purporting, that they would put into your harbour with ship and goods*]. 1297, 3.

συγγραφὴ] tabulæ contractus inter duos pluresve, sive de ære credito, sive, de locatione, sive de alia quacunque re. *Vertragsbrief*, *Shuldverschreibung* [*a*

bond, agreement]. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν. quasi si signum faciendum marmorario locasset e pacti literis consignati formula. 268, 9. δίκας εἶναι περὶ ὧν ἂν ὦσι συγγραφαί. 882, 7. συγγραφῶν οὐσῶν. cum is esset modus tabularum pacti, cum in tabulis ita cautum esset. 883, 17. συγγραφαὶ ναυτικαί, *Bodmereyverträge* [*bonds on bottomry*]. 932, 3.

συγκαθέζεσθαι] συγκαθεζόμενος δ' ἐστὶν ἕκαστος τῶν ταῦτα ποιούντων. in privatis congressibus. 1434, 6.

συγκαθιστάνειν] καὶ οὐ συγκατέστησε τὸν στόλον μετὰ τῶν ἄλλων τριηράρχων. non reduxit in pristinam, veram, propriam et solitam stationem classem, quamquam reliqui trierarchi id fecerunt. 569, 6.

συγκαλεῖν, συνάγειν. 130, 2.

συγκάταινος] consentiens. βουλόμενος ὑμᾶς συγκαταίνους γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλουμένοις. 284, 3.

συγκατακτᾶσθαι τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀρχήν. 246, 3.

συγκαταμαρτυρεῖν. 855, 18.

συγκαταπράττειν. 63, 2. 96, 21.

συγκατασκευάζειν] μονονουχὶ συγκατασκευάσαντες αὐτῷ. 33, 4. 215, 27. 275, 16. 898, 8.

συγκατατιθέναι] συγκατατίθεμαι, assentior, τοῖς παρακαλουμένοις. 283, 22.

συγκατηγορεῖν. 434, 22. 1232, 24.

συγκεραννύναι, vel συγκιρνᾶν] παιδείαν πρὸς ἅπαντα ταῦτα εὐκαίρως συγκεκραμένην. 1414, 7.

συγκηδεστὴς ἑαυτοῦ. *seiner Frauen Schwester Mann* [*the husband of his wife's sister*]. maritus sororis uxoris suæ. 949, 6.

συγκινδυνεύειν. 196, 4.

συγκλείειν] τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς συγκλεῖσαι. ita contudisse, commulcasse os alicui, ut oculi ita intumescerent, ut palpebræ attolli et oculi aperiri nequirent. 1259, 13.

συγκληροῦν, per sortem attribuere, συμμορίᾳ ἑκάστῃ τὴν πεντεκαιδεκαναΐαν. 183, 1.

σύγκλητος] συγκλήτου ἐκκλησίας συναχθείσης. 249, 12.

συγκοινωνεῖν τῆς δόξης. 1299, 20.

συγκόπτειν] concidere, commulcare verberibus. 532, 26. συνεκόπην. 1151, 20.

συγκροτεῖν] δόξαν μὲν ἔχουσιν, ὡς εἰσὶ θαυμαστοὶ καὶ συγκεκροτημένοι τὰ τοῦ πολέμου. ad artes belli disciplina usuque diuturno eruditi, assuefacti, et quasi indurati. 23, 3. συγκροτεῖν καὶ διδάσκειν τὸν χορόν. cogere, congregare. 520, 11.

συγκρούειν] πάντας συνέκρουε καὶ πρὸς ἑαυτοὺς ἐτάραττε. 231, 12. συγκρούειν τὰς πόλεις. civitates inter se collidere inimicitiis. 282, 1.

συγκρύπτειν] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη. 23, pen. 155, 24. 419, 15. τὰ τῶν πραγμάτων δυσχερῆ τῷ λόγῳ συγκρύψηται. 1446, 8.

συγχαίρειν τινὶ τῶν γεγενημένων. 194, 23. 579, 19.

συγχεῖν] τὰ σύμβολα συγχέων. 570, 18. ἆρ' οὐ πάντα συγχεῖς τἀνθρώπινα. 635, 23. αἴτιος ἦ τοῦ τὸν θεσμὸν συγχυθῆναι τόνδε. 640. 3. collato v. 16. συγχεῖ ὅλην τὴν πολιτείαν. 729, 14. ὁ βίος συγκέχυται. 777, 9.

συγχορηγός. 853, 1.

συγχωνεύειν. 615, 12.

συγχωρεῖν] ἡ τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη. 231, ult. ἂν καθαραὶ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῇ, συγχωρεῖτε. *ergebet ihr euch drein, lasset ihr es gut seyn, und passiren* [*acquiesce in it, let it be, let it pass*]. probatis rationes, aut confitemini æquas et probabiles esse. 303, 23. τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρηκός. tantam modestiam, tantum pudorem et verecundiam, vel æquitatem religionis. 533, 18. συγχωρῶν τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν ἄλλων βουλήσει. 535, 6. συγχωρεῖν τῇ πολιτείᾳ τὰ τοιαῦτα ἠξίου. 535, 8. οὐδενὸς γὰρ πράγματος, οὐδ' ἔργου, τοῦτο συγχωρητέον. 566, 18. συγχωρεῖν τοῖς πονηροῖς. flagitiosorum proterviæ frena laxare, indulgere, connivere. 922, 17. τὰ συγχωρηθέντα χρήματα ἔχουσι. tulerunt æs, in quod ab ambabus partibus concessum fuerat. 985, 23. συγχωρηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἡμέρα. 1042, 26. ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι. 1287, 17.

συζῆν] φιλοπραγμοσύνην, ᾗ πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῇ Φίλιππος. in qua ætatem degit et cum qua cohabitat, veluti cum conjuge, aut cum morbo quodam cognato. 13, 10. ἐὰν ταύτῃ συζῆτε [diffidentiæ puta], οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθητε. 71, pen. τὸν συζῶντα μεθ' ὑμῶν. 330, 2. οἷς συζῆν τὸν λοιπὸν βίον ἀνάγκη. 363, 4.

σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων. 314, 12.

συκοφαντεῖν τὰ συμβάντα. 292, 17. ἀλλὰ νὴ Δία συκοφαντοῦμεν τὸ πρᾶγμα. 639, 17. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγήν. 1325, 8. τούτοις, ἃ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται, Hermog. p. 364. 23. ex or. pro Corona.

συκοφάντης] εἰς τοὺς συκοφάντας ἄγειν. 264, 6. πονηρὸν, πονηρὸν ὁ συκοφάντης ἀεὶ καὶ βάσκανον—. 307, 22. πλὴν εἰ συκοφάντου, καὶ πονηροῦ, σπέρμα καὶ ῥίζαν ὑπάρχειν οἴεται δεῖν. 784, pen. συκοφάντης τοῦτ' ἔστιν, αἰτιᾶσθαι μὲν πάντα, ἐξελέγχειν δὲ μηδέν. 1309, 12. συκοφαντῶν ἔργον, οὐχ, ὥς φασιν, εὔνων ἀνθρώπων ποιοῦσιν. 1444, 22. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες—. 291, 16.

συκοφαντίαν δέδωκε. locum, opportunitatem dedit, falso querendi de injuriis velut datis, quæ datæ non fuerunt, et insontes fictis criminationibus vexandi. 642, 11.

συκοφαντικὸς] οὐδέποτε δίκην, οὔτ' ἀναιδεστέραν, οὔτε συκοφαντικωτέραν, δεδικασμένην. 967, 11. συκοφαντίαν τινὰ τοῖς πράγμασι προσάγειν. 372, 25.

σῦλαι] jus diripiendi merces, aut corpora, in quæ incurras, oblata tibi, prædas de aliquo agendi, *Repressalienrecht* [*reprisals*]. ἐξελόμενοι ὅπου σῦλαι μὴ ὦσιν Ἀθηναίοις. ubi merces Atheniensium ab incolis attineri, custodiæ dari, *arrestari*, non liceat. 927, 4. ὥσπερ συλῶν δεδομένων τοῖς Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων. *gleich, als wenn die Phaseliten Urlaubs- und Berechtigungsbriefe erhalten hätten, auf die Athenienser Beute zu machen, oder ihre Güther überall, wo sie sie fänden, in Beschlag zu nehmen* [*just as if the Phaselites had received letters of marque to plunder the Athenians, or seize their goods wherever they found them*]. 931, 23. ἀνδρολη-ψίας καὶ σύλας τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας. 1232, 5. unde patet, σύλας rerum esse detentiones, ἀνδροληψίας hominum.

συλᾶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. eripere, quatenus id oratione fieri potest. 442, 5. τὴν θεὸν τοὺς στεφάνους σεσυλήκασι. 616, 19. 756, ult. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων. 931, 21. οὐκ ἐτόλμα τοὺς παραταξαμένους συλῆσαι, πρὸς οὓς περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευεν. 1477, 17.

συλλαβὴ] δύο συλλαβὰς προσθείς. 270, 22. ὅλος ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς πρώτης συλλαβῆς, μέχρι τῆς τελευταίας. 723, 4. πάντα τὸν νόμον μέχρι τῆς ὑστάτης συλλαβῆς. 734, 23.

συλλαμβάνειν] succurrere, auxiliari. οὔτε χρήμασιν, οὔτε σώμασιν, οὔτ' ἄλλῳ οὐδενὶ τῶν πάντων συνελάμβανον ἡμῖν. 231, 27. ἃ βούλεται διαπράττεσθαι συλλάβωμεν αὐτῷ. adjuvemus eum. 665, 14. τὸ μὲν εὖ βούλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τοὔργον γένοιτ' ἄν. 1490, ult. Schol. Aristophanis ad Acharn. v. 205. e Midiana affert οὐχὶ συλληψόμεθα αὐτόν.

συλλέγειν] οὐκ ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων, οὐδ' ἐξ ὀλίγου χρόνου συνειλεγμένων. 131, 5. συνειλοχὼς ῥήματα καὶ λόγους. 328, 11. συνείλοχα ὕβρεις αὐτοῦ καὶ πονηρίας τοσαύτας. 522, 12. περιϊόντα αὐτὸν συλλέγειν [scil. exempla similia] καὶ πυνθάνεσθαι, τίσι πώποτε συμβέβηκεν ὑβρισθῆναι. 525, 23. συλλέγειν ἐράνους. 547, 11. et 19. 1249, pen. συλλέγεσθαι τὴν βουλήν. 775, 23. συλλέγειν μαθητάς. 938, 8. ἐπειδὰν δὲ συλλεγῶσι, congressi secum sint, καὶ μετ' ἀλλήλων γένωνται. 1267, 23. τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων — συλλέγοντας συνδειπνεῖν ἀλλήλοις. 1269, 10. συνειλεγμένη ἀπὸ τούτων βίον. 1351, 9. ἄνδρα ἐργάτην καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον. 1362, 10.

συλλήβδην. 1351, 13.

ἡ συλλογὴ ῥᾳδία ἦν. 522, 14.

συλλογίζεσθαι] συλλελογισμένον ὀρθῶς. 285, 23. τοὺς καιροὺς συλλογίσηταί τις. 355, ult. συλλογίσασθαι δὴ βούλομαι τὰ κατηγορημένα ἀπ' ἀρχῆς. 396, 26. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε. 1477, 20. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω συλλογίσασθαι. 1478, 26. ὧν οὐδὲν ὑμεῖς συλλογίζεσθε. 1484, 23.

σύλλογος] σύλλογοι καὶ λόγοι παντοδαποὶ ἐγίγνοντο κατὰ τὴν ἀγοράν. 378, 24.

συμβαίνει] numerus convenit, congruit, *zutreffen* [*to tally*]. 360, 5. πολλάκις συμβαίνειν καιρὸν μεγάλων εὐεργεσιῶν. 493, ult. συμβαίνει. consequitur, in conclusionibus ratiociniorum, syllogismorum. 792, 7. ἄν τι συμβῇ. si quid deliquerit, si quid ei humanum contigerit. 551, 15. ὅπως συνέβαινεν ἑκάστῳ τὰ λύτρα. ut cuique de pretio redemtionis, cum hoste, cujus in potestate esset, convenisset. 394, 13. συμβέβηκέ μοι τριηραρχία. contigit mihi necessitas trierarchatu fungendi. 1154, 12.

συμβάλλειν, συμβάλλεσθαι] pecuniam alicui credere in fœnus, negotium æris mutuatitii cum ea contrahere. συμβόλαιον εἰς ἀνδράποδα συμβεβλημένον. *ein Darlehn, auf Leibeigne vorgestreckt* [*a loan advanced on slaves*]. æs in mancipia pignori data creditum. 822, 4. δέον αὐτὸν, εἴ καί τις ἄλλος ἐβούλετο εἰς ταῦτα συμβάλλειν, τοῦτον διακωλύειν. 822, 7. συμβόλαια πολλοῖς συμβαλόντες. *ob wir gleich vielen Geld vorgeschossen haben* [*although we have advanced much money*]. 907, 5. In Medio: contribuere, conferre. τὸ ἥμισυ τοῦ γένους αὐτῷ συμβαλόμενοι. 691, 16. οὐδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος. 1031, 14. τῷ πώποτ' εἰσήνεγκας; cui unquam eranum contulisti? ἢ τίνι συμβέβλησαί πω; aut quem ære credendo sublevasti? 1122, 26. εἰς ἔκδοσιν ἠξίου τῇ Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι. 1368, 12. κἂν ἀποκριθῇ τις, ἱκανὴν προῖκα ὁ νόμος αὐτῇ συμβάλλεται, ἂν καὶ ὁπωστιοῦν μετρίαν ὄψιν ἡ φύσις ἀποδῷ. 1383, 26.

συμβιάζειν] ἥξει πάντα ταῦτα τὰ νῦν συμβεβιασμένα. 100, 3.

συμβιοῦν] ἐγὼ μὲν οὖν τοιαύτῃ συμβεβίωκα τύχῃ. 313, 5. ἀγαθῇ γε τύχῃ συμβεβιωκὼς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς. 315, 18.

συμβόλαιον] contractus, pactum de quacunque re cum alio, negotium, *Handel, Verkehr* [*an affair, transaction, business, intercourse*]. συμβόλαια τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. 298, 3. συμβολαίων δίκας εἶναι [*das*

1369, 17.
συμπαραθεῖν] *neben einem herlaufen* [*to run on by the side of one*]. currentem cursu prosequi, non pone, sed ad latus currendo. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω. 52, 2.
συμπαρακαθίζεσθαι. 840, 9.
συμπαραπόλλυσθαι] δεδιὼς, μὴ συμπαραπόλωμαι διὰ τούτους. ne ego quoque, velut obiter, et ut accessio quædam cladis communis, una cum his perirem. 396, 6.
συμπαρασκευάζειν. 280, 18. ὅπως αἰχμάλωτοι γένωνται Φιλίππῳ συμπαρεσκεύασε. 413, 5. ὃν [scil. καιρὸν, quam opportunitatem] συμπαρασκευάσαι καθ' ὑμῶν αὐτῶν οὐκ ὀφείλετε. non oportet vos ipsi adesse in comparando ipsos. 681, 22.
συμπαρατάττειν] δὶς συμπαραταξάμενοι, scil. cum Thebanis. 300, 15. μεθ' ὑμῶν συμπαραταξαμένους. 304, 10.
συμπαρατηρεῖν. 204, 19.
συμπαρεῖναι. 749, 17.
συμπείθειν, pro ἀναπείθειν. 276, 14.
συμπέμπειν τοὺς συμπλευσομένους. 80, 15. παρὰ τῶν αὐτοῦ συμμάχων συνέπεμψε πρέσβεις. 272, 17. ὃν συνέπεμψεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ληψόμενον τὸ ἀργύριον. 1186, 27.
συμπενθεῖν] συμπεπένθηκε τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον. 1399, 26.
συμπεραίνειν] τοῦτον τὸν πόλεμον συμπεραινομένων τῶν συνεργῶν αὐτῷ. 281, 27.
συμπεριλαμβάνειν καὶ τοὺς ἑκατέρων συμμάχους. 235, 15. 239, 7. συμπεριειλημμένοις ἐν ταῖς συνθήκαις. 251, 9.
συμπίνειν] συνέπινε καὶ συνεδείπνει ἐναντίον πολλῶν, ὡς ἑταίρα οὖσα. 1352, 27. 1361, 16.
συμπίπτειν] pro ἐμπίπτειν. τοῖς μετ' ὀργῆς ἐξαίφνης συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν. 805, 24. συμπεσούσης αὐτῷ τῆς οἰκίας. cum corruisset. 899, 3. pro συμβαίνειν. 1406, 26.
συμπλάττειν αἰτίας. 949, 13.
συμπλεῖν] ἐγὼ δὲ συμπλέων ἐθελοντὴς πάσχειν ὁτιοῦν ἕτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦθ' οὕτως ἔχῃ. 48, 11. 80, 15. 886, 24. 914, 28. 929, 19. 1218, 10. 1231, 12.
συμπλέκειν] ἐπειδὰν δ' ὅμορος πόλεμος συμπλακῇ. 24, 10. οὐχὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι. 124, 10. ἂν εὖ τις τοῖς ὀνόμασι συμπλέξας. 1335, 17.
σύμπλους. 926, 17.
συμπνεῖν] οὐκ ἂν συμπνευσόντων ὑμῶν καὶ Θηβαίων. 284, 17.
συμπολεμεῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον. 254, 24. συμπολεμεῖν τοὺς Βυζαντίους μεθ' ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνον. 304, 17.
συμπολιορκεῖν χωρία. 663, 24.
συμπολιτεύεσθαι] συμπολιτευόμενοι μηδενὶ τοσαύτην ἤγομεν ἡσυχίαν. 1431, 22.
συμπονεῖν. 27, 4.
συμπόσιον] ἐξετάσωμεν δὴ πρὸς τὸ τοῦ Σατύρου συμπόσιον, ἕτερον συμπόσιον τὸ τούτῳ ἐν Μακεδονίᾳ γενόμενον. 402, 13.
συμπότης] συμπόται ὄντες αὐτοῦ καὶ πολλῶν τοιούτων ἔργων κοινωνοί. 1267, 13.
συμπράττειν] καὶ συνέπραττον αὐτῷ. 404, 13. 419, 16. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες. 437, 11. 664, 21. ταῦτα ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμπράττειν. 1445, 1.
συμπρεσβεύειν. 400, 11. 14. et ult.
σύμπρεσβυς. 400, 6.
σύμπτωμα] ἐπανορθούμενοι τὸ ἀκούσιον σύμπτωμα. 1295, 21.
συμφέρειν] τὸ συμφέρον εἶναι τὸ ποιοῦν τὴν φιλίαν. 209, 7. ὅτῳ συνεννενόχασιν οἱ αὐτοὶ καιροὶ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, οὐκ ἔνι τοῦτον εὔνουν εἶναι τῇ πατρίδι. 294, 15. (ἐμοῦ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, οὐ τὸ Φιλίππου, ζητοῦντος, citat Hermogenes p. 294. ex or. pro Corona.) συνενεγκόντα εἰς ταὐτὸ τὰ μέλλοντα τοῖς παρεληλυθόσι. 724, 10. οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει. 665, 17. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα πεπρακέναι. 234, 25.
συμφῆσαι. 668, 14.
συμφοιτᾶν] una cum alio quopiam ludum publicum literarium frequentare. 1001, ult.
συμφορὰ] μηδένα τῶν πολιτῶν ἐν συμφορᾷ δι' ἔνδειαν περιορᾶν. 412, ult. συμφορᾷ κέχρηται, pro ἠτίμωται. ignominia notatus, capite minutus fuit. 533, 11. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα ἑαυτοῦ νομίζων. 1122, pen. τούτοις μόνοις τῶν ἄλλων τὰς συμφορὰς βεβαίους μένειν. 1480, 7. μετὰ συμφορᾶς ἱκετεύειν. miserabiliter, ut homo magna calamitate perculsus. 717, 3.
συμφορεῖν] comportare, congerere, coacervare. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας. 230, 6.
σύμφορος] τὰ σύμφορα παραινέσομεν. 1160, 13.
σύμψηφος] consentiens. συμψήφους λαβόντες ἐκείνους. 206, 14.
σὺν ταύταις, ut nemo hæreditate potiatur, nisi cui placeat filiam quoque hæredem patrimonii una in matrimonio secum habere. 1067, 2.
συνάγειν] τίνας εἶχεν ἡ πόλις ἀφορμὰς καὶ δυνάμεις, — καὶ τίνας συνήγαγον αὐτῇ μετὰ ταῦτ' ἐπιστὰς ἐγώ. 305, 8. οἱ νόμοι συνήγαγον ὑμᾶς. 341, 12. θιάσους συναγούσης. 431, 25. συνῆκτο γὰρ αὐτῷ ἐκ τύχης τὰ πράγματα εἰς καιρὸν τοιοῦτον. 443, 8. συνῆγε τοὺς χορηγοὺς ἐπ' ἐμέ. 520, 17. βουλόμενος φθόνον τινὰ ἐμοὶ συνάγειν. 524, 2. ἰθύφαλλοι τινὲς ἐσμὲν συνηγμένοι. 1263, 6. τὸν συναγαγόντ' αὐτούς. qui eos in pristinam secum gratiam reconciliaverat. 1335, ult. συνῆγον αὐτοὺς οἱ ἐπιτήδειοι. reconciliabant. 1360, 6. τὸν τοῦ φενακίζεσθαι χρόνον εἰς μικρότατον συνάγοντες. 1445, 26.

συναγορεύειν τινὸς σωτηρίᾳ. 194, 22. αὐτῶν τε λεγόντων καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς. 1207, ult.

συναγωνίζεσθαι] prodesse, adjuvare, secundare. τί οὖν συνηγωνίζετο αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ὑμᾶς. 231, 20. τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος. 233, 19. ὡς οἰκειότατος αὐτῷ τὴν πρὸς ἐμὲ δίκην συνηγωνίζετο. 872, 20. οὐδείς ἐστιν, ὅστις ἐμοὶ τῶν λεγόντων συναγωνίζεται. 576, 7. ἐάν, ὅσον ἐστὶν ἐν ὑμῖν, ἐμοὶ συναγωνίσησθε. 622, 14. συναγωνίζεσθαι αὐτοὺς ἑαυτοῖς. 1052, pen. 1053, 2. εἰ μὴ μετὰ σοῦ κοινῇ συνηγωνιζόμην. 1179, 5. ἐκ μιᾶς γνώμης τοῖς δόξασι προθύμως συναγωνίζεσθαι. 1464, 10. et 18. τῶν τοῖς καθεστηκόσι συνηγωνισμένων. 1464, 18. συναγωνίζεται τῷ δήμῳ τῶν δημοτικῶν ἕκαστος. 1478, 12.

συναγωνιστής] ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ σύνεργος καὶ συναγωνιστής. qui cum Philippo communiter contendit, et communia discrimina obiit, ut ei fidem hanc apud Græcos populos adstrueret. 239, 21. 245, 18. 1059, 11. ὁ τοιοῦτος φόβος προθύμους συναγωνιστὰς ποιεῖ. 1464, 21.

συναδικεῖν, 556, 6. et 10. 915, 15. 920, 25. 1296, 8. 1300, 10.

συναίρεσθαι] ἑτοίμως συνάρασθαι τὰ πράγματα. rebus gerendis alacriter et strenue et lubenter manus admovere, operamque navare. Simile ductum de onere, quod multi simul apprehensum in humeros attollunt sibique imponunt. 16, 5. ἂν μὴ καὶ πεῖσαί τις ὑμᾶς τοὺς συναιρομένους δυνηθῇ. 1443, 5. μηδένα τῶν συμβουλευόντων ἔχειν λόγον εἰπεῖν τοιοῦτον, ὃς δυνήσεται τὰ παρόντα σῶσαι, μηδενὸς ὑμῶν μηδὲν συναιρομένου. 1449, 16.

συναίτιος τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἕλλησι κακῶν. 246, 11. συναίτιος οὐδενὸς εἶναι δοκῶ. 298, 25.

συνακολουθεῖν. 1352, 10. et 25. *Sie zog mit* [*she went together with*].

συναλγεῖν τῇ ψυχῇ. 321, 19.

συνάλλαγμα] commercium, negotia inter homines mutua, *Verkehr* [*commerce, intercourse*]. ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκεν. 766, 3. συνάλλαγμα τοιοῦτον ποιούμενος. 869, 22. τῶν συναλλαγμάτων ἀφεῖμεν. *wir haben ihn des Contractes entlassen* [*we have released him from the contracts*]. 896, 10.

συναλλάττειν] *mit iemanden umgehn verkehren* [*to have intercourse with any one*]. τὸ μέν [εἶδος τῶν νόμων] ἐστι, δι᾽ οὗ χρώμεθα ἀλλήλοις καὶ συναλλάττομεν [scil. τὰ συμβόλαια]. 760, 12. συναλλάττων, contrahens, πρᾶγμα τοιοῦτον ὁστισοῦν. 867, 11.

συναμφότερον τοῦτο [τὸ συμμαχικὸν πλήρωμα puta]. hæc gemina consociata vis sociorum in bello, Philippi puta atque Olynthiorum. 22, 6.

συνανάγεσθαι. 910, 17.

συναναγκάζειν] τῶν νόμων ἢ προαιρουμένους, ἢ συναναγκαζομένους ἡττᾶσθαι. 803, 24. συναναγκάζῃ τις ἀναγκάζοντος ἐμοῦ. 1324, 3. τὸ συναναγκάζειν τὸν παριόντα, ἃ βούλεσθε, λέγειν. 1425, 19.

συναναλίσκειν] συνανάλωσε [scil. una cum bonis absumtis] καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν. 12, 12, 1220, 2.

συναντᾶν] συναντᾶτε μετὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν Φωκίδα. 280, 10. et 14.

συναπολλύναι. 907, 14.

συναπολογεῖσθαι τοῖς νόμοις. 707, 15. 749, 22. 787, 11.

συναποστέλλειν] ὅποι μέρος τι τῆς πόλεως συναποσταλῇ. 53, 5.

συναποστερεῖν. 864, 16. συναποστερῆσαί με τῶν πατρῴων μετ᾽ ἐκείνου. 872, 21.

συνάπτειν] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος. cum contentione jurgii atque probrorum me ad mutua verbera adegisset, sibi pugnam e manuum conflictu contraxisset. 1018, 8. συνάψας τὸν λόγον πρὸς τὰ τοῖσδε πεπραγμένα. 1392, 21.

συναρέσκειν] συνήρεσκε ταῦτά μοι. 404, 12.

συναρμόζειν, vel συναρμόττειν] ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς ἰδίας ἀρχῆς οὐ συνηρμοσμένα καλῶς. 154, 16.

συνάρχων. 578, 11. δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων. 762, 13. 1330, 22.

συνασκεῖν] ὅταν ἴδητε δεινότητα — συγχαίρειν καὶ συνασκεῖν ἅπαντας δεῖ. 450, 6.

συναυξάνειν] συναυξάνεσθαι δεῖ τὴν πόλιν τοῖς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν πολιτεύμασιν. 107, 27.

συνάχθεσθαι] οὐκ ὀνειδίζειν, οὐδὲ λοιδορεῖσθαι, τῷ τοιούτῳ δεῖ, ἀλλὰ συνάχθεσθαι. 317, 21. συναχθεσθείην ἂν τῇ πόλει. 491, 10. συναχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τούτου. 1248, 14. συνάχθεσθαί φασι τοῖς γεγενημένοις. 1340, 24. τοῖς παισὶν ὡς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονται. 1476, 5.

συνδειπνεῖν. 400, 20. 554, 19. 1269, 12. 1352, 27. 1361, 15.

σύνδειπνον citat e Dem. Julius Pollux VI. 101.

συνδεῖσθαι] καὶ ἡμεῖς συνδεόμεθα, οἱ ἐπιτήδειοι, ὑμῶν. 962, 1.

συνδεκάζειν] largitionibus corrumpere. ἐάν τις συνίστηται, ἢ συνδεκάζῃ τὴν Ἡλιαίαν. 1137, 1.

συνδιαβάλλειν] συνδιαβάλλομαι οὐδὲν αἴτιος ὤν. 1000, 2. ἢ δι᾽ ἀτύχημά τι καὶ τὰ καλῶς πεφυκότα συνδιέβαλον αὐτῷ [scil. τῷ ἀτυχήματι]. aut usi aliquo infortunio, ut si, e. c. oculo altero mulctarentur, non potuerunt impedire, quo minus reliqua, non indecore nata, una cum isto vitio notarentur et diffamarentur. 1404, pen.

συνδιαβαπτίζεσθαι] οὗτοι γὰρ τούτῳ ἐπίστανται συνδιαβαπτίζεσθαι. par pari referre, injurias alias aliis repellere. 782, 25.

simile ductum de lavantibus, quorum alii alios per jocum et risus gratia situlis aquæ mutuo in ora ingestis perfundunt. *Sich wechselsweise mit den Badegelten taufen* [*measure for measure*].

συνδιαιτητής. 898, 25. 902, 22.

συνδιαλύειν] operam sociam navare reconciliationi amicorum dissidentium inter se. 897, pen.

συνδιαμνημονεύειν πειρᾶσθε. 347, 3.

συνδιασώζειν] συνδιασῶσαί μοι τὴν οὐσίαν. conjunctis consiliis studiisque conservare. 840, 16.

συνδιατελεῖν] ἐπιστατοῦσαν τοῖς ἄλλοις, συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχουσιν. perseverantem, permanentem perpetuo penes habentes. 1412, ult.

συνδιατρίβειν] συνδιατρίψομεν ὁμοῦ οὐ καθαροῖς οὖσιν. 634, 6. συνδιατρίψας Ἰσοκράτει. 1415, 7.

συνδικεῖν] μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου πλέον, ἢ ἅπαξ, συνδικῆσαι. 503, 18. 885, 24. συνδικῇ τῷ δούλῳ, τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν. 1127, 1.

σύνδικον αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ χειροτονησάντων ὑμῶν. 271, 23. 272, 7. παρὰ τῶν φυλετῶν τινὲς ᾑρημένοι σύνδικοι. 689, 6. ᾕρηνται δὲ τῷ νόμῳ σύνδικοι, καὶ μάλισθ' οἱ δεινοὶ λέγειν. 501, 22.

συνδιοικεῖν. 750, 11.

συνδιώκειν] actori in judicio præsto esse, ejusque causam adjuvare. 1068, ult.

συνδοκεῖν] νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν συνδοκεῖν. 312, 7. 594, ult.

σύνδυο ἦμεν οἱ τριήραρχοι. 564, 22.

συνεδρεύειν. 133, 6. οἱ συνεδρεύοντες, sunt legati Græcarum civitatum ad concilium universæ Græciæ, sive Corinthi [ut ibi loci], seu Amphictyonum Pylis. 215, 20.

συνέδριον] dicebatur conventus legatorum e civitatibus universæ Græciæ Athenis perpetuo residentium. Sed p. 1324, 11. indicatur curia, ubi conveniebant curatores portus, seu tribunal rei mercatoriæ. *das Handelsgerichte* [*the court for the decision of mercantile affairs, the board of trade*]. ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. a consistorio suo, h. e. senatu assessorum, quo utebatur Rex sacrorum. 1373, 12. paulo post: τὴν παρεδρίαν appellat. μετὰ τοῦ κοινοῦ συνεδρίου τῶν Ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην, citat Hermog. p. 281, 10. sed in loco Demosthenis, qui est p. 232, 20. aliter legitur.

σύνεδρος] οἱ σύνεδροι τῶν συμμάχων. 1491, 3. (Ep. 6.) καὶ κήρυκος, καὶ πρεσβείας, καὶ συνέδρων. 747, 5.

συνεθίζειν] οὐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἴομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν συνεθίζω. 169, ult. 690, 12. 1422, 15.

συνειδέναι] ὁμοίως παρ' ὑμῶν ἑκάστῳ τὸ συνειδὸς ὑπάρχειν μοι. conscientiam uniuscujusque vestrum mihi paratum esse præsidium. 263, 18. τῷ μηδὲν αὐτῷ συνειδότι, δεινὸν, εἰ, σιγῶν, πονηρῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν. 351, 17. τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὗτος. 403, 13. ἀσθενὲς τὸ συνειδέναι πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα. 406, 2. οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδὲν, οὐδὲ σύνοιδα. neque facinus ejus ullum habeo fama compertum, neque facinoris eum ullius accuso, neque conscius ipsemet ei sum malefacti. 461, 4. συνήδη [pro συνήδειν]. conscius essem. 844, 2. συνειδὼς [scil. ἑαυτῷ] ἀληθῆ με ἐγκαλοῦντα. 1201, 23. τὸ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι πεῖράν μοι δέδωκεν, εἰς μὲν ὠφέλειαν ἀσθενὲς ὂν, εἰς δὲ τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον. 1471, 4. τὴν μητέρα αὐτῆς συνειδέναι πλησιάζουσαν αὐτῷ. 1367, 22. συνειδὼς pro simplici εἰδώς. 1408, 10. σύνοιδεν ἕκαστος [scil. ἑαυτῷ] τὰ ἐν τῇ πενίᾳ ἐπιτηδεύματα [scil. ἑαυτοῦ]. 739, 22. εἰς ἣν [patriam] τοσαύτην εὔνοιαν ἐμαυτῷ σύνοιδα [subaudi ἔχοντι]. 1472, 16.

συνεῖναι ἑκατέρῳ ἡμέραν παρ' ἡμέραν. 1360, 19.

συνειπεῖν] ἃ συνεῖπε μὲν οὗτος. quæ eadem dixit, vel collaudavit. 434, 27.

συνείρειν λόγους σαφῶς καὶ ἀπνευστί. 328, 12.

συνεισβάλλειν] συνεισβαλοῦσιν ἑτοίμως. libenter et ultro una cum Philippo immigrantes in agrum vestrum arma infesta inferent. 16, 21. οὐ μέλλει. 69, 20.

συνεισπράττειν μοι τοὺς ὀφείλοντας. 1205, 9.

συνεκδιδόναι τινὶ, contribuenda pecunia patrem adjuvare, quo commodius et prosperius filiam elocet. οὔτ' εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα. 316, 5. τηνικαῦτα οὐ συνεκδώσει ταύτας. nil conferet ad elocationem earum. 1124, 14.

συνεκκαίδεκα λειτουργεῖν. 260, pen. 261, 24.

συνεκπλεῖν. 1187, 22.

συνεκτίνειν. conjuncta opera dependere. 1254, 27.

συνελευθεροῦν. 1377, 21.

συνεμβάλλειν εἰς τὴν Ἀττικήν. 299, 11.

συνεξαμαρτάνειν. 1407, 2.

συνεξαπατᾶν] συνεξηπατημένων ὑμῶν. cum universi vos decepti sitis. 202, 14. 673, 2. et 12. 1424, 5.

συνεξέρχεσθαι. 567, 22.

συνεξετάζειν] τοὺς συνεξεταζομένους μετὰ τούτου. cum hoc facientes, sodales ejus. 556, 16. συνεξεταζομένους τούτῳ τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε. 576, 12.

συνεπαινεῖν] συνεπαινεσάντων δὲ πάντων. 288, 6. κοινόν ἐστιν ἔθος τῶν πλείστων, τοὺς μὲν συνεπαινοῦντας ἑαυτοῖς, ὅ,τι ἂν πράττωσι, φιλεῖν. 1438, 9.

συνεπανορθοῦν. 140, 14.

συνεπιμελεῖσθαι. 1168, 17. 1196, 1.

συνεπιπλεῖν] adesse ipsi in navi, qua vehatur imperator. 1224, 27.

συνεπισπᾶσθαι] μὴ τότε τούτοις συνεπι-

σπάσησθέ με τὸν μηδὲν ἀδικοῦντα. una cum sontibus me quoque insontem in ruinam trahatis. 411, 2.

συνεπιστρατεύειν. 61, 10.

συνεπίτροπος. 818, 2. et 20.

συνεργεῖν διδόντες ἑαυτοὺς τοῖς συκοφάνταις. 799, 11.

συνεργία] sodalitium, contentio duorum pluriumve, quibus communis est causa, commoda privata in fraudem aliorum modis omnibus quærendi et secundandi. *geheime Practiken, zum Vortheile des Complots, und zum Schaden der allgemeinen Gesellschaft* [*secret practices for the advantage of conspiracy, and to the detriment of society at large*]. 1285, 16.

συνεργὸς] συνεργοὺς ἕξειν τῆς ἑαυτοῦ πλεονεξίας. 68, 27. ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιστής. 239. 21. συνεργὸς καὶ κοινωνὸς αὐτοῦ. 884, 2. 886, 21.

συνέρχεσθαι] coire in amicitiam mutuam causamque communem facere. 231, 18. συνερχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον. 532, 8.

σύνεσιν καὶ παιδείαν ἐπικαλούμενον. 269, 23. ἀρετῆς ἁπάσης ἀρχὴ ἡ σύνεσις. 1394, 4. τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ. 1398, 23. πλέον τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῷ κάλλει. 1401, 6. τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων προέχειν δοκοῦντα. 1477, 11.

Synesis] figura grammatica. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [ut si pauperes facti sint, subaudi ἀκεῖσθαι] καὶ τὰς ἐκδόσεις προσέταττε ποιεῖσθαι — nam profecto ποιεῖσθαι ad ἀτυχίας referri nequit. 1100, 7.

συνεστιᾶσθαι. 400, 25.

συνευπάσχειν. 105, 23, et 26.

συνευπορεῖν τινὶ χρημάτων. opes alicui largiri, vel suppeditare. 94, 21. συνευπορῆσαι τριάκοντα μνᾶς ἐδεῖτό μου. præstare, unde corrogare, vel extundere. *ihm verschaffen* [*to furnish him with*]. 894, 10. συνευπορήσαντας ταῦτα. qui tibi hæc corrogarunt, vel compararunt, procuraverunt, vias complanarunt pecuniam extundendi. 980, pen. συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσῄει τὴν ἀρχήν. *der die beym Antritte des Amtes vorfallenden Unkosten aufgebracht und vorgelschassen hat* [*who had raised and advanced the expenses occurring upon the entrance into office*]. 1369, 18.

συνεύχεσθαι. 381, 14. ταῦτα μὲν εὐχέσθω τοῖς θεοῖς, κἀγὼ συνεύχομαι. 471, 22.

συνέχεια] continens, sine remissione contentio. 301, 14.

συνέχειν] continere, et quasi vincire, ne dilabatur. συνέχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν. non permittere, ut discedat. 108, ult. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα [opes reip. copiæ militares et socii] συνέχηται. *die Macht beysammen bleibt und nicht zerfällt* [*the force remains together and does not fall to pieces*]. 154, 7. συνέχειν τὴν πόλιν. in concordia continere. 437, 2. τὴν πολιτείαν. 700, 15. ὅσοις κακοῖς καὶ πράγμασι συνειχόμην. constrictus, captus essem. 396, 23. ὅπως μηκέτι πλείω χρόνον τοῖς παροῦσι κακοῖς συνέχωμαι. 1472, 18. ἅμα ἀδοξίᾳ καὶ ἀπορίᾳ καὶ φόβῳ συνέξομαι, [pro συσχεθήσομαι]. 1484, 23.

συνεχὴς] συνεχεῖ παρασκευῇ καὶ δυνάμει πολεμεῖν. ab apparatu belli nunquam cessare, et bellum gerere copiis perpetuis, nunquam dimittendis. 49, 2. οἱ συνεχεῖς οἴδε παραζευγνύμενοι σφίσιν. 1460, ult. τετειχισμένην ὅπλοις καὶ πολέμῳ συνεχεῖ. 367, 19.

συνεχῶς] φυλάττει ὁπηνίχ' ὑμεῖς ἐστὲ μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος. 1328, 6. συνεχῶς πονηροί. 1329, 11.

συνηγορεῖν τινὶ ἐπὶ μισθῷ. 1232, pen. ὑπὲρ τοῦ δικαίου. 1233, 18.

συνηγορία, est titulus partis illius in oratione in Neæram, quam Apollodorus, Theomnesto genero suo succenturiatum veniens, recitat a p. 1350. 9. ad finem orationis usque.

συνήγορος τῶν νόμων, οὓς χειροτονεῖτε. 711, 18. creabantur advocati legum priscarum, qui auctoritatem earum oratione tuentes intercederent, ne abrogarentur. συνήγορος ἂν λαμβάνῃ τὰ χρήματα ἐπὶ ταῖς δικαίαις ταῖς ἰδίαις, ἢ ταῖς δημοσίαις. 1137, 4. συνήγορόν με κελεῦσαι καλέσαι τῷ ἀγῶνι τούτῳ Ἀπολλόδωρον. 1349, pen.

συνήδεσθαι. 519, 10. 579, 19.

συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμποιήσῃ. 342, 10. συνήθεια χρηστῶν ἐπιτηδευμάτων. 1397, 13. τῆς τῶν οἰκειοτάτων συνηθείας ἀποστερηθῆναι. 1467, 19.

συνῆλιξ] ἃ συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα. 308, ult.

συνθεωρεῖν. 808, 3.

συνθήκη] εἰσὶ συνθῆκαι διτταὶ τοῖς Ἕλλησι πρὸς βασιλέα. 199, 9. συνθῆκαι φιλίας. 251, 10. συνθήκη πόλεως κοινή. compactum. 774, 21.

συνθύειν] πρότερον συνέθυε καὶ συνευφραίνετο τοῖς πολλοῖς. 300, 24. συνθύειν τοῦτον μετ' ἐμοῦ. 1313, 26.

συνιδεῖν] considerare, expendere, ad animum revocare, item intelligere, perspicere. 17, 7. δεινὴ δὲ καὶ δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν. 1351, 6.

συνιέναι τινὶ εἰς ταὐτόν. 593, 16. ἐπὶ καταλύσει δήμου συνιὼν ἁλῷ, subaudi ἄλλοις. 745, 15.

συνιππεὺς] οἱ συνιππεῖς. 558, 23.

συνίστημι] συνίστασιν ἑαυτοῖς δουλεύσασι. 739, 19.

συνιστάνειν et συνίστασθαι] a) constare, corpus unum, integrum, perfectum, secum consentiens esse et permanere. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστῇ. 20,

22. ἕως ἔτι συνίσταται τὰ πράγματα. 74, 6. μένει τὰ συσταθέντα βεβαίως. conciliata, unita, in concordiam coagulata. 154, 9. δύναμις συνεστηκυῖα. copiæ constantes, militia perpetua, quæ non dissolvitur, non dimittitur. 92, 23. στράτευμα συνεστηκός. 93, ult. τῶν ἐθάδων καὶ συνεστηκότων ῥητόρων ἀπαλλαγήσεσθε. 605, 3. ubi sunt oratores, aut perpetui, *die ewigen Redner, die nie abgedankt werden* [*perpetual orators, who are never dismissed*], aut inter se conspirati et colludentes. b) conflare, contrahere, consciscere, inde συστῆναι, coire, coalescere, fieri, exsistere, conflari. τοῦ Φωκικοῦ συστάντος πολέμου. 230, 27. συνέστησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν πόλεμον. 191, 13. συνιστάμενον [sensim consurgens et coalescens] καὶ φυόμενον κακόν. 245, 24. c) συνίστασθαι, συνεστᾶναι, conspirare, de factione sceleratorum in perniciem proborum congressa et conjurata. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ Πειραιεῖ συνεστηκότων. 885, 2. συνίσταται μετὰ τοῦ Λάμπιδος. *er versteht sich, er beredet sich mit dem Lampide* [*he plays booty, conspires, with Lampis*]. 917, 13. 978, 6. 980, 19. συνιστάμενος ἐπὶ ταῖς δίκαις. adjungens te factionibus, globis improborum, aut contrahens ad te, conscribens, factiones, in causis forensibus. 1136, 26. 1137, 1. ἑταιρίαν συνίστη ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου. 1137, 4. οἱ συνεστῶτες τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο. 1302, 25. d) hortari. συνέστησε τὸν Λεωκράτην. Leocratem hortatus fuerit, ut illud æs mihi debitum olim aliquando dilueret. 1029, 26. ἀκούοντας συστήσαντος ἀποδοῦναι. audientes ex eo, cum hortaretur eos, ut operam darent, ut hoc æs mihi debitum redderetur. 1032, 27. e) commendare, præsentare, præsentem exhibere, coram adducere, demonstrare, qui sit, et collaudare verbis, atque de meliore nota, ut hominem sibi bene notum et carum, alteri commendare. συστήσας Φιλώνδαν. 1191, 27. utrumque usurpat Demosthenes, tam τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν συνέστησας Φιλώνδα, p. 1196, 3. quam τῷ πατρὶ τῷ ἐμαυτοῦ συνέστησας τὸν Φιλώνδαν, p. 1196, 12. et profecto perinde est. proprie nil aliud significat, *quam alterum ad latus alterius collocasti*. alterum ad alterum adduxisti. δεῖξαι δ' αὐτὸν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ καὶ συστῆσαι προσέταξε τῷ Ἀρχεβιάδῃ. 1236, 25. 1237, 6. 1238, 2. συσταθῆναι αὐτὸν τῷ πατρὶ ὑπὸ τοῦ Λύκωνος. hunc ad patrem meum esse a Lycone adductum, et Lyconem patri factum esse auctorem, ut huic æs persolveretur. 1241, 7. f) intendere, accendere pretia, ut frumenti. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. quasi clandestinis colloquiis et pactis cum aliis dardanariis initis *constituens* certum modum pretio frumenti, intra quem modum spondent se non esse venditures annonas. 1285, 6.

συνναυμαχεῖν. 1377, 18.

συννομοθετεῖν. 708, pen.

σύνοδος] congressus partium litigantium apud arbitrum. ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ πρὸς τῷ διαιτητῇ. 1266, 4.

συνοικεῖν γυναικὶ μὴ ἐξέστω ἑλόντι μοιχὸν [scil. ἐπ' αὐτῇ], ἐὰν δὲ συνοικῇ, ἄτιμος ἔστω. 1374, 22. τὸ συνοικεῖν τοῦτ' ἐστὶν, ἐάν τις παιδοποιῆται, καὶ εἰσάγῃ εἰς τοὺς φράτορας — τοὺς υἱεῖς. 1386, 16.

συνοικία] ἐπὶ γῇ [fundis] καὶ συνοικίαις [insulis, ædibus elocatitiis in urbe] δεδανεικώς. 946, 7. ἐκ τίνος τρόπου πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει. 955, 11. συνοικίαν ἑκατὸν μνῶν. 1110, 12.

συνοικίζειν] οὔπω Χαλκιδέων εἰς ἓν συνῳκισμένων. unum in oppidum compulsis, vel coalitis. 425, 18. Theseus homines tum in Attica ruratim degentes, dispersos, συνῴκισε, deduxit intra una Athenarum mœnia, ibique unum intra orbem cohabitare jussit, καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν. 1370, 17.

συνομνύναι] συνομόσαντες καὶ συνθήκας γράψαντες. 1052, 4. συνώμοσαν ἀλλήλοις. 1062, 5. συνώμνυον ἐπ' ἐμέ. 1319, 1.

συνομολογεῖν. 1059, 10.

συνορᾶν] συνεωρακέναι τοῦτον ἡγοῦμαι καὶ λελογίσθαι παρ' ἑαυτῷ. 1122, 17.

συνοργίζεσθαι] συνοργισθεὶς [scil. ἐμοὶ] ὁ δῆμος. universus populus mihi iratus. 516, 7. 547, 6.

συνουσία] ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας. 1371, 24.

σύνταξις] μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν τοῦ τε λαμβάνειν, καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. 14, 27. *Reglement, Einrichtung, Verfassung, Repartition* [*a regulation, order, constitution, division*], laterculus quasi, vel ordo sive munium præstandorum, rerum agendarum, sive pensionum pecuniarum, tam earum, quæ conferendæ, quam quæ accipiendæ sunt. 168, 22. coordinatio, redactio in formam corporis, vel collegii. 182, 25. τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἁπάντων. 38, 2. σύνταξιν κατασκευάζειν τῇ πόλει. comparare reip. contributionem pecuniariam e sociis. 60, 11. οὔτε τὰς συντάξεις [stipendia, pacta condicta] Διοπείθει δίδομεν. 95, 8. et 20. summa vectigalium, vel tributorum cuique præscripta. χρημάτων δὲ σύνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα. 305, 16. universe et proprie est pactum, condictum, conditio, de qua inter duos pluresve συντέτακται, convenit. ψήφισμα περὶ τῆς συντάξεως, ὃ Θουκυδίδης εἶπε.

1334, 12.
συνταράττειν] πάντα τὰ πράγματα, ἵνα ὃ βούλει γένηται. 714, 26. συνταράττεται πᾶς ὁ τῆς πόλεως κόσμος. 775, 18. ἵνα μὴ πάντα ἅμα συνταράξας λέγω. 1277, 25. διὰ τὴν τοῦ σώματος ῥαθυμίαν, ἅπασαν συνετάραξαν τὴν ὑπάρχουσαν εὐπρέπειαν. 1404, 25.
συντάττειν] ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀπεδώκαμεν, οὕτω καὶ περὶ τοῦ συνταχθῆναι — *dass wir uns sollen schätzen, taxiren, quotisiren lassen* [*that we should allow ourselves to be rated, be taxed, pay our quota*]. 167, 7. φημὶ δεῖν ἡμᾶς συνταχθῆναι. aio necessarium hoc factu esse, ut patiamur nobis imponi contributiones pecuniarias. 168, 21. τὰ μὲν σώματα οὕτω φημὶ δεῖν συντετάχθαι. 182, 24. ἵνα ἡμῖν καὶ τὰ χρήματα ᾖ συντεταγμένα. 183, 6. πάντα συνετάχθη τῷ ναυάρχῳ. condicta et constituta fuerant ante cum imperatore classis, eique injuncta et mandata. 251, 11. συντάττεσθαι. condicere, decidere, inter se, depecisci. 344, ult. 708, 18. συντεταγμένοι μεθ' ὅπλων μόνοι τῶν ἄλλων πολιτῶν. 585, 27. συνετάξαντο [pacti sunt, deciderunt, vel receperunt, spoponderunt pro me in ærarium illaturos] κατὰ τὰς εἴκοσι καὶ πέντε μνᾶς πεντακοσίας δραχμὰς εἰσφέρειν. 815, 11. συντάττεσθαι εἰσφορὰν πρὸς τὴν συμμορίαν. 838, 9. τέχνην δ' ἀκούσεσθε τοῦ σοφοῦ τοῦ ταῦτα πάντα συντεταχότος. qui istas fraudes omnes tam subtiliter atque nequiter commentus et commachinatus est, compegit atque construxit. 888, 26. πραγματεύεται πάντα κατὰ τῆς πόλεως συντάττων. componens, fabre construens. 70, 3. προσεβοήθουν, accurrebant raptim, καὶ συνετάττοντο, et ipsi semet in aciem atque ordines coordinabant, consistebant ordinatim. 1378, 27.
συντείνειν] ἕν, εἰς ὃ πάντα συντείνει. 145, 23. ἀλλὰ πολλὰ, εἰς ταὐτὸ δὲ πάντα συντείνοντα. eodem contendentia. 299, 17.
συντέλεια] ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόχοις συντελειῶν. 261, 24. χρημάτων ὅσων ἠδυνήθην ἐγὼ πλείστην ἐποίησα συντέλειαν. contributionem. 306, 18. εἰς συντέλειαν ἄγειν τὰς λειτουργίας. munia publica reducere ad comparationem, h. e. jubere, ut bini, ternive, quibus singulis minus in fortunis sit, quam ut fungendis muniis sint pares, coeant in unum quasi corpus, pecuniasque in commune conferant, facultatibus cujusque suis pares, quo sic tandem ludis edendis pares fiant. 463, 24. οἷς ἐλάττων οὐσία ἐστὶ τῶν δέκα ταλάντων, quibus singulis minus, quam dena talenta, in fortunis sunt, εἰς συντέλειαν συναγομένοις εἰς τὰ δέκα τάλαντα, ita in collegia congregatis et comparatis, ut singula quæque ista collegia conficiant dena talenta. 262, 8.
συντελεῖν] conficere. τὴν δαπάνην ἑξήκοντα τάλαντα συντελῇ. 183, 13, et 15. φιλοτιμουμένων τοῦτο συντετελέσθαι. ad effectum perduci. 251, 15. συντελεῖν δίκην κατά τινος. 277, 16. ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελοῦσιν εἰς τὸν πόλεμον. contribuunt ad belli necessitates per illas sic dictas εἰσφορὰς, quas dependunt. 465, 23. de artifice opus locatum perfectum et absolutum exhibente. 522, 4. εἰς τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖ. ibi pertinet, vel refertur ad τὸ τέλος, h. e. ad ordinem spuriorum. 691, 18.
συντελὴς] πόλιν ὡς αὑτοὺς συντελῆ ποιεῖν. ad ditionem suam pertinentem, ad forum suum redeuntem. 198, 15. δυοῖν ἐφάνη τριήραρχος ὁ τῆς μιᾶς ἕκτος καὶ δέκατος πρότερον ὢν συντελής. *der vorher selb sechszehender mit steuerte bey einem einzigen Kriegschiffe* [*who had before contributed only a sixteenth to a single ship of war*]. 261, 3. χιλίους καὶ διακοσίους πεποιήκατε συντελεῖς. contributores, æra conferentes ad sustentandam classem Atticam. 564, pen.
συντιθέναι] πρᾶγμα εὖ συντεθὲν ὄψεσθε. 275, 26. συντιθέναι λόγους εὐπροσώπους καὶ μύθους. 277, 6. συντιθεὶς ψευδεῖς αἰτίας. 778, 22. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον, καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. 819, 2. οὐχ ἓν τίμημα συνθείς. non singula quæque capita in unam summam generalem consummans. 853, 19.
συντιμᾶν] συνετιμήσαντο ὑπὲρ ἐμοῦ ταύτην τὴν εἴσοδον. curarunt sibi a censoribus hunc censum scribi meo nomine de universis meis fortunis dependendum, eumque depensuros receperunt. 815, 19. 836, 26. συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον. pretium specierum annonariarum increvit. *das Getrayde ist aufgeschlagen* [*corn has risen*]. 1285, 15.
συντιτραίνειν ἕτερον. perforato montis latere e cuniculo suo metallico in cuniculum alterius proxime assitum penetrare. 977, 22.
συντρέχειν] ὅτι εἰς ταὐτὸ τὸ δίκαιον ἅμα καὶ ὁ καιρὸς καὶ τὸ συμφέρον συνδεδράμηκε. 214, 7.
συντρίβειν] ἀλλὰ ποῦ συντρίβεται τὸ πρᾶγμα. ubinam tandem offenditur? *woran stösset es sich? wo ist der Haaken?* [*where is the stumbling-block? where's the rub?*] 142, 22. Simile ductum de curribus in stadio currentibus, ad metam adhærentibus, aut inter sese implicatis eoque confractis. πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν, ἢ καὶ ὅλως συντριβέντων. 293, 5. τὸν λάκκον συντρίψας. 845, 18.
συντριήραρχος. 566, 24. 1145, 23. 1162, pen. 1218, 15.
συντυγχάνειν. 439, 3. οὔτε φοβούμενος, εἴτ' εἰ φίλος, εἴτ' εἰ μὴ φίλος αὐτῷ συντεύξε-

ται. 585, 12.

συνωνεῖσθαι] οἱ δὲ γῆν συνεωνημένοι γεωργοῦσι. 175, 11. γῆν ἔνιοι συνεώνηνται πλείω πάντων ὑμῶν τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ. 689, 23.

συρίττειν] ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον. 315, 11. 586, 16.

Σύρος] nomen servile. εἰ γὰρ Σύρος, ἢ Μάνης, ἢ τὶς ἕκαστος τούτων [scil. τῶν δούλων καλεῖται], οὗτος δὲ Φορμίων. 1127, 5.

συσκευάζειν] συσκευάζεται πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ὑμᾶς. convasat, consarcinat, id est comportat, cogit, conscribit, corradit et armat adversus vos. 91, 9. et 20. τίνος ἕνεκα ταῦτα συνεσκευάσθη. 275, 24. στεφάνου καὶ ἐπαίνου κατηγορίαν νῦν ἥκειν συνεσκευασμένον. 319, 3. εἰς ἓν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν οὗτοι. 358, 14. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τοῦ περὶ τοὺς Φωκέας ὀλέθρου. 365, 5. συσκευάζεσθαι πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα καὶ Πελοπόννησον βοῶν Φίλιππον. 438, 13. ἡλίκα πράγματα συσκευάσας. quantis fraudibus consutis, consarcinatis, h. e. callide constructis. 764, 7. τόλμαν καὶ κραυγὴν καὶ ψευδεῖς αἰτίας καὶ ἀναισχυντίαν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα συνεσκευασμένοι. habentes secum et afferentes, veluti milites in castra secum afferunt, ista omnia tanquam unam in sarcinam constricta et constipata. 772, 11. ἀδίκημα τοιοῦτον μετ' ἐκείνου συνεσκευάσατο. 883, 7. συνεσκευασμένη αὐτῷ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ. cum supellectilem domus universam compilasset atque convasasset, furtoque avertisset. 1356, 27.

συσκευωρεῖσθαι] moliri, machinari cum alio, clandestina, suspecta, mala, portentosa, vel etiam minuta, vilia agitare. καὶ τἄλλα συνεσκευωροῦ. 313, 15.

συσκιάζειν] αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι —. 23, pen. 155, 24.

συσκοτάζειν] ἐπειδὴ θᾶττον συνεσκότασεν. impersonaliter. tenebræ ingruissent. 1257, pen.

συσπένδειν. 400, 21.

συσσημαίνεσθαι] una cum aliis subscribere nomen suum tabulis, addito sigillo. vel tabulas obsignandas curare. 928, 3. τί δὲ συνεσημήνατο πάλιν τὰ μηδὲν ὑγιὲς ἔχοντα. 1034, pen.

συσσιτεῖν. 401, 1.

σύσσιτος] κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι, commensales, προσελθόντες. 1257, 22.

σύστασις] collegium, sodalitium, satellitium, improborum. τὰς ἑαυτῶν συστάσεις κυριωτέρας τῶν νόμων ἀξιοῦν εἶναι. 1122, 5.

συστέλλειν ἁμαρτήματα εἰς ἐλάχιστον. 309, 2.

συστεφανοῦσθαι] συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ. 380, 27.

συστρατεύειν] τοὺς μὲν συστρατεύσαντας τῷ βαρβάρῳ. 68, 22.

συστρατηγεῖν. 401, 2.

συστρέφειν] συστραφέντες δ' ἄνθρωποι πολλοί. conspirati, conglobati. 126, 13. 677, 8.

συχνὸς] συχναὶ τούτοις ἦσαν ἡμέραι ἐπιδημοῦσι. jam diu commorabantur Athenis. 932, 27. χρόνος διετρίβετο συχνός. 1013, 7. συχνὰς θεραπαίνας μεθ' αὐτῆς τρέφουσα. 1023, 11. ἡ διοίκησις συχνή. *der Ausgaben war viel. es gieng täglich in der Haushaltung viel drauf* [*the expenses were great. much daily went in house-keeping*]. sumtus in rem famil. faciendi spissi et crebri erant. 1359, 9. νεώτερον ὄντα ἐμοῦ, καὶ συχνῷ, id est, πολλῷ. *um ein vieles* [*by much*]. 1002, 23. συχνῆς δὲ πάνυ πραγματείας περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης. 1242, 2.

σφαγεὺς] μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς σφαγεῦσι [scil. τῶν Φλιασίων]. 175, 27.

σφαγὴ] τὰς ἐν Ἤλιδι σφαγὰς πεποίηκε. 424, 22. ὅταν ὑπὲρ πολιτείας καὶ σφαγῶν καὶ δήμου καταλύσεως εὐχερῶς ἀκούητε. 1450, 14.

σφάγιον αὐτὰς ἔδοσαν τοῖς πολίταις ὑπὲρ τῆς χώρας. 1398, 6.

σφαλερὸς] σύμμαχοι σφαλεροί. infidi. 11, 3. σφαλερωτέραν [scil. τὴν δυναστείαν] αὐτῷ πεποίηκε. 154, 22.

σφάλλειν] σφαλέντος τούτου ἀπώλλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβόλαιον. *wäre es mit ihm schlimm abgelaufen, so hätte mien Vater seine ganze Schuldfoderung eingebüsset* [*if things had gone badly with him, my father would have lost his whole demand*]. 1185, 11.

σφενδονήτης] ἐν σφενδονήτου καὶ ψιλοῦ μέρει. 668, 24.

σφετερίζεσθαι] ὁ τὴν Εὔβοιαν σφετεριζόμενος. 248, 12.

σφοδρὸς] ἐν τίσιν οὖν σφοδρὸν τὸν πολιτευόμενον καὶ τὸν ῥήτορα εἶναι δεῖ. 318, 25.

σφυρὰ] θοιματίων καθιέναι μέχρι τῶν σφυρῶν. 442, 15.

σχεδὸν εἴρηκα [subaudi πάντα], ἃ νομίζω συμφέρειν. 38, 27.

σχεῖν, vel σχέθειν, vel ἔχειν] inhibere, cohibere. εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε. 428, 22.

σχέσις] ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σχέσει διάγει. 1122, 15.

σχετλιάζειν] ingeminare illud sævientis et indignantis, ὦ σχέτλιε. ἀγανακτοῦντος ἐμοῦ καὶ σχετλιάζοντος ἐπὶ τῇ τόλμῃ. 913, 9. σχετλιάζων καὶ δεινοπαθῶν. 1023, pen. σχετλιάζων περιῄει. 1331, 6.

σχέτλιος] καὶ ταῦθ' ὁ σχέτλιος οὗτος καὶ ἀναιδὴς ἐτόλμα λέγειν. 346, 1. σχέτλιον καὶ δεινόν. 504, pen. τούτου γένοιτ' ἄν τις σχετλιώτερος ἄνθρωπος. 874, 15. τῷ σχετλιωτάτῳ πάντων ἀνθρώπων. 842, 1.

σχῆμα] πολλὰ ποιήσειεν ἂν ὁ τύπτων, ὧν ὁ παθὼν ἔνια οὐδ' ἀπαγγεῖλαι δύναιτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ. 537,

27. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προελήλυθε. 690, 21. οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρόβλημα τρόπου. 1122, 22.

σχοινίον] σχοινία, οἷς κατασκευάζεται ἡ τριήρης. 1145, 7.

σχολάζειν] ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν. 38, 20. ἐσχόλακεν ἐνὶ τούτῳ πάντα τὸν βίον. 594, 16.

σχολαίως] ὁ μὲν θᾶττον, ὁ δὲ σχολαίτερον. tardius, aut segnius. 585, 10.

σώζειν] ἂν μὲν γὰρ, ὅσα ἄν τις λάβῃ, καὶ σώσῃ. tueatur et conservet. 12, 10. τὰ παρειμένα σωθήσεται. recuperabuntur. 57, 22. 90, pen. τοὺς παρ' ἐκείνων φεύγοντας σώζομεν. recipimus urbe nostra tutosque præstamus ab injuriis. 61, 27. et ult. τῇ πόλει δ' ἡμῶν οἱ Ἕλληνες δὶς ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσωσμένοι. 151, 3. σώζειν καιρόν. recuperare, revocare opportunitatem omissam. 343, 4. κἂν ἄλλος τις ἐπ' αὐτὰ ἴῃ βουλόμενος σώζειν, recuperare, ὑμᾶς κωλύσειν. 385, 19. τὴν μὲν χώραν ἔσωσε τῇ πόλει. recuperavit. 420, 26. ἀληθῆ εἶναι τὸν λόγον ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι, ὅτι οἱ θεοὶ σώζουσι τὴν πόλιν ἡμῶν. 423, 11. μή μοι σωζέσθω ὃν ἐὰν ὁ δεῖνα βούληται [scil. σώζεσθαι], ἀλλ' ὃν ἂν τὰ πεπραγμένα σώζῃ. 436, 8. τοῦτό τε σώσετε. hoc, quod nunc in discrimine pereundi est, salvum conservabitis et tuebimini. vel re adhuc salva, nondum peracta, intercedendo, inhibebitis negotium periculosum, damnosum, salutem reip. in tuto collocabitis negotium hoc eripientes iis, qui id agitant, modisque contendunt omnibus, ut id effectui deut. 622, 15. πάντα τὰ σφέτερ' αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν, τῇ ναυμαχίᾳ νικήσαντες, ἔσωσαν. recuperarunt, aut salva conservarunt. 597, 15. τοῦτό γ' ἐστὶ σῶσαι. hoc saltim, corpus puta, licet ipsis salvum, illæsum, haud vitiatum, dedecore nullo affectum, conservare. 610, 6. οὐδείς ἐστιν, ὅστις ἀπεστερεῖτο τοῦ σωθῆναι, ὅστις ἂν ἑαυτὸν οἴκοι κρύψειεν. 609, 5. σωθείσης τῆς νεὼς ἀποδοθῆναι τὰ χρήματα. ut æs debitum tum solvatur, ubi navis salva cum mercibus in portum pervenerit. 883, 17. σεσωκὼς τὸ σῶμα. consecutus hoc, ut vitam salvam et corpus integrum conservares. 1126, 8. σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις [memoria puta civitatis tributæ]. 1381, 11. τῇ μὲν [prudentia] δοκιμάζεται τὸ πρακτέον, τῇ δὲ [fortitudine] σώζεται. obtinetur. *man erhält, gewinnet es, und behauptet es auch, und verliehrt es nicht aus dem Gesichte* [*one gets, gains it, and also maintains it, and does not lose sight of it*]. 1394, 6. καίπερ καλοῦ ὄντος τοῦ νικᾶν, πολὺ κάλλιον καὶ παραλογώτερον εἶναι ἐδόκει τὸ σωθῆναι. 1409, ult. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔσωσε, τὸ αἷμα ἀποχωρῆσαν. jam vero me periculo ereptum, salvum servavit hoc, sanguinis puta fluxus. 1260, pen. τὴν δὲ σώζουσαν [scil. ὁμολογίαν] οὐ συγχωρήσουσιν. pactum reip. conducens et salutare. 216, 26. opponitur enim τῇ κατὰ τῆς πόλεως ὁμολογίᾳ. Num significat σώζειν abigere, arcere, propulsare? τοὺς μὲν [fures puta] ἐστὶ σώζειν, φυλακὴν τῶν οἴκοι καταστήσαντας. 1342, 17.

σῶμα] τοῖς δούλοις ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων τὸ σῶμα ὑπεύθυνόν ἐστιν· corpus luere debet: *man hält sich an ihre Person. sie müssen dafür an und mit dem Leibe büssen* [*their persons are liable. they must pay for it in and with their persons*]: τοῖς δ' ἐλευθέροις, κἂν τὰ μέγιστα τύχωσιν ἀδικοῦντες, τοῦτό γε [scil. corpus] ἐστὶ σῶσαι. 610, 6. recurrit p. 752, 13. eadem sententia, sed pro postremis ibi est τοῦτο ὕστατον προσήκει κολάζειν. ἀπώλεσε πλέον ἢ τριακόσια σώματα ἐλεύθερα. capita, individua. 910, 13. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δεῦρ' ἤγαγε. 480, 10. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τοῦ σώματος. 1231, 22. τῷ σώματι ἐργάζεσθαι. corpore quæstum facere, sive meretricium, sive bajulando. 1351, 21.

σῶς] pro σῶος, item pro σώους in accus. pl. σῶς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων. ἀλλὰ σῶς μὲν εἶναι ἅπαντες ἂν βούλοιντο, ἕνεκά γε ἑαυτῶν. 61, 13. 93, 24. 364, 25. 500, 20. ἣν σώαν ὑπάρχειν ἅπασι δεῖ. 572, 8. ἐπειδὴ βεβαίως ἡγήσατο σῶς [id est, σῶος] εἶναι. 663, 20. σῶα [τὰ σκεύη] γένηται τῇ πόλει. restituerentur, recuperarentur. *dass der Staat nicht drum käme, sondern sie wiederbekäme* [*that the State should not be deprived of them, but recover them*]. 1145, 9. ἐν ᾧ τὰ ὑμέτερα ἔτι σῶα. 1231, 4.

σωτὴρ Ἀπόλλων. 1072, 18.

σωτηρία] δικαίου πολίτου κρίνω τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἱρεῖσθαι. 34, 15. νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν· ἀλλ' —. 146, 11. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι. 776, 9. σωτηρία ἔστω [scil. τοῖς ὑποθήκασι] τῶν ὑποκειμένων. qui oppignerarunt, his salva sunto bona oppignerata, atque libera ab omni creditorum in ea prætensione. *soll den Pfandgebern ihr verpfändetes Guth unverkümmert seyn, und zurück gegeben werden* [*mortgaged property shall be unsequestered to the mortgagers and restored to them*]. 927, 8. σωτηρίαν μόνην ὁρῶν τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασιν. 954, 2. τηροῦντες, exspectantes, præstolantes, τὴν οἴκαδε σωτηρίαν, domum remigrandi opportunitatem. 1211, 17. σωτηρία. salvus e peregrino solo et ex hostibus atque captivitate domum

reditus. 1304, 21. παρεκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας εἰς τὴν σωτηρίαν. hortabantur ad studium fortunas suas corporaque salva tuendi. 1394, 9.

σωφρονεῖν] ὅταν βελτίστῃ τῇ παρούσῃ τύχῃ χρῶνται, τότε πλείω τὴν σπουδὴν πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἔχειν. 1451, 4.

σωφρονίζειν λέγουσι τάς γε συμφοράς. 798, 7.

σωφρονιστής] οὐ γὰρ οὕτω κακῶς γένοιτο τῇ πόλει, ὥστ' Ἀφοβήτου καὶ Αἰσχίνου σωφρονιστῶν δεηθῆναι τοὺς νεωτέρους. 433, 3.

σωφρόνως τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὁμιλεῖν. 1402, 25.

σωφροσύνη] κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς. 1403, 25.

T.

ταινία] ταινίας πωλεῖν ὁμολογοῦμεν. 1308, 5. εἰ δὲ πλούσιοι ἦμεν, οὐκ ἂν ταινίας ἐπωλοῦμεν. 1309, 22.

ταινιόπωλις. 1309, 2.

ταλαιπωρεῖν] λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσι. 22, 24. αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ καὶ πάρεστι τοῖς κινδύνοις. 156, 25. ταλαιπωρεῖσθαι τῷ μήκει τοῦ πολέμου. 231, 15.

ταλαίπωρος] τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ Ἀριστάρχῳ —. 548, 13. οἱ ταλαίπωροι Ὀλύνθιοι. 425, 12. τοὺς ταλαιπώρους Φωκέας, citat Hermog. p. 347, 5. forsan e p. 240, 8.

ταλαντιαῖος οἶκος. substantia valens talentum. 833, 23.

ταμίας] Philippus appellatur ipse solus rerum suarum ταμίας, promus condus, penes quem arbitrium sit decernendi, agendi, omittendi, exsequendi, differendi, jubendi, vetandi, qui modum rei cuique pro lubitu imponat. 10, 11. τῶν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ πορισταί. 49, 17. ταμίας καὶ δημοσίους [ubi alii καὶ omittunt]. 101, 14. 137, 9. ταμίαν τῆς παράλου. 570, 4. ταμίαι τῶν τῆς θεοῦ [scil. χρημάτων]. 1075, 2. τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη τὸν ταμίαν προσέταξεν ὁ δῆμος δοῦναι [scil. τὸν στέφανον]. 1228, 5. ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδρὰς ᾤχετο. 598, 23.

ταμιεύειν] ταμιεύσας τῆς παράλου. 570, 15. ταμιεύσας ἐν Ἀκροπόλει τὰ ἀριστεῖα τῆς πόλεως. 741, 4. ὃς ἐπέπλει ταμιεύων Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ. 1189, 2.

ταξιαρχεῖν. 999, 12.

ταξίαρχος] οὐκ ἐχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγοὺς, καὶ φυλάρχους καὶ ἱππάρχους. 47, 10. in pedestri militia erat ὁ ταξίαρχος erga τὸν στρατηγὸν, imperatorem, in eadem ratione, atque ὁ φύλαρχος in equestri erat erga τὸν ἵππαρχον, summum equitum magistrum. 1258, 3.

τάξις] ὕστερον τῇ τάξει, ordine temporis, πρότερον τῇ δυνάμει, valore, dignitate, efficacia, καὶ κρεῖττόν ἐστι. 32, 18. τῆς τάξεως μὴ παραχωρεῖν, ἣν οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι κτησάμενοι κατέλιπον. 38, 25. παρελθὼν ἐπὶ τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμᾶς τετάχθαι προσῆκεν, ἕτερος. 143, 23. οἱ πρὸς ἀρχαιρεσίας καὶ ταύτην τὴν τάξιν [hunc ordinem, senatorium puta, atque magistratuum] προσιόντες. 171, 17. αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ φρονήματος τάξιν. 176, 14. ἡ τοῦ δικαίου τάξις. 188, 1. τάξιν τῆς πολιτείας ταύτην αἱρεῖσθαι. 200, 4. τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην ἐν τῇ πολιτείᾳ τάξιν λείπειν. 200, 14. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ [id est, ἐπὶ τῆς ἀπολογίας]. ὡς βούλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, οὕτως ἐᾶσαι χρῆσθαι. 226, 11. οὐδ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν, id est, μετ' ἐπηρείας καὶ φθόνου. 229, 14. τούτων ἑκάστους, ἣν παρέλαβον, τάξιν διατηρεῖν. 238, 9. ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει. quasi Thessali, aut Dolopes essetis, h. e. viles et abjecti. 246, 2. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἑλόμενοι τάξιν. 273, 26. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς οὐδ' ἔλιπον. 286, 3. τὸ μέλλον ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν [partes, provinciam] ἀπαιτεῖ. 292, 14. οἰκέτου τάξιν, οὐκ ἐλευθέρου παιδὸς ἔχων. 313, 13. εἰ γὰρ, οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν, κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν, εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο. 327, 2. τηνικαῦτα σὺ καὶ τούτων ἕκαστος ἐν τάξει, seyd ihr da, *auf dem Plane* [*you are there, are at hand*], καὶ μέγας καὶ λαμπρὸς ἱπποτρόφος. 331, 18. εἰ καὶ ὀντινοῦν ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν τάξιν κατεστήσατε. 350, 4. εἰς τίνα τάξιν ἔταξεν Αἰσχίνης ἑαυτὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ. 343, pen. ἐφ' οὓς μεθ' ὅπλων ἦλθεν ἐν ἐχθροῦ τάξει. *in der Qualität eines Feindes* [*in the quality of an enemy*]. 481, 21. τὴν τοῦ δικαίου τάξιν οὐκ ἀφείλετο. locum, vel conditionem justi non detraxit, h. e. non præteriit tacitum, quatenus jus et fas esset hominem occidi. 505, 17. 554, 3. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν [*Gestalt und Rang* [*form and rank*], h. e. partes, munia, provinciam] προεληλυθεν ἡ πόλις. 690, 21. τάξις p. 715, 2. videtur esse compositio, vel decisio debitoris cum creditoribus, ut aut certos pensionum terminos sibi statuant, aut aliquam æris debiti partem remittant. *accordiren, sich mit seinen Gläubigern setzen* [*to enter into a composition with his creditors*]. τοὺς ὄντας νόμους εἰς τὴν τῶν οὐκ ὄντων τάξιν [locum] ἄγοντας. 808, 2. τὸν ὅλον κόσμον νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 19. πειρᾶσθαι καθιστάναι εἰς τὴν ἐμὴν τάξιν. 1039, 24. οὐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν. 1391, 22. ἐμοὶ δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει [in acie] τῆς μὲν ἥττης οὐ μετέχειν, νικᾶν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέρους. 1394,

junctï sunt fœderibus et amicitiis. ut Phocenses e. c. non sinebant Thebanos in Atticam invadere, quæ Thebanis inimica, Phocensibus amica erat. Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν. 375, 7. et 11. λέγεται ἐκεῖνος [Themistocles] τειχίζειν εἰπὼν τοῖς πολίταις. cum præcepisset civibus, ut urbem mœniis sepirent. 478, pen.

τειχίον [*ein Schuppen—a shed*]. παλαιὸν ἐπῳκοδομημένον. 1278, 27.

τειχισμὸς] τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν διέσυρες. 325, 19. ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βούλει δικαίως σκοπεῖν. 325, 24.

τειχοποιός. 243, pen. idem p. 266, 20. ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς appellatur.

τεῖχος] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι καὶ ὑβριστὴν, τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν. 559, 25. τοσούτῳ κάλλιον Κόνωνα τὰ τείχη στῆσαι Θεμιστοκλέους. 479, 11.

τεκμαίρεσθαι] εἴ τι δεῖ τεκμαίρεσθαι πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον. 820, 15. τοῖς ἐξ ἀρχῆς ῥηθεῖσι τεκμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον τεκταινομένοις. 921, 21.

τεκταίνεσθαι. 921, 22.

τελεῖν] τελεσθῆναι [nuncupari, creari] στρατηγὸς ἕκαστος σπουδάζων. 171, 19. τῇ μητρὶ τελούσῃ [sacris arcanis initianti] τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες. 313, 14. 403, 18. ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην. 315, 8. εἰκοστῷ ἔτει νῦν δίκην τελέσαισθε, instituatis. *ihr euch ein Gerichte halten liesset* [*cause to be tried*]. 990, 2. ἐρήμην ἐάσειε τελεσθῆναι τὴν δίκην. 999, 25. τελέσασθαι ἐὰν ἔδει τὴν δίκην. 1006, 8. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ θητικὸν [scil. τέλος] τελοῦσι. vectigal dependunt, seu tributum, mercenariis dependendum. 1067, 27. οὗτοι γὰρ οἱ τελοῦντες ἀλλήλους [initiantes, *die sich unter einander taufen —to baptize each other*] τῷ ἰθυφάλλῳ. 1262, 10. εἰ ξενικὰ [scil. τέλη] ἐτέλει. num tributa dependerit peregrinis dependenda. 1309, 5. χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι. *obgleich ihre Pachter ihnen wohl den Pacht pünktlich abtragen müssen, so entrichten sie doch keine Stevern und Gaben davon* [*although the tenants were obliged to pay the rent punctually to them, yet they paid no taxes or gabel upon it*]. 1461, 15.

τέλειος] τέλειον τἀτύχημα ποιήσαντι τῷ βασιλεῖ. 173, 11. προκαλοῦνται αὐτὸν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων. 1365, 18.

τέλεος] idem atque τέλειος. τέλεόν τι καὶ μέγα κτήσασθαι ἀγαθόν. 37, 23.

τελετὴ] ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεύς. 772, 26. πλὴν εἴ τις ἱερωσύνη, ἢ τελετή ἐστιν ἐκ γένους. 1380, 26.

τελευταῖος] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται. 12, 16. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν. extremam partem diei, cum jam advesperasceret. 836, 5.

τελευτᾷν] εἰς τί ποτ' ἐλπὶς ταῦτα τελευτῆσαι. esse exitura. 13, 15. χειροτονῶν ὁ δῆμος τὸν ἐροῦντα ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι, in funere occisorum in prœlio, παρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα —. 320, 25. ἀλλ' εἰ Θεόπομπος τετελεύτηκεν, οἱ νόμοι οὐ τετελευτήκασιν, οὐδὲ τὸ δίκαιον οὐ τετελεύτηκεν, οὐδὲ οἱ δικασταὶ οἱ τὴν ψῆφον ἔχοντες. 1070, 15. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων πλείω ποιεῖσθαι λόγον. 1479, 6.

τελευτὴ] οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id est, τέλος, vel κατάληξιν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας. nemo finem facit concupiscendi. 658, 7. πᾶσι πάντων ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτή. mors. 1478, 8. τελευτὴν τοῦ βίου πεποιημένος. mortuus. 481, 14. ἥκει πρὸς αὐτὴν τὴν τελευτὴν, metam, τὰ πράγματα αὐτῷ. 19, 19.

τέλος] ὃ πᾶσι τοῖς προτέροις ἐπέθηκε τέλος. 274, 19. τὸ τούτου τέλος ἐν θεῷ ἦν, οὐκ ἐν ἐμοί. 292, 22. τέλος ἔχειν ἅπαντες νομίζουσιν. 932, 4. ἐπιβάλλειν ἔστω κύριος κατὰ τὸ τέλος. mulctam censui cujusque proportionatam. *dem auf einen ieden angesetzten, oder gelegten Steueranschlage gemüss* [*in proportion to the rate at which each is assessed*]. 1076, 19. τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος. rerum ab eo in vita gestarum, aut eventorum fortunarumve. 1306, 25. τέλος τι, πριάμενος, ἢ ἐγγυησάμενος, ἢ ἐκλέγων. 745, 15. conjungit hic tria hominum genera in vectigalibus publicis versantium. quorum sunt primi, publicani, tum eorum fidejussores, denique, qui loco et jussu publicanorum a mercatoribus, nautis, carrhucariis, aliis quibusque vectigalia exigebant. *Die Generalzollpachter, deren Bürgen, und endlich die Unterzollner, oder Zolleinnehmer, Zolleinmahner* [*the farmers-general, their sureties, and lastly the under-collectors or tax-gatherers*]. ἔξω τοῦ τέλους εἰσὶ τούτου. sunt extra hunc ordinem, hanc classem hominum. 462, 26.

τελωνία] καίτοι τὴν τοιαύτην τριηραρχίαν πότερον τελωνίαν — χρὴ καλεῖν. quo nomine erit appellanda? num redemtio vectigalium? nam, ut publicani vectigalia redimentes, non modo nil donant reip. de suo, sed eo redimunt, quo ipsi inde compendium faciant, lucrum referant, ita Midiæ functio trierarchatus, non modo onerosa et sumtuosa non fuit, nihil enim reip. largitus est eam fungendo, sed vel lucrosa quoque fuit. 568, 7.

τελωνικοὶ νόμοι. 732, 1.

τέμενος] τοὺς μὴ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῆς θεοῦ. 1069, 26. 1318, 20.

τέμνειν] οὔτε μαγείρῳ μαχαίρας οὐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει. 784, 12. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην πεπρακότα. *gefälletes, geschlagenes Holz* [*felled wood*]. 1048, 16.

τερθρεύεσθαι] εἰ περὶ τούτου μάτην τερθρευώμεθα. ampullas verborum nugacium et sesquipedalium jactemus. 1405, pen.

οἱ τετρακόσιοι, genus tyrannorum, qui Athenis imperabant. τῶν τοὺς τετρακοσίους καταλυσάντων. 471, 16.

τετραπλάσιος] τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον. 1052, 19.

τετραρχία, aut τετραδαρχία. 117, 26. inde formavit Hermogenes p. 268, 22. verbum τετραδαρχεῖσθαι, ubi ait: ὑπὸ Θετταλῶν τετραδαρχουμένων.

οἱ τετταράκοντα judicabant de causis αἰκίας et βιαίων. 976, 11.

τετυφωμένως. stulte, stolide. 665, 13.

τεχνάζειν] τεχνάζει, fraudulenter machinatur, *er spielt eine Intrique* [*he intrigues*], βουλόμενος παρά τινων ἀργύριον λαμβάνειν. 1317, 17. τεχνάζων χρόνον ἐγγίγνεσθαι. 1158, 10.

τέχνη] τοιαύτας τέχνας, callida et malitiosa commenta, καὶ σκήψεις οὗτος εὑρίσκων ἐκκρούει. 540, 25. ἀρχὴν μεγάλην, μᾶλλον δὲ τέχνην, artem, opificium quæstuosum, εἴης ἂν εὑρηκώς. 577, 23. εἰ τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοι. si negotiationem hanc argentariam in artem convertunt, h. e. clandestina, et subtilia quæque artificia turpis quæstus faciendi excogitant et usurpant. *aus diesem Geschäfte ein Handwerk machen, davon sie nicht nur leben, sondern darauf sie auch Tag und Nacht sinnen, dichten und trachten* [*they make a trade of this business, by which they not only live, but which is their constant thought and aim by day and night*]. 982, 2.

τεχνίτης] εἰς τὴν θυσίαν ταύτην καὶ τὴν πανήγυριν πάντας τοὺς τεχνίτας συνήγαγεν. 401, 14. τεχνίτης τοῦ λέγειν. 594, 15.

τέως] donec. τέως μὲν ἂν ᾖ ἐρρωμένος τις. 24, 3. τέως ἂν χρησθῇ. donec ea usus fueris, ea uti desieris. 519, ult. τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ. 721, 1.

τηθὶς] avia. 818, 4. nisi ea potius amita est, patris soror. 1039, 4.

τηλικοῦτος] μηδένα ἀξιοῦτε τηλικοῦτον παρ᾽ ὑμῖν εἶναι, ὥστε παραβάντα τοὺς νόμους μὴ δοῦναι δίκην. 32, 5. ὄχημα αὐτῷ, τηλικοῦτος ὤν, ἐώνηται, ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται. quamvis tam robustus, tam florens ætate et viribus sit. 1046, 12.

τήμερον] οὐ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες. 44, 6. 1432, 25.

τηρεῖν] observare, opperiri, *aufpassen, auflauren* [*to watch, lie in ambush*], cavere, operam dare. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως δικαία γενήσεται. 179, 4. εἰρήνης, ἣν οὗτοι κατὰ τῆς πατρίδος τηροῦσιν. 255, 12. φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν. 317, ult. εἰ δέ τις ἰδίᾳ λυπήσῃ, τοῦτο μεμνῆσθαι καὶ τηρεῖν. 327, ult. ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, φασὶ δεῖν τηρεῖν. 332, 17. ἔσχε δὲ ὁρμητήριον παρὰ πάντα τὸν χρόνον τετηρημένον αὐτῷ. 681, 5. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν. 836, 5. τηροῦντες τὴν οἴκαδε σωτηρίαν. 1211, 16. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ Πειραιῶς ὀψὲ περὶ τὰς λιθοτομίας. 1252, 7. τηρήσαντες νύκτα [ἀσέληνον]. 1380, 6.

τιθασσεύειν. 37, 9.

τιθέναι] in Activo, a) ponere in medio, proponere, ut e. e. præmia. πρὸς τοῖς τιθεμένοις [subaudi γέρασι, vel βραβείοις, vel ἐπάθλοις]. 1408, pen. ramum supplicem in ara deponere. οὐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος οὐδεὶς [scil. ἐπὶ τῷ βωμῷ]. 262, 16. deponere pecuniam penes aliquem, asservandam, quo alteri, cui debetur, aut consecrata est, reddatur ab eo, penes quem deposita est. *hinterlegen, niederlegen, aufzuheben geben* [*to deposite, to give to be laid up*]. ὅταν τις ἀργύριον τιθεὶς [scil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] ἰδιώτης ἀποδοῦναί τῳ προστάττοι. 1236, pen. deponere in scriptis, literarum monumentis consignare, chartis mandare. τοῖς δ᾽ εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις [scil. συγγράμμασι]. 1401, 22. deponere pignori. φιάλην λαβόντες καὶ θέντες ἐνέχυρα μετὰ χρυσίων. 1031, 8. ἵν᾽ ᾖ αὐτοῖς γνώριμα τά τε ληφθέντα, τά τε τεθέντα. 1186, 9. θέντα τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου [id est, ὑπὲρ, vel ἀντὶ τοῦ ἐπιλοίπου ἀργυρίου]. cum opposueris, oppigneraris pro summa æris adhuc deficiente. 1250, 12. b) luere, dependere æra debita, *erlegen, bezahlen, abtragen* [*to pay, discharge*], inferre in ærarium. τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἕκαστον τιθέναι. 261, 2. φήσει πᾶσαν ἄδειαν εἶναι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφοράς. 606, 17. ἐπὶ μὲν δὴ τοὺς ἑκόντας τιθέντας. 607. 2. τὸν μὴ δυνάμενον τὰ ἑαυτοῦ [id est, ἐκ τῶν ἑαυτοῦ τὰ ὀφειλόμενα] θεῖναι, οἴκοθεν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. si quis de bonis suis legitime et duro labore conquisitis, debita persolvere nequeat [Nam per rapinas si qui creverint, facile iis factu est, ut de alieno dependant]. 610, 15. 752, 22. πέντε ταλάντων ὑμῖν, ὧν οὗτοι τότ᾽ εἰσέπραξαν, τεθέντων, ὠφέλησθε. 751, 5. μίαν θεὶς ἢ δύο καταβολάς. 791, 21. κἀκεῖ μετοίκιον τέθεικε. tributum [*Kopfgeld — poll-money*] dependit inquilinis pro venia incolendi dependendum. 845, 20. τόκον τιθέναι, *die Zinsen für das Pfand entrichten* [*to pay the interest on a thing mortgaged*], καὶ τὴν τιμὴν ἀποδοῦναι, *und das Pfand wieder einlösen* [*and redeem the pledge or mortgage*]. 1030, 23. τι-

θέντος δέ μου τὴν δραχμὴν τοῦ λειπομαρτυρίου. drachmam cum deponerem eam, quæ ab eo deponenda est, si quis actionem de testimonio deserto in aliquem ordiatur. 1190, 5. *ἔθηκα τὰς προεισφορὰς πρῶτος.* 1209, 3. c) instituere, ordinare, gubernare, celebrare, ut ludos, *anstellen [to ordain, institute]* *τὰ Πύθια θεῖναι δι' ἑαυτοῦ.* 62, 24. 119, 11. d) *in Rechnung ansetzen, anschlagen, anrechnen [to reckon, rate].* *τἀναλώματα πλείω τιθείς.* in ratione referens, vel scribens, plus etiam, quam fuit, in me impensum fuisse. 824, 10. *καὶ τούτῳ πλείω εἰμὶ τεθεικώς.* 825, 2. *ἐάν τις ἐπὶ δραχμῇ μόνον τιθῇ.* 839, 24. *θέντες οὖν οἱ δικασταὶ τοῖς πᾶσι χρήμασι — τόκον.* *nach geschehener Schatzung oder Wardierung des Betrages der iährlichen Zinsen von meinem ganzen Capitale, die hätten fallen müssen, wenn das Capital sicher untergebracht worden wäre [after a valuation had been made of the amount of the yearly interest on my whole capital, which would have accrued to me if the capital had been securely placed].* 862, 18. e) supponere, *voraussetzen [to suppose]*, sumere pro certo et rato, tantisper, quod in se dubium et controversum, aut aperte falsum sit, *für ausgemacht annehmen [to take for certain].* *ἐγὼ δὲ τίθημι ἅπαντα.* 607, 2. *θήσω δὲ ἀδικοῦντα.* 645, 22. f) *τιθέναι* legem dicitur is, qui ejus sciscundæ auctor populo fit, etiamsi haud perferat. *ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους, καὶ μὴ θεῖναι.* 716, 6. *τοῖς ἀδικοῦσι — βοηθοῦντα τέθεικε τὸν νόμον.* 732, 15. *λεγόντων γὰρ τῶν νόμων, οὓς ἔθηκε Σόλων.* 732, 17. g) imponere pœnam crimini, sancire, *drauf setzen [to set upon a thing].* *τούτου χαλεπώτερα θεῖναι.* 602, 27. h) habere in numero, censu, loco, existimare. *τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις δικαίως τιθείη.* nostræ supinitati recte quis imputet. 12, 5. *εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην.* 12, 8. *οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ὑμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα.* 188, 19. *ἧς ἂν Ἀρκάδας — θείημεν.* annumeremus. 246, 16. *μὴ δὴ τοῦθ' ὡς ἀδίκημα ἐμὸν θῇς.* 292, 20. *οὐ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει.* 668, 25. *τί τις ἂν τοῦτον εἰς ἐκείνους τιθείη;* cur eum illis accenseas? In illo versu p. 322, 12. *ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης,* ob metri necessitatem usurpatum est activum *θέντες* pro medio *θέμενοι*, *passi sibi jugum imponi.* (*τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων,* citat Schol. Hermog. p. 88.) In medio, *νόμον τίθεσθαι* dicitur populus sciscens, sanciens legem ab aliquo latam et rogatam. *μὴ θῆσθε νόμον μηδένα.* 31, 11. ponere aliquo in loco, vel ordine, aliquam in classem referre. *εἰς ταύτην τίθεμαι τὴν τάξιν αὐτὸν* [Charidemum], *ἐν ᾗ πλείστης ἂν τυγχάνοι τιμῆς.* 628, 6. b) nuncupare, creare, *bestellen [to appoint].* *Ἀΐδην κοινὸν ἔθεντο βραβῆν.* præmiatorem communem sibi dari patiebantur, aut deligebant sibi, amplectebantur. 322, 11. c) edere, indicere, statuere diem, qua te aias nescio quid facturum, aut qua quid agendum sit. *ἣν δεηθείς μου ἔθετο,* quam diem ut paterer sibi a semet imponi et præfiniri, me rogaverat, *καὶ ἐν ᾗ ὡμολόγησε δώσειν τὴν ἀπόφανσιν.* 1039. 5. *ἑτέραν* [scil. *ἡμέραν*] *ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες ἐθέμεθα.* 1042, pen. d) æstimare, censere, metiri. *ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται, darnach abmessen [to measure accordingly, from any thing],* *καὶ ταύτῃ τὴν εἰρήνην ὁρίζονται.* 91, ult. *πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι.* ad decorum referre. 664, 23. *τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ὄντων ὑμῶν οὐδένα τίθεμαι τοιοῦτον εἶναι.* *ich nehme an, bilde mir ein, setze voraus, dass keiner von euch allen ein solcher sey [I conceive, imagine, suppose that none among you all is such a one].* 783, 17. *Φιλοκράτην μόνον τοιοῦτον εἶναι τίθεμαι.* 783, 22. e) nomen imponere. *τί προσῆκεν ὄνομα θέσθαι Κτησιφῶντα τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένοις.* quodnam decebat Ctesiphontem imponere nomen actis meis. 310, 24. f) sibi deligere, adsciscere. *οὔτ' ἂν ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς φίλον θείμην ἐμαυτῷ.* 419, 6. g) *ὅπλα τίθεσθαι,* arma sibi induere, castra metari, bellum gerere. *οἵδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας ἐς δῆριν ἔθεντο ὅπλα.* 322, 8. *ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου τὰ ὅπλα θέμενος.* 561, 23. h) pignus accipere, pro pignore pecuniam credere, *pfand annehmen, sich was verpfänden lassen [to accept a pledge, to allow something to be pledged to one].* *καὶ ὧν τις τιθῆται.* *und auf was für Pfänder einer Geld aufnimmt [and on what sort of pledges one receives money].* 1186, 8. *τὰς φιάλας, ἃς ὁ θέμενος ἀπῄτει.* 1203, 12. *οὐδένα ἐῴη οὐδὲ ὠνεῖσθαι, οὐδὲ τίθεσθαι.* 1249, 23. i) *χάριν τίθεσθαι.* gratiam inire, veluti deponere penes aliquem tanquam fidecommissum aliquod aliquando repetendum, aut reddendum. *einlegen [to deposite].* 1233, 2. In Passivo. *ἀλλ' οὐ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, οὐδ', ἣν προσῆκεν, ὀργήν.* 273, 18.

τιμᾶν] honorare, in honore habere. *εἰ γὰρ ἐκεῖνον* [patrem suum] *αὐτὸς* [ipse, Conon puta] *ἐτίμα καὶ ἐδεδίει.* 1264, 9. *τούτοις ᾠήθησαν δεῖν τιμᾶν αὐτούς.* 1389, 18. b) æstimare certi pretii, *schätzen, wardiren, zu einem gewissen Werthe anschlagen, taxiren [to rate, value, estimate, at a certain worth, tax],* magni parvive. *τὰ νῦν ὀφειλόμενα σκεύη ἐπὶ τὰς τριήρεις τιμήσαντες.* 183, 19. *ὅτι αὐτῆς εἴη ἐν τῇ προικὶ τετιμημένα.* sua esse, in

tabulis de dote scriptis, sibi pro parata pecunia assignata. *statt baren Geldes angeschlagen, angerechnet* [*were reckoned in the place of hard cash*]. 1156, 15. hinc c) notio dictandi alicui pœnam, mulctam irrogandi, litem æstimandi; id quod ipsorum est judicum. ἡ Ἠλιαία τιμάτω παραχρῆμα περὶ αὐτοῦ, ὅτου ἂν δόξῃ ἄξιος εἶναι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι. 529, 21. p. 720, pen. pro ὅτου est, ὅ,τι. ἐὰν δ' ἀργυρίου τιμηθῇ τῆς ὕβρεως, id est, ἐὰν δὲ ἡ τῆς ὕβρεως δίκη ὑπὸ τῶν δικαστῶν τιμηθῇ ἀξία εἶναι ζημίας ἐν ἀργυρίῳ. si causa contumeliæ a judicibus reo æstimata sit mulcta pecuniaria. 529, 26. καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾶν [subaudi αὐτῷ τὴν δίκην] τῶν ἐσχάτων. 547, 23. τίνος τιμήσειν αὐτῷ προσδοκᾷς τὸ δικαστήριον [subaudi τὴν δίκην ἀξίαν]. 563, 24. οὐδ' ὑπολαμβάνω τιμήσειν οὐδενὸς ἐλάττονος τούτῳ, ἢ —. 564, 1. Σμίκρωνι δέκα ταλάντων ἐτιμήσατε, καὶ Σκίρωνι τοσούτων ἑτέρων. 573, 17. τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι. 676, 12. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφίσησθέ του, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε. 689, 8. ἐὰν δ' ἀργυρίου τιμηθῇ, δεδέσθω τέως. 721, 1. ἐάν τις ἁλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου [scil. αὐτῷ ἡ δίκη], προστιμᾶν αὐτῷ δεσμόν. 732, 19. πέντε ἐτῶν, ὧν [id est, δι' ὧν, vel ἐντὸς ὧν] ἐτιμήθη αὐτῷ μὴ λέγειν. intra quod quinquennium ut ei cum populo pro concione agere ne liceret, mulctæ loco ipsi fuerat dictatum. 783, 3. ὃς αὐτὸς αὑτῷ θανάτου τετίμηκεν, [scil. τὴν δίκην]. 794, 6. 886, 20. μάλιστα μὲν θανάτου αὐτῷ τιμῆσαι, εἰ δὲ μή, τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων, ὅσον οὐ δυνήσεται φέρειν. 797, 26. βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ, ἐδεήθην ἐγὼ τῶν δικαστῶν, μηδὲν δι' ἐμὲ τοιοῦτον πρᾶξαι. 1252, 16. 1254, 25. τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν. 1332, 5. In Medio. ἢ ἐγὼ πάσχειν ὁτιοῦν τιμῶμαι. ipse mihi hanc pœnam ut merito dictito, irrogari patiar, aut auctor fiam, ut mihi irrogetur, ut nihil non suppliciorum subeam. 96, 1. συνεχώρουν [scil. τῷ τιμήματι] ὅσουπερ αὐτοὶ ἐτιμῶντο, ταλάντου. *so viel, als sie sich selber schätzten, meyneten, dass sie straffällig wären, von Rechtswegen erlegen sollten* [*as much as they rated themselves at, deemed that they were finable, should of right pay down*]. 1252, 18. τὰ μὲν καθ' ἕκαστα εἰπεῖν ἀντὶ παντὸς τιμησαίμην ἂν τοῦ βίου. vitæ ipsi æquiparem. 299, 19. εἰ τοσούτου τιμᾶσθε, tanti facitis, τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς κειμένους νόμους. 607, 5. præsertim in sensu forensi, auctor esse judicibus, aut perficere auctoritate sua, ut pœnam dictitent alicui. οἷς οὗτος θανάτου τιμᾶται καὶ δεσμοῦ. 792, 13. οἷς οὗτος θανάτου πᾶσιν ἐτιμᾶτο ἐν τουτοισὶ τοῖς δικαστηρίοις. 794, ult. 798, 15. οὐκ ἠθέλησε τιμήσασθαι τῷ πατρὶ μετρίου τινός. *ihm eine mässige Geldbusse ansetzen lassen* [*to let him be mulcted in a moderate fine*]. 1343, 27. τῷ πατρὶ ἐτιμήσατο δέκα ταλάντων. 1344, 1.

τιμὴ] οὓς ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν. 297, 17. τιμαί, pretia rerum venalium. ἡ δέ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίω [scil. υἱὸν] πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, *für eben das Geld* [*for the same money*], τοῦτον ἠγόρασε. 563, 8. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διατιθέμενοι. 1048, 25. τιμὴν τῶν πωλουμένων ξύλων λαμβάνειν. 1194, 20. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου. 1285, 6. πρὸς τὰς καθεστηκυίας τιμὰς τοῦ σίτου γράμματα ἔπεμπον. 1285, 11. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον. 1285, 22. τίνων αἱ τιμαὶ ἐπετέταντο. 1290, 16. ὁ διαλύων τὰς τιμάς. persolvens impensas vecturæ, *die Spesen* [*the charges*], mercedes transportationis, vel bajulationis mercium ad portum, item impositionis in navem, et pervectionis ad locum destinatum. 887, 8.

τίμημα] æstimatio, valor, quanti quid æstimatur. τὸ τίμημα τῆς χώρας ἐστὶ ταλάντων ἑξακισχιλίων. 183, 5. τίμημα, πεντήκοντα τάλαντα. 244, 3. b) æstimatio litis, pœna a judicibus reo dictata. τίμημα μηδὲν ἐπὶ κρίσει ὑπάρχειν πλεῖον, ἢ ἕν. 504, 18. εἰ δὲ μή, τοιοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων. 797, 26. ὃ μὲν γὰρ ὑμεῖς ἐπὶ τῇ δίκῃ τίμημα ἀκηκόατε, τριάκοντα τάλαντά ἐστι. triginta talenta petunt. tanti se læsos ferunt. 985, 7. τίμημα ὁρῶν ὀκνοῦντας ὑμᾶς ἀφεῖναι. 1477, 5. c) census. πεντεκαίδεκα ταλάντων τίμημα [*die Steuer, Abgabe von 15 Talenten — the tax, impost on 15 talents*] τρία τάλαντα, sunt 3 talenta. Ergo ut 3. ad 15. erat proportio census ad fortunas ipsas. 816, 1. Sed τίμημα sunt quoque facultates ipsæ, de quibus census ærario præstandus est. οἱ τὰ μέγιστα κεκτημένοι τιμήματα. 815, 13. d) idem quod τίμησις, judicum de modo pœnæ irrogandæ consultatio. εἰς δὲ τὸ τίμημα ἀναβάς. 434, 17.

τίμησις] æstimatio litis, deliberatio judicum de pœna reo dictanda. ἐν τῇ τιμήσει βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ. 1252, 15.

τιμητὸς] τούτῳ μέν, ἐὰν καταψηφίσησθε [scil. αὐτοῦ], τιμητόν ἐστι [scil. τὸ καταψήφισμα]. pœna illi irroganda in arbitrio judicum est, quam illis licebit, prout volent, aut intendere, aut remittere et mollire. 834, 26.

τίμιος] ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾖ ὁ σῖτος,

cara, magni pretii, δεῦρο κομίσωσιν· ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται. 1285, 12.

τιμωρεῖν τοῖς θεοῖς. succurrere diis. causam deorum tueri. 1388, 16. In medio: punire et ulcisci. λόγους ὁρῶ περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον γιγνομένους. 28, 4. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον [schemate Thucydideo] οὐχ ὑπέσται τῆς πολιτείας καταλυθείσης. nemo erit, qui ruinas reip. vindicet, ea pessumdata. 801, 25. τιμωρήσασθαι ὑπὲρ ὑμῶν. contemptum vestri ulcisci. 1226, 8.

τιμωρίαν ποιεῖσθαι. pœnas repetere. ultionem capere. 523, 7. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι. lege sua privilegium ultionis alicui dare. 623, 9. τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτοῦ οὐ δέδωκε. legislator non concessit, ut in eo commissa cædes sanguine homicidæ vindicaretur. 637, 19. ὁ Σόλων τοῖς μὲν ἰδιώταις βραδείας τὰς τιμωρίας ἐποίησε (vel ut apud Apsinem p. 704. 31. est ἐποιήσατο), ταῖς δ' ἀρχαῖς καὶ τοῖς δημαγωγοῖς ταχείας. indulsit, ut a privatis pœna aliquanto tardius repeterentur, non nimis cito punirentur, sed spatii nonnihil ad resipiscendum iis indulgeretur; magistratibus autem et oratoribus statuit citas pœnas, voluit, ut confestim punirentur. 801, 20. τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἔδωκεν ὁ νόμος τῷ ἐντυχόντι. veniam injurias ulciscendi illis [sacris] oblatas. 1374, 9. τιμωρίαι synecdochice pro στήλη, ἐν ᾗ ἐγράφη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῶν τιμωριῶν. 428, 21. εἰς τὰ σώματα ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας. facultatem dedit a corporibus ipsis pœnas injuriarum repetendi. *sich an die Personen selber zu halten, und von ihnen sich Recht zu verschaffen* [*to seize the person itself, and get righted on that, get amends on that*]. 610, 10.

τίς pro ὅστις, interrogativum, pro relativo. οὐ γὰρ ὁρῶ καιρὸν, ἐν τίνι [id est, ἐν ᾧ, vel ἐν ᾧ τινι] μᾶλλον ἄν τις βοηθήσειεν αὐτῷ. 962, 20. ἐκλεγόμενοι, τίνων [id est, ὧν] αἱ τιμαὶ ἐπετέταντο. 1290, 16. b) τὶς pro ὁστισοῦν. πρᾳοτέρους γενέσθαι τινὸς [id est, ὁτουοῦν]. molliores, quam ullus alius, aut fuit, aut erit. 352, 8. c) homo non contemnendus. σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινὰ φαίνεσθαι. 150, 19. τὸ δοκεῖν τινὲς εἶναι δι' εὐπορίαν προσειληφότες. 582, 27. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο. ne si quodcunque tandem eveniat. h. e. nullo prorsus modo fieri posse, ut vos conspiretis. 284, 17.

τιτθεία] opera mercenaria, quam fœmina præstat lactando pueros alienos. ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς τιτθείας ἅπασα ἡ περὶ ἡμᾶς γέγονε βλασφημία. 1312, 2.

τιτθεύειν] mammam præbere. πολλὰς ἀστὰς εὑρήσετε τιτθευούσας. alienis pueris mercede mammam præbentes. 1309, 19. τιτθεῦσαι ἠναγκάσθη τὸν Κλεινίαν. 1311, pen. 1312, 24.

τιτθή τις ἐμοὶ γεγενημένη. quæ nutrix olim mea fuisset, lacte suo me aluisset. 1155. 27. ἡ τιτθὴ ταπεινόν. 1312, pen.

Tmesis. πρὸς ἔτι τούτοις. 560, 5.

τοιοῦτος] οὔτ' ἂν ὀλιγωρῆτε, τοιοῦτον, οἷον ὑμεῖς ἂν βούλησθε. 41, 3, ἂν τοιαῦτα πεποιηκὼς φαίνηται. 369, 10. quæ cujusmodi sint, e contextu facile patet, sc. ὀργῆς ἄξια. τὰ τοιαῦτα. *et cætera*. alia ut omittam hujus generis. παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα, τὰ τοιαῦτα. 96, 10. τοὺς νόμους οὐκέτ' εἶναι, τοιαῦτα, ἔλεγον. 170, 8. ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευε. τοιαῦτα. 436, 5. καταψευδομαρτυροῦμαι. τὰ τοιαῦτα. 559, 15. θεάσονταί σε τί ποιήσεις Ἀθηναῖοι, τοιαῦτα, λέγοντες. 583, 24. εἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δή. 781, 2. τοιοῦτον insequente, non οἷον, sed ὅ. οἶμαι γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶναι, ὅτου ἂν ἀπέσχετο. 743, 25.

τοῖχος] paries ædium. βαδίζει παρὰ τοὺς τοίχους ἐσκυθρωπακώς. 1122, 11. τοίχους διορύττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας. 1268, 12.

τοιχωρυχεῖν] flagitiosis, malitiosis strophis rem agere. *Filoustreiche spielen* [*to play the sharper*]. οἷα ἐτοιχωρύχησαν οὗτοι περὶ τὸ δάνειον. 925, 24.

τοκίζειν] fœnerando quæstum facere. 1122, 27.

τόκος] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις. 13, 20. ἐγγείων τόκων δανεισάμενος. *der Geld aufgenommen hat auf Landzinsen, d. i. wie man sie von liegenden Gründen giebt* [*who has taken up money at ground-interest, that is, at the interest given on landed property*]. 914, 10. τόκος elliptice abest. ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν ἐρρᾳθυμηκότες. 13, 22. ἐπὶ τόκον, ὃς ἔτυχεν ἐν Σηστῷ ὢν, ἐπόγδοον. 1212, 1. fœnori nautico, in iter maritimum, donec navis in portum salva redisset, dabantur in millenas drachmas ducentenæ vicenæ quinæ, hoc est paulo minus, quam quadrans. Sin post Sirii occasum navis Ponto exiret, trecentenæ. 926, 4. Solitum fœnus terrestre Athenis erant singulæ drachmæ menstruæ in singulas minas. Constat e p. 967. ubi v. 15. hæc leguntur: ἐδανείσαμεν πέντε καὶ ἑκατὸν μνᾶς. tum versu 26. μισθοῦνται δὲ οὑτοσὶ τοῦ γιγνομένου τόκου τῷ ἀργυρίῳ, πέντε καὶ ἑκατὸν δραχμῶν τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

τοκοφορεῖν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. 1362, 27. hoc est, sesquiplo, quam solitum alias esset.

τολμᾶν] a se impetrare, et velut invito sibi extorquere, facinus, nobile illud quidem, at acerbum et durum, ad quod non nisi necessitate coactus accedas. στρατεύεσθαι τολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος. cives corporibus ipsi suis militare audentes,

tion, degree]. πονηρὸς ἐκ τριγονίας ἐστί. nepos improbitate patremque avumque refert. 1327, 3.

τριηράρχημα. 1220, 12. nisi potius ibi leg. est πλήρωμα. remiges in triremi.

τριηραρχία] τάλαντον εἰσπραττόμενοι ταλάντου μισθοῦσι τὰς τριηραρχίας. 564, ult. ἀτελῆ μηδένα εἶναι τριηραρχίας, πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων. 465, 13. δίδωμι εἴκοσι μνᾶς, ὅσου τὴν τριηραρχίαν ἦσαν μεμισθωκότες. 540, 19.

τριηραρχικὸς] ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. pro opera a te navata ad evertendam et eludendam legem, cujus auctor fuerat factus in illis duabus orationibus, altera περὶ τῶν συμμοριῶν, altera περὶ τῆς συντάξεως. 329, 18. εἰσήνεγκε νόμον εἰς τὸ τριηραρχικὸν ἀντὶ τοῦ προτέρου, subaudi ἀρχεῖον. 261, 15.

τριήραρχος] trierarchos constituebant Strategi. 997, 2. τριηράρχους, ὧν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλουν εἴληφε. 1231, 12. τῶν ἐθελοντῶν τριηράρχων τότε πρῶτον γενομένων τῇ πόλει. 259, 12. τοὺς τριηράρχους καλεῖσθαι εἰς τὴν ναῦν συνεκκαίδεκα. 261, 23. trierarchi ipsi sibi deligebant suum adjutorem, τὸν πεντηκόνταρχον. 1212, 20. trierarchi, qui singuli triremi præessent, annuo munere fungebantur, qui bini, semestri. 1219, 5.

τριηραύλης. 270, 13.

τριήρης] οἵδε τριακοσίαις τριήρεσιν ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς τοὺς προγόνους αὐτοῦ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς. 186, 6. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαῤῥήδην οὐκ ἐῶντος ἐξεῖναι μὴ ποιησαμένῃ τῇ βουλῇ τὰς τριήρεις, τὴν δωρεὰν αἰτεῖν. 595, 21. τριήρεις πέντε ἐπιδοὺς καὶ πληρώσας παρ' ἑαυτοῦ. 1127, 14. κατάλυσις τριήρους ὁμολογεῖται εἶναι πρώτη μὲν —. 1209, 23. τριήρης ἱερά. 50, 1.

τριηροποιὸς] ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδρὰς ᾤχετο. 598, 23.

τριπλάσιος] καὶ τοῦτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διατιθέμενοι. 1048, 24.

τρίπους] τῆς φυλῆς ἀφαιρεθείσης τὸν τρίποδα. 516, 4. ἑκατέρου τρίπους ἀνάκειται. 1045, 21.

τρισκατάρατος. 794, 24.

τριταγωνιστεῖν] partes actoris tertii in scena agere. 314, 12. ἐτριταγωνίστεις, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν. 315, 10. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον. 403, 23. ὥστε τελευτῶντα τοῦ τριταγωνιστεῖν ἀποστῆναι. 449, 21.

τριταγωνιστὴς ἄκρος. 270, 11. 297, 26.

τρίτος] οἱ τρίτοι τῶν συμμοριῶν. 260, 22. οἷς οὗτος τὰ τρίτα λέγων διετέλεσε. 418, 5. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τοῦ σώματος. 1231, 21.

τριττὸς] προσαπηνέχθη μου τοὔνομα ἐν τριττοῖς δήμοις, id est, τρισί. 1208, pen.

τριττύς. 184, 10.

τρόπαιον] πολλὰ καὶ καλὰ ἔστησαν τρόπαια. 35, 10.

τρόπος] ἡμεῖς δ' οὐκ οἶδα ὅντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά. 9, 14. ἰδίᾳ φοβεῖσθαι τὸν τρόπον τὸν τοῦ βασιλέως συμβέβηκε. 155, 11. εἰ μὲν οὖν ἦν ἕτερός τις τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τ' ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας. 180, 24. τὸν τρόπον τοῦ πρεσβευτοῦ δίκαιον παρέχεσθαι καὶ ἀδωροδόκητον. 429, 9. ἅπαντες τοὺς νόμους ὑπειλήφασι τρόπους τῆς πόλεως εἶναι. 765, 10. ἐκ παντὸς τρόπου τὰ μὴ προσήκοντα ἑαυτοῖς ἔχειν. 1050, 5. τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι. 34, 19. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου προτέρους ἀνελέσθαι. 180, 22. εἴ γε μηδὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐξέσται. ne tum quidem, ne sub ista quidem conditione. 639, 26.

τροφὴ] τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις, pro ἡ τροφὴ τῶν ξένων. 15, 24. pecuniæ, unde milites mercenarii alantur. πολλοῦ χρόνου τροφὴν ἄφθονον εἰσὶν ἡτοιμασμένοι. 690, 7. Therippides tutor Demosthenis ei sororique annuas in victum dabat septenas minas. ἑπτὰ μνᾶς ἐδίδου καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν εἰς ταῦτα — ὥστε ἑβδομήκοντα μνᾶς ἐν τοῖς δέκα ἔτεσι τούτων ἡμῖν ἀνηλωκότων. 824, ult.

τρόχος] ἐπὶ τοῦ τρόχου στρεβλοῦσθαι. 856, 13.

τρυγήτρια. 1313, 6.

τρύπημα] ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι, olim fuisse in orat. in Neæram testatur Hermog. p. 318. de meretrice struprum et ore et vulva et podice admittente.

τρυτάνη] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα ὡς εἰς τρυτάνην ἀργύριον προσενέγκῃς. 60, 7. ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα. 325, 13.

τρυφᾶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ κολακεύεσθαι. 98, 12. 111, 15. αἰχμάλωτον οὖσαν τρυφᾶν. delicias facere. *im Unglücke noch stolz und trotzig seyn, hoch hinaus wollen, ekel thun, sich zu seiner gegenwärtigen Niedrigkeit nicht bequemen wollen* [*to be proud and self-important in adversity, to be fastidious, not to be willing to adapt one's self to one's present lowliness*]. 402, pen.

τρυφὴ] τοσαύτης τρυφῆς μεστός ἐστι. 1046, 14.

τρύχειν] τρύχεται ἄστυ πολυήρατον ἐκ δυσμενέων. 422, 18.

τρώγειν καὶ πίνειν ἡσυχῇ. 402, 21.

τυγχάνειν] τὰ μὲν εἴκων, ἡνίκα ἂν τύχῃ, cedens interdum, si res ita ferat, ut faciat, vel faciendum sit. 10, 4. ὅσωπερ καὶ τὸ τυχεῖν τούτων μέγιστον. 227, 10. ἧς [scil. παιδείας] τῶν ἀληθῶς τετυχηκότων. 269, ult. οὐδὲ γὰρ ὧν ἔτυχεν ἦν, non erat homo de sterquilinio natus, majoribus editus e trivio, sed illustri et primaria stirpe, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται. 270, 20. τοὺς τυχόντας ἀνθρώπους. homines triviales. 415, 6. τῶν νόμων

Υ

sus convaluissem, καὶ σωθεὶς, et salva cum vita discessissem, ἀπροσδοκήτως. 1256, 4. ὅλως οὐδ' ὑγιαινόντων ἀνθρώπων ἐστὶ τοιαῦτα γράφειν. 659, 17. ἐὰν ὑγιαίνωσιν. si prospera cum valetudine adoleverint. 1076, 8.

ὑγιῶς] πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι. 325, 17.

ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα. 1155, 6.

ὕδωρ] aqua potabilis. ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπός εἰμι ἄνθρωπος, 73, 3. οὗτος μὲν γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δ' οἶνον πίνω. b) nimbi, procellæ, torrentes, exundationes. ὕδωρ καὶ βροντὰς καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι. 1213, 27. ὕδωρ γενόμενον τῆς νυκτὸς πολὺ ἐκώλυσεν αὐτοὺς πάντας εἰσελθεῖν. 1378, ult. ὕδατα καὶ τότε πολλάκις ἐγίγνετο. 1272, pen. c) aqua, quæ acturis causas in foro ad dicendum infundi solebat in clepsydram. οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοί. 407, 16. οὐκ ἐνδέχεται πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ εἰπεῖν. una actione exsequi omnia. 817, 9. τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον. 1052, 18. ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχωρῇ. si satis otii fuerit, si spatium ad dicendum mihi datum suffecerit. 1094, 3. ἐάν μοι περιουσία τοῦ ὕδατος ᾖ. 1351, 20. οὐ γὰρ ἱκανόν μοι τὸ ὕδωρ. 1116, 12. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι. 274, 10. 359, 5. 1206, 20. intra cursum aquæ meæ, h. e. orationis. ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ὕδατος. 1318, 6. ἐν μικρῷ μέρει τοῦ παντὸς ὕδατος. 847, 15. ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. inhibe clepsydram. 1103. ult.

ὕης ἄττης. 313, 27.

ὕθλος, nugæ, καὶ φλυαρία. 931, 11.

υἱὸς] περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνταί τινες [περὶ τούτων], τοὺς υἱεῖς δεδέκατε. 1477, 26.

ὑλαγωγεῖν] ἐξ ὄνοι δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι. ligna convectant in urbem. 1041, 2.

ὕλη] κωλύσας τοὺς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς. 1040. pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι. 1041, 5. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην. *gefälletes, geschlagenes Holz* [*felled wood*]. 1048. 16.

ὑμέτερος] ἐὰν δέ τι ὑμέτερον κατ' ἐκείνων ᾖ. si quid e re vestra sit, quod idem illis molestum et noxium. 217, 1.

ὕμνος] χοροὺς καὶ ὕμνους τούτους ποιεῖσθε. 530, 23.

ὑπάγειν] in activo, et in medio, sensim et sine sensu, blanditiis, callidis strophis aliquo perducere, sibi devincire, ad partes suas pertrahere. Θηβαίους νῦν ὑπάγεται [veluti vitulum ostensa fronde] τὴν Βοιωτίαν αὐτοῖς παραδούς. 105, 7. ἐλπίδας καὶ φενακισμοὺς, οἷς ὑπαχθέντες ὑμεῖς. 59, 18. οὕτω τελέως ὑπήχθητε. tam prorsus lenociniis perducti, decepti, et in potestatem Philippi redacti estis. 73, 14. εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν. 127, 27. εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων. 291, 11. εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα πάντα τὰ πράγματα καὶ προειμένα ὁρῶ. per negligentiam et secordiam eo deducta, ad conditionem tam lamentabilem delapsa. 110, 8. εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρόν. 423, 26. συμβαίνει τοῖς χρόνοις εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα τὰ πράγματα ἤδη. 678, 9. φιλονεικίᾳ ὑπάγεσθαι. ab impetu contentionis, vel æmulationis efferri. 535, 25. ὑπαχθέντα ὑπ' αὐτῶν τὸν δῆμον ἀνάγκῃ πολλὰ ἐξαμαρτάνειν. 603, 6. ὑπάγεσθαι φῇ ὑπὸ τῶν τοῦδε ὑποσχέσεων. molliri, placari, decipi. 955, 16. ὑπάγεσθαι κατὰ μικρόν. 1262. ult. ὑπάγεσθε ἐνίοτε πράττειν, ἃ οὐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε καλῶς ἔχειν. 1433, 26.

ὑπαγορεύειν] dictare ad calamum, præire verba, ut magister puero. 219, 27.

ὑπαγωγαί. illecebræ. 444, 23.

ὑπαινίττεσθαι] obscuris significationibus adumbrare. 348, 6.

ὑπακούειν] Φίλιππος οὐκέτ' εἶχεν ὑπακούειν [*er konnte nicht herum kommen, nicht allen ein Gnüge thun, nicht auf alle passen* — *he could not manage with all, could not satisfy all, could not attend to all*] τοῖς προδιδοῦσιν, οὐδ' εἶχεν ὅ,τι πρῶτον λάβῃ. 426, 15. voci appellantis, vel rogantis, obsequi, accurrere, præsto esse, e. c. ad intercedendum pro eo. 581, 2. ἐκέλευσε τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακούουσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἴη. ancillam, cujus eæ sunt partes, ut ad herum intronuntiet, si qui sit, qui eum conventum velit. *die Dienstmagd, die man zum Aufwarten, zum Ansagen, zum Verschicken braucht* [*the servant maid who is employed in attendance, in announcing strangers*]. 1149, 27. venire arcessitus. αὐτὸς μὲν οὐχ ὑπακούω. 1222, 17.

ὑπανοίγειν γράμματα. literas alienas furtive aperire. 889. pen.

ὑπάρχειν] esse, adesse, jam paratum, præsens, præsto, in promtu esse. τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν καρπούμενοι. 16, 18. μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς δόξωμεν εἶναι τῶν ὑπαρχόντων, ne videamur tardiores et ignaviores atque pejores, quam ut opportunitatibus jam præsentibus utamur, aut ne indigni bonis præsentibus videamur, quippe quibus sapienter uti nil curemus. 18, 12. τοῦτ' οὖν δεῖ προσεῖναι, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει. *das übrige ist schon da* [*the rest is already there*]. 32, 20. οὐχ ἧττον αὐτὸν ἐμίσουν οὓς σώσειε, τῶν ὑπαρχόντων ἐχθρῶν ἐξ ἀρχῆς. 145, 4. πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν προέμενοι. 172, 10. ὁ νῦν μὲν οὐκ ὢν, ὑπάρχων δ' εἰς τότε. 184, ult. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε. 230, 26. πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρ-

χόντων [decorum et laudum, quas jam tenemus] *ἀεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πειρᾶσθαι πράττειν.* 258, 3. *μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου.* nisi ejusmodi esset de unoquoque nostrum infixa jam dudum animis vestris opinio. 304, 1. *ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς.* pretio quocunque, quicquid id est pretii. *für den Preiss, den man vor sich findet* [*for the price that occurs*], id est, *der einem angeboten wird* [*that is offered one*]. 926, 24. *χαλεπόν ἐστι τὴν σὴν φύσιν ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων διελθεῖν.* pro merito, pro modo laudum, quæ in te sunt. 1403, 12. b) exsistere, evenire, et velut efflorescere ex aliqua re. *τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τοὺς αἰτίους ἀπώσασθαι.* 408, 22. c) incipere, ordiri rem, principium, auspicium facere, princeps et auctor ejus fieri. *δίκαιος λογιστὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ὑπηργμένων.* bonorum et beneficiorum in antecessum velut, *par avançe* [*in advance*], nobis divinitus tributorum, *der Güter und Vortheile, die Gott uns voraus gegeben* [*of the goods and advantages which God has given to us beforehand*]. tanquam manupretium aliquod, aut veluti pecuniam mutuam aliquando reddendam, aut tanquam materiam, in qua elaboranda gnavi simus atque seduli. verbo, opportunitates et præsidia sunt, quibus instructus tu ad rem gerendam accedas. 12, 1. *ὑμᾶς οὖν ὑπάρξαι δεῖ χρηστὰ βουλομένους καὶ πάνθ' ἕξει καλῶς. wir müssen nur einen Anfang machen, mit Fassung heilsumen Rathes zu Werke schreiten. Das muss der erste Schritt sehn. das muss vorhergehen. So wird alles gut gehen* [*we must only make a beginning, set to work with the adoption of wholesome counsel. That must be the first step. that must precede. So all will go well*]. 176, ult. *διὰ τὰς εὐεργεσίας, ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς.* quæ primi in vos contulerunt. 431, 17. *ὥστ' οὐχ ὑπάρχων* [scil. *τῆς ἔχθρας*], non injuriarum faciens initium, non vim inferens, *ἀλλὰ τιμωρούμενος,* sed quo illatam depellam et ulciscar, *ἀγωνιοῦμαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον.* 1345, 7. *ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα.* eum, qui prior injurias obtulerit. 1350, 4. d) alicui præsto, propitius, amicus, fidus et certus esse, in ejus potestate et clientela. *ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε τὸ τὸν Φίλιππον αὐτοῖς ὑπάρχειν* [subaudi *φίλον*] *πεισθῆναι.* 358, 7. *δῆλός ἐστιν — καθ' ὑμῶν ὑπάρξων ἐκείνῳ. dass er ihm wider euch zu Gebote stehen, sich von ihm wider euch gebrauchen lassen werde* [*that he will stand at his command against you, that he will suffer himself to be used by him against you*]. 377, 10. *ὅλην δὲ τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς ὡμολόγουν αὐτῷ ὑπάρξειν.* 384, 25. *ὑπαρξάσης τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας,* etiamsi ab aura vestra sublevatus, etiamsi audientiæ vestræ mihi non defuerit æquitas, *δηλῶσαι δυνηθῶ τὰ πεπραγμένα.* 1322, 19.

ὑπαρχὴ] *πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς.* denuo, rursus a principio. 1013, 9.

ὕπατος] *ὑπάτῳ Διὶ θύειν.* 531, 7. *ὕπατος Ζεὺς, ὑπάτη Ἀθηνᾶ.* 1072, 18.

ὑπείκειν] *τῷ δὲ ὡς φοβερῷ πάνθ' ὑπείξομεν.* 197, ult. *θορύβοις, οἷς ὁ δῆμος νουθετεῖ τοὺς ἑαυτὸν ἐνοχλοῦντας, οὐδέποθ' ὑπεῖξε.* 798, 19.

ὑπεῖναι] præsto esse. *vorhandem seyn* [*to be at hand*]. *τὸ γὰρ τιμωρησόμενον οὐχ ὑπέσται τῆς πολιτείας καταλυθείσης.* 801. 25. *πᾶσιν ἀνθρώποις ζῶσιν ὕπεστι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος.* manet eos invidia, proposita illis est. 330, 4.

ὑπειπεῖν] *ὑπειπὼν οὐδὲν,* id est, *προειπών.* nil præfatus, aut sine ulla exceptione, cautione, et determinatione. 637, 11. 639, 10. 692, 15. *τὸν ἐχθρὸν ἕκαστος ὑπειπὼν τὸν ἑαυτοῦ.* ubi verbum hoc significat verbis ab alio editis addere, subjicere nonnulla de suo. *darzu sagen, darhinter her sagen* [*to add to it, subjoin*]. 797, 19.

ὑπεκτιθέναι] *ὑπεξέθεντο τὰς αὐτοῦ θυγατέρας.* clam ablegarunt alio, tutum in locum. *schickten sie hemlich weg, und brachten sie an einen sichern Ort, in gute Verwahrung* [*sent them secretly away, and brought them to a secure place, into safe custody*]. 401, pen.

ὑπεναντίωσις] *ἡ τύχη τοιαύτας πρὸς ἄλληλα ὑπεναντιώσεις λαβοῦσα, πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμολογούμενα ἀπέδωκε.* 1405, 18.

ὑπεξαιρεῖσθαι] excipere, *τῶν ἰδίων κτημάτων ὑπεξαιρούμενοι.* 365, 27.

ὑπεξέρχεσθαι] clam emigrare. *ὑπεξῆλθον Ἀθήναζε.* 1380, 15.

ὑπεξιέναι] de loco decedere, *aus dem Wege gehen, Platz machen* [*to go out of the way, to give place*]. *τὰς ἕνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ὑπεξιέναι.* 775, 26.

ὑπὲρ] cum Genitivo, *pro, ob, de.* *ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζειν.* 9, 13. *φρόνημα ἔχοντα ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον.* 449, pen. *ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες.* 690, 18. *ὃ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον, καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν.* maxime e re hostium est. 305, 20. *ἡ εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου.* *de Aristarcho. betreffend, belangend* [*concerning*]. 544, 11. Cum Accusativo, *super, plus.* *καὶ ὁ δεῖνα εὐδαίμων, εἷς, ἢ δύο, ὑπὲρ τὴν πόλιν.* beatiores, quam resp. fert, vel, quam reip. expedit. 172, 7. *οὐ προσήει τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατόν.* plus quam cxxx. 141. 9. redundare videtur *ὑπὲρ* in illis: *ὑπὲρ δὴ τού-*

των πάντων λύσιν εὑρίσκομεν ταύτην μόνην οὖσαν. 703, 4.

ὑπεραβέλτερος] ὑπεραβέλτεροί εἰσιν αἱ προφάσεις. ultra modum stultæ, insipidæ. 1178, pen.

ὑπεραγαπᾷν. 172, 18. 686, 9.

ὑπεραγωνιᾷν. ultra modum trepidare. 1410, 4.

ὑπεραίρειν] præstare, antecellere. σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρες τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτός. 301, 25. τοσοῦτον ὑπερῆρκε πάντας ἀνθρώπους πονηρίᾳ. 798, 3. ὑπερῆρεν, vicit, superavit, ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας. 1395, 23. de aqua torrente, exundante, e terminis suis in agros assitos excedente. *austreten* [*to overflow*]. εἰς τὰ χωρία ὑπεραίρειν [scil. τὸ ὕδωρ] ἐστὶν ἀναγκαῖον ἤδη. 1274, 20.

ὑπεράκρως ζῆν προῃρημένον. de Alcibiade in omni re modum excedere affectante. 1415, 1.

ὑπεραναίσχυντος. 1071, 27.

ὑπεράτοπος, 213, 25.

ὑπερβαίνειν] εἰ μὲν ὅσα ἄν τις ὑπερβῇ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν. 51, 7. 1419, 14. ὑπερβαίνειν τὰς πίστεις. violare. 153, 4. τέγος ὡς τοὺς γείτονας ὑπερβαίνοι. 609, 15. τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες. 1380, 7. ὑπερβαίνω, caveo, abstineo, omitto, τὸ σαφὲς εἰπεῖν, φυλάττων τὸ πρέπον τῷδε τῷ καιρῷ. 1398, ult. ὑπερβαίνων τις τὰς προτέρας πράξεις, τὰς ὑστέρας λέγῃ. 1424, 24.

ὑπερβάλλειν] ἄχρι του, aliquousque, χρὴ καὶ φιλεῖν, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. æquum et verum modum excedentes. 661, 1. ὑπερβάλλοντα συκοφαντίᾳ. 1043, 4. In Medio. τίνα οὐχ ὑπερβαλεῖσθαι προδότην. 451, 2. ὑπερβάλλεσθαι πειρῶ τῇ σαυτοῦ δυνάμει τὴν τῶν εὐνουστάτων ἐπιθυμίαν. 1416, ult.

ὑπερβολή] excessus ultra modum, vel ultimus gradus. ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖφθαι. 35, 18. 689, 16. ἐπεὶ τοῦτό γ' ἐστὶν ὑπερβολὴ μανίας. 97, 3. ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι. ὥστε — *ich will so weit gehen, so veil einräumen* [*I will go so far, concede so much*]. 291, 24. ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι. 447, 25. plus largiar, (hypothetice,) quam aut serio volo, aut e re mea est. 447, 25. τοσαύτῃ ὑπερβολῇ συκοφαντίας οὗτος κέχρηται. 298, 19. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μᾶλλον δ' εἴ τις ὑπερβολὴ τούτου. aut potius id oportebat appellari, si quid est, quod adhuc sit fœdius et exsecrabilius, quam *turpe*. 362. 5. σκοπεῖτε δὲ, πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει. 468, 11. τοσαύτας ὑπερβολὰς δωρεῶν, αἷς ἀντευποιεῖ, παρέσχηται. 500, 10. ἔστι δὲ ὑπερβολὴ τῶν μετὰ ταῦτα, ἃ μέλλω λέγειν. 519, 24. τοὺς δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γε τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδωκέναι. 539, 4. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πέρας ἂν φήσειέ τις εἶναι κακίας, καὶ τίνα ὑπερβολὴν ἀναιδείας καὶ ὠμότητος καὶ ὕβρεως. 550, 12. τοῦτο οὐκ ἔστιν ἔχον ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. tam spurcum, ut supra nil possit cogitari. 553, 12. τίς οὖν ὑπερβολὴ [scil. πονηρίας]; τίς ὁμοία τῇ τούτου γέγονεν, ἢ γένοιτ' ἂν πονηρία; 554, 26. τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ἐκείνων τῆς αὐτοῦ βδελυρίας, id est, ἐκείνους ὑπερέβαλε τῇ αὐτοῦ βδελυρίᾳ. illorum fœditate sua vicit, vel pone se reliquit. 609, 8. 751, 18. θεωρεῖτε τὰς ὑπερβολὰς ὧν αὐτὸς περὶ αὐτοῦ πρὸς ὑμᾶς ἔγραψεν ἐπαίνων. 673, 15. τοσαύτην ὑπερβολὴν πεποίηνται τῆς αὐτῶν αἰσχροκερδείας. in turpitudine cupiditatis ita modum excesserunt. 687, 21. δεινῶν γὰρ ὄντων, οὐμενοῦν ἐχόντων ὑπερβολήν. quamquam sunt gravia et indigna, tamen intra modum. 786, 26. ταῦτ' οὐχ ὑπερβολὴ δεινῆς αἰσχροκερδείας; τί οὖν ποτ' ἐστὶ τὸ δεινὸν, εἰ μὴ ταῦτα δόξει, τηλικαύτας ὑπερβολὰς ἔχοντα; 825, 21. τίνας οὗτοι λελοίπασιν ὑπερβολὰς εἰπεῖν. 833, ult. εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐληλύθασιν. 1025, 14. τοῦτο γάρ ἐστιν ὑπερβολή. 1333, 16. μεγάλην μὲν οὖν ἴσως δόξομεν ὑπερβολὴν λέγειν. 1396, 14. μὴ καθ' ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ὑπὲρ σοῦ διαλέγεσθαι δόξω, id est, μὴ δόξω περὶ σοῦ λέγειν ὑπερβάλλοντα τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. 1411, 14. τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σπουδῆς καὶ φιλονεικίας ἐν τοῖς πράγμασι πάντ' ἄνδρα παρασχέσθαι δεῖ. 1440, 3. Etymol. M. p. 778, 36. ὑπερβολὴν τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου.

ὑπεργέλοιον ἦν τὸ πρᾶγμα. 406, ult.

ὑπέρδεινος] τὸ πρᾶγμά μοι εἰς ὑπέρδεινον περιέστη. 551, 2.

ὑπερδιατείνεσθαι] ultra modum contendere. 501, 3. 770, 4.

ὑπερεκπλήττεσθαί τινα. aliquem ultra modum revereri et magnifacere. 19, 16.

ὑπέρευ πεπολίτευμαι. 228, 17.

ὑπερέχειν] ἐπειδὰν δὲ ἡ θάλαττα ὑπέρσχῃ, maris æstus humanam omnem vim et artem superet, μάταιος ἡ σπουδή. 128, 25. οὐδεὶς ὑπερεῖχε τῶν πολλῶν. nemo plebeiis præstabat. 689, 10.

ὑπερημερία] *der Verfall, oder Verlauf des Zahlungstages, wenn man ihn ohne Abtrag verstreichen lässet, wodurch der Gläubiger Recht bekommt, sich an die Person, oder an das Vermögen des Schuldners zu halten* [*the expiration of the day of payment, when it is suffered to pass over without a settlement, whereby the creditor acquires a right of seizing upon the person or goods of the debtor*]. Simile jus illi, quod majores nostri

olim usurpabant, *Einritt*, et *Einlager* [*the taking possession of the creditor's house*, et *entering upon it*], et usitato hodie, *die Hülfe einem thun* [*to take one in execution*]. item extremus dies spatii debitori a creditore indulti ad nomen diluendum. forte sic appellabatur, quia dies unus indultus, *ein Tag Nachsicht* [*a day's grace*] ad τὴν ἡμέραν, *dem Zahlungstage* [*to the day of payment*], addebatur. μελλούσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας. 1154, 9. ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβαλέσθαι τὴν ὑπερημερίαν, *den Zahlungstag verlängern*, oder *weiter hinaus setzen* [*to give a longer day*, or *to put off the day of payment*], ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. 1154, 17. et 21. οἰκέτην, ὃν ἔλαβει κατὰ τὴν ὑπερημερίαν ἐκ τῶν Ἀφόβου. quem servum ex Aphobi substantia mihi sumseram, seu vindicaram, pro pignore, propterea quod pecunia ex mulcta mihi debita ad diem soluta non esset. 871, 11. ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν, εἰληφότες τῇ ὑπερημερίᾳ [id est, εἰληφότες αὐτὴν ἐπὶ τῇ ὑπερημερίᾳ, *weil sie sich des Schiffes, nach dem Rechte der Verfallzeit, bemächtiget hatten* [*because they had made themselves masters of the ship according to the right of creditors, when a debtor does not keep his day*], aut εἰληφότες αὐτὸν ἔνοχον τῇ ὑπερημερίᾳ, quia Apaturium deprehenderant obnoxium pœnæ non soluti debiti die statuta]. 894, 8. ὡς δὲ ὡμολόγησέ μοι [scil. ὅτι ἀναβαλεῖται τὴν ὑπερημερίαν] καὶ ἀνεβάλετο τὴν ὑπερημερίαν. quod non solum pollicitus mihi fuerit de die præstandæ solutionis differenda, sed etiam reapse eam distulerit. 1162, 27.

ὑπερήμερος] qui æs mutuum, qua die solvere debebat, ea aut non potuit, aut insuper habuit solvere. 518, 2. δίκην ὠφληκότων καὶ ὑπερημέρων ὄντων. 927, 1. ὑπερήμερον δέ με οὐκ ᾤμην δεῖν εἶναι. 1159, 3. num significat, non existimabam, me ideo plus debere, quia stata die mulctam non dependissem? μήτε λαμβάνειν ἕτερον ἑτέρου, μηδὲ τῶν ὑπερημέρων ὄντων. 518, 2. λαβὼν δὲ ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, οὐδενός πω ἡψάμην τῶν τούτου. quamquam bona ejus adhuc teneo, quæ possessum ivi; vel, manucepi ideo, quod stata die mihi non satisfaceret, nihil tamen eorum adhucdum usurpavi. 540, 23. οὐδεὶς δὲ πώποτε οὕτω πικρῶς οὐδὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξεν, ὡς σὺ τοὺς ὀφείλοντας τοὺς τόκους. 1123, 4.

ὑπερηφανία] τὴν ἀσέλγειαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν τοῦ βίου. 559, 17. τοσαύτης ὑπερηφανίας καὶ ὑπεροψίας πάντων ἀνθρώπων μεστός. 577, 16.

ὑπερήφανος] λόγον ὑπερήφανον, ὥς φασι, λέγει. 42, 27. τὰς ἰδίας οἰκίας κατεσκευάκασιν, οὐ μόνον τῶν πολλῶν ὑπερηφανωτέρας. 175, 10. ὑπερηφάνῳ κέχρηται τῷ λόγῳ. 311, 16. πραΰνει ἔργα ὑπερήφανα. 423, 3.

ὑπερθορεῖν] saltu superare. ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος ὑπέρθορεν. 422, 24.

ὑπεριδεῖν τοὺς ὅρκους. 153, 4. 289, 4. ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα τοσοῦτον. adeo nil pensi habuit. 702, 27.

ὑπερκολακεύειν. 391, 19.

ὑπέρλαμπρον ὀλολύζειν. 313, 22.

ὑπερμεγέθης] διὰ τὰς τῶν προτέρων εὐεργεσίας, οὔσας ὑπερμεγέθεις. 330, 12. ὑπερμέγεθες μηδὲν τὴν πόλιν βλάπτειν. 684, 4. ὑπερμέγεθες ψεῦδος ἐψεύσατο. 1059, 2.

ὑπέρογκος δύναμις. 46, 16.

ὑπεροπτικὸς] ὑπεροπτικώτατος. 218, pen.

ὑπερορία] solum omne peregrinum extra Atticam. ἀποδημίας τινὸς εἰς τὴν ὑπερορίαν συμβάσης. 1086, 11.

ὑπεροψία πάντων ἀνθρώπων. 577, 17.

ὑπερπαίειν] pro ὑπερβαίνειν. ἢ σὺ τοσοῦτον ὑπερπέπαικας τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πλούτῳ. 1217, 18.

ὑπερπηδᾷν] ὑπερπεπήδηκε πάντα τὰ νόμιμα. 644, 16.

ὑπέρπολυς] ἔλαιον ὑπέρπολυ ἐγίγνετο. 1073, pen. ὑπέρπολυ ἀργύριον ἔλαθον. 1073, ult.

ὑπερτείνειν] excellere, superare. ἧς [quam formam oris] οὐδὲ ἃ τέχνη πεποίηται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς, δύναται ὑπερτεῖναι. 1406. 2. Simile ductum de sagittis ab hoc longius, vel ulterius, vel altius adactis, quam alter adegit.

ὑπερφυὴς] δεινὸν ὡς ἀληθῶς καὶ ὑπερφυές. 543, 2. ὑπερφυὲς κακὸν οὐδὲν ἑώρων ὑμᾶς πεισομένους. 683, 19.

ὑπέρχεσθαι ὑμᾶς καὶ θεραπεύειν, adulari, blandiri, officiis promereri. 623, 22. 1369, 20.

ὑπέρχρεως γέγονε. nimis oneratus fuit ære alieno, ut reddere nequiret. 821, 14.

ὑπεύθυνος] τοσούτου δέω λέγειν, ὡς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, — ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ. 263, 24. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσιν, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ. 291, 19. 1403, 13. τοῖς δούλοις ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων ἐστὶν ὑπεύθυνον. *sie müssen mit ihrem Leibe büssen, dafür haften* [*they must pay for it, answer for it, with their bodies*]. 610, 5. οὐδ' ἀρχὴν καταστήσω, ὥστ' ἄρχειν ὑπεύθυνον ἀρχῆς ἑτέρας ὄντα. 747, 1. ὑπεύθυνον ἐλάμβανον. ea conditione testem hunc admisissem, ut, de quibus testaretur, ea is periculo suo præstaret. 1105, 16. εἰ δὲ μὴ προῄδεις, sin autem haud præsciebas, τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς ἄλλοις, eadem teneris cum reliquis culpa ignorantiæ, de eadem inscitia postulari potes. 293, pen. ὡς προκλήσεώς ἐστιν ὑπεύθυνος, οὐχὶ μαρτυρίας. 1114, 21.

ὑπέχειν] præstare, *leisten* [*to perform, render, give*]. ἐπειδὴ δεῖ λόγον αὐτὸν καὶ δίκην ὑπέχειν τῶν πεπραγμένων. rationem red-

dere et pœnas dare. 371, 20. λόγων εὐθύνας ὑφέξει. 398, 17. πάντες εἰκότως ἂν ὧν λέγουσι δίκην ὑπέχοιεν. 398, 19. πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων [scil, ἀναγκαῖα, vel προσταττόμενα] ὑπέχειν ἅμην δεῖν. 408, 4. σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας [scil. τὴν χεῖρα], ibi, in legatione, in Macedonia, cum protendisses manus, ad accipiendum munera, καὶ ὑποσχὼν, et dantis manui tuam subjecisses, quo munera sua in tuam inderet, καὶ καταισχύνας τούτους, cujus facti turpitudine tu hos, cives tuos, coinquinasti, infamasti, ἐνθάδε σεμνολογῇ. 421, 19. δόντα λόγον καὶ ὑποσχόντα κρίσιν. dando rationem, et judicium de se tolerando. 555. 22. οὐ δίκην ὑπέχειν, ἀλλὰ συγγνώμης τυχεῖν δίκαιός εἰμι. 637, 23. τὴν δ' ἐπὶ τῷ προτέρῳ φόνῳ δίκην ὑπέχει. tolerat, luit. 646, 14.

ὑπηρεσία] ministerium, sedulitas alterius studiis inserviendi, eoque illum sibi devinciendi. τοσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι, καὶ ὅλως ὑπηρεσίαι τινὲς ἐφ' ὑμᾶς εἰσὶ κατεσκευασμέναι. 1458, 18. b) ministri navales, diversi et a nautis, vel remigibus, et a militibus classiariis, cujusmodi sunt fabri, coqui etc. ὑπηρεσίαν κρατίστην ἐμισθωσάμην, id est, ὑπηρέτας κρατίστους.1208, 20. ὑπηρεσία, ἐπιβάται, et ναῦται, ut diversi, copulantur. 1214, 23. 1216, 13. 1217, 3.

ὑπηρετεῖν] ὑπηρέτησεν αὐτοῖς τοῦτο. operam illis hac in re præstitit, vel potius hoc illis consilium administravit, vel suppeditavit, suggessit. 841, 3. οὐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ οὐ Τιμοθέῳ ὑπηρετεῖν. 1185, 17. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντες ἐποίουν. 1473, pen. οὐδὲ ὑπηρέτει αὐτῇ, ἃ ἐβούλετο. *nicht alles hergab, verschaffte, was sie verlangte [did not supply, provide, all that she desired]*. 1356, 26. ὑπηρετεῖν τοῖς χρωμένοις εἰς ἁπάσας ἡδονάς. 1382, 11.

ὑπηρέτης] ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει. 37, 4. 175, 18. οἱ καθ' ἡμῶν τῷ Μακεδόνι ὑπηρέται. 216, 17. τότε μὲν ὁ δῆμος δεσπότης ἦν τῶν πολιτευομένων, νῦν δὲ ὑπηρέτης ἐστίν. 690, 11. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προελήλυθε. 690, 21. ὑπηρέτην παρὰ τῆς ἀρχῆς λαβών. 1149, 25. ὑπηρέται, ἐπιβάται, et ναῦται, ut diversi, copulantur. 1209, 11. et 14. ὑπηρέται καὶ συνεργοὶ πάντες οὗτοι Κλεομένους. 1285, 2.

ὑπηρετικὸς] ἕως τριῶν πλοίων καὶ ὑπηρετικοῦ ἡ λειτουργία ἔστω. 262, 6. ubi πλοῖον subauditur. *ein Bot [a boat]*. lembus, linter, navicula ad peragenda cita quædam, subitanea, et minuta negotia, vel ministeria, quasi dicas navicula ministerialis. ἀφικνεῖται ἐκ Μεθώνης ὑπηρετικὸν [scil. πλοῖον] εἰς Θάσον, ἄγον ἄνδρα καὶ ἐπιστολὰς etc. 1220, ult.

ὑπιδεῖν] ὑπίδοισθε καὶ φυλάξαισθε. 622, 4.

ὑπισχνεῖσθαι] sese ferre, jactare, profiteri aliquem, qui minus sit. εἰ τοιοῦτός ἐστιν, οἷος ὑπισχνεῖται, scil. εἶναι. 784, 3. εὔνοιαν, ἣν πρὸς τὸν δῆμον ἔχειν ὑπισχνεῖται. 790, 12. ὑπεσχόμην χορηγήσειν, μηδενὸς ἄλλου ὑπισχνουμένου, citat Schol. Hermog. p. 384.

ὕπνος] τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν. 320, 5.

ὑπὸ] ὅ,τι φυλάξομεν, οὐδέν ἐστιν ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπόν. per, ob bellum. 25, 25. ἂν δ' ὑπὸ πνευμάτων μὴ δυνώμεθα. ob ventos adversos. 94, 4. τοὺς ἐχθροὺς, οὓς οὐκ ἔστιν ὑπὸ τοῖς νόμοις λαβεῖν. *die nach unsern Rechten wenig fragen [who have little concern with our laws]*. quos capere atque tenere constrictos legum nostrarum vinculis haud licet. 97, 4. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐστὶν οὐδείς. 630, 1. ἀλλ' ὑπὸ τῶν λειτουργιῶν, ob munera edenda, καὶ τῶν εἰσφορῶν, καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίας, τὰ μὲν ἐνέχυρα κεῖται αὐτῶν [supellectilis meæ domesticæ] τὰ δὲ πέπραται. 1155, 22.

ὑποβάλλειν] ἡ δὲ δοκοῦσα [putatitia, opinata mater Midiæ] καὶ ὑποβαλομένη τοῦτον. quæ eum sibi supposuit pro filio, qui alterius esset. 563, 5. τοιαῦθ' ὑποβάλλειν αὐτῷ. ejusmodi voces oportet vos ei opponere, sic occurrere. 580, 6. 1060, 9. 1203, 10. πῶς γὰρ ἄν τις ὑποβάλοι τὴν σὴν ὄψιν. oculis subjiciat, spectandam proponat. 1405, ult.

ὑπογράφειν] præscribere, in principio legis scribere. 639, 10. ὑπογράψας. in scripto suo cum præmisisset hæc. 973, 14, ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολάς. 1484, 17.

ὑπόγυος] τὰ δ' ὑπογυότατα. recentissime. 161, ult. ὑπογύων τῶν χρόνων ὄντων. 841, 6. τῷ ὑπογυότερα εἶναι τοῖς χρόνοις οὔπω μεμυθολόγηται. 1391, 21. ὑπογυοτέροις ἔχοντας παραδείγμασι χρῆσθαι. 1415, 5. οὕτως ὑπογύου καὶ τῆς Λυκούργου πολιτείας καὶ τῆς τελευτῆς γεγονυίας. 1479, 22.

ὑποδεῖν] ἁπλᾶς ὑποδέδενται. 1267, 23.

ὑποδέχεσθαι τῶν φευγόντων οὐδένα ἐῶσιν οἱ νόμοι, ἢ ἐν τοῖς αὐτοῖς κελεύουσιν ἐνέχεσθαι τὸν ὑποδεχόμενον τοὺς φεύγοντας. 1222, 3. ὑποδέχεσθαι φρουράν. 1334, 21. εἰς ἣν [arcem] οἱ περὶ Κριτίαν ἔμελλον τοὺς Λακεδαιμονίους ὑποδέχεσθαι. 1343, 9.

ὑπόδικος ἔστω τῷ παθόντι. tenetor coram judice ei, quem læserit, de injuria satisfacere, rationem ejus reddere. 518, 3. ὑπόδικος τῆς ἐγγύης ἦν. 902, 3. φόνου καὶ τῶν δεινοτάτων ἦν ἂν ὑπόδικος. 1264, 19. μάρτυρας ὑποδίκους παρέσχημαι. respondere et approbare testimonii sui veritatem obnoxios. 1024, 16. ὁ μὲν νόμος ὑπόδικον ποιεῖ. edicit, ei necesse fore, factum suum approbare. 976, ult. ψευδομαρτυριῶν ὑπόδικον αὐτὸν ἐποίουν κατ'

ἀδελφοῦ. 849. 20.

ὑποδοχὴ] idem quod ὑπόληψις, opinio, suspicio, ex aliqua re factove collecta, ut inde necessario consequens. εἰς ὑποδοχὴν τοῦ μηδ' ἀμφισβητῆσαι ὑμᾶς. ut inde intelligatur, vel colligatur, vos nil queri. 80, 1. quasi dicas, *ad subsumtionem*. ἐργολαβοῦσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν [id est, προσδοκίαν] πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτοὺς ὁ λογισμός. 1482, 25.

ὑποδύεσθαι] *sich worunter verkriechen, verstecken* [*to creep under, conceal one's self under*]. ὑποδύοιτο ὑπὸ κλίνην. 609, 15. ὑποδύεσθαι τὴν διὰ τοῦ ψηφίσματος αἰτίαν. obnoxium sese reddere criminationi. 624, 19. πῶς οὖν τοῦθ' ὑπέδυ; in hanc latebram sese abdidit, hanc larvam subiit: vel, hanc objectionem elusit, devitavit, subterfugit? 749, 4. παρὰ ταῦτα ὑποδύῃ. his non obstantibus, tamen erepis, clam effugis. *dukriechest, und schleichest dich darneben weg und durch* [*you creep, steal off, through all this*]. 778, 20.

ὑπόθεσις] summa rei, meta, id quod in re maxime spectatur, et ad quod præcipue contenditur. *Endzweck, Absicht* [*the end, object, view*]. item argumentum, id, de quo agitur. num est e Demosthene, quod Schol. Hermogenis mstus (p. 5. cfin.) citat ad librum περὶ δεινότητος: ἔμελλον ἆρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις. τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι. 21, 7. ὑπόθεσιν, περὶ ἧς βουλεύεσθε, οὐχὶ τὴν οὖσαν παρίστανται. 28, 8. ἐξέστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς οἱ πρόγονοι ὑμᾶς κατέλιπον. descivistis, discessistis ab illis [vulgo sic dictis] principiis, regulis et præceptis sentiendi atque agendi, quæ vestri majores vobis reliquerant. 143, 14. præcepta palmaria, quibus, tanquam fundamentis quibusdam, aliæ inde consequentes sententiæ superstruuntur. τοιαύτας ὑποθέσεις μεμνημένοι. 1082, 20. ὑπόθεσις [institutio, natura et finis] τῆς ὅλης πολιτείας. 1397, 14. τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως [a causa proposita], ᾠχόμην τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος. 416, 25.

ὑποθήκη] hypotheca, pignus, res oppignerata. τοῖς δανεισταῖς οὐ παρασχόντα τὰς ὑποθήκας. 922, 5.

ὑποκατακλίνειν] ὑποκατακλινόμενοι, vi necessitatis cedentes, inviti et coacti, ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις ἡττᾶσθαι ἐνόμιζον. 127, 21.

ὑποκεῖσθαι] propositus sive oculis, sive menti esse, in conspectu, in medio esse. τἄλλα τότε δεύτερα ἦν τῶν ὑποκειμένων προσδοκιῶν καὶ τῶν ἐλπίδων. 348, 22. ὃς δυοῖν ὑποκειμένοιν [id est, προκειμ.] ὀνομάτοιν. 631, 18. καὶ γὰρ ἐνταῦθ' ὑπόκειται —hoc in foro certaturis proposita sunt istæc præstanda. 643, 22. παρ' ὑμῖν ὀργὴ μεγάλη καὶ τιμωρία ὑπόκειται τοῖς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦσι. manet eos. 913, 6. præsuppositum et infixum menti esse tanquam scitum certum ratumque. τοῦτ' ὑποκεῖσθαι τῇ γνώμῃ. 179, 6. καὶ μὴν ὑποκειμένων τούτων, ὥσπερ προσήκει. 1488, 1. b) oppositus, h. e. oppigneratus esse. κλινοποιοὺς τετταράκοντα μνῶν ὑποκειμένους. 816, 10. εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν. 841, 19. ἐὰν δὲ μὴ ἀποδῶσιν [debitores] ἐν τῷ συγκειμένῳ χρόνῳ, τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν ἐξέστω ὑποθεῖναι [scil. aliis,] ἢ ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς. 926, 23. ὑπέκειτο ἡ ἄλλη οὐσία ἑπτὰ μνῶν. 1187, 23. ὑποκειμένων αὐτῷ τῶν ξύλων τοῦ ναύλου. *die Stämme Holz waren ihm für die vorgestreckte Fracht des Holzes verpfändet* [*the timber was pledged to him for the advanced freight of the wood.*] 1194, 17. τὴν ναῦν τὴν ὑποκειμένην ἡμῖν. 1283, ult.

ὑποκορίζεσθαι] rem turpem molli et honesto vocabulo velut amicire, incrustare, excusare. 424, 11.

ὑποκρίνεσθαι] histrionem agere, rem minutam vanamve et nihili verbis declamatoriis et circulatoria garrulitate exaggerare. 230, 7. ὑποκρίνῃ μὲν δεδωκέναι, simulas quidem, φαίνῃ δ' οὐ δεδωκὼς, at constat, te nil dedisse. 878, 3. μετὰ παῤῥησίας διαλεχθῆναι μηδὲν ὑποκρινόμενον. 415, 2.

ὑποκριτὴς ἄριστος. 329, 25. μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ἐκείνοις ὑποκριταῖς. 314, 11.

ὑπολαμβάνειν] τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ἐλάττω τῆς ὑπειλημμένης παρὰ τοῖς ἀκούουσι φαίνεσθαι ποιοῦσιν. opinata. 178, 8. 1423, 7. πολὺ τἀναντία, ἢ προσῆκεν, ὑπειλημμένον. de quo multo secius existimatur, atque oportebat. 623, 5. b) occurrere, regerere, opponere aliquid alterius causationibus, item afferre aliquid pro objectione, 594, 21. 596, 14. 600, 20. et 23. 638, 17.

ὑπολείπειν] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔθ' ὑμῖν ὑπολείπεται. 10, pen. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥᾳστώνην, ἅμα δ', εἴ τι γίγνοιτο, ἀναφοράν. *er liess sich eine Auskunft, Ausflucht offen* [*left open to himself an expedient, an evasion*]. reservabit sibi perfugium. 301, 22. ὑπελείπετο ταύτην εἰς τὸν ὕστερον λόγον. 836, 6. ὑπολειφθεὶς τοῦ στόλου. cum postremus veniret, a classe sejunctus, a qua sponte sua retro remanserat. 569, 3.

ὑπόληψις] v. Stobæi locum sub v. διαβολή.

ὑπολογίζεσθαι] *in Betrachtung ziehen* [*to take into consideration*]. οὔτε μνησικακήσετε, οὔτε ὑπολογιεῖσθε. 259, 7. οὐδένα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, οὐθ' ὑπολογισάμενος.

294, 5. ὑπολογισάμενον μήθ' ἡλικίαν, μήτ' ἄλλο μηδέν. 1322, 6. οὔτε τὴν ἀῤῥωστίαν ὑπολογισάμενος, οὐδ' ὅτι —. 380, 5.

ὑπόλογος] substantive, ratio, consideratio. *Bedenken, Betrachtung, Erwegung* [*consideration, regard*]. μηδένα τούτων ποιεῖται ὑπόλογον. 790, 9. b) Adjective. μηδὲν ὑπόλογον εἶναι. in censum non venire, rationem ejus nullam haberi. 959, 7. νῦν δὲ τούτων οὐδεμίαν ὁρῶ τῶν σκήψεων ὑπόλογον οὖσαν. 1329, 4.

ὑπόλοιπος] ὑπόλοιπον ἀγῶνα τῶν ψευδομαρτυριῶν ταῖς δίκαις ἀποδιδόντες οἱ νόμοι. reliquum faciunt legis victis in judicio certamen de falso dicto testimonio. 1139, 2. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. id quod unum adhuc vobis superest faciundum. 1168, 1.

ὑπομένειν] πρὸς τοὺς θρασέως ὑπομένειν ὁτιοῦν οἰομένους δεῖν. 63, 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. cum invictus restitisset, neque cessisset, neque precibus, neque gratiæ officiisque aliorum, quid? quod multorum adeo comminationes aspernatus esset. 515, 18. ὑπέμεινεν ἐν τοῖς τείχεσι. 671, 15. ὑπέμειναν τοὺς νόμους. paruerunt legibus, in earum potestate fuerunt, tolerarunt pœnas a legibus constitutas. 742, ult. ὑπομείναντες [in urbe qui rem ausissent] ἐπολιορκοῦντο. 1380, 5. et 11. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώστως ὑπέμειναν. 1397, 9.

ὑπομιμνήσκειν] εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων. 257, 24. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν. 316, 10. τοῦ χάριν δὴ ταῦθ' ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς. 348, 26. ὑπομιμνήσκω ταῦτα, οὐ νομίζων χάριν ὀφείλειν ὑμῖν. 1127, 16. τοὺς καιροὺς, ἐφ' ὧν ἕκαστα ἐξηπάτησθε, ὑπομνήσω. 399, ult. ἀνάγκη δὲ πρῶτον τοὺς χρόνους ὑπομνῆσαι ὑμᾶς. 704, 22.

ὑπόμνημα] ἀλλ' ἵν' ὑμεῖς ἔχητε ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα. 121, 25. τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ὑπομνήμαθ' ὁρῶσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν. 247, 22. ὑπομνήματα. commentarii, libri memoriales. 557, 10. et 18. ὑπομνήματα [monumenta] τῶν ἔργων ἦσαν οἱ στέφανοι. 616, 21. ὑπομνήματα πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων καταλιπόντες. 690, 20. *Sudelbücher der Kaufleute* [*memoranda for merchants*]. 837, 17. ὑπομνήματα γράφεσθαι εἰώθασιν οἱ τραπεζῖται, *die Banquieurs lassen von ihren Bancobedienten, oder Gehülfen, Nebenbücher halten* [*the bankers make their clerks or assistants keep registers, record-books*], ὧν τε διδόασι χρημάτων —. 1186, 7. ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο. *er gab dem Buchhalter Ordre, in das Handlungsbuch eine Note, Nebenanmerkung einzutragen* [*he gave the book-keeper orders to enter a note, a by-note, into the ledger*]. appendicem ad nomen in tabulis scriptum, subnotationem. 1193, 3. ὑπομνήματα πολλὰ λαμβάνουσα ἐν οἷς συνήδει τούτοις ἀρίστοις οὖσι. 1393, ult. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχουσι. 1412, 8. τοῦτον ὑπόμνημα τῶν ἑαυτοῦ κακῶν ὀφθέντα πᾶσιν εἶναι. monumentum, unde dedecora ipsius omnia spectanti cuique atque occurrenti in mentem veniant. 1489, 18.

ὑπόμνυσθαι] idem est atque προόμνυσθαι, h. e. ante litis contestationem jurare, *den Voreyd thun, den Eyd für Gefährde* [*to take the previous oath, the oath that he was taking no unfair advantage of his opponent*]. ἠντιδίκει καὶ ὑπώμνυτο, ὡς ἦν Βοιωτός. 1006, 3. b) per alium, delegatum, ad judices absentiam sui a foro, propter valetudinis, aut itineris necessitatem, jurato excusare. οὐ παραγραφομένου ἐμοῦ, οὐδ' ὑπομνυομένου. 1151, 2. ὑπωμοσάμεθα τουτονὶ Ὀλ. ἀπεῖναι δημοσίᾳ στρατευόμενον. 1174, 6. ὑπομοθέντος δὲ τούτου. quæ excusatio absentiæ actoris cum esset jurejurando confirmata. 1174, 8. ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι. adversarii nostram absentiæ excusationem alio jurejurando interposito debilitatum ibant. 1174, 8. ὑπωμόσατό τις τὸν Δημοσθένην, juratus absentiam Demosthenis ceu legitimam excusabat, ὡς νοσοῦντα, τὸν περιϊόντα καὶ λοιδορούμενον Αἰσχίνῃ. 1336, 9.

ὑπόνοιαι πλασταὶ καὶ προφάσεις ἄδικοι. 1178, 2.

ὑποπίπτειν] ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ, ἐβάδιζεν. *ob er gleich mit einem ieden von euch allen in gleichem Schritte geht, so gieng er doch, wenn er mit dem Aristolocho gieng, aus Ehrerbietung, immer einen halben Schritt hinter ihm her, ob Aristolochus gleich nur eine Canaille von einem Geldmükler war* [*although, if he were walking with any one of you, he would take equal steps, yet in walking with Aristolochus, out of respect, he always kept himself half a step behind him, although Aristolochus is but a petty low-lived money-broker*]. 1120, 22. ὑποπίπτει δὲ τοῖς τοιούτοις ἐθελοντής. *er schmieget sich, wirft sich gegen sie weg, tritt ihnen nach, schmeichelt ihnen* [*keep time and step, as people do when walking together*]. 1121, 9. ὑπέπεσε Καλλιστράτῳ. in potestatem et pæne servitutem se dedit Callistrato, famulatus ei est. 1359, 18.

ὑποποιεῖσθαι] aliquem sibi conciliare, adjungere. 365, 11.

ὑπόπτεσθαι] ὑπόψεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε. 276, 23.

ὑπόπτως ἔχειν πρὸς Φίλιππον. 381, pen.

ὑποῤῥεῖν] ἡ δ' ἐφ' ἑκάστου τούτων ἁμαρτία κατὰ μικρὸν ὑποῤῥέουσα, subrepens, ἀθρόως γίνεται τῇ πόλει βλάβη. 412, 13. b)

ὑποστῆναι [scil. ἐμὲ σοὶ γενέσθαι] πρατῆρα ἠξίωσας. 983, 8. ὑφίστασθαι κἂν θορυβηθῆναι. sustinere ipso concionis fremitu perturbari, interpellari. 1421, 19.

ὑφορᾶν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες. 240, 13.

Φ.

Φαγέδαινα. 798, 23.

φαιδρὸς] οὐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι. 332, 8. τοῖς ἁπλῶς ὡς πεφύκασι βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς. 1122, 18.

φαίνειν] τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ πάνθ' οὕτως, ὡς ἐστὶν ἀληθῆ, καὶ φαίνεται. 1267, 10. οὕτω καὶ νῦν τοῖς ἐκ τοῦ λόγου φαινομένοις προσθέσθαι. 303, 23. οὐδαμοῦ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον. nequaquam illum solum per se, sine adjutore, tale facinus tam aperte fuisse ausurum. 376, 22. b) indicare magistratui aliquem vetita legibus facientem, e. c. vectigalibus ærarium fraudantem, merces clam sine vectigalibus importantem, *einen Schmuckeler angeben, einen Lorrendrayer, der einen Schleichhandel treibt, Contrebande Waaren führt, oder den Feinden Contrebande Waaren zuführt, oder die Accise beschummelt* [*to denounce a smuggler, a contrabandist, one who pursues a clandestine trade, who carries contraband goods, delivers prohibited commodities to the enemy, or defrauds the excise*]. τοῖς προαιρουμένοις γράφεσθαι γραφὰς, ἢ φαίνειν. 1323, 15. τὸν νόμον ἀναγνώσεται τὸν περὶ τῶν φαινόντων, καὶ μὴ ἐπεξιόντων, ἀλλὰ διαλυομένων, [scil. πρὸς τούτους, οὓς ἔφαινον]. 1323, 9. φαίνειν πλοῖον. 1324, 19. et 22. ἐξὸν τὰ ἡμίσεα τῶν φανθέντων λαβεῖν. 1325, pen. v. art. φανερός.

φαλάγγιον. 798, ult.

φάλαγξ] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὁπλιτῶν ἄγειν. 123, 26.

φάναι] πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετο. multæ causæ, controversiæ, e solo Lycurgi verbo disceptabantur, ut, quæ ille censeret, affirmaret, infitiaretur, ea rata et vera haberetis, atque secundum eum pronunciaretis. 1475, ult. quamvis πάντες γεγράφασι præcessisset, p. 650, 13. tamen insequitur φησὶν (non φασὶν), quia subauditur ἕκαστος τῶν γεγραφότων.

φανερὸς] εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει. 9, 2. τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γεγενημένην τῇ πόλει. 18, 2. ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο οὐσίαν φανερὰν [in fundis et bonis immobilibus], ταύτην ἐξαργυρίσας, argento mutata. *ins Geld gesetzt, zu Gelde gemacht* [*turned into money*]. 59, 5. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι καταφεύγειν ἐφ' ὑμᾶς. *constabat inter omnes, factu fore necessarium, ut Thebani receptum ad vos haberent.* 231, 16. οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος. 306, 2. φαίνεσθε ἐκείνῃ μὲν [reip.] τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ. 837, 27. φανερὰ ποιῆσαι ἡμῖν. in conspectum nostrum adducere, in medio proponere. 937, 13. φανερὰν οὐσίαν ἐκέκτητο μικράν τινα. 986, 25. φανερᾷ τῇ ψήφῳ ἐψηφίσατο. 1078, 19. προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας· οὐδὲ γὰρ ἦν φανερὸς [scil. ἐν τῇ ἀγορᾷ]. nam in foro non comparebat. 1190, 4. οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε, ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσταμαι. 1485, 2.

φανερῶς] ὅσῳ τὸ φανερῶς [scil. τι ποιεῖν] τοῦ λάθρα κρεῖττον, καὶ τὸ νικῶντας τοῦ παρακρουσαμένους πράττειν ὁτιοῦν ἐντιμότερον. 479, 9.

φάραγξ. 793, 6.

φαρμακᾶν] insanire, furere a malis potionibus. 1133, 26.

φαρμακείας τινὸς οὗτοι ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκοῦσιν. 1025, 11.

φαρμακὶς] τὴν Λημνίδα, τὴν φαρμακίδα. 793, 27.

φάρμακον] ταῦτα λαβὼν τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδὰς παρὰ τῆς θεραπαίνης αὐτῆς. 793, pen. ἂν μὴ μανιῶν, ἢ γήρως, ἢ φαρμάκων. 1133, 11.

ὁ φαρμακὸς] veneficus, *der Giftmischer* [*the poisoner*]. 794, 4.

φαρμακοτρίβης] *Farbenreiber* [*colour-grinder*]. 1170, ult.

Φασηλίτης] οἱ Φασηλῖται οὐδὲν καινὸν διαπράττονται, ἀλλ' ὅπερ εἰώθασι. 923, 1. τῶν Φασηλιτῶν πλείους εἰσὶν αἱ δίκαι [in foro Attico sæpius de mala fraude postulantur] ἢ τῶν ἄλλων [scil. ξένων ἐμπόρων] ἁπάντων. 924, 7. unde probrum erat hoc vocabulum. ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων. 931, 22.

φάσις] indicatio, delatio nominis alicujus apud magistratum de fraude peculatuve in vectigalibus et mercium importatione atque exportatione commissa. 793, 16. φάσιν [scil. τοῦ ἀργυρίου] καὶ ἀπογραφὴν τοῦ ἀργυρίου εἶναι πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς, licere æs sic præter fas creditum, in foro curatorum mercatus Attici, φαίνειν, denunciare, et ἀπογράφειν, specificare, h. e. nominatim edere, quantum sit, aut quæ sint merces vertitæ (*Contrebande Waaren — contraband goods*). 941, 14. τὴν περὶ τὸ πλοῖον φάσιν. delationem navis. 1323, 6.

φαῦλος] τοῦτ' ἐκεῖνον, ὅπερ ἀληθὲς ὑπάρχει, φαῦλον φαίνεσθαι. 19, 15. ἐμὲ μὲν φαῦλον ἡγεῖσθε, τοῦτον δ' ἄφετε, citat Hermogenes p. 315, 3. ex or. de F. L. οὐδὲν γὰρ φαῦλον ἐρῶ σε. 488, 8. φαῦλος — τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. ὡς Δημοσθένης. Etymolog. p. 789, 47. ἐκ φαύλων αὐτὰ [scil. τὰ πράγματα]

ποιησάμενος — καὶ ἐνεδείξατο, ὅτι —. vix perfecerat Theopompus, ut hereditas sibi adjudicaretur, cum statim proderet. 1073, 20. οὐ γὰρ ἔφθη μοι συμβᾶσα ἡ ἀτυχία, καὶ εὐθὺς ἐπεχείρησαν διαφορῆσαι τἄνδοθεν. vix enim ictus fueram hoc infortunio, quum hi statim conarentur supellectilem domesticam differre. 1319, 9. quamquam in hoc postremo pari exemplorum (e p. 1073. et 1319.) φθάνειν accipi quoque potest pro pervenire. Cum pervenisset Theopompus eo, ut auferret hereditatem judicum sententia sibi addictam. — cum infortunium eo pervenisset, ut mihi eveniret. Præstat tamen in utroque loco notio præveniendi, scil. studium et contentionem impediendi. b) effugere. οὐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεῦον. vix effugiat multitudo plebis, quominus hisce belluis serviat. 745, 4. οὐκ ἂν φθάνοι κατακοπτόμενος. non facile effugiat, quominus concidatur, h. e. quo citius concidetur, hoc melius. 782, 16.

φθέγγεσθαι μέγιστον ἁπάντων. 405, 15. et pen. φθεγγομένου μεῖζον οὐδενός. 406, 1. φαῦλον. 408, 18. τηνικαῦτα ὡς καλὸν φθεγγομένῳ προσέχοιτε. 449, 24. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται καὶ βακτηρίαν φορεῖ. 981, 25.

φθείρειν] οὐδὲν δέονται — φθείρεσθαι καὶ καθ' ἑκάστην κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτοῦ. contabescere, absumi molestiis. 154, pen. δεινοί τινες εἰσὶ φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους. cum contentione, quasi certatim, concurrere, ruere, ferri ad divites, ad horum divitum fraudem pestemque. 560, 9.

φθόη] phthisis, tabes. μέχρι φθόης καλῶς ποιοῦσαι προπεπόμφασιν αὐτόν. 1481, 22.

φθονεῖν] δόξαν κατέλιπον κρείττω τῶν φθονούντων. 35, 11. πλὴν εἰ μὴ παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ τοῖς ἀπόροις βοηθείᾳ φθονοῦμεν. 141, 23. ἐφθόνησε τῆς ἐργασίας. 1112, 14. φθονήσῃ, pro φθονηθήσῃ, laborabis, conflagrabis invidia publica, consciscés eam tibi. 1160, pen. ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες. 1484, 24.

φθονεροὺς, ἀχαρίστους, ἀπίστους δοκεῖν εἶναι. 460, 6.

φθόνος] οὐδ' αἰσχύνῃ φθόνου δίκην εἰσάγων. 268, 3. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπεστι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος. 330, 4. οὐ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς [vita defunctis] ἔτι τηνικαῦτα [post fata extrema] ἐναντιοῦται. 441, ult. ὁ φθόνος σημεῖον φύσεως παντάπασι πονηρᾶς. 499, 22. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον. 507, 27. βουλόμενος φθόνον μοί τινα διὰ τούτων τῶν λόγων συνάγειν. 524, 1. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾷ; ἔλεον. 577, 25. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται τοῦ φθόνου. 792, 26. οὐδὲ τὸν ἐντὸς τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους ἀσκοῦντες. 799, 12. φθόνος ἀπείη τοῦ λόγου. 1396, 9. τὸν φθόνον δεδιὼς πρὸς ὃν οὐδέν ἐστι προὔργου τἀληθῆ λέγειν. 1468, 8. κἂν ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ ταῖς αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντιστῇ. 1479, 16. τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας. 1481, 10.

φθόρος ἄνθρωπος οἰκότριψ. 173, 16.

φιάλη. 565, ult. φιαλῶν ποίησις. 615, 4. 755, 8. στέφανοι σημεῖον ἀρετῆς εἰσὶ, φιάλαι δὲ πλούτου. 617, 1. θέντες τὴν φιάλην ἐνέχυρα. 1031, 8. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας δύο ἀργυρᾶς. 1191, 1. φιάλας Λυκιουργεῖς. 1193, 11.

φιλαθήναιος] φιλαθηναιότατος. 439, 27.

φιλαίτιος] obnoxius crebris criminationibus et offensionibus. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον, καὶ σφαλερὸν, καὶ πολλῶν ἀγώνων μεστόν. 150, 9.

φιλανθρωπεύεσθαι. 384, 11.

φιλανθρωπία] comitas, blanda suavitas, hilaris humanitas et familiaritas aperta, πρὸς φθόνον, καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται. 507, 26.

φιλάνθρωπον οὔτε μικρὸν, οὔτε μέγα πρὸς τοὺς δικαστὰς ποιήσαντα. 538, pen.

φιλανθρώπως πάνυ τούτῳ ἐκεχρήμην. admodum familiariter. 411, 10.

φιλαπεχθημοσύνη] propensio animi ad contentiones, rixas, simultates. 1268, 16.

φιλαπεχθήμων. 701, 25. εἰ μὴ φιλαπέχθημον ἦν, εἶπον ἄν. 1445, 25.

φιλεῖν] οὐκ ἐφίλουν αὐτοὺς, ὥσπερ ὑμᾶς οὗτοι. non aiebant per simulationem, se tanto vestri amore teneri, quantum hi nunc præ se ferunt. 35, 4. ἄχρι του χρὴ καὶ φιλεῖν καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. 660, ult. οὐ γὰρ τούτους οὕτω μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ. amor meus erga memet excedit odium meum erga istos. 1161, 19. φασὶ μὲν φιλεῖν ὑμᾶς, φιλοῦσι δὲ οὐχ ὑμᾶς, ἀλλ' αὑτούς. 1459, 22.

φιλεργία] contentio, studium, ardor opus aliquod artemve exercendi, e. c. quæstum e pecuniis fœnori collocandis, cavendique, ne inertes jaceant. 945, 25. ὁρῶντες τὴν ἐμὴν φιλεργίαν. *meine Bergbaulust, dass ich ein Baulustiger wäre, Wohlgefallen an dem Bergbaue fünde [my passion for mining, that I was fond of mining, found a pleasure in mining].* 1049, 1.

φιλεργὸν εἶναι καὶ χρηστὸν δόξαι, θαυμαστὸν ἡλίκον ἐστίν. sedulum, industrium in arte argentaria, eundemque fidum et probum. 957, 28.

φιλίαν τινὸς προσάγεσθαι. alicujus amicitiam sibi conciliare, adjungere. 19, pen. μετρία δίκη παρὰ τῶν φίλων ἐστὶν, ἄν τι δοκῶσι πεποιηκέναι δεινὸν, μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν. 553, 2. τοῖς ἄλλην τινὰ φιλίαν κτησαμένοις. si qui amicis, præter-

quam plebe, quibuscunque aliis. 1480, 3. τὴν ἔξωθεν φιλίαν κτήσασθαι. cum Macedonibus aliisque regulis familiaritates contrahere. 1480, ult.

φίλιος] adjectivum. παρὰ πᾶσαν φιλίαν μέχρι τοῦ Πειραιῶς. quamcunque terram prætervehatur, ut ea sit cum Atheniensibus amica. 326, 12. οὐ γὰρ γένος ἐστὶν ἓν φιλίων καὶ πολεμίων. 638, 3. τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι. *das Guth sey Contrebande, und verfallen, ihr habt das Schiff für gute Prise erkläret* [*the goods were contraband and forfeited, you have pronounced the ship to be a fair prize*]. pronuntiastis illas merces recte captas esse, ut ab hostibus. 703, 24.

φιλιππίζειν] μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων. 287, 1. οἱ μὲν αὐτῶν ἐφιλίππιζον. 1334, 10.

Φίλιππον ἕτερον ταχέως ὑμῖν ποιήσετε. 43, 12.

φιλόδικος] ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι. 1287, 17.

φιλόδωρος] ποιήσαντα πρᾶγμα φιλάνθρωπον καὶ φιλόδωρον. 264, 5.

φιλοκίνδυνος] φιλοκινδυνώτατος εἶ πάντων ἀνθρώπων. 501, 16.

φιλολοίδορος] καίπερ οὐ φιλολοίδορον ὄντα φύσει. 269, 11.

φιλονεικεῖν] ταῖς πρὸς τοὺς οἰκείους διαφοραῖς πολλάκις φιλονεικοῦντες. 1099, 11. μηδὲν οὖν φιλονείκει, Λεπτίνη. 501, 5.

φιλονεικία] εἰ τὴν πρὸς αὐτοὺς φιλονεικίαν πρὸς τοὺς τῆς πόλεως ἐχθροὺς τρέψαντες ἐδημηγόρουν. 1440, 22.

φιλοπονία τῶν δρόμων. 1408, 21. τὴν φιλοπονίαν εὐθέως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐπιδειξάμενος. 1409, 11. διὰ καρτερίας καὶ φιλοπονίας οὐδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον. 1412, 23.

φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν. 292, 25.

φιλοπραγμοσύνη] gnavitas, assiduitas, efficacia, contentio perpetuo in actu rerum versandi, sive suarum, sive alienarum. τὴν φιλοπραγμοσύνην ᾗ πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῇ Φίλιππος. 13, 10. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ. 52, 9. τὴν βίαν καὶ τὴν φιλοπραγμοσύνην ὁρῶντες τὴν τούτου. 559, 21. 994, antepen.

φίλος] φίλων ἀληθινῶν εἶναι ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς παρεῖναι. 113, 27. μέχρι τούτου Λασθένης φίλος ὠνομάζετο Φιλίππου. 241, 25. φίλον, εὐεργέτην, σωτῆρα ἡγοῦντο. 240, 10. φίλων ἀγαθῶν ἐστὶν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη. 664, 18. τοῦ μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν, ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἐμαυτοῦ σωτηρίας φροντίζω. 1483, 13.

φιλοσοφεῖν] πεφιλοσόφηκεν οὕτως, ὥστε — ita calide commentus, commachinatus est — *er hat seine Sachen so listig eingefädelt* [*he has contrived matters so craftily*]. 1181, 1.

φιλοσοφίαν μόνην δυναμένην παιδεῦσαι ὀρθῶς καὶ γυμνάσαι ταύτην, [scil. τὴν διάνοιαν]. 1412, 17. prædicatio philosophiæ legitur p. 1413, 13. sq. φέρειν τὴν φιλοσοφίαν οὐκ ὄνειδος, ἀλλὰ τιμὴν τοῖς χρωμένοις. 1416, 12.

φιλοτησία] scil. κύλιξ. φιλοτησίας προὔπινε. 380, pen.

φιλοτιμεῖσθαι] ἓν μόνον ἂν τις ἔχοι δεῖξαι Φαίνιππον πεφιλοτιμημένον εἰς ὑμᾶς. 1046, 7.

φιλοτιμία] ἐκείνῳ μὲν ἔχει φιλοτιμίαν τινά. illi quidem præbet aliquam causam gloriandi. 18, 21. φιλοτιμίᾳ. magno cum studio, acri contentione, seu studio laudis et gloriæ sibi soli arrogandæ. 23, 8. τὴν φιλοτιμίαν τἀνδρὸς ἀνυπέρβλητον εἶναι. 23, 10. μηδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας. 220, 12. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ὑπολείπεσθαι. a nulla abesse largitione, nullam subterfugere erogationem pecuniariam, quæ fit gloriæ causa, in reip. decus atque commodum. 312, 26. φιλοτιμίαν οὐ δεῖ ἐκ τούτων κρίνειν, εἴ τις —. 566, 7. φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὁρῶντας ποιούμενος. in licentia se jactans. 1356, 2. φιλοτιμίαν ἱκανὴν ἡγεῖσθαι τὴν τοῦ δύνασθαι λέγειν δόξαν. 1425, 1. ἀπεστέρημαι τῶν ἰδίων φιλοτιμιῶν. 410, 24. φιλοτιμίας πολλὰς, argumenta, documenta gloriæ, περιαιρεῖται τῆς πόλεως. 729, 15.

φιλότιμος] οὕτως αὐτὸν [Philippum] φιλότιμον, appetentem, avidium gloriæ, φασὶν εἶναι οἱ συνδιατρίψαντες αὐτῷ. 155, 16.

φιλοτίμως παρεσκευασμένης τῆς ψυχῆς. 1409, 11. πρὸς χρηματισμὸν καὶ ῥώμην καὶ τὰ τοιαῦτα φιλοτίμως ἔχειν. 1412, 25.

φιλοψυχεῖν. 1397, 27.

φλαῦρον μηδέποτε μηδὲν μήτε παθεῖν, μήτε μελλῆσαι. 1487, ult. θάτερα, ἵνα μηδὲν εἴπω φλαῦρον. 597, 4. μηδείς μοι ὀργισθῇ. οὐδὲν γὰρ ἐρῶ φλαῦρον. 488, 8. τὰ μὲν ἄλλα ἔγωγε οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδὲν, οὐδὲ σύνοιδα. 461, 4. περὶ ὧν οὐδὲν ἂν εἴποιμι φλαῦρον ἐγώ. 581, 19.

φοβερὸς προσπολεμῆσαι. 24, 12. δεινὸν καὶ φοβερόν. 505, 12.

φόβος] E p. 366, 26. approbare volunt hoc vocabulum cum accusativo personæ, loco genitivi construi. verum ille quidem locus nil probat. nam accusativi appositi non ad φόβος referendi sunt, sed ad τρέφειν insequens. φόβῳ τῷ πρὸς ὑμᾶς. metu vestri. 798, 3. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν etc. 1374, 12. φόβον καὶ δέος παριστάν. 654, 24. copulatur item φόβος cum δέος p. 555, 14.

φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα. itare, commeare. 312, 22. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. 315, 7. ἐφοίτα εἰς Ἱπποθοωντίδα φυλὴν, εἰς παῖδας χορεύσων.

frequentabat illius tribus ludum puerilem, quo ab ejus magistro saltare disceret, atque ad choreas publice agendum erudiretur. 1001, 19. 1002, 25.

φονικὸς] φονικοὶ νόμοι. jus criminale, de pœnis homicidarum. 122, 14. 528, 5. 636, 12.

φόνος] πότερον οὐδένα φόνον ὅσιον εἶναι χρὴ νομίζειν, ἤ τινά γέ ἐστιν ὅσιον νομιστέον. 644, 22. φόνου καὶ τῶν δεινοτάτων ἂν ἦν ὑπόδικος. 1264, 19. τῶν ἑκουσίων φόνων tribunal erat in Areopago. 641, 17. τῶν ἀκουσίων, τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ. 643, 20. τῶν ὁσίων, τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον. 644, 20.

φορὰ] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι καὶ τοσαύτην. proventus. *Tracht, was das Iahr trägt, hervorbringt* [*the crop which the year bears, brings forth*]. 245, 15. b) impetus. *Riss, Schwung, Fahrt, Schuss, wie des Wassers* [*a burst, rush, &c. as of water*]. τύχην κοινὴν καὶ φοράν τινα πραγμάτων χαλεπὴν καὶ οἵαν οὐκ ἔδει. 316, 26. c) pensio tributorum, vel vectigalium. τούτῳ τὰς αὐτὰς φορὰς παρ' ἑκάστου δίκαιον ὑπάρχειν. 547, 17. 574, 20. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι. 776, 9.

φοράδην ἦλθον οἴκαδε, ὑγιὴς ἐξελθών. 1263, 11.

φόρος] vectigal. κἀκεῖνοι μὲν [reges Macedoniæ] τοῖς Ἀθηναίοις φόρους ἤνεγκαν, ἡ δὲ ἡμετέρα πόλις οὐδενὶ πώποτε τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων. 156, 17. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι [id est, ὥστε τάξαι αὐτοὺς] Ἀριστείδῃ. 689, ult.

φορτικὸς καὶ ἐπαχθής. 57, pen. καὶ γὰρ εἰ φορτικὸς ὁ λόγος εἶναι δοκεῖ, ὅμως ἐρῶ, Hermogenes p. 410, 1.

φορτίον μεῖζον, ἢ καθ' αὑτὸν, ἀράμενος. 156, 6.

φρατορικὸς] ἐνέγραψαν εἰς τὸ φρατορικὸν γραμματεῖον. 1092, ult.

φρατριάζειν] μεθ' ὧν Θεόπομπος, ἕως ἔζη, ἐφρατρίαζε. 1054, 3.

φρατρίαρχον εἵλοντό με. 1305, 22.

φράτριος] ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέροντος τοῦ Διὸς τοῦ φρατρίου. 1054, 10.

φράττων τὰ παρασκήνια. 520, 19. φράττοντα τὰ ἑαυτοῦ σωφρονεῖν ἡγοῦμαι. 1280, 12.

φράτωρ] εἰσήχθην εἰς τοὺς φράτορας. 1313, 19.

φρέαρ] αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα ἐπιλείπειν πέφυκεν. 186, 15. ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν. 1225, 13.

Φρεαττὼ] τὸ ἐν Φρεαττοῖ δικαστήριον. 645, 26. 646, 9.

φρὴν] νοῦ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς. 780, 11.

φρικώδης. 644, 18.

φρίττειν] τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν πεφρικὼς ἀκούω. 332, 11. ὃ τίς οὐκ ἂν ἔφριξε τῶν ἄλλων ποιῆσαι; exhorrescat, reformidet? 559, 8. οὐχὶ φρίττουσιν ἐν ὑμῖν ὧν προσήκει παθεῖν αὐτούς; 1230, 24.

φρονεῖν] sapere, animatus esse quoquomodo, animos gerere, seu humiles, seu excelsos. τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται. immodeste, superbe, ultra quam verum est, atque decet, de se sentiendi, sese efferendi. 16, 1. ὥσπερ οὐδὲ καλὰ καὶ λαμπρὰ πράττοντας μικρὸν καὶ ταπεινὸν φρονεῖν. 173, 25. ἢ ἔλαττον φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντας. 176, 8. οὐδεὶς τηλικοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσει, ὅστις —. 181, 16. εὖ πράττοντες οὐκ οἶδ' εἴ ποτε εὖ φρονεῖν ἠθέλησαν οἱ Ῥόδιοι. 195, 2. ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ. 319, 27. τό γ' εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε. 427, 19. οὐδεὶς οὕτως οὔτ' ἀναιδὴς, οὔθ' ὑπὲρ ὑμᾶς φρονῶν ἐστί. 801, 27. τοῦτ' οὖν ἐξελέγξαι πειράσομαι πρῶτον, ἐφ' ᾧ μάλιστα φρονεῖ. superbit, fidit. 836, 10. εἰ πάντων τῶν ἄλλων ὑμῶν ἔλαττον ἐμοὶ προσήκει φρονεῖν, τούτου γε μεῖζον, οἶμαι· καὶ τούτῳ γε, εἰ μηδενὸς τῶν ἄλλων ἔλαττον, ἐμοῦ γ' ἔλαττον. 1126, 16.

φρόνημα] οὐδέποτ' οἶμαι δυνατὸν μικρὰ καὶ φαῦλα πράττοντας μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν. 173, 23. ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ τῶν ἀνθρώπων τὰ ἐπιτηδεύματα τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα εἶναι. 173, 27. τὸ φρόνημα ἀφεῖσαν. spiritus pristinos et cognatos demittentem. 246, 1. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει. 297, 27. φρόνημα ἔχοντα, ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον. 449, pen.

φροντίζειν] εἰ ὑπὲρ σωτηρίας φροντίζετε. 9, 13. σφόδρα χρὴ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς φροντίσαι. 12, 18. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται. 131, 10. οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, οὐδὲ τῶν νόμων φροντίσας. 526, 25. ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσοῦτον ἑκάστου φροντίζειν δοκεῖν. 1476, 22. ἐμαυτοῦ σωτηρίας φροντίζω. 1483, 14.

φροντὶς] ὁ παρὼν καιρὸς πολλῆς φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται. 29, 7.

φρουρὰ] φρουραῖς κατεχόντων τὰ κύκλῳ τῆς Ἀττικῆς. 258, 6. ἡ ἐκείνων ταραχὴ πρὸς ἀλλήλους καὶ ὑποψία φρουρὰ Χεῤῥονήσου μεγίστη ἐστίν. 654, 20. ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγραφείσης. vi edicti propositi, quo præsidium illuc ire jubebatur. 1257, 5. ὥσπερ ἦμεν ἐπὶ τῇ φρουρᾷ. 1257, 10. ὑποδέχεσθαι φρουράν. 1334, 21.

φρουρεῖν τινὰ, custodire aliquem, non ut carcere septum, sed quomodo satelles regem. ἐφρούρει Χαρίδημον ἡ πόλις. *der Staat stund Schildwache. that Trabantendienste bey ihm* [*the state stood sentinel. did the duty of his guard*]. 682, ult. Χαρίδημον εἰ χρὴ φρουρεῖν βουλεύεται, Χαρίδημον οἶμαι. 690, 22.

φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως. 1018, 10.

φυγὴ] τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου

non coactu. 957, ult.

φυσᾶν] vana spe lactare, et superbia, levitate, temeritate impletum, inflatum circumagere. μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη. 169, 23. τὰς γνάθους φυσῶν. 442, 16. ἐπάρας αὐτὴν τῷ λόγῳ καὶ φυσήσας. 1357, 27. ἐφ' οἷς φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα ἐν Δελφοῖς. 1377, ult.

φυσιογνωμονεῖν] φυσιογνωμονήσουσι τοὺς ἀποψηφισαμένους. oculis scrutabuntur, notabunt, deprehendent eos, si qui sontes absolverint præter fas. *sie werden ihnen ihre Schelmerey an den Augen ansehen [they will see their knavery in their eyes]*. 799, 21.

φύσις] οὔτ' εὔλογον, οὔτ' ἔχον ἐστὶ τοῦτό γε φύσιν. hoc neque cum ratione, neque cum natura rerum convenit. per naturam rerum fieri nequit. 25, 23. οὐχ ὅτι τὰς φύσεις ἐστὲ χείρους τῶν προγόνων. 173, 19. αὐτῇ τῇ φύσει τοῦ τόπου κακοπαθεῖν. 276, 11. ἐκ τούτων γίγνεταί τε πάνθ', ἃ φέρουσιν αἱ φύσεις, καὶ γίγνεται καλῶς. 796, ult. φύσει μὲν ἔχοντα [id est, ταύτῃ, ἥν τις ἔχει,] μάχεσθαι οὐκ εὔπορον. 982, ult. δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν. 1351, 6. φύσιν ἀγεννῆ καὶ ταπεινὴν ἔχοντες. 1411, ult. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. 1417, 7. ἅπας ὁ ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται. 774, 7. ubi naturæ et juris discrepantiæ demonstrantur. ἡ φύσις ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον καὶ κατ' ἄνδρα ἴδιον τοῦ ἔχοντος. 774, 8.

φυτεύειν] ἑκατὸν πλέθρα γῆς πεφυτευμένης. 491, 27. πεφυτευμένα δένδρα, ἄμπελοι καὶ συκαῖ. ab hominibus plantatæ, non sponte natæ. 1275, 9.

φυτευτήρια ἐλαιῶν περιστοίχων. 1251, 23.

φυτὸν] φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. 1251, 22.

Φωκαεὺς] non de homine, sed de statere. λαβὼν τριακοσίους στατῆρας Φωκαεῖς. 1019, 15.

φωνασκεῖν. 328, 11. 421, 20. 449, 14.

φωνασκία] ἐπίδειξίν τινα φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι. 319, 9.

φωνὴ] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς. 9, 11. μηδὲ φωνὴν ἀνάσχησθε. 228, 16. 755, 1. οὐδὲ φωνὴν ἤκουον, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν. 240, 12. φωνὴ κοινὴ τῆς πατρίδος. est præco. 285, 11. ὑπὲρ οὗ πάσας ἀφῆκε φωνάς. nihil sibi reliquit indictum. 293, 12. οἵας τότ' ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος. 301, 10. καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἴσως ἀνάγκη λέγειν· καὶ γὰρ μέγα καὶ ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖ. 449, 15. τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ. 537, 27. οἵτινες ἂν τὴν τῶν νόμων φωνὴν ὑμετέραν εἶναι νομίζωσι. 1043, 21. οὕτω διέθηκε τοὺς δικαστὰς, ὥστε μηδὲ φωνὴν ἐθέλειν ἡμῶν ἀκούειν. 1103, 14. τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικιστί. 1424, 2.

φὼρ] εἰς φώρων λιμένα ὁρμίζονται. 932, 13.

φωρᾶν] φωρᾶσθαι, pro ἐλέγχεσθαι. coargui improbitatis, fraudis, aut imbecillitatis, deprehendi, agnosci, quale sit, et quam procul a specie externa et ab exspectatione jaceat. 21, 3. οὐκ ἂν ὁμοίως κλέπτης ὢν ἐφωρῶ. 615, 19. 755, 26. φωραθεῖεν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότες. 1107, 4.

φῶς] εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστηκότος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοι. 1396, 15.

X.

χαίρειν] μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους. 154, 24. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν δεῖ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς. 323, 7. δεῖν ὅπως ἂν μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροὶ ποιεῖν. 437, 7.

χάλαζα] τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ οἱ τὴν χάλαζαν ἔμοιγε δοκοῦσι θεωρεῖν, εὐχόμενοι μὲν μὴ καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι γίγνεσθαι, κωλύειν δ' οὐδεὶς ἐπιχειρῶν. 119, 24.

χαλεπαίνειν] οὐ γὰρ, ἐπειδάν τι ἐάσητε τῶν ὑμετέρων ἀπολέσθαι, τότε χρὴ χαλεπαίνειν. 1231, 3.

χαλεπὸς] εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν. 127, 26. ὦ χαλεπώτατε Βοιωτὲ est p. 1004, 19. νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν. 146, 10. ὑπὸ τῆς τουτουὶ τοῦ χαλεποῦ, importuni, βλασφημίας. 312, 18. sævus, acerbus in sumendis pœnis. 528, 10. χαλεπός ἐστιν ὁ νόμος. sævas pœnas minatur. 941, 3. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ τύχῃ κατωρθωκέναι. 1395, 16.

χαλεπῶς ἔχειν, pro χαλεπαίνειν. ἐφ' οἷς τοῖς ἄλλοις ὁρᾶταί τις χαλεπῶς ἔχων. 498, 10.

χαλκεῖον] tessera ænea, signo et documento serviens, eum, cui data esset, a rep. honore ornatum, aut in dicasterium aliquod judicandi ergo missum esse. πλὴν εἰ μὴ σημεῖον, ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ, τῷ χαλκείῳ προσέσται. 997, 18.

χαλκοτύπος. 781, 18.

χαλκοῦς] περίεστιν ὑμῖν ἐκ τούτων ὁ δεῖνα χαλκοῦς. ænea illius statua. 172, 7. Σόλωνα ψηφίσασθαι χαλκοῦν ἐν ἀγορᾷ στῆσαι. 807, 18. ἀλλ' οὐδὲ χαλκοῦν οὐδέπω καὶ τήμερον οὐδένα, citat e Midiana Julius Pollux IX. 92. μὰ Δί' οὐ χαλκοῦς ἵστασαν. 172, 18. Φίλιππον θαυμάζουσι καὶ χαλκοῦν ἱστᾶσι καὶ στεφανοῦσι. 425, 1. παρὰ τὴν χαλκῆν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν ἕστηκε. 428, 14. b) ut substantivum, nummus æneus. δεῖξον χαλκοῦν ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκὼς, id est, ὅτι ἀνηλωκας. 1045, 24. ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐωνημένῳ. 1283, 4. Frigidum et prorsus stolidum dicterium Demostheni

ὕβρις εἶναι. 583, 25. ψηφίσματα πολλάκις ἐξαπατηθέντες κεχειροτονήκατε, citat e Leptinea Minucianus p. 158, 14.

χείρων] μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δόξωμεν τῶν ὑπαρχόντων. ne videamur tardiores et ignaviores esse, quam ut bonis paratis utamur. 18, 12. χείρων δόξεις πολλοῖς εἶναι. multis videberis improbus, sceleratus, impurus. *ein Schelm, ein Schurke [a villain, a scoundrel]*. 1160, 27. οὕτω μέντοι, ὅπως ἂν αὐτὸς μὴ δόξω χείρων εἶναι. 1239, 10. 1485, 15.

χέρνιψ, χέρνιβες] χερνίβων εἴργεσθαι. 505, 14. 618, 7.

χηρεύειν. 867, 4. et 7. μίαν ἡμέραν οὐκ ἐχήρευσεν. 873, 11.

χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην. 270, 21.

χθών. patria. 419, 5.

χίλιαι] ἵν' ἐκεῖ περὶ χιλίων ἐκινδυνεύομεν. subaudi δραχμῶν. 599. pen. ἐν χιλίαις δ' ὁ κίνδυνος. periclitaberis autem de mille drachmis. 601, 20. 701, 1.

χίλιοι] τοὺς δὲ νομοθέτας εἶναι ἕνα καὶ χιλίους. 708, 27.

χιτωνίσκος] περιῤῥήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης. 403, 3. μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι. 583, 21. 949, 3.

χλανίς] χλανίδας καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων. 558, 17. χλανίδα φορεῖς. deliciaris, molliter, laute, sumtuose vestiris. 958, 12.

χλευάζειν] οὐδὲν ἄλλο, ἢ χλευάζει ὑμᾶς. 78, 12. 1149, 19. 1257, 21.

χλευασία. 705, 2.

χλευασμὸς, ἢ γέλως συμβὰς τῇ πόλει. 254, 3.

χλίδος] *Schutt [rubbish]*. τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδόν. 1278, 4. 1279, 12.

χοινικίς] *der Reifen, oder Ringel, Krengel an einer Krone [the hoop, or circular band of a crown]*. lamina aurea, corpus coronæ efficiens, rotunda, caput ambiens. ὑπὸ ταῖς τῶν στεφάνων χοινικίσι γεγραμμένα κάτωθεν. 616, 1. 756, 8.

χοίνιξ] pedica. χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον. 270, 8.

χοῖρος] τοὺς ὄρχεις τοὺς ἐκ τῶν χοίρων. 1269, 10.

χολή] οὐδεὶς ὑμῶν χολὴν, οὐδ' ὀργὴν ἔχων φανήσεται. 778, 8.

χόλος] παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον. 423, 5.

χορεία] τῆς χορείας ἀφεθῆναι. 519, 15.

χορεύειν] ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. 315, 8. χορεύοι δὲ, ὅταν στρατεύεσθαι δέοι. 999, 7. ἐφοίτα — εἰς παῖδας χορεύσων. 1001, 19.

χορευτής. 519, 14.

χορηγεῖν παισὶ Διονύσια. 535, 13. ἐγὼ δ' ἐχορήγουν. 315, 8. Παναθηναίοις κεχορήγηκα. 565, 11. παρελθὼν ὑπεσχόμην ἐγὼ χορηγήσειν ἐθελοντής. 519, 5.

χορηγία] παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας —. 465, 6.

χορήγιον] ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις. aliis choregos agentibus. 403, 22.

χορηγὸς] choregus, qui sumtus facit in ludis in pueros saltaturos publice. χορηγὸν ἐνεγκεῖν. edere, nuncupare. 496. 19. et 20. οἷα οὐκ οἶδα εἴ τις ἄλλος πώποτε χορηγὸς ὑβρίσθη. 516. 6. b) qui sumtus in rem quamcunque agendam, vel comparandam, præbet. Φιλίππῳ χορηγῷ χρώμενος. 408, 16. πολυτελῶς ζῶσα καὶ εἰς ταῦτα χορηγὸν τὸν πατέρα διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἔχουσα. 1023, 13.

χορὸς] χοροὺς καὶ ὕμνους τούτους ποιεῖσθε. 530, 23. χοροὺς ἱστάναι. 530, 27. 1072, 21.

χοῦς] χόες, ludi quidam Athenis. χόας ἄγων ἐνταῦθ' ἀπελείφθη. 999, 9. b) mensura quædam liquidorum, ut vini, olei, aquæ. χόας τρεῖς ἐγχέαι τῷ ὑστέρῳ λόγῳ. 1052, 21. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοΐ [sextariolo olei, vinive,] καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσι. 1459, ult.

χρεία] πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται τῷ δήμῳ. populus Atheniensis populo Byzantiorum multos magnosque sui usus præbuit. h. e. in multis arduisque difficultatibus atque necessitatibus succurrit, et egregie inserviit. 253, 16. 255, 25. ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, ἐν οὐδενὸς χρείᾳ ὢν τυγχάνει. 401, 20. χρεία πανταχοῦ τοῦ εὖ φρονεῖν. 427, 19. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τοῦ τί πρακτέον, ἢ μὴ, λογισμοὺς ἀναιροῦσι. 668, ult. ἡ τῆς χρείας ἀνάγκη φέρει τινὰ συγγνώμην παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνως λογιζομένοις. 1122, 1. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα ἑαυτῷ νομίζων. 1122, pen. περὶ τῶν οὐδὲν εἰς χρείαν [*von Dingen, daran nichts gelegen ist—of things which are of little importance*] ἐπαναγκάζεσθαι ἀκούειν. 1462, 16. γεγενῆσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς τὰ συμβάντα ἀπὸ τῶν θεῶν. ea adminicula salutis usurpari, ad usum vocari, quæ conveniant fortuitis divinitus immissis. 1465, 9.

χρέος τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν [scil. ὀφειλόμενον]. *eine der Banco zugehörige, an sie gewiesene Schuld [a debt belonging to the bank]*. 900, 14. τὴν οὐσίαν ἅπασαν χρέα κατέλιπεν. facultates ab illis relictæ non nummis præsentibus, neque fundis cernebantur, sed pecuniis fœnori creditis. *alle ihre Capitalien bestunden in Wechseln [all their capital consisted of bills of exchange]*. 986, 24. ὅπως μὴ ὕστερον χρέος γενόμενον ἀναφανήσεται ἐπὶ τῷ χωρίῳ. 1040, 18.

χρῆμα, χρήματα] δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδέν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων. 15. 2. τὰ χρήματα εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ. debita redigi deo, Apollini Pythio, pecunias puta, per sacrilegium a Phocensibus e templo Delphico ablatos. 446, 6. κοινῇ διαλῦσαι τὰ χρήματα [id est, τὸ χρέος, vel τὰ χρέα, *diese Schuld zu tilgen —to liquidate this debt*]. τὸν δῆμον ἐλέσθαι. 460, 19. ἐπὶ χρήμασιν. ob æs debitum. 752, 19. δόξετε ὀργιζόμενοι τὰ

καιρὸν ἐν χρόνῳ βραχεῖ γίνεσθαι. 343, 2. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέσῃ. 365, 15. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, οὐδ' ἐποίησαν χρόνον οὐδένα. 392, 18. χρόνοι τοῦ δίκην ὑποσχεῖν τούτοις — δίδονται. 551, 12. σαπροὺς εἶναι διὰ τὸν χρόνον, subaudi τὸν μακρόν. ob longinquitatem temporis. 615, 10. μὴ τὸν χρόνον, εἰ πολύς ἐστ' ἀπ' ἐκείνου, σκοπεῖν. non hoc spectare, num temporis multum excesserit ab eo inde tempore, quo peccarunt, aut peccare cœperunt. 754, 20. οὐχ ἵν' ἐκκρούοντες χρόνους ἐμποιῶμεν. 944, 9. χρόνῳ ποτέ. tandem aliquando, longo tempore post. 1089, 16. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου. 1456, 21. πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος, ὃς δικαιότερον ἂν ὑφ' ὑμῶν πιστεύοιτο —. 1471, 10. ἡγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον, tempus futurum, ὑμῖν ἐπιτηδειοτέρους καιροὺς παραδώσειν. 1413, 9. ἀεὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι, id est, ἐν τῷ καθήκοντι χρόνῳ, vel ἐπὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου. 50, 6. ἐξ οὗ χρόνος οὐ πολὺς, id est, χρόνος οὐ πολὺς γέγονεν ἐκ τούτου, ἐν ᾧ τοῦτο γέγονεν. 40, 21. χρόνους προανελεῖν τῆς πόλεως. 398, ult. χρόνους ὀλιγαρχίας, ἢ τυράννου παρελέσθαι. 399, 9.

χρυσίδιον] ἔτι μικρὸν ἔφη περὶ χρυσιδίων ἀντιλέγεσθαι. 818, 12.

χρυσίον] χρυσία. vasa aurea. 816, 22. χρυσία τῆς μητρός. mundus aureus matris. 817, 21. χρυσία πολλὰ ἔχουσαν καὶ ἱμάτια καλά. 1182, 26.

χρυσὶς] *eine Schenkkanne* [*a flaggon, tankard*]. patera aurea. cantharus aureus. χρυσίδες τέτταρες. 617, 20.

χρυσόπαστος κόσμος. 1217, 20.

χρυσὸς] ὅτι χρυσὸν τὸν Περσῶν εἰς Πελοπόννησον ἤγαγε. 122, 2. 428, 6.

χρυσοχοεῖον ἔχω ἐν τῇ ἀγορᾷ. 521, pen.

χρυσοχοϊκὸς] χρυσοχοϊκὴν τέχνην ἐργάζομαι. 521, ult.

χρυσοχόος. 520, 3. et deinceps sæpius. αὐτὸς ῥήτωρ, χρυσοχόος, ταμίας, ἀντιγραφεὺς γέγονε. 615, 17.

χῶμα] *il Molo* [*the mole*]. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα. adigere naves ad sic dictum Aggerem. 1208, 4. 1229, 7.

χωννύναι] πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας — πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου. 795, 14.

χώρα] ager, opponitur τῇ πόλει, oppido. *das platte Land* [*the flat country*]. δαίειν τὴν χώραν. agrum oppidis circumjectum ferro ignique depopulari. 255, ult. χώραν ἀτέλεστον ἔχουσι. 1461, 15. περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ [scil. τῇ ἡμετέρᾳ] κινδυνεύσομεν. ipso de solo nostro patrio. 13, 25. καλῶ δὲ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν Ἀττικήν. 274, 26. b) locus, sedes conveniens. κατὰ χώραν ἐᾶν μένειν. 701, 16.

χωρεῖν ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. vergere, ruere, festinare. 26, 15. οὔθ' ἡ Ἑλλὰς, οὔθ' ἡ βάρβαρος χωρεῖ τὴν πλεονεξίαν τἀνθρώπου. capit. 118, 8. ἡ πόλις αὐτὸν οὐ χωρεῖ. 579, 3.

χωρίζειν] εὑρίσκω πολὺ τούτου κεχωρισμένον. 461, 5. κεχωρισμένον τοῦ τι τοιοῦτον διαπράξασθαι. 623, 27. κεχώρισται πλεῖστον τό τ' εἶναι καὶ τὸ τοῦτον φάσκειν. multum differt. 1109, 16. ὁρᾶτε μὴ κεχωρισμένον ᾖ λόγον εἰπεῖν εὖ καὶ πράγματα προελέσθαι συμφέροντα. 1452, 10.

χωρίον et τόπος ut diversa copulantur. 675, 22. b) spatium, quod taberna fœneratoris in foro occupat. 1111, 22.

χωρὶς] ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. 50, 22. χωρὶς οἰκεῖν, est, rem familiarem sibi suam seorsim habere, a re fratris patrisve discretam. ὅτι χωρὶς οἰκοίη Θεόφημος, αὐτὸς δὲ [Evergus puta] παρὰ τῷ πατρί. 1149, 23. χωρὶς ᾤκει, non nobiscum, sed seorsim, *für sich, sie hatte ihre eigne Wirthschaft* [*by herself, she had her own establishment*], καὶ ἄνδρα εἶχε. 1161, 15. ὅσα μέντοι λοιδορίας χωρίς ἐστι. 1476, 11. οὐκ ἔνεστι τούτων οὐδὲ ἓν χωρίς. seorsim sumtum. 374, 2.

Ψ.

ψεύδεσθαι] ἤκουσα ἀνδρὸς οὐδαμῶς οἵου τε ψεύδεσθαι. 23, 5. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλόν. 189, 4. πλεῖστον δ' ἄρ' ἦν ἐψευσμένος. multum spe falsus. 925, 13. οἱ ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευσθέντες, in reliquis generibus scriptionis qui errarunt, καθ' ἑνὸς μόνου πράγματος οὐ τὰ κράτιστα ἔγνωσαν, in una quapiam re viam instituerunt non optimam. 1412, 4. μὴ ψευσθῆναι ποιήσῃς τοὺς ἐπὶ σοὶ μέγα φρονοῦντας. 1416, pen.

ψευδοκλητεία] ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸν κλητῆρα ψευδοκλητείας. ingrediebar adversus subscriptorem actionem falsæ subscriptionis. 1251, 20.

ψευδολογία. 933, 20. 1098, 20.

ψευδομαρτυρεῖν. 851, 13.

ψευδομαρτυρία] ψευδομαρτυριῶν ἁλώσεσθαι προσδοκῶν. 999, 23. τὴν ψευδομαρτυρίαν κινδυνεύειν. 1033, 1. κινδυνεύειν ἐν ψευδομαρτυρίαις. 1315, 9. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίζωνται. 741, 20. οὐδ' ᾑτινι τούτων τῶν ψευδομαρτυριῶν ἐπεσκήψατο. adversus nullam harum omnium de falso dicto testimonio actionum usus est exceptione. 846, ult. κελεύει ὑποδίκους εἶναι τῶν ψευδομαρτυριῶν καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι μαρτυρεῖ παρὰ τὸν νόμον. 1132, 1.

ψηφίζεσθαι βοήθειαν. 9, 15. τούτοις. secundum hos calculum dare. 575, 18. ἃ λέγει νῦν οὗτος, ὀρθῶς ἂν ψηφίζοισθε, scil.

πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν παρὰ τούτων φαινοίμην ὠνούμενος. 164, 14. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς νενίκηκε τὸν ὠνούμενον. 309, 16. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ κἂν ἐχθὲς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη. 406, 11. ὠνεῖσθαι τὰ τέλη. *pachten* [*to farm*]. 713, 3. οὐ τοὔνομα τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὰ ἐγκλήματα ἐωνοῦντο. non hoc emercabantur, ut in posterum tutores ne appellarentur amplius, sed ut tuti essent a persecutionibus forensibus et a vexationibus litium nomine gestæ tutelæ. 987, 7. ὠνούμενος τὸν κίνδυνον καὶ τὰ φύσει τούτοις ὑπάρχοντα πλεονεκτήματα. dandis largitionibus redimens, h. e. a se avertens periculum et ab ipsius causæ invidia exsistens, et a præjudicio, quo ipsorum pueritia, orbitas, rerum omnium inscitia, atque ab amicis solitudo judices ipsis propitios reddere posset. 990, 17. ὠνεῖσθαί με πάντα, studia hominum omnia atque promtitudines ad testandum, jurandum, patrocinandum, nihil non faciendum, δι' εὐπορίαν. 1315, 6. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἐωνημένος. 1353, 21.

ὠνὴ] emtio. ὠνὴν ποιοῦμαι τῆς νεώς. 894, 27.

ὤνιος] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπροί. 106, 14. τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγοράν. 144, 11. τιμὴν ὥσπερ ἄλλου του τῶν ὠνίων λαμβάνοντες. 173, 17. ὀρόβους ἴστε ὄντας ὠνίους. tanta erat rerum omnium caritas, ut vel ciceres, id quod vos ipsos non fugit, magni venirent. 598, 4.

ὥρα] μηδένα καιρὸν, μηδὲ ὥραν παραλείπειν. 24, 25. οὐθ' ὥραν ἔτους παραλιπών. 156, 26. ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε. 531, 16. τῆς ὥρας ἐγίγνετο ὀψέ. sera jam vespera ingruente. 541, pen. τὸν ὅλον κόσμον, καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλουμένας ὥρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται. 808, 19. ὥρα ἔτους. anno jam inclinato, jam vergente. 1213, 27. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν. 1265, 3. δι' ὥραν ἡμέρας ὑμᾶς παρακρούονται. ut cum tempore concionandi pæne præterito, concio festinat discedere, die jam vesperascente, quo causa diutius pensitari, et deliberatio ad maturitatem salubrium consiliorum perduci nequit. 1456, 7.

ὡραία] τέτταρας μῆνας, ἢ πέντε, τὴν ὡραίαν αὐτὴν, στρατεύεσθαι. 123, 16. ἱστάναι ὡραίων Βρομίῳ χάριν. 531, 5. τὴν ὡραίαν περιμένειν. *die gute Iahreszeit, wenn das Meer wieder offen wird* [*the favourable season of the year, when the sea is again open*]. 1292, 5.

ὡς] cum infinitivo, in oratione obliqua rem gestam narrantis. ὡς δ' ἀκοῦσαι τοὺς παρόντας ἐν τῷ συμποσίῳ. 402, 7. cum indicativo, loco optativi, vel conjunctivi. ὡς οἱ δικασταὶ ἐπίστευσαν [pro πιστεύσειαν]. quo judices crederent. 1107, 1. ὡς ἐκ πλείστου. quam diutissime ante. 585, 2. pro *ad*. ὡς ἑαυτὸν λαμβάνειν. *an sich, zu sich nehmen. sich zueignen* [*to take to himself, appropriate to himself*]. 822, 5. 828, 18. 839, 11. *ferme*. ὡς ἐνιαυτόν. annum circiter. 1362, 22. ὡς πεντήκοντα ἔτεσιν. 1378, 18. *nam*. ὡς ἔστιν ἄτοπον. 198, 6. *quasi*. ὡς, εἴ γε τἀληθῆ, προσῆκον. quasi recte fiat et ordine, si quis alteri probra vera ingerat. 635, ult. ὡς, εἴ γε ἄκων, οὐ ταὐτόν. quasi non idem sit, si quis idem invitus fecerit. 636, 1.

ὥστε] adeo ut, cum indicativo. ὥστε βούλεται, pro ὥστε βούλεσθαι. 376, 6. sic certe est in antiquis edd. ego vero correxi. sed clarius et certius est exemplum p. 377. 10.

ὠτακουστεῖν] *horchen, lauschen* [*to hearken, listen*]. 434, 3.

ὠφέλεια] αἱ παρὰ τῶν μισθοδοτούντων αὐτοῖς ὠφέλειαι. 200, 6. εἰς μέσον τὴν ὠφέλειαν κατατιθέναι. 488, 13. v. Stobæi locus sub v. δίκαιος. ὡς μηδὲ νῦν ὤφελον. 539, 25.

ὠφελεῖν] εἰ, ἐν οἷς οὐδὲν ὠφελοῦμαι ποιῶν, λυπῶ τινὰς, πῶς οὐκ ἀτυχῶ. 982, 23. ὠφελουμένους τῶν μαρτύρων ἐνίους. testium meorum nonnullos a me studii erga me sui emolumenta. 1315, 2.

INDEX HISTORICUS

IN DEMOSTHENEM.

E.

G.

H.

I.

K. vide sub litera C.

L.

M.

O.

P.

R.

S.

T.

Z.

INDEX GEOGRAPHICUS
IN DEMOSTHENEM.

C.

D.

E.

M.

N.

O.

P.

INDEX ORATIONUM

ALIORUMQUE OPUSCULORUM DEMOSTHENIS, QUO ORDINE EXHIBENTUR IN EDITIONE, PRIMUM NOSTRA, TUM WOLFIANA.

INDEX

PRIMORUM ORATIONIS

CUJUSQUE DEMOSTHENICÆ VOCABULORUM ALPHABETICUS, A ME TRANSCRIPTUS È TAYLORI SCHEDIS, QUI TAYLOR EUNDEM E SCHEDIS LANGBÆNII TRANSCRIPSERAT; CUM HOC INDICIO [V. LANGBAINII ADVERSARIA, LIBRO 8. P. 205.

Ἀδελφὰς ἔχομεν, ὦ ἄνδρες δικασταί. c. Spudiam.

Αἴτιος μέν ἐστι Λεωχάρης. c. Leocharem.

Ἀκούω περὶ ἐμοῦ Θηραμένην. epistola quarta.

Ἀλλ᾽ ἐπειδήπερ ἀκούειν. or. amatoria.

Ἀμφότεροί μοι δοκοῦσιν. pro Megalopolit.

Ἀναγκαῖον ἴσως ἐστίν. in Olympiodorum.

Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οὐκ ἔστιν ὅπως. de Halonneso.

Ἄνδρες δικασταὶ, βούλομαι παραγεγραμμένος. c. Zenothemin.

Ἄνδρες δικασταὶ, μάλιστα μέν. c. Leptinem.

Ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες. Olynth. prima.

Ἄξιον ἀποδέχεσθαι. de fœdere Alexandri.

Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες Ἀθ. τῶν νόμων παραγράφεσθαι. c. Nausimachum et Xenopith.

Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῶν νόμων παραγράψασθαι. exceptio adv. Pantænetum.

Δίκαια ὑμῶν δεησόμεθα. c. Phormionem.

Ἔδει μὲν, ὦ Ἀθ. τοὺς λέγοντας. de Cherroneso.

Εἰ μὲν ἐβούλετο Ἄφοβος. in Aphobum prior.

Εἰ μὲν ὅτῳ πλεῖστοι. de corona navali.

Εἰ μὲν περὶ κοινοῦ τινός. Philipp. 1.

Εἰ μὴ πρότερόν μοι δίκης. in Aphobum de falso testim.

Ἐνόμιζον ἀφ᾽ ὧν. Epist 2. de reditu suo. item procemia, orationum ejus.

Ἐπειδὴ καὶ πρότερον ἀγῶνες. c. Marcartatum.

Ἐπειδὴ τοὺς ἐν τῷ τάφῳ. or. funebris.

Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις. Olynth. sec.

Ἦλθεν ἐπιστολὴ παρ᾽ Ἀντιφίλου. Ep. 6.

Καὶ σπουδαῖα νομίζων. Philipp. quarta.

Καλῶς μοι δοκοῦσιν. in Evergum et Mnesibulum.

Καταψευδομαρτυρηθείς. in Stephanum prior.

Κοινωνός εἰμι τοῦ δανείσματος. in Dionysodorum.

Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., νομίζῃ. in Aristocratem.

Μηδενὶ ὑμῶν ἄπιστον. in Timotheum.

Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς. de Rhodiorum libertate.

Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες. de classibus.

Ὃ παρέλιπον ἐν τῷ προτέρῳ. c. Onetorem posterior.

Ὅπερ Εὐκτήμων. in Androt.

Ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., τὰ παρόντα. de pace.

Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., σπουδή. de falsa legatione.

Ὅταν, ὦ ἄνδρ. Ἀθ., λόγοι γίγνωνται. Philippica sec.

Ὅτι μὲν οὐκ ἀπορήσειν. in Stephanum secunda.

Ὅτι μὲν οὐ συκοφαντῶν. contra Nicostratum.

Ὅτι μὲν τοίνυν ὀφείλει τῷ δημοσίῳ. in Aristogit.

Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., Φίλιππος. ad Philippi epist. sec.

Οὐδὲν κοινὸν διαπράττεται. c. Lacriti except.

Οὐδ᾽ ὅπως χρὴ πιστεύειν. Epistola quinta.

Οὐκ ἔστι χαλεπώτερον οὐδέν. in Callippum.

Οὐκ ἦν ἄρα, ὦ ἄ. Ἀ., χαλεπώτερον. in Calliclem.

Οὐχὶ ταὐτὰ παρίσταται. Olynth. 3.

Πάλαι καθήμενοι. in Aristogitonem prior.

Παντὸς ἀρχομένῳ σπουδαίου. Epist. prima.

Πάντων ἐστὶν ἀνιαρώτατον. in Bœotum de dote.

Περὶ μὲν τοῦ παρόντος ἀργυρίου. de rep. ordinanda.

Περὶ μὲν τῶν κατ᾽ ἐμαυτόν. Epistola tertia.

Περὶ πολλοῦ ποιούμενος. in Onetorem prior.

Πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο. c. Phænippum.

Πολλὰ καὶ μεγάλα ψευσαμένου. in Aphob. posterior.

Πολλά με παρακαλοῦντα. in Neæram.

Πολλὰ ψευδῆ κατηγορηκότος. in Eubulidem.

Πολλῶν, ὦ ἄ. Ἀ., λόγων γιγνομένων. Philipp. tertia.

Πρῶτον μὲν, ὦ ἄ. Ἀ., θεοῖς εὔχομαι. pro Corona.

Τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν. pro Phormione.

Τὴν μὲν ἀσέλγειαν. in Midiam.

Τοῖς μὲν ἐμπόροις. c. Apaturium.

Τοῖς τοιούτοις τῶν ἀγώνων. c. Polyclem.

Τοῦ μὲν ἀγῶνος, ὦ ἄ. Ἀ., τοῦ παρόντος. in Timocratem.

Τοῦ πατρὸς ἡμῶν. in Theocrinem.

Ὑβρισθεὶς, ὦ ἄ. δ., καὶ παθών. in Cononem.

INDEX

τῶν φυλῶν, TRIBUUM, ET τῶν δήμων, CURIARUM, SEU MUNICIPIORUM ATTICORUM. TRIBUS, QUÆ NUMERO DECEM SUNT, HÆ SUNT EX ORDINE ALPHABETICO.

---

1. Acamantis. 2. Æantis. 3. Ægeis. 4. Antiochis. 5. Cecropis. 6. Erechtheis. 7. Hippothoontis. 8. Leontis. 9. Œneis. 10. Pandionis. Non hoc ordine alphabetico tribus Athenis sese excipiebant, sed alio, quem Corsini F. A. t. I. Dissert. quarta a p. 154. ad p. 185. enucleavit. verumtamen placuit hunc ordinem alphabeticum hic præferre, quoniam natura indicis id postulabat. et postmodum in demorum enumeratione quoties brevitatis gratia numeros 1. 2. 3. cum reliquis cuique demo additos videbis, memineris velim, iis numeris designari tribus. ut e. c. Κοίλη 7. indicat, hunc demum ad Hippothoontida tribum referri. ἐκ Κεραμέων 1. ad Acamantida. et sic de reliquis. Hausi omnia hæc e Corsinio, qui indicem demorum alqhabeticum F. A. I. Dissert. V. a p. 223. ad p. 247. exhibuit.

2 x

CALENDARIUM ATTICUM

E CORSINII FASTORUM ATTICORUM T. II. P. 381. AD 386.

Ex his fastis annotabimus solummodo dies festos, vacuos numeros, compendifaciendi spatii ergo omittentes. Sequitur Corsinius ordinem Petavii. Annus Atticus incipiebat a solstitio æstivo circiter.

I. Hecatombæon, qui primus anni Attici mensis est, cum Iulio ferme convenit. 5. seu quinto hujus mensis die agebantur Leuctrica Victoria. 7. Connideia. 8. Theseia. 12. Saturnalia, Κρόνια. 14. Panathenæa minora. 16. Metœcia. 28. Panathenæa majora. Diebus hujus mensis ignotis, Hecatombæa, forsitan primo mensis die, Haloa,* et Androgeonia.*

II. Metagitnionis [Augusti] ignoto die Metagitnia.

III. Boedromionis [Septembris] 3. Victoria Plataica et Eleutheria. 6. victoria Marathonia. 12. Charisteria, vel reditus ex Phyle. 15. et octo insequentibus diebus Eleusinia, seu Mysteria, per novendium. die sc. 15. Agyrmus. 16. ad mare Mystæ. 17. Sacrificia. 18. Calathi Cistarumque processio. 19. Lampadum dies. 20. Bacchus et victoria Salaminia. 21. certamen Eleusine. 22. Epidauria. 23. Plemochoe. 25. Victoria Arbelica. Diebus ignotis Aglauria,* Boedromia, Panis festum,* et Gallorum Certamen.

IV. Mæmacterionis [Octobris] ignoto die Mæmacteria.

V. Pyanepsionis [Novembris] 7. Pyanepsia et Oschophoria. 11. Adscensus Eleusinam ad Thesmophoria, quæ agebantur diebus quinis. 14—18. tandem 30. Chalcia seu Pandemon. Ignotis diebus Apaturia per triduum, quorum dierum primus Dorpia, secundus Anarrhysis, tertius Cureotis appellabatur. Agebantur hoc mense quoque Proerosia.

VI. Posideonis [Decembris] diebus ignotis Ascholia, Dionysia, Theœnia, Aloa,* Neptunalia.

VII. Gameleonis [Januarii] die ignoto Gamelia.

VIII. Anthesterionis [Februarii] 1. Hydrophoria. 11—13. Anthesteria per triduum. primo horum trium dierum nomen erat proprium, Pithœgia, secundo Choes, tertio Chytri. 14. Lenæa. Diebus ignotis Eleusinia minora, Diasia Jovi Milichio.

IX. Elaphebolionis [Martii] 8. Asclepiea. 11. Phellos. 12. Dionysia urbana. 14. Pandia.

X. Munychionis [Aprilis] 6. Delphinia. 16. Munychia, et Victoria Salaminia in Cypro. 19. Diasia equestria. Diebus ignotis Adonia* et Cybernesia.

XI. Thargelionis [Maii] 6. Thargelia et Chloia. 7. Thargelia continuabantur. 19. Callynteria. 20. Bendidia. 25. Plynteria. Diebus ignotis Delia annua.

XII. Scirrhophorionis [Junii] 12. Scira, et Victoria Mantiniaca. 14. Buphonia, et Diipolia. 28. Herculana. Diebus ignotis Arrhephoria.

INDEX ALPHABETICUS

LUDORUM, SEU FESTORUM ATTICIS DIERUM.

Major numerus, seu Romanus, mensem, minor, seu Arabicus, diem mensis denotat.

Agraulia, vel Aglauria III.
Ἀγυρμὸς III, 15.
Ἀγὼν Eleusine III, 21.
Adonia forte X.
Αἰάντεια.
Ἀλαδεμύσται III, 16.
Ἁλῷα VI.
Ἀνάκεια.
Androgeonia I. exeunte.
Ἀνθεστήρια VIII, 11—13.
Ἀπατούρια V. triduo.
Ἀῤῥηφόρια, Ἐρσεφόρια XII.
Ἀσκληπίεια IX, 8.
Ἀσκώλια VI, 2.
Βαλλητύς.
Βενδίδεια XI, 20.
Βοηδρόμια III.
Βουφόνια XII, 14.
Βραυρώνια.
Γῆς ἑορτή.
Δελφίνια X, 6.
Δήλια XI. exeunte.
Δημήτρια, sunt eadem atque Thesmophoria. sed fuerunt alia quoque, labente rep. in regis Demetrii honorem X, 30. acta.
Διάσια X, 19.
Διϊπόλια XII, 14.
Διόμεια.
Διονύσια ἐν ἄστει IX, 12. κατ' ἀγροὺς VI, 3. Ληναῖα VIII, 14. his de diversis Liberalibus, et de quorumque ætate quæsivit Ruhnkenius in auctario annotat. ad Hesychium t. I. p. 999.
Εκαλήσια fort. I, 6.
Ἑκατήσια novilunio quoque.
Ἐλευθέρια III, 3.
Ἐπιδαύρια III, 22.
Ἑρμαῖα.
Εὐμενίδεια.
Ἡραῖα.
Ἡράκλεια XII, 28.
Ἡφαίστια.
Θαργήλια XI, 7.
Θεοίνια VI, 4.
Θεοξένια.
Θεσμοφόρια V. 11. 14—18.
Θησεῖα I, 8.
Θύα III, 17.
Ἴακχος III, 20.
Ἰλίεια.
Ἰοβάκχεια.
Καλάθου κάθοδος III, 18.
Καλλυντήρια XI, 19.
Κεραμείκια.
Κοννίδεια I, 7.
Κοτύττια.
Κρόνια I, 12.
Κυβερνήσια X.
Λαμπάδος ἀγὼν, vel Λαμπαδηδρομίαι. Λαμπάδων ἡμέρα III, 19.
Λήναια VIII, 14.
Μαιμακτήρια IV, 1.
Μεταγείτνια II.
Μετοίκια, item Συνοίκια I, 16.
Μουνύχια X, 16.
Μούσεια.
Νεμέσια.
Νίκη ἐν Μαραθῶνι III, 6. ἐν Νάξῳ eodem. ἐν Σαλαμῖνι III, 20.
Νικητήρια Ἀθηνᾶς.
Νουμηνίαι, seu Novilunia, primi quique dies mensis cujusque.
Ὀλύμπια Athenis.
Ὀσχοφόρια V, 7.
Παιώνια.
Παναθήναια majora I, 28. minora I, 14.
Πάνδημον V, 30.
Πάνδια IX, 14.
Πανδρόσια.
Πανὸς ἑορτή.
Παράλια.
Πιθοίγια VIII, 11.
Πλημοχόη III, 23.
Πλυντήρια XI, 25.
Ποσειδώνια VI, 6.
Προηρόσια V.
Προμήθεια.
Προσχαιρητήρια.
Προχαριστήρια. videtur hoc festum cum superiori idem, et hæc lectio melior esse, quam illa.
Πυανέψια V, 7.
Σεισάχθεια.
Σκίρα, vel Σκιῤῥαφόρια XII, 12.
Στήνια.
Συνοίκια, v. Μετοίκια.
Σωτήρια, conf. Ἐλευθέρια.
Τοξαρίδεια.
Τριήρων ἀγὼν ἐπὶ Σουνίῳ.
Ὑδροφόρια VIII, 1.
Φέλλος IX, 11.
Φωσφόρια.
Χαλκεῖα, v. Πάνδημον.
Χαριστήρια Ἐλευθερίας III, 12.
Χαρμόσυνα.
Χιτώνια.
Χλόεια XI, 6.
Χόες et Χύτροι VIII, 12, 13.
Ὡραῖα.

INDEX ARCHONTUM EPONYMORUM

AB INITIO INDE BELLI PELOPONNESIACI, AD EXITUM DEMOSTHENIS USQUE.
E CORSINIO.

Olymp.
87 1 Pythodorus.
2 Euthydemus.
3 Apollodorus.
4 Epaminondas. (alii Aminias) item Epaminon.
88 1 Diotimus.
2 Euclides. alii Eucles.
3 Euthydemus. alii Euthymus.
4 Stratocles.
89 1 Isarchus.
2 Aminias.
3 Alcæus. alii Alcmæon.
4 Aristion. alii Ariston.
90 1 Astyphilus.
2 Archias.
3 Antiphon.
4 Euphemus.
91 1 Aristomnestus. alii Arimnestus.
2 Chabrias.
3 Pisander.
4 Cleocritus. alii Clearchus. alii Leocritus.
92 1 Callias.
2 Theopompus.
3 Glaucippus.
4 Diocles.
93 1 Euctemon.
2 Antigenes.
3 Callias iterum.
4 Alexias.
94 1 Pythodorus, vel Anarchia.
2 Euclides.
3 Micion. alii Micon.
4 Exæuetus. alii Xenænetus.
95 1 Laches.
2 Aristocrates.
3 Ithycles.
4 Lysiades. alii Suniades.
96 1 Phormio.
2 Diophantus.
3 Eubulides.
4 Demostratus.
97 1 Philocles.
2 Nicoteles.
3 Demostratus iterum.
4 Antipater.
98 1 Pyrrhion. alii Pyrgion.
2 Theodotus.
3 Mystichides.
4 Dexitheus.
99 1 Diotrephes.
2 Phanostratus.

Olymp.
3 Evander. alii Menander.
4 Demophilus.
100 1 Pytheas.
2 Nicon.
3 Nausinicus.
4 Calleas. alii Callias.
101 1 Charisander. alii Chariander.
2 Hippodamas. alii Hippodamus.
3 Socratides.
4 Asteius. alii Aristæus.
102 1 Alcisthenes.
2 Phrasiclides.
3 Dysniketus. alii mendose Dyskinetus.
4 Lysistratus.
103 1 Nausigenes.
2 Polyzelus.
3 Cephisodotus [Cephisodorus. *Corsin.*] alii Cephisodocus.
4 Chion.
104 1 Timocrates.
2 Chariclides.
3 Molon.
4 Nicophemus. alii Nicodemus.
105 1 Callimedes. alii Calamio. alii Callidemides.
2 Eucharistus.
3 Cephisodorus.
4 Agathocles.
106 1 Elpines. alii Elpinices.
2 Callistratus.
3 Diotimus.
4 Eudemus. alii male Theodemus.
107 1 Aristodemus.
2 Thessalus. alii male Θέηλος et Θέλλος.
3 Apollodorus.
4 Callimachus.
108 1 Theophilus. alii Theomnetus, et Thumedus.
2 Themistocles.
3 Archias. alii Archidas.
4 Eubulus. alii Eudorus.
109 1 Lyciscus.
2 Pythodotus. alii Pythodorus.
3 Sosigenes.
4 Nicomachus.
110 1 Theophrastus.
2 Lysimachides.
3 Chærondas. alii Chæronidas.
4 Phrynichus.
111 1 Pythodemus. alii Pythodorus.

Olymp.
2 Evænetus.
3 Ctesicles.
4 Nicocrates. alii Nicostratus.
112 1 Nicetas. alii Anicetes. alii Nicaretus.
2 Aristophanes.
3 Aristophon.
4 Cephisophon. alii mendose Cephison.

Olymp.
113 1 Euthycritus.
2 Hegemon.
3 Chremes.
4 Anticles, vel Sosicles.
114 1 Hegesias.
2 Cephisodorus.
3 Philocles, quo anno Demosthenes exspiravit. alii Diocles.
4 Archippus.

INDEX ARCHONTUM EPONYMORUM

AB OLYMPIADE 87 AD 114.

NB. Vitiosas variantes lectiones præfixo asterisco insignivi.

	Olymp.
Agathocles	105 4
Alcæus	89 3
Alcisthenes	102 1
*Alcmæon	89 3
Alexias	93 4
Aminias	89 2
*Aminias	94 1
Anarchia	94 1
*Anicetes	112 1
Anticles	113 4
Antigenes	93 2
Antipater	97 4
Apollodorus	87 3
Apollodorus	107 3
Archias	90 2
Archias	108 3
Archippus	114 4
*Arimnestus	91 1
*Aristæus	101 4
Aristion	89 4
Aristocrates	95 2
Aristodemus	107 1
Aristomnestus	91 1
*Ariston	89 4
Aristophanes	112 2
Aristophon	112 3
Asteius, vel Astius	101 4
Astyphilus	90 1
*Calamio	105 1
Calleas, vel *Callias	100 4
Callias	92 1
Callias	93 3
Callimachus	107 4
Callimedes, vel *Calamio, vel Callidemides	105 1
Callistratus	106 2
Cephisodorus	105 3
Cephisodorus	114 2
Cephisodotus, vel *Cephisodorus	103 3
Cephisophon, vel *Cephison	112 4
Chabrias	91 2
Chærondas, vel *Chæronidas	110 3
Chariclides	104 2
Charisander, vel * Chariander	101 1
Chion	103 4
Chremes	113 3
*Clearchus	91 4
Cleocritus	91 4
Ctesicles	111 3
Demophilus	99 4
Demostratus	96 4
Demostratus	97 3
Dexitheus	98 4
Diocles	92 4
*Diocles	114 3
Diophantus	96 2
Diotimus	88 1
Diotimus	106 3
Diotrephes	99 1
Dysniketus, vel *Dyskinetus	102 3
Elpines, vel *Elpinices	106 1
*Epaminon	94 1
Epaminondas	87 4
Evænetus	111 2
Evander	99 3
Eubulides	96 3
Eubulus	108 4
Eucharistus	105 2
Euclides	88 2
Euclides	94 2
Euctemon	93 1
Eudemus	106 4
Euphemus	90 4
*Eudorus	108 4
Euthyclitus	113 1
Euthydemus	87 2
Euthydemus	88 3
Exænetus	94 4
Glaucippus	92 3
Hegemon	113 2

	Olymp.	
Hegesias	114	1
Hippodamas, vel *Hippodamus	101	2
Isarchus	89	1
Ithycles	95	3
Laches	95	1
*Leocritus	91	4
Lyciscus	109	1
Lysiades	95	4
Lysimachides	110	2
Lysistratus	102	4
*Menander	99	3
Micio, vel *Micon	94	3
Molon	104	3
Mystichides	98	3
Nausigenes	103	1
Nausinicus	100	3
*Nicaretus	112	1
Niketas	112	1
Nicocrates, vel *Nicostratus	111	4
Nicomachus	109	4
Nicon	100	2
Nicophemus, vel *Nicodemus	104	4
Nicoteles	97	2
Phanostratus	99	2
Philocles	97	1
Phormio	96	1
Phrasiclides	102	2
Phrynichus	110	4
Pisander	91	3
Polyzelus	103	2
Pyrrhio, vel *Pyrgion	98	1
Pytheas	100	1
Pythodemus, vel *Pythodorus	111	1
Pythodorus	87	1
Pythodorus	94	1
Pythodorus	109	2
Socratides	101	3
*Sosicles	113	4
Sosigenes	109	3
Stratocles	88	4
*Suniades	95	4
*Theclus, vel Thellus	107	2
Themistocles	108	2
Theodemus	106	4
Theodotus	98	2
*Theomnetus	108	1
Theophilus	108	1
Theophrastus	110	1
Theopompus	92	2
Thessalus	107	2
*Thumedus	108	1
Timocrates	104	1
*Xenænetus	94	4

INDEX RERUM MEMORABILIUM

ÆTATE DEMOSTHENIS GESTARUM.

Par fuerat ejusmodi laterculos reliquorum quoque oratorum cuique addi. Sed multitudine rerum obrutus, oblitus sum, et festinatione impeditus. Congessi hunc indicem ex observatis Schotti et Corsinii et Taylori in schedis. Universe præmonendum duco, hos tres auctores interdum in annis discrepare, aliis eadem eventa vetustiora anno, aliis juniora facientibus. quod eo minus mirandum est, quia facile factu est, ut in mense uno erretur, hoc auctore vetusto rem eandem evenisse, narrante e. c. anno 2. Olymp. CIX. istoc, tertio, neutri tamen multum a vero absint, quoniam Atticis annis æstate media ordientibus, facile factu fuit, ut quæ res anno 2. exeunte fuisset cœpta, eadem ineunte tertio finiretur; et sic, qui auctores discrepare videantur, reapse tamen inter se consentiant.

Olympiadis igitur XCIX. anno tertio nascitur Demosthenes. Bellum Laced. cum Bœotis ob Cadmeam.

Olymp. C. anno tertio Thebani exsules duce Pelopida domum redeunt, Lacedæmonii Thebis ejiciuntur.

anno quarto Chabrias Pollin, imperatorem Spartanum, prœlio navali apud Naxum superavit.

CI 1 6

2 7 Timotheus Lacedæmonios vicit ad Leucada.

3 8 Chabrias Pythia vicit. Evagoras, Cypri rex, a Thrasydæo interemtus est. cui Isocrates orationem funebrem scripsit.

4 9 Lacedæmonii bellum adv. Ath. instaurant. Platææ iterum destructæ.

CII 1 10 Pax Antalcidis. Megalopolis condita.

2 11 Lacedæmonii, duce Cleombroto, rege suo, in Bœotiam ingressi, vincuntur ad Leuctra.

3 12 Messenii domum rediere.

4 13 Philippus, Amyntæ f., obses

datur Alexandro Pheræo, et Athenas mittitur, duce Epaminonda.

CIII 1 14

2 15 Societas belli Laced. cum Athen. adversus Thebanos.

Dionysius senior, tyr. Syrac. excessit.

3 16 Themison, Eretriæ tyrannus, Oropum occupat.

Bellum Laced. cum Bœotis quinquennale desiit.

4 17 Bellum Arcadum et Eleorum.

CIV 1 18 Demosthenes tutores accusavit, et scripsit τοὺς ἐπιτροπικούς.

Pelopidas Thebanus in pugna cum Alexandro Pheræo occubuit.

2 19 Pugna ad Mantineam, ubi Epaminondas cecidit.

3 20

4 21

CV 1 22 Xenophon Socraticus moritur.

Philippi Macedonis regnum init.

2 23 Philippus pace cum Athen. composita Pæonas et Illyrios subigit. *Schottus.*

Sed Taylor hanc expeditionem ad annum primum Olymp. CVI. refert. potest uterque vera tradere. Nam Philippus sæpius illos populos armis infestabat.

3 24 Bellum sociale exarsit, gestum a Charete, Iphicrate, Timotheo, ducibus Athen. adversus Rhodios, Chios, Byzantinos et socios. Philippus Amphipolin, Potidæam, Pydnam capit, præsidiis Athen. comiter deductis et domum remissis. Thessalorum tyrannos expellit.

4 25 Phocenses templum Delphicum expilant.

Alexander Pheræus ab uxore jugulatur.

Dio Dionysium juniorem Syracusis exturbat.

CVI 1 26 Alexander M. nascitur.

2 27 Bellum sacrum, seu Phocicum, decennale exardescit.

Demosth. scripsit or. in Androtionem et Leptinem.

3 28 Or. de classibus περὶ συμμοριῶν.

Philippus Pagasas et Methonam cepit.

Leucon, rex Bospori, obit, succedit filius Spartacus.

4 29 Timocratea, pro Megalopolitanis, et περὶ συντάξεως.

Phil. Heræum castellum capit. Thessalis succurrit. Onomarchum, ducem Phocensium, profligat.

Chares Hellespontum ingreditur, Sestum oppugnat.

Kersobleptes, Philippo infestus, universam fere Cherrhonesum, excepta Cardia, permittit Atheniensibus, hi colonos eo deducunt.

Mausolus, Cariæ dynasta, obit, post quem biennio regnat ejus uxor eadem atque soror Artemisia. tum Idrieus.

CVII 1 30 Demosth. in Philippum concionari cœpit. Scripsit Aristocrateam.

Philippus, per Thermopylas in Phocidem irrumpere tentans, ab Atheniensibus præventus excluditur et in Locros movet.

Athenienses coloniam Samum mittunt.

2 31 Or. pro Rhodiis.

3 32 Evagoras, rex Cypri, una cum Phocione, Ath. imperatore, Salamina urbem obsidet.

4 33 Demosthenes tres Olynthiacas dixit, et Midianam scripsit.

Philippus Olynthum obsidet. Olynthii legatos Athenas mittunt, auxilia rogatum.

CVIII 1 34 Philippus Olynthum capit et diruit, et in victoriæ congratulationem Olympia, Macedonica puta, celebrat. capit item Mekybernam et Toronam.

2 35 Demosth. habuit quintam Philippicam, a Dionysio male sextam appellatam, incipientem a verbis ἃ μὲν ἡμεῖς. hodie pars dimidia est Philippicæ primæ. *Schottus.* v. Dem. nostri p. 48. 16.

Athenienses cum Phil. pacem faciunt.

Legatio Demosthenis et Æschinis.

3 36 Oratio de pace, item Phi-

lippica sexta. Philippus bello Phocensi finem imponit, et in collegium Amphictyonicum cooptatur.

4 37

CIX 1 38 Septima Philippica dicta est, hodie secunda.

Illyricum devastat Philippus, Thessalos sibi divincit.

2 39 Octava Philippica, seu de Halonneso, et in Æschinem de falsa legatione.

Philippus Thracas subigit.

Atheniensium expeditio in Acarnaniam.

3 40 Nona Philippica, seu de rebus Cherrhonesi, et decima, vulgo tertia.

Philippus studet pacem turbare, belloque prior lacessere.

Menander comicus, et Epicurus philosophus nati.

Isocrates Panathenaicam recitavit.

4 41 Undecima Philippica, vulgo quarta.

Philippus Perinthum obsidet, atque Selymbriam, ubi naves Athen. cepit, quas repetitum missa legatio frustra fuit.

CX 1 42 Duodecima Philippica, vulgo ad Philippi epistolam. p. 152.

Perinthum capit Philippus et Byzantium obsidet. verum Athen. intercedentibus solvit obsidionem, pacemque cum Urbe tertiam componit.

2 43 Philippus per Thermopylas ingressus, Elateam occupat. forsitan in exitu hujus anni. nam alii ad insequentem referunt.

3 44 Demosthenes Athenis mœnia reficit, et rogatu Ctesiphontis coronatur.

Prœlium ad Chæroneam.

Oratio funebris.

Actio pro corona cœpta, octavo demum anno post finita.

Lysicles Athen. ad Chæroneam imper., accusante Lycurgo, capitis damnatur.

Philippus ea victoria moderate usus, amicitiam et societatem cum Athen. renovat, præsidioque Thebis imposito, Bœotis quoque pacem concessit.

INDICUM

OPERUM DEMOSTHENIS

FINIS.

TABELLA

INDICANS

CONSENSUM PAGINARUM

DEMOSTHENIS REISKIANI

CUM

PAGINIS ALIARUM EDITIONUM

ORATORIS NOBILIORUM,

PARASINÆ PUTA, ALDINÆ, UTRIUSQUE WOLFIANÆ,
TAM BASILIENSIS, QUAM FRANCOFURTANÆ,

ET

TAYLORANÆ, IN EDITIONE REISKIANA DESIDERATÆ.

TABELLA, etc.

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.
p. 9		1 1	1 a. 1	1 1
10		1 14	ib. b. 4	ib. c. 2
11		1 33	ib. c. 14	2 a. 10
12		2 11	2 b. 2	ib. d. 9
13		2 30	ib. c. 10	3 a. 10
14	6 17	3 3	3 a. 15	ib. d. 9
15	7 15	3 22	ib. c. 2	4 a. 9
16	8 13	3 41	4 a. 9	ib. d. 8
17	9 9	4 14	ib. b. 15	5 a. 9
18	10 1	4 34	5 a. 1	21 1
19	11 8	5 10	ib. b. 9	ib. e. 8
20	12 6	5 29	ib. c. 15	22 b. 8
1	13 6	6 3	6 b. 1	ib. e. 6
2	13 30	6 20	ib. c. 4	23 b. 3
3	14 ult.	6 38	7 a. 9	ib. d. 9
4	16 4	7 10	7 b. 15	24 a. 10
5	16 pen.	7 28	8 a. 1	ib. d. 7
6	17 25	8 1	ib. b. 9	25 a. 8
7	18 12	8 20	ib. c. 14	ib. d. 5
8	19 1	9 1	9 a. 15	35 1
9	20 4	9 11	ib. c. 1	ib. b. 8
30	1 7	9 30	10 a. 8	ib. e. 5
1	2 6	10 7	ib. b. 15	36 b. 8
2	3 2	10 27	11 a. 2	ib. e. 5
3	3 28	10 ult.	11 b. 9	37 b. 7
4	4 12	11 18	11 c. 17	ib. e. 5
5	5 4	11 37	12 b. 2	38 b. 6
6	5 pen.	12 11	12 c. 9	ib. e. 5
7	6 24	12 30	13 a. 16	39 b. 7
8	7 18	13 3	13 c. 3	ib. e. 5
9			14 a. 10	
40	9 1	14 1	14 b. 11	47 1
1	30 15	14 18	14 c. 16	ib. pen.
2	1 10	14 37	15 b. 12	48 c. 6
3	2 3	15 12	15 c. 9	ib. f. 2
4	3 1	15 32	16 a. 13	49 c. 4
5	3 26	16 5	16 b. 19	ib. e. 10
6	4 12	16 24	17 a. 1	50 c. 1
7	4 31	16 42	17 b. 8	ib. e. 7
8	5 8	17 15	17 c. 14	51 b. 8
9	5 29	17 33	18 a. 18	ib. e. 4
50	6 12	18 6	18 c. 3	52 b. 7
1	6 31	18 24	19 a. 10	ib. e. 5
2	7 9	18 42	19 a. 14	53 b. 7
3	7 29	19 15	19 c. ult.	ib. e. 5
4	8 8	19 34	20 b. 8	54 b. 7
5	8 27	20 7	20 c. 14	ib. e. 6
7	9 1	1 1	1 b. ult.	59 1
8	40 4	1 18	2 a. 3	60 b. 6
9	40 29	1 37	2 b. 10	ib. e. 2
60	1 12	2 13	2 c. 16	61 b. 5
1	1 28	2 31	3 a. 3	ib. e. 3
2	2 22	3 4	3 c. 10	62 b. 7
3	3 5	3 23	4 a. 18	ib. e. 4
5	4 1	5 1	5 a. 18	64 1

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.
p. 66	44 7	25 7	25 b. 4	64 b. 2
7	4 27	5 26	5 c. 10	ib. b. 9
8	5 5	6 2	6 a. 15	65 a. 10
9	5 22	6 21	6 b. ult.	ib. d. 6
70	5 39	6 39	7 a. 4	66 a. 7
1	6 14	7 12	7 b. 9	ib. d. 2
2	6 32	7 32	7 c. 16	67 a. 4
3	7 7	8 4	8 b. 2	ib. d. 1
4	7 24	8 24	8 c. 8	68 a. 3
7	8 5	30 4	9 c. ult.	69 5
8	9 4	30 23	30 b. 5	ib. pen.
9	9 25	30 ant.	30 c. 11	70 c. 5
80	50 1	1 16	1 a. 16	ib. f. 3
1	50 21	1 37	1 c. 1	71 c. 2
2	50 pen.	2 10	2 a. 7	ib. e. 10
3	1 16	2 29	2 b. 13	72 c. 2
4	1 13	3 2	2 c. pen.	ib. f. 3
5	2 8	3 21	3 b. 4	73 c. 4
6	2 26	3 41	3 c. 8	ib. e. 10
7	3 2	4 14	4 a. 14	74 b. 9
90	4 1	6 1	5 b. ant.	76 1
1	4 22	6 16	5 c. pen.	ib. c. 7
2	5 9	6 35	6 b. 3	ib. pen.
3	5 30	7 8	6 c. 13	77 c. 7
4	6 9	7 26	7 a. 16	ib. pen.
5	6 36	7 pen.	7 c. 1	78 c. 6
6	7 18	8 17	8 a. 8	ib. antep.
7	8 7	8 36	8 b. 15	79 c. 4
8	8 31	9 8	9 a. 1	ib. f. 1
9	9 14	9 27	9 b. 7	80 c. 3
100	9 pen.	9 ult.	9 c. 15	ib. f. 1
1	60 24	40 19	40 a. ult.	81 c. 4
2	1 7	40 38	40 c. 9	ib. f. 2
3	1 28	1 11	1 a. 16	82 c. 5
4	2 10	1 31	1 b. ult.	ib. antep.
5	2 34	2 4	2 a. 6	83 c. 5
6	3 17	2 23	2 b. 12	ib. f. 2
7	3 pen.	2 42	2 c. ant.	84 c. 3
8	4 17	3 15	3 b. 5	ib. f. 3
9	4 24	3 33	3 c. 11	85 c. 5
110	5 1	4 9	4 a. ult.	86 1
1	5 22	4 25	4 b. ult.	ib. c. 8
2	6 9	5 1	5 a. 3	ib. f. 2
3	6 28	5 20	5 b. 6	87 b. 10
4	7 5	5 38	5 c. 12	ib. e. 4
5	7 22	6 11	6 a. 17	88 b. 5
6	7 39	6 30	6 b. ult.	ib. e. 1
7	8 16	7 2	7 a. 4	89 a. 9
8	8 36	7 21	7 b. 10	ib. d. 8
9	9 13	7 48	7 c. 15	90 a. 8
120	9 32	8 12	8 a. ult.	ib. d. 3
1	70 9	8 31	8 c. 5	91 a. 4
2	70 26	9 4	9 a. 11	ib. d. 1
3	70 ult.	9 22	9 b. 16	ib. ult.
4	1 17	9 41	50 a. 1	92 c. 7
5	1 34	50 13	50 b. 7	ib. pen.
6	2 10	50 32	50 c. 11	93 c. 4
7	2 25	1 4	1 a. 17	ib. f. 1
8	2 ult.	1 22	1 c. 3	94 b. 10
9	3 13	1 41	2 a. 8	ib. e. 7
130	3 34	2 14	2 b. 14	95 c. 3
1	4 1	3 1	3 a. 4	96 1
2	5 15	3 14	3 b. 4	ib. c. 4

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.			Frankf.		
p. 133	76	10	53	38	53	c.	10	96	f.	2
4	6	39	4	11	4	a.	15	97	c.	3
5	7	24	4	30	4	c.	1	ib.	e.	10
6	8	15	5	3	5	a.	6	98	b.	10
7	9	10	5	23	5	b.	12	ib.	e.	7
8	80	1	5	41	5	c.	15	99	b.	7
9	80	26	6	13	6	a.	ult.	ib.	e.	4
140	1	14	6	31	6	c.	3	100	b.	2
1	1	pen.	7	5	7	a.	9	ib.	d.	9
2	2	25	7	23	7	b.	13	101	a.	8
3	3	6	7	42	7	c.	18	ib.	d.	4
4	3	32	8	15	8	b.	3	102	a.	3
5	4	12	8	33	8	c.	8	ib.	c.	9
6	4	36	9	6	9	a.	13	103	a.	1
7	5	18	9	25	9	b.	18	ib.	c.	7
8	5	40	9	44	60	a.	3	ib.		pen.
9	6	22	60	16	60	b.	8	104	c.	4
150	6	ult.	60	35	60	c.	12	ib.	e.	10
1	7	17	1	8	1	a.	ant.	105	b.	10
2	8	1	2	1	4	c.	13	117		1
3	8	14	2	10	5	a.	6	ib.		pen.
4	9	19	2	29	5	b.	12	118	c.	6
5	90	5	3	6	5	c.	17	ib.		pen.
6	90	31	3	26	6	b.	2	119	c.	4
7	1	14	3	pen.	6	c.	10	ib.	f.	2
8	1	pen.	4	18	7	a.	15	120	c.	3
9	2	5	4	35	61	c.	13	114	b.	3
160	3	2	5	10	2	a.	19	ib.	d.	10
1	3	20	5	30	2	c.	5	115	b.	2
2	3	37	6	3	3	a.	11	ib.	d.	10
3	4	13	6	21	3	b.	17	116	a.	9
4	4	30	6	40	4	a.	1	ib.	d.	6
5	5	5	7	13	4	b.	5	117	a.	5
6	6	1	8	1	7			123		1
7	6	11	8	14	8	a.	6	ib.	c.	4
8	7	14	8	33	8	b.	13	124	b.	7
9	8	1	9	12	8	c.	pen.	ib.	e.	4
170	8	28	9	31	9	b.	5	125	b.	2
1	9	16	70	2	9	c.	10	ib.	d.	6
2	9	37	70	22	70	a.	17	126	a.	7
3	100	20	70	40	70	c.	2	ib.	d.	4
4	1	5	1	12	1	a.	8	127	a.	6
5	1	27	1	30	1	b.	14	ib.	d.	3
6	2	2	2	3	1	c.	ant.	128	a.	3
8	3	1	3	1	2	c.	4	133		1
9	3	25	3	18	3	a.	7	ib.	c.	9
180	4	22	3	39	3	b.	10	ib.		ult.
1	5	12	4	13	3	c.	17	134	a.	6
2	6	6	4	32	4	b.	2	ib.	f.	1
3	6	33	5	5	4	c.	4	135	c.	4
4	7	19	5	25	5	a.	12	ib.		antep.
5	7	pen.	5	43	5	b.	18	136	c.	3
6	8	15	6	16	6	a.	3	ib.	e.	11
7	9	1	6	35	6	b.	8	137	c.	3
8	9	27	7	2	6	c.	12	ib.	e.	9
9	110	5	7	28	7	a.	ant.	138	b.	9
190	1	1	9	1	8	a.	4	141		1
1	1	7	9	4	8	a.	9	ib.		6
2	2	12	9	23	8	b.	17	142	c.	2
3	2	pen.	9	pen.	9	a.	3	ib.	e.	10
4	3	26	80	18	9	b.	8	144	c.	1
5	4	20	80	37	9	c.	14	ib.	e.	8
6	5	17	1	9	80	a.	ant.	146	b.	9

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 197	115 ult.	81 27	80 c. 5	146 e. 5	
8	6 27	1 ult.	1 a. 9	147 b. 6	
9	7 11	2 18	1 b. 13	ib. e. 2	
200	7 pen.	2 37	1 c. ult.	148 b. 1	
1	8 19	3 10	2 b. 5	ib. d. 8	
2	9 1	4 1	2 c. 9	154 1	
3	9 25	4 17	3 a. 18	155 b. 5	
4	120 20	4 41	3 b. pen.	ib. e. 4	
5	1 6	5 14	4 a. 6	156 b. 6	
6	1 32	5 33	4 b. 13	ib. e. 5	
7	2 12	6 6	4 c. pen.	157 b. 8	
8	2 40	6 25	5 b. 6	ib. e. 5	
9	3 25	6 pen.	5 c. 11	158 b. 5	
210	4 17	7 17	6 a. 15	ib. e. 1	
1	5 1	8 1	6 c. 14	163 1	
2	5 9	8 6	6 c. ult.	ib. b. 3	
3	6 21	8 24	7 b. 4	ib. e. 1	
4	6 pen.	8 ult.	7 c. 9	164 b. 7	
5	7 25	9 19	8 a. 12	ib. e. 3	
6	8 3	9 38	8 b. ant.	165 b. 2	
7	8 20	90 12	9 a. 2	ib. d. 10	
8	8 38	90 31	9 b. 9	166 a. 10	
9	9 18	1 4	9 c. 11	ib. d. 6	
220	129 ult.	1 22	90 a. 16	167 a. 6	
5	31 1	3 1	313 a. 4	472 1	469 1
6	1 5	3 3	3 a. 7	ib. 4	3
7	2 20	3 22	3 b. 15	473 c. 5	470 14
8	3 18	3 pen.	3 c. ult.	ib. f. 3	1 17
9	4 15	4 18	4 b. 6	474 c. 4	2 pen.
230	5 12	4 38	4 c. 12	ib. f. 3	4 2
1	6 2	5 11	5 a. 19	475 c. 5	5 5
2	6 29	5 33	5 c. 3	ib. f. 3	6 8
3	7 14	6 3	6 a. 8	476 c. 1	7 10
4	7 39	6 21	6 b. 15	ib. e. 10	8 12
5	8 22	6 42	6 c. ult.	477 b. 10	9 13
6	9 9	7 14	7 b. 4	ib. e. 7	480 15
7	9 36	7 33	7 c. 8	478 b. 6	1 15
8	140 17	8 6	8 a. 11	ib. e. 3	2 15
9	140 38	8 25	8 b. 15	479 b. 5	3 17
240	1 21	9 4	9 a. 3	ib. e. 7	4 pen.
1	2 3	9 23	9 b. 9	480 b. 7	6 1
2	2 31	9 ant.	9 c. 16	ib. e. 7	7 5
3	3 16	100 17	320 a. pen.	481 b. 7	8 7
4	4 4	100 36	320 c. 7	ib. e. 4	9 10
5	4 31	1 12	1 a. 11	482 b. 6	490 13
6	5 21	1 32	1 b. ant.	ib. e. 6	1 14
7	5 pen.	2 4	2 b. 3	483 b. 8	2 15
8	6 28	2 23	2 b. 8	ib. e. 7	3 16
9	7 14	2 42	2 c. 14	484 b. 5	4 18
250	7 39	3 16	3 a. 18	ib. e. 2	6 1
1	8 23	3 35	3 c. 2	485 b. 4	7 4
2	9 4	4 16	4 a. 6	ib. e. 2	8 10
3	9 30	4 34	4 b. 10	486 b. 1	9 12
4	150 15	5 9	4 c. 15	ib. d. 6	500 15
5	150 pen.	5 28	5 a. pen.	487 a. 10	1 18
6	1 24	6 2	5 c. 5	ib. d. 7	2 ult.
7	2 1	6 21	6 a. 8	488 a. 8	4 5
8	2 28	6 39	6 b. 14	ib. d. 6	5 7
9	3 17	7 14	6 c. ant.	489 a. 6	6 10
260	4 6	7 33	7 b. 4	ib. d. 4	7 12
1	4 31	8 6	7 c. 7	490 a. 4	8 15
2	5 2	8 24	8 a. 12	ib. c. 10	9 14
3	5 37	8 pen.	8 b. 17	491 a. 2	510 17

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileen.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 264	156 23	109 17	329 a. 1	491 c. 10	511 ult.
5	7 8	9 36	9 b. 6	492 a. 1	3 2
6	7 31	110 7	9 c. 10	ib. c. 9	4 5
7	8 12	110 26	330 a. 15	493 a. 1	5 9
8	8 37	1 3	330 b. pen.	ib. c. 10	6 11
9	9 20	1 22	1 a. 6	494 a. 1	7 14
270	160 19	1 42	1 b. 14	ib. c. 10	8 16
1	1 12	2 13	1 c. 17	495 a. 2	9 18
2	2 8	2 32	2 b. 3	ib. d. 1	520 ult.
3	2 34	3 6	2 c. 7	496 a. 3	2 2
4	3 20	3 24	3 a. 12	ib. d. 1	3 3
5	3 38	3 pen.	3 b. pen.	497 a. 1	4 5
6	4 21	4 18	4 a. 2	ib. d. 1	5 8
7	4 ant.	4 37	4 b. 9	498 a. 1	6 11
8	5 25	5 10	4 c. 15	ib. c. 10	7 14
9	5 pen.	5 27	5 a. 18	499 a. 2	8 14
280	6 19	6 1	5 c. 8	ib. c. 8	9 16
1	6 36	6 19	6 a. 6	ib. ult.	530 ult.
2	7 18	6 38	6 b. 10	500 c. 7	2 3
3	7 39	7 15	6 c. 16	ib. pen.	3 8
4	8 21	7 34	7 b. 2	501 c. 7	4 13
5	8 38	8 14	7 c. 10	ib. ult.	5 18
6	9 19	8 33	8 a. 15	502 c. 7	6 ult.
7	9 36	9 5	8 c. 12	ib. ult.	8 1
8	170 20	9 24	9 a. 4	503 c. 6	9 3
9	170 37	9 ant.	9 b. 8	ib. pen.	540 5
290	1 18	120 18	9 c. 13	504 c. 4	1 12
1	1 35	120 37	340 a. 17	ib. e. 12	2 pen.
2	2 17	1 9	340 c. 3	505 c. 4	4 3
3	2 35	1 18	1 a. 9	ib. f. 1	5 6
4	3 19	2 1	1 b. 16	506 c. 4	6 8
5	3 39	2 21	2 a. 2	ib. pen.	7 12
6	4 20	2 41	2 b. 9	507 c. 6	8 16
7	4 39	3 13	2 c. 13	ib. f. 3	9 pen.
8	5 21	3 33	3 a. pen.	508 c. 3	551 1
9	5 39	4 7	3 c. 3	ib. f. 2	2 3
300	6 24	4 26	4 a. 10	509 c. 4	3 5
1	6 ult.	5 2	4 b. ant.	ib. e. 12	4 8
2	7 25	5 21	5 a. 3	510 c. 4	5 10
3	7 ult.	5 39	5 b. 8	ib. f. 2	6 10
4	8 25	6 12	5 c. 14	511 c. 4	7 13
5	8 ult.	6 31	6 b. 1	ib. f. 3	8 15
6	9 24	7 4	6 c. 7	512 c. 3	9 18
7	9 ult.	7 23	7 a. 14	ib. f. 2	561 2
8	180 25	7 42	7 b. pen.	513 c. 4	2 6
9	180 ult.	8 14	8 a. 4	ib. e. 9	3 7
310	1 23	8 31	8 b. 9	514 b. 9	4 9
1	1 pen.	9 4	8 c. 19	ib. e. 9	5 13
2	2 23	9 22	9 b. 2	515 b. 10	6 17
3	2 pen.	9 41	9 c. 8	ib. e. 9	7 ult.
4	3 25	130 14	350 a. 15	516 b. 5	9 5
5	4 4	130 32	350 b. ult.	ib. e. 4	570 9
6	4 28	1 6	1 a. 8	517 b. 3	1 15
7	5 4	1 24	1 b. 12	ib. d. 9	2 16
8	5 25	1 pen.	1 c. 18	518 a. 9	3 ult.
9	6 1	2 17	2 b. 4	ib. d. 7	5 4
320	6 22	2 45	2 c. 11	519 a. 8	6 9
1	6 39	3 7	3 a. 12	ib. d. 6	7 12
2	7 20	3 26	3 c. 4	520 a. 6	8 17
3	7 ult.	4 2	4 a. 11	ib. d. 5	580 4
4	8 23	4 20	4 b. 16	521 a. 4	1 7
5	8 40	4 34	4 c. pen.	ib. d. 1	2 10
6	9 22	5 12	5 b. 6	522 a. 3	3 14

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.		Frankf.		Taylor. vol. ii.	
p. 327	189	40	135	31	355 c.	13	522 d.	1	584	pen.
8	190	21	6	7	6 b.	2	523 a.	2	6	5
9	190	38	6	25	6 c.	9	ib. d.	1	7	9
330	1	20	6	ant.	7 a.	15	524 a.	1	8	14
1	1	37	7	16	7 b.	ult.	ib. d.	1	9	ult.
2	2	19	7	36	8 a.	7	525 a.	2	591	5
341	194		143	1	200 b.	4	294	1	115	1
2	6	1	3	16	200 c.	9	ib. c.	7	6	6
3	7	18	3	35	1 a.	14	ib.	ult.	7	9
4	8	16	4	12	1 b.	ant.	295 c.	7	8	13
5	9	25	4	31	2 a.	4	ib.	pen.	9	16
6	200	14	5	4	2 b.	10	296 c.	4	120	18
7	1	1	5	23	2 c.	13	ib. e.	12	1	pen.
8	1	29	5	41	3 a.	ult.	297 c.	3	3	1
9	2	20	6	13	3 c.	4	ib. f.	1	4	3
350	3	5	6	29	4 a.	7	298 b.	8	5	3
1	4	13	7	1	4 b.	11	ib. e.	4	6	3
2	4	36	7	19	4 c.	15	299 a.	10	7	4
3	5	19	7	37	5 a.	ant.	ib. d.	7	8	5
4	6	5	8	8	5 c.	4	300 a.	7	9	6
5	6	34	8	26	6 a.	8	ib. d.	4	130	7
6	7	23	8	ant.	6 b.	14	301 a.	6	1	9
7	8	23	9	16	6 c.	ant.	ib. d.	5	2	10
8	9	13	9	34	7 a.	2	302 a.	5	3	11
9	9	pen.	150	6	7 c.	5	ib. d.	2	4	13
360	210	26	150	23	8 a.	9	ib.	ult.	5	13
1	1	20	150	41	8 b.	14	303 c.	5	6	14
2	2	14	1	12	8 c.	19	ib. f.	2	7	15
3	3	23	1	31	9 b.	4	304 c.	6	8	17
4	4	1	2	4	9 c.	8	ib. f.	4	9	pen.
5	5	7	2	22	210 a.	13	305 c.	3	140	ult.
6	6	5	2	41	210 b.	19	ib. f.	2	2	3
7	7	2	3	13	1 a.	3	306 b.	10	3	4
8	7	30	3	32	1 b.	9	ib. e.	8	4	5
9	8	20	4	7	1 c.	13	307 b.	10	5	7
370	9	9	4	25	2 a.	18	ib. e.	7	6	8
1	9	38	4	ant.	2 c.	4	308 b.	8	7	11
2	220	22	5	15	3 a.	8	ib. e.	5	8	12
3	1	2	5	34	3 b.	14	309 c.	5	9	14
4	2	ult.	6	6	3 c.	ant.	ib. e.	2	150	15
5	3	27	6	25	4 b.	3	310 b.	6	1	17
6	4	5	6	ant.	4 c.	7	ib. e.	3	2	pen.
7	5	9	7	15	5 a.	13	311 b.	3	3	ult.
8	5	38	7	33	5 b.	ant.	ib. e.	1	5	2
9	6	22	8	6	6 a.	3	312 b.	1	6	4
380	7	17	8	25	6 b.	8	ib. d.	8	7	5
1	8	3	8	ant.	6 c.	15	313 a.	8	8	8
2	8	31	9	16	7 a.	ant.	ib. d.	6	9	7
3	9	17	9	35	7 c.	5	314 a.	5	160	8
4	230	17	160	7	8 a.	7	ib. d.	2	1	10
5	230	35	160	27	8 b.	14	315 a.	3	2	13
6	1	17	160	ult.	8 c.	ant.	ib. c.	9	3	14
7	1	39	1	19	9 b.	2	316 a.	1	4	14
8	3	2	1	36	9 c.	4	ib. c.	5	5	15
9	3	28	2	9	220 a.	8	ib. f.	1	6	16
390	4	9	2	29	220 b.	12	317 c.	1	7	17
1	5	5	3	4	220 c.	16	ib. e.	10	8	ult.
2	5	33	3	22	1 b.	2	318 b.	8	170	1
3	6	12	3	40	1 c.	1	ib. d.	10	170	ult.
4	6	40	4	14	2 a.	7	319 a.	10	2	2
5	7	26	4	34	2 b.	11	ib. d.	8	3	3
6	8	11	5	8	2 c.	18	320 a.	10	4	6
7	9	7	5	27	3 b.	2	ib. d.	8	5	8

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor. vol. ii.
p. 398	239 35	166 2	223 c. 10	321 b. 2	176 11
9	240 18	6 21	4 a. 15	ib. d. 10	7 14
400	1 5	6 41	4 c. 2	322 b. 4	8 pen.
1	1 33	7 15	5 a. 6	ib. d. 10	180 1
2	2 18	7 33	5 b. 13	323 b. 3	1 3
3	3 pen.	8 6	5 c. 18	ib. e. 1	2 5
4	4 26	8 24	6 b. 2	324 a. 9	3 6
5	5 15	8 ant.	6 c. 8	ib. d. 7	4 8
6	5 33	9 16	7 a. 13	325 a. 8	5 9
7	6 13	9 34	7 b. 19	ib. d. 5	6 12
8	6 ult.	170 8	8 a. 4	326 a. 9	7 13
9	7 20	170 19	8 b. 12	ib. d. 8	8 15
410	7 40	170 pen.	8 c. ant.	327 b. 1	9 pen.
1	8 22	1 18	9 b. 5	ib. e. 2	191 1
2	8 pen.	1 36	9 c. 14	328 b. 5	2 4
3	9 24	2 10	230 a. 17	ib. e. 1	3 5
4	250 2	2 28	230 c. 3	329 b. 2	4 6
5	250 pen.	2 ult.	1 a. 7	ib. d. 10	5 7
6	1 27	3 19	1 b. 15	330 b. 2	6 9
7	2 12	3 32	1 c. pen.	ib. d. 8	7 10
8	2 37	4 9	2 b. 8	331 b. 1	8 17
9	3 19	4 29	2 c. 13	ib. d. 10	9 pen.
420	4 6	5 6	3 a. ant.	332 b. 2	201 2
1	4 30	5 25	3 c. 3	ib. d. 9	2 4
2	5 7	5 ult.	4 a. 9	333 b. 3	3 7
3	5 36	6 29	4 b. pen.	ib. e. 2	4 14
4	6 23	7 6	5 a. 3	334 b. 6	5 16
5	6 ult.	7 25	5 b. 11	ib. e. 5	6 18
6	7 24	7 ant.	5 c. 19	335 b. 8	8 2
7	8 1	8 20	6 b. 5	ib. e. 9	9 4
8	8 21	8 39	6 c. 11	336 c. 1	210 6
9	8 40	9 12	7 a. 15	ib. e. 9	1 8
430	9 20	9 31	7 c. 1	337 d. 10	2 11
1	9 39	180 4	8 a. 5	ib. e. 6	3 13
2	260 24	180 23	8 b. 11	338 b. 6	4 16
3	1 2	180 41	8 c. 17	ib. e. 2	5 18
4	1 31	1 14	9 b. 2	339 d. 7	6 pen.
5	2 16	1 33	9 c. 8	ib. e. 5	8 1
6	2 pen.	2 7	240 a. 14	340 b. 7	9 4
7	3 23	2 26	240 b. ult.	ib. e. 4	220 6
8	3 40	2 ant.	1 a. 4	341 b. 6	1 7
9	4 pen.	3 17	1 b. 9	ib. e. 5	2 9
440	5 27	3 37	1 c. 16	342 b. 5	3 12
1	6 8	4 9	2 a ult.	ib. e. 2	4 14
2	6 35	4 28	2 c. 6	343 b. 2	5 16
3	7 16	4 ult.	3 a. 10	ib. d. 9	6 18
4	7 36	5 19	3 b. 14	344 a. 8	7 ult.
5	8 12	5 37	3 c. ant.	ib. d. 6	9 2
6	8 35	6 9	4 b. 2	345 a. 4	230 3
7	9 18	6 28	4 c. 7	ib. d. 2	231 5
8	270 4	7 1	5 a. 12	ib. ult.	232 8
9	270 24	7 19	5 b. 17	346 c. 7	233 9
450	1 5	7 39	6 a. 3	ib. pen.	234 13
1	1 25	8 12	6 b. 11	341 c. 6	235 17
7	3 1	191 1	372 a. 10	541 1	7 1 vol. iii.
8	4 18	1 17	2 b. 9	ib. c. 7	8 7
9	5 20	1 35	2 c. 11	542 a. 3	9 8
460	6 16	2 11	363 a. ant.	ib. d. 1	10 11
1	7 15	2 30	3 c. 1	543 a. 3	11 13
2	8 2	3 3	4 a. 8	ib. c. 9	12 15
3	9 14	3 21	4 b. 10	544 a. 1	13 17
4	280 7	3 39	4 c. 13	ib. c. 7	14 18
5	1 5	4 11	5 a. ant.	ib. ult.	15 ult.

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.			Frankf.			Taylor.vol.iii.	
p. 466	282	4	194	28	365	b.	ult.	545	c.	5	17	2
7	3	15	5	2	6	a.	6	ib.		ult.	18	5
8	4	2	5	20	6	b.	8	546	c.	9	19	7
9	4	30	5	38	6	c.	8	547	a.	1	20	8
470	6	5	6	10	7	a.	17	ib.	c.	7	1	11
1	6	ant.	6	27	7	b.	ult.	ib.	f.	2	2	12
2	7	26	7	1	8	a.	3	548	c.	5	3	14
3	8	19	7	19	8	b.	7	ib.	f.	1	4	15
4	9	8	7	37	8	c.	12	549	c.	3	5	17
5	290	1	8	11	9	a.	16	ib.	e.	10	6	pen.
6	290	27	8	30	9	c.	3	550	c.	3	8	2
7	1	5	9	3	370	a.	8	ib.	f.	2	9	4
8	2	3	9	22	370	b.	15	551	c.	5	30	6
9	2	36	9	41	370	c.	ult.	ib.	e.	12	1	7
480	3	25	200	13	1	b.	5	552	c.	1	2	9
1	4	19	200	30	1	c.	12	ib.	e.	8	3	10
2	4	39	1	2	2	a.	16	553	b.	7	4	11
3	5	21	1	20	2	b.	pen.	ib.	e.	5	5	12
4	5	ult.	1	38	3	a.	4	554	b.	5	6	13
5	6	ant.	2	11	3	b.	9	ib.	e.	2	7	14
6	7	19	2	28	3	c.	14	555	b.	1	8	13
7	8	7	2	ult.	4	a.	ant.	ib.	d.	7	9	12
8	9	1	3	18	4	c.	3	556	a.	8	40	15
9	9	30	3	37	5	a.	8	ib.	d.	8	1	pen.
490	300	22	4	10	5	b.	16	557	a.	8	3	1
1	1	20	4	31	6	a.	2	ib.	d.	10	4	4
2	2	12	5	4	6	b.	10	558	b.	2	5	7
3	3	6	5	23	6	c.	15	ib.	d.	8	6	9
4	3	pen.	5	42	7	a.	ult.	559	b.	2	7	11
5	4	28	6	16	7	c.	4	ib.	e.	2	8	13
6	5	22	6	34	8	a.	10	560	b.	4	9	14
7	6	8	7	7	8	b.	14	ib.	e.	1	50	15
8	7	4	7	25	8	c.	18	561	b.	2	1	16
9	7	33	7	43	9	b.	1	ib.	d.	10	2	17
500	8	26	8	15	9	c.	4	562	a.	10	3	18
1	9	21	8	34	380	a.	10	ib.	d.	8	4	18
2	310	11	9	6	380	b.	16	563	a.	8	5	pen.
3	310	ult.	9	27	380	c.	pen.	ib.	d.	5	6	ult.
4	1	28	9	pen.	1	b.	7	564	a.	6	8	1
5	2	13	210	17	1	c.	12	ib.	d.	2	9	4
6	2	pen.	10	36	2	a.	17	565	a.	2	60	5
7	4	4	1	9	2	c.	3	ib.	d.	2	1	7
8	4	27	1	27	3	a.	10	566	a.	6	2	8
514	7	1	5	1	5	b.	1	603		1	87	1
5	8	1	5	10	5	b.	15	ib.	b.	7	87	10
6	9	9	5	28	5	c.	ult.	ib.	b.	ult.	8	pen.
7	320	12	6	6	6	b.	7	604	c.	8	90	1
8	1	10	6	23	6	c.	10	ib.		pen.	1	2
9	2	2	6	39	7	a.	15	605	c.	7	2	3
520	3	24	7	15	7	b.	ult.	ib.		pen.	3	5
1	4	2	7	35	8	a.	7	606	c.	4	4	7
2	4	40	8	7	8	b.	13	ib.	f.	3	5	7
3	5	25	8	26	8	c.	pen.	607	c.	7	6	10
4	6	15	8	ult.	9	b.	7	608	a.	1	7	13
5	7	16	9	20	9	c.	16	ib.	c.	9	8	15
6	8	17	9	40	390	b.	3	609	a.	3	9	18
7	8	ult.	220	13	390	c.	9	ib.	d.	2	101	1
8	9	28	220	31	1	a.	15	610	a.	5	2	2
9	330	17	1	4	1	b.	ult.	ib.	d.	2	3	4
530	1	12	1	22	2	a.	6	611	a.	3	4	8
1	2	9	1	42	2	b.	14	ib.	d.	1	5	9
2	2	33	2	13	2	c.	ant.	612	a.	2	6	16
3	3	14	2	31	3	b.	3	ib.	c.	9	7	17

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.			Frankf.			Taylor.vol.iii.	
p. 534	334	9	223	3	393	c.	9	612		ult.	108	18
5	5	6	3	22	4	a.	13	613	c.	7	9	ult.
6	5	35	3	41	4	b.	pen.	ib.	f.	4	111	2
7	6	26	4	15	5	a.	6	614	c.	6	2	5
8	7	25	3	34	5	b.	14	ib.		ult.	3	7
9	8	21	5	7	5	c.	pen.	615	c.	7	4	9
540	9	15	5	25	6	b.	5	ib.		pen.	5	11
1	341	1	5	ant.	6	c.	11	616	c.	7	6	13
2	2	2	6	14	7	a.	15	ib.	f.	2	7	13
3	3	11	6	32	7	b.	ult.	617	c.	2	8	14
4	4	7	7	4	8	a.	5	ib.	e.	9	9	15
5	4	35	7	22	8	b.	10	618	c.	3	120	18
6	5	18	7	40	8	c.	17	ib.	e.	9	1	ult.
7	6	24	8	12	9	b.	3	619	c.	1	3	1
8	7	12	8	32	9	c.	8	ib.	e.	10	4	3
9	8	pen.	9	2	400	a.	15	620	c.	1	5	4
550	9	27	9	19	400	b.	ult.	ib.	e.	8	6	6
1	350	26	9	35	1	a.	4	621	b.	10	7	8
2	1	19	230	9	1	b.	10	ib.	e.	7	8	9
3	2	22	230	26	1	c.	15	622	b.	10	9	11
4	3	25	230	ant.	2	a.	ult.	ib.	e.	6	130	11
5	4	18	1	17	2	c.	6	623	c.	1	1	16
6	5	3	1	35	3	a.	12	ib.	e.	8	2	18
7	6	1	2	8	3	b.	18	624	c.	1	4	1
8	6	32	2	27	4	a.	2	ib.	e.	8	5	2
9	7	25	2	ult.	4	b.	8	625	c.	2	6	4
560	8	18	3	19	4	c.	13	ib.	e.	9	7	6
1	9	13	3	37	5	a.	17	626	b.	7	8	7
2	360	14	4	9	5	c.	3	ib.	e.	4	9	8
3	1	5	4	28	6	a.	6	627	b.	5	140	9
4	2	3	5	1	6	b.	14	ib.	e.	2	1	11
5	2	30	5	19	6	c.	ant.	628	b.	4	2	12
6	3	27	5	38	7	b.	5	ib.	e.	3	3	14
7	4	19	6	11	7	c.	13	629	b.	4	4	15
8	5	17	6	29	8	a.	17	ib.	e.	1	5	16
9	6	11	7	1	8	c.	1	630	a.	9	6	17
570	6	40	7	20	9	a.	6	ib.	d.	6	7	ult.
1	7	26	7	38	9	b.	12	631	a.	5	9	1
2	8	22	8	12	9	c.	18	ib.	d.	3	150	1
3	9	19	8	31	410	b.	3	632	a.	3	1	3
4	370	16	9	4	410	c.	10	ib.	d.	1	2	6
5	1	6	9	24	1	a.	15	633	a.	2	3	7
6	1	33	9	42	1	b.	ult.	ib.	c.	8	4	8
7	2	23	240	15	2	a.	8	634	a.	1	5	11
8	3	20	240	34	2	b.	14	ib.	c.	8	6	13
9	4	13	1	7	2	c.	ant.	ib.		pen.	7	14
580	5	15	1	25	3	b.	3	635	c.	4	8	16
1	6	13	1	43	3	c.	7	ib.	f.	1	9	17
2	7	18	2	16	4	a.	14	636	c.	2	160	pen.
3	7	39	2	34	4	b.	pen.	ib.	e.	9	2	1
4	8	22	3	6	5	a.	5	637	b.	8	3	2
5	8	40	3	24	5	b.	13	ib.	e.	6	4	3
6	9	22	3	ant.	5	c.	pen.	638	d.	10	5	4
593	381	1	8	1	8	b.	9	699		1	211	1
4	2	8	8	17	8	c.	14	ib.	c.	9	2	6
5	3	3	8	35	9	a.	17	ib.		pen.	3	7
6	5	3	9	10	9	b.	ant.	700	c.	7	4	9
7	5	ant.	9	30	420	a.	8	ib.		pen.	5	11
8	6	26	250	2	420	b.	14	701	c.	5	6	13
9	7	13	250	22	420	c.	pen.	ib.	f.	2	7	16
600	7	pen.	250	41	1	b.	4	702	c.	4	8	18
1	8	27	1	13	1	c.	8	ib.	e.	10	9	18
2	9	18	1	32	2	a.	14	703	b.	10	221	1

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.			Frankf.			Taylor.vol.iii.	
p. 603	390	18	252	6	422	b.	ult.	703	e.	8	222	3
4	1	16	2	25	3	a.	5	704	c.	1	3	5
5	2	24	2	pen.	3	b.	11	ib.	e.	9	4	8
6	2	ult.	3	18	3	c.	18	705	b.	8	5	9
7	3	28	3	37	4	b.	1	ib.	e.	4	6	12
8	4	13	4	10	4	c.	7	706	b.	6	7	13
9	5	14	4	28	5	a.	11	ib.	e.	2	8	15
610	6	10	5	1	5	b.	17	707	b.	2	9	16
1	6	37	5	19	5	e.	ult.	ib.	d.	9	230	17
2	7	21	5	38	6	b.	6	708	a.	9	1	pen.
3	7	pen.	6	11	6	c.	11	ib.	d.	5	2	ult.
4	8	27	6	30	7	a.	15	709	a.	5	4	2
5	9	11	7	3	7	b.	ult.	ib.	d.	2	5	5
6	9	32	7	21	8	a.	4	710	a.	3	6	6
7	400	11	7	41	8	b.	9	ib.	d.	2	7	10
8	400	29	8	13	8	c.	14	711	a.	1	8	11
621	1	1	261	1	9	b.	4	725		1	257	1
2	2	ult.	1	11	9	b.	pen.	726	a.	5	257	ult.
3	3	28	1	30	430	b.	7	ib.	d.	3	9	2
4	4	15	2	8	430	b.	14	727	a.	6	260	6
5	4	34	2	26	430	c.	ant.	ib.	d.	3	1	7
6	5	15	2	pen.	1	b.	2	728	a.	2	2	7
7	5	pen.	3	16	1	c.	7	ib.	c.	8	3	9
8	6	24	3	34	2	a.	10	ib.		pen.	4	10
9	6	ult.	4	7	2	b.	14	729	c.	5	5	13
630	7	27	4	27	2	c.	pen.	ib.	f.	2	6	16
1	7	38	4	pen.	3	b.	3	730	c.	2	7	18
2	8	16	5	18	3	c.	10	ib.	e.	10	8	ult.
3	8	34	5	36	4	a.	15	731	b.	10	270	3
4	9	12	6	9	4	b.	ant.	ib.	e.	7	1	5
5	9	32	6	26	5	a.	3	732	b.	6	2	5
6	410	13	6	pen.	5	b.	12	ib.	e.	5	3	8
7	410	33	7	16	5	c.	ant.	733	b.	9	4	9
8	1	14	7	34	6	b.	3	ib.	e.	8	5	13
9	1	33	8	8	6	c.	11	734	b.	10	6	16
640	2	24	8	30	7	a.	ant.	ib.	e.	10	7	pen.
1	2	34	9	1	7	c.	2	735	c.	2	9	1
2	3	15	9	20	8	a.	9	ib.	f.	2	280	4
3	3	34	9	38	8	b.	16	736	c.	1	1	6
4	4	10	270	10	8	c.	pen.	ib.	e.	5	2	6
5	4	28	270	29	9	b.	5	737	b.	9	3	8
6	5	5	1	2	9	c.	12	ib.	e.	8	4	11
7	5	13	1	20	440	a.	17	738	b.	10	5	13
8	5	40	1	38	440	c.	1	ib.	e.	7	6	14
9	6	19	2	10	1	a.	5	739	b.	7	7	17
650	6	36	2	28	1	b.	11	ib.	e.	4	8	17
1	7	19	3	ult.	1	c.	15	740	b.	5	9	17
2	8	12	3	18	2	a.	ult.	ib.	e.	1	290	ult.
3	8	38	3	36	2	c.	4	741	b.	2	2	3
4	9	19	4	7	3	a.	10	ib.	d.	9	3	5
5	9	36	4	25	3	b.	16	742	a.	10	4	6
6	420	17	4	42	3	c.	pen.	ib.	d.	8	5	8
7	420	35	5	14	4	b.	6	743	a.	6	6	10
8	1	16	5	34	4	c.	9	ib.	d.	3	7	12
9	1	35	6	6	5	a.	16	744	a.	4	8	13
660	2	19	6	24	5	c.	1	ib.	d.	1	9	16
1	2	38	6	ant.	6	a.	9	745	a.	4	300	pen.
2	3	16	7	18	6	b.	16	ib.	d.	4	2	3
3	3	34	7	35	7	a.	1	746	a.	5	3	6
4	4	15	8	9	7	b.	7	ib.	d.	4	4	8
5	4	33	8	28	7	c.	14	747	a.	4	5	10
6	5	13	9	1	8	a.	pen.	ib.	d.	2	6	12
7	5	33	9	20	8	c.	5	748	a.	5	7	16

Reisk.	Paris.		Aldin.		Basileens.			Frankf.			Taylor.vol.iii.	
p. 668	426	14	279	39	449	a.	12	748	d.	3	308	pen.
9	6	ult.	280	12	9	b.	ant.	749	a.	5	310	1
670	7	24	280	31	450	a.	4	ib.	d.	5	1	4
1	7	ult.	1	4	450	b.	10	750	a.	5	2	6
2	8	22	1	24	450	c.	16	ib.	d.	3	3	9
3	8	40	1	43	1	a.	ult.	751	a.	5	4	12
4	9	17	2	15	1	c.	8	ib.	d.	4	5	16
5	9	35	2	31	2	a.	11	752	a.	4	6	14
6	430	11	3	4	2	b.	17	ib.	d.	1	7	14
7	430	29	3	22	2	c.	ult.	ib.		ult.	8	16
8	1	5	3	41	3	b.	7	753	c.	9	9	18
9	1	23	4	14	3	c.	11	ib.		ult.	320	18
680	1	pen.	4	34	4	a.	16	754	c.	7	1	pen.
1	2	24	5	5	5	c.	1	ib.	f.	3	2	pen.
2	2	ult.	5	23	5	a.	6	755	c.	2	4	2
3	3	19	5	41	5	b.	11	ib.	e.	7	5	3
4	3	38	6	13	5	c.	16	756	b.	9	6	6
5	4	19	6	31	6	a.	19	ib.	e.	4	7	6
6	5	8	7	3	6	c.	5	757	b.	6	8	9
7	5	35	7	23	7	a.	9	ib.	e.	5	9	11
8	6	18	7	43	7	b.	16	758	b.	5	330	12
9	6	34	8	16	8	a.	1	ib.	e.	2	1	14
690	7	13	8	36	8	b.	8	759	b.	5	2	16
1	7	31	9	9	8	c.	15	ib.	e.	3	3	18
2	8	11	9	27	9	a.	ult.	760	b.	5	5	1
700	440	1	293	1	461	c.	16	773		1	365	1
1	1	20	3	16	2	a.	19	ib.	f.	3	6	7
2	2	17	3	33	2	c.	1	774	c.	6	7	8
3	3	11	4	8	3	a.	8	ib.	e.	12	8	10
4	4	3	4	25	3	b.	12	775	c.	1	9	11
5	4	27	4	42	3	c.	17	ib.	e.	7	370	12
6	5	3	5	15	4	a.	ult.	776	b.	6	1	14
7	5	30	5	34	4	c.	5	ib.	e.	4	3	1
8	6	19	6	7	5	a.	3	777	b.	4	4	6
9	7	5	6	25	5	b.	14	ib.	e.	4	5	8
710	7	34	6	ant.	5	c.	ant.	778	b.	2	6	11
1	8	15	7	17	6	b.	4	ib.	e.	1	7	15
2	8	37	7	36	6	c.	9	779	b.	1	8	17
3	9	19	8	7	7	a.	ult.	ib.	d.	9	9	ult.
4	450	3	8	25	7	b.	19	780	a.	8	381	4
5	450	30	8	ant.	8	a.	1	ib.	d.	7	2	5
6	1	8	9	16	8	b.	5	781	a.	5	3	8
7	1	34	9	34	8	c.	9	ib.	d.	3	4	11
8	2	18	300	7	9	a.	14	782	a.	3	5	13
9	2	38	300	24	9	b.	pen.	ib.	c.	10	6	14
720	3	21	300	43	470	a.	1	783	a.	1	7	16
1	4	7	1	16	470	b.	7	ib.	c.	10	8	ult.
2	4	35	1	34	470	c.	11	ib.		ult.	390	2
3	5	pen.	2	7	1	a.	17	784	c.	8	1	5
4	6	21	2	25	1	b.	ult.	ib.	f.	3	2	6
5	6	40	2	pen.	2	a.	5	785	c.	6	3	10
6	7	25	3	18	2	b.	11	ib.		pen.	4	13
7	8	10	3	36	2	c.	17	786	c.	4	5	17
8	8	33	4	10	3	a.	ult.	ib.	f.	2	6	ult.
9	9	12	4	29	3	c.	5	787	c.	6	8	4
730	9	33	5	2	4	a.	11	ib.		antep.	9	8
1	460	14	5	20	4	b.	17	788	c.	4	400	11
2	460	34	5	39	5	a.	1	ib.	f.	1	1	14
3	1	13	6	10	5	b.	7	789	c.	3	2	18
4	2	1	6	28	5	c.	12	ib.	f.	3	4	2
5	2	32	7	2	6	b.	1	790	c.	6	5	7
6	3	18	7	19	6	c.	5	ib.		antep.	6	8
7	4	14	7	37	7	a.	10	791	c.	6	7	12

Reisk.	Paris.	Aldin.	Basileens.	Frankf.	Taylor.vol.iii.
p. 738	464 38	308 9	477 b. 15	791 f. 3	408 15
9	5 20	8 27	8 a. 1	792 c. 4	9 17
740	6 8	8 pen.	8 b. 7	ib. f. 4	410 pen.
1	6 36	9 17	8 c. 12	793 c. 4	2 2
2	7 22	9 34	9 a. pen.	ib. f. 1	3 4
3	7 ult.	310 6	9 c. 3	794 c. 2	4 6
4	8 26	310 24	480 a. 10	ib. e. 10	5 8
5	9 3	310 43	480 b. 17	795 c. 4	6 12
6	9 30	1 15	1 a. 1	ib. f. 5	7 14
7	470 17	1 33	1 b. 8	796 c. 3	8 pen.
8	1 3	2 5	1 c. 14	ib. e. 10	420 5
9	1 30	2 23	2 a. ult.	797 b. 10	1 8
750	2 9	2 41	2 c. 4	ib. e. 8	2 10
1	2 31	3 11	3 a. 7	798 b. 6	3 10
2	3 7	3 29	3 b. 13	ib. e. 3	4 13
3	3 25	3 ult.	3 c. ant.	799 b. 6	5 15
4	3 ult.	4 18	4 b. 4	ib. e. 4	6 17
5	4 23	4 36	4 c. 8	800 b. 4	7 ult.
6	4 pen.	5 7	5 a. 14	ib. e. 1	9 2
7	5 19	5 25	5 b. pen.	801 b. 1	430 6
8	5 36	5 42	6 a. 3	ib. d. 9	1 8
9	6 20	6 14	6 b. 11	802 b. 1	2 11
760	7 14	6 31	6 c. 15	ib. d. 8	3 12
1	7 38	7 2	6 b. pen.	803 a. 8	4 14
2	8 21	7 21	7 c. 7	ib. d. 6	5 16
3	9 10	7 40	8 a. 13	804 a. 10	6 ult.
4	9 ult.	8 13	8 b. ant.	ib. d. 8	8 3
5	480 28	8 32	9 a. 5	805 b. 1	9 7
6	1 7	9 5	9 b. 11	ib. d. 10	440 11
7	1 31	319 25	9 c. 18	806 b. 1	1 15
770	2 1	T. ii. 1 1	491 a. 4	828 1	465 1
1	3 2	1 15	1 b. 4	829 a. 6	6 5
2	3 19	1 33	1 c. 10	ib. d. 2	7 7
3	3 37	2 12	2 a. 13	830 a. 2	8 9
4	4 13	2 31	2 b. 18	ib. c. 10	9 11
5	4 32	3 5	3 a. 2	ib. ult.	470 14
6	5 8	3 24	3 b. 7	831 c. 8	1 15
7	5 28	3 42	3 c. 11	ib. pen.	2 17
8	6 1	4 14	4 a. 14	882 c. 5	3 18
9	6 19	4 33	4 c. 2	ib. f. 2	4 ult.
780	6 38	5 6	5 a. 8	833 c. 3	6 3
1	7 14	5 25	5 b. 13	ib. f. 1	7 6
2	7 33	5 43	5 c. ant.	834 c. 4	8 9
3	8 9	6 15	6 b. 5	ib. f. 1	9 10
4	8 28	6 35	6 c. 11	835 c. 3	480 13
5	9 3	7 7	7 a. 15	ib. f. 1	1 15
6	9 22	7 26	7 c. 1	836 c. 1	2 18
7	9 39	7 43	8 a. 5	ib. e. 10	3 ult.
8	490 16	8 16	8 b. 11	837 c. 1	5 2
9	490 33	8 34	8 c. 15	ib. e. 7	6 3
790	1 10	9 6	9 b. 1	838 b. 6	7 3
1	1 28	9 26	9 c. 6	ib. e. 1	8 5
2	2 4	9 pen.	500 a. 11	839 b. 3	9 8
3	2 22	10 17	1 b. 15	ib. d. 8	490 11
4	2 40	10 36	1 c. ult.	840 a. 10	1 13
5	3 15	1 9	1 b. 6	ib. d. 8	2 16
6	3 34	1 28	1 c. 12	841 a. 10	3 17
7	4 9	1 ult.	2 a. 16	ib. d. 8	4 18
8	4 26	2 19	2 c. 1	842 a. 6	5 pen.
9	5 2	2 37	3 a. 4	ib. d. 4	7 1
800	5 20	3 9	3 b. 9	844 1	8 2
1	5 ant.	4 4	3 c. 14	ib. e. 1	9 4
2	6 16	4 22	4 a. ant.	845 b. 3	500 14

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.			Taylor. vol. iii.	
p. 803	496	34	14	ant.	504	c.	2	845	d.	10	501	15
4	7	11	5	18	5	a.	8	846	b.	2	2	17
5	7	29	5	37	5	b.	12	ib.	d.	10	3	ult.
6	8	5	6	9	5	e.	18	847	a.	10	5	3
7	8	23	6	29	6	b.	2	ib.	d.	8	6	7
8	8	pen.	7	1	6	c.	5	888	a.	8	7	9
813	9	1	8	1	547	b.	15	895		1		
4	500	2	8	14	7	c.	13	ib.	c.	4		
5	500	19	8	32	8	a.	16	ib.	e.	10		
6	500	37	9	9	8	b.	pen.	896	b.	9		
7	1	12	9	27	9	a.	2	ib.	e.	4		
8	1	29	9	pen.	9	b.	7	897	b.	6		
9	2	7	20	17	9	c.	11	ib.	e.	6		
820	2	25	20	35	550	a.	16	898	b.	5		
1	3	2	1	9	550	b.	ult.	ib.	e.	1		
2	3	20	1	27	1	a.	4	899	b.	1		
3	3	37	1	ult.	1	b.	9	ib.	d.	8		
4	4	14	2	16	1	c.	12	900	a.	5		
5	4	30	2	35	2	a.	14	ib.	c.	9		
6	5	5	3	7	2	b.	18	ib.		pen.		
7	5	24	3	24	2	c.	ult.	901	c.	4		
8	5	41	3	41	3	a.	24	ib.	e.	10		
9	6	17	4	13	3	c.	6	902	b.	7		
830	6	34	4	31	4	a.	9	ib.	e.	2		
1	7	22	5	3	4	b.	14	903	b.	2		
2	7	27	5	21	4	c.	17	ib.	d.	6		
3	8	2	5	39	5	b.	1	904	a.	9		
4	8	21	6	12	5	c.	5	ib.	d.	6		
5	8	40	6	30	6	a.	10	905		1		
6	9	4	7	4	6	b.	ult.	ib.		5		
7	9	23	7	23	7	a.	5	906	a.	6		
8	510	12	7	ult.	7	b.	10	ib.	d.	2		
9	510	32	8	19	7	c.	14	907	a.	3		
840	1	11	8	37	8	b.	3	ib.	d.	2		
1	1	29	9	9	8	c.	8	908	a.	2		
2	2	5	9	26	9	a.	9	ib.	c.	7		
3	2	23	9	ant.	9	b.	14	ib.	f.	2		
4	3	1	30	9	560	a.	4	909		1		
5	3	14	30	23	560	b.	3	910	a.	6		
6	3	31	1	1	560	c.	7	ib.	d.	3		
7	4	10	1	18	1	a.	10	901	a.	2		
8	4	28	1	37	1	b.	14	ib.	c.	9		
9	5	4	2	9	1	c.	pen.	ib.		pen.		
850	5	22	2	27	2	b.	3	902	c.	6		
1	5	40	2	pen.	2	c.	8	ib.	f.	2		
2	6	16	3	17	3	a.	11	903	c.	3		
3	6	35	3	36	3	b.	17	ib.		ant.		
4	7	10	4	8	4	a.	1	904	c.	3		
5	7	28	4	26	4	b.	5	ib.	c.	10		
6	8	3	4	ant.	4	c.	10	905	b.	9		
7	8	20	5	16	5	a.	14	ib.	e.	8		
8	8	38	5	35	5	b.	pen.	906	b.	8		
9	9	15	6	8	6	a.	4	ib.	e.	7		
860	9	32	6	26	6	b.	9	907	b.	6		
1	520	10	6	pen.	6	c.	13	ib.	e.	3		
2	520	28	7	16	7	a.	16	908	b.	3		
4	1	1	8	1	7	c.	18	909		1		
5	1	17	8	17	8	a.	19	ib.	e.	5		
6	2	7	8	35	8	c.	3	920	b.	7		
7	2	27	9	12	9	a.	8	ib.	e.	5		
8	3	3	9	31	9	b.	13	921	b.	7		
9	3	22	40	2	9	c.	ant.	ib.	e.	8		
870	3	40	40	21	570	b.	4	922	b.	5		

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.		
p. 871	524	16	40	39	570	c.	8	922	e.	3
2	4	34	1	11	1	a.	13	923	b.	4
3	5	11	1	30	1	b.	ant.	ib.	e.	2
4	5	31	2	2	2	a.	3	924	b.	4
5	6	7	2	20	2	b.	7	ib.	e.	3
6	6	1	3	1	2	c.	12	925		1
7	6	ult.	3	17	3	a.	14	ib.		25
8	7	18	3	35	3	b.	ult.	926	c.	2
9	7	36	4	11	4	a.	3	ib.	e.	7
880	8	12	4	29	4	b.	9	927	c.	1
2	9	1	5	1	5	a.	14	928		1
3	9	14	5	13	5	b.	24	ib.	e.	5
4	9	32	5	33	5	c.	18	929	b.	9
5	530	13	6	9	6	b.	1	ib.	e.	6
6	530	33	6	28	6	c.	6	930	b.	3
7	1	8	6	ult.	7	a.	9	ib.	d.	10
8	1	27	7	28	7	b.	12	931	a.	9
9	2	4	7	37	7	c.	ult.	ib.	d.	7
890	2	21	8	9	8	b.	13	932	a.	7
2	3	1	9	1	9	b.	1	933		1
3	3	8	9	8	9	b.	9	ib.	d.	6
4	3	ult.	9	26	9	c.	14	934	a.	8
5	4	18	50	1	580	a.	16	ib.	d.	5
6	4	36	50	18	580	b.	pen.	935	a.	3
7	5	13	50	36	1	a.	2	ib.	d.	1
8	5	31	1	8	1	b.	7	936	a.	1
9	6	7	1	27	1	c.	13	ib.	c.	9
900	6	25	1	pen.	2	a.	17	ib.		ult.
1	7	1	2	17	2	b.	ult.	937	c.	7
2	7	18	2	34	3	a.	7	ib.		ult.
3	7	38	3	8	3	b.	10	938	c.	7
4	8	14	3	26	3	c.	15	ib.	f.	3
7	9	1	4	1	5	a.	4	940		1
8	9	15	4	15	5	b.	3	ib.	e.	5
9	540	4	4	34	5	c.	8	941	b.	9
910	540	22	5	13	6	a.	13	ib.	e.	8
1	540	ult.	5	32	6	b.	21	942	b.	9
2	1	18	6	4	7	a.	1	ib.	e.	8
3	1	37	6	23	7	b.	8	943	c.	1
4	2	14	6	ant.	7	c.	12	ib.	e.	10
5	2	33	7	17	8	a.	ant.	944	b.	8
6	3	8	7	35	8	b.	ult.	ib.	e.	4
7	3	26	8	7	9	a.	4	945	b.	4
8	4	2	8	25	9	b.	9	ib.	e.	3
9	4	22	8	pen.	9	c.	14	946	b.	2
920	4	40	9	15	590	a.	ant.	ib.	d.	9
1	5	16	9	36	590	c.	1	947	a.	10
2	5	34	60	8	1	a.	5	ib.	d.	8
3	6	1	1	1	1	c.	4	948		1
4	6	6	1	6	1	c.	11	ib.	d.	6
5	7	2	1	25	2	a.	15	949	b.	1
6	7	19	1	ult.	2	b.	ant.	ib.	d.	9
7	7	37	2	18	3	a.	2	950	a.	7
8	8	13	2	37	3	b.	8	ib.	d.	6
9	8	30	3	9	3	c.	11	951	a.	4
930	9	5	3	26	4	a.	15	ib.	c.	10
1	9	23	3	pen.	4	b.	ant.	ib.		ult.
2	9	41	4	17	5	a.	5	952	c.	10
3	550	17	4	36	5	b.	11	ib.		ult.
4	550	34	5	8	5	c.	15	953	c.	7
5	1	11	5	27	6	a.	18	ib.		pen.
6	1	30	5	pen.	6	c.	4	954	c.	7
7	2	8	6	18	7	a.	8	ib.		pen.

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.		
p. 938	552	26	66	37	597	b.	13	955	c.	7
9	3	2	7	9	7	c.	15	ib.		ant.
940	3	19	7	27	8	b.	1	956	c.	3
1	3	37	7	pen.	8	c.	4	ib.	e.	10
2	4	13	8	18	9	a.	9	957	c.	1
4	5	1	9	1	600	a.	8	958		1
5	5	10	9	10	600	b.	1	959	a.	10
6	5	27	9	27	600	c.	6	ib.	d.	6
7	6	9	70	3	1	a.	10	960	a.	4
8	6	26	70	20	1	b.	13	ib.	c.	8
9	7	3	70	38	1	c.	18	ib.		pen.
950	7	21	1	11	2	b.	2	961	c.	7
1	7	40	1	30	2	c.	6	ib.	f.	3
2	8	16	2	3	3	a.	10	962	c.	4
3	8	35	2	21	3	b.	14	ib.	e.	11
4	9	11	2	40	3	c.	aut.	963	c.	1
5	9	28	3	11	4	b.	2	ib.	e.	7
6	560	4	3	29	4	c.	7	964	b.	7
7	560	21	4	1	5	a.	10	ib.	e.	4
8	560	41	4	21	5	b.	18	965	b.	5
9	1	16	4	38	5	c.	ult.	ib.	e.	4
960	1	33	5	11	6	b.	8	966	b.	5
1	2	8	5	29	6	c.	12	ib.	e.	3
2	2	28	6	2	7	a.	ult.	967	b.	7
3	3	4	6	20	7	c.	4	ib.	e.	5
6	4	1	7	1	624	a.	17	987		1
7	4	15	7	15	4	b.	16	ib.	c.	5
8	4	33	7	34	4	c.	pen.	988	b.	6
9	5	12	8	11	5	b.	5	ib.	e.	4
970	5	30	8	29	5	c.	9	989	b.	4
1	6	6	9	2	6	a.	24	ib.	e.	3
2	6	24	9	20	6	b.	ant.	990	b.	4
3	7	1	9	39	7	a.	4	ib.	d.	10
4	7	22	80	11	7	b.	11	991	b.	2
5	7	ult.	80	29	7	c.	ult.	ib.	e.	4
6	8	19	1	2	8	b.	7	992	b.	5
7	8	37	1	18	8	c.	13	ib.	e.	4
8	9	13	1	34	9	a.	17	993	b.	4
9	9	30	2	4	9	c.	1	ib.	e.	1
980	570	7	2	20	630	a.	6	994	b.	1
1	570	24	2	36	630	b.	9	ib.	d.	6
2	1	1	3	8	630	c.	13	995	a.	6
3	1	19	3	25	1	a.	ult.	ib.	d.	6
5	2	1	4	4	2	a.	8	996		5
6	2	22	4	21	2	b.	16	997	b.	5
7	3	9	4	38	2	c.	pen.	ib.	e.	3
8	3	26	5	11	3	b.	3	998	b.	2
9	4	4	5	28	3	c.	10	ib.	e.	1
990	4	22	5	pen.	4	a.	15	999	b.	2
1	4	40	6	16	4	b.	ult.	ib.	e.	1
2	5	15	6	33	5	a.	4	1000	b.	1
3	5	32	7	4	5	b.	11	ib.	d.	9
5	6	3	7	3	6	a.	14	1001		4
6	6	22	7	22	6	b.	19	1002	a.	10
7	7	12	8	14	7	a.	3	ib.	d.	7
8	7	30	8	32	7	b.	7	1003	a.	7
9	8	6	9	4	7	c.	11	ib.	d.	4
1000	8	25	9	22	8	a.	17	1004	a.	6
1	9	1	9	41	8	c.	2	ib.	d.	5
2	9	19	90	12	9	a.	6	1005	a.	4
3	9	36	90	30	9	b.	10	ib.	d.	1
4	580	11	1	2	9	c.	15	1006	a.	1
5	580	28	1	20	640	a.	pen.	ib.	c.	9

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.		
p. 1006	581	4	91	36	640	c.	3	1006		ult.
7	1	22	2	10	1	a.	7	1007	c.	6
8	2	1	3	1	1	c.	2	1008		1
9	2	10	3	10	1	c.	14	ib.	b.	5
1010	2	28	3	28	2	a.	18	ib.		ant.
1	3	7	4	5	2	b.	ult.	1009	c.	1
2	3	25	4	24	3	a.	3	ib.	e.	9
3	4	1	4	43	3	b.	7	1010	b.	4
4	4	18	5	14	3	c.	11	ib.	e.	1
5	4	36	5	33	4	a.	14	1011	b.	1
6	5	11	6	6	4	b.	18	ib.	d.	7
7	5	29	6	24	4	c.	ult.	1012	a.	5
8	6	6	6	ant.	5	b.	5	ib.	d.	3
9	6	24	7	17	5	c.	11	1013	a.	1
1020	7	1	7	36	6	a.	15	ib.	c.	9
1	7	19	8	8	6	b.	pen.	ib.		ult.
2	7	38	8	28	7	a.	5	1014	c.	7
3	8	13	8	ult.	7	b.	7	ib.	e.	12
4	8	30	9	18	7	c.	7	1015	b.	10
5	9	6	9	36	8	a.	14	ib.	e.	8
6	9	24	100	8	8	b.	17	1016	b.	5
8	590	1	1	1	9	b.	4	1017		1
9	590	18	1	17	9	c.	5	ib.	c.	4
1030	1	8	1	35	650	a.	8	1018	b.	5
1	1	25	2	10	650	b.	12	ib.	e.	3
2	2	2	2	28	650	c.	18	1019	b.	1
3	2	20	2	ult.	1	b.	1	ib.	d.	9
4	2	38	3	19	1	c.	4	1020	a.	9
5	3	14	3	38	2	a.	10	ib.	d.	6
6	3	32	4	10	2	b.	16	1021	a.	5
7	4	10	4	28	2	c.	pen.	ib.	c.	12
8	4	1	5	1	3	b.	pen.	1022		1
9	5	1	5	7	3	c.	6	ib.		9
1040	5	19	5	27	4	a.	11	1023	a.	9
1	5	36	6	3	4	b.	14	ib.	d.	4
2	6	12	6	21	4	c.	17	1024	a.	1
3	6	30	6	39	5	b.	2	ib.	c.	6
4	7	8	7	10	5	c.	7	ib.	e.	11
5	7	26	7	28	6	a.	10	1025	b.	8
6	8	2	8	1	6	b.	25	ib.	e.	6
7	8	21	8	21	6	c.	ult.	1026	b.	4
8	8	ult.	8	41	7	b.	8	ib.	e.	3
9	9	18	9	13	7	c.	12	1027	b.	3
1050	9	1	110	1	8	b.	4	1028		1
1	600	4	110	9	8	b.	15	ib.	b.	7
2	600	22	110	28	8	c.	ult.	ib.	e.	5
3	600	39	1	5	9	b.	4	1029	b.	5
4	1	14	1	23	9	c.	8	ib.	e.	3
5	1	32	1	43	660	a.	24	1030	b.	1
6	2	9	2	17	660	b.	ult.	ib.	d.	10
7	2	27	2	36	660	c.	ant.	1031	a.	7
8	3	2	3	9	1	b.	7	ib.	d.	4
9	3	20	3	27	1	c.	10	1032	a.	3
1060	3	38	3	pen.	2	a.	16	ib.	d.	1
1	4	14	4	16	2	c.	1	ib.		pen.
2	4	33	4	33	3	a.	9	1033	c.	10
3	5	9	5	5	3	b.	14	ib.		pen.
4	5	32	5	26	4	a.	1	1034	c.	9
5	6	9	5	pen.	4	b.	9	ib.		pen.
6	6	27	6	18	4	c.	15	1035	c.	6
7	7	4	6	36	5	a.	ult.	ib.	f.	2
8	7	22	7	10	5	c.	6	1036	c.	3
9	7	41	7	28	6	a.	10	ib.	f.	1

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.		
p. 1070	608	16	117	pen.	666	b.	14	1037	b.	7
1	8	34	8	18	6	c.	ant.	ib.	e.	4
2	9	10	8	36	7	b.	2	1038	b.	2
3	9	27	9	7	7	c.	7	ib.	d.	9
4	610	3	9	25	8	a.	10	1039	a.	6
5	610	23	9	ant.	8	b.	15	ib.	d.	5
6	610	40	120	17	8	c.	ant.	1040	a.	1
7	1	17	120	36	9	b.	4	ib.	c.	10
8	1	35	1	8	9	e.	9	ib.		pen.
9	2	11	1	28	670	a.	13	1041	c.	7
1081	2	pen.	2	5	670	c.	16	1042		6
2	3	17	2	23	1	b.	1	ib.		ult.
3	3	35	2	pen.	1	c.	3	1043	c.	5
4	4	11	2	17	2	a.	7	ib.	e.	12
5	4	28	3	35	2	b.	11	1044	b.	8
6	5	6	4	8	2	c.	15	ib.	e.	3
7	5	24	4	26	3	a.	17	1045	a.	9
8	5	41	4	pen.	3	b.	ant.	ib.	d.	5
9	6	16	5	15	4	a.	2	1046	a.	2
1090	6	34	5	35	4	b.	7	ib.	c.	10
1	7	11	6	7	4	c.	13	ib.		ult.
2	7	29	6	25	5	a.	16	1047	c.	6
3	8	4	6	ant.	5	c.	1	ib.	e.	12
4	8	23	7	17	6	a.	5	1048	c.	2
5	8	ult.	7	35	6	b.	10	ib.	e.	10
6	9	18	8	8	6	c.	16	1049	b.	8
7	9	37	8	28	7	a.	pen.	ib.	e.	7
8	620	14	9	1	7	c.	6	1050	b.	7
9	620	32	9	21	8	a.	11	ib.	e.	6
1100	1	8	9	40	8	b.	16	1051	b.	3
1	1	1	130	1	608	a.	12	968		1
2	2	1	130	9	8	b.	4	ib.	d.	8
3	2	18	1	2	8	c.	8	969	b.	1
4	2	37	1	22	9	a.	14	ib.	d.	8
5	3	13	1	40	9	b.	pen.	970	a.	9
6	3	31	2	13	610	a.	3	ib.	d.	6
7	4	8	2	31	610	b.	10	971	a.	7
8	4	25	3	5	610	c.	16	ib.	d.	8
9	4	39	3	25	1	b.	1	972	a.	1
1110	5	21	3	42	1	c.	3	ib.	d.	7
1	5	40	4	14	2	a.	9	973	a.	8
2	6	17	4	34	2	b.	14	ib.	d.	8
3	6	35	5	7	2	c.	ant.	974	a.	9
4	7	11	5	25	3	b.	2	ib.	d.	6
5	7	30	5	43	3	c.	8	975	a.	5
6	8	5	6	14	4	a.	8	ib.	c.	10
7	8	23	6	33	4	b.	13	976	a.	1
8	8	ult.	7	5	4	c.	18	ib.	c.	9
9	9	18	7	23	5	a.	ult.	ib.		pen.
1120	9	39	7	ant.	5	c.	6	977	c.	7
1	630	14	8	16	6	a.	11	ib.		ant.
2	630	32	8	34	6	b.	15	978	c.	3
3	1	8	9	6	6	c.	pen.	ib.	f.	1
4	1	25	9	24	7	b.	3	979	b.	10
5	2	1	9	43	7	c.	9	ib.	e.	6
6	2	19	140	16	8	a.	13	980	b.	6
7	2	37	140	34	8	b.	pen.	ib.	e.	3
8	3	13	1	8	9	a.	5	981	b.	5
9	3	1	2	1	9	b.	9	ib.		1
1130	4	7	2	17	9	c.	14	982	b.	1
1	4	25	2	36	620	a.	ant.	ib.	d.	8
2	5	5	3	13	620	c.	5	983	b.	2
3	5	21	3	32	1	a.	12	ib.	e.	3

Reisk.	Paris.	Ald. t. ii.	Basileens.	Frankf.
p. 1134	635 40	144 5	621 b. pen.	984 b. 3
5	6 17	4 24	2 a. 4	ib. e. 2
6	6 36	4 43	2 b. 11	985 b. 2
7	7 14	5 15	2 c. 17	ib. d. 10
9	8 1	6 1	679 b. 1	1052 1
1140	8 15	6 16	9 b. ult.	ib. d. 9
1	8 33	6 33	680 a. 2	1053 a. 6
2	9 12	7 10	680 b. 8	ib. d. 3
3	9 31	7 29	680 c. 14	1054 a. 3
4	640 8	8 2	1 a. ant.	ib. d. 1
5	640 27	8 21	1 c. 4	ib. ult.
6	1 4	8 41	2 a. 10	1055 c. 8
7	1 22	9 13	2 b. 15	ib. ant.
8	1 41	9 32	2 c. ant.	1056 c. 6
9	2 19	150 4	3 b. 4	ib. ant.
1150	2 36	150 22	3 c. 9	1057 c. 5
1	3 11	150 42	4 a. 13	ib. e. 11
2	3 29	1 14	4 b. 16	1058 b. 10
3	4 6	1 31	5 a. 3	ib. e. 10
4	4 24	2 4	5 b. 9	1059 b. 9
5	5 1	2 24	5 c. 16	ib. e. 7
6	5 19	2 43	6 a. 18	1060 b. 4
7	5 37	3 15	6 c. 1	ib. d. 8
8	6 14	3 34	7 a. 6	1061 a. 8
9	6 32	4 6	7 b. 10	ib. d. 6
1160	7 8	4 25	7 c. 15	1062 a. 5
1	7 27	4 43	8 a. pen.	ib. d. 2
2	8 3	5 16	8 c. 3	1063 a. 2
3	8 22	5 35	9 a. 10	ib. c. 10
4	8 39	6 7	9 b. 15	ib. ult.
7	9 1	7 1	690 c. 1	1065 1
8	650 10	7 16	1 a. 3	ib. e. 5
9	650 29	7 36	1 b. 10	1066 b. 7
1170	1 6	8 13	1 c. 15	ib. e. 7
1	1 24	8 31	2 a. pen.	1067 b. 5
2	1 41	9 3	2 c. 3	ib. e. 2
3	2 17	9 22	3 a. 7	1068 a. 7
4	2 38	9 41	3 b. 12	ib. d. 9
5	3 10	160 13	3 c. 17	1069 a. 1
6	3 30	160 35	4 b. 4	ib. d. 3
7	4 5	1 6	4 c. 9	ib. pen.
8	4 24	1 26	5 a. 15	1070 c. 8
9	4 ult.	1 ant.	5 b. pen.	ib. pen.
1180	5 17	2 16	6 a. 3	1071 c. 7
1	5 36	2 34	6 b. 8	ib. ant.
2	6 13	3 7	6 c. 14	1072 c. 6
3	6 31	3 25	7 a. 19	ib. e. 12
5	7 4	4 1	8 a. 8	1073 ant.
6	7 22	4 23	8 b. 11	1074 c. 5
7	8 12	4 ult.	8 c. 17	ib. e. 11
8	8 32	5 18	9 a. pen.	1075 b. 9
9	9 7	5 36	9 c. 3	ib. e. 5
1190	9 24	6 9	700 a. 7	1076 b. 3
1	660 1	6 27	700 b. 12	ib. e. 1
2	660 18	6 pen.	700 c. 16	1077 a. 8
3	660 36	7 17	1 a. pen.	ib. d. 6
4	1 14	7 37	1 c. 5	1078 a. 6
5	1 33	8 9	2 a. 10	ib. d. 5
6	2 9	8 28	2 b. 14	1079 a. 3
7	2 28	9 1	2 c. ant.	ib. d. 3
8	3 3	9 19	3 b. 1	1080 a. 1
9	3 20	9 35	3 c. 4	ib. e. 6
1200	3 37	170 6	4 a. 7	ib. e. 12

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.		
p. 1201	664	13	170	34	704	b.	10	1081	b.	8
2	4	31	170	43	4	c.	15	ib.	e.	5
3	5	8	1	16	6	a.	ult.	1082	b.	4
4	5	26	1	35	5	c.	5	ib.	e.	3
5	6	1	2	6	6	a.	9	1083	b.	2
6	6	1	2	1	6	b.	12	ib.		1
7	6	16	2	16	6	c.	16	1084	b.	6
8	7	11	3	9	7	a.	ult.	ib.	e.	6
9	7	29	3	27	7	c.	4	1085	b.	3
1210	8	5	4	1	8	a.	9	ib.	d.	10
1	8	23	4	19	8	b.	13	1086	a.	10
2	8	pen.	4	37	8	a.	18	ib.	d.	7
3	9	16	5	11	9	b.	1	1087	a.	5
4	9	34	5	29	9	c.	5	ib.	d.	2
5	670	12	6	3	710	a.	9	1088	a.	2
6	670	30	6	22	710	b.	16	ib.	d.	3
7	1	6	6	42	710	c.	ult.	1089	a.	1
8	1	23	7	15	1	b.	4	ib.	c.	8
9	1	41	7	35	1	c.	8	ib.		ant.
1220	2	18	8	8	2	a.	12	1090	c.	3
1	2	36	8	27	2	b.	16	ib.	e.	10
2	3	11	8	pen.	2	c.	ult.	1091	b.	8
3	3	28	9	18	3	b.	6	ib.	e.	5
4	4	5	9	38	3	c.	12	1092	b.	5
5	4	25	180	12	4	a.	16	ib.	e.	5
6	5	1	180	31	4	c.	2	1093	b.	5
7	5	19	1	3	5	a.	6	ib.	e.	2
8	6	1	1	1	5	b.	pen.	1094		1
9	6	12	1	12	5	c.	14	ib.	e.	4
1230	6	29	2	3	6	a.	ult.	1095	b.	8
1	7	8	2	22	6	c.	5	ib.	e.	6
2	7	25	2	39	7	a.	8	1096	b.	4
3	8	1	3	12	7	b.	14	ib.	c.	3
4	8	19	3	31	7	c.	pen.	1097	b.	5
6	9	4	4	4	8	c.	6	1098		5
7	9	22	4	22	9	a.	10	ib.	e.	3
8	680	1	4	pen.	9	b.	15	1099	b.	2
9	680	20	5	19	9	c.	pen.	ib.	d.	10
1240	680	39	5	37	720	b.	5	1100	a.	7
1	1	16	6	9	720	c.	9	ib.	d.	4
2	1	35	6	29	1	a.	15	1101	a.	4
3	2	12	7	2	1	c.	1	ib.	d.	4
4	2	31	7	22	2	a.	7	1102	a.	5
5	3	6	7	40	2	b.	13	ib.	d.	4
6	3	1	8	1	3	a.	5	1103		1
7	3	ult.	8	15	3	b.	1	ib.		20
8	4	18	8	33	3	c.	6	1104	c.	1
9	4	37	9	10	4	a.	3	ib.	e.	9
1250	5	12	9	34	4	b.	16	1105	b.	8
1	5	30	190	6	4	c.	pen.	ib.	e.	6
2	6	6	190	24	5	b.	4	1106	b.	5
3	6	26	190	pen.	5	c.	11	ib.	e.	4
4	7	3	1	15	6	a.	15	1107	b.	4
5	7	22	1	33	6	c.	1	ib.	e.	2
6	8	1	2	1	7	a.	11	1108		1
7	8	14	2	14	7	b.	14	ib.		19
8	8	32	2	32	7	c.	pen.	1109	b.	4
9	9	11	3	7	8	b.	7	ib.	e.	1
1260	9	30	3	28	8	c.	13	1110	b.	2
1	690	4	3	ant.	9	a.	ant.	ib.	d.	8
2	690	23	4	17	9	c.	3	1111	a.	7
3	690	42	4	35	730	a.	8	ib.	d.	4
4	1	17	5	7	730	b.	13	1112	a.	3

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.			Taylor. vol. iii.	
p. 1265	691	36	195	25	730	c.	ant.	1112	c.	10		
6	2	11	5	43	1	b.	3	ib.		pen.		
7	2	29	6	16	1	c.	11	1113	c.	9		
8	3	5	6	34	2	a.	17	1114	a.	1		
9	3	23	7	6	2	c.	3	ib.	c.	10		
1270	3	41	7	24	3	a.	6	ib.		ult.		
2	4	1	8	1	4	a.	4	1116		1		
3	5	9	8	17	4	b.	4	ib.	d.	3		
4	5	26	8	36	4	c.	12	1117	a.	1		
5	6	2	9	14	5	a.	16	ib.	c.	9		
6	6	21	9	32	5	b.	ult.	ib.		pen.		
7	6	38	200	4	6	a.	4	1118	c.	4		
8	7	15	200	24	6	b.	13	ib.		antep.		
9	7	33	200	43	6	c.	pen.	1119	c.	4		
1280	8	10	1	16	7	b.	5	ib.		antep.		
1	8	28	1	35	7	c.	11	1120	c.	4		
3	9	3	2	1	8	b.	pen.	1121		4		
4	9	22	2	23	9	a.	3	1122	a.	4		
5	700	16	3	6	9	b.	7	ib.	d.	1		
6	700	35	3	25	9	c.	13	ib.		ult.		
7	1	11	3	ant.	740	a.	16	1123	c.	7		
8	1	29	4	16	740	b.	pen.	ib.		antep.		
9	2	5	4	34	1	a.	4	1124	c.	3		
1290	2	23	5	9	1	b.	8	ib.	e.	10		
1	2	41	5	27	1	c.	11	1125	b.	8		
2	3	17	5	pen.	2	a.	13	ib.	e.	5		
3	3	35	6	16	2	b.	17	1126	b.	4		
4	4	11	6	36	2	c.	ult.	ib.	e.	3		
5	4	29	7	10	3	b.	5	1127	b.	2		
6	5	4	7	27	3	c.	8	ib.	d.	8		
7	5	22	7	nlt.	4	a.	12	1128	a.	7		
9	6	1	9	1	536	a.	4	882		1	626	1
1300	6	16	9	16	6	b.	6	883	a.	2	7	7
1	7	3	9	33	6	c.	11	ib.	c.	7	8	7
2	7	21	210	12	7	a.	15	ib.		pen.	9	9
3	7	39	210	31	7	b.	ult.	884	c.	4	630	12
4	8	15	1	4	8	a.	6	ib.	f.	2	1	15
5	8	34	1	23	8	b.	11	885	c.	4	2	17
6	9	12	1	41	8	c.	18	ib.	f.	2	3	pen.
7	9	30	2	14	9	b.	4	886	c.	5	5	2
8	710	7	2	32	9	c.	9	ib.	f.	1	6	3
9	710	26	3	1	540	a.	11	887	c.	2	7	4
1310	1	1	3	18	540	b.	14	ib.	e.	5	8	5
1	1	19	3	35	540	c.	18	888	b.	7	9	6
2	1	37	4	7	1	b.	1	ib.	e.	5	640	7
3	2	14	4	25	1	c.	6	889	b.	3	1	9
4	2	33	4	ant.	2	a.	12	ib.	d.	10	2	12
5	3	9	5	17	2	b.	18	890	b.	2	3	15
6	3	26	5	34	3	a.	1	ib.	d.	7	4	17
7	4	1	6	6	3	b.	5	891	a.	8	5	18
8	4	20	6	23	3	c.	8	ib.	d.	2	6	pen.
9	4	38	6	42	4	a.	11	892	a.	3	8	2
1320	5	16	7	15	4	b.	16	ib.	c.	9	9	4
2	6	1	8	1	507	b.	11	849		1	528	1
3	6	18	8	19	507	c.	17	ib.	d.	10	9	9
4	6	37	8	39	8	b.	2	850	a.	10	530	13
5	7	17	9	15	8	c.	9	ib.	d.	10	1	12
6	7	34	9	34	9	a.	13	851	b.	1	2	14
7	8	12	220	8	9	b.	ult.	ib.	e.	1	3	16
8	8	30	220	26	510	a.	6	852	b.	2	4	18
9	9	8	220	ult.	510	b.	12	ib.	e.	3	6	1
1330	9	26	1	20	510	c.	18	853	b.	2	7	5
1	720	1	1	38	1	b.	1	ib.	d.	7	8	7

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.			Taylor. vol. iii.	
p. 1332	720	19	222	10	511	c.	3	854	a.	8	539	10
3	720	38	2	30	2	a.	11	ib.	d.	7	540	12
4	1	16	3	4	2	b.	18	855	a.	8	1	13
5	1	35	3	23	3	a.	3	ib.	d.	7	2	15
6	2	12	3	ant.	3	b.	9	856	a.	8	3	17
7	2	30	4	16	3	c.	15	ib.	d.	7	4	18
8	3	7	4	35	4	b.	1	857	a.	8	5	ult.
9	3	28	5	10	4	c.	5	ib.	d.	10	7	2
1340	4	4	5	29	5	a.	12	858	a.	10	8	3
1	4	22	6	4	5	b.	ant.	ib.	d.	9	9	3
2	4	40	6	23	6	a.	5	859	a.	9	550	5
3	5	17	6	43	6	b.	10	ib.	d.	9	1	7
5	6	1	8	1	7	b.	1	860		1	562	1
6	6	16	8	16	7	c.	4	861	b.	3	3	7
7	7	3	8	33	8	a.	8	ib.	e.	1	4	9
8	7	21	9	10	8	b.	15	862	b.	1	5	10
9	7	39	9	28	8	c.	ant.	ib.	e.	1	6	12
1350	8	17	230	2	9	b.	6	863	b.	3	7	16
1	8	36	230	20	9	c.	14	ib.	e.	4	8	pen.
2	9	12	230	38	520	a.	18	864	b.	4	570	1
3	9	30	1	9	520	c.	2	ib.	e.	2	1	4
4	730	5	1	26	1	a.	7	865	b.	2	2	7
5	730	24	1	pen.	1	b.	13	ib.	e.	3	3	8
6	1	1	2	18	1	c.	ant.	866	a.	2	4	10
7	1	19	2	36	2	b.	4	ib.	e.	1	5	13
8	1	36	3	8	2	c.	7	867	a.	9	6	15
9	2	13	3	27	3	a.	13	ib.	d.	7	7	17
1360	2	32	3	ult.	3	b.	ant.	868	a.	9	8	ult.
1	3	8	4	18	4	a.	2	ib.	d.	6	580	1
2	3	25	4	47	4	b.	9	869	a.	9	1	3
3	4	2	5	9	4	c.	14	ib.	d.	8	2	6
4	4	21	5	28	5	a.	pen.	870	a.	8	3	8
5	4	39	5	ult.	5	c.	2	ib.	d.	6	4	10
6	5	17	6	20	6	a.	8	871	a.	7	5	12
7	5	36	6	38	6	b.	13	ib.	d.	4	6	14
8	6	12	7	11	6	c.	17	872	a.	3	7	15
9	6	30	7	31	7	b.	1	ib.	d.	1	8	17
1370	7	8	8	4	7	c.	9	873	a.	5	590	2
1	7	26	8	24	8	a.	14	ib.	d.	4	1	4
2	8	4	8	ant.	8	b.	ant.	874	a.	5	2	6
3	8	22	9	17	9	a.	4	ib.	d.	1	3	8
4	8	40	9	36	9	b.	10	875	a.	1	4	10
5	9	16	240	9	9	c.	15	ib.	c.	9	5	12
6	9	34	240	27	530	a.	ult.	ib.		ult.	6	14
7	740	9	240	ant.	530	c.	3	876	c.	3	7	14
8	740	27	1	17	1	a.	6	ib.	e.	10	8	16
9	1	2	1	35	1	b.	10	877	c.	1	9	pen.
1380	1	20	2	7	1	c.	15	ib.	e.	10	601	1
1	1	39	2	25	2	a.	ult.	878	b.	9	2	3
2	2	15	2	42	2	c.	5	ib.	e.	4	3	4
3	2	32	3	14	3	a.	10	879	b.	6	4	6
4	3	8	3	32	3	b.	14	ib.	e.	2	5	7
5	3	27	4	6	3	c.	pen.	880	b.	5	6	9
6	4	3	4	25	4	b.	6	ib.	e.	2	7	12
7	4	22	4	ult.	4	c.	14	881	b.	5	8	15
8	4	40	5	18	5	a.	ult.	ib.	e.	3	610	1
9	5	4	6	4	152	b.	6	240		6		
1390	5	23	6	23	2	c.	14	241	c.	7		
1	6	12	6	pen.	3	a.	ult.	ib.		pen.		
2	6	30	7	17	3	c.	3	242	c.	1		
3	7	6	7	35	4	a.	9	ib.	e.	8		
4	7	24	8	8	4	b.	16	243	b.	10		
5	7	41	8	25	4	c.	pen.	ib.	e.	6		

Reisk.	Paris.		Ald. t. ii.		Basileens.			Frankf.		
p. 1396	748	17	248	43	155	b.	3	244	b.	4
7	8	35	9	15	5	c.	9	ib.	d.	9
8	9	11	9	33	6	a.	13	245	a.	10
9	9	28	250	4	6	b.	18	ib.	d.	6
1400	750	4	250	22	7	a.	4	246	a.	7
1	750	1 N. o.	1	1	7	b.	10	ib.		1
2	750	17	1	17	7	c.	15	247	a.	7
3	1	16	1	36	8	a. pen.		ib.	d.	5
4	1	34	2	11	8	c.	6	248	a.	6
5	2	10	2	30	9	a.	10	ib.	d.	1
6	2	28	3	2	9	b.	15	249	a.	1
7	3	4	3	21	9	c.	ult.	ib.	c.	8
8	3	22	3	40	160	b.	4	ib.		ant.
9	3	39	4	12	160	c.	8	250	c.	8
1410	4	15	4	30	1	a.	13	ib.	e.	10
1	4	33	5	3	1	b.	19	251	b.	9
2	5	10	5	20	2	a.	2	ib.	d.	15
3	5	27	5	38	2	b.	7	252	b.	6
4	6	3	*4	10	2	c.	13	ib.	e.	2
5	6	21	*4	28	3	a.	ant.	253	b.	3
6	6	39	*4	ult.	3	c.	5	ib.	e.	1
7	7	15	*5	13	4	a.	12	254	b.	3
8	7	33	*5	37	4	b.	18	216		1
9	8	8	6	8	132	a.	1	217	a.	6
1420	8	25	6	26	2	b.	9	ib.	d.	4
1	9	4	7	3	2	c. pen.		218	a.	10
2	9	22	7	21	3	b.	7	ib.	d.	10
3	6	pen.	7	40	3	c.	12	219	b.	3
4	760	17	8	11	4	b.	2	ib.	e.	3
5	760	34	8	28	4	c.	8	220	b.	5
6	1	13	8	ult.	5	a.	14	ib.	e.	4
7	1	30	9	18	5	b. pen.		221	b.	7
8	2	7	9	37	6	a.	6	ib.	a.	6
9	2	26	260	9	6	b.	14	222	c.	2
1430	3	1	260	25	6	c. pen.		ib.	e.	9
1	3	18	260	42	7	b.	5	223	c.	2
2	3	35	1	14	7	o.	10	ib.	f.	1
3	4	11	* Hic ma-		8	a.	16	224	c.	3
4	4	30	gna in Al-		8	c.	4	ib.		pen.
5	5	6	dina con-		9	a.	9	225	c.	7
6	5	24	turbatio.		9	b.	14	ib.		ult.
7	5	ult.			140	a.	2	226	c.	9
8	6	18			140	b.	8	227	a.	1
9	6	36			140	c.	15	ib.	c.	10
1440	7	12			1	b.	1	228	a.	4
1	7	30			1	e.	8	ib.	d.	2
2	8	5			2	a.	15	229	a.	6
3	8	23			2	b. pen.		ib.	d.	3
4	8	pen.			3	a.	7	230	a.	7
5	9	17			3	b.	16	ib.	d.	7
6	9	34			4	a.	3	231	b.	2
7	770	10			4	b.	12	ib.	e.	2
8	770	27			4	c.	ult.	232	b.	6
9	1	2			5	b.	5	ib.	e.	3
1450	1	20			5	c.	12	233	b.	5
1	1	38			6	a. pen.		ib.	e.	3
2	2	14			6	c.	5	234	b.	7
3	2	31			7	a.	9	ib.	e.	4
4	3	9			7	b.	17	235	b.	9
5	3	27			8	a.	6	ib.	e.	9
6	4	4			8	b.	15	236	c.	3
7	4	22			9	a.	2	ib.		pen.
8	4	40			9	b.	8	237	c.	6

Reisk.	Paris.		Basileens.			Frankf.		
p. 1459	775	16	149	c.	ant.	238	a.	2
1460	5	34	150	b.	3	ib.	c.	8
1	6	9	150	c.	11	239	a.	1
2	6	26	1	a.	17	ib.	c.	10
3	7	4	107	c.	10	189		5
4	7	22	8	a.	pen.	190	c.	9
5	8	6	8	c.	6	ib.		ult.
6	8	23	9	a.	13	191	c.	7
7	9	1	9	c.	7	ib.		ant.
8	9	14	110	a.	10	192	c.	9
9	9	32	110	b.	ant.	193	a.	2
1470	780	14	1	a.	5	ib.	d.	1
1	780	31	1	b.	11	194	a.	3
2	1	6	1	c.	17	ib.	c.	10
3	1	24	2	b.	2	195	a.	1
4	2	1	3	a.	5	ib.	c.	7
5	2	11	3	b.	3	196	a.	6
6	2	29	3	c.	11	ib.	d.	4
7	3	11	4	a.	15	197	a.	7
8	3	29	4	b.	ult.	ib.	d.	6
9	4	5	5	a.	8	198	a.	8
1480	4	23	5	b.	15	ib.	d.	7
1	4	pen.	6	a.	3	199	b.	3
2	5	17	6	b.	12	ib.	e.	3
3	5	35	6	c.	pen.	200	a.	10
4	6	10	7	b.	4	ib.	d.	7
5	6	27	7	c.	7	201	a.	7
6	7	1	8	b.	4	ib.	d.	4
7	7	12	8	c.	3	202	a.	10
8	7	29	9	a.	9	ib.	d.	7
9	8	14	9	b.	16	203	a.	8
1490	8	3	120	a.	9	ib.	e.	1
1	9	5	120	b.	17	204	b.	3
2	9	7	1	a.	1	ib.	e.	1

FINIS.

Londini imprimebat J. F. Dove, in Area quæ est Divi Joannis.

THE INSTITUTE OF MEDIAEVAL STUDIES
10 ELMSLEY PLACE
TORONTO 5, CANADA.